

GAEKWAD'S ORIENTAL SERIES

Published under the Authority of
the Government of His Highness
the Maharaja Gaekwad of Baroda.

MIRAT-I-AHMADI

PERSIAN TEXT

Part II.

Volume XXXIV.

Benoytosh Bhattacharyya, M.A., Ph.D.,
General Editor.

IN THE PRESS

Mirat i-Ahmadi Persian Text Part I

(Gaekwad's Oriental Series Volume XXXIII)

Mirat i Ahmadi Part III i.e. the Khatima or Geographical and
Descriptive Supplement Persian Text

(Gaekwad's Oriental Series)

Translation of the Mirat i Ahmadi by Charles Norman Seddon
I.C.S (retired) sometime Revenue Minister Baroda State and
Prof Syed Nawab Ali, M.A.

(Gaekwad's Oriental Series)

PUBLISHED BY THE BARODA GOVERNMENT

Gazetteer of the Baroda State By Rao Bahadur Govindbhai H.
Desai B.A. LL.B Naeb Dewan Baroda State and the late
Principal A B Clarke B.A With map 2 volumes 1923 each
Rs 15

Census of the Baroda State 1921 By Satyavrata Mukerjee,
B.A. Subah Baroda Division formerly Superintendent of
Census Operations Baroda State

In three parts 1921 22—

Part I Report

II Imperial Tables

III State Tables

Rs	As	P
16	8	0
9	0	0
4	8	0

MIRAT-I-AHMADI

A PERSIAN HISTORY OF GUJRAT

BY

ALI MUHAMMAD KHAN

EDITED BY

SYED NAWAB ALI, M A.,

*Professor, Baroda College Fellow, University of Bombay Author of
Tarikh-i-Sohaj, Tazkhat-ul-Mustafa, etc*

Part II.

(1127 to 1174 A H)

WITH FOREWORD BY

JADUNATH SARKAR, C.I E ,

*Honorary Member, Royal Asiatic Society, Vice-Chancellor, Calcutta
University*

Central Library,
Baroda.

1927.

Printed by P Knight at the Baptist Mission Press Calcutta,
and Published on behalf of the Government of H.H. the
Maharaja Gaekwad of Baroda by Newton Mohun Dutt,
Curator of Libraries Baroda Raj at the
Central Library, Baroda.

Price, Rs 12 15/2

FOREWORD

Of all the provinces of India, Gujrat is the richest in the number and variety of its historical records. Its geographical position has made it the gateway of India to the western world from the earliest known antiquity, and given it an extremely diversified population drawn from many countries and races, though now completely naturalised by centuries of domicile in India. The chief occupations of its people have been trade and manufacture in a degree unequalled by the other parts of India,—which has made its cities pre-eminent in wealth and culture. These causes have made its people intelligent and enterprising beyond the natives of the other provinces of India. The inscriptions still extant in Gujrat go back to the dawn of our recorded history, and form a specially large and diversified source of information for the first twelve Christian centuries. The old Jaina manuscripts make a very useful contribution to our mediæval history.

So, too, for the Muhammadan period, Gujrat has written and bequeathed to us more histories than any other province. Besides the Arabic history edited by Sir E. D. Ross in the Indian Texts Series and Wali's Persian account edited by the same scholar in the Bibliotheca Indica Series,—which have been made available to us in comparatively recent times,—two other histories of the province have been long known and used. These are the *Mirāt-i-Sikandari* and the *Mirāt-i-Āhmadi*. The former is accessible to English readers in Sir E. C. Bayley's translation, as a supplement to Elliot and Dowson. But it stops with the fall of the independent local dynasty (*circa* 1580).

For the history of Gujrat as a province of the Mughal empire, the *Mirāt-i-Āhmadi* is our fullest and most valuable authority. Its author, Mirzā Muhammad Hasan, afterwards surnamed Alī Muhammad Khān, came of a family of Persian emigrants. He was born in 1700 A.D. at Burhanpur, where his father was a civil officer attached to Aurangzib's Deccan army, and the boy accompanied his father to Gujrat in 1708, when the latter was appointed news-writer of Ahmadabad. Alī Muhammad himself rose to be *diwān* of the province in 1746 (1159 A.H.) and held that office till the extinction of Mughal rule in Gujrat by the Maratha annexation about 1755,—thus gaining the mournful distinction of being “the last of the imperial *diwāns*.”

Ali Mohammad Khao was a man of unusual intelligence activity and power of struggling against adversity. On assuming office he found the provincial administration in a state of utter disorganization—the natural result of the great anarchy born of the dissolution of the Mughal Empire under incessant civil wars and Maratha attacks. As he writes

When in 1137 A.H. Shojat Khan the deputy of Mubarak Khan (the provincial governor) was slain by Hamid Khan the latter made haste to appropriate the crownlands and arrears of revenue (*pāi-bāqī*) and took away the volumes of official records for many years past and thus the *diwān* of the *subah* remained with nothing to do. After him the other *nāzims* seized the country in the same way and did not leave it in the hands of the *diwāns*. Now only the name is left to the *diwān* of Gujrat and the mere shadow of his power. The revenue officers—starving through long arrears of salary were dispersed. When it came to the author's turn to receive the name of the *diwān* of the *subah* he searched for the records and found them existing in name only (1161 A.H.). By hard and unceasing exertion he collected information from the various cities and *parganahs* aided by Mithalal Kayeth the hereditary *subah navis* of the province. But in a year and a half the latter too died.

But nothing could damp our author's ardour and love of order and methodical work. With the materials still surviving he in 1170 A.H. set himself to write a history of Gujrat from 1000 to 1760 A.D. The pre-Mughal portion of the work is necessarily very concise and derivative. But from the reign of Akbar onwards his book is unique among the Persian histories of India inasmuch as the author has incorporated in it the full texts of a very large number of official letters and orders of the Imperial Government e.g. *farmāns* *parwānahs* and *dastur ul amls*. Thus the best raw materials of social and administrative history have been preserved by him for us. This is specially the case with Aurangzib's strenuously active reign of half a century. For the half century following the death of Aurangzib (in 1707) the *Mirāt* gives the fullest history of the civil wars among the Mughal generals the Maratha incursions and the natural calamities and popular disorders which attended the fall of the Mughal empire in that province. In fact we have no such complete graphic and systematic account of that decline and fall in any of our provinces. Herein lies the second great merit of the book.

The narrative history is supplemented by a second volume giving a very detailed topographical description of the province the lives of its saints an account of the official classes their salaries and duties and

the administrative system in general. In short, the *Mirat-i-Ahmadi* is the only work of the class after Abul Fazl's justly famous *Ain-i-Akbari*, as a source of accurate information of diverse kinds relating to the Mughal empire.

Dr James Bird translated about one-third of the first volume of the *Mirat-i-Ahmadi*, down to the death of Akbar, in his *History of Goozerat* (old Oriental Translation Fund, 1834). Professor Nawab Ali and Mr C N Seddon, I C S, have recently given us a free rendering of the Khatima. But the most important portion of the work, viz, the history of Gujrat in the 17th and 18th centuries, has remained unutilised except for the brief English summary given in the '*Bombay Gazetteer*, Vol I, Part I (from the MS translation made by Col. Watson before his death in 1889) and also in William Irvine's *Later Mughals*, Vol II.

The Persian text has been published in lithograph (1306 A H) by the Fath-ul-Karim Press, Bombay. This edition contains only the first volume down to 1714 A D (or about one half of it) together with the second volume. It is the despair and rage of serious students of Indian history. The text as printed here is hopelessly corrupt, with frequent lacunæ, the scribe has omitted or distorted beyond recognition every difficult word occurring in the book. For example, there are gaps on pp 268, 291 (first line), and 347 (middle portion, confused).

Prof Nawab Ali has earned the gratitude of the scholarly world by printing at the Baptist Mission Press—so well-known among Orientalists for its excellent work,—the text of the *Mirat-i-Ahmadi* from the death of Aurangzib (1707) to the end. He had the signal good fortune of securing the author's autograph manuscript with his last corrections, as the basis of his text.

The Oriental Public Library of Patna has an old, clearly written, and carefully corrected MS of the work (with marginal glosses), the colophon of which adds that the transcription was completed on 25th Shaban 1199 (3 July, 1785), after the author's death, though the Englishman who purchased it at Ahmadabad in 1818 writes on the fly-leaf that he acquired it from the author! The colophon of the first volume states that *Daftar* (volume) one was completed on 10th Safar 1175 (10 Sep, 1761). The transcription was finished by Jalil, son of Tahn Muhammad Khan, Muhammad Ismail, on 7th Rabi-ul-awwal 1204 (25 Nov 1789).

The Government of H.H. the Gaekwad of Baroda deserves our cordial thanks for its enlightened generosity in bearing the cost of publishing this book in the Gaekwad's Oriental Series. We trust that the good work thus begun would be completed by printing a corrected text of the remainder of this masterly history for which Professor Nawab Ali's trained ability as editor is available

JADUNATH SARKAR C.I.E

Honorary Member Royal Asiatic Society

Vice-Chancellor Calcutta University

صوف	حطا	سطر	صفحه
ر گرما	گرما	۲	۴۱۹
چندیں	چندین	۳	۴۲۱
مورا	موار	۹	۵۱۳
نعر	نحیر	۱۰	۵۵۷
محلصی	محصلی	۲۳	۵۸۸

تصحیح بعضی از اعلاییکه هگم چاپ شدن کتاب
 رو داده التماس از قارئین کرام آنکه ما بقی
 سهو کتات و عیوه را به سلیقه مستقیمه
 درست نموده بدامس عفو پیوشد

صفحه	سطر	خطا	صواب
۴	۶	بینی	بسنی
۱۱	۱	و استندما	و او استندا
»	۱۲	بی اُمد الہا	بی امدالہا
۱۳	۱۱	نمود	نمودہ
۱۵	۲۳	فرصادہ	فرستادہ
۱۶	۲۳	رمدلی	رمدلی
۱۹	۱۸	فرستادہ	فرستاش
۲۳	۷	ہامنی	وامنی
۳۵	۱۷	آنا	آناد
۳	۱۷	صاحب	سجاعت
۳۷	۱۱	بدارالمہلم	مدارالمہام
۵۶	۲۱	کنال	کتمل
۷۷	۶	سرشد	سرشد
۹۹	۱۲	کلک	سلک
۱۱۴	۲۴	مقددا	مقتدا
۱۹۵	۱	ماوارلی	ماواریلن
۲۹	۱۹	سغور	بدستور
۳۲۳	۱۳	تجدد	تخلید
۲۸۹	۷	سنابہ	اسنابہ
۳۳	۹	مکدہ	مکندہ

نعم خان - ۳۱۸ - ۳۵۲ -

والد علي محمد خان ۲ - ۶ - ۱۴۹ (خطاب) - ۵۴ - ۸۰ - ۸۳ - ۸۸ - ۹۱ - ۹۴ - ۱۰۵ -

۱۳۰ - ۱۳۲ - (سفر حج) - ۱۴۳ - ۲۳۰ - ۲۹۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵ (وفات) -

وسواس راو۶ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۹۶ (قتل) -

۵

هول سوار - ۱۵۹ -

ی

يعقوب عليخان - ۵۸۷ - ۶۰۳ -

---

۲۸ (جنگ با بهداری) - ۲۹ - ۲۲ - ۲۳۱ تا ۲۳۶ (جنگ و داخله احمدآباد)
 ۲۳۲ - ۲۳۷ - ۲۵۶ - (اصلاح سکه) - ۲۶۵ - ۲۷۳ (حطاب نجم الدوله) -
 ۲۷۶ - ۲۷۷ (وفات)

مقتدر خان (ملقب به موسی خاں) - ۲۷۹ - ۲۸۵ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۳۰۳ - ۳۱
 ۳۱۴ - ۳۱۸ (سوره دار و خانه جنگی) - ۳۵۳ - ۳۶۶ - ۳۱ - ۳۲۳ - ۳۳۹ - ۳۴۱ -
 ۳۴۹ - ۳۵۱ - ۳۵۲ - ۳۵۴ - ۳۷۳ - ۳۷۹ (داخله احمدآباد) - ۳۸۲ - ۳۸۸ تا ۵۲۸
 (معصوم سیدی در احمدآباد و جنگ با مرهغه) - ۵۴۷ - ۵۵۸ - ۵۷۴ (روانه بونه) -
 ۵۸۲ - ۶۶ - ۶۶ - ۶۱
 ملا محمد علی - ۱ - ۳ - ۱۹ - ۱۴۷ - ۱۵۲ - ۱۵۵ (هند) - ۱۶۹ (مسموم شدن)
 (عید الفجار)

مهر علی خاں - ۱۶ - ۲۱ - ۲۲ (دیوان) - ۳۲ - ۳۷ - ۳۹ - ۵۱

میر مرصی - ۳ - ۱۸ - ۲ (ایلچی اترک)

مہاجی - ۱۶۷ - ۱۶۸ (فتح بروج)

محمد ساد ۲۸ تا ۳ (حلوس و سکه رن) - ۲۵۵ - ۳۷ (وفات)

مسعود خاں قاضی - ۲۱۳ تا ۲۱۸ - ۲۴۴

ملہار ہولکر - ۳۳۸ - ۵۶۹ - ۵۸۶ - ۵۹ - ۵۹۹

مقتول عالم - ۳۴ - ۳۲ - ۳۲۱

منیا لعل - ۸۴

محمد لعل - ۳۶۴ - ۳۶۷ - ۴۷۱

مظفر خاں گاردی - ۵۵ - ۵۶۷

منار الملک (سر بلند حل) - ۳۹ - ۵۴ (سوره دار) - ۷۹ - ۸۳ - ۸۷ - ۸۸ - ۹۲ - ۹۸ -

۹۹ - ۱۲ - ۱۵ - ۱۷ - ۱۱ تا ۱۱۲ (حملہ به کچھہ بھج) - ۱۱۳ - ۱۱۷ - ۱۱۸

(معرولی) - ۱۲ تا ۱۲۸ (جنگ با مہاراجہ) - ۱۲۹ (صلح) - ۱۳۱ (کوچ) - ۱۳۱

ن

نامر خان ۳ - ۱۲ (سراولی) - ۲۱ - ۲۳ - ۲۶ - ۲۹ (دیوان) - ۳۳ - ۳۹

نور الدین (سنخ) - ۱۹ - ۱۸ (رخصی سیدی) - ۲۷۷

نادر ساد ۲۵۲ - ۲۵۳ (سکه رن) - ۲۵۵ -

نظام الملک اول (آصف خاں) - ۳۲ - ۲۷ (وزارت) - ۴۷ - ۵۴ (آصف خاں) - ۱۳۵

(جنگ با مرهغه) - ۳۵۷ - ۳۷۵ (وفات)

نظام الملک صلاب جنگ - ۵۶۹ - ۵۸۵ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۴

نصرت الدولہ - ۵۶۹ - ۵۷۱ - ۵۸۲ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۹۱ - ۵۹۳ - ۶۲ - ۶۱

ف

- فرح سیر - ۲۱ - ۲۲ -
فدا الدین خان - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۶۵ - ۲۶۷ - ۲۷۸ - ۲۸۰ - ۲۸۵ - ۲۹۰ - ۲۹۴ - ۲۹۵ -
۲۹۶ - ۳۰۴ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۷ - ۳۵۳ -
فخرالدولہ - ۳۲۲ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۳۰ - ۳۳۲ - ۳۵۴ -

ق

- قطب الملک - ۲۱ - ۲۸ - ۳۴ - ۳۶ - (فید) -

ک

- کاظم بیگ - ۲ - ۱۰ (کشتہ سدن) -
کتھاحی - ۵۳ - ۵۸ - ۷۲ - ۹۰ - ۹۶ - ۹۷ - ۱۰۲ - ۱۰۸ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۹۱ -
کھدیدی - ۵۳ - ۶۴ - ۷۸ - ۹۰ - ۱۰۲ - ۱۶۱ - ۱۶۴ - ۱۹۱ -
کپور چندر - ۲۶ - ۳۴ (قتل) -
کولیان - ۱۷۹ - ۲۴۴ - ۲۴۷ (جنگ نا داماحی) - ۲۴۹ - ۲۶۶ - ۲۷۶ - ۵۰۰ -
کانوچی ناگپور - ۲۱۲ -
کھاندی راو - ۳۰۱ - ۳۳۲ - ۳۳۸ - ۳۶۸ - ۵۶۰ - ۵۸۲ -
کوپنی انگلیس - ۵۶۶ -
کشنامتینای کتھاحی - ۹۷ - ۹۹ -

گ

- گاؤ - ۱۴۰ (مہانت گاؤکشی) - ۱۴۶ (استعمال سرگیں بہت ارتداد)
گدیش آنا - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳ (نائب صوبہ) - ۶۰۶ -

ل

- لیمب (مسٹر) - ۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۸۸ - ۳۸۹ (حمایت سید اچھ) - ۳۹۱ (خود کشی)

م

- محمد اسمعیل - ۱۰۵ - ۳۲۶ - ۳۳۳ -
مومس خان - ۳ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۷ (دیوان) - ۹۸ (فوت) -
مومس خان (بحم الدولہ) - ۱۲۹ (مقصدی کہنایت) - ۱۴۵ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۸۳ -
۱۸۵ (جنگ نا مرہٹہ) - ۱۹۳ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - (صوبہ داری) - ۱۹۸ - نا

سجاعت خان (معصوم قلی) ۳۸ - ۴ - ۵ - ۵۴ تا ۵۷ - ۵۸ تا ۶۲ (جنگ با
 مرهند و قتل مدنی)
 ساجهیل بادشاہ ثانی - ۵۷۳ - ۵۸۷
 سادہ بیڑ ۵۱۸ تا ۵۲۳ (حسن قلینگی)
 سراج الدولہ - ۵۱۸ - ۵۷۱ - ۵۸۵ - ۵۸۹ - ۵۹۲ (تحریک صلح) ۵۹۵ - ۵۹۸ - ۶
 ۶۵ - ۶۲
 شہنار روہیلہ ۳۷۷ - ۳۸

ص

صغدر خان بابی - ۲ - ۱۴ تا ۱۷ (خانہ جنگی) ۳۸ - ۶۲ - ۷۳ - ۸ (فوت)
 صلابت محمد خان ۳ - ۱۶ - ۱۷ - ۴ - ۵۸ - ۸۳ - ۸۶ - ۱۱ - ۱۶ - ۱۱۶ - صغدر خان
 (محمد انور) - ۱۷ - ۱۱۹
 صغدر محمد خان - ۳۴ - ۳۵۶ - ۳۶۲ - ۳۹۱ - ۵۲۹ (وفات)
 صغدر جنگ - ۳۷۲ - ۳۷۳

ط

طالب علیخان - ۱۳۵ (دہلوی) - ۲۷۲ - ۳۱۹

ع

عبد الحمید خان - ۱ - ۲ - ۱۲ (نائب) - ۲ - ۳۷ - ۴۷
 علیاب اللہ خان ۱ - ۱۱ - ۳۱ - ۳۸
 عقیل خان - ۱ - ۲ - ۶ - ۸ - ۲ - ۱۱۲
 عالم نثار - ۶ - ۸ (بنا حصار سرورت)
 عبد اللہ (سرفہ مکہ) - ۱۹
 عالم علی خان ۳۲ - ۳۳
 عالمگرنانی - ۴۳ (حلوس) ۵۷۲ (قتل)
 مدد الدینی (برادر مرصہ خان) ۱۱ - ۱۱۹ - ۱۳۳ - ۱۳۴ (فوت)
 علی محمد خان اول تعجب دندہ واور (والد)
 علی محمد خان بابی تعجب دندہ وای مہملہ (رام)

ع

مرصہ خان - ۳ - ۱۸ - ۲
 مرصہ الامظم - ۳۱

رستم علیخان بهادر - ۱۱ - ۴۱ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۳ - ۶۸ تا ۷۶ (جنگ با حامد خان و قتل شدن) (رضا ولی) -

رگھوناتھ داس - ۴۱ - ۴۲ - ۴۶ (راجہ) -

رگھوناتھ راو - ۴۰۳ (محاصرہ بلدہ) - ۴۱۵ (فتح احمد آباد) - ۴۱۸ - ۴۳۴ - ۴۵۸ - ۴۶۴ (قتل) -

رینکوجی - ۱۸۵ تا ۱۸۸ - ۱۹۱ - ۲۲۱ - ۲۴۴ - ۲۵۱ - ۲۷۴ - ۲۸۲ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۲۹۳ -

۲۹۸ (فرار) - ۳۰۱ - ۳۱۳ (گرفتاری و لغو بتلاد) - ۳۱۷ - ۳۳۶ - ۳۳۸ - ۳۵۴ - ۳۵۵ -

(فتح نورسد) ۳۶۹ (دستگیر شدن) -

ز

زور آور خان - ۱۰۸ - ۱۷۵ - ۲۳۹ - ۲۵۶ -

س

سید علی (واعظ) - ۵۳ - ۶۹ - ۱۴۸ - ۱۷۵ - ۱۷۷ (قتل) -

سید اچھن - ۳۵۶ - ۳۵۸ - ۳۶۰ - ۳۶۴ - ۳۸۲ - ۳۹۰ - ۵۵۱ تا ۵۵۳ (جنگ) ۵۶۲ (جنگلہ درباب گنپتی) -

سداشیو بہاؤ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۹۰ - ۵۹۰ (جنگ) - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۹ (شکست پانی پت)

سرپیت راو - ۴۲۳ (محاصرہ کہمناٹ) - ۴۲۷ - ۴۲۹ - ۴۳۱ (احداث بتخانہ) -

سورج مل جاٹ - ۴۳۳ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۶۰۵ - ۶۱۲ -

سلہو رام - ۴۶۸ - ۴۷۵ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۹۴ - ۴۹۸ - ۵۰۰ (جنگ) ۵۳۰ (گرفتاری) -

سداشیو رامچندر - ۴۸۰ - ۴۸۴ - ۵۳۲ (داخلہ احمد آباد) - ۵۳۳ (احداث بدعت چند) -

۵۴۶ ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۹ - ۵۶۱ (روانہ پونہ) - ۵۷۹ - ۶۰۱ -

سلیم حممدار - ۵۴۱ تا ۵۴۳ -

سیاحی گائیکوار - ۵۴۴ - ۵۴۷ - ۵۷۵ - ۵۷۸ - ۵۸۰ -

سنتوچی - ۵۷۷ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۱ - ۵۸۲ -

ش

شکر اللہ بیگ - ۶ - ۱۷ - ۴۱ -

شیر خان نانی - ۱۶۷ (نائب موحدار برودہ) - ۱۶۸ - ۱۹۸ - ۲۴۶ - ۲۴۷ (تصرف حوناگدہ)

۲۸۶ - ۲۹۰ - ۲۹۹ - ۳۱۱ - ۳۳۰ - ۳۳۵ - ۳۳۷ - ۵۴۷ - وفات -

شیخ الاسلام خان - ۲ - ۴۴ - ۲۷ - ۱۹۰ -

شالہ عالم شاہرادہ - ۵۶۹ - ۵۸۹ - ۵۹۰ (حلوس اول) - ۶۰۴ -

حائوسه - ۱۸ (مخط) -
حنكس - ۳۲۲ (نطقانه) -

ح

حندر ملي خل - ۱ - ۲ - ۳ - ۵ - ۸ - ۱ - ۱۳ (ثاب) ۱۴ تا ۷ (حانه حنگي با صعدر
خل) - ۲ - ۲۲ - ۳۸ (خطاب صعر الدوله) - ۳۳ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷ (ديوانه) -
حامد خل - ۳۸ - ۵ - ۵۵ - ۵۹ - ۶۲ - ۶۳ (داخله احمد آباد) - ۶۹ تا ۷۲ (حنگ با
رستم ملنگ) - ۷۷ - ۷۸ - ۸۵ -
حسن علي خان - ۱۲ - ۲۱ - ۲۳ - ۲۸ - ۳۳ - ۳۵ - ۳۶ (قتل) اصغر الامرا -
حندر حل - ۳۶ (قتل اصغر الامرا) -

ح

خلد مكل - ۳ - ۱۳ (جمعه نارار) - ۵۷۷ -
حبر الله (فلي) - ۲ - ۵ (نارار بر سر ماده كاز) - ۳۱ (مرل) -
حوراج صلف - ۲۴ -
خوسعل چندر - ۱۵۸ - ۱۷ - ۱۷۱ - ۳۷۵ (مرل) -

د

داماخي گائنگزار - ۱۵۷ - ۱۶۷ - ۱۸۳ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۲۱۹ - ۲۳۶ - ۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۴ -
۳۳۸ - ۳۹۸ (حصه بالماصفه) - ۳ - ۳۲ - ۳۲ (نرون بنگوا وسعائر مخصص او)
۵ - ۵۲۷ (صلح بوساطت) ۵۳۲ (داخله احمد آباد) ۵۳۳ - ۵۳۴ - ۵۳۷ (روانه
بود) ۵۸۷ - ۵۹۹ (فرار ارباني تب) - ۶۹ -
دروحي ناگير - ۲۳۵ - ۲۳۶ -

و

وام (مصنف) ۷ - ۸ (اسناد مرضي وصحب) - ۱۳ (روانه دعلي) - ۸ - ۹۷ - ۱۱۶
(خطاب) - ۱۶۳ - ۲۱ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۸ - ۲۳۹ - ۲۶۷ - ۲۹
۲۹۳ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۶ - ۳۶ - ۳۶۶ - ۳۳۳ (رحيمي سدن) ۳۳۴ تا ۳۵۱ (ديوان
و سرح بکهرامي هندو بچند) - ۳۹۳ - ۳۹۵ (خطاب بهادر) ۴۰۸ - ۴۱۲ - ۴۱۶
۴۱۷ (مبناید سدن) ۴۱۹ - ۴۲۳ - ۴۳۱ - ۴۳۶ - ۴۳۹ - ۴۴۶ - ۴۹۸ -
وضع الدرجاب ۴۱ - ۴۲ - ۴۳ - ۴۵ -
وضع الدوله ۶۵ - ۶۶ - ۲۸ -

بالاھي ناھي راو بيشوا - ۳۷۵ - ۳۹۱ - ۵۱۹ - ۵۵۰ - ۵۷۰ - ۵۷۵ - ۵۸۰ - ۵۹۳ - ۶۰۱ -
 ۶۱۱ (وفات) -
 بولن - ۱۴۴۳ تا ۲۴۸ -
 برج لعل - ۵۳۷ (قتل) -
 بوھر (ستر) - ۵۵۴ -
 ناھي راو - ۱۳۳ - ۱۳۴ (محاصرہ برودہ) -
 نحت سنگہ - ۱۴۱ - ۱۳۲ - ۱۳۸ - ۱۵۸ - ۳۷۴ - ۳۷۶ -

پ

بھاد خان - ۱۹۱ تا ۱۹۳ -
 پيلاھي - ۲۷ - ۵۲ - ۶۸ تا ۷۲ - ۹۰ - ۹۵ - ۹۶ تا ۹۸ - ۱۳۴ - ۱۴۳ (قتل) -

ت

تبع بيگ خان - ۱۰۴ - ۱۰۹ - ۱۵۱ - ۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۷ - ۱۶۹ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۳۳۹ -
 (رحلت) -
 ترنگ راؤ سيناپتي - ۷۸ - ۷۹ -

ج

حوامرد خان اول - ۳ - ۱۶ - ۱۷ - ۴۰ - ۷۱ - ۸۳ - ۸۶ - ۱۰۶ -
 حوامرد خان دوم کمال الدين - ۱۰۷ - ۱۱۹ - ۱۳۳ - ۱۵۸ - ۱۶۱ - ۱۶۶ - ۱۶۸ - ۱۷۲ تا
 ۱۷۵ - ۱۹۱ - ۱۹۶ - ۲۳۹ - ۲۴۴ - ۲۴۹ - ۲۵۷ - ۲۷۲ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۳۱۰ -
 ۳۱۱ (داخلہ احمد آباد) ۳۱۵ - ۳۱۸ (مصالحت نا مرهتہ) ۳۲۲ (نائب) ۳۲۷ -
 ۳۳۲ - ۳۳۵ - ۳۵۴ (جنگ مرهتہ) ۳۶۵ - ۳۶۷ - ۳۷۹ - ۳۸۱ - ۳۹۱ - ۳۹۵ - ۳۹۸ -
 ۴۰۲ - ۴۱۱ (تحلیہ احمد آباد) ۴۱۳ (صلحنامہ) ۴۷۶ - ۵۱۱ - ۵۴۹ - ۵۸۳ -
 ۶۰۷ -

ھماھي - ۱۰۱ -

ھنکوحی سيندھيہ - ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۸۵ - ۵۹۰ - ۵۹۹ -

ھريہ - ۱۹ - ۲۳ (معافي) -

چ

چوتھہ - ۹۳ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۶۱ - ۱۶۴ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۹۲ -
 چلني (ناقرحاني) - ۱۸ (سکہ) -

فہرست اسما الرجال وعیروہا بترتیب حروف تہجی

ا

احمد صلا - ۳۷۱ - ۳۷۲ (حلویں) - ۴۳۴

احمد صلا اندالی - ۳۷۱ - ۴۹ - ۵۷۱ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۹۱ - ۵۹۳ - ۵۹۵ - ۵۹۸ (فتح)

نائی ب (۶۲ - ۶۸) (مراجع)

احب سنگہ - ۱ - ۲ - ۲۱ - ۲۳ -

امی سنگہ (مہاراجہ) - ۱ - ۸ - ۸ - ۱۱۸ - ۱۱۷ - ۱۲ - ۱۲۸ - ۱۳۱ - ۱۳۴ - ۱۳۸

۱۴۲ - ۱۴۵ - ۱۹ - ۱۶۱ - ۱۶۲ - ۱۶۶ - ۲۸ - ۲۹ -

او دیگیں دلہائی - ۱۱۶

اعتماد الدولہ - ۳۶ - ۳۷ -

ابراہیم قلی - ۵ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۶ (قتل) -

اوملی نالی - ۱۵۷ - ۱۶۱ - ۱۸۳ -

اند رام - ۲۹۱ - ۲۹۳ - ۳ (قتل)

اسٹنسر (مسٹر) - ۵۵۴ - ۵۵۷ (فتح طبعہ سرورت) - ۵۶۶ -

احمد کٹر - ۲ - ۶۳ -

ب

بہداری - ۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۷ - ۱۷۸ - ۱۷۲ - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹

(رتن سنگہ) ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۹ - ۲۸ - ۲۲ - ۲۲۵ - ۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۳۵ -

بہرام خان - ۱۳ - ۱۹ - ۱۳۷ - ۱۵۱ - ۱۶۵ - ۱۷۸ - ۱۸۱ (مقبول سنی در جنگ)

بہرور خان - ۳۹ - ۱۱ - ۳۲۶ -

براہن - ۱۱۳ - ۱۳۹ - ۱۷۲ -

بدر - ۳ - ۳۴ -

بدر - ۶۷ - ۷۸ - ۹۵ - ۱۹ - ۱۱۳ - ۱۷ - ۱۹ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۲۵ - ۲۸۶ - ۳۱ -

۳۲۲ - ۳۸۵ - ۳۸۶ - ۵۷۷ -

باندھری - ۱۳۹ - ۱۳۸ -

صکھی نماد

که حوس عهد نموده و بر خود ازم و متصم شمرده که در نگرش احوال از رعایت و عداوت حوش و بیگانه برهم داشته آنکه نفس الامر و حال واقع باشد درج سازد چنانچه در صدر این اوراق اشاره بدان رفته التماس از نظران انصاف نس و سندگان حق گری آنکه حوس الحق ^{مک} مرگفته اند اگر احیاناً بر مقوله که موجب مرارت نا کدورت بوده باشد و موف نمند بر لال عفو از خاطر درنا معاطر زائل سازد -

دل ز بیز عفو روش می شود و ز دشمش سده گلش می شود
دوست دارد عفو را برزدگر آینه از دست دلد دوست دار
و بالله التوفیق دهم شهر صفر المظفر حرم الله بالصبر و الظفر سال هزار و صد
و هشتاد و پنج هجری علی صلحها الف الف بركات حرم این دفتر اقبال
ایمان ۱۲ •

دوم ماه ذیحجه الحرام نامی این واقعه در احمدآباد رسیده در تمام صوبه شائع و واضح گشت حلال کلی در بدو سب افکند متمردان گویان سرنفساد برداشته برهری و تاحث فریاد سب تطاول کشوده بردن و بردن مواشی پرداختند و در سلج همان ماه مابین دروارۀ سارنگپور و کالوپور دیوار حصار بلده را بقدر در آمد و در آمد اسب شکافته آنچه در حادثهای قرب و حوار آنجا بدست آمد از باطن و صامت بردند و روزانه در بیرونات و سدان در بلده تقطع طریق و نقب رنی بخانه بر اندازیها استعمال دارند همدین سال راحه لکپپ رمیددار کهج رحت هستی بر سب و کهر سنگه پسرش وایم مقام گردید *

سبب قرار یافتن این اوراق بدفترو نخستین

هر چند که از هنگام آغار تسطیر و تحریر این اوراق مرا طبع زین نوع خواهان نبود که کمیب خوش حرام قلم مشکین روم از حوالی میدان ترفیم سوانحات آیدده جندی نار ماند اما از آنجا که مشیب الله غالب بمضمون مذاقب مشحون عرف رنی نسخ العرائم از تقدیرات فلکی نثار برهم خوردگی اوصاع سلطان که ازان مجملی مدرج گشت و مجهله معسده سورحمل حات حبب استقرار و رارب آصف حاه نامی و همور ورود موکب همایون ناساه مطعر لواو سب امری در حلال این حال احتلال در نال راقم وارد گسته لهدا تسوید رویداد پیش را بر روی افرائی و سریر آرائی آن حضرت داشته این احرا را ناوجود عدم لیاف در نظر ارباب تدیس و اصحاب دانش و سخن سدجان عالی فکرت و مدشیان بلاعب فطرت که پایه سخموری را برطاق بلند گذاشته اند چون حالی از استعارات و دمم عبارات اس حکم طعلی انجد حوان دارد و من هیچمدان را چه یارا که خود را از کمیده تلامذه آنها شمارد دفتر نخست فرار داد انشاء الله العزیز اگر حیات مستعار نامی و فراغ خاطر از بیدرگ ساری زمانه عذار سعله پرور نا پایدار پدید آید دفتر دوم را از آغار سال فرجده فال جلوس میمند و افعال مانوس بر صفحه روزگار ثبت می سازد چون بعضی مقدمات حاتمه تعلق بدین دفتر داشت ملحق صاحب *

گوید رفته شب را رسانده بمقصدی و مت بدیده آمد انعاماً او آخر همین روز سردار
مصدق حال بموجب فرار داد در اراج پوز رسیده روز دیگر بدلی ملاقات افتاد که
هنگام نیم شبی بدین دریافت خبر راست تا دروغ که آنایی گنبد را تا او نوع
دیگر مرکوز خاطر است از مخاطره عذر معوم شده همان وقت شب راه ناره
سپهر بدش کرد و هر لحظه را که به دستگیری و تحصیل پیشکش حصه گنجوار
و ضلع سوریه اشغال داشت حوس مراعت نماند برگشته به دوله آمد و بعد از
حدود روز نود داماهی گنجوار عازم بر دیه گردید و بر مک مکند نائب داماهی را
که از بدیده به برده رفته بود بدست و نیم برگشته آمد و همدی سال از آنجا که
نائب از ادات لم برلی رزم دوام بر مصطفی حسن هیچ یک از انام و انعام مرموم
به ساحه و حیطه اهل بدلی حلد بر اندام بی حداتی دیوخته و وجود کدام
موجودی تا بعرضه شهود بهان که هادم اللذات مصر هسندش را میهدم بساحت
ناتندگی اند و خلود سر مد مخصص داب جداوند مهر حلد که همیشه بوده
و خواهد بود کل می علها فل و یقوی وجه ربک ذوالجلال و الاکرام • بدست •

هر که آمد بجهل اهل فسا خواهد بود

آنکه داند و ناتی است جدا خواهد بود

هر صاحب روحی را شریعت ناگوار لحد نوشندنی و طوبی مسلوک عدم پیمودنی
و رشتن حدای بمقاصص معاد بدینی و رحت هستی بملک هستی برسدنی
است حوس (۱) بکن عمر نالهی راو پیسوا لغیر شده بود پس از معلود از
موقوفه مالوا به بویه رسیده بهار بر سر ناتوانی گراشته صاحب فواش گسب
و در روز موصی روحانی و جسمی در براید و بصاعف ن آمده که از علاج
و بداری گریست بوزنم شهر بدیده الحرام بخل نمودن حدات از موصی بد
خرانی از بد آمد و بحر حسرت از ملک و مال با خود خبری نبرد • بد •
حد حوش نانی است ناع زندگانی گرامس بسوی از بهاد خردی

(۱) بکن تا یک موصی بروت سداغ غلیس می به سوزاج کرده بلند که آنرا در بدلی

آب رسیده گردید و سامان ستانده روی و آن معلوم که د ۱۲ برفل •

گفت و شنید امر مصالحه و روج منافسه درمیان آورد و معرز خان پسر بیکنامه خان با بهگوان ملاقات کرده بر دخیل کار داشتی مکسدار مرهته و خاطر نشان نقایای وجه متعدده سال گزشته مومن خان انفصال یافت و تهیل راو و بهگوان نصه پتلاد برگشته آمدند و معرز خان نه بهروج رفت و بساط منارعب برچیده سد مومن خان که از امداد افواج نادرشاهی همقرین فسوس و از دلدهی و اعانت داماحی مایوس شد سپاهی را که فراهم آورده بود از سعید و سیاه بر طرف ساخته سرانجام وجه مساهره شان نگرفتن بیوز حانه شماری و مصادره نموده ابراء کرد هشتم شهر ذیقعه آپاحی گدیس بنابر ملاقات داماجی راو روانه نموده گسب و زوری چند توقف گرفته مراجعت نموده بموضع کهریز رسید سرسرام که سردار محمد خان را دران جا آورده بود ملاقی ساخت و فرار یافت که بنده آمده مکسدار را بر نیمه حصه همراه برد و خود بیسب و دوم داخل بنده گردید گویند راو ولد داماجی گایکوار روانه بروده گسب و تهیل راو و بهگوان از مقامات پتلاد کوچ نموده نه محمود اناد دواره گروهی بنده رسیده شب بیسب و ششم ماه ذیقعه از اسحا ایلغار نموده بیخدرانه فریب یک پهر روز بر آمده قصه الیده معموله پرگنه تها منه را قصد دستگیر ساختن عیدا نام فصاتی که از چندی مدار کار آن پرگنه شده رسیده محاصره کرد عیدا از ماجرا و مافی الصمیر او واقف گشته جمعی از فصاتیان را نگرفتن سر راه و ممانعت فرستاده از راه بخته کاری نه عجز و التماس گفت و شنید معاملت در پیش نموده پانزده هزار روپیه را متعهد شده پسر را بیرعمال می سپرد چون زیاده طلبی شد عهده بر آئی نداشت من رمیددارانه بکار برده باعتنا طاهر نتصرع و انکسار بیش از بیش وهان وهون و کم و زیاده مشغول داشته کولیان اطراف و جوانب قرب و حوار را بمعاونت حواند و آنها اجانب کرده مانند حشرات الارض سرار سوراخها بر آورده رو برآه آوردند تا آنکه آفتاب از سمب الراس رائل گسب رسیدند عیدا ورو را بر گردانیده بچنگ در پیوس و جمعی از طرفین کشته و حسته گشتند و روز بآحر رسید بهگوان از ادیشه شبخون متمردان عطف عدل نموده بقصه نموده که نفاصله چهار گروه

حصه مرهنة نام نمادند همدی را اوقات حجر و زود داملمی راو گانگوار که نا
 معدوسی از گوالدر صلاح و صوابند ملهول هولکر که با نکندگرم از وانی منورند
 بهت برداحت احتمال احوال و ددازک سرانجام اسباب حشمت و حلال
 عرف شهر شوال در بروده رسند دکهفل را تقویت دنگر پیدا شد و از برگدای
 و مصداق حصه او و سونگدهه گروه از سوار و پیاده نائفل و داز گران اسباب
 خانگی و ائمال منعنه هرجا و هر مکان و کهایدیراو برادر و سملی سرش
 منعاقب یکدیگر دتار ملاقات آمدند و در اندک فرصتی جمعیه خوبی اسباب
 ظاهری بردش تراهم آمد موسم حل از استماع آمدن داملمی راو حور از
 مکنون صدرش که از ابتدای نعل و نصرف پیسوا نالهی راو درین صوبه
 تعلیمت کاه و بنا حلوی که عهده برآمی در خود نمیدید زمانه ساری نموده حور
 دل می خورد و اف بون بنصور آنکه منادا مراعات ظاهری را منظور داشته
 بکرمک فوج آنا گنس بردازد و اراده لای را عائق گرداند معدوسی را نا نامه
 رحی بهانف فرستاده استمرام و استسار امری که پیش نهاد خاطرش بود
 نمود و او به مفصلی وقت و علاج کار خویش دلی معنی راضی و همداسن
 نه گست بهفل راو و بهگول که نا برج موسم حل زن و حور داشتند به حسب
 اتفاق وزی دتار قتل و حدال امروخته شد و جمعی از پیادگان عرب و روهنگ که
 دس مدسی نموده بودند تعلوی دکهفل در آمده حدلی کسند و حسنه شدند
 و دیگران از معرکه بفرین حسنه برآمدند و موضع نا را در معلقه کهنیت بناحب
 د آو ده برگسند داملمی راو دتار ربع بدنامی گویند راو سر حور را نا فوجی
 که رحمت کرده بود و او شامل بهفل راو شده نه دیگر بر نا ا مو سولای که
 جمعی از پیدگان سندھی که بحر است بعب و کاه و دانه نانی مانده از
 کهنیت بعض شده بودند مدافعه پیش آمدند دکهفل رو آو ده در آمده
 آس دادند و آن حمله را امان داده بد ساختند و همانجا مدول گرفته د
 و بهول حدیا اکنده کاه و دانه ناگ رفتند دین انا فرسندد موسم حل از
 بروده آمده بکرش سنج داملمی برداحت موجب انسردگی خاطر کردند

میتواند رف و در صورتی که فوج نادرشاهی برسد و گزرها و معبرها مسدود شود
 احتیاری نا من نخواهد بود از آنجا که همدور آب و خوردن شان باقی و رف
 آن برسیده بود آپاحی گدیس ازین معنی سر بارده با استعداد نایره افروزی
 تدور حرف برداخته بدیکی پتیلاد اردو را فرود آورده فوج را بمعرکه آرائی و تاحب
 دیهات چوراسی کهنایب مامور صاحب دزین اندا دهم شهر رمضان ار
 نوشتجات دارالخلافه بوضوح پیوست که احمد شاه اندالی روانه دارالسلطنه
 لاهور بعزم وطن مالوف لواهی معاونت برافراشت و شجاع الدوله بصوبه متعلقه
 حویس رف دکهنان که در اندیشه مآل کار در دله بودند اطمینان قلب حاصل
 نموده بر چهار گروهی بدر پیش آمدند مومن خان نواحود برگستن افواج
 شاهی حلی در عزم خود راه نداده فوج را بمعامله و آراستن معرکه قتال
 و جدال فرستاد و نه دفعات پیمائین زد و خوردی رافع می شد آپاحی گدیس
 را که از ممر افواج خارج جلس از سینه بیرون رف بدادر سر انجام احراحات
 و طلب داشتن جوان مرد خان نای نه معاونت ناراده انتراع بدر تمامی
 فوج را بسر کردگی نثیل راو و بهگوان گراشته خریده با معدودی نه نداده آمد
 و راگهو شکر نامی را برد جوان مرد خان نای رخص کرد که وضع احراجات
 سپاه او مشخص و معین نموده بر نگارد و جمعی از سوار و پیاده متعینه نداده را
 روانه صاحب که نا نثیل راو و بهگوان ملحق گردید و چندی در انتظار جواب
 جوان مرد خان متوقف گشت پس از آمد و شد رسل و رسائل چون موافق
 نمی کرد راگهو شکری بدل مقصود برگشته آمد از آنجا که سردار محمد
 خان ناره سیدور را بقسمی که مذکور شد متصرف و فایض بود فوج کسی
 نمودن و بر او ستافان حکم افتاد حرج احکیم بدادر رف بدنامی و بدنقشی
 تدبیری اندیشیده سرسرام را که نا شیر خان پدر سردار محمد خان اباعن
 حد روابط موافق و موافق مربوط مصدوب داشته اسب و درین ایام از
 چند گاه معطل در نداده افامب داشت واسطه ساخته نوشته کفالت مهر
 حماعداران سپرد که ازرا مستمال ساخته نه آورده ملافی سارد و بدستور پیش

سه تا رسیده بودند تا جمعی از سوار و پیاده نظرب برگشته دهند به بعض فرمود
 که موانعات حدد را بناحت در آورند بطریق و صامت آنها را نه بخواه سناه
 داد خوانمرد حال نه جواب بمقتضای وقت که هرگاه تا حمد آنان برسند منبرم
 نوشت و تکفام حال نه نگاهداشت سناه اشغال ورزیده معزز حال سرحد را
 بدین فرود آورد و این معنی د اطراف و اکناف صوبه شایع گشته در هر قصه
 و برگه حلل کلی نه بدو دست مرهنه افکند و منمردان از هر گوشه و کله
 سربساده بداشندد ملی و اغطراب د سکته بلده که هنوز مرارت صدمه بدست
 از مدال شان نه درنده افتاد و کسور او نائب نظام موالی و متوابع بودند
 و حالت را پوشیده مصحوب مسرع سربع السرح صدمه و ردیف رافعه ناه سنجور
 ساخت حور نه برگشته حموس حصه تکفام حال معزز بود دس ادم مکاسدار
 آنها بدع الرقب منکرانند معزز حال را تا موحی که فراهم آورده بود بعض
 کرد مومس حال در جانب جانب ازرا که دم از اتقلى مردم مرعی داشته تا فوج
 حو بموضع دشواری که تا حموسه دست اسب عدوان کومک اگر احتیاج بود
 دست و مقدمه آن ها انفصال دتک معزز حال مومس حال پیوست و متعقل
 گنگاش مستحضر بلده آراسته می شد که حفر معاروف آنها می گنفس سرعت
 تمام و رسدن بدردگی معلوم گشت لهذا عیان عزیمت بصوب بدر کهدلالت
 معطوب ساحه آمد و آنها می گنفس در معامله هفت هشت کوهی مدخل
 گردیدند بدائر استعسای و انکشاف بلعب هفتمه آوانی بدینی برسند مومس حال
 نه دست گمی بریده و فلش که تا حتل انواع شایع بمسعر الخلافه رسیده
 و امروز و فردا بصوبه مالوا که میدسد ملی استقامت مرهنه درین دناز مدخلزل
 می گردد تا هم داد که اگر بهگوان با معدودی نه بدین بدد بداد بالمستطبه آنچه
 نفس الامراسه گفته شود و او بدحضت آپلخی گنفس آمد و مومس حال
 در بر آمده ملایمی گشت و بدعه احکام را نموده گفت که حور فدا می مواد
 مورد و اند د مصطوب و مصطوب اسب اگر بیس از سندن اراج دس مومس بدکی
 سبد و بلده اسناد بصواب ادب است که بحال و مثل مصون و محتویس

پیررفته بود پدنتی را بموحداری و حفظ و حراست قلعه آنجا تعیین نمود چون
 اطراف و اکناف آن مکان اکثر کولیان که حارس راه مسافری و متوکلین اند
 واقع شده مداحل پرگنه بمخارج مستخضطان کفاف نمی کرد و نائب موحداری
 که مستأجر بود با لیل مردمی بنام داش کولیان و زمینداران آنجا فایم
 شدن دکه‌بازان را نظربرمال کار و عده آنها مناسب حال ندانسته جمعی بود
 سردار محمد خان که از لونا واره به پٹی ناخوان مرد خان و رادهن پور پیس
 عمه اش می بود رفته ترعیب و تحریص بر انتراع ناره سمنور نموده همراه آوردند
 و با سکته آنجا که بیزار تسلط و تحکم مرهته نکان ربخیده بودند ساخته کمر
 بر احراج و جنگ بسته در آمدند و ناندک رد و خورد که معدودی از طرفین
 کشته و حسته گشتند دکه‌بازان امان طلب شده بر آمدند و سردار محمد خان
 بپا مردی و معاون کولیان باز دیگر متمکن گردید از آنجا که در بلده فوجی
 که تواند به کومک پرداخت نمود کنعیب را کیسور او نائب بطامب به آبا
 گدیس که در صلح سورتهه بگرفتن پیسکس حصه پیشوا اشتعال داشت بوش
 درین ولا حاضر رسید که بمومن خان متصدی بدر کهنایب حسب الحکم در ماده
 تدطیم و تدسیق صونه و رود یافته اراده بلده دارد معصل این محمل آنکه در
 هنگامی که افواج شاهى سرکردگی شاه ولی خان و شجاع الدوله و نجیب
 الدوله بصوب اکثر آباد تعیین شده بودند چنانچه مذکور شد در باب احراج
 و استیصال دکه‌بازان از صونه احمد آباد حسب الحکم بمهر شجاع الدوله مرفوم
 بم شهر رحب المرحب که بنام مومن خان صادر شده بود رسد و او بدریاف
 قتل و عارت مرهته و متوجه شدن افواج بتصور آنکه عنقریب بصونه مالوا می‌رسد
 شروع بمراهم آوردن سپاه نموده فریب هزار سوار و چهار پندجهرار بیاده از عرب
 و روهیله و هندی نوکر صاحب از آنجا که احکام بنابر امداد و اعانت و شریک
 کار گستن بنام حوان مرد خان نانی و بیکنام خان موحدار بهروج بیز رسیدند
 بد آنجا فرستاده در انتظار حواب باعوان و اجتماع سناه به تهیه اسباب بدر
 پرداخت و محمد لعل روهیله و سلیم حماعدار را که حسب الطلب از بدر

ملک رام حشر پور را حدود را با لوح برای که معنی نمود و قلعه که دست شخص
 اندیشه از سحر آن کوتاه و ظاهر در بر حلال از عروج کنگره اش بازمانده حسب
 اتعالی از بختی قلعه را بدست آمد سرچشمه حندی بنابر انعام نعت
 الدوله که با لوح در بواح دلالت علامت و معنی اراده تا صوابش بود کسل خود
 را برسانده سلسله حداثی می نمود و جنگ جنگ را در مبدل بی کران
 تصور حوالی ممداد که در این انا حشر پیوستی زاناب عاتق حضرت قدر قدرت
 در بزم ماه دبعده الحرام و دایره دولت و افعال در سواد بنارس صدور و حکم
 بسوی پل در دانی گنگ و سدن شعاع الدوله تا حنام و حرگاه سرح که برای
 پیسکش والا مرتب ساخته بود به علامت دایره کوهی و اردوی معلی این طرف
 در برای گنگ و آمدن مدرس این بشارت در دارالخلافت در بزم نمود موجب
 نعم عزیمت حلال معالی که پیش خود سینه بود کردند و تکرار خوبی
 مآل کار اندیشه ممد گشت و عدی بدر از گناه را در باب گریس قلعه و سینه
 ساخته عریض بختاب نادشاهزاده و لعهید معروف داشت که قلعه دار نظر به مقام
 دندوی می خواست که قلعه را بفرهنگ سلوک قدری درگاه بمحافظت آن پرداخته
 قلعه دار دیگر از حضور مقرر شود حواله می نمائیم و بدعوات هنگام نیم شنی
 سرب و بلیت و حرائر و بل و زینور که را از قلعه بر عرائش بل کرده شروع به رساندن
 مسکن خود نمود از اینجا که بصره این اوزان منحصر بر سرانجام این صوبه
 و منحصر این او که اسب اما حور بلع وارب ناچ و دهم در علامت است
 حور سترایی سخن و سلسله انتظام شون کلام مدغمی بود آنچه درین سال
 در احلال شرح و مرج که از پس برداشت با معرفت شهود گراشت اندکی
 از بسنه و مسی از حیره بر سدل انگار و احصیه و ممد کلک بدایع در گس
 اکوون در ش سرانجامی که در بدنه سل در صوبه روی نموده می درازن سابقا
 در این به سینه از بصره در داد محمد حل ولد شد جان دانی و در آمدن
 بدست در بخت از نمک حرامی سلطان و حایل علامت و نفس و افعال سل
 در و مد و عقبات و در و گسسه درین و لا که امور نظامت در آنا گریس در

و مملدان را گرفته آداب نادرشاهانه بها آورده شادایانه دواران بمهرل نرگش
 حلب و مالای مروارید و سرپنج و جیعه مرصع و یک رنجیر فیل و یک
 سراسر توامع یعقوب علی خان نموده بخیمه خویش فرود آورده و بلوارم
 صیاف و استمال پردهاخته نامیدواری ترفیات ناحود رفیق و همدانستان
 صاحب چون خاطر آصف حاکم بدائر اموریکه واقع شده ارحضرت پدر ودرت
 مطمئن نمی گشت خیال تعدیل سلطنت ناحود بسبب از اینجا که در محاربه
 و مجادله عهد احمد شاه بهادر نادرشاه در دواج دارالخلافت نابیر الممالک
 صدر حدگ که مجملی از ان بدائر تعزیری در محل خویش ایراد یافته صدر
 حدگ خوانی مجهول الحال را بدست آورده اطلاق اسم بی مسمی سلطنت
 بر او کرده بود پس از در نور دیده شدن نساط قتال و جدال که صدر حدگ
 دصونه اوده شتاف و سورحمل حاکم که شریک او بود بمسکن خود رخصت
 گشت آن جوان را همراه آورده دین پرور دبیره محمد کام بخش بن حضرت
 حلد مکان فرار داده نگاهداشت در پیولا که وزارت آصف حاکم را بواب زدند
 محل و میرزا جوان تخت ولیعهد و شجاع الدوله و نجیب الدوله و حمیع
 اعیان و ارکان سلطنت کاره بودند و در دارالخلافت حمیع بونگاهداشت
 شده و اکثر سادات باره فراهم آمده مورچال فایم نمودند و نجیب الدوله نا فوج
 خویش برده پانزده گروهی افام داشت و احضار مختلف از اردوی گیهان
 پوی حضرت پدر ودرت شاه عالم که در مملکت بدگاله به تنظیم و تسبیح صوحناب
 شرقیه متوجه بود و مکرر ناظم بدگاله و نائب صونه عظیم آباد عرف پنده و حماعه
 انگلیس که درین اوان در بدگاله علمه بهمورساییده و سر به شورش و فساد داشت
 و راجهای آن صلح معارک آراسته شده و محاربات روی میداد آصف حاکم این
 معنی را از مساعدت و وف انگاشته به صلاح و صوابدید سورحمل صورت مرام را
 در مرآت خیال چمن معاينه نمود که فلعه مستقر الخلافت اکثر آباد را بدست
 آورده دین پرور را به سلطنت بر دارد و بر تخت اجلاس داده لسكر
 دارالخلافت ناید کسید تا از مکمن عیب چه بظهور آید برین اراده سورحمل

الله فلتحبه حواءه مریب در بهر داخل حممه شد و شعاع الدوله رحصت گرفته
 بصرفه مدعیه نكوحهای طولانی راهی گشت شاه در نایع سالامر در مقام کرده
 نرسه کزوهی بانی پت رسد دران منزل نادرشاهراده مرزا حوالی تحت را که
 حبت مسامعت آمده بود بنج زنجیر بدل و فتح سر اسپ و در لک رویه را
 عله که ن فلعه ملوک دحیره بود داد و خلعت رم و فلعدان وزارت حواله
 یعقوب علی حان کرد که نوزیر الممالک آصف حاه نمان و حه پیشکش را که مرار
 نقته گرفته نرساند او ا و لحه دلتور سنگه وکل آصف حاه ا نه همراهی نادرشاهراده
 رحصت فرمود که نداد الخلافت رسدند و اناب شاهی منوحه پیش کردند
 بالنحمله نواب رنن محل والدۀ ماحده حصرت مد مدد یعقوب علی حان
 و لحه دلتور سنگه را متوقف ساحده گفت که وزارت آصف حاه که نحدن امر را
 ناست مریک گشته ما ا مدول نصت اگر از مطلوب اسب و حه پیشکش را
 مدیسانم و کسل رلحه دلد سنگه ا که بدست آور وزارت آصفحاه نر محتال
 دارالعلامه نعن کرده نرد نندخل ساحه مریب نصحراز سوا و پیاده نگهداشت
 نر موده نصفظ و حراست و مریحال نندی شه فام نمود نریس نس نوشده
 شاه ولی حان رسد که یعقوب علی حان را زود نرد آصف حاه رحصت
 فرماید لهدا بالنقصای وقت ناست و هعتم شهر شعبان اوزا روانه صاحب
 آصف حاه که از دیوانس حدر استقلال امر وزارت و روانگی شاه از بهرت گنده
 نفعان سو حمل حان نر آمده نده مهرا رسده نده مدد نراهم آو نس سناه و انظور
 م فلعدان بود از استماع رسدن یعقوب علی حان نا عطانا ندر دنگی سوو حمل
 و مهاده ناگرم ا ناستندل نرساد و حممه بعمله که نلمطلاج نرمان نلی
 می گویند ننا نمود و نه گفتا ندر وکل و مداز نر ملهرا او هولکر مرهده که نوحب
 طلب ندرش آمده بود بیعا کرد که اگر مرکل او مدد و معارن ناشد عطانا گنده
 سوو ناسم دا که باید گنفت لیکن دکهان را نا حال از صدمه ناست شوش
 و حواس ندها نمدده که نالعلی موافق نمری ندراحت نده گاه استقلال شود
 حممه اند النحمل آصف حاه ن فرمای نلی نده خلعت ا نشد و م

مصمم اسب پس از گعب و شنید بسیار که معصل آن طولی دارد التماس
 نجیب الدوله منظور شد از اینجا که مهاراجه ناگرمیل پیوسته به قصب و وسط
 مهمات ملکی و معاملات مالی و دیانت وزارت و دیوانی حاکمه و تن مامور
 بود درین هرج و مرج با پیشکاران و اهل دفاتر به همراهی وزیر المالك آصف
 حاکم در مسکن سور حمل کناره داشت نجیب الدوله روم استمال از شاه حاصل
 نموده با دوشتجات خویش فرستاده او را طلبدانش و بمالزمب فایر ساخته
 حلقه و اسب و قتل مرحمت شد نجیب الدوله در تعیین نائب پیسکش
 سخن در میان آورد و فراریاب که شاه ولی خان اشرف الورا با فوج شاهلی
 و شجاع الدوله و نجیب الدوله بمستقر الخلاف شتافته بدان امر پیام ورزد
 شاه در دار الخلاف اقامت داشته باشند عمره شهر شعبان اشرف الورا پیش
 حیمه را متصل قلعه کهنه برپا نمود رسوم رخصت یافته داخل گشت و شجاع
 الدوله و نجیب الدوله از آن روی دریای حمن متوجه اکثر آباد شده به سورج پور
 رسیدند از اینجا که بیشتر بل اکثر سپاه همراهی شاه نوکر عارت بودند فراهم آمده
 عرض کردند که از تعیین فرمودن فوج بمستقر الخلاف چندی را اراده اقامت در
 این ملک و گرفتن پیسکشات معطور اسب مارا احارت عارت با مساهره مرحمت
 سود والا نه بوطن میرویم چون نوکران علوفه حوار چندانی نبودند از استماع این
 معنی شاه بنابر مساورت و حاجی شاه ولی خان را که همور کوچ نکرده بود
 طلبدانشته تمام روز حلوت نمود آخر الامر فراریاب که شاه در عارم وطن شود
 و حیمه را متصل باع سالامار بیرون فرستاد اکثر سرداران اواعدة و عارت گران همان
 روز عجلت نموده به پانی پ منبرل گریه کردند هر چند نجیب الدوله باوجود
 تعهد منلعی التماس توقف نمود پریرا نه کرد درین ضمن راحه دایر سنگه پیسکار
 آصف حاکم که به همراهی مهاراجه ناگرمیل آمده بود فایر یافته در نائب استقرار
 استقلال منصب جلیل القدر وزارت تمام موکل خود بدریعه شاه ولی خان به
 تقییل هجده لک روپیه از نقد و حواهر استدعا نمود پس از گعب و سعید شاه
 معطور فرموده سیرد هم ماه مذکور دو گهری روز بر آمده بر مزار بعضی اهل

نواح دارالعلم اوجس اعاده بود از تقریر (۱) قاعیان شدند و حه از حالت مرادین
 نرلی العلی دند روز روش د جسم چهل نقش ماند شب (۲) دنعو ندرة و نار
 گست • منظومه •

روان کرد از چشمها رود حوس ز خون گشت روی زمیں لاله گیس
 ز دل رفت صنوبر ز سررمت هوش بر آمد ز حاش فعل و حروش
 و از رسیدن مله راو و داماحی راو گنگوا و لار و شکر دانا و هلتکا نکواللر که د
 فص مرشد بود و نه همه جهت ترب ده هزار سوا دند بی درد شل مراهم آمده
 برد و دافع گردید سداشورامعند را تا بیج شش هرا سوا بدان صوب رخص
 فرمود که بر آمدگان معرکه را کومکی باشد و از بر ط عم و الم که هر لحظ نسلی ما
 دم زده بر خود پیچید و آه سوز ناک بر قتل سر و بغدادی بها از دل د دد کسد
 بهلو بر سر بقوایی نهاد و رنده رنده از عقل و شعور بیگانه گست کار برد از ان موجب
 پوشند رگه پشته راو برادش که بنظر حرم و احسان نه دکن مقام داشت بر داسنه
 رحمت بهتری نمودند و مسروحاً سوانصاف صد د دکن شایع و واضح گست خانه
 معاند که شدولی بلند نه گست و کاشانه نبود که ناله و نعلن بر نجات • نعت •

عم سوخت دیون بگان بگل را ما نم کده شد چهل چهل را
 الجلیل نصیب الدوله در حذاب شاهی العلی نمود که از باندات بزدانی
 و اعدل عدو مال شاعسانهی معنی که از ان داسانها راند معصه ظهور پیوس
 اکنون ملاح دس و دولت دران است که نه همس حللی و گرمی است طوع
 آپس مستقر الطلالت اکثر آباد افراشده شود ما بعد السیف دکنیل که د
 گوالا اند و حمامه که د مریخت و برگدت قبی اند نالمره حارج گردند تا کده
 دیلی ندده ملک از لوب و کدورت و جود تا بود آنها ناک و مصعا گردد و از سر
 حمل حب و زمندان دنگر خاطر حواء پیسکش گرفته آید ناسم بقامت که
 مدب بک سل و حمیری منقصی گسته که از وطن بر آمده ام اراده ان صوب

(۱) نادان جمع نامی که خمر مرگ رساننده را گویند ۱۲

(۲) دنعور سب سبار نرنگ را گویند ۱۲ •

خواهد بود که با اسب یراق بجات یافته باشد الحاصل اسیرانی که در دست
 افاعه بود جمع کثیر از آنها بدادر انا و امتناع اکل لحم نه قتل در آمدند و بسیاری از
 خوف حان نگار برده و ارستند خون کاکل بر سر شعار کفره هدد اسب آرینکه بمطنه
 بیگانه از دین گسته نگردد کدند آحر الامر نه شفاعت شجاع الدوله سوای
 دسوان و صبیان که بدل عدودیب در آمدند از سر قتل دیگران گراشته حواله فرمود
 و او هر کدامین رایک رویه خرچ راه داده بیرون کرد بی شائده گفتار از روزی
 که مرهغه پا بعرضه و حود گراشته بدین قسم نلنه و رسوائی گرفتار نه گسته باشد چه
 صابطه شان همیشه جنگ در فرار و های و هوی بوده گاهی بجنگ صف
 و توپخانه و اردو بازار مدارت کرده بودند چون از عادت خویش عود نمودند
 ندلتی و مسکنتی گرفتار آمدند که هیچ جسمی میداد القصة بجذب الدوله فتحنا
 مها بمهر حود تمام مادهو سنگه رمیدند از حی نگر و سورحمل حات مستملر و فوع
 واقع پوش که در قتل و عارت فراریان کوتاهی نه کدند و یعقوب علی حان که
 بموجب حکم شاهی بدادر محافظ دارالخلافه بدستور پیش مرخص گشته بود
 رسیده منادی امن و امان نگوش چهاییان رسانید و ساه مطعر لوا پس از مقامات
 چند نا عییم فراوان که نقل و تحویل آن نا سعی تمام میسر می گشت عدان
 فتح و نصرت بصوب دارالخلافه معطوب ساخته در عرصه شش روز چهل کروه
 طی مساوت فرموده برور مدارک پدجشنده اول روز - * بیب *

طعر از یمین نصرتس از یسار ملک یاور و اختر و تخب یار
 داخل قلعه مدارک سد شجاع الدوله و تحیب الدوله و اعیان سپاه فرلانش
 و افاعه فراخور حال بدر و پیشکس گزایدند و از بیستگاه شاهی در (۱) نفر خیر
 بوعده یک ماه نا دامه محبت امیر مستمل برنوید فتح و طعر و حب متوجه
 شدن این صوب برد حصرت قدر قدرت شاه عالم رخصت شدند چون خبر فار
 سواس را و گسته شدن دیگران و نه عارت رفتن دکهیدیان نااحی را و پیسوا که در

(۱) چیر نفخ اول و ثانی و راجی مهمله ساکی لغت ترکی کسی را گوید که از طرف
 پادشاهان احکام را بر اسپان برد سلطین و امیرایان رساند ۱۲ *

در آمد گش و سواس راو که نا فعل نخست آمده بود شعاع الدوله نا حازه شاه
امر سوحی نمود شمشیر بهادر برادر (۱) علاءی نالهی راو که زحمی بر آمد
نیشوای خود ۱ نه بهرب گدشه مسکن حاجت رسانید و بعد حجاب سرد از حجاب
و مملکت سداشور بهاؤ و حاکموی سدهده متعقی نه گشت اولدلی آنها نا حالت
نصرت بر این ملحقه که هشت ماه از این فاصله منقصی گشته بر هر چند روز حذر واهی
بی اصل که در تان مکل در (۲) زنی خوگنل نسل مندهند و جهت نمود مردم
ناظله شادمانی دل خوشی می نمایند خون از فرازان معرکه مرگ سه هزار
سوا تمام شب از سایه خویش هراسان رانده و ز دنگر نه دارالتکلیف شدند و
ناشل آنها دست نظار بر آنها دراز ساخته حدسی از اسب و برلق گرفتند و
و شکر که در قلعه مبارک بود بر سر گشت واقف گشته نا همراهان خویش را
بر فراز گرفته نا جمعیت همراهی در صورت مستقر التکلیف اکثر آنان بهاد در
نس طریق نا مله هزار و لکر و داماهی راو گانکوار که نا جمعی نه آمده بودند پیوست
از آنها که حروف تعاقب استند دیده بود حرر درین حمل نموده گوالله که از
اکثر آنان به جمله سهل کوره است علی باز کشیده در انتظار فراهم آمدن گریختن
و رسیدن احبار معروف گشتند جمعی که از (۳) نسبت نالگی و هول حال
راه نجات گم کرده نه نصات و نصایح دور و وراج رسانیدند دهاتس بعضی را گشته
و برخی را از نلس طاعیری علوی ساخته نکل ابتلاع اشرمی و حواشر نمک آب
حوانده از بعضی که بر آمده گرفته گشتند و آنچه را و گراستند از قدلی موب
انموب بهخیزش آثار و ازان اشعار جنگلی و در مرز گری اقبال و حفران حدسی
نه گوالله و بسای نه اطراف مندر گشته راه دهک پیش کردند آنچه در معرکه
بر سل ندمد انعدب مصاعف آن نه جماعت بر آمدن گشت شاید کم کسی

(۱) مآلات ناول مفتوح و لام مسدد و نلس متعرقه که از یک سوهر باشد ۱۲

(۲) زنی ناول مکسر بسید نالی خامه و صورت و آرایش ۱۲ •

(۳) نسبت ناحه کنه از الطراف و سفاب است چنانچه در محاورات منعار می مضطاج

شل از هم گستخت و حوس هرلوان نرزمی بخت و هر طرف از کشته پشته
 دیدند گشت اکبرانه باز اریل و نند و بعدقل از حوب حل در پناه حندق در
 آمدند و ساه از معرکه عدل ناب شده هر گروهی راهی در پیش گرفت و هر
 نرود حاده معری حست و بر عالمی روش کردند -

• بیت •

که در جنگ نرزمی از احتر است نه از گنج و بسیاری لشکر است

عاریل اسلام و بهادان بانگ و نام همه حانه نعاقب در احده مرد و مرکب می
 انداحند نشینی از هرل حل و رهاندن ازان وادی حطر ناک از ساز و لیس
 علی گند ناگی ا گزاشده از گوش گوشوار از دست حلقه هلی طلا از
 گلو کاربند ا کده و نریده نسی د پیش و نسی د عقب ستر عورت نروده
 رو بصحرای ناکامی بهادند

• بیت •

حناج بزم ناک و هرلس گریخت که زب را از گرانی گستخت

از نربر بعضی نقد نرخرج انعامند که نا دوازه گروهی اطاف حوانب ال
 معکه دار لش گند که طعمه کلاب و کرگس شد اعد

• منظم •

بابل سراسر همه کشته بود

همه دشت از گشتگان بشه بود

ز بس کشته افتاد د کوه و دست

لک گشت بس بس که احد گریست

دلبرای هر مع : هدا شدند

بداح ننگا اعدا شدند

نشم کسی مصب کر به داشت

همی سر دد و سملی گراست

بخت اند آمد نسی ساد با

حوس حمله افس و نا د حفا

نه دد آمد از عر طرف نبل مس

هر مبی که ا د همی را نرس

دُرانی توسن حالات و مرکب شهامت بجولان در آوردند - * مدطومه *

بر آمد ر هر دو سپه نوق کوس   رمین آهلی شد هوا آندوس
 نلرزد کوه و بجندی دشب   عریو از دهم آسمان در گرش
 ر شوریدن ناله کربای   در افتاد تب لرزه در دست و پای
 تو گوئی که باد فیامب ورید   رمین پاره شد آسمان بر درید
 حامیان نصد اسلام نعرم واثق و دب راسخ جهاد می سبیل الله دانسته و کشته
 شدن را عروج معارج درحاب شهادت پداشته الله الله گویان حمله در گشته
 نحدنگ کوه یراق در پیوستند و لرله در رمین افگندد - * مدطومه *

چو رعد حروشان در آمد بجوش   از ایوان کیوان گزشتند حروش
 چو شیران جنگی در آویختند   ر تنها همه حوی خون ریختند
 دهاده بر آمد ر هر دو سپاه   تو گفتی بر آمیخت خورشید و ماه
 چکاچاک نرحاسب از هر دو روی   ر خون شد همه رزمگه همچو حوی
 در آراس بر می که خورشید و ماه   دیدد سب هرگر چیدین رزمگاه
 ناورودیکه حمعیب سه جدد اسلامیان می شد چون فتح و طعرداد الهی اسب
 مصداق کریمه کم من فئته فلیلة علب فئته کثیره نادن الله نمنصه ظهور رسید مرهقه
 بیر داد مردی و مردانگی داده کوششهای نمایان ظهور رسانیده نزدیک بود که
 چشم رحمی نه فوج شاه رسد که ناگاه شجاع الدوله ناتفاق بجیب الدوله بر کمرگاه
 آنها رده در آمد - * دب *

در افگند حود را دران کارزار   چو شیرینی که گور افگند در شکار
 و اکثر سرداران عمده و سران سپاه را بر خاک هلاک افگند درین رد و حوردد
 نسواس راو پسر نالاحی راو که فیل سوار بود نرخم گولاه تعدگ فالب تهی
 ساحب بهاؤ آگاه گسته مصطرب الحال از فیل فرود آمده اسب سواره نا
 حنکوحی سندهیه نمار حتر گیری دران معرکه در آمد ظهور این معنی سنگ
 تعرقه دران گزوه افتاد و تورک فوج نرهم حوردد و بر حرأت مقابل افرودد که نسان
 شیر ژبان و ندر دمان نکلک کوسعدد در افواج مخالف در آمدند و سلک حمعیب

سوار و ده هزار پیاده مورخان شهر بغداد فام ساخت از آنجا که تربت چهار ماه
 ارواح حوس در عصر مراح در مقابل ننگدگر انداده بود و خورد می بردا شدند از
 طول انعامند حدال و قتل طرفین ملول گشته شاه از معامف خودش حرکت
 بصوب دارالخلافت فرمود که شاید مرهغه از بغداد حدثن بر آمده به جنگ مندان
 منادرب نمایند تا آنکه در مکن عیب باشد تا عرصه ظهور گزارد بحسب انقل
 ندبر کمی آردن که فی وینه یک آنرا بدشواری منسر می آمد اعالی وادانی
 آنها بسره آمده شب چهار شده ششم حمامی الدانی سران و اعلی هر هغه بود
 سداسو بهاو مراهم آمده ظاهر نمودند که حلر بلان نامی مانده از بدافس علین
 از تگور باز می ماند و دست سنا از فلانی بود لاموت از حرکت نگوینگی
 نه آمده حل سرشن نه شمس ازین حالت و (۱) محصه گوله و آسان تراست
 تمام آن شب (۲) سها را حقت ساخته به کنگاش و مشوره نه پائل رساندند
 رانها برین فرا گومت که کوچ نموده نه دارالخلافت باند شدانت که بهمه چهار
 از ممر عله حرانه آسایش خواهد بود و پس به شب داده تا حریف جنگ
 ناید کرد آخر شب بار بادی کرده حوس گاران بوپ کسی سدری سقط گسته بود
 گاران بغال اردو بار از هر که مانده کسده آنچه توانست بوپها را همراة گرفت
 و بدست ارواح از عدول و حد اول و (۳) حواله و (۴) ترقه بردا حده هنگامیکه
 دگ حده گله پیش کلاه نه هندی شب ناحس آورد کوچ نمود شاه از
 ندانت اس معنی بسعدان مقاتله سوار شد دکهفلی بدنبی اندسده بدبر
 گوله شدن احمدل و انقل و اردو بازار بوپ خانه پیش اندا حده تا نکدن گوله
 بوپ و حرانرو بلن و جنگ فراولی مدان نموده تا خود مسعود ساختند بهانه
 اسلام از بدبر کله واقف گسته از یک طرف ستاج الدوله و بحسب الدوله
 با عماران خویش و از حقت دیگ شاه و نمود شاه تا جمعیت مزلفاس و افتاده

(۱) محصه بول مفتوح بدانی د گرتکی ۱۲

(۲) سودف کوش گناه از سر کسی کوش است ۱۲ •

(۳) حواله لب حب •

(۴) ترقه لب و مر دولف مری اند •

لهدا جهانخارا نا پدجهرار سوار حرار شمشیر گرار رحصب فرمود که نه تهنه و تادیب آنها پر دارد و او نایلعار چون نلای ناگهانی و فصای مدرم آسمانی اول بر جمناهی که سر راه بود رسید بقتل و عارت آن حماه پرداحب حمناهی نه هرار جان کندن خود را اران مهلمکه رهایده ددارالخلاف رساید جهان خان بهمان حلدی و جانکی گرم وگیرا بر گویند پندت که بغاصه سهل فرود آمده بود تاحب آورده بحدگ در پیوست ار تعدیرات فلکی گویند ناحمعی بر حاک هلاک افتاد و لشکرش بعارت در آمد سر گویند را بریده سالماً و عادماً نه لشکر شاه پیوست چون گویند سردار عمدۀ آنها بود نجیب الدوله در مقابل قتل سرداران کدخ پور سر او را در لچک رزقاری پیچیده برد ملهار هولکر فرستاد ارانجا که پیوسته رویداد معرکه آرائی حدال و قتال ار مہمیان سریع السیر نه سمع پیسوا بالاجی راو که ار روی حرم و احتیاط ار پونه ددارالسرر برهانپور انتقال نموده افامب داشت میرسید بدار پش گرمی ناحمعیب فریب ده دوارده هرار سوار کوچ نموده ار گرر هاندیه عبور دریای برده کرده نه دارالفتح اوحین که ددارالخلاف فریب داشت افامب گرفته گوش بر آوار شسب چون ار دکہمیان انسداد رسد که اران طرف دریای حمن میرسید نتوانسب شد و در اکثر معارک چمدی ار سرداران کشته افتاد و ار برق شمشیر اسلامیان چشم شان ترسیده بود یا رای صف آرائی و میدان داری نداشتند و طرف نانی را بدار حائل بودن حندق و بستن سد آتشین توپ خانه یورش بردن مابع گسته لهدا شاه فوجی را بر سر راه دارالخلاف که رسد عله و حرا نه بآنها میرسید رحصب فرموده طرق را فرق کرد یکدازه محط در اردوی مخالف افتاد علاوه آن برول ناران که در موسم ر مستان دران دیار اکثر اوقات می باشد لشکر برد عله نمود چار پایان ریاده ار حد و حصر ار فقدان گاه و دانه تاب مقاومت بیاورده بچراگاه عدم شتافتند ار تقریر کسادیکه اران لُجّه خوینوار کشتی حیات شان بساحل نکات پیوسته بود واضح گسب که فریب نصب هرار سر اسب سوای جانداران دیگر ار انسان و حیوان بشمار در آمد بالجمله فوج شاه تا دریلہ دوارده کروهی دارالخلاف رسد ناروشکر دروب دارالخلافه را سته پدجهرار

ببرد شاه از مقامات سهالکه که ده فاصله بود حوین بمطبی لشکر از سولر و پیاده
 و توپخانه عده گسده پیوست کوچ نموده متفاوت در کرده بر لب آب نیلایی
 حوض حوض زد و حیدرتی کدده توپخانه را حیدر حوین دکهفلی طریق و شوارع را
 بند ساختند در لشکر اسلام گرانی رو نمود که می رویه نک و دم اندر آرد مروجده
 می شد نیلایی صحن حیدر رسید که متحصره تا کارول در از عله برای مرهده از طرف
 بهدر گذشته می بود شاه توح یعنی فرمود که سر راه آنها رسیده پس از زد و خورد
 و کشتن و حمله جمعی از طرفی عرب دست هزار گار کشیده آوردند سر
 نصرت الدوله در از صلح سهال دور تا توح سنگی عله بسطر رسانند و آن مع العسر
 یسرا رویدا گشت نوزدهم شهر ربیع الثانی حاکم عظم بمیان آمد فوج شاه
 غالب گردید دست و پنجم دکهفلی بمیان بدارک ده هدایت نمودار شده بحدک
 در پیوسته تا یک شهر از شب گشته از هر دو سو کشتن و کوشش ده عمل آمد
 که سوای زخمی پنج هزار و سه صد و هشتاد و چهار گش مسلم و کافر از معرکه
 برداشند و حمله نماد که شدن مقتول و ناکه مترواح در نصرت روزی حیدر
 دکهفلی را عروس میدان از سر بدر رفت از آنجا که توپخانه سرکار نالدشاهی
 و بلیت کتی بر از توپ و حرار و بان زیاد از اندازه و شعلر بدست مرهده انداده
 بدو لاسکر راجعه بند نصرت کرده بود لاسکر اسلام را حرار و ریختن نمی شد
 و متعالف را رعیت شمسر حامیان اسلام در دل حا گرفته بود لهدا نالدشاهی
 توپ و بان و گاه نگاه نظیرین ترازوی معرکه آراسته می شد و کسانی را که احل
 مسمی رسیده بود گسده می گشت در بین شاه را آگهی آمد که بموجب
 نوشته بهار از دا، التحالفت لاسکر در هزار سوار نو نگاهداشت با جمعی
 از مرهده سر کردگی حمله ای بقدح جهت بدرست و اسداد طر
 رسد عله آن روی نیلایی حوض یعنی ساحه و ده سرای لعل حان در گریشی
 نمازی الدین مکر امت گدیده اند و گریه مددت مکسدار حمله انار و متعالف
 آن صلح باده هزار سولر بم و حیدر متحصر نموده ده فوج مرهده رسیده
 داده دلزد که متع رسدن عله که از مقله نصرت الدوله میرسد شرد لهدا

نموده پایی پت را پست سر داده بعاصله شش هفت گروه به مقابل فرود آمد و از روی حرم و احتیاط حندق عریض عمیق ددر لشکر حجر فرمود و توپ خانه را ربجیر بد حیده مستعد رزم و بیکار گشت بیست و سوم شهر ربیع الاول حوالبان رزم طلب و مدارران نا نام و حسب طریقین به هئیب اجتماع جولایی نموده برسم فراولی تلاش آغار نهادند و ابتدا بحدک و قتال نموده معدودی ار جانیین کشته و حسته گشته خدا گردیدند شجاع الدوله ار و حامب عافب و سوء حاتم اندیسیده بدابر اصلاح ذات الدین سلسله حدبان امر مصالحه گردید و ملهار هولکر را واسطه این معنی ساخته هر چند مکرر تکرار و تذکار مدعا پرداحب سداشیو بهاء که نظر بر استعداد طاهری و سر انجام سروری رحیق ناده عرور پیموده و ار کثرت جمعیت و اسباب حشمت و شوک دود بخوت در کاح دماغش پدچیده احدی را در عالم کون و فساد که یارای مخالف و معارض او تواند کرد گمان نمی برد و عاقل اران که -

* بیت *

حدائیکه بالا و یسب آفرید رنر دسب هر دسب دسب آفرید

تخصیص ار قتل و عارت کدج پور دسه استکدارش دو بالا گشته سر پر شورش می خارید -

* بیت *

ناساب دنیا چنان عره شد که حورشید در پیس او دره شد

اطهار امر مصالحه را ار ععب حالت طرف ثانی پدداشته مستانه بجوانی که راه سلوک مسلوک شود به پرداحب -

* قطعه *

ای طفل دهر تو که ر پستان حرص و آر

زوری دو شیر دولب و افعال بر مکی

در عهد عمر عره مسو ار کمال خویش

یک آور ار زمان بزرگان بر مکی

روحی را آن طرف دریای حمن تعیین فرمود که به اسداد طریق رسیدن داده و کاه و مصالح سرب و دوات که از محاللات متعلقه بحیب الدوله به لشکر شاه میرسید و روحی سر راه دار الخلافه فرستاد حدق ار حیوانات را بکارند که بطرف مخالف

دکهنل رناده از حد و حصر مائدد مورد و ملج هعوم آورده بودند و در حبس آن جمع ععبر اس جماعه شر دمه لذل عدد الصمد حل صوفه در جنگ مبدان دنده ناده بعض منوجه فلعه کچ بر گشت که تا رسدن کرمک و موج شاه از دست حدار مدافعه بردارد دکهنل مرارل و نکلکل در مقابل دنده حلور بر نکلدد و فرجت نشد که در نروی مخالف بسنه شود پس از کشش و کوشش که از حائنس جمعی بر خاک هلاک اماندد عدد الصمد حل و قطب حل و نکلست حل نا سرلی و هعهه نفر دیگر از عمله و فلعه زنده نه گتر آمددد نکلست حل دل گرفتاری ا نه سددیده خود را خود ضایع ساخت و عدد الصمد حل و قطب حل بموجب اشارت سداشنو نه قتل رسددد و صامت و ناطق لسكر و کچ نوره نعلاب نه آمد فریب دست زدنر دل و سه هرلز اسب سولی آنچه عات گران دکهن برددد نصط در آمد از سران نکلست حل و عمله و فلعه به ثمر و سم و شکنجه مزاج دفاکی و حرانی گرنده بنصرف در آورد از النعا که فلعه کچ پوز ا نکلست الدوله نعلبت مسدکم دفا نموده برج و نلره را نه بهانت مبدات و رعالت بر آورده از عدد و حفس مشعور بود مسموع گشت که فریب نک کوره رنده را می شد نا درپ خانه و مصالحه جنگی و اسداب فلعه دای دست مرعه اناد و نکلست الدوله که بهمراهی شاه آنطرب در نلی حمس مقابل دارالخلافت نه تربت کچ بود نمکود اسماع ابن حنر بدان صوب کوچ نمود و شه در منوجه آن فلع کزنده روز اول دست و بلج کروه طی فرمود و نه تربت شرحه تمام در جهادشم شهر عدد مائن نامعب و کفکزه که نسلان نللاب بهمت نا و حورنکه ده سهولت می نولی گشت بر آب زده عوز نه نلی حمس نمود سفاکم کزاده سدن جمع کندر عزمی نکلر نفا گسندد حدنجه فریب عدد و نکلناه اس و حانلکن سده بر گره اح گهپ راده دا الخلاف بر آورد و نه همسن بهر بر گرانی دیک ادد بالحمه شاه مس از عده شس مقصد سولی ست ا بست نه گراسه نه سهله شعب کدوعی نه کله نه نلی حمس بعزمه مقابله داده نموده موحل دلم کد سدا سوزو از اسماع حیر شاه ا مقامات کچ بر کوچ

حویس مرفوم گردیده و پس از رسیدن حذر وحسنت اثر وقوع فسیحۀ نامرئیه
 عالمگیر بادشاه بمراسم ماتم و سوگواری پرداخته جهت انتظام مهمان جهان و جهانیان
 که بدائع و دائع الهی اند بر تخت موروثی جلوس اول فرموده چتر شاهی بر
 سرده علم سلطنت برافراخته بودند دواب زینت محل والدۀ ماجدۀ آن حضرت
 دافرة العیون با صرۀ دین و دولاب مرزا جوان بخت حلف ارجمند آن حضرت که
 در دار الخلاف اقامت داشتند بمقتضای وقت و اقتضای حال که از فضا
 و قدر سان سریر سلیمان که چندی بلوث و حود نبود عفرین مملو گشته بود
 اختیار سلطنت هندی بکف اقتدار مرهتہ رفته بامر استقرار فرمان فرمائی آن
 حضرت تدبیری اندیشیده سید الدین خان را که در حضور بود سداشیو بپا
 فرستاد و او به تعهد دادن مدعی عاجل و آجل فرار سلطنت بر حضرت شاه
 عالم و بیاب و ولیعهدی شاهزادۀ مرزا جوان بخت گراشته بوشنجات بار داشتن
 شاهجهان و اجرای خطه و سکه بنام نامی آن حضرت بر بارو شکر حاصل ساخته
 آورد چنانچه او بموجب نوشته روز جمعه سلخ شهر صفر المظفر ختم الله بالخیر
 و الطهر سال هزار و صد و هفتاد و چهار و لعمریه را بر کرسی احلاس داده آداب
 شاهانه را بجا آورد و تخت و چتر که بدست و اختیار او بود در سواری حاضر
 نموده با موج مرهتہ در رکاب همراه گشته بمسجد جامع آورد و خطه بنام و القاب
 همایون حضرت شاه عالم خوانده و حوۀ اشرفی و رویه را باسم مبارک نور آگین
 ساخته به سکه رسانید سداشیو از انشاء راه ملهاری هولکر و حکوچی سندهه را
 با فوج گران بطریق مقله تعیین فرمود و حود با لوازم توپخانه و اردو بار بار روانه شد
 عدد الصمد خان بدریاب این حذر بصوب کج پور که حائی ناستحکام و تعلق
 به حکیم الدوله داشت و بجانب خان درادرس با جمعیت و لوازم توپ
 خانه در انجا بود شتاب ملهاری و حکوچی پاشده کوب رسیدند بکانتخان بیر
 بیرون بر آمده با عدد الصمد خان پیوست و معرکۀ حدال و قتال آراسته گردید
 و طرفین بکلیک در پیوستند ملهاری هولکر از کیفیت برباد سداشیو را آگاه
 صاحب و او ناگهانی با یلغار رسید و آتش حرب التهاب پریرفت از انجا که

دکنبل محتر نمود و او بدینوی نگارنده از آن طرف آب شروع بانگدنس بود
 و بل و هلی هوی گراره شدن بحوش در آمده دکنبل ا مشغول مدافعه کرد
 و از طرفی بوبخانه رعد کرد از عرش در آمده بود بلوب سحاب وار بر روی دریا
 پیچیده گوله مانند بزرگ آشنی به بدن گرفت درین فرصت سورحمل نا وزیر از آن
 وادی هولناک گذاره گرفته لب گذشته ا مامی خود ساخت شجاع الدوله او را
 به عقداست مسلمان ساخته خلعت و دم شاه حامل نموده فرستاد و وزیر به بهر
 گدشه با مددلقان خود پیوست سداشمر بهای از اطلاع این معنی که بدینش
 خلاف تقدیر حلوه گر گردید بعد حراهی بصره خلعت بدل جهت سورحمل
 فرستاده نوشت که از ما حدائی گردید و به شاه که مخالف ما و شماست پیوست
 منسلب بود اکنون حدی اعلی امداد ناسداد طر و شورج بردارد که حدّه از
 حویات علیه بلسر عذر نتواند رسد سورحمل که روزی حد د لب گذشته اقامت
 نمود بموجب اشاده شجاع الدوله بر مسکن خویش معاود کرده از امداد
 اعانت طمنی تقاعد و زهد دیدن ضمن حد رسد که شش هرا امانده بوم که
 حسب الطلب شاه به سر هدد سده و عدد الصمد حلی موحدا سه هدد و مطب
 حل که به بل کردل از سانی مقامات داشدد با بلعل از گر کونده عذر د ملی
 حسن نموده بنانی پت رسدد بدخل سکبدیر همراهی سداشمر بهای که نا بدی
 سن هزار سوار دکنی بمحتظت گزرهلی آن صوب یعنی بود باب مقارم
 د خود ندیده حذعت حال ا به سداشمر نوشت و او حورن از ممر گزرهلی
 دیکه که عمق آب بصر بود خاطر از عذر مخالف جمع ساخته بهو شنکر نامی
 را با جمعیت سه چهاره هزار د بلعه ملاک گراشته ده الحاکم را که لیس ی
 الدا عذر دهه مدی می آمد که و جمع و شریف از سانی خودعا ازین رطه
 به گداه کسده نده بودند سدر و از موب خانه ناسدشی بوبلی اردعا بعد
 و مصانع سب و بروت و بلن و امر گدغه ماسدداد بها سوم شهر ربیع الاول بدای
 موب راهی گشت از انجا که حصیر بد مدد کنواں لعب شده عالم که تصور
 ظلم آمد بدین عدم موبلب وزیر المملک بصره داسدد حدیده د محول

دو مهر بیار گزرايیده آداب بجا آورد و رخصت شد و حصر ناندرون محل متوجه شدند ازان بعد جميع مکانات و باغ حیات نخس و يتسخاها را ملاحظه نمود و بعضی حجرات کار بجات را کشود تخت طلا مرصع ناب آبار شریف که نای ماده بود بر گومت و بندوبست قلعه را به مستحقان خود سپرده بحکمه گاه بر گشت وزیر الممالک و جات پیغام فرستادند که مدعا دیدن قلعه بود بعمل آمد محافظ قلعه نادرشاهی به اختیار من است کسان خود را بر دارند از اینجا که نظر بر ملک و ثروت و کثرت جمعیت که از گردش فلکی و تقدیرات لم یرلی علیه بر ممالک دکن و همدوستان است بهم داده راع مرور و استکبار در کاح دماغس آشیانه بسته اراده بی فائده دوع دیگر در کانون صمیر مخمر گشته بود مهمل چند در جواب گفته منظور به کرد -

* بیب *

ر ندادنی در دماغش قناد هوائی که داد آحرش سر بباد و سعب دیوان خاص که پوشش (۱) تنگه نقره داشت کده فریب ده لک روپیه را نقره به سرانخانه فرستاده سکه رسایید و صرف در آورد جماعه مرهته چون ملحد گرسنه شهر را خانه حالی پداشته در سرای امرایان و اعیان در آمده آنچه یافتند بردند و نگمان دیده اکثر امکنه را کدند و چوب و تحته را بجای هیرم بمصرف رساییدند -

* بیب *

چو تخت بد کسی را پیش آید کدد کاری که کردن را بسایند ازین معنی وزیر الممالک و سورجمل جات که همه جهب ناده دواره هوار سوار بودند پیچ و تاب خوردند از اینجا که فوجی از آن سرکار نادرشاهی سوای وزیر الممالک که آهم تقویب سورجمل داشت دیگری نبود سداشو اراده برداستن ایدها و صرف نمودن مَطْلَع کرده فریب پانده هوار سوار دکنی را معمر فرمود که بطریق محاصره دور دایره او پردازد ملهار را ازین معنی رافع گشته چون منع نمی توانست کرد سورج مل را آگاه صاحب و او طریق مخلصي ادیسیده و حاده معرفی بسته شجاع الدوله را چون رابطه سانس مربوط داشت از مافی الصمیر

(۱) تنگه بصم اول و نای و فتح کاف با ماده صفحه و تحته را گویند ۱۲ *

راو سر و شمشیر بهادر برادر نالاحی راو و دامادی گانکوار و دیگر سرداران
 دکنی مانند موز و ملخ که از اندازه شمر و حساب درون از بوند متوجه
 هندوستانی شده بود رسید و شجاع الدوله حسب طلب شاه آمده ملحق گردید
 وزیر الممالک روز سداشو بهار را از مساعدت و مت و بلوری نشت بدداشته آمده
 او ا دید و بعد گرفتن عهد و پیمانی موکد باهمان سوز حمل حالت را طلبنده ملاقی
 ساخت و گفتگوها در میان آمد و آنها بران قرار گرفت که چون روزیار حمی طعنایی
 داد و یکایک احوال باطنی نسبت عده شدن شاه از مخالفت است دارالتلاوب
 را بدست آورده گزرها و معرّها را مصبوط نماید ساخت و از همه خاکسپا را من
 نموده مردم کاری ها بجا وایم ناند کرد و انعام نموده روم چون یعقوب علیعلی
 حبیبی که عهده برائی از محافظت شهر برآورد نمود بداشت بالضرورة فلع
 مدک را استعظام داده منحصص گشت کسان وزیر الممالک و سوز حمل حالت
 بتعلق دکنیان هر چهار طرف بر فراز جانبی گرد و پیش امهاتل سوز حمل رسد
 دنگنی برپا و دنگ برآوردند یعقوب علیعلی در بعدر وسیع طاقت در صد
 مدافعه در آمده حدی کرشد شاه ابدالی در ازل طرف دریلی ح س سد
 مقابل فلع و شهر باده معسر آراست از انجا که دریا ن کمال طعنایی و کسپا
 ن دست دکنیان و گزرها و معرّها مسدود هر چند حله حوی نموده فاکده
 مغرب نگشت لهذا بر لب آب بونها نصب نموده دنگدن گوله در دایره مرعده
 بداحت یعقوب علی حلی که نامدد کرمک موی دل بود مانوس گشت
 و آدره و مصالحه حقکی کمی بر دست من بمصلحت نه داده بگرفتن عهد موی
 بدیده روز الممالک و سوز حمل ن آمد و نه فلع بددوست سوز حمل بعمل آمد
 سداشو بهادر را که از اه عرو و بقدا بعضی مخالفت در از کار در سر و عرو امر
 مت اب مد نظر بود بدادر بدین فلع مغرک و محل حلوس بدشاه داده نموده
 بددوست کسل حاکم از فلع بدداشته مرد خود بعضی فرمود و با وسواس او
 دامادی گانوار و حدی دیک از معدول بمراعتن به فلع ن آمد و حصر
 سداشو بددوست او بر آمده بد تحت حلوس فرمودد ملازمت نموده

و استیصال جات بر افراشت و تا بردیکی جی بگر رسیده تهابجاتی که اران جات در ئاد کده وعیره بود برداشت و گعب و شنید پیدکش نا سور جمل میان آمد درین صمن ملهار هولکر نا فوج مرهته دران دواج رسده ارانکا که مابین هر دو فوج فاصله چمدانی بود و رعب و هواس فوج شاه ار مقدمه حنکوجی در دل مرهته نقش بسته بود ملهار راو کوچ نموده بردیکی مستقر الخلاف از دریای چمن عده شده شیوه جلی حویس ار قتل و عارت و حرابی ملک تعلقه نجیب الدوله که او را مدساء و نادی طلب شاه میدادسب در آمده دست تطاول ناآن ناحیه دراز ساخته سکندره را که مکن معتبر بود تاحته عظیم راید الحصر دسب آورده حرابیهای آن ضلع در نظر داشت که شاه وافغ گشته باستصلاح نجیب الدوله بیم شنی کوچ نموده در یکساده روز هفتاد کروه مساف طی نموده بدارالخلاف رسید و ار دریای حمن گزشته خود را رسایید و ناملهار اندک رد و خوردی وافغ گشت و او چون حریف فوج شاه نمی توانسب شد به عجله عاجله و سرعت سریع و سف عظیم آن صوب نموده ار آب چمن گرازه گردید ارانجا که لشکر شاه بدار کوف راه و مالدگی کوچهای طولانی دو روز معام داشت که ناگهانی دریای حمن رو به طعنای آورد مانع عبور گسب هر چند بدار بهم رسانیدن کشتهای و ستن پل سعی شد دسب بهم بدار درین صمن حنکوجی سدهیه و وزیر الممالک و سورجمل حات ملهار هولکر پیوستند روزی چند وزیر الممالک باستصواب ملهار و صوادید حات بوساطت نجیب الدوله بعضی گعب و شنید استقرار سلطه و وزارت حویس و فرار صلح دکهمیان میان آورد چون صورت بگرف حدائی گریده مرکز اصلی بهرت پور برگسب درین دین سداسیو پندت عرف نهائ عم راده نالاجی راو که رتق و رتق مهمات و بسب و کشاد معاملات مالی و ملکی بید اقتدار و مصع اختیار او منوط و مربوط بود ار استماع واقعات صدر نعرم کومک و امداد و اراده حنک و (۱) احترام نادشاه نا توپخانه عظیم و لشکر حسین و سواس

و حور داشت و مردان کلک بدایع سلک گشته حور پیوسان به سر هفتد معصوم
گردد بمقتضای وقت تا نحب الدوله علی گونه نمان آورده گرگ آشنی نمود
و به عزم اسداد طریق و مقلد شاه تغلق افواج مرهه کوچ کرده بر گرهلی درلی
حمی اقامت گرفت و شجاع الدوله بصوبه اوده منعلقه خویش بر گشت
نحب الدوله که با شاه مربوط با جمعیت همراهی و علی تنگ حال ملازم
شجاع الدوله که دلسه هوا سوار بود از راه بالعدل عریضت نظرب لشکر شاه
معطوب ساحه بهم شهر حمادی الاولی سال هزار و صد و هفتاد و سه ملحق
گسده حور از گرز و معمر واقف بود جنگ کتل ناموح شاه ازان رود باز
گرشت وزیر الممالک صلاح و نلاج حال دریمف آزایی و معمر برداری قتال
و حدال آنجا به دنده منوچه دا التلاص شاه چلی آباد و سنی مور حال شده
آمدند فوج شاه در منعتاب انلعه نموده سد دکهنلی که بیرون بست شهر
افناده بودند تا یک سده روز به جنگ بوپ و تنگ بردارنده آخر الامر که کا
جنگ به معویت انتامد و دنگلی بران حی آنا سندیده عم حنکوحی که
عمداً فوج دکهن بود گسده اناد و حنکوحی زحمی گسده برلزل تا کل استقامت
دیگران به آمد فراز بر مرل احده نمودند و حسم و حدم به علت و نلاج فوج شاه
فت بالضرورة ملی نداد وزیر الممالک که به بست گرمی مرهه بود از معانده
این حالت بر ملائت نفر به لعرش به آمد بعده السف دکهنلی برای نظرب
دیوای و وزیر به بهر بر مسکن سر حمل جاب که از سانی نفلر احتیاط منعلقل
و احدب حور را در انتا فرساده بود حفاظت سعی دکر دنده آمد و بی ممانعت
به شهر دا التلاصت بدروسب احمد شاه گردید و دست عاتکراں افانده بر مسکن
مسکن و ندوب اعالی و ادایی گسده گسب تا دو سده روز به قتل و علت
مرد احمد جمعی که دتی بودند درین حدوده فاعال گردیدند شده حدلی به
دا افلاقت منوچه گسده به قوت ملی حللی دمی ا با جمعی بصوبه دلی
دا التلاصت و منه نظرت ملکه ممالک مقر ساحه بصواب دبد نحب الدوله
ایست به عمت بصوب مسند التلاصت اکد آند که بی بدست زمندال

مجملی از و رود موکب شاهنشاه احمد شاه ابدالی و
 شرح سوانحاتیکه در دارالخلافت رویداده و رسیدن
 سداشیو پندت عرف بهاء و عم زاده پیشوا بالاجی
 راو با فوج گران و وقوع جنگ میدان با افغان
 و به غارت رفتن فوج دکنیان به حکم ملک
 منان و صدور حسب الحکم بمهر و شجاع
 الدوله در باب صوبه بمومن خان
 و رسیدن داماجی راو گایکوار در
 بروده و انتقال پیشوا بالاجی
 راو از مملکت هستی
 بدارالملک نیستی و
 رویدادی که تا آخر
 سال هزار و صد و
 هفتاد و چهار به
 عرصه ظهور
 آمده

سابقاً در ضمن تخب شیبی مرزا سنگی مخاطب به ساه جهان رسیدن
 شاهنشاه احمد شاه ابدالی بدارالسلطنت ناراده انتعام و متوجه شدن وزیر
 الممالک با عانت و امداد حاکموی مرهته که از چند ماه تا تحیی الدوله رد

ارساء بر نگاهداشت نموده بزرادند بدو بست برگشتن متعلقه خویش از بلده
 پس برآمده و بصورت ادنی بر شدت از امکان حد تا انچه مضاف کج
 به عنوان ضمانت حبری گرفت از آنجا که محمد ظفر نامی عمه زاده محمد
 مهلت حل و دل شد حل تا نیکوگر مخالفت داشتند و محمد ظفر از حومه
 گذشته بدین برآمده دادند هنگامه آزایی داشت محمد مهلت بدین نگاهداشت
 فوج نموده بدین برآمده بود حول مرد حل جهت مع گذشت آنها و دانسی
 انعام بدل ضلع عازم گردید و در این طریق از هر جا و هر مکل بعنوان غنایم
 حبری گرفته راهی گشت محمد ظفر و محمد مهلت متعاقب یکدیگر رسیده
 ملائی گشتند حول مرد حل بدلیل علمی و نقالی هر دو را از متعاقب
 و مخالفت باز داشته انعام تحصیل و تقاض هر دو لیسر مستحق و تحصیل
 دگدات سرکار سوزیه نموده تا نزدیکی لولانه و دشتدوه رسد چهارم شهر جمادی
 الدنی آنجای گیس دلم صوبه داخل بلده گشته اعلی و رئیس فرقه نواهد
 و حدود فله ملائی شدند و بمقام مسجود مردان بهار حلی ا که پیش ازین
 راماحی بعلت خطوط احد نگهت به ود در آورده بود بموجب سفارش سناحی
 گایکوا خلاص صاحب و بدو حد رسد که حول مرد حل از نزدیکی دشتدوه از
 محمد مهلت جدا شده براه نانی بخانه معموله بدر مکان بلده پس شد
 و ششم آن ماه داخل سد نواز دهم سناحی گایکوا به عزم بلده برآمده اند سد
 و عرباحی گمانند گایکوا که به مستحق و تحصیل حصه ضلع - و به مقر شده
 بود از دوله اسی گردید آنجای گیس دیم یک شعبه در بلده استقامت
 کرده محلات کهنه دانه و - و بخش ا منطقه به بدین دگدات و دگدات
 کپوا را تا بدین نواهد تالی ناحیه داده گیس او دمی ا به بدین بلده نص
 نموده بصورت برگشت کسی و بدین کام و گیس مستحق برآمد و در ضلع کسی را

که سلطان حسنی و محمد جهان به غلب حدعه ناره سینور گرفتار آمده بودند حدانچه سنی دکر یافته هر چند بصرب و شلو پرداختند آنچه مد نظر بود به عمل در پیامد لهدا ستوحی مسلسل و معلول همراه گرفته بُرد عدد الله رددی حماعدار عرب واسطه امر خیر شده به تعهد سه هزار روپیه از فید بر آورد راماحی دایب نظام تهاور جی نام زبار دار وکیل راحه لکھپ ر میددار کهج سدب گرفتن خطوط مرسله او دستگیر نموده فید صاحب و شب عره شهر ربیع الثانی سیاحی گایکوار به عزم بروده راهی گسب آپاحی گندس بر موضع او دمیته معموله چوراسی کهدایب رسیده نا رمیددار آجا بُرد و حور پرداخته یارده هزار روپیه پیشکس گرفت و چون کولیان موضع دهوان طریق وادی تمر و عصیان نیموده چمدی پیش اربن مواشی پرگنه جموسر را آورده بودند بر سر آدبا فوج کسی نموده آن حار را تاح و چمدی از کولیان کشته و حسته شدند و از ادا کوچ کرده به نزدیک ددر کهدایب وارد گسب و نا مومن حان متصدی آن حاطر ح مصالحه و اظهار احلاصمدی نموده ملاقات کرد و بیمه حصه ناب مرهته آدبا را بطریق بالمقطع به هستان و چهار هزار روپیه بعهده او نمود و یک ربجیر فیل تواضع مومن حان را گرفته کسان خود را از ددر کهدایب برداشت و بصوب پرگنه تهاوره جهت پرستش معدسترگ آدبا در موضع داکور معموله آن جا راهی گسب و از ادا بصوب ناره سیدور شتاف سیاحی گایکوار که به بروده روانه شده بود یاردهم شهر حمادی الاولی بملده آمد و کهاندیراو گایکوار از بریاد بنابر بندوبست و تادیب کولیان پرگنه بهیل که سانی به شوحی پیش آمده بودند متوجه گسب و از متمردان ضلع ساحل رود واترک صامن گرفته موضع لوهار را تاح و چمدی از رئیسان کولیان آن نواح را دستگیر نمود و بصوب پرگنه بیجاپور و بیلگر متعلقه حوان مرد حان نعم ایدر راهی گسب و اکثر از مواضعات بیلگر و بری بیجاپور بطریق صیاف چیری گرفت و کلامی راحه شنو سنگه که ایدر را در تصرف دارد رجوع آورده بموجب قرار هر ساله خاطر نشان نمودند و او نعم بندوبست پرگنه کری عطف علان نموده رسید - حوان مرد حان نانی که حمعی

ورقه سناه زو نه فلعه بهدر آورده و در صندوقی فرو گزوده تقاضای موالف در پیش کردند و کار حسودت و درشتی را از حد گزاردند صندوقی از حنره سری آن گزوده هر دم حورن ما در حورن می پیچید و گاهی سرج و گاهی زرد میگردید *

• نعت •

همچنان شد ز عصب رنگ رنگ

شد برآزوی طاقش بی سنگ

حورن د حالت عزل پیسرفت کار نمود از مرکب بحوب و مقدار نمود آمده طریق ملاطعت و ملائمت پیش گرفت *

به نرنگ این معصومه حلال

که نادان نهد نام آن ملک و مل

و مسنی بانه دولت و حاه از سر بدر ساخت *

ناده در حورن و هسلر نسمن سهل است

گر دولت رسی و مست نگرانی مردی

تالجمله بهرین این اطلنداشده معاللات بلده اسرد واسطه رفع تقاضای سناه نموده فصل داد بانو این اگهو شکر را کونوال ساحه کسل حورن را د معاللات نصب نمود و صندوقی د بهنگه رانگی د آمد و بانو هم شهر تبع الاول تاتعلی بهرین این که بغیر استقلال آنا گنسن می شدت از بلده بر آمده د تالاب کانوریه بنورن دروازه رانور داخل حنمه گشت و حدر سد که اناهی د فواج بریده رسیده بانو را این راماهی نامی را بحالی حورن نه حفظ و حاست بلده نصب نموده و سناهی لاکرا عرنا راه را جهت احد پیسکس حنمه حورن به فلح سوبه معز کرده خلعت داد و او بتعلی سوبه گرام بنورن بر آمده بغیر امی دانی ملائمت آنا گنسن شدتک هعدنم صندوقی و بانو این فواج نموده نس اهی گسند و د فواج بداد که آنا گنسن سوبه دانی مهیدی نموده سوبه بود نامی سوبه و صندوقی بر موبه رانه گس از انجا

حیر اندیش از جادین میان آمده از جنگ باز داشتند و نه قطع و فصل ما نه
الدراع پرداختند *

مقرر ساختن پیشوا بالاجی را و نیابت صوبه احمدآباد را به گنیس آبا از تغیر سد اشیو را میچند

از آنجا که بنابر امور چند معاملت استقرار صوبه نه سد اشیو را میچند صورت
نگرفت پیشوا بالاجی را و نظم و نسق صوبه احمدآباد را از تغیر او نه گنیس آبا که
از چندی نه مکسرداری پرگنه حموسر و مقبول آباد میام داشت و در پونه بود
از ابتدای مرک سر که بحساب دکه میان شروع فصل می شماردد از اتعاف درین
سال مطابق هجدهم شهر شوال موافق سال هزار و صد و هفتاد و سه بود مقصود
و مقرر داشت و او بنابر انقضای ایام پیشکال پر اشکال نه تخصیص دران سرزمین
نعل و حرکت با احوال و افعال دشوار بل متعذر و فراهم آوردن فوج متوقف
گشته هیچ مداخلت نه با پونا راین نائب حویش که در حموسر بود نوشت
و او بیست و دوم شهر صفر المظفر مرادف سال هزار و صد و هفتاد و چهار در بلده
آمده سدجوی را دید و اسناد و نوشتجات را طاهر ساحب و گف و شنید
مداحل محالات و مخارج مرسومات سیاه ایام آغار سال میان آمد لهدا چندی
در دادن محل محالات بلده ایستادگی واقع شد و در پرگنه حویلی تحیل کار
گسب فریب یکماه بدین کسمکش سرآمد درین بین سیاحی گایکوار که در دریاد
بود چون فی الجملة مراجش بحال آمد ناحمدآباد رسده در خانه که یسب
خانه سلیم خود ساخته فرود آمد با پونا راین نه عزم بندوبست پرگنه حویلی
و محمودآباد تا پتلاد بیرون برآمد روز دیگر -

* نیت *

عروس آفتاب خوف دیدار

ارین بلی تقی محمود دیدار

را با زن و بچه با عل و زنجیر بحال نجات با خود آورده به سفوحی سرد که بکفر
اسرار سی هزار رویه که مشروط سدرن دانه سفور داده عذاب شکنجه و شلاق
بربدان گرفته اند *

از مکاتبات عمل عمل مشو

گفتم از گندم بروند خو ز خو

فاعدوا یا اولی الانصار که کرد که دعوت هربا رام که بس از معاودت سناهی
گنگوا به تحصیل پیسکش باقی متکاتاب رفته بود انصراف حاصل نموده باقردهم
شهر دبعده العمام برگشته آمد حور هنگام فرول دلمان رسید نسبت به سالهای
پیش به افراط بارل گشت و نه اواخر انام که اکثر عذاب حریفی پیش رس از
حسن بلحری که بعضی حا حوشه بسدد و حسکده فکل حصاد و حصاد شد
و نیش بی مت آمد از سر نو حویات د حوشه سر و سه گردید و اکبری فا
بود و با حشر شد و نه سال هرلز و عمد و همداد و چهار از پوشند سداشو رامحند
وانحی گسب که معاملات صوبه با او صورت به نسب و امر نظامی به گندس
آنا مکسار برگشته حموسر و معدول آهباد مقرب شد از دریافت این معنی ناگرفام
دوسنده گنجایی که دانی امر، حدر و شر بود و معلمی بخش صعه بدست آورده
از حامت عاقبت اندسده با حندی از معاودت و همکاران حویس گریخته
به مومع دهره مسکن کولیل رفت از آنجا که از اندای حکومت بمورا شش
سرا رفته د مایه به مدله مصاد سناه مدعده بلده برده حصه گنگوا معنی
گسه حدانچه د محمل حویش سبق ذکر یافته بریمک مکدد نائب داماحی
حورن شریک و سهم شد طب و رئیس است ناظها انکه د امر احد و حد
و ابواب بدعت د ل حصه ناظمه عائد او رسده د گعب و شدیده این معنی
دوسه اندسده بود و انددگی داشت از طرفین کر با حویس انجامده
مهر حور شه مد مدعه به بعضی مورحل و آاسی معرکه جنگ و حدل
که بد سفوحی و حی اس گردگی بهگوان بر حده او فرستاد و جنگ توپ
و گنگ د گدست و معدونی از طرفین گسه و حسنه گسند او احر روز مصلحت

و از ناحیه ای آن دعوت پرداخته سر دشمنی و یک رویه و چهار آمد و قریب آمد تا از چندی و کوتوالی رخصت شود و کردن حاصل گردد و نیز شریک یکی از ادبا و مکتب کدخدائی از بلده نه مصداق یا قریب که جان نامه بود چهار رویه و در آن نظم و در آن کهنه پارچه و موحدار کرد و در آن و اگر حال خوب کدخدا شدن از بیرونات داخل بلده شود ده آن به عنوان میم باز حیل و در آن داده رخصت در آمدن می بیند از آنجا که سفتوحی نه صاحب این رسم به خدمات می رسید و نکه و طع و وصل معاملات و می توانست پرداخت نکه که آمد و حمله اش بر مدارج علایا کوتاهی داس بر عایا و برای حذف و میل احد و حر که در حکومت پیوسته بوده نه عمل آمد -

نه بیم نیت که ساطعان ستم روا دارد

و بدد اشکریادس شرار مریع نه سینم

که هادی را که خوب بدو بست گویان یزگانه بهیل شتافته بود چون بیوقت هنگامه بر پا شده تا وجودیکه بدعوات تا گویان اوهاریه جنگ میان آمد پیسرم فسد و نظم و نسق ادبا نتوانست کرد لهذا موقوف بر و م دایسته نه درین معاودت نمود گویان شقاوت دفیان حیره شده شیوه حلی خود را پیس کرده و قطع طریق و کشتن و حستن مسافری و مترددین و بدین مواشی قریات و حوالی بلده هنگامه آرا شدند - که هادی را از استماع ناخوسی طبع سیاحی را و برادر راده اس ناحمد آباد آمد و زوری چند متوقف گشته او را تا خود ندریاد بود و والد سفتوحی نادیده اش روانه مسکن خویش گردید سفتوحی که بدین مسایع تا دو گروهی رفته بود هنگام معاودت در میدان نزدیک عیدگاه اسپس توسنی نموده بد حلوی آغار نهاد و در چاهی که در آن نزدیک بود افتاد اتفاقاً پایهایش در وسط دیوار چاه بد شد سفتوحی را که همور رشته حیات نگسته بود حلو در دست بر دهده چاه رسید که مالزمی سر و قفس در آمده دستگیری نموده بر آورد و اسب نه تگ چاه فرو رفته هلاک گردید بهگون پس از انقراع بدو بست ناره سمور هجدهم شوال المکرم بلده در آمد و سلطان و محمد جهان

برعکس و بحرص آمدن نمودند و از حوالی مرد حل و سردار محمد حل و ناسخ
بحسن و آبروی روانه شد حور بدین حلاف تقدیر بود پوشیده حالت بدست کسل
کالو ولد بهگوان افتاد پس از وفات بر مصممی با خود اندیشید که • نیت •

به قتل امیر محکم نگر

که فردا نشد نداک برتر

و سلطان و جهل را به بهانه طلب داشته با نفع و ایمنی دستگیر ساخت و زن
و نوحه اش اسیر نموده لاطی و عامت آنها را به ضبط در آورد و بحسنه پوشید
ا تا بروداد بود بدش به احمد آزاد فرستاد و جواب رفت که آنها را مسلسل
و معلول به حسن شدید بمحتظت تمام باز دارد و پس از انام معدود بهگوان
بمرحبت اشتهاد داشتو رامحضر که بفرست و مستحسن برگشت بلاد که
ملتری بود روانه شد و معاملات آنها را به مقامات حدد فصل داده به نر
سندور شدت و موافق حدد کرد، دیرلی مهدری اباحت به آورد همدران او
والده سندی نایب نظامت از وطن با سر را که بود که ندرت او بود و برادرزاده
سندی می شد بفرست ملاقات آمد حور ایام حسن رفت که بهندی جنوبی گویند
برادرزاده اش سده بود و اس معنی را در عمل در کمال سر و شانی به عمل
می آید سر انجام حش و سر روزی حدد برداشت و به همرویی یکی از هندول
گجراتی که به امیر حیدر و شر در مراحل صرف بهمرسانده و اس وقت میاه
احد و ح و احداث بدعای گشته بود بعنوان نداننده ملکدینی اس طری منعمی
به نده سده و گر به املاک مدائن و بحال پیستل و اهل حربه بین مدعیه شهری
به نطق نموده محصلان گذشته به مدعیه ایصل سید که بن الحمر به جنوبی
بهوه اسب بدست و بدست حدد دیگر به شو طمعی اس شعی حدد گردید
ازان حمله به ایام کندی و بهود که لکس گویند و در دمی از آنها مدد
به مزاج که کندی مدد و حدمه دیگر که سوجر کدن زن بهوه مزاج داد
به مزاج آنها به بهوه خوانند و به مدد آنها کونال حوری از آنها مکتوب و به
سرب مدعیه بود و به مدد حصد حلد مکتوب جمع اس انوار منع گشت به بن

روپیه مقطعی فرار داده یرعمال معتبر گرفت درین بین چون از سانس در مراجس ماده سودا علیه داشت درین ولا رونه طغیانی آورده از جاده اعتدال منحرف گشت و بحركات و سکنات غیر مانوس منجر گردید کار پردازان بدائر اصلاح در ماه شعبان بلده در آوردند و هر نا رام نا فوج بصوب نافی محالات نامستخصه پیش روانه شد پیش ازین نتصرف در آمدن ناره سیدور بمک حرامی سلطان حدشی و محمد جهان -

* مصراع *

فولی اسب مصطفی را لاجرمی عدد

سم گزارش یافته اربابا که دنیا دار مکافات اسب در اندک فرصتی و کمتر مدتی آن تنه کاران بد روزگار و بد بختان ناهنجار نه حرامی کردار خودها رسیدند و نه شامب کفران نعم گرفتار گشتند -

* بیت *

بد میکنی و بدک طمع میداری   خرد نه بود سرای بد کرداری

شرح این گفتار بطریق اختصار آن که بعد از سپردن قلعه ناره سیدور آنها اگرچه بوکر و درانجا سکنا داشتند در کمال مدلب و حواری مطعون و ملعون آشنا و بیگانه در لباس عار و حصار اوقات می گزاریدند و چشمداشتی که از مرهته داشتند چون عرص شان بر آمده بود معایبه می شد از افعال نامستدیده و اعمال نکوهیده خود بعد حرامی نصره نادم و پشیمان و بیر وجهی که مشروط سپرد قلعه بود پاره نایمان گفت و شدند این امر نه عنوان حق السعی متصرف شدند و وجهی نه حرج ارباب حل و عقد رفت پدر فلیل که عاید آنها گشت حسر الدنیا والآخرة گردیدند چون روی نار گشت بد آفراده خودها نه داشتند که نه کدام آبرو پیش او توان رفت و نکدام چشم روی او توان دید -

* بیت *

مرده بودن بریر سنگ اندر   نه که رنده بریر سنگ اندر

لهدا در صدد چاره خوئی و آوردن آب رفته بچوننگاپو در آمدند و چندی از مستحقطان دروب را نه مواعید دل بریر نا خود یار و همدستان ساختند و بدین دسب آویر جوان مرد خان و سردار محمد خان را که نه پشن ستافه بود عدد تقصیرات گزشته و حدایب ماعده در پیش کرده بوستند و سردار محمد خان

• نیت •

عهد کردم که سر از عهد نه پیغم هرگز شرط کردم که ر شرط بر بخور نه کم
 خون در بعضی امور حذرال منعهد و منعقل بود لهذا نه منشی آمده حذرال
 را دید ، نه همه جهات خاطرش را مطمئن ساخت و فعل و سواران همراهی را
 از راه حسکی روانه نموده از حذرال رجعت شد و او بفکر حرم و احتیاط از راه
 نگاشت و انعقاد و گفت

نیت و ناه کمر عهد کی ناه شوی عهد شکن عهد کی

و بر کوب کسی نیت و چهارم شهر جمادی الاولی وارد بندر سرب گشته بالنظر
 رسیدن فعل و سواران و ناه حلی رابع رنگی بعد توقف و زرد دس از حدسی
 که فعل رسید از راه نزاری لولی عزیمت بعد کهبخت به انراشت خون بهروح
 سر راه واقع شد تنگ نام حل فوجدلر آنجا ملوازم ضقتت و نواعیان برداحب
 و به کوهایی متوالر روز بدستند روزهم ماه جمادی الدانی نه کهبخت سدد
 و برمک ممدد نایب داماحی گانکوا که از بعدر سترگرام نه بدلبت بلده مقرر
 شده بود سوم شهر رحب المرجح نه بلده در آمده و از امور منعلقه خویش سر
 گرم کردند کهبختدرایر گانکول که نه صلح کری و محتالاب تنگ حصه گانکوا نداده
 دستبصل و بدستصل مقام داشت معاودت نموده به موضع سهکپی سه کپوهی بلده
 رسیده بدولت شدقت و از آنجا نده کام معموله بهدل که کولسل سر نه فساد برداشته
 بددد اشق گشت و عمدتلر اوآن حذر سدد که نداده بعضی امور مدنی
 ملائت جنگ سدا دگهی و پیسرا نالخی راز بددهت جنگ معب بدلی آمده
 و جمع کندر و حم عفر از طرفن گسته و حسنه گسترد نایی التحل امر مصلحت
 نه حی که بدسوا رانی گب مدنی آمد و این معنی از بی بوحانک داددو
 امدهد نه بدوخی دلب نظامت شب شدویشم سه حب المرجح بدووخ
 بدوست جهت ایلان و اظه سر امده نواحب برت و سلک برتیا حده
 بود سانی گانکول که نه صلح سر به نایی احد بدسلس جنگ خود سده
 بود نه گانکول نه آمده صدکه احد ا سده مدد و نه مددا احد یک

ما مئی را بنظر در آورده بر آمدند و نه ملک رمیداری و صوبه اوده و بنارس و فلاع سور حمل حات رفته استقامت گرفتند بعضی که لچار بودند و مغالیک چند و سایر الناس بی سروپا استقامت ورزیدند مسموع شد که دران مقام خطوط شاه اندالی نا حصرت طل سدحانی که مرهته گرفتار کرده بود بریر رسید اراسته اندیشه داشت از مصامین آن استعاط نمود لهدا مهدی قلی حان و بالاشخان داروغه دیوانخانه خود را نا جمعی از بی ناکن بصورت فرستاد که کار ناده و حاشخان را سازند -

* نب *

زمانه جو عاخر نواری کدد نه تند ازدها مورباری کدد

آنها چون نالی ناگهانی و فصلی مردم آسمانی رسیده از ربانی بریر تعرض رسانیدند که خود بدولت متوجه لشکر شوند منظور نه شد که مراج اقدس کسل دارد چون میل خاطر همایون را بصحب درویشان گوشه دسین میدادستند بتقریب ملاقات درویشی که در کوتله فیروز شاه واقع شهر کهنه اسب هنگامیکه *

* نیت *

حاجر زر ترکشید از سوی حاور آفتاب

ساحب روشن ربع مسکون را سراسر آفتاب

روز پنجشنبه هشتم شهر ربیع الثانی سال هزار و صد و هفتاد و سه آنحضرت را سوار ساخته بردند و در اینجا بالاشخان رخم نکرده بر پهلورد و بی ناکی دیگر از عقب شمشیری انداخته از پادر آورد -

* نیت *

همانجا پر طاؤسی بیداحب جهان از فراؤسی بیداحب

* طعه *

ربی نا حفاظ اسب دیبای دون که هرگز از و شوهری بر نخورد

که بر پایه نخب او پا نهاد که از دسب او تیغ بر سر نخورد

آخر همان روز مهدی قلی حان و طغر الله حان بموجب اشاره وزیر در فلعه مدارک آمده از سلاطین رادهای والا تنار حصرت اقدس اشرف مررا سنگی این محی السدة بن محمد کام نخس این حصرت حلد مکان را که بیسب و پدح

تأمد و رفت سقرا گزشت و انام بدان قدر منقصی گردیدند بحسب الدوله عمر
 بنا نموده بمقابل جنگجوی معسکر آراست و جنگ بوپ و جنگ از طرفین
 حای گشت مردب سه ماه بدی مغوال نانتقام رسد شعاع الدوله وند ابوالمنصور
 حان بعد جنگ ناندیشه اندک تا حال ملی مرهده آنطرف دایلی گنگ برسند
 و محالوت مرهده لکهدو مععلقه خویش که متصل به نعلقه بحسب الدوله است
 نیکمک ا آمده مناصبی و واسطه امر مصالحه طرفین شد در پی ضم احمد
 شاه اندالی با بنمو شاه بدادر دداک مانتاب عمر دایلی انگ نموده عازم لهر
 گشت صاحبان بدل و دکهدل و (۱۱) ندره اوپنه نگ حان و صدیق نگ حان که
 که باشا و وزیر الممالک با مرهده منعی بودند باب مقاومت در حوذهها نددیده به
 جنگجوی پیوستند و کسان شاه اندالی در بلده لهر و فرگدای نعلایک بسر
 هدد عمل و بدو بست خود نمودند از آنجا که بدادر محال ظلی جنگجوی امر
 مصالحه عمر نه سب شعاع الدوله لهر عمر در پیلی گنگ کرده به بحسب
 الدوله پیوست و بادشاهرا ده شاه عالم را که د فواج اله آباد منوف بود برعب
 و بدو پی آمدن نمود جنگجوی به دریتب انعام شعاع الدوله حوس در پی مدت
 عهده بر آ با بحسب الدوله بدوانست شد به وزیر الممالک نوشت که با حصر
 ظل سعیدی (دود رسد هر چند که وزیر بغداد توجه رایات عالیات مره بعد احیی
 عرض نمود بدادر کسلمدنی مراج آمدن ندره بربرائی ندمت حوس از طرف شاه
 اندالی حایطش با جمع بود بددل آنکه مبادا حصر آمدن به باطلی بد
 و بدوینه دشد شعاع الدوله و بحسب الدوله و بادشاهرا ده بر ابع نموده از
 هر دو حدب عتنامه آا شود از و حایب عاتقب انددنده معقلل را ن
 احمل و ابدل از دا الخلاف بر آ ده به ملاج سور حمل حد برسان که نه کدف
 حمیت از مصری معه وظ بشدد و خود داخل جمع شده به فاج آرد حش
 که شی به امک جنگجوی رانه بد از مبدده اس عقی و غنم و سرپف
 بدلی و مل و دموس حوذهها فراسده و از سور حتمب انددنده هرکس

و جمعی آمده ملایم نادرشاه را شدند و یکماه در اینجا اقامت گرفته متوجه
عظیم آباد گشت و گه پادشاه را و چون موسم برگشت نادرشاه رسید و نادرشاه
و گماشتهای خود را در محلات و برگشت دار الخلاف و صوبه لاهور بموجب
فرار در نصف حصه تعیین نموده راهی گردید وزیر الممالک اقتدار و اختیار
بیش از پیش بهمه رسانیده از عزل و نصب خدمت حصوری و مملکت
و حکم رانی بکف کفایت خویش گرفته بدو سبب فاعله و دیوان خاص،
نکسان معتمد خود سپرد پادشاه بمقتضای وفای و مدارا در پیش نموده
به رجه مرصعی وزیر بوده تابع گشت و بدانجه وجه فوت و بعضی احوالات که
میسرستاد قانع شده بجز نام سلطنت چیزی نداشت و بامر مصلحت طاهری
عرض وزیر مقرون بجانب میفرمود چنانچه خانخانان حالی خود با لطف الله
خان دیوانس (۱) را در یتسخانه میر آتش طلبانیده نظر بدو صاحب و نه فاعله
حاضر حواله نامور مرحومه اشتعال ورزید - * مبطومه *

کینه مهر سینه که بهمه در حب دل شودش از پیی آزار سخت

نیمد او چرب رانی کدد بر گردد قصد نهانی کدد

و در سال هزار و صد و هفتاد دو که حاکم حوی سدهیه ولد حوی آپارا پیسوا نالاحی
راو بتحصیل نصف حصه هندوستان و عمل و دخل نمودن محلات دیگر با فوج
تعیین ساخت و او بدار الخلاف رسیده بصوب لاهور روانه شد و صوبه را بتصرف در
آورده در برگشت بدیجات تا دریای بیلاب که به آتک اشتها دار عمل مرهته به
عمل آمد چندی حاکم حوی دران سمب بوده صاحب پتیل نامی را با فوج دران
صوبه گراشته چون هنگام برشکال در آمد معاودت نموده در سواد دار الخلاف
رسیده باستصواب وزیر الممالک نکرده موکتیسر که برب رود خانه گنگ و سی
و پنج کروه از دار الخلاف مساوی دارد و چون آن خانه تعلقه نجیب الدوله
ملصق است سوال و جواب نصف محصول محالات متعلقه او نمود و چندی

(۱) یاتسخانه لغت ترکی بمعنی حای پاسبانی در خانه ملوک را گویند که یاتسخانه

و بحسب الدوله خاطر گرایی داشت تا گهفته را و بقرا تا المصلحه در محاللات
 دارالخلافت و ممالک معروضه بشروط رفاهت و بر آوردن بحسب الدوله تا حدود
 مدعی ساحه نام معاصره بداحت بحسب الدوله تا صدور مدافعه تا آمده
 قریب یکماه جنگ برپا و بعد بمیل آمد احیای امر بحسب الدوله بحال
 ملایم هولاء بر آمده تا سهارنو امده متعلقه خودش آن طرف دریای گنگ
 نت آصف حاکم نظام الملک بدار الخلافت در آمده ملازمت نموده امر وزارت
 را گرفت و استقلال تمام مدار کار و امن و فائق مهمات سلطنت گشت حاجات
 ملی آمد و نت اکسده در حائیه خودش معاهد کردند دانشاخراده شاه عالم که
 متعلقه خود شدافته بود تا فرصت فوجی را بهم رساننده قصد بدانات می شد
 آصفیه بود دانشاخراده را تا بدولت و بهمانند استعلال صلاح حال خود
 ندیده تا امن طلب حص و شقه دستخط خاص مکرر حاصل نموده نرسد
 و مدعی که تا مرده بعد کرده بود از اموال دانشاهی و بدخواه بر محاللات
 سرانجام داده بسبب لاهو رجعت کرد گهفته را و بدان صوب متوجه گشته
 بتاعان ادیده بنگ حلی و بددلی دانشاهی را از لاهور بر آو ده عمل و دخل
 تا المصلحه نمود دانشاخراده شاه عالم بدلمر مدافعه و رسیدن شعفا لاهه سده تا
 بدرون تا الخلافت نمود آمد و نه تکلیف وزیر حواء تا حواء داخل گردیده
 حندی اسامهت گردید چون آصفیه را اطمینان خاطر نمود تا فوجی را بعض
 نمود که دانشاخراده دست آورد تا چونکه اکثر مردم از خوف و زه حدائی
 کرده بودند تا جمعی که داشت معوجه مدافعه گردیده یک شدافته وزیر جنگ
 هم و بعد بدراحد جنگ گشت با سواران معجون خود را ازین مهله به آورد
 و فرد بدولت سکه بدو که تا سه حله عرک سول گهفته را و بدد و بمول بغالی وحه
 مد گراشته و ده بود مدقت وزیر المملکت فوجی را فرستاد و جنگ بمیل آمد
 اما بدولت بعد دانشاخراده شاه عالم دیگر موفق خود را تا اینجا مدسب ندانسته
 امر بدلی گنگ آورد تا ممالک بحسب الدوله و تا ده تا آمد بحسب الدوله
 بدان آمده بدان بعضی ضرورت بداحت و حندی از بدانات تا ده

احلاص که بر مای سب و علم مدبر امور عالم مدبر حوائس بلند مکان
عمده امرای عظم الشان و زبیر صائب دندور ممالک مدار امیر روشی محمد علی
معدار لازم الحاصل و الاعزاز و احب الاحترام و الامتياز رکن السلطنة نادر شاه
سلطنه اقتدار به وفادار وزیر الممالک عمده الملك مدار المہام آصف حاکم نظام
الملک بهاد فوج جنگ سده سالک مسر اسپین سر بعد گرفتن مرمال و الا شل
شلک بوپ حاکم نموده خلعت به معنی علی حل سر هانی علی حل
نانت رساندن بر مای و خندی از عمل و معنی قلعه را شل داده مکان حوس
برگشت و بر آید دو لک روپیه بخواه امر را بود سند معنی الدن حل منصوبی
برسد حوس سند منصوبی بدین عدم سرانجام وجه احراجات حضور کروی رسیده
بود بالغعل که بدین آن از سند معنی الدن حل بدو است شد معروف بر و ص
دنگ گراشت پس از خندی مسر بر لیس فامی از بعد مسر اسدن سر از بدنی
کنیل و قلعه دا مقرر شده آمد و او رفت که بدین او براند داماحی کانگوار که د
فصله زیان اتمب داشت حوس هنگام فصل و ارتفاع غلاب رسد نگاهداشت
بول و پیاده نموده بدین مستحسن و تحصیل مال و احب و نامی منمدل
دکتاب تعلیم حوس بر آمد از آنجا که دان ایام در بازار سلطی گنجوا و خند
حلی دیگر حمل دل کل حمر روشی علی روس الاشهاد را نموده بودند سدوخی
دش نظام به دیر آنها را دستگیر ساخته بدین قدرت دیگران بدین بوپ
سده دادند و از روی نوشته سداشر و امجد از بونه بوضوح پیوست که یکی از
کد بدل حد مظهر حل کلانی که در سرکا پیسوا نوکر بود حمله به بهلوی
مدیرا پس م بدو که مدار المہام و رانی و تقی مہمب است ادا حده بود
حوس مفید بود که گردانند و گرفته گشت و در معرض باز پس از پس حرکت
به او ده عدد اسب ظاهر شد که باغواهی مظهر حل بوده او اطلنداشد خبر بد
انه دل سده و ده برادی او اعانت نمود سدوخی بوپ سدوخی
واحد مریه سلک بود به نمود و منطقه دکن سک سدوکی بود و بدست
حده داده شد که در سرکا ا لای داسد دمی و داماحی که از بدین

نموده و همان والا شاهی د کتب دوز نامزدایی از امیر احمد خان و داریوشی از
 نادرشاهی نابورانه نامزدی در یک بریده سازند سوزی داریوشی حصه حصه ناموت
 خان دندار اخیوتی داریوشی قبول تمام منصفی چون عادلان و امیر و کوش
 داد سورت تابع دیگری اند تمام گویدند انالیس که باخطاب از حاکم گویدایی
 سیران گویند و ساد منصفدیگی تمام سید «مهری» «دس» «خان» «خان» ساخته
 دستان مستر ادبی سر کیدان مستطاب نادرشاهی در اصفی بخش قائم خیمه دست
 نموده پسران «مهری» «دس» «خان» و «مهری» و «دس» «مهری» «دس» و «مهری» و «دس»
 نموده نیم استعدال در خیمه آمد آداب دستور «مهری» «دس» «خان» و «دس» و «دس»
 نجا آورده و همان را گرفت و دید «مهری» «دس» «خان» «مهری» «دس» «خان»

نقل فرمان والا شان

آنکه حاکمنا الزمائل و الزوران گویدایی انگیز دغایت ددشاهی امیدوار
 بود داد که درین زمان «مهری» «دس» «خان» و «مهری» «دس» «خان» و «مهری» «دس» «خان»
 حسیروان او را بمرحمت خدمت قلعه داری بندر مدراک سورت از تعیر حاکم
 احمد خان سرمایه محارب و مدشات تحسیدیم باید که شکر و سپاس عدای
 مقدس معلی نجا آورده در محتاط قلعه و تورک احساء و موجود داشتن
 دحیره موافق صابطه مستوره و حد و عهد و اوان به کمال شویذاری و حدیثاری
 بتقدیم رساند درین امور از حضور سلطع امور تاکید موقوف داد تحسیری التاریخ
 یاردهم محرم الحرام سنه ششم خلوس والا برساله سیادت و دکان مرتب -
 امارت و ایالت مرتب - دانی مدارج دین و دولت - شدلسای مراتب
 ملک و ملت - وارنده لوای شوکت و حسم - طارنده ساط اُتُهی و عظمت -
 اعتصاد حلاف و فرمان روانی - اعتماد سلطع و کشور کشائی - طعری پیرای
 معارک جهاستانی - عیش آرامی محافل کامرانی - دقیقه یاب سرایر نادرشاهی -
 رمز شناس مراددانی و آگاهی - جوهر مرآت حقیقت و وفا - فروغ شمع یک
 رنگی و صفا - همدل دل کشای مجلس خاص - محرم خلوص سرای صدق

صلح سربزه روانه شد از آنجا که از انام مانده و روزگار حاله کنی که منصوب
 در بحر معدود حدود د سالنگور بوده و بعد از رویداد هنگامه معصوم سداشده
 رامچند که حرابی بعد ادبی آنجا رونمود حداثه در محل حوش سن
 ذکر ناته برهمدل منوسل او آن بت را در ولده آورده در جابهلی خود داشتند
 دینی و سیدوحي از حقیقت واقف گشته باعداد حوش امر حبری الدشده
 خانه را در اندون حاصل متصل دروازه سالنگ بر اندام نموده به تعمیر شکست
 و ریخت برداشته آن صورت ا د انجا نصف مردم و یک لک و دست و پنجه را
 حجاج در عرض یک ماه در انجا به عنوان بدر امیرحت و د اکثر اوقات شانه
 روزی خود بعد برشش رفته تا درگاه معروف می شد عدد اعداد گروه گروه
 و حوش حوش برشش می آمد و هیچ وقتی آن بت خانه حالی از دینی
 دست سابقا در نفس سوانحاه هنگامه بدد سورت روانه سن عدده الدشده
 ما بحر الدشده به معنی ناعانت مسر لام انگلس و بون او د انجا سمت
 گزارش بربرنده دین ایام که امر قلعه داری به کیپدل انگلس و غلظه او که
 معن الدشده حل منضی را حراب انگلس امری نماد او را حب الوطن من
 ایمان گریل گذر گشت و ناهارت حیدرال ناممعلقان حوج به مسقط راس
 آورده د ماه تبع الال به بدد سورت د آمد .

ورود فرمان والا شان در باب تعویض قلعه داری

سلم کویبی انگلیس و سد متصدیگری

سلم حید معین الدین حان و

سوانحاهات دیگر

حسن سوانحاهات بعد سورت از د آمدن سد معن الدشده حل نصوب
 ادبی کندها بعد انحص الدشده سد دینی تلی حان که از مردم دمر
 ولایت نله د و سادسی آه حامی بداحب بدیده و به الماتک یو ساری

شش چون بهکوان را سمیل و صول نقایا بنظر پیامد نه تهدید و تدبیه سلطان پرداخت او چون از مخالفت و اراده سردار محمد خان نا حذر بود نه هیچ قسم صورت رهایی خود را در مرآت خیال ندید و از صعوبت حدس و صرف و ستم نجان آمده نا بهکوان سازش نموده فرار سپردن ناره سیمور مسروط نآنکه سی هزار روپیه نقد در وجه مصارف سه ندی دهد و از نقایا دسب برداشته تمسکات را مسترد سارد بهکوان سدتوحی را طاهر صاحب و او این معنی را فوز عظیم و فتوح حسیم شمرده ظهور حسن خدمت و کار طلبی برد پیشوا اندیشیده عهد و پیمان را مؤکد نایمان ساحتند و بذات تمشیب این امر بهکوان بیست و دوم شهر محرم الحرام سلطان را همراه گرفته بر آمد و در نزدیکی ناره سیمور رسید سردار محمد خان که درین عرصه حمعی را نوکر و برحی از کولیان را نه عنوان کومک فراهم آورده نه اراده احراج محمد خان رد و خورد داشت از رسیدن بهکوان تاب مقاومت در خود ندید دست کشیده نه لونا واره شتاف - * بیب *

اگر از مخزن توفیق عطائی نرسد

سعی سودی نکند چه نه حائی نرسد

و کسان بهکوان بی ممانعت و بلا مشقت بیست و هفتم آن ماه داخل شده نتصرف در آوردند و بموجب فرار وجه موعوده و تمسک را واپس و سلطان را خلعت داده خلاص صاحب و نا چندی از پیدگان او را و محمد جهان را نوکر گرفته تعینات همانجا نمود و آنچه از توپ و جرایر و سرب و نارو نا اسدانی که که در علچچه بود بصط در آورده بذات بدو بس و تشخیص قریات و صامعی کولیان بر آمد و در بیرپور مقامات چند ورزید درین بین سر سرام که برای آوردن فیل و اسب و مانقی نقد نه لونا واره رفته نایک رنجیر فیل و هفت سراسب و نقد رسید و برعمال دیب سنگه رمیددار آنجا را رها نیده روانه صاحب بهکوان بیس از انعراج بدو بس کالو یسر خود را نا جمعیت دو صد سوار و همان قدر پیاده بمحافظت ناره سینور گراسته معاودت نموده بموضع کهیره بیوس و فیل را نا اسبان برد سدتوحی ناحمدآناد فرستاد و نه اشاره او چه احد پیشکش

مجلسه در روز قصه کسند و فلانکه مستحکمی بر سینه بنا نهاد و از منبر دانی علوت
گرد دور و فواج ضامن معتبر بدست آورده و فوجهای برگزیده در روز نه غنیمت آن
و مشروط بقدره داشت پس از آنکه حال بدست رسید و بعلی بدست
حکایت در صدر این ایزان بر محل خود اندراج یافتن حور او اکثر اوقات در کپوکه
و حوره گدازه اقامت داشت تا آنکه مسئله در آنجا گذاشته بود در وقت در آمدن
گهنگاه را و در تصرف در اوزن صوبه سردار محمد حلی بدستش در آنجا بود سر
سرام که در وقت مهمان بدو بعلی داشت بود رگهنگاه را و آمده مساعی حمله
معا آورده نوشته عدم مزاحمت نهاده بدو و در روز بعدا بالمدینه تا مکهسدار او
حامل کرده به دارومدار بر می برد و سردار محمد حلی که به عنوان شریف سرد
و گرم روزگار بدیده و حل و مر آن بکسند به اعوای سلطان نام حسی به سرام
را که صحبت موافقت نکرد بر آمد و سلطان بخود سری مذاکره گشت پس
از نه گرسن شد حل اقتدار و احده حشی بدست از پیش از بداد بدست
سال گرفته که سداشورامحمد بدلی عوف فوج کسی نمود سی شرا رویه
دشمنه نصف وجه بالمدینه مقرر صاحب و سلطان ا بر عمل گرفته آورد حناخته
معل ازیس سمع گرایش دهنه فریب ده نوازده هزار مدحله آن بدو به معروض
انصاف نه آمد ممدان سلطان ممدان ا ازو حالی بدیده و فلو احسب المدعی
حوش یافتن سردار محمد حلی را که او در از تسلط و بعلی او گران خاطر بود
و کم سنگ واقع شده از کسند

مردم بی سنگ بخود کم بود سنگ گران گوهر مرد بود

۱: و حاکم مردم اندکسند عجلت نموده به سرانجام تنه وجه مقرة
و حاکمی سلطان متقاعد گشت شر حقد او به محمد حلی تا که ا بد لا
به دولت سلطان مستقل بود بدست بدو محمد حلی را محمد حلی که بدست
یک و بدستی کرد بدست محمد حلی او احمد و بدست این
نه بدیده و بدستی نموده ا ده کسند بدستی نه آمد که از خود و بدستی بهم
نه بدیده احمد حلی اندراج نموده بی حقد نه اند - نه به بدستی این

هر سال در احمدآباد بدین امر اشتغال دارند و در بدر سورت که در حکومت
 صدر محمد خان و علی نوار خان بددت آنجا حرأت ارتکاب این کار علی رؤس
 الاشیاء و معرکه آرائی ندانند درین سال که سید اچهن نا غالب و امداد
 بیسوا نالاحی را و تمکن یاف بخاطرش حطور نمود که بدستور احمدآباد بدان
 عمل و پیام نماید آنجا که ایام معدود آن ب را در مکایکه بریب و ریب
 آرایس آراسته گراشته پرستش می نمایند اتفاقا در صحن حلوحانه مکان
 سکونت او مسجد محقری واقع شده بود آنجا را مناسب دیده این معرکه
 در آنجا برپا نمود و عدد احسانم هر روز جوق و گروه گروه به پرستش رفته هجوم
 می آوردند چون در بدر از فرقه عرب و عجم و رومی و روهیل و حبوش و حماعه
 کثیر از مسلمین چه از ساکنین و چه از واردین می باشند از پرستش صدم در
 ب الصمد و اف گشته حمید اسلام و غیرت دیداری دامن گیر شد ده عنوان
 هجوم عام از خاص و عام فاضی را سرگروه ساخته رونه خانه او به اراده شکستن
 صدم نهادند دکهیان به ممانعت و مدافعت که پیش آمدند جنگ در گرفت
 و چندی از طریق کشته و حسته شدند بالآخرة اهل سلام علیه نموده ب را از
 مسجد بر آورده بر خاک مدلب انداختند و خانه را بعات بردند بددت
 مکسدار آورده خاطر گشته دمار تدارک و تلافی این امر میخواست بیرون ستافته
 هنگامه آرا شود سید اچهن واقف شده به عذر خواهی پیس آمد که در بلوای عام
 و مقدمه دین و کثرت اهل اسلام مرا یاری آن نمود که توانم منع کرد و بدالاسی
 و دلبری مستمال ساخته نگاه داشت *

در آمدن باره سینور بتصرف مرهقه

مجتبی نماید که برگشته باره سینور که از بلده بمساف سی و پنج گروه واقع
 است در عهد حضرت حلد مدلول محمد خان نانی موجود از آنجا را
 به عنوان وطن داری و چون سر راه دارالتجارت است و در وقت حواری کولیان طاع
 الطريق سکون اند محتاط طاق و شواجر را به عهده خویش گرفته حضاری

مرتب رسید حسب الطلب پیشوا دانست وقت تا محاسبه گشته و معاملات
آینده درست نماید طفل عود مرو کوحده نه سرعت در گشت و نیست و هضم
شهر رمضان نلده در آمده در بهنه روانگی سرگرم گردند و سه زنجیر نل و احمال
و اطفال زنانبی را ناحمی از گروه سناه پیش روانه ساحنه حردده جهت مرتب
ساحس کاعد معروف گشت دروس نس ناتا مدار کر که نادر عارضه حسانی آمده
بود حت هسنی نه ست سداشورامحمد روزی حدد نه ماتم و سرگواری
برداحه هشتم شهر شوال المکرم نمرم نونه نه آمده بر نالاب کننوریه نرون نروازه
وایپور نود آمد و بعد از سه مقام سندوحی را نندسور سلق نه نلانت نلده
و بهکولی را ناحمی سناه نعدیات و سر فوج ساحنه روانه مقصد گردند نلها
زمندار هلون و نعمال امکانه نکر که سرن بهکولی بودند نلها که انرا نمه حود
نمرد خلاص شده رمت و نادر انصل وجه نمه نلب سنگه زمندار لونا واره
و استخلاص نرعمل آنجا که رد و نل نرعمل آمد نراریانت که نک زنجیر نل
و شعت نه اسب و نه اقمشه و مایعی نقد را ادا سازد لهدا بهکولی سرسرام ا
که سلق از طرف شدر حال نه موج نلاری نه سندور مقام داشت و نلار مرب
و حوار نللب سنگه معرفتی نلرد جهت آردن بعد و حلس نلای صوب
حصت نرمد .

رویداد شگامه نلدر سورت فیما بین اهل اسلام و مکسدار مرشته

از حمله سرائعتی که در شهر محترم الحرام سل شرار و مد و شعداد و سه
ری داده عظمه آزایی اهل اسلام اسب نه نلدر سورت تا مکسدار مرشته نرصل
نس احمال نه سدل احصا آنکه در ماه نلدرن نلحاب شدد نلنل نلکی
صوب کلس معدود حودها را از کل ساحنه روزی حدد نه نلش مقام می
نلند و نه معین نه نلر با نلکی نلک نراحو حاکم نلورک نمه نلعمل
و انلدر سول سله نه نلای اندلرد حدد نلدر اندلای حکومب نلکه نل

عایت نابها جان و مان را در معرض خطر دیده دست بسته رجوع آورد سداشیو رامچندر که خود بدر دران معرکه بود مردم را از عارت نارداشتنه سقچیان تعیین نموده او را همراه گرفته بر آمد و در مکان مناسب حیمه زده معسکر آراسب از آنجا که بی ابدال مرهته در اوج اسب ناسهل ترین وجهی هلود تاخت گشت والانه آچیان مکانی نمود که با این فوج شکسته شود بالجمله گف و شدید پیشکش و مصادره در پیس کرده پس از رد و بدل یک لک و بیس هزار روپیه که واصل سازد انفصال یافت و تا انراء دمه معدیه وجه او را بطریق یزعمال نار داشته کوچ نمود رمیداران اطراف و حوالب از رویداد هلود عتوب گرفته از نزدیک و دور رجوع آورده بلا درد سر نادای پیشکس پرداختند ستوحی برادر سداشیو رامچندر که نه بیاب بلده می پرداخت بموجب نوشته برادرش دنگله چوبی دو مدرله دالشی که سری پ راو برای بیسوا مرتب کرده بود حمل عرابها نموده با اسباب و مردم ریادتی روانه پونه صاحب و سیاهی گایکوار که دالبر گرفتن پیشکس امکانه متعلقه حصه خود نه صلب سورتبه ستافته بود نه تشخیص و تحصیل پرداخت بعضی حارا نتاحب در آورد و موضع کوندله را محاصره کرد هفتاد و پنجم هزار رریه مصادره گرفته معاودت نموده بیس و دوم شهر شعبان المعظم داخل بلده گشته در خانه سلیم که در تصرف داماحی پدرش اسب برود آمد و کهاندیراو برادر داماحی که در دریاد افامب داشت وجهت بدروسب و صاملی عدم ترمز کولیان یرگنات متعلق حصه خویش بطرف بهیل بر آمده بود همه حا پیشکس گیران و بدروسب کدان بقصد ایدر براه پرگنه بیچاپور در آمد و مواص چند را نتاحب آورد حوان مرد حان از پتن بر حناج استعمال که آنجا بدو تعلق داسب رسیده تا سرحد تعلقه خویش همراهی گریده رحصب گشت کهاندیرا و از صلب ایدروا پرداخته براه پرگنه کری معاودت نموده بدولقه پیوست و مقامات چند ورزیده نه دریاد شتاب سداشیو رامچندر که در نواح جونه گدهه سید محمد مهابب از زوی حرم و احتیاط محافظت برج و ناره پرداخت از آنجا که سه سال متوالی از امر حکومت عونه مدعی گشته بود و موسم نازان

حسدی رحمت احمد آباد نموده در هلود نعلقه دها رمنفدار کوچ کرده بر موضع
در اندکده که نعلقه ده کوه واقع و معانت حاصل و فلیست مکل اشهل دارد دانه
ساحت و بعضی مورچال برداحت - فلها از اطلاق اس معنی کسل خود را
با کومکل که از اطراف و حوائث رسده بودند و مصالح جنگی بدانتجا فرستاده
خوب بلحمی د هلود امامت گرفت بعضی از هم حشمل و معاندان او از راه
کنده و عذاب که شوره است بس مدموم

• رباعی

لی حلق چهل تنک دگر کنده وزد   گونا که ز مرگ حوسنی بی خبرند
شمعور دو سگ گرسنه از بهر شکم   از روی حسد نکند که می نگرند

نه سداستو ام حلد معرفت بهکوان که نه هراولی و بی وقی مهمان پیسکس
می برداحت و همراهی داشتند دمدیم احده و حکونگی جمعیت او ا
مدرسندند به ده نمونی آنها شب بهام شعبان المعظم می خدرانه د هلود
باحب برد و کسل زمندا سر ممانعت تر سر کسده د بسب خداره که
حندان اساحکام نداشت نه انداحی نوپ و نعلک پیش آمدند سداستو
امجدد حمایه عرب و سدهی را پیش انداحه نیش نموده خود را نعلی
حدا حصه میداد و نلداران را نکند و شکافش دیوار مامو صاحب و از طرف
دیگر نعلان ا نه شکس د وازه دواند باوجودیکه گوئد نوپ و نعلک مانند نکرک
اسس می نلید جمعی که لحد شل سده بود نرجاک شاک ادد
نه دانه زندی و سلم و باخردان حمادان با حلدی زحمی شدند د اندک
مدمی د ازه شکست و حله دیوا ادد مدمی سده حمله او ده د اندون د
آمدند و او نسل و ادمه ابروداج ا س معموره که مرقعده سپی ادد شده بود
اكد نعلت نسل از سم حکا می موب از احمداد و مصوب نه سوره آمده
ده د نلجا رده بودند دست مطاول کسده کسب و نکافش اسه با و مساف
مساف سر د ادمی نه توب لب و از نعلی و مسمب نعلت سده د آمد
نه د ادد دها رمنفدار د نعلقه مثل نودوس منصور سده و ح ا سده
نعلت سده ا ادد د د د کسب ا مده د د د د د د د د د د

حسکی بدادر عدم موافقت دکهنیان و بعد مساوت حرکت را مناسب نمی
دادد اراده دارد که تراه کستی نه مدئی رسیده به پونه شدند حذرال حسب
خواستش او و نوشته مستراسکین داعی ناین معنی گسب و کیتان دندر سورت
داشاره حذرال کستی چند بطریق بدرفه نه کهنایب بستاد مومن حان بعضی
صروزیات و مخصوصان را در کسیتیهایی اران خود که مرتب و مستعد داشته بود
در آورد و سواران و ستران باز بردار تا یاسارل تراه حسکی راهی کرد که در مدئی
آمده ملحق گردید و محمد رمان حان ولد و دادالدین را نائب و گلاب رای
پیشکار در کهنایب بحالی خود نصب فرموده چهارم شهر شعبان المعظم نادان
کستی عزم را بر ابراح و لحام سکن مرکز اراده را بدان صوب معطوف
داشته وارد دندر سورت گسب مستراسکین سرکیتان آنجا بیرون در ناح حویس
فرود آورده مهمان صاحب و کیعیب حذرال بوش و بس از رسیدن حواف
بحص داد مومن حان نه مدئی بدوسب حذرال نه اعرار و احترام برداشته
مقدمس را گرامی داشت و در مکان مناسب فرود آورده مهمان برتر گسب
مومن حان اتفاق حذرال حقیقت رسیدن خود را بدالهی را و نوشته مصحوب
معمدان روانه دوده کرد *

کوح نمودن سداشیو و امچندر نایب نظامت از
لیموری و به ناخت در آوردن هلود و گرفتار
گشتن بابها زمیندار آنجا و مراجعت
نمودن به بلده و روانه سدان
به صوب یمنه

ا که داسیس آنها مفلس بدانست معتمد فرمود و نه برهم شکست و ریخت
 سانی و الحق برداحت و مکن حدرا که پیش روی طعه بود در برداشته معدلی
 ساخت و امر حکومت و طعه دای تصاویدد مستر اسس مرکبیل نعلی گرفت
 و ریس و نقی مهمانی نه بدانداده او نه آمد ارمه سنی را ریختت فرمود و روح
 مرغه که از راه خشکی رسیده بود حور حدرا از باطنی متعیر نبود پس از
 انقراج اس قیل و قیل ناسداد طریق آمد و رست هنگامه آرا شدند دانی الحال
 که بموجب نوشته کندی که حدرا ال به نشوا نوشت دست برداشته رسید
 و ناسحل انه نسلت سند معنی الدین حل که برای نام منصدی او باشد مقرر
 فرمود و نقی که عیب نعووان حد ج بعضی ساخته ناسحل را در جمیع امور معطله
 ساخت سند معنی الدین حل حور حله بعد از ادعل دهد خلعت نسلت
 و یک ریخته قیل تا و دان •

روانه شدن مومس حان متصدی بمدار کمهسایت برد ییشوا نالاحی راو نه راه مسئی

سابقا مدین حسن ناسؤل و حواسس ییشوا نالاحی را و نغیر آردنی
 مومس حان حسب الامداد علی اسمت گزانش دانه دین و بموجب ناکند
 سؤل نه دع ننگنه نعل مکان نموده نه حکمت و تقاعد تا حود می اندسند
 و در هم از مسنه اطعمدن ملک حامل نمکسب حدنی نه کسب و نعل
 امر زو دانه که انده اش دان ملک گرفت که حور حدرا ال انگلس را نغیر
 ب و حدک نسلت آردن و نه نعل سوب انط مروت و انعد تا نشوا مطوط
 و مطوط شده نه مسئی که ا نوبه شس ماول است مطوط گسه توسط
 از حدک حود ا جمع ساخته مطوط نمید •

مولی مدقم مدد نعل و نی مواب حداحت دل مد دانه ا نوا کدن
 لهذا مسه اسس کنده نعل که نسلت ا که نه آن نوبه کی نه نعل سوب نه نعل
 در حود نمید - نه ساسه حدرا که خطه و حدی ال شده و شب که از نه

الشمس و این من الامس واضح و لائح گشت - احمد خان فوجی را با توپ چند و لوازم مدافع رنگی بدر که سر راه در آمد کشتی و اوج است مرستاده مورچال بندی نمود بیست و ششم شهر جمادی الثانی کلاه پوشان عرابها را نادان کشیده رو به قلعه نهادند توپی چند از فراز برج بر کشتیها انداختند کارگر بیامد و گویند که از راه ساختگی بدون گوله بوده بالحملة کشتیها بکار رسیده کلاه پوشان در نایکه از آن آنها بود نرول نموده یورش بر مورچال رنگی بدر بردند و از عرابها توپها بر آنها بستند باندک رد و خورد پای استقامت مورچالیان از حای رب و جمعی کشته و خسته گشتند و رنگی بدر بدست کپتان در آمد سید معین الدین خان نظر بر جانب داری پیشوا نه مقتضای رب بکرمک احمد خان بردارح و ندله هل جواء الاحسان الا الاحسان از او نه عمل در بیامد چهارم شهر رجب المرجب کلاه پوشان دمدمهها بسته توپهای ونداره که تیر شان پانزده منی و بیست منی بود محادی قلعه بست و نه انداختن گوله چند آشوب در محصوران اوگند هر گوله مانند نلای آسمانی که بر سقف عمارت نرود آمدی با خاک راه برابر ساحتی و هر تیری که سان صاعقه بر سطح رمین شستی تا آب فرو رفتی چنانچه از صدمه یک گوله نیمه شاه برج بدان عظم قلعه را تا کمر گاه مهدم ساحب و چانک دستی بکار برده فرصت سر حاریدن و مهلب دم کشیدن نداده دود از کاج دماغ سان بر آوردند اگرچه از فرار قلعه توپ میرسید اما بدار سارس کاری نمیکرد و در عرصه یکشدانه زور فریاد الامان بر آمد زور سوم سید معین الدین خان پیام مصالحه داده فوج خود را نه استعمال مرستاد و کپتان فارسخانا همراه گرفته از دروازه مکئی داخل بدر گشت و خانه احمد خان را که خود در اینجا بود هاله وار (۱) قتل نمود و جمعی که دست به رعب در پیش آوردند کشته و خسته گشتند و قلعه را حالی ساخته نه کسان خود سپرده بیرقهای علامت انگلیس را پهلوی بیرقهای شاهی نصب نمود بستر کلاس را قلعه دار کرد و برای ملاحظه نمودن قلعه رب بعضی عمارات

سر خطی بنام سید معنی الدینی حلی و سید عبد الله سجاده نشین سید عدد
رسی و حلی و اعلی مشتمل بر اندک در عدد ظلم و عدنی و بی سعی از حد
بکار گرفته بکار بطنانیت خاطر نامر بکار نمی توانند پرداخت و مکتوب
نمبر حدال آن ست که در ملک شاهی امی و امان باشد و تراحدی حنف
میل بود کسی احمد حلی طبعه دا که بموجب در نظر و اسنمه ما را کسبه اند
و تل ۱ حواله نماید و آله آماده برحالی باشد و گریه جهاز را بر موسم سفری
سدن و منعلقان سید احسن را که در معنی اند احار بر آمدن بخواهم داد
حون خبر پیوستی نامه عدد نسبی در دریا و رسیدن فوج دکنی از حسکی
بحدال سید عیسی حنف مستحق از مردم سرکاری و لوازمه بوی خانه
و بندگی گریل در فرستاد که طبعه ۱ از احمد حلی مستخلص سازد و بر ناله
بوسه اندک انداختند در یک دو ماه حنفی در بی گفت و شنید ستری گشت
از آنجا که تقدیر آسانی نا بدید آنها مرافقت داشت •

که شود دات عالم پیچ پیچ و باتصای ابدی هتجدد هیچ
حون تصادیر کند از خرج سر عاقلان گردند حمله کو و کر
به مضمون آنکه ادا الله شأناً مهتماً اسلمه احمد حلی که پیوسته به تجرب شراب
انوائی و بعموم حای بهتانی شب و روز مست لایعل می بود و حافظ
معمود حای بدش نظر بکالت او از اندامی بدست آوردن طبعه نال نام
حسکی اگر معمود بود حانس طبعه ساحته و من از بدود کردن او غایم نائی
ا احمد حلی نظر بکالت داشته بود بعد امی از و بحدده عاتیده بهدند حنس
و قتل و غنک و حرم او در عالم آب مکتبت و به مسد زین عذوب دل
از امی •

در سید در داد اس رس به اعدوی حنفه راد است
بالا ا ا در حوبس حانس تمام عدد در مرج و بی می کاتب مساجد
کاتبه این معنی و به کسبه از مسد و به و بی بکاتبه
و در معنی از انا حود به صاحب ا که ا دا که به ا به

پیش ده چند افراد از انجا که در همدن هنگامه آرائی با سید معین الدین خان و برادران او اموال لکوک کلاه پوشان در لائی بموجب اشاره حافظ مسعود خان بناد فنا رفته چنانچه در محل خویش سنو دگر پرپر رفته حدشیان که پیوسته بدمستی نموده پا از انداره گلیم فرا ترک نهاده به اید و اصرار مردم خصوصاً بمانر عداوت ناتوانان انگلیس می پرداختند چنانچه چندگاه پیش ازین دو نفر پارسی ملازم او را کشته بودند درین والا که با متصدی بخوکیه مرموم شد اتفاق رویداد بلکه خود را سهیم و شریک امر حکومت او ساخته بر دروب حصار شهر یدناه مستحقان هر دو فایم گشتند مستر اسپین سر کپتان از مال کار اندیشده دسب از تجارت و معاملات کسند و به مستر بوجر حیدرال سردار خود را که در مدئی اسب از رویداد محتر صاحب حیدرال احتلال احوال بدر سورب و تعلب و تسلط حموس را ده پسندیده چون رعب سلطنت بر حاکمانده و بمانر قرب و حوار مدئی از یونه که بمساف سس روزه راه اسب و علنه پیشوا را دیده از دیر نار راه سلوک مسلوک و روابط محبت مربوط می داشت در باب احراج احمد خان و انتراع قلعه او استمراج مشروط ده شروط چند حاصل نموده به اسپین سر کپتان بدر سورب نوشت که بر آمده به کستی ها در آید و بر ناره در دریا لنگر افامب انداخته مترصد رسیدن مصالحه جنگی و کومک ناسد و نظر بر متادب و رضائب قلعه و عافیت اندیسی از روزی حرم و احتیاط پندشوا را نوشته از مار بدر سئی و فوجی را از راه حسکی طلب داشت اسپین سر بموجب اشاره حیدرال اسباب خود را حمل کشتیها نموده بر آمد سید معین الدین خان و احمد خان از بر آمدن کپتان دفعه و رسیدن ارمار سئی و فارسخان که تا حال در انجا بود مضطرب گشت بعضی از تحکارت پندگارا فرستاده بستمالت و استفسار این حرکت پرداخت و او که در انتظار رسیدن اساره حیدرال بود بمقتضای وف از راه ساحتنکی گفت که مرا اطمینان خاطر نیست لهذا کناره کشیده ام و تابع امر حیدرال ندانم از خواهد نوشت بعمل خواهم آورد درین ضمن فوج مرهته راه حسکی بیرون رسید ازین معنی فلی و اضطراب عظیم عاید حال سکنه سد اسپین

دایمی نان گردید سند کامل الدین فاضلی را که شده مرآت سنی نا علی نواز
خان و آقایی داشت بازده نکو موخالی نه وارث نوسازی را بردارد و رسد عله
از ان اطراف آورده آبی برری کا آد ناحمی رو بدان صوب نهاد و بر مطالع
پرویش نمود مصرا گولک بنگ بر شقند او رسده سلیم گشت • نیت •

بفکسی را گره از سینه وا شد سم شد مرگ شد بی نلا شد
همراهان مرار را بر فرا احمد کردند علی نواز خان مصطفا نه مشورت صلاح
اندیشان ظاهری پیام مصالحه نه میل آورد و روز جمعه بدهم آن ماه دله را
حالی نه ده بهانه خود که نه محله سوداگران خبرده بود مت و اجهی بدتر
سندس ساعت محله نه سرا مدفوف گشته نادهم داخل مکل منصی بسن
شده نه مشیت امر مرحومه و بدوست برداحت و کرمکین بهرج را حلال
و اسب داده رحمت دمرد •

رفتن قلعه آهسی اساس بندر سورب نتصرف
انگلیس و مسلط گشتن او در امر حکومت
و مقرر ساختن فارس خان نه نیاست
سید معین الدین خان و معطل
شدن احمد خان قلعه دار

از جمله سوانح اس سال فن قلعه آهسی اساس بندر مبارک سورب
نتصرف گشتن انگلیس است شرح این منزل بر سند احمد آن که حرم
احمد خان و د حلقه معروف حلقه حسی قلعه دا بدین استمرار و اصلاح
و مسیر و اعتق نه و اعتق نه متخصص گشتن انگلیس از او حرم انی
و حرم سیر بهتک دای سند معین الدین خان برداحت و او نه دست
گرمی قلعه ده حکومت ممکن گشت حلقه حوش اسلط و عینه بسا

و او طهور این لطیعه عیدی را از مساعدت وف و یاوران بخت پدیداشته و درین
 وف که قریب پانصد کس از سوار و پیاده فرستاده بنگ نام حان بعدوان کومک
 رسیده بودند چون چهار هزار کس از سائق و لاجو فراهم آورده بود بیستم شهر ربیع
 الاول بقصد راندیر آمده متصرف گشت و مسعود نامی حسنی را که از جانب
 علی نوار حان در اینجا بود دستگیر ساخت و دست نه عارت کشوده رفاهی
 و استقلالی بدست آورد علی نوار حان ناوجودیکه قریب هشت نه هزار کس
 داشت بمخاطره دفاع قلعه دار و بیوفائی دیگرانرا که استبداد نمود حرأت مدافعه
 نتوانست نمود بالضرورة با احمد حان فارغ ناب وفاق شد پاسخی بیاف و سد
 حعیظ الدین حان پسر سید اچمن را از در پیچه قلعه ناندرون گرفت و شب عره
 شهر ربیع الثانی قریب نصف شب سید اچمن باشاره قلعه دار کشتی سوار در
 آمده در سرای حقیق حان فرود آمد و طعریات حان با جمعی که با او ساخته
 بودند آمده ملحق گشتند هنگام صبح که روز دوشنبه و عره بود کسان سد اچمن
 باتفاق مردم احمد حان رو دربار حاکم نشین حمله ور گشته معرکه جنگ تیر
 و تفنگ آراستند و قریب سیصد کس از طرفین کشته و حسته شدند و مورچال
 مقابل یکدیگر بسته گردید و دروب حصار شهر پناه مستحفظان سید اچمن
 نه شراک مردم قلعه دار فایم گشته انواب دحول و خروج را مسدود ساختند
 و از فرار قلعه توپهای ازدها پیکر آتش فسانی بر دربار آغار نهادند امان الله حان
 خانه سامان علی نوار حان بیر حدائی گرفته رفت از مشاهده کدازه گیری
 کارپردازان حلال در استقلال سپاه افتاد از و حامی عافیت اندیشیده نه تقاضای
 مرسومات پیش آمدند چون وف گنجایش نداشت بموجب اظهار هر کس
 داده مدوص گرفت و دلچوئی هریک پرداخته نه مورچال فرستاد از اینجا
 که اطعام لازم بود و راه رسیدن علیه مسدود امان الله حانه سامان از راه دفاع آنچه
 دحیره گرفته بود در مکانی داشت که دست می توانست رسید - * بیب *

از دشمن دوسب رو پرهیز چون هیثم خشک را آتش تیر

در سه پهر نیش و کم گرانند در آخر کار سقایان بیر گریختند بی آبی علاوه

احسن برعایت علمه حم از ده ملاطفت و ملاصفت ده آمده پیغام مصلحت
با علی نواز حل درمحل آورد که العلمی لا تدکر آینده نائب مستعمل بوده
بست منازعت کوتاه داد از اینجا که او را عروزر بنداد از کرب اعوان و انصاف
اتعن احمد حل مله دا از حادۀ وفاق در انداخت

شاحی است از دخت حماقت رگس عز
حود را کسی ز دلتنگی کم نمی کند

حوس مضامین بدو دیگر معلق بدورنده بود ارس معنی سرباز رد • رباعی •
شخصد که مرد مرد عقل باشد ده کار نصا اعمی و عامل باشد
کس ا بدو : حوسنی دوسری حاصل باشد و گ که عاقل باشد

سند احسن بدینک ده آمده ده انداز دست بست از اینجا که ده مزاج علی
ده از حل مرد سودا می علمه داشت بعد امور حیدر اکبری از که بردازان و بدینکل
میل ظفر باب حل حسی و ولای الله و جمعی ا و بقدر بدل و ده حرف
رحا سر می بدود دتعل نددنکر ده ددده ده ارس سند احسن بوسله اکبری
ده آمدهد علی نوا حل بدینت سند سند احسن و بدینکی ناهمد حل
لمه ده گفت مردم حود را ده شماعی موحی که تره سند احسن حسی می
ملم بدسند ظه باب حل و دیگران واقع گسند مله دار ا بدلائل عقلی و دلی
گوبند که ندان منظمی از اعتن او نار داشتند و نقد مواضع با سند احسن
سند که روز دنگ که علی نواز حل فوج حود ا با آلا و ادوات حوی بدین
مرد احسنی از مله نداده و آنها که رفتند بحدک ده و بحدک پیران حیدر جمع
کسند و حسنه حکمت حوده بر گسند علی نواز حل از تقاعد و بی احمد حل
اشعه شده بدلمی حسوت آمر و عده و حد دسند مله ده ده سند احسن
اساء بدود که باصله اندد آن طریف دنی می که محتاجی مله است آمده
سند آمد

مره دست اوز احمد ده کس بد
ده دسند دین ده ابد ده گوبندش بسا

آمدن سید معین الدین خان عرف سید اچهن از پونه باراده بندر سورت و بدست آوردن آنجا باستظهار احمد خان قلعه دار و بیدخل گشتن علی نواز خان

سابقاً در ضمن سوانحکات سال هرات و صد شصت و دو کیعیه بر آمدن
سید معین الدین خان عرف سید اچهن از بندر سورت و شتافتن درد بالاحی را و
پیشوا و در آمدن صدر محمد خان سمت گرازش یافته درین ولا که حدر اتحال
صدر محمد خان و تمکن یافتن علی نواز خان که استماع نمود بدریعه مظهر خان
گاردی بنابر تر کشیدن انتقام و مستقل ناصر حکومت بندر درد پیشوا مستدعی
گسب و گفب - * یب *

من ناله ر نیگانه ندارم که دلم را

هر عم که رسید اسب هم از خویش رسید اسب

از انکا که مدتی همراهی گریده و نه تصدیعات اوقات گزاینده بود پیشوا
اجاب نمود و ادیشید که اگر او باشد در معنی دسب سادده او خواهد بود
بنابر ان نوشته حات مرافق و اعان بنام تکار و اعیان سکته بندر سورت و در
ناب امداد و کومک نه داماحی گایکوار نوش و جمعی از همراهیان مظهر خان
گاردی همراه داده رحص فرمود و او بطی مراحل و قطع منازل نه سوهن گدهه
رسید چون از ممر احراحات و ضروریات کار نه تعسر احکامید بحسب اتعاق که یبر
سختش رو نه اوج افعال آورده نه سهم السعاده پیوسته بود رودد چمد که نامطلاح
این دیار انگریه گویند نقدی صرافان بندر را نه حکسته بناد اورنگ آباد می
بردد سر و قب او وارد و دو چار گستند این معنی را فتوحات عینی و امداد
لاریبی یمداشته تصرف نمود و کوچ کرده بر دوازه گروهی بندر سورت آمده در
صدد و فراهم آوردن سپاه اشتعال ورید و از نیک نام خان فوجدار ترویج استمداد
نمود گروه سپاه پیسته از اطراف و حواص و سیله روزگار انگاسته فراهم آمدند سید

سدا شورا امجد سردار محمد حلی را رحمت کرده ده صوب برگشته حواسه
وانه گردید و مجموع ولایه معموله برگشته ایندر که از قصه بدنگر نعلقه حوال
مرد حلی شکت کرده واقع است ده بی راه بقدر حالت و مزاجور مکن شخصی
و تحصیل کنای سدا و از اینجا بموضع اکثر معموله اینجا دو نعلقه حوال مرد حلی
معسک آ است زو آر حلی که در نسلنگر و از اینجا مرید بود آمده ملحق گشت
محمد لیل او ان رتبه داس و ستر کرام که بود راجع لکنت نه که شتافته بودند
معاودت نموده نه بلده رسیدند و رتبه داس فرد سدا شورا امجد روانه شد
و بنعم شهر حمدانی اولی که او مرا سید در سواد نالی دور رسد محمد بهانه
فرجدار اینجا نه بست دیوار حصار که در بی اوفای عمارت نموده و برج و نرزه سده
در آمده بکنگ نه پیوست حوال مرد حلی حسب الطلب هم آن ماه
با جمعیت مرید هرا کس از سوار و پیاده آمده شریک نگ گردید و مرید یک
ماه که نگ مبارزت بطول انجامد و در بی مدت مرید اطراب و حواره
به راحت و مزاج نه آمد سی و پنج هزار روپیة سولی عمارت دهب که آن نه
مطلوب می شد نه و سلطت حوال مرد حلی انقضای بدست و بر عمل سدر نه
شهر حمدانی الدبی کوچ نمود و از منزل او نعلقه اوباه حوال مرد حلی
با بدانش حصت فرموده بصوب لمری منعلقه حبالوا راهی گس
و نه بی راه از سوا زمندا مجموع کهنوس ده هزاره روپیة گرفته کوچ نکو
نه لمری پیوسته نه بعضی مریدان و الی حلی نیرا قتل اشعل و زید سدا او
اولی سدا حلی داد سدا شورا امجد دتبل بلده دتبل حصه متصل دوازا
و اینک مرید ساحل نه دتبل که نه وقت سری لب او بدنگر طعدانی با دوازا
مهدیه گس ده دتبل از مسجد سدا سدا بدتبل دوازا بدنگر طلب سدا
شروع نه دتبل نمود حادیکه از اینجا که سدا کسی که حوال تعد خدمت
دست مسجدیکه بدتبل دوازا حادیکه است سدا آورده بدتبل سدا
دتبل از سدا حاد و سدا مرید صاحب حوال از مریدان دوازا کسی
مده و نه دتبل بدتبل بدتبل

برافروختند روزی چند که بدین موال بر آمد شعی سدا شیورامچندر در ناها
مرتب ساخته امر نگداشتن فرمود و خود بر پشت گرمی سپاه ایستاد حمعی که
بها مردی هم بالا بر آمدند یاسندان نا حذر گشتند و جنگ توپ و تفنگ
در گرو درین بین صبح طالع گشت و جهان را روشن صاحب چون بیسرف
کار نمود معدودی رحمی برگشتند سردار محمد خان بدون انفصال جاره دید
سلطان را نا مقدم آنجا بیرون فرستاده سی هزار رویه را متعهد گسب و سلطان
و مقدم بطریق یرعمال ماند از آنجا که مومن خان حقیق بر آمدن خود و آمدن
سدا شیورامچندر و گرفتن بیسب هزار رویه بدو دیگر مدرج ساخته مصحوب
مسرعی نا برخی تکلیف و سب توقف را نوشته بود پیشوا فرستاده بود در
ماده استرداد آن وجه آوردن مومن خان حسین نام یاسول و چند نفر حواسیس
نا نوشتات رسید مومن خان او را پیش سدا شیورامچندر که در ناره سینور
مقامات داشت فرستاد او ناظهار اینکه باب تفاوت حصه گرفته ام بيموجب
بیسب جواب داده یاسول را رخصت کرد و خود بر دیب سنگ رمیددار
لوناوارة که از مدت ممتد اتفاق رفتن ناظمان بدان صوب دسده روانه گسب رمیددار
در پشت حدار آنجا پناه گرفته نه جنگ توپ و تفنگ آسیای حرب را نگرش
در آورد سدا شیورامچندر گوشمالی او را پیش نهاد هم ساخته نه سستی
و پیش بردن موچال امر فرمود و سردار محمد خان را نا حمعیت همراهی طلب
داشت که آمده شریک کار گردد و او نه کعالب عدد الله ربیدی و حماعه عرب
ناسد سوار و پیاده آمده ملحق گسب چون شدانه روز چند که نه رد و خورد
سپری گردید سدا شیورامچندر کوهچه را که دران دواهی بود د نظر در آورده
چون دنابر اندوهی جنگل و تراکم اشجار بالا بر آمدن صعوبت تمام و کمال
اشکال داسب امر نه بردن نموده نه سعی تمام توپ پله رس که سرکوب مکن
بودن دیب سکه تواند شد نص کرد و ناداحتن گولته چند که در آنجا کارگر
افتاد بود حیوت و پندار از کاج دماع بی معرس بر آمد ناالصورة دسب توسل
ددامن عذر و ددام رده رجوع آورده پنجاه هزار رویه را تعهد نموده یرعمال

کوچ نمودن سد اشپورامچندر باتفاق داماجی گایکوار
 بصوب بندر کمربایت و از انجا به عزم بندر بست
 و گرفتن پیشکش و مقرر نمودن سنتوجی به
 نیابت بلده از تغیر نار و رسیدن خبر
 آمدن سیلاب در بندر سورت
 و روانه شدن داماجی
 گایکوار به پونه

سد اشپورامچندر سنتوجی برادر کلان خود را از تغیر نار و به نیابت بلده
 مقرر ساخته بدست و سوم شهر محرم الحرام سال هزار و صد و هفتاد و دو باتفاق
 داماجی گایکوار کوچ نموده به موضع عیسن پور دو کوهی بلده منزل گردید و از
 بندر سورت خبر رسید که هجدهم آن ماه آب رود تبتی که از پایان حصار آنجا
 دریای شور می پیوندد طعیانی نموده سیلی بدرون معموره بندر در آمد
 و حلقی را بگرداب محیط بیستی فرو برد و قواعد اکثر عمارات رصین و متین را
 متزلزل ساخته از پا در آورد و امتعه و اموال تحار بحاری و براری را صایع و نابود
 نمود و پس از دو شبانه روز که در تلاطم و تموج تضعیف یاب و به همین بهج
 دریای برده بهم جسمی آن از حاده اعتدال در گشته در خروج و عمرانات
 سواحل حویس حرابی رسانید و دفعه نانی بیست و پنجم همان ماه کمتر از
 بدست سانی در بندر سورت رود تبتی موجب اتلاف جان و مال سکنه آن
 جا گشت علام حسین خان ولد عدد الحمید خان سدد درگاهی بمهر صدر الصدور
 درباب تقرر صوبه از تغیر محمد منصور الدین خان که بنام عدم ماحصل تعلیمه
 به بندر سورت رفته رجوع نموده صدر گسب از آنجا که از مدت ممتد مقدمات
 وظائف و روزی و اراضی از باب معاش و اصحاب عمام درهم پیچیده شد و انواب

عمر پیشکش برول نمود حوس از حدنگاه پیس ازین مومس حل از راه عقمت
 ادیبی و مسلوک ساحس طریق ارتباط و مسند مدائی انتکاد و گذارش بعضی
 احوالات و درخواست مسئلات اراده پیام گراری خود را بنا مریس خویش
 بقول آنکه

هر برانکه آن شعرا شکا اند

نمای خود پیام خود گراند

معتمدی ا درد پیشوا فرساده خواشش آمدن را بنونه مسندعی گشت و نوشته
 عدم مراحمیت کهدانت و داند دستکاب شکست بنام سداشور و امچندر و داملمی
 گایکوا مصدوب خواشش از انکا رسد مومس حل نه اسعدان سرانعام روانگی
 نه آمده بنونه حاک مرسومه فرد سداشور امچندر فرساده درخواست دستکاب
 نمود و او ناسم نوشت که حوس عامل آنکا نه بعضی معاملات حسانی بغارت
 طاش می نماید رجه بغاوب را خاطر حل از نموده راهی شوند لهدا حددی
 بروف واقع شد و سداشور امچندر بغیر داشتن داملمی دنفه بانی نوشت
 و نه سالانعام بوپ حده و لوازم سفر نه نیندگاه مقامات و زند از انکا که راجه
 لکهدت زمنددار کهدی را پیوسته حدل متصدای و خطاب راجگی در سر بود
 بدد انصرا اس معنی و کلا بدیدر حهل مدله نه عهد حضرت فردوس آرام گاه
 سدد و مکنه نا سل اسلن کتبی که شهره آزان و گولن گجراتی و بنسوفان نا
 نرجه داشت بنده گیتی مدله و اکلن دولت بدراجه به مقصب و خطاب
 مر را اجه لکهدت سراناز که دیده خواشش صاحب مومکی بده که از کهدی دبیب
 اسب بنسونه مکتوبین نمودهش بود دین و لا معتمدی فرد سداشور امچندر
 داملمی سدد بنده نرجه سالانعام حد ح لوح اسعدان نمود لهدا بجهو داس
 از سوب سداشور و سادگرام از طرف داملمی متد سدد که بدانکا شانه
 سدد مددی دل مدله ناسب نموند و حدین سل ننگ نام حل عامل
 و حد مریح مدله مقصب و خطاب بون و خطابی سلم و بنده سراناز
 که ده

معاودت نموده در حوالی حونه گدهه آمد و نه حسب اتعاق سیاحی گایکوار از
 ار ضلع کولوار و کاتپیار تسخیر حصه خود کنان در آنجا پیوس شیرخان
 نایب چند سر است نه صعه تواضع سداشیو رام چندر و سناهی گایکوار ارسال
 داشت و از طرف دیر سداشندکر مدتی تا بعضی پیام مداخلت نایب در حونه
 گدهه و پارچه صادقه دهی روز چون بنابر امور چند که در معاودت بصورت
 بلده لازم دانست بر گشته هشتم شهر شوال المکرم ناحمدآباد آمده نه تمسب
 مهمات مرحوعه امور بطامب اشتعال ورزید و راهد علی و میر نجم الدین
 ملافی گشته گذارنش حقیق بر آمدن و رهائی یافتن نمودند و او استمال
 و دل جوئی و حلاع داده رخصت فرمود پانزدهم سیاحی گایکوار دیر معاودت
 کرده آمد از آنجا که سداشیو دلال محمد شاهم و محمد رضا را تا رسیدن سداشیو
 رامچندر متوقف ساخته و حقیق را نوشته بود سداشورامچندر راهد علی را
 در رخصت فرمود که باتعاق سداشیو دلال و محمد هاشم در انتراع بدر کهنایب
 سعی نمایند راهد علی نه پتلاد رفته چندی نه تطمیع فوه سپاه کهنایت
 پرداخت جمع حداثی گزیده بر آمدند و بعضی وسیله زوری انگاشته از
 حقیق کار مومن خان را آگاه ساخته واهی را که رسیده بود متصرف شدند
 چون یکماه بدین مموال سر آمد مومن خان که از اراده آنها واف گشته نه
 حرم و هوشیاری حذر از می بود پیسرف کار بنظر نماند و صورت مراد در آئینه
 مقصود حلوه گر نمی گشت راهد علی یازدهم شهر دی الحجة بلده آمد
 و محمد هاشم با برادر و متعلقان میان کالم که با رنمل رمددار آنجا از سائق
 احلاصمندی داشت رف همداران اوان حسب الاشارة یدشوا سدهورام و پسرش
 را که در بروده بود نه پونه کردند و نوشته حات متصمن طلب داماهی گایکوار
 رسید چون سداشیو رامچندر بنابر بعضی امور رفتن او را صلاح کار نمی دانست
 در باب بودن ناحمدآباد نه نالاحی را و دوش مطور نه گشت و چکاهی
 نامی سراولی بدن او رسید بالضرورة داماهی بس و نشم دی الحجة
 متصل عیدگاه داخل حیمه گشت و بتاریخ سلج سداشیو رامچندر بر تالاب کاکریه

اصل و من از دل حال عروا فامت گرفته باشم ر چه مالیت است بعد
 موجود نیست است و شار که حاضر است مصافقه نداد مومن جان ازین
 پیام بعدگی ظاهر نمود دیدن من یکی از همراهانش بنفس مقدمه ابروع
 دیگر دینته بران عربی فهماند و او فوراً خود ا بحالت مصمم رشید تنگ رسانند
 او مریت نه که برده شریک آبرو شد جماعه معمله نان شاعی و حرانر حان که
 امروز شده بودند از د در آمده هاله واه گردا گرد سلیم میز گرفتند و راه نجات
 د ریس بستند و تا سدره شدقه در بدن حالت عملی حا ماند حوس محتضی
 مدلمی نداشت نیست و شش شرار روپیه را نگه و شدند تمام منعهد گسند
 آمد و به هم از مویح پیدانه زدن و ادب الدب و گرفتن مرض خاطر
 دصلی کرد

موی ونا نیست دیدن خاکدان معر ونا نیست دیدن استخوان
 حدیب نبوی علی الله و آله و سلم من اعل ظالما بعد سلط الله علیه طاهر
 کس حوس د فب حکومت حوان مد حل مدلمی بعدوان مصافقه نه سدر
 محمود نام داده بود دس و لا که غمر داشت از ر د حواس نمود نه عمل
 د نمد نامع مومع دسوان کفذه گمب

مکونی نامدان کریس حعلی است
 که ند کریس بحالی تنگ میان

معاودت نمودن سداشیو و امچندر از صلح سورته
 و داخل گشتن در بلده و بر آمدن داماحی
 نایک وار حسب الطلب ییشوا نالاحی
 راو و باقی سوانتاب آن حال

د - D
 د - د - د - د - د - د - د - د - د - د - د - د - د - د - د - D

سمت فته باشد و بدین مهبط کرمه عطلی نشان داده راه بقاد پیش گرفت پس
از ساعی که مومس حلی از قس آنها آگاه شد بلا فاصله تعاقب سوار گردید و دو
سه گریسی دروایند دریند ناآویزه برگشت و معتمد هاشم دهد پیوسته دست
نکلس دم از شب گورنده ده بقاد وارد گشت و سداشعر بلال نمکل
مفلس درود آورده خدمت فرستاد روز دیگر نوشته مومس حلی بتمام شهر دو برادران
برود بخت که نا وجود تجدید عهد و پیمان مگردند اما آن ازین حکمت است که
موجب بدنامی ظریف است مفلسیت نداشت اگر ادا می شدانی
گرفتند مظلوم بود کجا مدح بودم تا فعل اگر آمده ملاقات نموده بخوشی
و حریمی حصص شود تا بح مظنه مدد کرد زبلی سخن حافل بسته شود
حرف است نه جواب نه خواست طلب همراهی که منعمی مسرود پوشند
۲ سل و سائل بدشمنی و حسرت ظریفی اعتماد کرده گشت سابقا مانده
-لم حماءدا عرب از همراهی جوان مرد حلی و بر آمدن از بلده و اقامت
۳ قس نه دوله و آوردن مومس حلی تا چون ناهمدان نه مواضع شتی و مورد
تک مدافع سلک گشته حرف او از مردم نه معلوم نشود و نه صاحب آن
اند کرده اهل و حال تا چون عمره را مصمم داشت که از مومس حلی تا بعد
۴ اما حدانی نگردد نظر بر آن نه مقدمه گفتن اسیرها از دیکشن حدانی سنی
دک بخت و نه بدو امر دیگر حرف ا مظالم مردم و مرشد دشمن صاحب

• باب •

۱۱۲۰ به مدد خط و مدد دره که در و کج راجع آدمی بسته
۱۱۲۱ به مدد حمدا ان عرب و کجانی بلده آمده است سداشو امجد
۱۱۲۲ حلی کجا بود که سدد و او ای برگشت سدد نه مهاب درود
۱۱۲۳ ای سدد که مدال امور دیکت نمود آواز از حدانی مردن حلی
۱۱۲۴ سدد آید پان کردید

۱۱۲۵ قس نه ا و طرود در قس صاحب
۱۱۲۶ به مدد و حسد دانی
۱۱۲۷ به مدد و حسد دانی
۱۱۲۸ به مدد و حسد دانی

محمد هاشم چار ناچار دلوام صیاف پیام نمود و متعلقان را طلبداشته دستوت را
بیر مقرر کرد هنگام شب که محفل از عذر و اپرداح سرگرم احتلاط شده
سر رشته سخن را بمدعا رسانید و یسر خود را حاضر ساخته دست بر سرش نهاده
مسم ناو نمود که آنچه دست توحس از گفته اهل عرص گردید فروعی از صدق
نه دارد و (۱) طامات بی اصل است - * دست *

مشو سخن هرکس بشو سخن من کارباف عرص راسب ر هر ناب عرضها
بالفعل نار گذران و اسپان را نوکر گرداندد و بدستور سانس از آمد و رف حورسدد
داردد تا ران بدگویان بسته و روی معاندان ردد گرددد چون چاره حر رضا و ف را
متقاضی نمود بدول نمود - مومن حان مطمئن خاطر گشته روز دیگر بحانه
معاودت کرد با وجود این معنی از آنجا که از اظهار بعضی مخصوصان و محرمین
از حواة از راه حذر سگالی یا از ممر حقد و حسد مرکور خاطر مومندان را هر روز
صوتی و هر شب بدائی نگوشش میسرسانیددد که بهیچ نوع خاطر جمع نمی
گشت و ظهور اظهار احلاص و مسم را تا ویلها نموده میگفتدد که جمیع مراتب
ظاهر داری و بعلم انداختن مرتسم است چون مجبور بود پیوسته با خاطر
پریشان نه کج دار و مریر بطریق معهود آمد و رف را مسلوک میداشت و در
باطن جستجوی راه نجات و کناره گیری نمی نمود و روی چدد که در
آمد بیسب و بدحم شهر رمضان نار گیران را نه تمهید نمودن اسپان مستعد ساخته
در یک رتبه متعلقان مخصوصی را سوار کرده بدوانی که کسی گمان ندد که
از آن کیسب بیرون کرد و گفت که بمجرد بیرون شدن از دروازه مسارع نموده
تا پلاد نار ننگردد و محمد رضا را بد مومن حان که بمعالله قرآن اشتعال داشت
اواحر روز که از تلاوت فارغ شده مومن حان بدرون رف محمد رضا بد بردار آمد
و باتفاق یکدیگر لاتوقف و اهماال با نار گیران که معد بودند سوار گشت و بتاچتن
در آمده در دروازه حصار رسید از راه پخته کاری و انداختن معاطه از مستحقان
استفسار نمود که سوازی مومن حان که در حذر آوارگی فرافان سوار سده نکدام

جهت مع آن شرکرا حواسه باشد کفعل درمغل داده شود بلسع نوشت که
 چون پیداست که کجدهت علل و مریض بودم اکنون بر آمدن انقل شده حقدی
 به تبدیل آب و هوا و احمد آباد اقامت ورزیده مدرسم بالغعل بعضی ضروریات
 از حاتم طلب داشنه لحاظ آردن بدهد مومن حل نظر بر تلف ولوب
 حصت دا و زاهد علی روزی حقد و ملاد متوقف بوده عازم بلده گشت
 رسد اشو بلال بکر بردار و بر مک نامی نا جمعی از سوار و پیاده بدره همراه کرده
 نا احمد آباد رسانند و بکر و بدت نائب ملده ۱۰ دده اقامت گروم متعهد شاشم
 بعضی که او بر از جهات حقد مدوحش خاطر و اندیسفاک می بود و طریق
 معاضی می بدست چون با زاهد علی احلاص داشت بواسطه او اذ بر آمد
 و نا سداشده بلال مملوک ساحنه و اندهاز فرصت و بدست آردن ملو و علاج
 وانه بل از رموع و آمد

علاج وانه بل از رموع بلند کرد در پیع سود ندارد خو مع که از دست
 صموج گشت و المیده علی الاری که بدنی اندیسده سی چهل کس نا
 که را و نظار ملده طلب مرمومات منقعی کرد و بدس دست آردن احمال
 و اتقال بدنی و معروض مع و آوده نقد نمود و نا متعهد عادی که شده و آب
 داسب و نا می بود طح جنگ و گری بلحوشی ساحنکی انداحت
 او حدانی گرفته بنگی دیکه نیرد آمد انچه ملل بر آردن و نا و سیده سید
 کردند محمد مدق که اظم بحدکپی داشت از مومن حل حصت کرده
 و آمد محمد هم صص نموده حده بدس گشت به گدان و حمامه سده
 می و نا که بدقولی بدس می آمدند محمد زنا داندش مهمل بود
 که دس و سیده مد و نا صموج اکرم می داشت مومن حل ند بدنی
 آمد و نا سیده مد و نا آمد نموده از اده و نا سیده مد و نا سیده مد
 و نا سیده مد و نا سیده مد و نا سیده مد و نا سیده مد و نا سیده مد

و نا سیده مد و نا سیده مد و نا سیده مد و نا سیده مد و نا سیده مد
 و نا سیده مد و نا سیده مد و نا سیده مد و نا سیده مد و نا سیده مد

آوردن گوشه عایب و مأمی افتادند و بنی الخوف و الرحا زوری را نه شب و ششی را برور میرساییدند پس از زوری چند راهد علی که عمده تکار آندا و انا عن حد متوطن و باه تجارت اشتعال داشت و اکثر اوقات بحم خان و مومن خان عبدالکاحب مدلی بعدوان فرض حسنه گرفته مدحمله محصول بصاع نارگانی او محسوب نموده میدادند و بدین صیغه مدلی طلبد داشت درینولا از تقریر بعضی مخصوصان مومن خان نسبت نکال حدود امری را که مکدون ضمیر اوست راسب یا دروغ شنیده بر آبرو ترسان و لرزان گشت و در تدبیر جستجوی طریق نکات قدم اندیشه نهاد -

* بیب *

چو حصم فصد تو کرد از برای دفع ضرر   بجد و جهد نکوش از نه عقل مشهوری
و ناحیر سگالان نه کدگش محفل آرسته فرار داد که چون اکثر اوقات نامتعلقان نه تفرج ناع آمد و رف دارد بر آمده باید رف و گماشتها را نه دسب آویر امری
اول بیرون کرد و میر نجم الدین که او دیر استنباط انحراف مزاج مومن خان در ناره خویش دریافته بود رفیق اینطریق گشت و زوری را معین ساخته با متعلقان و پدج سر اسب که از خود داشت رفقای شداده زوری را سوار ساخته بیرون بر آمد و دمار معطله در ناع درنگی نموده رو نه یدلاد نهاد و مسارع را از نادصا استعاره کرده راهی گشت و سدایشو بلال فوحدار آندا را از رسیدن خویش اعلام نمود و او حمعی را بعدوان استعمال فرستاده معرر و محترم در آورد -

* بیب *

بیک تدبیر بیکو آن توان کرد   که نتوان با سپاه بیکران کرد

ارابکا که بر آمدن دفعی و بدان صورت اتعاق شده بعضی ضروریات و سرانجام حمله و (۱) تحبیر با برای فراحور حال فرستاد و کیعیب رسیدن او را نه دار و یدد نائب بلده بوش مومن خان که از رفتن راهد علی با حذر گردید طوماری بحط خویش مستملر استمال و موکد بایمان معطله و عهد و پیمان موطده نگاشته مدد رح صاحب که اگر از گفته عرص گوئی متوهم شده بر آمده اند

(۱) تحبیر لعة ترکی بمعنی فئات است *

را بالمقطع و گزینی ا برپیه هشت آنه و چهار آنه ندان نقد ملل و اسب و گاو
 رشتن و اتساق مدنی انفصل داده مفوض گومت و مردم رساله سدهوزام را
 جواب شد که ازو طلب خود نگردد اکثری بدلو بومف نا انفصل فرستاد شده
 عمر کدام اشی پیش گرفته رهند و عدد آنه زبندی نابعصی حنامه دازان عرب
 و سوزان گجوانی بنده آمدند از آنجا که برج لعل پیشگاه نه اندلی بعلق
 بربروس حصه صوبه سرکه بنسوا بمرحب اشاف موس حال نه بونه شدتند و عامل
 او را آورده و نه هفکامیکه گهفته را و احمدآباد از حوال مد حل اندراج
 نموده بنصرف نه آورد واسطه گفت و شنید معاملت بند کهندت و اصلاح
 داب النس کوشنده و از حدنی مسافده ارفاع و اطوا زمانه ناهجگر نست از
 پیستکی کسده بنسعدلی رجعت عمل دریای گنگ که کاسی گویند و از
 معلوم مسهوه معدده هفود داشت و مژدون نمی گسب و بس از رویداد مقدمه
 احمدآباد بدلو بدم موافقت محتب ناسدهوزا نه کهندت و سنادند حدانته
 نه محل خویش سن دکر دنده حرون از جمع امور و ع و معطل بود از کهندت
 ناهمدآرد آمده مگر جهت برجنس المجلس نمود نه امر و ددا گراسب نا آنکه
 جهت بسید مدنی امر مصالحه مامور گست وجه بقبا ا گرفته نه کهندت
 آمد حون قضا و بده اش بروج دیگ نامضا بفرسته بود معدلی و سب دانه برب
 بکنس و دم از شب گرسنه که بده اش مدنت نه بس از جمعی را که گماسته
 بودند نه از ریخته نه بده ساحند و قلس انورمن حل نسب دادند
 حون حکایت است ملک بدم می بزم که نه آید نه حده و قتل بند

بر آمدن راجد علی تاحرو میر بتم الدیس و متهم
 ششم دشتی از بدر کهمسایت و بدام مصادر

افتادس سلیم حماعدار

سراج - دنده نه ح حل و جمعی بعل النس - ماس گس و نه
 نه حون و ماس حون حاص و وحده ک کدهود نه دنده حده نه حون دند

نومیدی گسته بستند جمعی از عرب و روهیله هنگامه نموده ددرواره پینه آمدند چون پیشرو کار بنظر در نیامد برگستند مومن حان از آنچه می اندیسید چپریکه نعره طهور نیامد مطمئن خاطر گردید پاپاحی هر پاله و نادر او یک روز معام داشته بلده آمدند و عدد الله ربیدی و حماعداران عرب برداری حودها آورده ادوات دحول و خروج را بسته بمحافظت برج و ناره یرداخته توپها را بمقابل بستند مومن حان سلمان جماعدار عرب را بنابر مصلحت وب هنگام رفتن آگاه ساختند و شریک کنگس نکرده بود طلب داشت و او ناندیشه ربجشی که در احمدآباد درباب کعالب هری کشنداس سر گروه ابرسم فروسان بمیان آمده و مدعی را از بر طرفیان متعهده شده توهمی بنخاطر آورده نیامد کنگا جات در روزی توقف ورزیده نالجه از اسب و شتر نقد و حدس که هرگر در منخیل او نمی گرش بدس آورده بود فاع شده از و حام عاف اندیسیده بصوب ایدر شتاف و گف و سید سپاه درمیان آمد محمد لعل را که گروه روهیله داشتند و از روی حساب هستاد هزار رویه طلب آنها بر آمد پیغام فرستاد که بر نصف آن که چهل هزار رویه باشد انفصال می تواند شد و چون اراده نالجرم دارم که تا بعید زندگانی جدائی نه گیریم ما یعرف حود را فروخته بیس هزار رویه را دسان می نمایم تدبیر بیس دیگر اگر شود رهائی میگردد مومن حان بدس آویر تدبیر این کار او را برد حود طلبداشت و او از روی حرم و احتیاط مررا محمد رمان شاهزاده را درمیان کعیل گرفته ناسه چهار سوار آمد و دورور در گف و شعود این معامله بسر آورد مررا محمد رمان امری را که منادا حلال در آبرو شود دریافته محمد لعل را مختر ساحب و او هنگام شب بر آمده به موص دهلوان مسکن کولیای جان حود سلامت بیرون برد همدران اوان برج لعل وحه باقی را گرفته نا عامل حصه پیشوارسید و عامل را در پتلاد متوقف داشته نایش را همراه گرفته به کهدمایب آمد و در محاللات بدر دحیل کار ساحب مومن حان بموجب فرار نیمه طلب عدد الله ربیدی و حماعداران عرب را داد و نا دیگران که در بیرون و اندرون بودند طرح گف و شید انداخته بعضی را نیمه و برخی

نمود و موقوفی که بودند از سوار و پیاده که از تعداد گاه و دانه ناب استقامت
 نداشتند و بوجاهت و مریات و فصاحت اقامت گیرند تا بمساکین خویش شدتند
 و برخی از پیداکان نزد داماهی موکری شده در اسنادان طریق و شوارع شرک
 کهنیل بودند شر بر گریه گریه و هرشب مرقه مرقه از گوشه و کنار نامندوای
 گرفتار مسروبان نامی مانده سیده پیوستند و تا رسیدن به کهنایست فوجی آراسته
 از سوار پیدده گیش فراهم آمد مومس حلی منعلعل و اسباب ابدون حصار
 بند برسانده حد و باغ محمد باقر ناصر فرود آمد و تا ناهی هر ناله و نلوار
 منعلعل داماهی گنگ ول را اسب و حلال نوافع نمود و از اجتماع طلب
 کال آنجه بختی کرد و پست پنج لک رویه بکس داد قدرت عهده برآیی را
 و خود بمی رفت و بحر اندیشه می رفت و سر برانویی فکر بهاد . . . بست .
 . . . نقش که از حم جرد بهیست است . . . حشر در آنجه بدیدر نکرد روش
 و بوجل به حد بردن از دمل و فکر طریقی بر او واضح و واضح گشت که خود
 او نهاده حصه گرفته به بخدمت معاملات شاه بردارد اما بمصاحف آنکه مدعا سناه
 با منعمه کهنایست که آنها در طلب گداند شمداسان گشته در ا کشتند
 و دیگران را بر آند نجات عظم و قتل حشم منصوب است لهذا نگاهی هر ناله
 و نلوار او ا بر مانی اصغر حوس آگاه ساخته اسدعا نمود یک روز بعد از
 آمدن او اندون برف و اند که خود را مستعد سازد از حروف جانب دانی
 - مانده بود بیک دواند انددند و آنها بکس حاکم احکام نمودند مومس
 حل بود آنگه مدعی حمایتدوان برف ا حوس مدعا بکس بکس و زه مساعده
 مد طلب مددانی ندانند بارگاه ایکنه بانه را بکس و کمال بود در بکس
 ا می . . . . . حق و عدالتی ساخته شده بیکه بیکه بیکه روز و
 . . . . . بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس
 . . . . . بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس
 . . . . . بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس

ولا برور شده که بهره‌تعلق داده اند معرر نمود حناچه هر دو روز بنوارش می
آید و این بدعب دیگر احداث گشت و در سکه کجک را که مومن جان بر
طرف ساخته بود جاری صاحب و بیروهای پیس چنوتره کوتوالی نار دیگر رنگ
بهکوه که مخصوص خوگیان اسب رنگین فرمود سداشیدو رامچندر پس از تعیین
عمال و مکسداران هر مکان و هر محال سوم ماه کوچ نمود و سیاحی را و حلف
داماحی گایکوار بصوف کبر پنج و بهیل حبب تسخخص نالواح و پدسکس
رمیددران و صامدی کولیان رحص یام و سدهو رام را نا پسرش ناشاره داماحی
(۱) نجاو در پا انداختند همداران اوقات داماحی بنابر عهدی که داشت متوجه غسل
دریای بردا گردید و سدهو رام را نا پسرش همراه برده در بروده به مستحقظان
سپرده نار داشت و پس از فراع غسل در اندک مدتی و کمتر فرصتی بنده در آمد
و سیاحی را حبب احد پیسکس صلح سورته متعلقه حصه حویس تعیین فرمود
و اراده آثار حیر جاری و یادگاری بحاطر آورده حوص کاریر و مدلهلی و چاهی در
صامی پشت حاده سلیم که حود می بود و سنگ از مسجد مدهدمه سدیی سیر
آورده نگار برد حسن لب بانی آن مسجد هویدا گسب که سنگهاش نار دیگر
عسرت حرات مدرات در آمد و پاره در ترمیم حصار روم چون آب چاه شور
تر از سر دولا و مددعهای واقعه درواره حانچهان که درایام پیسین سید مطهر
تس سید مستو بر رود نار سائر ساخته آب آورده بود و سلیم دولت معطل و شکسته را
سیریت سیرت رضانه حویس آب کسی میکرد راهی اران کساده دران حوص رسانید
که در آن نام و انعام اران مدهل شیرین شادگام و ریای می سود *

رحیم خان به بندر کهنبایت و انجام کار سپاه

کشته شدن بوج لعل پیشکار

در آن زمان که تا انجام کار مانده و صعوبت محاصره را کسیده
در آن زمان که تا آمد و هر مرحله که بصوف بندر کهنبایت

در آن زمان که تا آمد و هر مرحله که بصوف بندر کهنبایت

و اسب توانع نموده دستوری داد و تا دامالحی که ا ندر از مکل سانی حمله
و نه ا متصل مراد شده بهکس نفس سوز بر ساحل رود سائر آورده بود رسم و داع
نجا آورده و پست در ناس از شب هفت نصبت و دروم نه حمله خویش که بر گد
مروغ نایم داشت رسیده شدموت کوچ نموده مت دامالحی سانی گانکوا
به خود را نه لشکر گراشته نه خانه سلم داخل گردید خون اقم ا تا او ساعه
و معرینی بوده بر خود درین میان سینههای عریان و نجات پیشگان مسلم
سود که نه فصله احدی دیگری گرفتار بودند آمدند شریک را دستمال و دل
خونی بدادند دستار و تو نه تسلطه دهی داده حوسد ساحت روز دنگ شده
آنها تا سداشورامحند که از ناع شانی کوچ نموده نه تصای یک رود سائر دانیل
دیوار حصه بهی نقل نموده بود ملائی گسترد اسمائیل و رعایت نوحه دهنه
شد مل به آمدند نصبت و چهلم راقم متفرق محمد رکن الحق حل فامی
عزیز الدین محمد حلن بعضی و وفای نگ و حاجی نور الله که عمله و عمله
دشمنی درین اشتغال اعدا منحصرا مانده سداشورامحند ا ملاقات نمود
انجا که درین مدد نه درون از حقیقت حل شرکس از تقریر مردم واقع شده
به علامت ری ام ا شنیده نه دل گرمی تمام نه حور و سلوک مستند
نموده حصص فرموده شهر حب الصیحت بر گدس بیسکس زمندان
چاره و اولکه سوره متصل آنها دات آن طرف آب سلمی داخل حصه
کسب و نایز بعد از آن تا نزدیک ا نه دیک ملده مقرر گرد و حب عدم
مراحت حدنگ و احرلی وجه مقد ا ام و فامی و بعضی وفای نگ و حاجی
تو لند بکسار بلکه گهفته او مرا داده مدعی گد و سلام حسن حلن را از ام
نه که بهی برین صوم حلن و در نه داشته بکسار سلمی نه محمد کن الحق
حلن بهی و مسلم داسب انجا که از مقدم آنها نه درازا مله اک که بهی
کم در نه حلن و متعلقه نه والا و احب من سد و نه سه طلب
و نه خواصه و نه ا حان بهی درون نموده و نه حور و نه نموده بعد نصف
دشمن بهی و نه حور و نه بکسار هر دو بهی و احب حور اسب درین

داخل بلده گسب از آنجا که خانه سلیم سر راه واقع است برای بودن خود مقور کرده برف و زوب امر فرموده نقلعه دهد در آمد و بر دروف و بروج دور حصار ناسدان گماشت و ساعتی چند درنگ ورزیده نخیمه شتاب و اواخر روز سداشیو رامچندر از دروازه خابور سمب رود سابر در دهدر آمد و نادوارا نامی را نکوتوالی بلده مامور ساخته نکسان ابواب شهر امر فرمود و هنگام شب نه حیمه گاه رف روز دیگر که حمهورا نام از خاص و عام رو بخانهها و مساکن خویش آوردند از مساهده خانه خرابیها که بنابر ادای وجه بنوره افرا و هم مومان بیرون شتافتگان انان الیب را فروخته و چوب و تخته را شکسته و اندوخته های بهانی بر آورده بودند چون کاسه رباب حالی و مانند کف مجلس بی حیر دیدند اشک حوین بدور چشم شان گسب و مطرات نسان مطرات ناریدن گوب و ازان حماعه کسادیکه در عارضه عامه در گشته بودند و از بعضی عقب نماده که حراعی افزود دیگران که نه بیب الاصل در آمدند بیاد رفتگان از سر بوماتم بریا نمودند و جمعی که ربحور و نالان رسیدند از آنها که بیر پیمان عمر شان لبرو گشت رحب هستی نه عالم بیستی بر ستند عرض عجب شدونی برحاست و عریب حالتی بر صعب و کدر گشت و مرض یوفان نگرفتاران بلد بیر سرایب کرد و هر روز گزهی رفتگان سانس بیوستند و این حالت فریب سه ماه بطول انجامید که از سدخانه و تعالی وصل خود را شامل حال نامی ماندگان صاحب نالحمله چون ابواب حصار مفتوح گشت عله بسیاری ریاده از حوصله و اداره نه شهر در آوردند و حشم گرسنه چسمان علا رندگان سیر گردانید و سداشیو دامودر منحرد استماع فتح ابواب کسان خود را فرستاده سه ربیحر میل او که از فاعه کسی نزدیک نهلاک رسیده بودند بر خود طلبداس و دو روز دیگر توقف ورزیده بمسکن خود روانه گردید و داماحی مردم نو نگاهداشت را از سنا تاسید بر طرف ساخته بساط حصوم و معارعب در چید سداشیو رامچندر از فرودگاه قدیم کوچ نموده نزدیک ناع شاهی فرود آمد و آخر روز حوان مرد حان را همراه گرفته در دهدر آمد و ساعتی چند بوده نخیمه رف حوان مرد حان که رحص پشن در حواس داشت حلاج

مسئله مدت شده دشت بختوانه روزش مونس نامی عهد شکنی است او
 چون ازین معنی اطلاع نداشت بخواهر معانعت شعر سوا آن بردارد و تسامحات
 درج لعل بدادیده گفت

ما هر دتو که مقصود آشنی ابدان   چه عم اگر همه عالم به جنگ بر خیزد
 اما بخش از سندن معانعت خون پیشرفت کار نبود خودشا منع بر برگشته
 بدادیده همان اول از بند سورت جدا رسد که صفی محمد جان مقصدی آنست
 که «^۱» بختان عمیش بدو برگشته بود و گردان بدستی به بخش کردند و علی دوار
 جان دادرش که در بدست می بدادیده به مقصدگیری مینویست گشت •

بر آمدن مونس جان از احمد آباد و روانه شدن
 بصوب سدر کهسایت و در آمدن دکمهیال

و گرفتار ساختن سسپو رام

چون سسپو رام به دست و کفایت داماهی از کابلوا سورت نسب
 بهب سندن بلعیده گائی درخورد رفیع بخت و مهر مونس جان که محمد بو
 بهداده اندوکی داشت منور دحم اندس ولد سعد مقل جان بعض شد که با
 معانعت کمال سادامو رام جدا شدتفه تسلیم بعلد بهانه داد بعد گرفتن حالت
 به من خود معانعت به آمد و معانعت ده شرک وینه بدلمر متصرف سوانعام مسد
 و تقه ادا می کند به عهدا به پس گرفت که روح لعل بس اوانگی
 مونس جان معانعت گرفته بود و چند مدخل عمارت و گازی و سدر و دوا با کفایت
 سسپو رام به دست ادا بهد و داماهی به دتو از نا معانعت سسپو رام و بد ا
 مونس جان با ده کفایت فرستادنی داماهی از دوارا حیل بو دتو روح
 به سسپو رام به دست سسپو رام به دست ادا بهد مونس جان ابداد
 به سسپو رام به دست ادا بهد مونس جان به دوا سسپو رام به دست ادا بهد
 به سسپو رام به دست ادا بهد مونس جان به دوا سسپو رام به دست ادا بهد

تجویر نموده دوازدهم شهر جمادی الثانی فرستاد و سه چهار روز که او در گف و شنید آمد و رف نمود قرار گرفت که یک روپیه نقد مدجمله آن سی و پنج هزار روپیه بابت اشرفیهای سلیم که وضع شود بدهند و در کهنایب دستور سابق نیمه حصه سرکار پیشوا متعلق باشد و کهوکه را دس بردارد و سدهورام را نما و گارد و خود با متعلقان و همراهیان و اسباب نعراج نال بر آید و جمیع امور به کفالت داماهی گایکوار مسجل گشت - برج لعل مومن خان را آگاه صاحب چون کار از دست رفته و تیر تدبیر از شصت جسته بود حرسر رضا جمدانیدن و نه سلام بر آمدن چاره نداشت بدادر استدعای سلیم که هرگاه اشرفیهای معروف او در حساب محسوب شده خط پاکی که با او آینده تقاضا نباشد در حواس نمود و نوشته آوردند -

روز دیگر که چرخ شعدده نار کرد صدوق حیل را سر بار

برج لعل بهب سرانجام نار بردار و سوار پی رتبه و بهل شتاف درین بین شداسیو رامچندر تصور آنکه درین رف که مردم چندانی نمادده و مورچالها حالی و هر کسی در فکر حر و نار خود اسب فرس را از دس نباید داد و او مردم را نه یورش مستعد ساخته چند صرب توپ پیس انداخته از طرف مورچال خوان مرد خان یک جلو دوایدده نزدیک دروازه شاه پور رسید مستحقظان آن صوب که اکنون بدادر حفظ خان و مال خودها فایم بودند از فرار برج و ناره دس نه مدافعه کسودند چون بیرویان پیش قدمی نموده فریب پیوسته چیره دستی می نمودند مومن خان را آگاه ساخته گفتند -

دشسته یکی عربده آشوب دگر حاسب

با رفته یکی فتنه نلای دگر آمد

و او فوراً با حاضران رسیده مردم را بجهت تحریرص نموده از دریچه دروازه بیرون فرستاد و از طرفین در میدان نه جنگ تیر و تفلک و کوه یراق پیوستند و چندی را که در آخر کار راه نورد وادی عدم نایسب سد رفتند و حمی حسته گشتند برج لعل که برد داماهی بود ازین ناحیه واقف گشته گفت که هرگاه قرار صلح

بیعی امر برپا کرد مطلق عام و نبرد امان بعلای دگل حاضر در داد اکثر نکه از محتاطه
 درین دگم بدل حرارت نمی کردند مطمئن خاطر گشته از هر طرف که طریق بر آمد
 بختند برین شدت و در بلی بدین قرار گرفته هر کسی نه سمنی کلاه کشند مومن
 حل از مسامحه این بحالت از و حامت عاقبت اندیشند .

• نیت •
 روز سلسله آمدنی نماد به دین و نقل اعتمادی نماد
 بتصریح بدین حرم و احتیاط که ملی شخص عمده در میان باشد نه داماهی گینوا
 سلسله حیدر امر مصالحه و دفع ناب آشنی گشت حوات رسد که تقسیمی که
 شاه در مقبره کند به نیت او که از درد پیشوا آمده صلح نماد که حوی دران است
 و من در میان آمده بجمعیه جهات حاضر جمع متعینان حون او نک در منزل نه بود
 فامدان درانه نمود اما نه فرسودند و روز بروز مردم از فدادان بلی رنگ آمده کلاه
 وقتت نماد بد نند مومن حال شر حد بد نظ دامل نگریسته بد .
 • نیت •
 پیران که برده اند مسدام کلاه شدند
 آنرا حه خالت اص که از ما جدا شدند

دگم بلی که نه حقیقت که و مسدست اصل حصه آگاه گسند از حه طرف مو حلت
 ا نفس در او داده همه اند عیبت رنگ ساجند داماهی گینوا نظ نه وابط
 سلسله نعم الدله حون بر گشت نه در کسند آهه خود متکفل امر مصالحه
 دهه گفت و مسد را ناسداشتو امتعت در من آورد و بمعاله تمام انی
 صاحب مومند بر که نقل و انساب آهه شد برلی سجد مدنی انی که
 طلب در سر از انجا که روح لعل رنگ را که به از حرد ناسب و نه مکانه
 و مسد را مومند بر صاحب
 • منظومه •

مسد را مومند بر	که دانا بود	نه گفتی نه و توانا بود
او نه مسد را مومند بر	گرفت حوات	نه گفتی نه مسد را مومند بر
مسد را مومند بر	نه مسد را مومند بر	نه گفتی نه مسد را مومند بر
مسد را مومند بر	نه مسد را مومند بر	نه گفتی نه مسد را مومند بر
مسد را مومند بر	نه مسد را مومند بر	نه گفتی نه مسد را مومند بر
مسد را مومند بر	نه مسد را مومند بر	نه گفتی نه مسد را مومند بر

مومن حان آمدند و طاهر ساختند که هردی حیاتی را از فوت لایموت که لازم
شریب است چاره و اندیشه بیست - * یب *

دور شکم دمدم تافتن مصیب بود روز نا یافتن
اگر کم و بیش عله که کولیان می آرد نا سپاهیان بدارجلب مدفع در تاریکی
شب گرفته پنهانی میفرودشد و آمدنی منحصر بر دو سه روزه اسب و دیگران
اران محروم و بالعرض و التقدير اگر بهم رسد شخص و احد را روزی یکرویه می
ناید مرسومات را گنجایش بیست اگر تدبیری تواند شد پای استقامت فایم
می باشد لهذا مستحقان درو سه گانه آمدنی رسد را طلبداشت و الترام
نویساید که هر کم و بیش را در بهدر بجدسه بیارد و از اینجا تقسیم شود یکدفعه
که آردند چون حوان یعما بدست هر که افتاد گروه تدبیر دیگر اندیسید که
تمامی عله را در سرکار حریده می نغریک آثار میداده باشند و محمد لعل را
مقرر فرمود که حامیای مردم را تعحص نموده حفس عله از هر جا و هر چه باشد
صط نماید از خانه چند که جدس شالی بر آمد سپاه دادند درین بین حقائق
و معارف آگاه شاه نور که نا عزیز الدین محمد حان بحسی وقائع نگار رشته فراب
داشت نوشت که در یکدو روز روانه بدر سورت ام اگر تواند آمد رسم وداع
به عمل آید و او بر حسب مومن حان رف و یک شب مانده بر گشت و بدعام
آورد که الحال هم چیزی درفته اگر خواهش باشد اعلام نماید چون حوانی
دروپ کوچ کرده راهی گردید *

قرار یافتن امر مصالحه بوساطت داماجی گایک وار

و سوانکاتی که در آن بین روی داده

چون تدابیر و حه فوت سپاه نتوانست شد کار نغافه کسی و صعوبت انجامید
و سنگ تعرفه در جمعیت شان افتاد از هر جماعه جمعی و از هر مرفه گروهی
بخوسی و ناحوشی از فرار و صیل بدستگیری ریسمان که از درو مابع بودند رو نه
دشیب آورده رفتند سداشیو رامچندر بصوادید داشتند مدبر در سرس نور

ارابجا که حقائق معارف آگاه امر حیر مدبّر داشت و پوستحات پیسوا نمود
تاکید و در حصول رضامندی او رسیده بود اظهار آزدگی نمود سداشیو رامچید
توانست سرپچید و به قسمی که او ناپیسوا افراز کرده بود طوعاً و کرها قبول
نمود و شاه نور بعد دو روز بدل خوشی تمام روز به شهر آورد و از دروازه حملی پور
که سلمان حماعه دار متعینه آجا بها مردی خود حبس چین ساخته بود در
آمد چون همدور و قفس برسیده و تقدیر بدوع دیگر پیوسته بود در عینت او بعضی
از عرص گویان پیش رفت -

هر کرا عادت دمیم بود بی ارادت او شود ظاهر
پیش بر سنگ میرود عقرب گرچه بروی نمی شود قادر

به دلائل لا طائل آمد و رف و بعد و ناعب شدن او را معلل نعرص ساخته
مواج مومن حان را ارحاده صواب منصرف ساختند و در ضمن اراده شان آن
بود که امر مصالحه بواسطه آنها تعلق نکرد و پای غیر در میان نباشد درین لای
که او آمد بدر تعادل رده یک شدانه روز ملاقات نکرد دیگر -

چو از دمیهای سر صبح تمام نکدم طشبه مهر افتاد از نام
حقائق و معارف آگاه رنجیده مصحوب رسید بیگ بیعام نمود که هرگاه آمدن
مرا کاره نباشد رحص شود - مومن حان آمده سر گرش بیرون را شنید
و همان ترانه و ادعای سابق را نگوشتش کشد و شاه نور مرخص گشته رف چون
خبر صورت به بستن صلح شائع گشت حیوانات دفعه و حود علقا بهم رسانید و
کسانیکه -

حالی ر عقل و دانش و عاری ر مهم تیر
حر حفظه و شعیر ندانسته هیچ چیر

که درین چند روزه فروخته بودند نام و پشیمان گشتند و فلق و اضطراب در خلق
پدید آمد باوجود این همه مراتب شاه نور از بیرون گفته فرستاد که چون امر حیر
و ثواب مد نظر است دوسه روز دیگر متوقف حواهم بود - اگر راضی نباشد بدانچه
گفته ام حاضر م چون او را بدو دیگر بقلم داده بودند عمل در نیامد و معروف

که (۱) دست راست که بر پستان زمین از ساعد موی او (۲) دست در
 آغوش و از مفاصل تنش دست شسته نشسته اند اگر ساحنه و در دهنه می که متعوض
 شد می آید این همه از دور در را برده و تصدیقات بر خود گوازا ساحنه آمده ام
 خون از پیشوا در پی من پوشیده حالت بعدی تلخ آورده ام شاید صورت مصالحه
 می نمایند و رفع عقاب و حفظ جان و ناموس مردم گردد چون مومس حل را بر
 (۳) بمائنت دند گفتم بدین نه از مدی و کذب این گفت و شدند واقف گشته
 جواب می آید علاج روز دیگر که دادند بدین شناسی داشت خون راقم را سابقه
 می نا آور بود و رنجور داس در از آشفتگی و دم رفته دند کرد از نقد
 طعمه ماحرا و محبت در شسته مطلع گردید و از بخواهی کلام مفهوم گشت
 دمری گفت که شاید محبت و سعی می انگل شود دیگر احسن نا
 خداست از اینها که از مدی انگل حمام شده بود بگرما به شدت اعتقاد
 نصف شوا علی شد تا تصویر در روز دیگر معروف بود باری بدین مسئله سه
 روزی صورت له نمود و گرسنه حاصل مومس را میزدند و بخت موم
 که سه روز بدین شدت و باظهار گفته مومس حل برداشت جواب دهم
 که این دل دان اطلاعاتی نسبت و نوعی از مدی ندان و اگر کسی گفته باشد از
 پس خود گفته آنرا به اعتماد علی ای حل بکنی محصوران که از قتل
 بدی ایمان حاصل شده و طاعت شل ظن و کرد باستخوان بپوشه و عریض
 رفت (۴) علمی منبر نسبت مساعده نموده اند حدیثی کلی نموده بدین
 در کعب و سفید و آمد و رفت گریز راحت روزی حدیث دنگ نمایند
 که حمزه بنده بپوشی خود معنوج میگردن دیگر

راست حدیث که کم بدو که در صورت علاج بحدیث

(۱) دست راست که بر پستان زمین و ساعد موی او (۲) دست در

(۳) بمائنت دند گفتم بدین نه از مدی و کذب این گفت و شدند واقف گشته

جواب می آید

(۴) علمی منبر نسبت مساعده نموده اند حدیثی کلی نموده بدین

سی بی گنه را شود جان هدف   سی مال گردد بمحاق تلف
 حسانی که ناحود بر انداختی   چنان بیست باری غلط ناحتی
 صلاح و فلاح تو باشد دران   که اکنون کنی صلاح با دهیگان
 بد اندیش تو حوا که حوا مه   با و آشتی صد ره از جنگ نه
 شد آن بخیه را رشته کوتاه دسب   سخندان ز گفتار لب را نه دسب

مومن خان حمیع مراتب را شنیده پاسخ داد که فعل ارین دفعات استدعای
 مصالحه مستعمل بر او گراشت بددر کهندایف و کهوکهه ناک شرکت که در تصرف
 دارم سوای آن مکان دیگر و سه لک روپیه بعد مکرر رسید احانت نه کرده ام اکنون
 بدادر پاس خاطر شریف اگر فریات چند از برگذنه یتلاد که در قرب حوار بددر
 کهندایف واقع اسب بران افرایدد میتوان صلح نمود - حقائق و معارف آگاه در
 بحر تحقیر فرو رف که او بچندین انرام و سماحت که مدب عظیم بر خود گرفته
 پیشوا را بران پله آورده و ثانیاً سدانشیو رامچندر که تجویر آمدن بلده و سلسله
 حدمانی امر مصالحه را نمی کرد و احوال محصوران که برای العین مشاهده
 می شود چگونه خواهد بود ناردیگر لب نه نصائح و دلائل عقلی و نقلی
 کشوده گف - * بیب *

برده بودی و دادت آمده بود   چون تو کج ناحتی کسی چه کدد
 می نایست ندان فرار صلح نمود اکنون   کار از دسب رفته و آب از سر گشته که
 ثبات قدم دشوار اسب اگر عهده برآئی تواند شد گوئیم و شدویم ارین چه بهتر
 که مستقل باشند اما خود عور نمایند که درین مدت یک سال و نیم از حضور
 کدام تدارک نه عمل آمد که آینده ندان امید توان داشت اولی و اسب آن
 اسب که اندکی حرد دورین را کار فرمائید و ساعتی سر بجیب اندیشه فرو برد
 که حال سپاه از ممر تنگی محاصره و صیق معاش نه کجا انجامیده خود را در
 معرض هلاک انداختن و جان و ناموس بر ناحتن را کدام دلیل اسب مگر
 آیة فلا تلقوا بیدیکم الی التهلكة بخوانده همان مثل مشب و درفش می ماند
 و درین عصوار علنه ییسوا در مملکت احدی را آنچه از شما ظهور آمده یا را بیست

به نیک و بد روزگار آشنا
 خدمت دهد و افسوس و تیر هوش
 چنان آزما مرد در پرتو گفت
 که دقت و دانش دهد تا حوش
 عمل حواشی از کرد و کار
 در حلقه نعت عدو سوز داد
 سخن سوز از گفت من سر منبج
 کفون خاک است احقر دگر بختی
 نموده مرلی به نعت و سرود
 خو از گردش آسمان بلند
 دامن ملک زان نهد گریخت
 مهر مدنی گردش روزگار
 ناله ای آن نصوا به دلش
 خو گردون کند گدلی را بلند
 نه پس بدان گریه صد به بلند
 همی گر و صلی و جنگ آرمود
 حصومت تا و نیت املا علاج
 لبه بد حلقن آس در حلقن
 شود آس به پس انبر و حلقه
 طایفه حصومت سی تا حلقن است
 حد کس را نیت کند کی
 بی جسم سر مرد به نیت
 وگردد و نیت به آس است
 به حصومت که بلند است به

سی دنده شادی و رنج و عدا
 به خلوت سخن گوشت مجلس حموش
 که پیروز نعتی کسی را ست حقت
 به نوا گراد ز انداز نعتش
 که ناشی سر امراز به شگفتی
 نعتش سخن از نو پیروز داد
 دلی ملحق نعتش ازین به منبج
 که شاه و وزیر اند معلوف شان
 نماد اقتدای نیر و وزیر
 نماد از سلاطین هدد و احمد
 که میادیس را نداند کست
 بطرز دگر حواشی امور که
 کفون ناز گشت است به خ کف
 نکتش سر ازان به آن کف
 که ا املان دانه بر نر نکند
 ز حلقش زان دند و از صلی بود
 نیت کی از نیت نیت
 نیتانه خو حلقن سر حلقن
 سی حلقن نیتا شود به حلقه
 به تا حلقن حصومت نیت آس است
 که از نیت نیت دند سی
 که نیت و نیت به نیت
 و نیت نیت نیت نیت
 نیت نیت آس و نیت نیت

رخصت شده گف چون نظر بر حصول دواب می سنیل الله که در سفر حجاز
و دم دهاده ام کو صد کروه پیسترک اگر تیر تدیر بهدف مراد پیوند * مصرع *
چه حوش بود که بر آید بیک کرسمه دو کار

و مسارع را از برق و باد استعاره نموده دو دراه دهاده عرب شهر حمادی الاول در
بیرون رسید - سداشیورامچندر چندی از معتمدان را باستقلال مرستاده در بردیکی
حیمه حویس حاداد و نرلی در حوز برزگان مرستاد حقائق و معارف آگاه که
در بین طریق از تنگی محاصره و پریشان حالی حصاریان آگاه شده بود همان
شب با سداشیورامچندر ملاقی شده سر رشته کالافه سخن را بمدعا رسانید پاسخ
شدید که اکنون کار محصوران به صعوبت ادحامیده درایام معدود فارغ اسب
احتیاج بمصالحه ندارد شاه نور بمالعه تمام رخصت در آمدن بلده برای اطلاع
بر احوال و مشاهده مال کار گرفته روز دیگر به دروازه کالو پور آمده حذر رسیدن
خود را به مومن حان اعلام نمود او رشید بیگ را که دران اوقات حسب الطلب
ار بندر کهمدایب آمده بود باستقلال مرستاده درآورد و ایسان و رنچپور داس را
در مکان رشید بنگ فرود آورده او را مهماندار صاحب مومن حان حیر مقدم
گفته بیعام نمود که بالعلل از کوفت راه استراحت فرمائید هنگام شب به ملاقات
میرسم - از اینجا که حقائق و معارف آگاه علی رؤس الا شهاد بدائر تمسب امر
مصالحه از پوده رسیده و بکلدی یکش در بیرون ماده بلده در آمد جمهور
انام از خاص و عام لشکری و شهری امیدوار گسته نالحرم والیقین دانستند که البته
صلح صورت خواهد گرفت عله را که با سپاهیان آثاری بیک و نیم روپیه رسانیده بودند
در معرض بیع درآورده دفعه نچهار آثار و پنج آثار در راسته و نارار آوردند و مصداق
ان مع العسر یسرا هویدا گشت نالجمله مومن حان با سندهورام و محمد لعل که
آمد شاه نور را که مرد معمر و گرگ ناران دیده و سرد و گرم روزگار چسبیده بود
ملاقات کرد و بمضمون این منظومه دید و شنید -
* منظومه *

چه پیوری خرد مند فرراند گرفته ره حرمی دانده
جهان دیدده و دانش آموخته سفر کرده و صحت اندوخته

آنکه اعی شریف اولی است که در بعضی اصحاب بعضی مطالب ما که حالی
ا بران دست بعضی بدین و ای جانب شما صورت بدید و آن است که درین
حد و زمان احوال پیشوا نالهی او نه تمام ممالک محروسه هندوستان دست
نظاره از ساحه نه تاحت و نواح می بردارند منادا بقوای معقول برهم
ن عرص گویند کثیری و گرد وحشی فیلین ارتفاع داند خون بونه از
حاصله نداد درپ است رفته بقوینکه مناسب باشد روابط اتحاد و مواد
مدت ا از حقیق مستحکم و مصبوط سازند که آینده حلال بربرنداشد حقانی
معاف آله انگست قبول بر دنده نهاده روز آرد و بعد طی مراحل و بطع
مدان ولد بونه گسب و پیسرا نالهی راو مقدم اشلی را گرامی داشته بمراعات
ظفری و بلطنی بداحت شمایل اوان که حدی هکامه آزایی جنگ و حدال
و آسند شین معرکه حرب و قتل احمدآباد رسیده بون شدند نظر برانلی
جنسی و حینت نس اسلام سلسله حینان رفع مدافعه و بمنال آوردن امر مصالحه
گدبد و نوشته به پیشوا و خطی از طرف خون نه موس حل منعی برانکه از
گشده نایند گفت اکنون گدبد را بر خون مسلم دانسته احمدآباد را تسلیم نمایند
که آینده روابط محبت و مودت معوط و مصبوط بلند مصبوط دو نفر حاموس
سد موس حللی نه تسلیم استدعای بعضی مراتب که نه انصاف منظور نکست
و حب و امر محصوره و نراج از مدت یکسال تجاوز کند و موسم وانگی جهازات
درپست سد شده دور را که نه بقدیر مزین بپسب آمد خون از نوشت و حوالد
در بره نه مقدم گسود بگر احمدآباد سد را دیگر نظر برناه خلق لته و حفظ حللی
و انبی مومنان نه مقدمه مستقیمه نه حواسب داسب از پیسرا بدفعه
بجام نه گسب و شدند نموده ما داد که صد گدبد و کپورکه نه شرکت
نه و یک یک رسد نه موس احرارحت نه منعی نند و بگریه ندر سل از جمله
موسی که گدبد موس حللی مسلم بشد و درین موده فرستاد بهر و دستخط
موسه سد سه و سد حائل نموده باده نه حسیوس و سپهر داس که
نه موس گدبدی و موسی نه نه که مسرا بگر و مرید همیده نه از موده بون

و آبی بدارد هر چند گوله ر ددد حر آهن سرد کوفتن نمری بداد و حلی در عرم
استقامت محمد نور تهاه دار بیفگدد *

رسیدن حسن قلی خان ملقب به شاه نور از نزد پیشوا بالاجی را و جهت رفع هنگامه و تمشیت امر مصالحه

حقائق و معارف آگاه شاه نور که در پیشگاه خلایق و جهاندانی دار ناب
محصل قدس مسائل و ارندهای روشناس درگاه والا و بظاظ حسن فلیخان
بهادر مقتدر و در عهد حضرت فردوس آرام گاه نایلچی گری درد شاهنشاه نادرشاه
مامور گشته و نگرارش پیام و رسانیدن تسموات پرداخته آمده بود و نا
وریر الممالک انوالمدصور حان صدر جنگ و امرایان عظام و بهر دل عزیز معر
و مکرم چون برای رزین او اعتماد کلی بود تمقیح و اصلاح اکثر امور بد و معوص
می گشت پس از ارتحال صدر جنگ چندی بمراعات حقوق سابعه نا حلف
ارشدش شجاع الدوله در صوبه اودهه افامب داشب از اچا که اوصاع زمانه را
مختل و مهمات سلطه را مهمل و معطل که روز نور به تحلیل رفته مصمحل
دید و ایام کمرسن که اردل العمر را دریافت پیر خود حصر وار هادی طریق
هدایب گشته بجاده عافب بخیری رهمون گردید برادرانها را که بفرردی
برداشتند بود عوارصات دیدوی از اسب و فیل و نقد و جیس مایعریف خود را
بآنها همه نموده بخشید و پست پا بر سر دیبای دی رده در لباس فقر در آمده
ملقب به شاه نور گشت و بدار تحصیل مثنوات احروری و استعمار حدایات
روی بیار به درگاه معدودی بهاده کمر عرم ادراک حج بیب الله الحرام راد الله
شرفا و تعظیما برشته احلاص بر میان حان چسب بسته بوداع شجاع الدوله روم
چون او مانع امر حیر می توانست شد گفب هرگاه به بدر سورت حهب
رکوب چهار ناید شتاب در عالم اتحاد دیرینه اگر ار راه حبجسته ندیاد او رنگ

[illegible]

اندازای سرگرم گشت و گوله در قلعه می رسید و تارور بر حده شدن ساط
 مدارع نه همین صانطه بدان شعل اشتعال داشت و داماحی بیر در ناع عاری
 الدین حسین توپها نصب کرده تنور حرب را می افروخت و هر روز جماعه
 بونگاه داشت را حاجا تعین میفرمود و کولیان اطراف و حوالب را بدر
 گشتن و عفو حرائم گزشته مستمال ساخته روز مره معرر کرده بحفاظت طرق
 شامل مردم حویس گماشت - برادر بلو که اسب و خلعت یافته و از در آمدن
 بلده حری شده بود کمر برداشتن مورچال آنطرف را بس و جمعی از عرب
 و سندهی را همراه گرفته بر آمد - دکمبلیان بدر از معابل در آمدند و حدگ
 تیرو تعنگ در گرفت کولیان داد مردی و مردانگی داده تا هنگام شام آسای
 حرب را نگردس داشتند و جمعی از طرفین کشته و حسته گشتند در بین رد
 و حورن برادر بلورا بدوق بران رسد و او بدر لدگی بهم رسانند خون پرده
 ظلمانی شب مرو هشته گردید بسب از حدگ بار داشته کولیان همراهیان
 که از ممر کمی آدوفه و فقدان عله گرفتار آمدند هرچند اراده نمودند که در تاریکی
 بس نه هئیب مجموع بیرون شتافته اگر تواند بار دیگر عله آرند اتعاق نه شد
 بالصورة بتدریج فابو کرده بدر رفتند و برادر بلو که رحمی بود تا معدودی مانده
 نه معالجه مسعول گسب همدران اوان جمعی دیگر از کولیان که عرق طمع بلکه
 رگ جان بحرک آمده ناعله رو بلده آوردند ازانجا که مستحفظان طرق بداتر تسبیح
 و تو بیج نه حرم و هوشیاری می پرداختند آنها را که نزدیک مورچال حوان
 مرد حان رسیده متوجه رف فابو بودند که کمین دستگان شوارع آگاه گسته سر
 راه گرفته چندیرا کشته و حسته دسته‌های عله را گرفتند و روز دیگر گله‌های کولیان
 تا سته برد سداشیو را امجد مرستاد چون جانب جنوبی بلده از هوا ناس تا موار
 حصرت ساه نهیکهن قدس سرة بر ساحل آب سائیمتی که امر محاصره تعلق
 داماحی کلکوار ناسب و کسی متبر نشده شد با اکثر راه آمد و رف سوار و پیاده
 بدر بدید و عله مسلوک بود درین ولایه سیو سیکه ولد اندد سیکه متوجهی که
 در بلده در تصرف دارد و بصحه آنجا محضه داماحی متعلق اسب و تا حال

بخت آبها بوده شرح دهد که بی آنها ماده و متعلقات را بفروشد و روزی
شخص واحد را گردا ذاتی میسر نمی شد -

• منظومه •
سرد آنحضرت بقط نای نبات که نبات شد دل چو آب نبات
در مد منزل از دنگ شد آتش درو مراموش شد نام دل بر نرسوز
اتفاقا در حین وقتی برادر بلو کولی را که سندهوارم نا او معرفی داشت
بر کس معتمد ابرسانه نامهای سر نموده طلب داشت و او مرتب هفت
مد کولی داسم آورده تا مدی غله در ساعت از روز ماده بر مو حال آن طرف
در مد سرورده حندی از طرفین کشید و حصه شده ببلده در آمد مومن حال
حامیت و اسب بدو داد به اسد مالیت برداشت از آنجا که مرتب سه هزار کس
از سوار و پیاده مرده سواد و از مدو طبل بلده سر گریه نواشت و رکنسل هفود که بعلب
به داسی بدو و کفالت جماعه که رحمت گرفته بدین کرده بودند و بسیاری
که بدایر حفظ آید و دوس از بضائع و فائج بدین بخت کسی مرتب را به خود گوارا
ساده و متده این مد بلبل غله که آفرام عرب و روز غله دست بدست بردند
خامی شد به خلق الله بدیوت صعوت انجامد و از غر خانه صدای ولول
به آمد مسود اراک یک - اسب که لا بد بدو داشت روزی در روپیه را بدو
به حاکم که از حاکمینی بدو حصه و کله آبجو می آوردند به سعی
و تلاش مزوره بهم ستده مداد که در بدو سمیت از شدن دایره جوع بدست
خاکه در بهر از حاکمین مدوود به ریاسی حبل رینه ا غله
در بدو که خدمت بدینی ابرووع مدوود به گریشی بلده محتل خاکه
مدوود به مدوود به که از با ماشا مدوود می شد بلبل حاکم مدوود می
گشت و یک مدوود به مدوود به واد که نه بدو بدو یک ری یک مدوود
که در بدو مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به
اسب آفرام در بدو مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به
مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به
مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به
مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به مدوود به

نمایند اگر نگاهداشتن با جماعه منظور باشد وجه فیمب را نوشته دهد والا همین تصحیحه بر طرفی باشد و حواهی بخواهی موجودات اسپ و جوان داده بیشتری که طریق نجات یافتند بدر رفتند و برخی تمسک گرفته ماندند و جمعی نه سازش کولیان که دران اوان فریب هفتصد نفر سرناری و چهل راس گاو جنگ کدان عله آورده بودند اسپا را بر آوردند و حودها پیرا ر هر جماعه و گروهی مانو افته بیرون بر آمدند برج عله نه سه آثار و دو آثار پیوس که پنهانی نقالان چاشته خور ار ناسپاهیان حریده میفر وحتند نتلاش میسر می آمد و کار انسان و حیوان نه بهایف تعسر انجامید و حالتی بر حلق طاری گشت که هیچ چشمی میداد و تا کجا از عهدهٔ تقریر و تحریر توان بر آمد -

* ییب *

تو فرص کن که چو سوسن همه زبان گردم

کجا ر عهدهٔ تقریر آن شوم آزاد

عصی را که نه راه بیرون شدن حود نه طریق فرستادن اسپ گمان داشتند ترحم بحال بی راندن کرده یکه کردند که شب و روز در حرانها تگایو نموده اگر پرگاهی دو چار می شد مسخریدند و گاو و گاو میشان اهل بلد را نه اندیسهٔ عاصب که بوب فوب نآنها خواهد انجامید از بیرون بردن منع شده و اگر احياناً نه سفارش و شعاع کسی رخص حاصل می گشت همین که با ار دروازه بیرون می بهاد حماعهٔ عرب و روهیله مستحفظان دروب و بروج از پا در آورده تکه تکه می بردند سقایی چند که گاو و جاموشان آب کسی داشتند چون عهده بر آئی نبود بقیهٔ اعلی که گاوی نه پدجاء روپیه فروخته شد و فسانان بی مروت گوش آبرا نا گوش میتهٔ اسپ و گاوی که از بی فوتی بچراگاه عدم می شتاف مخلوط ساخته فروختند و کار مردمی که نه پای رفتن بیرون و نه روی تحصیل عله داشتند بخوردن نان تخم کل شاه و دیگر و که نوعی از بدورات صحرائی اسپ و آن پیرا فیمب گندم تجار کرده بود انجامید که در ایام معدود تمام سد نوکران قدیمی استعفا داده و داع و علام گردن از رمید کسیده بیرون رفتند و نوکر داماحی گایکوار سده کمر بر محاصرهٔ بلده بستند و حو

بمع الدبی دلمی سناہ دتمی مانده کہ شفور جمعیت حوی بود نوروں شدت
بر دارا شدادو رامحدر ریخت ازانجا کہ منلعا سناہ طلب را نالا کرد
و شد آمد ماتنس را گسخته دده بودد حداد تلاشی نکردد و حتر کاشی
حد کہ بر مرچل نہ ایام بلوان انداحده بودد آتش دانه برگشند سدهو رام
دیک شوس بدین بر آمدن از سرفدر ساحت حور در سکنه بلده حالت ادلی
نہدہ دند

نه معمم نه رغت و نه گنش مادم   نه عد نلوه حرقه بدوش مادم
گرفتند از جبهها شعله بود   و سوزیدی هلی حرج کبود
موس حلق لعلر گسند مرا   محمد رمل شاعراده را که نه امر عدلت نداد
کهدب می نه داحت و سلوک مسدوده نا عبا و نرانا کرده مرهمی نه
حراحت نام دندش و ملهولن آبغا نهاده بود نوشت که نه عول که نواد
منلی دیس رمت سرائعاه داده نرسند و او که دامس خود را از لوب اس
معنی آلرده مستحواست ناسخ نوشت که از می اس امر منعی نمی نواد
سد بدنگی دلد نرمود لهدا موس حلق عدلت آبغا انه محمد رمل حلق
نه کرد و او بموجب اسه جمعی ا نو عذاب شکسته انداخته خبری گرفت
حوا و از سر امر محصوه بدگی نریریت داده و خود عفا و گاه حکم رعولان
هم ستند حنا دالان نا سدید محمد اسلی شده بموجبان طاب ساجود
و نه دد

حکلی گفتند که در این کتابی در دست
گرفته اند که از آن جمیع نامه ها
و ادب و ادب و ادب و ادب و ادب
از آن است که از آن است که از آن

در سال چهارم، که در آن زمان معروف شد - و از جمله این
و در میان کتاب های او - که کتب که مکتوب شده است
- که در آن زمان به نام معروف بود - که در آن زمان

و من بیوقوف قانو کرده می آوردند تا سپاهیان مانعانه دربار سازد و ملک انطباق
 که پیشتر می آمدی رسد از آن سو بود هنگامی که می آوردند بدست نموده
 برخی را بر آورده در همان تاریکی شب حبیده واهی بدست می آید و سال
 به برج اعلی درخته زرها اندوختند و آن می بودن برخی دیگر بران میزدند در
 گوشه و کنار می میزدند که دست و پایی کسی را میزدند می آمدند و دست که
 درین مدت بمشامه دحیره تا صوف در آمده و انداختن حاجی گشت و دست
 دحیره پرید و یکسره قنور را انداختند و در سواج میزدند

و مردم به خیال اینکه شمرگاه در عین یک سال بدست بدست به شعیب به
 خواهد آمد از و حاجت آمدن عاقل گشتند و حاکم در دست و دست و ملک
 حرم بیرون را شنیده نام و پیش در گوشه حاکم افتاد و بدست و شمع آن
 سادحه یکبار طواف شان طاق و عدل میزد و اسباب از دست بردار کرده و چای
 اراده بیرون نموده که درین تملکهای خانه حقیق حرم را کمان می بردند و بیت
 شمرگرا دیدار نان توانی شمس و بعضی حور بر آستان دیدی و بی

و چه مستورات صاحب عصمت از خانواده های شرف و دست که از رانند
 کاشانه پای شان به دهلیر خانه رسیده و تخریج مهر حور و حور و حور
 نظر به طلعت تا محرم و صورت بیکانه میزدند بودند چادر بر سر و چشم حیا
 در پیش اشک ریزان از راه درخت دروازه را یگه از آب رود در سائر اوقات و حیران
 در میان ریگ تفسیده با نظار حصول احارت متعدده مورچال عاری الدین حسین
 متوقف بودند چون در مقابل سیو کرام که در حال بعضی اطلاع داشت دستوری
 در آمدن میداد اما دمار تحسس و حستجوی مال محصولی بی حفاظی
 عمل می آمد و از پیرویه یا نقدی که بر می آمد به علف می گرفتند و هر روز به
 همس حالت علا رانگان عنیب عراث را همین آس در کاسه انتظار بود و گاهی که
 اثن می یافتند از صلاح تا رواج دران ریگ گرسنه بر کنار آب افتاده هنگام شام
 یا نام روز دیگر که مادون می گشتند می رفتند سدهورام ار خدا شدن افواج نا طراف
 دخیال اینکه شاید درین وقت دست در می تواند نمود از احراش پندجم شهر

وقوع جنگ میدان با فوج پاپاجی هرپاله و زخمی شدن محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی و کشته شدن عبد الغفور جماعدار و وهیله

* منظومه *

دگر روز چون حسرو حاوری   بر آمد برین طاق بیلووری

رمانه در روشنی نار کرد   جهان ناری دیگر آغار کرد

محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی نا همراهیان و محمد اعل و عدد العصور
و سرمسب وهیله فوج را آراسته و جرایر انداران بر کدار آب رود نار سابرمتی
نشانیده نعیم تاحتن و برداشتن پاپاجی هرپاله که سنگ راه رسد شده بود از آب
گوشب مخالف که از ممر حرم و هوشناری آماده و مستعد بود باستعدال آمده
سر راه گرفت و بجنگ تیر و تفنگ در پیوس و نمیکراشت که از میدان ریگ
پای بالای پشته آن صوب گزارد و آنها بیر از بیم گولۀ توپ بروج حصار و تنر حرائر
حرأت پیش قدمی نمی یافتند و تا یکپاس و بیم از روز بر آمده معرکه آراسته
شد و چندی از طرفین مجروح گشتند درین رد و حورد گولۀ بددوق بر سر
محمد رضا رسیده پوس مال حراشیده رف و اسبش بیراران حنه حورد
بالضرورة عطف عدان نموده رو نه در بجه ناع بهدر آورد همراهیان و جمعی از بی
دلان حنان را همراهی برادر بخشی وسیله طهور حسن خدمت بدسب افتاد
و اران معرکه هولماک بدر دند محمد هاشم که بر برج گور کهرکی مشرف در
دربا برد مومن حان بسته ده تفرج هنگامه گیر و دار می یرد احب بر آمدن
برادر را مشاهده نموده سرا سیمه الهی حیر گردان گوینان بر حاسب و آمده
کیعیب و کمیب حراحب را دریاف نموده بس و بدابر اصابت عین الکمال
سپدد در محرم سوحب مومن حان بیر رسیده نه دل حوئی و احوال یرسی
مرهم حوش دلی بهاد اراکبا که چندان رحمی نبود در اندک برستی و کمتر
مدتی اندمال پریرمب و زوری برای عسل صحت مختار گردید چون برادر

اطلاعی ندارم جماعه مارواریان گفتارش را محمول بر روع مصار دانسته اراده حس نمودند چون در فول خود صادق بود مستعد بر قسم گشته گفت * * صرع *
گواه عاشق صادق در آستین باشد

و بطریقی که در این دیار معمول است که در امور عظمه یاتیلی پر از روع کسبج بر آتس بار نموده می جوشانند که فی المثل اگر سنگ صلب را در اندارد آب شود و انگستری یا مامد آن دران انداخته حالف (۱) که بر صدق گفتار خود اعتماد دارد غسل نموده باعتقاد در سب انداخته انگستری را بر می آرد و حدّث ناری بر وی تَرْدَأْ وَ سَلَاماً می گردد و مصرتی نمی رسد و بدین امتحان صادق و کاذب ممتاز می گردد *
* ییب *

حوش بود گر محک تجربه آید بمیان

تا سیه روی شود هر که در روعس باشد

او چون بر راستی گفتار ثابت بود از چنین روعی ده حضور جمعی کثیر انگستر بر آورد و شمس دهی انگستان بی عش و ساعد سیمیدش از توتّه امتحان تمام عیار بر آمد حاصران از هر طرف صدای صد آفرین و تحسین بر آورده هریک مراحور حالت از نقد و حدس انعام فرمود و او از ترک راستی سرخروئی حاصل نموده رهائی یاف *
* لب *

ار راستی است جای الف در میان جان

و او از کجی همیشه بود در میان خون

و محمد یاسین را که نقدش همه فل بود دوم شهر ربیع الاول که سلح ماه ربیع جوانیش بود حالوی. او بصورت پدرش و جماعه روهیله برحم نداده از پا در آورد تا عدت دیگران گردد *
* مذبومه *

هر که پا در مصیعی مکردها	عافیت سر نداد خواهد داد
حیله ماری است کود و سر دارد	هر یکی گونه گونه خطر دارد
آن سر حصم را کند دل ریش	این رساد سرر بصاحب خویش

اما چون د آرښ له که وائډه عظم بود آمد رشد داسنه بيع و شرا مي
مورد .

مطلبها طلب شده و لا بد است هر کس به فکر انحصار و سر به سلامت بردن که
 با حل نه آمدن ناآرامی عروبه و مال مصلحت گزینانده بودند اندادند و نه حسرت
 و حوری طبعی محصل که آن تکلیفی معاصره و تقدال گاه و داده خود و حایل
 از آن می آمدند و در آن جماعه داران روح و روح و جماعه جماعه سر مصححه
 و موجودات آمده بر طبعی میگردند حور هنوز طبعی بیرون شدتس و شب
 محارک بود هنگام برکت نه مسکن و ماولی خود انداد و جماعه داران تنلی
 تنلی گری طلب اقامت روز بیداد و بعضی نه لعلت و سلامت مرسومات
 ا گردند و دیگران مرموم و وقت گراشدند و روز و روز نه حلالی لکس کمی
 و قدر مری شدن گرفت غمخواران اوان از بند کهنه لب حفر رسد که تنی مقدم
 مرفوع سو معموله دگنه بلاق که در انداد نه همراهی سداشوارام حلد نه حلال
 انداد نه اندک فریب که مصلحت حواحد انعامد نظر بر واسطه کزی هنگامه
 بند کهنه لب شاید دهر مدتی تنلی مامور شود و گوی تنک نامی رانند
 آمده حور از عمر مرموم حال که از آن مصلحت بداد و نه که خود تنلی استعاص
 اسد و بعضی دای مصد گشته از آنجا که از مردم دلتعم الدوله و او مربوط بود
 نه پس تب ظهور حسن خدمتی معطر گزینانده مرموم حال ابر ادا خویش
 ۲۱۰ ساحت نه کهنه لب شدت و از آنجا روح را حواء گرفته و پیر هرار کس
 از حواء نگه داشت نموده در دگنه بلاق نه شوش و ساد نه داشت تا مرخه
 یک نه کرده به صاحب آنها را مرد و فستق و به حصول نموده طلب شده می
 داد و آن تب خود حسن خدمت نه ظهور مدد و انداد و انداد تنک بود
 و نه انداد اول و بعضی معلوله که تا مرموم حلی داس متعلقات کهنه لب
 گریه و بدلی مرموم می و بد بعضی از کوبه حواء و توان تن اهل مرموم
 و از آن حلد که آدمی تب مرموم حلد میهد و دنا حلی او سده منجم با حلد که
 از آن مرموم اگر چه بعضی مرموم شده است آدمی تنس معلوله اندوخته و از
 سلف هم دنا سب و تن ولی که مرموم گریه گریه تب کهنه لب آمد مرموم
 حلد مرموم حلد که دنا سب مرموم مرموم مرموم مرموم مرموم مرموم مرموم

اسب و مومن خان بنابر رهنمودی عابد اندیشان و ^(۱)اردان حاکم بیر کولیان
 شاه محمد نام جماعدار را فریب با قصد کس از سوار پیاده عرب و هندی
 و کولیان آنجا را بقرار دادن روز مره بطریق تهانه و ددین پنج در قلعه کالی دو
 گروهی بنده محمد نور را با جمعی از سوار پیاده با دو عرب توپچه و مصالح
 سرب و ناروت به اتعاق کولیان آنجا داشته از قایم بودن این دو مکان کولیان
 و رسد آوردن گانی که از اطراف و حواصیل بنده می آوردند سهولت داشت که
 اول در موضع ولاد فراهم آمده بموت فانو در قلعه کالی جمع گشته از احرسنها
 به تدریج پوشیده از چشم ایثار می‌رساییدند و مخاطره مرهته در نزدیکی بنده بود
 سداشیو رامچندر و داماحی گایکوار دو سه دفعه فوج بر موضع ولاد تعیین فرمودند
 هر چند بجنگ و جدال حد و جهد نمودند جمعی کشته و حسته بر گشت
 می نمودند چون مدت محاصره بطول انجامید و با وجود انقضای ایام نازان
 حلی و ترلری در ارکان عزم دکهنیان بنامد و از ممر رسیدن وجه مقرره کار به
 عسرت انجامید معدمان و کولیان آنجا از و حامی عابد و مآل کار حودها
 اندیسیده بنابر رفع مصار آینده با داماحی گایکوار ساخته به شرط در گشت افعال
 نکوهیده و جرائم گشته خاطر را جمع نموده فوج دکهنیان را طلب داشتند شاه
 محمد با همراهیان چار ناچار خود را در معرض هلاکت دیده به مدافع
 پرداخت و روز را به شب رسانید مقدمان و کولیان که با دکهنیان دست یکی
 شده بودند حق صحبت را مرغی داشته در پرده ظلماتی شب تاریک بیست
 و چهارم محرم الحرام بنده رسانیدند و تهانه مرهته فایم گشت و طریق رسیدن رسد
 اران طرف که اسهل ترین طرق بود مسدود گردید چون مدت یکسال کامل به
 جنگ و قتال بی حاصل سپری شد و حالتی در رعایا و برابا بنامد با وجودیکه
 مللها به صیغه بیوره و مصادره و آوردن اثاث الیغ عمرو و رید در هر ماهی بقدر
 بیست روزه عرب و روهیله به حوشی و نا حوشی می گرفتند و ده روزه و گاهی
 پنج روزه به سواران و دیگران تقسیم می یاف به غلب نوکری بیش فراری

(۱) اردان حاکم بیر کنایه از تاریک بینا و دقیق بظان *

[illegible]

می نماند به حدیث و مواجد کوفه می که با چوب این توده میگردیدند
 از آنجا که بود دکه‌های گنج‌آوران و نه‌تخصص که در حدیث و تفسیر و حدیث
 شده بودند آنها را از دور یکی که خود بودند که بعضی نماندند به حدیث
 همان آواره از آنجا آمده و از آنجا می‌رفتند و از آنجا می‌رفتند و از آنجا
 و حدیث در پناه قبیله کاه به حال آمدن که در حدیث و تفسیر و حدیث و حدیث
 و حفظ افامه می‌رفتند و حدیث و تفسیر و حدیث و تفسیر و حدیث و حدیث
 سرشان دیدند -

چنان ویرانه پس خدمت دگ -

چه آنها که در این آب و خاک -

در هنگام محاصره بحکم الدوله که کار مردم بدی به حدیث و تفسیر و حدیث و حدیث
 آباد و اکثر عمارات در خاک و ماوانان ضعیف و زبانی بر سر بر آمدن پس
 حدیث می‌رسانیدند و شمع که کسی بیرون - قامت از مثال احادیث و تفسیر و حدیث
 و نه نواح نال در حدیث می‌رسانیدند که از تفسیر و حدیث و تفسیر و حدیث
 و تمامی حاویه علمی عروشها گشته در عین سوختن شوا و حدیث و حدیث و حدیث
 و نیش ارضی و لطف سماوی که دست پس نبود به دست و تفسیر و حدیث و حدیث
 علاوه جمیع تصدیقات به عرض تب ویران بدل سابع که مقدار آمده شریزور گویا که بود از
 مسلم و حدود دگور وانات معیرو کثیر تاب اقامت حیرانه شستی بیارنده به
 شهرستان بیستی انتقال می نمودند و طریقه ای که برول این نلیه عطمی و طامه
 کبری تعلق داهل این دیار بوده درین عارضه عامه اکثر از حاکم‌های دی
 حیاتی برای نام نای به مارد -

پدید آمدن مردم حلال کشاده شده دستگاه احل

گویند که از بیرون بر آمدن گان نلثی به سلامت که بعضی مردم بعد رفع هنگامه
 به بیابان الاصل رجوع نمودند چندی را که و وقت رسیده بود به پیش روان ملک
 عدم ملحق گشتند از آنجا که دران ایام رگه‌های راه برادر پیسوا نالاحی راو به
 اتفاق مله‌ها راو نا موج گران در نواح دار الخلاف افامه داش وکیل مومن

[illegible]

نادر شاه را دهایی عالی تدار و مکان بودن امرا یان نامدار بود سگ بشیدد بجای گپیائی
 بطهور آمد و مسکن راع و دوم گردید که نعر افغان آشیانه دستند و خون ایام شادی
 شدود که لکن گویند در آمد چه حشمتی عروسی که بدواحتن نقاره و دمیدن
 بغیر نجا بیارزد و عریب تر آنکه هری کوتوال که پیش آهنگی سفیدوارام
 کرده خود را شریک و سهیم او پنداشته اکثر اوقات سواره دسرراسته و باران بر می
 آمد محتشمانه و فری بخود بهاده ناستمال رعایا و بر ایا تدسم کنان لب می کسود
 و میگفت که اکنون از هیچ عمری بخاطر راه داده و از جمیع جهات جمع داشته نه
 کسب و پیشه مشغول باشند که احدی متعصر احوال شما بیست * بیت *

چو از سر و تن حای گردد تهری   بگردد گیا حای سر و سهی

الاحتاصل فرقه مراد کولیان نفس دو شس آورده که بچندین و حوه انتفاع عاید
 شان می گشت گرفتن روز مره منافع عله و کاه و بیع و سوار امتعه و اقمسه
 که حریده بدیهات قرب و حوار می فروختند و دردی اسب و شتر لشکر مرهقه
 که سدها بر آورده نه پناه دیوار حصار رسانیده می بردند و نه کساده پیدائی
 دستبهای پنهان طلا بر سر و دندانهای مشروع و کمخاف در پا و نه پیرایه کوس
 و گردن و حلقه طلا خود را آراسته آنچه در مخیله نانا بزرگ شان نگرفته بود
 نبود کوچه و محلات نه سیر و گشت بر آمدند کوکو محله محله خانه بخانه
 بطه شامل و تعمق نگریسته سنانگاه بختر گیری می پرداختند و شام نسام دامن
 دامن از زر نقد روز مره کیسه می انداختند .

در جوان را دشمنان حیرت میا   ترک ناشی برانند دهنده

مکملان دشمن شکرت و قوت   نه شعیان حراستخواه نه دشمن

در وقت نادر می دست سده از دردی اسب و شتر نگهبان و رسانید
 در محلات نادر بود سید و سب گشت مرهقه و عریب ظهور آورد چه بچه
 سب حرمی سواران سب سفیدوارام بخود نداد و باران در کمین داشته
 سب و نه می حاکم که سب احداث بخود نداد . مدد و کرمه سب
 در و مدد و شوق و نوری شمره که در دلی و دل نادر حای

و شامیانه جهت استفاد و تقدیم آداب بیرون دروازه ایدریه که دهلی دروازه
 اشتها یافته نص فرمود و وریب نصف النهاری بیست و ششم شهر
 دیحجته الحرام بخانه راقم که سب عارضه جسمانی جدیدی متقاعد بود آمد
 و رسیدن عطیات و شقه خاص و اراده استعمال طاهر صاحب و گفت * مصرع *
 تا شد که اربن خط شوم نوی مراد

و مسود اوراق را بجد شده پیش فرستاد و خود همانجا متوقف گشته سوازی
 و سپاه را طلب داشته او احررور از خانه راقم ناتحمل و آراستگی هری او عائی
 را با خود گرفته آمد و آداب بصاطه معمول رو بدرگاه والا بجا آورده شقه را که
 مقام وریگی مرموم بود حواده به سمع حاضران رسانید *

نقل شقه مزین بخط انور

آنکه مدوی با اعتقاد مومن حان مورد مزاحم والا بوده نداند که عرصه اسب
 آن مدوی فرردم اعتماد الدوله حاکمان بهادر از بطر اقدس گزراید و سوح
 بددگی آن مدوی رانی نعرض رسانند بددگی آن معقوس خاطر گردید ناید
 که در تقدیم کار بادشاهی مستعد بوده شرط حلال نمکی بجا آرد دیگرار نوشته
 فرردم حاکمان بهادر معلوم خواهد شد توحه والا بحال خود روز افزون داد
 و حاکمان بدر در حواف استمال تمام و فرمایش حدد سراسر کچهی
 بموجب حکم اقدس نوشته بود دستار بسته فرق مدارک را بر تارک افتخار داشته
 و شقه را طره وار بران حاداده شادیانه نواران داخل بهدر شد و هری پدید را
 رحصن فرمود اما رسیدن عطیات و ورود شقه خاص فائده نکال مومن حان
 ده بخشید و رحمه در میان عرم دکهمیان بیعگند درین محل لختی از یرنگی
 گردش فلک دون پرور سعله نوار و دور پس و طرقتان حمله سار که بروق مرام
 کولمان شقاوت نشان دیو حلیب و عولمان رة رن وادی جهالب میگردید و شطری
 از بخت برگستگی و نگون طالعی و پریشان حالی اهل بلد که بمصداق فی
 حیدها حدل من مسد گرفتار و ده کشمکش تمنخواه داران در آزار آنچه برای العین
 مشاهده افتاد ادکی از بسیار سمب گزارش می یابد چگونگی اتعاق هری

بدود اَلْعَرُودُ اَحْمَدُ مرحومده برگسندد از آنجا که دهمدم شد سواران بردیگ
سندس مرد بهیا به سداشنو را، حدر که معظرو طالب و عمل مطلوب حکومت
بود و به نگار و تذکر این مصمون گونا -

گوش بر آواز دارم سرده آن لب کجا است

دیده بر آه است تار دولت دندلر کو

سندس اظه سر و شادمنی نمود و در اسر شهرت دقت که بلده معوج
گست لاهمیر و او نش عت که از برط نشاط کمدل العله دند و اسر گسند
به حست و حدرن آمدند و شهن و نهی بر داسه گوی سعت و مسرعت از یکدیگر
بوده و به شهر آوردند که در بی طریق از بر گسنگن بر سر گرش واقف شده برین
پس و حرمی معلوت نمود و دزی حدر نه اسوس و دامت و دعوی کوللی
حده انداز گیرانده به آمد که را بدو عدد که حله خو گسند و بی از مالی نام
بندنی که سلفه و ندانی باشد حد الزا داشت بدیده ایلی تا بعضی پیام
اشی و اع مدقمه و کعب و شدد انعام و امر مصلحه بخارب موس حل
آمده ملا می گست و به حرب زلی و حدری کلامی به حدقه و ز مدفوع بود
که دین بی در مسلم نرنداشنی که موس حال به بهقت است ا ساطعت
مداب بیس و حلج تا شده اندالی به دکه حید حلاب مصد و برغه
برجه "حمدک اما احلک جائت بی اسل داشته و دوسه بود که بهی بکسل
است که به رد و حود دگهقان به حفظ و حرات ملک نادانی از حال
و حل می گوید از دیکه معد و اند دند نام ملک و شاه بدست
پس و حرات به داند بهی بیس حواله و کدل شد و او مصحوب به
و مدان داند مدله بیس و سو ح دند آن به حرات و حرات ا
و حله دانی بود که به سر نه و به از دانه و به دانی از مالی بی
و به مدله دند بیس می - است شد بی حرات از اندلی و دین مطلوب
ا حرات دند - و کعب

سند دند دند بیس نام به حرات

سند دند دند بیس نام به حرات

که ادبی غله که مختصر بر آردن کولیان سرزمینی سده کاه و غایب و عامه را با عاقل
و مصطر در مصاعف هلاک افتاده در تدبیر جمع این نایه و شامی تهلکه چاه حو
و در آردن دکه میان تک و پو نرسایدن احبار و بزرگان ملده و مهم ساری ساری
مستحقطان برج و سازه کام تود و سعی میروند تا بحی که برگشت حصا منایی
شمال و معرف که بر یک کنار رود نرسند و نه نداده برج اشتهار دارد سیدد پنداران
آنها را دیدند که با بر بعد مسافت از اسکر بیگانه و یک کنار اند یا از سر
ببخودی نه علق میگرداند خط سار از بخاطر اندر جمع است
درویشان را برین معنی آگاه ساخته بدان سر دشمنان کشاد و اعتماد که اگر
تدبیر موافق تقدیر باشد و بران روح بر آمدن اتفاق شود درواری حایر و
اراسته مرید است و حبیب آب کسی و آردن رسد غله و کاه حسب چینی
نکرده و تخته هائی در را که کهنکی دریا تخته میانی شکستد ساید فتح الدان
و کسود کار به ظهور آید چنانچه از احرسب هم سپردی الحاکمه الحوام روح
دکلیان از سوار و پیاده ناسه و تحیر میل مسرت و در نادها دانجا رسیدند
و کسیکچیا برا عامل یافتند و در عدد گراستن در نان بر روح و دیوار آن طرف
در آمدند چون بر خلاف تقدیر بود بحسب اتفاق حماء کولیان که ناعله و کاه
می آمدند دو چار گشته از اراده بیعاده شان واقع سده جنگ کدان در درواری
آوردند و از قبل و فال آدها مستحقطان از دوم علق بیدار و از حقیقت کار آگهی
یافته بمدافعه برخاسته بدو را نگر داشتند کولیان درواری در آمده حماء عرب
متدع آن حارا به تقریر ماحراری این سادکه لب کشودند آدها در پیرون بر آمده
به معافله ستافتند درین بین عدد العصور و سرمست که ناسواران طلایه سب
گشت نزدیک رسیده بودند بیرون تاخته برد و حوزد پرداختند دکه میان که
در نادها را در پای دیوار رسیده بودند استقامت ورزیده بجنگ تیر و تندق نایره
حرب را افروختند که مومن حان به سرعت حود را بر روح رسانید و از پایان و نالا
تا دو ساعت از روز بر آمده معرکه آراسته شد و جندی از طرفین کسته و حسته
گشتند و چهار سر است مرهته بر خاک هلاک افتاده ماند چون پشیروب کار

ار صدق ندارد چون بر مومن جان رفتن دکهیمان پیرایه و صوح افگند ار اسکا که مسجد سیدی دسر و مسجد معدره اصلخان دندانی ار ورزای سلاطین گجراتیه که ار حدار حصار بغاصله پله دندوق واقع اسب و شب و روز ار بودن مورچال معادل دران نا خاطر نگرانی داشب نادیده ایکه منادا بار دیگر آن حماعه آمده فایم نشوند اکدون که میدان حالی اسب امر نه انهدام نمود - سدخان الله این مسجدین همان مساحداند که مارواریان در وفب محاصره بجم الدوله قصد حرانی آنها اندیشده بودند او بطر نه حانه حدا و آثار بزرگان سلف که الحال کسی را معدور و گدجایش دمای چنین امر حیری میسر دسب نه تخصیص مسجد سیدی سیر که ممتاز و مطدوع و در استحکام متین و رضین بود منبر ادوالعالم و دیگران را تعین ساخته مورچال خود را قائم نمود که اران آب سالم ماند و حرانی آنها که بر دسب پسر س معدر شده بود نه ظهور پیوس حون مساحد ار سنگ حارا عمارت سده ناوحدیکه سنگ تراشان و عمله و فعله کار میکردند چندان کاری پیش نمی رفب تدبیر دیگر نگار برده نا چوب و هیرم انداسته آتس بمسجد ردد که دسان آتسکده مجوسان نمودار گسب و ار فرط حدت ناری احرای سنگی سوخته گردید که نادرک اشاره ار هم می ریخت -

* دسب *

می بخور منبر سسور و آتس اندر حرقه رن

ساکن نتخانه ناس و مردم آزاری مکی

دکهیمان را درین مدت ار تقریر بیرون بر آمدگان و آیند و روند مدار کاری و صاحب احتیاری سدهورام ظاهر شد و دانستند که در حمع امور مختار و نا اقتدار اسب و نابی و ناعب این هنگامه و معرکه گراوسب مکرز پیام ملاطعت ملایم و رفعات مشتمل بر دعوت مصادف و محادسب و مواعید دلبریر دادن مدلیعی ار بعد و فرار داد نوکری و تجویز حاگیر موکد بعد و پیمان و موطد نه کعالب و ایمان رسید و او احاب نکرده پاسخ داد که نا مومن جان عهدی دسته ام که که اران در نگرزم و رسمی یاد کرده ام که ازو رو گردان بشوم هر چند بر سرم آید سسد اسب و ددان حورسددام -

بدداشته دست بدعی استسعا برداشتند و نه تصرع و انتہال نطلب ناران
 خشوع و حصوع نمودند بحسب اتقان در شب چهارم شهر شوال المکرم
 تیر دعا نه هدف احاب ییوس و فرب نه یک پاس از شب گزشته
 شب گزشته برمی درحسید و ابری برحاسب و ناران نه شدت فروریخت و
 (۱) عدایر و (۲) عوایر را پر آب ساح و در (۳) حفرهای مورچال رنده افکند و مورچالیان
 را بیرون کرد بالضرورة آنها در همان تاریکی شب که برق می درحسید کلما اضاء لهم
 مشوا فیہ و ادا اظلم علیہم قاموا (۴) ناکول و نارچه افتن و حیران رو باردوی خویش
 نهادند و در پیش دیوار مورچال ععب که متصل نه دایره شان استوار ساخته
 بودند حای گرفتند یابی استقامت شب سیدان سندستان و نام و فده مسحد
 سیدی سیر که بدستیارای مردم گرد و پیدس فایم بود بیرائل گسب و بیاران دیگر
 پیوستند تا آنکه سعده صبح نموداری نمود و حورشید عالم افروز از بس یرده
 سحایی چشم کشود

* بیت *

چو روز دگر صبح گیتی فرور نه فیروزی آورد شب را فرور

و شد ناران تخفیف یافت مستحفظان برج و باره که درین مدت چون اکثری
 در مورچال مقابل از حماء عرب و روهله شامل مرهتهها بودند و تعارفی
 و دماندن شده نه تفقد احوال برداخته هرچند ناسمه حواندند احدی احاب
 نکرد چون بیک نگرستند کسی زاندیدند و مؤذگانی این فتح آسمانی را مدشران
 بریکدگر سعد نموده نمومدخان رسانیدند و سندهورام که حفاظ و حراس
 دروازه سارنگپور بعد از اتمام او بود بیرون برآمده مردم را بحراب ساختن مورچال
 و کشیدن و سوختن جوب و تخته امر فرمود آنچه فابل نقل و تحویل بود دست

(۱) عدایر حمیع عدیر ناول مفتوح حائیکه باره از سیل ماده ناسد و جمع سد نگاه آب *

(۲) عویر جمع عویر بمعنی عاز کوچک است ۱۲ برهان *

(۳) حصرة بالصم چاه و گرد آن را گوید *

(۴) کول بضم کاف ناری بمعنی دوس و کتف و نارچه محفف نار است از رحمت و عیوة

آ نحه بر دوس توان برداشت ۱۲ *

در آنجا بودند دسب برداشت همدران ازان شاه اندالی از ودهار نا فوج گران
 که بر هندوستان فوج کشی نموده بود به دارالخلاف رسید و هر روز انواع
 مختلف حبه‌های موخس مختر بر احتلال اوصاع سلطنت میرسید - مومن
 حان بمقتضای وقت بذریعۀ نجیب الدوله که پدر شاه تفری داشت حقیقت
 حال را بوسب و استمداد حواس چون معدوم آنجا به صلح انجامیده بود
 جوانی در سید بالکمله دکه‌بیان که پیسروپ کار دسب آمدن حصار بنگ
 و حدال و زرم و بیکار حالی از اشکال و بغایب دشوار بود بتدریج دعه و سارس
 نا یکی از حصاریان بحاطر آورده محفل کنگس آراستند که به تطمیع زر بعد
 و مواعد دلپذیر امیدواری شاید کاری بر آید * بیب *

کاری چو بجدل بریاید حوس حوس در حيله بر کشاید

نعمتی از گجراتیان که در دیورن بودند و معرفتی و خصوصیتی نا سلیم حماعدار
 عرب داشتند بنابر بیس آمد و ممتون ساختن سلیم بوساطت هر نا رام یا بیس
 گراسته پیامهای سارس آوردند و او شرط نمکخواری را مرعی داشته بی کم
 و کسب مومن حان را برین ماجرا آگاه ساخته و بموجب اشاره اش او در در
 معادل دام تدویر گسترده و بحرف ربانی و آهسته گوئی صید را رام خود صاحب
 و مدلعی را حبس تمشیت این کار در حواس کرد کار از پیامهای ربانی
 میانکین گریسته دسب آویز دعه بویسی انجامید فرار یاب که پدگاه هزار روبیه
 بعد و فرار داد نوکری دایمی نا ناصد کس بمهر سدا سیورام چندر موکد نایمان
 و موطن بکمال معتبران اگر برسد این مهم سر انجام یابد - * بیب *

ممنون در وادی مکر و حیل گام که در دام بلا افتی سر انجام

ا آنجا که از امتداد مدت محاصره به تنگ آمده و مدلعه‌های حظیر احراجات
 سده عرت میسد - سداسدو رام چندر راضی گشت و این دزوح مصلحت آفر
 را ووعی دداست و بحالۀ در هزار اشرفی را دسب میانکین بتدریج برسم علی
 اجسب و دسب 'ف' مدکمله وجه معلومه العدد و دایمی را بعد حصول مدعا
 و فز الدب و دسب و مسجل ساحت نا طومار قیام داد نوکری حوایق محتوم

منصب که از اهل و ائمه چهار سالی ذات در سوا شده به نوبت بوده
مومن حاکم به مقدمه حموس که حدیث پیش از سراج سائیکه احمد آرد کل
-عی حد از نسکه خلافت و جهت تقی حاکم کرده مصحوب نند و اله انه
حدود بود او به نیر به لکد سداشور امجد رسد و نند ظهو حسن حد ص
نبدنی دود و دسد مومن حاکم از ود حسب الحکم و سند عطلت نیکه
وال که معا انعن شد کوس سرت به دغل نیک گرفت حجت الا و اسند
اسدال در شه سوال الیک نیر به از حدیث و دین دند حاصل شمدنه
ایسده کرد و نه اسدال سوا گسده آداب تصاطف معنده دین مسنده و نیکه
فلک اسده نیک آ به پوشد و مضمون حسب الحکم والا اسمع اعلی و ادنی

نقل حسب الحكم والا مهر ورير الممالك

[illegible]

توپ و بدوق از پشت جدار اکتفا نمودند در آن ایام که دوعه چهارم پیوره معمر گشت رعایا و برابا نه ستوه آمده اناب الیب را در معرض بیع در آوردند و بیوت آدهائیکه بیرون بدر رفته بودند اقوام و اقربا و محله داران محصلان تحصیل و تدخوادهران را همراه گرفته کسوده نقد و حدس آنها را بپیر نه فروش رسانیدند کولیان مشتری نقد این کالا گشته نه بیمه بها خریداری نموده هر شب پستارها بسته بیرون در مریات نقیم اعلی میفروختند حتی دفاتر هندی که از سالهای دراز و آنا و احداث شان بود برون فروخته شد و حساب و کتاب و داد و ستد تمامی بیناق و در آب بسته گردید و زن و مرد باوجود دادن ته بساط در دست تدخواه داران گرفتار آمدند -

سکسته حم مفلس بی درم یکی شد نه گنجینه مخترم

سراها همه بی یلاس و حصیر گدا کدخدایا گسب و نا تو اسیر

و مکر از بیرون پیام مصالحه آمد چون هنوز وقتس برسیده بود ابری نه بحسید و کم خردان نزدیک بین حمل بر صعب طرف نانی نموده وسیله خوشامد گوئی که آن خوشامد گو تازه روزگار بدسب آمده هر روز حذر واهی از بیس خود احتراع نموده و سخن تازه تراشیده که مرهقه عاخر آمده و فلان شخص حذر آورده که امروز یا فردا بر حاشته می رود -

* رباعی *

تا چند سخن تراسی و رده رنی تا کی ده هدف تیر پراگنده رنی

کریک سنی از علم حموسی جوانی بسیار نه این گفب و شدو حنده رنی

از انجا که از حادثائیکه خداوندانش بیرون رفته بودند کسان سدهوارام کشوده از دهان و آشکارا آوردند مملعهها را ظروف مسی و نردکی بر آمد مس را گداخته سکند و بخرچ سپاه داد و بپای را سکسب چون یکصرب توپ برار دودمه کاو پور دانه سده بود عوص ان یکصرب توپ قنداره که شوائی نامند ریحب توپ کلان در اول تیر سکسب و قنداره اندر عدم و موت توپچی معطل ماند درین وقت حسب الحکم امدس به مهر و بیز اعمالک در پانسم عرمداس بموعس حان و صحتوب و عدان رسید اماناً خدمت منجمد و سر بیج مومع و عام و نثار و امدمه

حون به علم نوکری بیس فرار در هر ماه مدلهها می نایسب بار دیگر بیوره زیاد
ار بسبب سانس معور گشت - با وجود گرفتن بیوره متعدده و صادرات تنوعه
کفاف نمی شد و علاوه آن روز مره کولیان که شام به شام نایسب داد و آن جماعه
ار اطراف و حواصط بمادر طمع ار مساهده بدسب آمدن بعد و حدس هم کاران
موضع دهنور و چاشته حوری ایام محاصره بحم الدوله که حاشته حور به ار میراث
حور اسب جمع کثیری فراهم آمده بودند - * شب *

نواى سیمان این مرور نوم بد و نیک کردند یکسر هکوم

در هر ماه بیوره و گرفتن مصادر و پیش ار پیش اهتمام به عمل می آمد و در
اندک مدتی و کمتر فرصتی مدلههای حظیر طلب سپاه بالا رف و کار مصادره
ار عمر و ورید و نکر و خالد گرش چشم مروت یوشیده شد و تمیز آشنا و ندگاه
مادد حقوق احوت به عقوق تبدیل یاف و ترس ار حدا و خوف روز حراسه
مدسیا گردید که سرح و تفصل آن موحط اطبات سخن و طول کلام و ناعب
مالل اسب بر مستحقطان دروب و دعن بلیع شد که احدی را بدون احارت
و بسبب آویر مهری بیرون به گراندد چون ار اظهار بعضی طاهر گشت که در
حانّه حوان مرد حان چند صرب توپچه دوگای و حرائر مانده یعنی بیگ حان
درواعه حدسی مامور گشت که بر آرد چون حکرات حانّه را کشودند سیرده صرب
تویچه و هشتاد حرائر و صندوق که بر آمد بر آورده بر سر کار گراش و مانقی
اناب الیوب را صبط نمود و نگمان دوفده حائی چند به کندن آمد و چیری
برنامد درین مدت که شب و روز ار طریق ننگ توپ و تفنگ سر گرم بودند
و بدفعات هنگام سدهای تاریک ماه که در ماهی یک دفعه و دو دفعه سدپورام
نامامی سده بر مورچال بیرویان ریخته ننگ تیر و تفنگ یرداح و حمعی
ار حاندین کشته و حسته می گشت اما فائده مترتب نمی شد تا آنکه در ماه
سعدان المعظم شب چهارم - * شب *

چو حوزسید تانده دموده پشت هوا سد سیاه و رمین شد درسب

تدبیر دیگر در پیش کرد و تمام سیاه را از سوار و پیاده گروه گروه و مرفه مرفه

[illegible]

و داده نوشته از جسم اعیان آمده حای گرفتند و در شمال شب حور و بنده
که و زاده معد آمده کرده بودند و بهلوی مستعد به محاسبی حاصل مستحکم
ساخته مو حایل شدند و دیگر که فلک شعله را حمله شب بار باران داشت
و در بی بی از انصاف و مودت و ۱۲ ش ساحت مو حایل بدلی
دکته در حصه بل منکسف گشت

سر از که در دود شب بپای است خون ز شود ترس و شش گردد
 حلی که از ملک بوی گشته بود طری و گدازد عدس حرائر از نام با شام معدک
 اگر داشتند حدیقه طلایه سرائی شب گشت و ده نوازان و ادب و حصه
 از نه طرف بدد شهر و آمدند و معجزاتی رخ و ده ماسعل فروخته عدای
 شمس و عدای بدد شش از که از امر و بدد مومس حلی بها لیسک ا
 آمد و که عدی بدود و از سینه آمد لب بکداس از شب گشته
 که خاموش بدد بر کس

شش جدولی یکی و حدی   عددی یک شش و نصف برسی

[illegible]

نوشته و مصحوب حاسوسان رسید اراجا که مسیب ایردی بدو عدیگر پیوسه و نه کلک تقدیر امر آخرت گشته و احل حلعی رسیده و هنگام زوال مال و مدال حمعی پیوسته بود رد فضاء آسمانی که طاف آسانی بیست نتوانست کرد مومن حان نظر بر جمعت طاهری که فریب ده هزار کس از سوار و پیاده فراهم آورده و مصالح سرب و ناروب را دحیره بهاده و کولنان را متعق ساخته و محکمه حصار را پناه قرار داده راضی نه صلح نه گش و جوانی که مطابق سوال باشد سرب چندی از سکه از صرافان و تجارت پیشگان که بین الخوف و الرجا می گزرایدند از رسیدن فوج و فرار نگرفتن صلح عافیدیدی را کار فرموده کناره گرفته متواری گشتند و هرکرا فامو بدست آمد نه سازش مستحفظان بیرون روم بالجمله سداشیو رامچندر ناتفاق داماحی گایکوار عبور دریای مهندزی نموده بموضع کهیره رسید حوان مرد حان و دکمیلان آمده ملحق گشتند و کوچ نموده بموضع بهالی شسن کوهی بلده وارد شد و از مضمون جواب که موافق مدعا نبود واقف گشته در فصای یست ناع مهر علی حان و تالاف کانکریه واقعه سواد بلده فرود آمد و زور دیگر که * بیب * سپاه سحر چون علم بر کشید جهان حروف شب را قلم در کشد

یابردهم شهر ربیع الثانی نه عرم ستن مورچال و آراستن معرکه حدگ و قتال اراجا بر حاسته در راحپور تا سر سپور شرقی بلده مقابل دروازه سارنگپور و کالو پور افتاد و چند صرب توپ از فرار بروج حصار انداخته شد اراجا که حیطان بیوب مدهدمه یورحات در میان حایل بوده توپ کار گرمی شد مومن حان نه نص کردن شهتیرها و تخته بندی دو برج متصل دروازه کالو پور را بلند ساخته توپهای پله رس گراش که تیرش نه فرودگاه مقابل کار گرمی افتاد - سداشیو رامچندر و داماحی راو حماعه مرهته و ما و له را نه ستن دمدمه و پیش بردن مورچال امر فرمودد و آنها بدان امر اشتعال وریده در پناه دیوارهای حراهای پورحات در آمده هنگام شب که پرده طلسمانی جهان را فرا گرفت و چوب و تخته سیاری آورده مسعدیکه مسجد سیدی شیر اشتهاز دارد و از صاحب ملک سارنگ نامی امراء گجراتیه اسب و نه فاصله تیر بدوق از حصار واقع شده

ح. احوال کار بردارند برای نطق مراحل و طی منازل سرعت
 مسجد موند پیوستند مومن حلی ا آگاهی آمد با خود انتطاع شده آمد
 که مکتب و مساعده ایستگاه دمازیستی حمت حیات بر لژی د مواد نقل
 و مکتب و تعلیمی د اگان بدای استعدمت از داده دیوب حصه شهر بد
 احسب حلی سجد نه مرد گامی سیرد مستحقان بر د ح راه گماشت
 بها احدی صفت نمود ^(۱) گفتار حوسنی نسکی بر شرفات نصیب کرد
 اکتفا به بی نه مکتب و جدا نسبی کرد اکتفا به مت مستحاجه گهفته از
 دافغان حیات و حال ساجد بودند و حسی بی از از به دو عماش استعکم
 نصیب سجد بود نظام انکه محتلف آید از ده گاه خود نه سازد مکتب
 صاحب و حدک استحصه بر خدا حصه سپردده گذاشته شد معدوم د -
 گاهه نام مذمت نه ا احده طلب نصیب سدا سوا استعد
 و دانی امی گاه بر نویسی موهبتی سده سلسله حلال امر مستصحب ح
 حقت صفت گشته اند به مله و د خدا خوف و بهدند از محتلف بنسوا
 که در می نه حدک عقوبت نصیب ساطس نه سده
 حدی ا ب به صفت از بداده و د می صفت حدیث در پس است که
 نصیب مراجعت مراجعت بر داده مقتضی مقتضی و کرده اند کرده
 گاه و نه به نصیب از حقد نه گاهه که از ساق نه نصیب از صفت
 ر د

۱- سده و گاه حدیثی حدیثی حدیثی
 ۲- سده و گاه حدیثی حدیثی حدیثی
 ۳- سده و گاه حدیثی حدیثی حدیثی
 ۴- سده و گاه حدیثی حدیثی حدیثی
 ۵- سده و گاه حدیثی حدیثی حدیثی

رسیدن خبر رویداد احمدآباد به پونه و بر آشفتن
 پیشوا بالاجی را و تعیین فرمودن سدا شیورام
 چندر به امر نظامت و انتزاع بلده از
 مومن خان و پیوستن او باتفاق
 داماجی گایکوار با فوج جوار
 و بستن مورچال و آراسته
 شدن معرکه جنگ
 و قتال

حون مره بعد اولی و کره بعد احری هئامه آرائی مومن خان ار گرفتن
 ددر که و تاحب حموس و مریات پرگند پئلاد و کشتن راگهو نائب صونه
 و در آمدن خود بر بلده و بر افراتن علم مخالفت و استعداد مدافع نه
 سمع پیشوا بالاحی را و رسید بطر بر افتدار و تسلط حویشتی که احدی را نارتکاب
 ایندیین امری و حرأت این قسم کاری گمان نمی برد و از برط عصه و عصب
 آشفته رنگ رنگ گسب و در صدد انتقام در آمد - * مبطومه *

حدر دار شد پیشوا آن زمان که شد رجه درکار امن و امان
 نه پچید بر خود حون پچیده مار زبان کرد شمیر ره ر آب دار
 نه شور و شعب دست رد بر دهل صلا رد ره رسو نه کین معل
 و سدا شیورام حدر را که ار حمله بردیکان و مخصوصان برتنه مرتب احص
 و بمدرله مکب و ثروب از دیگران ممتاز و دریایه اعتدار و اعتماد در هم چشمان
 رحمان داشت نه دیان و رتی و قتی مهمات مالی و ملکی صونه احمدآباد
 نام رد ساحب و داماحی گایکوار شریک دار بیمه صونه را نا کهاندی را و درادرش
 معاوب رحصب فرمود آنها بطاق عرم را بدین یساق چسب بسته نه استعداد

[illegible]

و اموال سرکار والا که بپر در ارباب بوده و اکون سوای خوب و تخته نا کاره بر بیامد
مگر یک صد و هجده مقل از حجره حرايه مهر دیوانیان پیشین مانده و رانم بپر
در اندای تعلق پریوتن دیوانی مهر بران رده بود بر آمد و از روی سر رشته
دو تر همان صد و هجده مقل مختوم بدب اسب چیری مدرج بیست آدر
نا خود برد چون ساعت داخل گستن فله ازک نزدیک رسید پانزدهم شهر
صفر المظفر از حویلی مهر علی خان بیاره بین پوز انتقال نموده روز دوشنبه
روز دهم نا تجمل و آراستگی لوح فیل سوار شادیا به نواران در آمد و سادات عظام
و مشایخ کرام چار نا چار آمده لب ده تهیبت کشادد و گفتند * بیب *

به فال حیر رسیدی بدین حاکسته مقام

خوش آمدی و علیک السلام والا کرام

و سرگروهان مسلم و هندو تجارت پیشگان و عرافان از عافیت کار حائف و هراسان
به در حال و فراخور رتبه اشرفی و روپیه بدر و مدارک ناد دادند موسمن خان
هریک را استمال و دل خوئی پرداخته رخصت فرمود و بررای و تدبیر خود
آفریدها گفته و از مساعده مکانی که بدان حال ارباب آمده بود سادما بیها
نمود و ساعد معصود را در کنار دیده گفت - * بیب *

دامن چون تو نگاری ر کف آسان دهم

که بخواند سیار بدست آمده

و متوجه سرانجام مهم مالی و ملکی گسب و اهتمام تام در حفظ و حراست
درج و دانه و استحکام آن بیش از پیش فرمود محمد رسید بیگ و ستم و رام
که نه که بنای رسیدد جمعیت ارباب را که دو هزار کس از سوار و پیاده موجود
بود در خود گرفته به مقابله و مدافعه جوان مرد خان و دکپیان که دست
نناخب و تاراج قریات متعلقه که بنای در از ساخته بودند شتاب و دوسه
دفعه بیه این جنگ واقع شد ارباب که دکپیان معلوف و همه در معرکه کداز
گیدی می نمودند همراهیان جوان مرد خان بود و خورده می پرداختند حمانه
از طریق کسان و حسته می شدند صوفه ندیده و بپر خبر آمدن لوح از پونه

مختلف سدی ذکر یافته و نامی احوال از سوق کلام آیدده موضوع می پیوددد
 بالکمله چون سندپورام از زقائب رفیب خاطر جمع صاحب تعیین خدمات
 و تعلقات متوجه گشته محمد لعل زوهیله را بقودداری کرد تعیین فرمود و محال
 دحاس را در و سپرد و محالات دیگر را سوای کتبه پاره که مومس حان به میر
 نعم الدین ولد سید عقیل حان معزز کرده بود به متوسلات و مندوبان خویش
 تحویل کرد از آنجا که هنگام ارتفاع غلات و حصاد و حساد ضروریات رسیده بالفعل
 که برگشته حویلی در فاصله در آمده کار تسخیم و جسمه تحصیل بالواح را جاری
 ساحت مومس حان حقیقت حال از اخراج دکه پندان و در آمدن خود در بلده
 را به سرح و وسط به حداد اقدس اعلیٰ عرصه داس و دوسب - * مدطومه *

که آتش دشمن بر انگیزیم نافعال سه خون از ریختیم

بیک رحم کردیم کارس تنه سپردیم حاس به فتراک ساه

حواس مرد حان که بر سر راه بیدمکام به انتظار می سداشیدو دامودر و موج دکه پندان
 بسته بود آنها به پست کرمی و داندھی از موی دل شده آمده پیوستند
 چون چشم شان را از مدمه بخشب ترسیده دید و از خود حه عیب چندانی
 داشت حرات امر دیگر بدست پس از مساوره و کدالنها زای ها تران قرار
 گرفت که در نواحی بلده تا رسیدن کومک از پندشوا اقامت باید داس و
 ظرف نانی دست تطاول بر پردهات دور سب دراز نتواند صاحب و از
 بیات برگشته حویلی وامکده دیگر در مقدور و تقاضای وقت تحصیل نموده
 شرف اسکر در آمد و بدین دست او بر برای مدد خرج شراشیاں خود
 و در راه حان شور و بانصد بریده در مرد عهس کرد و کیفیت آمدن و تدبیر
 را دیدیدند بود نا سرح و وسط بفراددت حق و ظهور حسن خدمت
 را به نسی او دوسب و از دکه پندان نویسیلده مسوس سریع السیر را می کرد
 و اوج نمود و مومس سادود سس کوشی بلده آمد شور و راه از آنچه حدسی کرده
 و نوبی رت حان به حان به نانی دکه پندان مجمع دکه پندان شش کوشی
 و در نواحی بلده و در نواحی بلده و در نواحی بلده و در نواحی بلده

* بیب *

نکار حویس تأمل نمای کر تعجیل ریان کمی و کسی را ریان ندارد سود
تصدیق قول نموده آنچه از راه فطانت و زیرکی ناوحد عمقوان حوانی که بزرگی
بعقل است نه سال نا خود اندیسیده بود گفت که تا موضع کهوره معموله
چوراسی که بر شش گروهی دولقه و افعس سرحد کهندایب است و تعلق نما
دارد رفتن را مصایقه نسیب و تا رسیدن آنجا حدریکه معرون صدق باشد خواهد
رسید و ندان موح عمل خواهد آمد و مررا محمد رمان شاهزاده ایران دیار را
که از چندی در رفاه او بود نه دیانت معر ساخته نا جماعه که اسپان شان
نایلعار تواند رسید سوار گشته رایب عریب بر افراس و فریب نه صبح کاد
نموضع کهوره ییوس و رویداد احمدآنا سان سعده صبح صادق واضح و روشن
گردید بر رای صائب خود آفرین بر خوانده گلگون عرم را گرم رفتار صاحب
و بدولقه رسد فتح محمد پر مار و فصاتیان آنجا و سلم حماعدار عرب که در آنجا
افامب داس برسم استعمال بر آمده ملاوی گستند و ساعتی چند بنابر
استراح مک نموده بعضی از فصاتیان را نامدواری نوکری و سلیم را
ناوحد عدر عارضه جسمانی تکلیف همراهی نموده زر نراه آورد و یک ناس و نیم
از زور بر آمد زور یکسده بیست و دوم ندازه بیی زور بیرون بلده برول کرد -
و بانتظاری رسیدن ساعت مختار انجم شناس چهپ در آمدن فلعه ارک چون
زوری چند در میان بود بحالته مهر علی خان بودن را معر کرده داخل بلده
کسب حاجی مدارک حماعدار عرب که در زور در آمدن رسید بیگ ادک
حراحتی برداشته بود فلان را عمای نسته در بدیکی میدان سه دروازه رسید
و مومس خان را سوز میل ساخته رساند زور دیگر که ساعت مختار سندهو راه
بود نا محمد رسید نگ و محمد لعل و کنکات و شرمی کوتوال سر کهوره کولیان
نا پسرش آمده مومس خان را دید و لب نه تهنیت کسانده گفت - * بیب *

المدّة اللّٰه که اگر ربح کسیدیم دیدیم تو اور تونه معصود رسیدیم

* مومس خان د مزخور رتبه و مملوک شریکی را نمود تحسین و آمیزش کرد ایدده

آیا شدن مومس حان ار ویداد و رسیدن باحمد آزاد بطریق ایلغار و سوانستاتی که تا رسیدن سداشیورام چند روی داده

معتمد شدن یک معتمد داخل کردن دوا و املونه و نمدن به
بلده حوس و مت نگش احوال اگهانش داشت سحانه سوانی نکه نری
حمس اسه ا از دماضیل است و نموده برساندن مرده فتح الداد مومس
حان حصص نمود و از اشتهای سحر سحرمت بصورت بدد که بدست معطوف
ساحه و داد آن و حسن نسیم سحری دند سحر کل حان نکه و دمی
مردود و ش لای از نکه و سده حان است بران دلب جندان و دل شدن
با اندوز داری با سده به آمودگی بر داحب به سده شب
ای طایر داند گشت و مومس حان ا که به سحر و برای مسعوده حوس
وی به حوس برود بدد سحانه دود بدست آوردن سده عصور مسوده
گشت

مومس به از حسن فصل به آمد است به حسن اش سوانه آمد
ا سده حان سده حان به دد و نیک احان سده اشک را نکی
به دد بدس حوس حان

است به نیک سده حان به سوانه
مومس است اگه حان به ا و حان است

است به دد سده حان به سوانه حان به سوانه حان به
به سوانه حان به سوانه حان به سوانه حان به سوانه حان به
به سوانه حان به سوانه حان به سوانه حان به سوانه حان به
به سوانه حان به سوانه حان به سوانه حان به سوانه حان به
به سوانه حان به سوانه حان به سوانه حان به سوانه حان به
به سوانه حان به سوانه حان به سوانه حان به سوانه حان به

فصای ایام ماصیه اصحیه ماده گاوی را فرمان ساخته آرایش دکان نمود و جمعی
 از سندهیان نتخانه نوادائی کهن سیئه کروره کهنه پاره برگر کهرکی را مدهم
 ساختند رویداد صدر را که از وافات عمده ندده بود رام عرصداشب نموده
 مصحوف فاصدان سریع السیر روانه نارگاه فلک اشتداه نمود که در عرص دوارده یوم
 از نظر ایستادگان پایه سرپر اعلی گرش - نالجمله دکهمیان از رود نار سار چون
 باد بر آب گشته افتان و حیران سداسیو دامودر و دهد و هری نا دیگران بصوب
 نرم گام که حصارى دارد و سیوکرام نائب داماحی گایکوار بدولقه و هریا رام نه
 کری حدا شده رفتند و جمعی از پندتان و کار پردازان تعلقه دار محال کهنه پاره
 و سایر و دارالصرف و بخاس که در نرون قلعه ارک در شهر حادهای احمد
 و محمود را تصرف کرده سسه بودند از برول دلاى ناگهانی و فصای آسمانی که
 که حودهها را نتوانستند جمع کرد و عوارضات طاهری شان نه تاراج رفب نا در
 گوش و بیلی بیرون حسته بعضی نه شاه عدد الرراق و چندیکه از سانس نا سندهو
 رام تعارفی داشتند رنهار حواة گستند محمد رمان حان ولد فداء الدین حان که
 نا جمعی از بعدر کهندایب بر آمده بموضع دهوره پیوسته بود از حقیق کار و اف
 گشته نه ندده آمد رشید بیگ ناستصواب سندهو رام صلاى عام داده نه نگاهداشت
 سوار و پیاده متوجه گش و سباهی و ناسباهی را فرمی نماد هری سر و پای
 سر و شمشیری از حود یا نه عاریة گرفته نوکر شد و حکماءداران فرقه عرب و گروه
 روهیله که نا مرهته بودند استمالب داده نوید نوکری رسانید و دستور سابق نه
 حفاظت دروب و حراس برج و ناره تعیین فرمود اتعافاً حوان مرد حان که
 دموجب طلب دکهمیان از پش بر آمده می آمد مائن موضع مانسه و پتندپور
 سموج سادحه ندده را شدید و بموضع پیتها یور آمده نا هریا رام که در کلول بود روز
 دیگر ملاقی گش و در تدبیر کار گش و سعید میان آورد و مسرعی بود
 سداسیو دامودر روانه ساخته ناتفاق هریا رام رو بدان صوب بهاد و روز آور حان
 برادرش را برای آوردن سداسیو دامودر بحص فرموده در انتظاری بر سر راه
 بیرم گام شسب *

مردمان آمدند دست طاول دار، ساجده سرجه بدست شد که آمد تا حمده
را دست مری گهده او نهاد حلس مغلوب بردند . شب .

رمدادان که منجم علم اندود   ار د گنج عقل و سکود

و هس ا شوع دود رس : مد ساحت عدد الله وندری آرند مری دکریس
 ۲۱ کسه نسب ار جنگ در کشد و اا بهد نری بو آمدن کسود
 سب و عددنگ و شمراهنی و آمد و ش حسی انه کونوالی حقود
 مد ا مدسی دم موی حلی و آرند
 • نسب •

مردمی به گویا از کد کسان اهل ک آباد کد

و به پندش آمد که گویند حقانند دناکس جمالی و موال
 بدی می رسد آن نصیب بد که از یاد و حقش بدست بد بدد و حساب
 علی : انداختن چینی نام بدد کم نقصی است به بدست بدست گسسته
 انداختن بدست بدست از بدست بدست بدست بدست بدست بدست
 بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست
 بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست

سنگ پائے پای ۲۹۵ سنگ د وکے کے مے سے احوال علم

[illegible]

و میدان را از عذار اعدا حالای دیده تا راسته بازار مسجد جامع و خانه و لدیس رسیدند جماعت کلاه یوسان بدست حفظ خود که نه سردادن بدو چون چمدان از شش نام دست کشودند سدهورام پیش آمده مدع نموده گفت که نا شما کسی را کاری نسبت ازین حرکت بیکجا دست بار دارید چون مانعی دیگر در پیش نبود نه عمارت کاریر مقابل دروازه بدر در آمده فایم گشتند و بحدک بدوق و حرائر و افکندن نان پرداختند و از آن طرف عدد الله زبیری و صالح حماعدار عرب از فرار نام دروازه بقار خانه نه مدافع حای گرفتند چون همدور صبح خوب روشن شده بود سدهورام و محمد لعل نگرد کوچه و محال گورد و پیش اسب تاران بر آمده خانه بخانه ساه نه زورگار و آبهائی که برای حنین زوری منلعی پیش حور کرده بودند رسیده از مزده در آمدن خودها نا حذر کردند و براف دعوت فرمودند جمعی نامید واری نوکری احاب کرده خون - * بیب *

بر افراح رایب سپهدار سرق شه عرب در بحر خون گسته عرق

فراهم آمدند دکهمیان را که اعتماد بر نوکران خود نبود و شهری و لسکری را مخالف و موافق طرف نانی دانسته نارحودیکه فریب دو هزار کس از سوار و پیاده بود از سایه خویش هراسیده دست از پاکم ساختند - * مطومه *

ناحرر گردون گرده حال فتاد اختر دکهمیان در روال

ر نام و ر در فتنه آمد درون بر آمد فغان از درون و برون

و حاره بحر بدر زتن بیافتند و مصطربانه نه سراسمگی آنچه درانوف توانستند برداشته راه در بیچه ناع طرف رود سارمندی راه بر آمد گردیدند و نه شتاب ردگی که بر یکدیگر سفت می هستند هکوم واقع شد درین صمن کسان رسید بیگ ششمونی عسی سپریان از جانب مرار ساه و حیه الدین قدس سره که دیوار حصار سپهر پناه بعداد فاعه ازک پیوسته اسب از نالای محیل چون نالای آسمانی رسید و نا مکدن بدوق چندی را محجوج ساختند دکهمیان از شول حال به آمد دیو از به حول دیو ساه و جیر فیل سداسیو نامود که از در بیچه بر آمدن دهه بود و بقی اسب و ستر و کاه و حرر نا بار کراشته بدر رفتند و نا رسیدگان

حرکت مددجوی کرده معدودی حسته کسته برگستند و محمد رشید بموضع دهر و اله
 چهار گروهی بلده که سر راه دهبور واقع است فرود آمده معسکر آراس و سدهو رام که
 چشم انتظار بر شارع چار داشت با هری کوتوال سردار کولیان آمده ملحق گسب
 و سه چهار روز بعد مبراهم آمدن کولیان و دیگران در تدبیر و کنگش تعیین راه در آمد
 بلده فرستادن جواسنس توقف ورزید درین بین دهدد و هری نائب صوبه روزی
 فوج را فرستاد و آنها مامد ناری طعلانه جنگ مرافقه دموده سر مامک (۱) گفته
 نار آمدند تا آنکه در شب بدسب و یکم *

زور چو در پرده بپوشید رار رار بردن داد شب پرده سار
 صوفی حورشید بخلوت بدسب کرد ملک سدهه پروین بدسب
 سدهو رام بردنای چند ترتیب داده رونه شهر بهاد و ار راه پخته کاری طرف
 شکسب و ریخت دیوار حصار که چوب بدسب محکم کرده و حصاریان رحه یابی
 بیرونیان را از جانب اندیسیده به حفظ و حراستس اهتام و الترام داشتند گراشته
 سمب حدوبی ما بین دروازه دد و اسلوریه که در حدارش حللی و رحه ددانش
 و طرف ثانی را گمان امری اران وادی میروم برجی را بنظر در آورده بردنایها
 را بهاد و حمعی از کولیان و سدیان پا به شلم مراد گراشته بالا بر آمدند پاسدانان
 آنجا را که مخاطره خطری بحاطر حطور نمی کرد و شب ناآخرسد فضا پدنه
 ععلب در گوش شان گراشت و قدر سرمه حواب را نا میل بی حدری در چشم
 کشید سپاه سلطان مدام که تاحتن آورد معلوب صاحب تن به عجز و فروتنی داده
 بهلو برمین بهادد و نسیم عیار بیسه سحری چادر بیهوشی بر سر انداحب
 و مامد گورستانی بنظر در می آمد نکیر واری پرسس و سوال نگر تیع آتش
 نار یک دورا پرسیدند *

چو عامل بخسب درده یلگ توان کوف آسان سرس را به سنگ
 که درین اندا حماعه عرب نا طاسه و دهل صعود نموده بیرقها را کشودد و طاسه
 و مرفع را نواخته چوب بر دهل کوفتد *

(۱) سرمامک نام ناری است که طفلان دارند و بهدی آنکه میجانی کوید *

سر رشته دار حصوری را گویدد و محل اعتماد او بود تجویر نموده دستار و دویته داد و رافم را طلب داشته دران مجمع مخاطب ساخته باطهار نصب دهد و هری پرداخته گف که ددانچه فضاء آسمانی نه امصارفته بود شدنی شد اکدون نه استمال رعایا و درایا داید کوشید رافم در نه صادطه دکدیای دستار و دویته نه دهد و هری داد و او نه تمسبب مهم اشتعال وررید *

مثل آدمی بس نادان مثل مورچه اسب در میدان

آن یکی کسته زیر پای دواب وان دگر دانه می برد نه شتاب

ارادحا که او کم طرف واقع شده بود و کمند حوصله اش از مدار ج علنا کوتاهی می نمود در دو روزه حکومت نه تعیر سلوک و دد معاشی خود را متعیر صاحب که طبایع دکدیای هم متعیر گشتند تا دیگران چه رسد و راگهو مقتول در مدد ده ماله بیاب بخوش خلقی و حسن سلوک نوعی سر برد که نه بیکوئی یاد می نماید و او سراوار ستایش بوده *

مهرن کس نه بیک فرحامی بهتر از زندگی ددانمی

بالحمله سدهو رام که از بنده بر آمد عدد الله نار گیر شگیر نموده برساییدن مشتلو قدم سعی نه کهندایب بهاد و مومن حان را از ماحرا رافع صاحب و او فوحی را ترتیب داده نه با شلیفی محمد زمان حان ولد فداء الدین حان و برج لعل تعیین کرد که ناتفاق سدهو رام با ناصرام مهم پردازند و آنها تا فصد دولقه آمده دمانر طعیانی رو دیار سائر حرأت پیس قدمی نکرده رجعب و هقری نمودند از استماع ایی حدر و حسب اثر دکدیای را دل از جای رف و نه صواب دید حدر اندیسان حوان مرد حان را نه معاوب خوانده نوشتند و در حفاظ و حراسب حصار متوجه شده دروب را مردم کاری سپردند و سیو کرام نائب داماحی گایکوار با همراهیای حویس و جمعی از نو نگه داشت سپاه بی روزگار گجرات متصل دوواره سارنگ پور بود آمد و (۱) الگ آن صلح را حدر در گشت *

حروس حرسهای روئین رنان نرون برد حواب از سرپاسان

(۱) الگ به فتح اول نرون بلند بمعنی بنده و دیوار است ۱۲ برهان *

[illegible]

حوار دینی دینی کرد   نه که اهل بیت مردم نه ما

[illegible]

که خلاص حواهم صاحب اگرچه آنها را اراده نوع دیگر بحاطر نبود چون نگاه و حلول که هر کسی بجائی و شعلی رفته بود سوای چندی از پندتان دیگری بدظر بیامد و صا اشاره کرده که موص را از دست مده و قدر گف که مقدمه الفتح همین است که ناگاه محمد لعل سدان بروج را بر سینه راگهو آشنا ساخت که بر رو در افتاد نه همان چانکی که سر بروج بر بیامد نه شمشیر خونریز کارش را تمام کرد و عدد الله نار گیر بر شمشیری حواله دهد و هری نمود کارگر بیامد و نه سرعت تمام حودها را ناسپان رسانیده دونه دروازه حان پور بتاحتن در آوردند چون برق شمشیرهای آخته و گرد اسپان تاخته را دربان مشاهده نمود در بر روی شان سب و نه ممایع پدش آمد بر دسب انوپ رام پسر سندهو رام مجروح گشت در را کسوده بدر رفتند و راه موصع دهبوره را جستند و آواره قتل راگهو در شهر افتاد جمعی از همراهیان سندهو رام که ازین معامله آگهی نه داشتند در صدد بر آمدن بودند از وقوف ماحرا حلو کشیده متعرق گشتند و هر کسی نه کج عایب حفا در آمد راگهو شنکر کوتوال که در حانه اش بود از وقوع این واقعه دلا توقف حود را نه راقم رسانند و ساحت را طاهر ساخته نه سداشند دامودر که سرفوج بود و از پس بر آمدن سلیم در و باق او فرود آمده و سیوکرام نائب داماحی گایکوار رویداد را گفته فرستاد اراکها که دکهیان را اندیشه و گمان بود که هرگاه مصدر این امر شده اند گروهی را با حود یار و مددگار ساخته باشند شاید از طرفی هفگامه بر حیرد و حنگ در گیرد از سایه خویش هراسان گشته دروازه قلعه ارک را بر روی آشنا و بیگانه بستند و سداشند دامودر و سیوکرام با همراهیان حودها رسیده پیش دزاوره بدر صف کشیده ایستادند راگهو شنکر که پیش راقم بود پس از اطلاع استعداد فوج و حصول اطمینان قلب گف نامیدان پیش چو تبه کوتوالی همراهی نماید بالصورة رفته رسانید چون صدائی و ددائی از گوشه و کنار بر بیامد و کسی هم نبود که مصدر کاری تواند شد نه اندیشه بی اعتدالی احاصه و او ناش که موص دانسته در شهر دسب اندازی نماید مدادی بر آمد کسان راگهو مقتول ملک گلاب را غلب و ناعف ریختن خون او دانسته نه قتل

کشته شدن راگه و نایب صوبه بر دست محمد لعل روھیلہ و باقی سوانحیات آن سال

چون ار ابتدای حکومت پيسوا نالاجی راو درین دیار کافہ رعایا و عامہ درایا
از گرفتاری دار و گربور و مصادرة و ارسته نه مزاج نال نه کسب و بیسه نه کسادہ
پیسائی که بمابرحدت فلوف و تالیف صمائر مرھوب احدی نه گمان ررداری یا
امر دیگر متعص و مانع احوال و مشتت خاطر عائب و حاضر و محور ایدا
و اصرار و کسی را نا کسی سروکار نبود - * بیب *

بہست آنجا که آرای نه باشد کسی را نا کسی کاری نباشد
نه امید تدارک خسار تھای گزشتہ و حرر نقصاہای ماضیہ کہ ار بی مروتان حفا
پیسہ کسدہ بودند ہر یک بقدر حال و توسعہ و نقص و وام در حرف و تحارب
افروڈہ اشتعال ورریدند و کسایکہ ار وا دید بیدادی حکام حلالی وطن گزیدہ رفتہ
بودند بمکر اصلی و مسقط راس رجوع کردند چہ مسہور اسب کہ ملک نا کھر
و انصاف جمع می تواند سد و نا اسلام و ظلم نہ - نالکملہ یک گونه رونقی
و نہای در بلڈہ پدید آمد ارانجا کہ گردش فلک کچ رفتار و احتلال اوصاع روزگار
در ہر شہر و دیار افالیم سعہ رو دادہ و بلیہ حرانی عامی در عالم افتادہ و ہر فردی
از افراد نہ حال خود در مادہ مستریانی کہ در ایام سالعہ ار اوصی بلاد ہندوستان
و روم و شام و عرب و فرنگ بجهت انتیاع انواع اقمشہ و اقسام امتعہ گجراتی
کہ در آفاب طاق و نا نام و نشان اسب می آمدند و مدلعھای حظیر را بیع
و شرامی شد رو نہ کمی فاحش بہادہ و بصاعب شان چون کالای دد بربس
حداوڈان مادہ ار کسادی بازار و معدان خریدار در ہر راستہ و بازار دکان بدکان
لب نہ شکوہ و شکایب کسودہ نہ تدکار و تکرار آن پرداختند و ار شکر مدعم حقیقی
کہ ار گرفتاری مصادر و دادن بیورہ وا رھانیدہ و در عہد امن و امان در حاملان
بساندہ عافل و داهل گشتند * * بیب *

در ہمہ حال شکر باید کرد کہ معادا ازین نکر گردن

مموده تا خود مدعی و همداستلن ساخت   اگهو دایب موده از اجتماع اواند
 مریس حال که .

هم ازین نه حدی می شد   تازه تراز تازه بی می شد
 جمعیت عدالت خاتیش حو کل برپشتی و مشوش گردیدند بر مردم حصه که
 نمود؛ و کل ابا دلال مدعی نگه بود مریس بی شب علاوه آشعه
 کههای شد تا تصدیق اگهو سنگه کوبال امامو مود که نه نص شهید از
 حقه حقه مدعی نمود و از عجا و حانه آرد حرات داشت^{۱۱} و تالا^{۱۲} و
 و بنده نه حد و عاف کرده شه اینه شد نمود .

و کی شد و گریه می رها است   مانع بدل که حاجه - دیوا است
 و مثل دیرت ا که از سائهای نه از از شب و کسود که یکی نه دقت و بغلعل نه
 ادلاج و از شاع و چونش هم شده بود از - بر اسود - متعوط ساخته و
 .

متصاحی نه نه آد حکم   حقه بود انکه نه فعل و معنی شب
 و مدای اول از حسن حلی و د حد التحد حلی دیوا دسین که از حقی
 و مدای نه نه دایب از احمد آرد کسب شما نه حقه انچه
 ملک الای دلی شده دسه که باده دسب سواد بقوی حکروانند و نه و
 نه آد مدای دسب و مود که ناموس حلی دسب یکی شده بودند
 و آد دسب دسب دسین توب که مریش که دسب اس بود اگهو اجتماع
 و آد دسب دسب دسب دسب دسب و حلی شد حوی نه دسب
 و آد دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب
 و آد دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب

و آد دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب

و آد دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب دسب

* و طعه *

مدار یزد خود از هیچ کس دریغ و نگو اگرچه از طرف مستمع بود تقصیر
 سحاب فطره باریان ر کوه وانه گروم اگرچه در دل حارا می کدد تا بیر
 اراجا که مسیب الله غالب آمد مومن حان میر شمس الدین نامی که از و دیدم
 در رفعت او بود و سانس نامر بخشی گری می برد احب در باطن نا او تمهیدی
 دسته متعاضی مرسومات صاحب و در طاهر بکلیک زرگری کار را نه حسوب
 ساید و او اظهار رنجیدگی برای نمود و معطله کرده اراجا بر آمد و ناحمد آباد
 در آمد و نه دریاب اوصاع و احوال بلده و تحدید عهد و پیمان که نا سندهو رام
 و محمد لعل و گنگاحات که متکفل و متعهد الصرام این امر شده بر دمه خودها
 گرفته و حدد هزار روپیه هب خرچ مردم همراهیان آنها واصل گشته پیس حور
 نموده بودند پرداخت و نه دعوت دیگران اشتعال داشت که از آمدن دس را گهو
 نا حدر گسب چون ناو رسیده که از رفعی مدیم مومن حان اسب توهمی
 دخطاطرس گدسب طلبد داشته یسدد که مقصود ازین آمدن حدسب و مطلوب
 و مدعایب درین بلده کیسب او رنجیدگی خود را دسب آویز نهانه صاحب
 ناور نکرده از شهر بیرون فرستاد و سید هئی نام قصاتی پتلاد که از جانب مومن
 حان در بلده آمده در پرده حفا تا تعاق بهائی چند نامی صراف پینسه سرانجام
 خرچ کم و بیش نموده داعی سناه بی زورگار بود نه سعایب بعضی گرفتار آمده
 محدوس گسب - زین العادین نامی وصنه گری که دبائر عدم موافق هریا رام
 و وحدار ارجا دتیه سرگردانی آواره دشب نا کامی میگردد دریاب عرم مومن
 حان نموده اراجا که گفته اند دشمن دشمن دوسب این کس اسب آمده در
 پیوست و نه خواندید و معرب او شد دزاد وجه خرچ برسم علی الحسب نه
 محمد هاشم عرف آندا و حاندار عرف جانمو برادرش مصاتیان مصنه کبی روانه
 سد که مردم را مراهم آورده دران علع شکامه آوا سودد و دوسب بر آواره بوده
 شکامه کار رسیده ملحق کردند و آنها بدان امر پرداختند سندهو رام کولیان مومع
 و ... در نه عله نه کوهی بلده و امع اسب به فرستادن اسل و سائل طمع

ترمیم نموده بمصمون بیر معطله ماند بیوت آنا و اجداد و اعمام حوان مرد خن که بسب عدم حمر گیری و سکهای جماعه مرهقه که درین صدمه بعضی حرات گسب چوب و عمله اش را آنها بردند و فراریکه در فرار نامه درج نا رگه پاته راو درسب نموده بود رایل گردید اکدون حمیع خانه های او را که چندی نه صورت حرانه ماده جماعه مرهقه شسته و حوب و تخته را بجای هیرم بمصرف می رسانند و می فرورشد بالکمله مومن خان متصدی بدر کهنایف را که انتراع حکومت ار دسب دکهیان مدبتر بود ار استماع رحه پیری حصار بلده استواری دیوار عرم و کساد اندیشه خود تصور نموده نا رار داران و مسیران شب و روز محفل کنگس و تدبیر کار می آراس - * مصرع *

بهان کی ماند آن راری کرو سارد محفلها

ورفته رفته و گفته گفته این مقال در فیل و فال در آمده ریان رد حاصل و عام گسب و ار حمر واحد تجارز کرده نه حد تواثر انجامید و این هوا ار پس پرده مقام نه مقام ار هر گوشه رنگی و ار هر شعبه آواره نگوش راگهو نائب صوبه رسید و او تدارک و تدبیر ساز رفع آهک مخالف قانون فکرت راسب کرد و سر نه دایره اندیشه در آورد و بدرگاه صا و مسانگرد حصار سیر معمر نمود درین بین سلیم حماعدار عرب که ار برد دهوماحی بر طرف شده بلده آمده چندی توقف ورزید بمنابر امری که نه دهولقه رفته بود آمد و در بیرون دروازه حمال پور رسیده احارت در آمدن بخانه خویش که در ایام حکومت حوان مرد خان نا در برج سنگی مرتفع ساخته و متعلقاتش در آنجا بودند در حواس نمود چون ار بدر کهنایف احدار متوحش می رسید راگهو ار راه حرم و احتیاط بودن او را درین وقت در بلده مدلس ندانسته پاسم داد که او چندی در بیرونات سر برد سمورام و محمد لعل و گنگاحات باتفاق شاه عدد الرراق که جماعه دکهیان اعتقادی نا دارند نه شعاعب سلیم برد راگهو رفتند و او پلس خاطرها را مرعی داشته گفت که در خانه او که متصل بدروازه حمال پور است نباشد و در بلده بجای دیگر اقامت گیرد اگر حواسش بودن مکان خود معطور اسب روح را مدهم ساز والا اعل

و کمین و فب بسته سب رنده داری دمود اراجا که پاسدانان فرار برج و ناره
ماندد انجم آرایان نام میزوره تمام جسم گشته ده پایان می نگریستند متروصدان را
اتفاق سر بالا دمودن ده سد *

چو صبح در برگردون کسید خلعت دور جهان کشاد ررح یرده شب دیجور
شب دسیدان انصرام این مهم را در شب آیدده گراشته بعرم استراح و
نه حیمه گاه دهاده بر ستر مقام عنوددد سیاجی ولد داماحی گایکوار که در بروده
استقامت داشت ار اراده و رسیدن مومن حان واقف گشته ناحمیع موحودنی
مسارع نموده فریب یکپاس و بیم از زور بر آمده بی حدانه که احدی را
گمان نمی روم ناگهان تاران *

در آمد بدان وادی فتنه حیر نآهنگ جنگ و قصد ستیر

حمعی ار لشکریان که ار زوی حرم و احتیاط بدرون دائره جا داشتند ار مشاهده
سیدن حریف بی آنکه تشخیص کم و کیف حمیع نمایند مبرلرل شده برهم
حوردد و اکثر بیدالن را عدان استقامت و احتیاز ار دسب روم و نه صوت
کهنایب حلو گردایدده تا در آمدن آدجا نار نه کسیددد طرف نانی ار دریاب
پا لعرش آدپا قدم حرأت پیش دهاده حمعی یکه تاران نار گیر دلیرانه نارگی
بر انگخته در اردو نارار در آمده ننگ کوته یراق برد و حوردد پرداختد مومن
حان که سر نالین دهاده را ود بود ار سور و عوعالی داروگیر و نده و دستان افاده
دموده ار ملحرا واقف گشته نا گروهی که حاضر بودند چانک دستی نگار برده
سرواه مخالف گروم *

رم ضرورت چو نمادد گیرر دسب نگیرد سر شمسیر تیر

دربین بین حمعی دیگر بدو پیوسته نه مدافعه پرداختد و چندی ار احل گرفتگان
که پانی حدود نگورستان در آمده بودند برحاک هلاک نموده اسب و یراق
کیرندد سیاحی گایکوار که در مدد تاحتی در آمد ار رسیدن گورم توپ که فتیله ندد
ود سده بدو اسب کرد اراجا که ناشوردمه ولیل رسیدد بود عدنی تاب سده
نار گشت و مومن حان مسج عرم حوردد نموده نده را نار کرده نه کهنایب روم *

اجل نگر و گانی عمل نهاده چنانچه تهی دسب و پا در عالم وجود گراسته بودند رفتند * بیت *

هر که آمد عمارت نو صاحب رفا و مدول بدیگری پرداخت
ورنه نافی مانده بدان شب محتاج و پریشان و آن عمارات حالی را مکند
ناهی^(۱) چون کسکول گدایان بی چیر و سان کلد بی بویان وحش حیر
بدان رصاب و متان شبک و ریختی که بدان راه ندافته بود مانند چعد
و نوم ویرانه دران کاشانه سر می بردند از نا بخردی یکی از سکنه ستاره سوخته
آنجا که آتش را کسته و احگر را گراشته در حالی را فعل رده بر آمده بود آن
جدوه افروخته گش و ناگهانی التهاب یاب و از وریدن ناد حادثه رانه کشید
و آب همسایه نه هم سایه رسید که هر شعله اش در تفسیر نار الله الموده نا رانیه
همران و نایره اش در تقریر علیهم نار مؤصده نا مالک دورح هم بیان هر احگرش
حشک و تر را لا تقی و لا تدیر میگفت و از هر شررش کالقصر کانه حمالة صغر
آشکار میگفت *

آتشی را که سوحب حلقی ازان حربه کشتن علاج فاسوان کرد
ارادها که مرغ نگاه را پروال سوخته می گشت و طائر اندیشه محص خیال
کتاب می سد *

جهان آتشی شد بر افروخته که مرغ نگه اندران سوخته
هر چند بدان اطعای آن نآب یاری تدبیر سعی و کوشش نه عمل آوردند چون
اراده الله نمود سودی نداد و تمامی محله که چندین خانه متعدده مسکونه
و غیر مسکونه بود سوخته مانند کوره احمر پران دیدید آمده خاکستر گشت و عالیها
ساحلها نموداری نمود *

هر آنس که دسب قصار فروخت همه فکر و تدبیر ما را سوحب
و بدان مرصوص از پا در آمده بر روی یکدیگر علطید و تا روزی چند از شدت حدت
در گرد و پیش متنفسی نفس سرد بخود نمی توانست کشید پس از فرو

(۱) ناهی بپر عمارت حالی را گویند ۱۲

پس آمده یزعمال می سپردند تا موصع اندد موکری رفته معاودت نمود و وجه متشخصه بموجب افساط و میعاد به معرض ایصال رساندد اراجا که از چندی اکثر تجارت پیسگان بددر سورت و کهندایب امتعه و اعمشه بازگانی را در قصه حموسر نراه کستی آورده به سودا و معامله می پرداختند و کفایب تامی از برای آنها در احراجات عُسور که درانجا از قدیم معمول بدسب و به صیغه را هرداری بطریق معاطع چبری معرر اسب داشت و حدودت این معنی موجب کمی فاحس حاصل بددر کهندایب شده بود و هم از مدتی ررداری ناوارتن صراف تجارت پیشه که درانجا سکما گرفته و نالی و ناعب این امر بود در نظر آورده درین رف که گکیس آیا فوجدار حموسر که از حمله متکفلان هذگمه آرائی بگود راو بود به پیوده شتافته و آن حا از وجود جمعیتی که بممانعب پرداخت حالی بود طالم حالیه سردار کولیان موصع دهوان را به طمع ناحب و عارب با خود متعلق صاحب و آن گروه شعاوت پژوه که پیوسته خواهان و حویای چمین امرد سار عارت را شنیده انگش بدول بردیده مدب بهادد - * بیب *

شنیدند عارت چونر ناو پیر همه سنده کردند آماج تیر

مومن حان نا فوج آراسته از سوار و پیاده کولیان را که از طریق و معبر واقع بودند پیش انداخته راهی گشت و چون فضای آسمانی رسیده حان نا وارتن را که مطمح نظرش بود و او بمجرد استماع رسیدن فوج نا جمعی از دکهمیان که درانجا بودند فرار نموده بددر رفته ها له وار بدل نمود و اثاث الیب را بتصرف در آورد و در پلمج روره توقف نقد و حدس آنچه توانست نار بردار از کهندایب طلب داشته روانه کرد و مرقه سناه و کولیان دسب عارت بمساکن و بیوتات آنجا کشادند مال معب و دل بیرحم را یرسیدن بداشت و بدسب آویر بدرفه عرانهای حدس معروته به دفعات به مکمل خود رسانیدند و بدسب اکثر سپاه پیرایه طلا و نقره ران امتاد که عتمول سدد درین بین محمد شاسم نا محمد رضا بردارش که درمیان کالم اقامت داسب و اراجا فریب بود حذر دروعی را که شنیده بودند حیر سگالی بکار برده آمده ظاهر ساختند که فوج مرهشه ناراده این طرف در او کلیسر

دائی و خود می دید و مدد آن حاجی ا حلال اعلا و موحدا بقوت و ار
 وثب بلده نوج مدانشو دامود که به شعراعی بهکویت زار آمده بود حرا
 خلالت شتیرا آرموده دیده - مشاع

شعده کی بود مرشد دیده

حس و مت و مت یافته بود ح تقاضای مدد ا حرا جو کسب و بدر
 مشاع روح و انباحت مومع بحکم منعمه لعمری مدده دظلی مرمب انجا
 ا به افلاک داد و از غم جهانی حسنی مدانی ندانی نگوشش دمد
 حاسن بدر کردند و دادند بحسب آرزوی مدد که از مدد ایام از مدد
 مدد بعلق مدد که مدد و ثبب منعمی برانجامی دمد و از حقی مدد
 امد و مدد مدد حلی مدی منصف و درین ایام و تحت کمال بیسوا ن آمده
 مدد با خود صمم داده حدت و ایا حان بحسب آرد ابراهیم علی حلی ا
 مدد مدد بر مدد کراشته معاودت نمود و درین از مدد ها که مدد
 حدس به طریقی بحسب کردند به که مدد آمد و متعدد مدد حان د
 امد مدد حان روح اهل مدد امانت مدد حان از سوله و مدد به مدد
 امد امد و امد بحسب مدد امد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد
 امد مدد مدد امد امد امد امد امد امد امد امد امد امد امد
 امد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد

گش و یکی را از طرف خود جهت ایصال آن برآمدنی محال و میعادى ده قرار گرفته بود گراشته ناهمدآباد آمد و بهکوب راو نائنان را در بدر نص نموده بموضع نا یاد شتاف و فرقه سپاه متقاضى طلب و مرسومات خود شدند چون عهده برآنی نداشت نه سارش بعضى خود را در پناه ولعچه کسید و در بروی غیرسته گف و شدید انصال سپاه درپیش کرد بعضى را ندادن کم و بیش نقد و گاو حر راضى ساخته مدض الوصول گروم سدهورام و محمد لعل و عدد الله ربرى حماعه دار عرب نا وجود تخفیف منلعى که از آنها برآمد تلخواه بر نکوحى و وجه متعهده مقرر نوشته داد و خود را احلاص ساخته نه یوه رفت تلخواه داران بعد انقضای میعاد نا نکوحى تقاضا در پیش نمود و از کهنایف دامى برسیده نه سختى و درشتى کار را رسانیده گرفتند و نکوحى هرچند بنابر ایصال زره مومن خان بیستر نوشت کمتر پاسخ آمد و نه لیب و لعل امروز و فردا یرداحب ثانی الحال بهکاریداس نام نویسنده نوکر خود را در طاهره استمال و عذر خواهى برسیدن زر و وعده رسانیدن در اندک فرصتى و در ضمن جهت دریافت کمیص جمعیت اوصاع و احوال بلده که حیالات دیگر در سرداش فرستاد و آن گددم نمای خو فروش نه چاپلوسى و سالوسى وعده یى موعى پرداخته هیرم تری فروخته رب *

شتافتن مومن خان به گه و گه به به تصرف درآوردن

آنجا و تعیین ساختن فوج بسرکردگی محمد

زمان خان به صوب سورهته و آمدن خود

بتاخت مواضعات پتلاد و رفتن به

جمو سرو غارت نمودن آن جا

ازان حا که مومن خان درین هنگامه آرائى نه نگهداس سپاه رباذه

از انداره بطر برحط آب و مکان پرداخته منلعى طلب آنها نا ریب وعهده

به سری بت او بنظر فرستادن کومک نوشت و او تکوچی نامی مدا کلر سدا شد
 دامود انا چهار عدد سوار و جمعی از سواران گجراتی منعنه نوله را بدن
 که مامور ساخت و حسب الطلب بهگونت راو سندهورام و محمد لعل
 با جمعیت شانسه به مار داد توکری رفته ملحق گشتند بهگونت راو که بتحصیل
 ظاهر فوجی آماده دند به سوار بدور کهنات آمده سر به شوش و فساد
 برداشت و دست بطول دواز ساخته برگشت حوراسی را در دست ضبط نمود و به
 سنجش و تحصیل محصلان گماشت موس حل فدر فوجی را از مدیم و حدید
 که بدیقت اراده او معد و آماده داشت به مدافعه و مقابله یعنی فرموده و معنی
 بدعاب جنگ بود و بنگ بدل آمد گاهی ازین طرف و ازین سوغله رو می
 نمود بدین من نوشته طلب رگهفته راو به سری بت راو به رسد و او بتسم شهر
 معر را گویام از همراهان خود را به نجات بلده مقرر ساخته روانه شد • تب •
 دحی که شد کده از حلی حورش به بند در انجا دگسریلی حورش
 و همدل اول و افع ناگریر احوی فسم علی که از حدیدی از بند کهنات
 با متعلق به احمد آباد آمده بود چهارم بهم شهر عد داد و داع دگر بر
 داعهای سابق سرحت • داعی •

سرداد ز دسب ملک بی بداد هرگر گره بسد کس ا نه کساد

هجا که دلی دد که داعی دلد مد داع دگر بر سر آن داع نهاد

بالحمله بس از روانگی سری بت راو نامد دو ماه دگر بهگونت راو به زد و
 حوز دست نائی زد و مدلی طلب سناه بالا مت و پیشروش کلر بنظرش
 د نهاد از طرفین بس مصالحه در داده مدد بعضی کابی سندهورام و محمد لعل
 که مره بعد احوی آمد و رفت و گفت و شنید نمودند مزار بتاب که آنجا از
 محصول نغمه و مصلاب دگر از حصه مرشد بدین انام هنگامه به تصرف موس
 حل د آمده باشد مسدود سزد و ده فرا و بیه نالقطع بدن صده یعنی دتب
 و نایه قتل و حدال اطعا بدیقت حور نالعمل زر نقد و حودی نداشت
 تکوچی مدار که سدا شد دامود نظر بر رفع ماقده وجه مقیه را کتل و منعهد

کروهی بهروچ رسید حدر علنه حامد بیگ و معطل گشتن بولن را شدیده رحمت
 مهقروی نموده بر گشت حامد بیگ مایعرف و اندوخته های عدد الله بیگ را
 که در فرد بولن و توانعاش بود نصب در آورده او را بطریق نظرند نگاهداشت
 و باستقلال و استعداد تمام بی معایب و شرک غیر در امر حکومت مستقل
 گشت و بکلای دربار جهان مدار مهم ساری نموده منصب و خطاب بیگ نام
 حان بهادر و سدد درگاهی فوجداری بهروچ نظام خود حاصل نمود و مکهو بیگ
 را که مصدر حرأت شده بود جمعی را برو گماشت که بهانه نموده بیرون برده
 نه قتل آوردند و تنش را در رود برندا عرق کردند و العهده علی الراوی همدران
 اوان عربهای حفس ابیشم که از بندر سورت ناحمدآناد می آمد و گذر بهروچ را
 گراشته راهی گشتند گرفته نگاهداشت و مورد تقصیر ساخته مدعی بصیغه
 مصادره گرفت *

هنگامه آرائی بهگونت راو مکلس دار بندر کهنبایت

با مومن خان و روانه شدن سوی پت

راو حسب الطلب رگهناتمه راو

سابقا رهائی یافتن بهگوب راو مکا سدار بندر کهنبایت رم رده کلک بدایع
 سلک گشته جدیدکه او در فلچة مومع ناپاد معموله چوراسی کهنبایت افامب
 گریده نائنان خود را در محالات تعیین ساخته بقرار بالمصاعه حاصلات را میگوب
 چون سنکراچی و دیگران که کفیل و متعهد حرکت بیجا و هنگامه آرائی او شده
 بودند روانه پونه گشتند در سال هزار و صد و شصت و نه کهنبوت راو را عرق
 حمیب بحرک در آمد و دسب عیرت گرینان گیر گسف در صدد تدارک
 مافات و آوردن آب رفته آنروی ریخته بچو در آمده نه نگاهداشت جماعداران
 عرب و روهیله پیداحب همدران اوان سدائو دامورد با جمعیب هزار سوار
 و پیاده با سه رنجیر میل که سر فوجی احمدآناد از پونه تعیین شده بود ببلده رسید
 در حابهای حوال مرد حان و آنا و احداد و اقربای او برود آمد بهگوب راو

که بدستور علام علی بیگ به نعلت حسن علی برقی و بنق مهات بردارد
و گفت و شنید در میان آورد حامد بیگ را که بهر قسم بلی خود فایم کرد
مد نظر بود و پهنه صلح نمود

• مصرع •

زمانه تا نرفته سازد تو با زمانه ساز

و فائز بخش و عدلیت بخش و جمعی از مسئولین خود را از بندر سور
طلب داشته حدسی برفق و مدلرا نه کچ دارو مرور زمانه ساری کرده مستقل شد
و در صدد بر آوری کسانیکه با خود مخالف می دانست درآمده به بدریج
بر طرف ساخت و اعوان و انصار موافق جمع کرد محمد هاشم را که سر
و سرگزیده اهل خلاف بود در رحمت فرمود و او تا برادر و متعلق
به مدین گام تعلقی رمل زمندان کولی که با او یک گونه ربط احلاص بهم رسانیده بود و از
بهرح بغافلته درازده کرده راجع است ربه امامت گردید بولی از مساهده این امور
بر مآل کار حوس اندیشه مدد گردیده در تدبیر علاج راجعه فعل از وقوع درآمد و با
خود در انهدام ضرر خود حامد بیگ حمله اندر وی محصور ساخت • نعت •

سرور است ملک تا برین است   من ملک را ندیده پیرا من است

مکبوه بیگ نامی از اقربای عند الله بیگ که از حدسی در کعبه معظمه و مدینه
طیبه زان الله شریها و معظمها متجاوز آن مقام منبر که بود و درین انام معاود
کرده آمده او را با ممدواری و نظم امر نعلت با خود هم دانستن ساخت اتفاقا
روزی سر حامد بیگ هنگامه هولی بازی آراسته بود نعلت رنجش رنگ بر او از
خاطر آمده به زخم شمشیر او را متوجع کرد و حامد بیگ که در از اطوار و اقوال
بولی بر قصدش آگاهی داشت ازین جا که اعوان و انصار موافق گرد و پیش خود
فراهم دید ازاد کونه ساحین دست بولی که سر خود سریش می حلزید نمود و که
به ملازمت و مرچال و جنگ انحامد بولی محمد هاشم را که در مدین گام بود
از وقوع راجعه آگاه ساخته نوشت که جمعی از کولکن را بطریق معاونت با خود گرفته
زود برسد و از ظهور این لطیفه عینی را اوج نعلت رنجت و اسل و حصص کوکب
نعلت و زوال دانسته بر حلق استعجال کولکن را همراه گرفته در راه آورده بود و

ساحب سید محمد عید روسی درین باب نه نائب خود نوش و او جماعه عرب را که در اینجا نوکر بودند طلب داشته سر حقه راز سر بسته باز کرد چون مدعی طلب آنها بالا رفته بود بشرط ادای آن ارشاد مرشد سمعنا و اطعنا گفته بالراس و العین فرمان پریر گستند -

هم درویش چو همزه نشود حواجه ر اسرار دل آگه نشود

حامد بیگ این مژده را شنیده کورت دوم تن تنها بهان از چشم اعیار هنگام شب تار ناندرون حصار بهروچ رسیده دحیل وار در حاققه عید روسی شسب و طرف بانی نا حمر گسته حر و ناریش بحرک آمد فوجی را نه گرو و گورش تعیین صاحب عربان بطاهر بناسر پاس حرمت حاققه نه ممانعت برخاستند و او نه پش گرمی اعراب پای مردمی و مردانگی مسرد جماعه دیگر که از سابق با او موافق شده بودند پیوستند و آتش جنگ تیر و تعیگ در گرو و تا سه شانه روز افروخته گشت و چندی از طرفین کشته و حسته شدند حامد بیگ علیه نموده خود را تا مکان حاکم نسین رسانید درین صمن مصلحان حیراندیس نه میانجی کاری و رفع فتنه و فساد و دم سعی بیش نهاده نه صلی و صفا پیس آمدند و آب یاری گفتار آنداز اطعمای نایره نمودند و نه ادله ناره و دراهین و اطعه مدلل و مدرهن ساخته گفتند که حامد بیگ نبیره عدد الله بیگ اسب و از یک سلسله درین حر و رمان که مرهته همه حا مسلط گسته مگر این پسته که فصل حق شامل اسب نتوانست تصرف نمود مصون و محروس مانده مبادا حکومت خود سالی که همور نوی شیراز دهاندس ی آید بطرکم دیده و دفاع خانگی را که حرانی متصور اسب اگر نوع دیگر اندیشد تا چه از پس پرده عیب در عالم سهود ظهور کند حامد بیگ که صاحب داعیه و حرأت و بالارث و الاستحقاق شایان این کار اسب اگر مستقل و مواضع باشد مصایقه ندارد اگرچه کسایکه عقل سن کامل بود تصدیق این قول نموده مستحسن سمردند اما بولن ناعوای خود ناقص سر فرود نمی آورد تا آنکه تیر تعگ ناما جگاه محل سرا رسیدن گرم و از اتغلق مردم بدان طرف هراسیده نه اکراه تن بمصالحه در داد و قرار یاب

و علام علی سرافتکار بر انداخته مراجعت نموده به حودی ساحل پیوست
و امر بکشت بندر بفرستاد و مصداق فصل الله المعاهدین علی العادین
بحلوله ظهور پیوست و معتمد هاشم مرجع گسده تا متعلق از بهروج بر آمد
حس روی باز گشت بندر سوات صربی نداشت به کهنایت آمده بود مومر
حلی منصبی آنها تا برادرش نوکر کردند و حدنکه گرش بندر امری بولی
آنها را طلب داشت حامد نگ که بعل معصود به سورت سند نظر بر مدلت
و ضمانت حاصل بهروج که به جنگ و نزاع بدست آوردنش امکل نبود طرح
سازش تا بهگوان منوسل حماء مرهده که از حدنی متعلق خود را در کف
حمانت و نه آن مکل داشت و تا بعضی از مصداتیل انداخته به بددل
هندت و لیس در برده حقا که کسی او را بشناسد در آمده منواری گردید و در
بندر بهم رسانند اصول و انصار و خروج اشغال ورزد و اس راز سر سده بهعه
کل کل بر ما افتاد و برده از رح کار برداشته شد بولی بی مکانش بود و جمعی
ا به کوفتی و نسبی لو بعن برمود حامد نگ که هنوز اقتداری و نمکی دست
بهم نداده بود احراز را قزم دانسته بخانه بهگوان رست و او وامطه شده برون کرد
بار دیگر بدلی صورت به سورت برگشت و پیوسته در اندیشه و حال روزگار
مکرازاند تا آنکه رفته رفته هفکام زدند نسیم عذر ششم انسام از هار مراداب
به آمد و شکوه کل بخصش شگفته حدنلی گردید •

بخت گر حدنلی بود سندن بددنلی شکست

بخت گر گرپان بود مانده دندنلی شکست

و پیر حرد علی بدتری بدشش داده حصر واز هانی طریقی که بمدرل مطلوب
سند و بی مقام مقصود بد رهنمون گشت و بدر جاناعا سند متعدد عند رسی
سند سند حد الله صاحب سعاده آنها را که فلب انشلی حاشی مراد سند
احمد عند رسی که به بهروج آورده اند مرانت مریده بود و فرقه عرب مرید و معتقد
اس حاندلی اند باطله مایی الصغر و مرکوز حاکم برداخته عقد دل خود را
کسوده احمد علی مدد نمود و شرط انتاح مدعا ندی بر خود قزم و مستعیم

و (۱) دَام مرهفته خطرناک دید مَاهِجَه (۲) عریب را براه بخاری نه شنواری در آورد و نا لوازمه توپ حانه و مصالح جنگی کشتی چند ترتیب داده نادان قصد بصورت بهر روچ بر افراشت و از اراده اش بولن واقف گشته کنگاش مدافعه بمیان آورد و اندیشه هانراں فرار گرفت که سر مقابل بیر رورق چند مسکون از مردم کابی و آلات و ادوات حربی بحرکت در آمده متوجه شوند تا از ممکن عیبی ناد سرط کشتی کدام یک را بر ساحل بحال رساد و رورق هستی کدام احل گرفته در گرداب بلای بیستی فرو بشیند و بنام محمد هاسم که نائب و مدار کار بود مرعه تاحدائی افگنده تکلیف شد و او نه معلمی خرد دوربین از روی حرم و احتیاط و امور چند داندیشه مریده و قیاس که گفته اند *

دربار در مصالح بی سماء است اگر خواهی سلامت بر کسار است عذر پیش آورده لکن تقاعد انداح چون وف کار بود بالضرورة علام علی بیگ نامی را که او بیر از اقربای سلسله دیک عالم حان و کوک بختش بدرجه ارتعاع رسیده بدین کار تحویر نمود و او توکل علی الله سم الله مجریها و مرسها خوانده سوار گشت و اعلام پردها را کشود و ناد مراد طفر در و ریدن آمد درین صمن عرابهائی طرف دانی نمودار شد و از طریق مراکب حسنی را نه حوالان در آورد و ستوران ناد پیمای حطنی نماوی یکدیگر تاحتند نائره آتش جنگ توپ و تفنگ بر سطح آب بر افروخت و از دود ناروت انری از روی دریا برحاسب تگرگ اتشین ناریدن آغار نموده نا و حیات جمعی را در لجه ممات عرق صاحب و موج طوفان فنا هوش از نقیه السیف سواران آبی می برد از انجا که هر امر در گرو وف خویش است حامد بیگ پیشرو کار ندیده عنان سکان را معطوف ساخته از چهار موج حوادث بر آمد و براهی که آمده بود برگشت * * بی *

خدا کشتی آنجا که خواهد برد اگر نا خدا حاص بر تن در

(۱) دَام برورن رام بقیص ده که آن و خوش غیر دریده است ۲ ابرهان *

(۲) مَاهِجَه برورن باعچه سر علمی را گویند که بصورت ماه ساخته باشند یعنی کرد

حدالته سبق ذکر یافته با حذر طلب حان کمال ارباط بهم رساننده متصل اعتماد و مناط اعتبار شد حوی او خود مرد عنایش و مدام نه پیمونی حام مدام از دست ستانی گل نام سم الدام کام مرام را حاشعی عشق می حشاند و کفتری معنده خوش الحان و نغمه سرانی عارت گردنی و انان در کمال حس و جمال و مه طلعتی باعج و دلال •

نهان در گسوان شان لاله القدر علی از نور او شای مطلع العبر
فراهم آورده پیوسته روح را روحی و دل را روحی می نتهند و نمعی از حدی
گل رحله گد حل بر می داشت و حظی از کامرانی مهوشان می اندوخت •

• نت •

کسار عشق و معسوق آباد و نادم دو معری یاد می داد
مسعول و مسعوف بوده رقی و وفق مهمات مالی و ملکی نه بد اقتدار و نصه
احدتر او سده نائب مداب کرده بود حس علی سر خود مثال خود را
ندامنش انداخته سفارش نموده د گزشت بولی نامی مدحوله عند الله نگ
که بتعلی ما دند حذر طلب حل می شد منکفل مهام و متعدد حفظ مکن
و مقام گسته سرانجام مهم سازی نه وکالی دیویر جهل مدا برای حصول منصب
و خطای نگ عالم حل جهب حس علی ناسد موجوداری بهروج از دست
حائله شرفه بهر دیوان اعلی برشته طلب داشت و محمد هاشم نه امر نبات
و ست و کشاد معاملات نه صلاح و صواب دند بولی نه نمشت امور مرجوعه
می برداحت حامد نگ که تدابر عدم موافقت با حذر طلب حان بر آمده
نه دند سوت سر می برد د گزشتی عم را مساعدت و مت و فوت نصت خود
دانسته منسوبی و منوسان را که نه وانی سرگردانی هم ترس حرمی و حرانی
مانند نبات الدمش مدعی و تراکنده بودند بولی مثال نه گرد خوش
فراهم آورده و جمعی انوکر ساحت و حدی را نه عنوان کرمک از صفد محمد
حال منصدی دند سورت با خود گرفته حوی طروق برای را تدابر مصاطره (۱۱) اد

تواضعات متعارفی از طرفین پرداختند - راقم را که شامل آنها بود مومن خان هنگام وداع برخصب سکرابی با خود برد و دو شانه روز در آنجا بوده نه سکرابی که بر موضع کتهوتة معموله یتلاد مقامات داشت پیوسته ناهمد آباد معاودت نمود همدران ایام محمد منور الدین خان صدر صوبه از ممر بیکاری روانه بدر سورت شد و محمد پناه ولد رحیم یاور خان سراول که نعلاب و تهمت درد اوساری گرفتار آمد سری پاپ راو نه قتل رسانید و چندی از گولیان که با بر که بدسب افتادند نه دهن توپها بسته پراوید و محمد نانی وطن دار موضع کهیره که از چندی بیمار بود و دیعب حیات سپرد و حیر طلب خان که از انتقال بدک عالم خان برادرش نامر حکومت بهروچ می پرداخت دامن از گرد هستی بر افشاده متوجه دیار بی گرد و غبار بدستی گردید و در وادی حاموشان اقامت گردید *

عاقبت مدخل ما وادی حاموشان است حالیا علعلله در گندم افلاک انداز

متصرف گشتن حامد بیگ که آینده بخطاب

نیک نام خان بهادر مخاطب گشته

حصار بهروچ را

حیر طلب خان که از انتقال برادرش فایم مقام گردید روزگاری چند که در محل موعودی نانی داشت نامر حکومت بهروچ تمکن یافت چون هنگام رحیل در رسید پهلوی برستراتوانی بهاده صاحب فراش گردید و از استیلائی مرص حسامی آثار و علامات بد رود کردن جهان نانی را با خود دریاب و نه هیچ وجهی ازین سفر نا گیر که در پیس آمد هرچند فرصتی و مهلتی را چاره خوگسب سودی نه بخشید *

سکندر که برعالمی حکم داشت در آن دم که میزب عالم گراش میسر نمودش کرو عالمی ستاندد و مهلت دهندش دمی محمد هاسم که با محمد رضا برادرش و متعلقان از بدر سورت وارد بهروچ گردید.

* سعدی *

و گندش آنا نوحدار حموسر و مقبول آناد و موحداران دهبوی و نهشدوبه نه
 ناکند اگند و مدعی شدید نوشت که بتعلق نکند بگر بر بندر کهندات فوج کشی نموده
 بلسان مصلحتان محتوسل کمر جهد و احدها حسنت دندند بنگران سنکراهی
 سندپهروام و مستعد لعل روزنه و حمانه داران دنگرا نوکر نموده باجمعیت دندم
 و حدید رونه کهندات بهاد و نوحدارانی اطراف و حواص که بدی نسلان یعنی
 گشته بودند آمده بدر پیوستند و قرب نه دوازه هزار سوار و پیاده را بحدید کرده
 بدانجا رسید و مورحال فایم ساحه کندی نقب و بسن دهمده آغاز نمود و از طرفین
 آتش جنگ بوی و بعلک در گرفته هرروز حرمی هسنی خندی نه سوحب
 مدرفت و قرب سه ماه منوالی بدی و ندره ستری گشت درین بن مصلحتان
 خارج باب صلح شدند چون هنوز وقتش نه رسیده بود سودمند نماند • لب • لب •
 نا در فرسد وعده هرگز که هست سودی ندهد بای هر بار که هست
 سنکراهی به سرپیت او ناکت صوبه مره بعد احیی جهت کومک نوشت
 و او دو دفعه نه فرستانی سرب و تلوت گزارانده از یعنی سوا و پیاده بعاقد داشت
 و به دفع الوفت از سروامی نمود چون آمد و شد سعراء از حد اعدال بکلوز کرد
 به اندیشه اینکه بانی التحال بدنامی عاند حالش نه گردد موحی از سوار و پیاده
 عرب و هندی و مارله نا در ضرب بوب نا دغندو هری پیشکر خود بدی که یعنی
 کرده راقم را نظر برآنکه با مومصلحتان اهی داد اگر مصلحته برآیند بانی و ناعب
 بواند شد تکلف نموده فوج اعمرآه کرد و هم شهر حمانی البانی رحص
 فرمود چون نه سنکراهی مصلحت گشت انعاماً نه همان روز امر مصلحته نه سلسله
 خندانی نانا بن صراف بعلوت پیسه ساکی حموسر که نه همراهی گندش آنا
 فوج دلو آنجا آمده بود و بی مقدم امنی برگشت ببلاد صورت گرفته و برابر دفته که
 بهگوبت راو آینده مرکب حرکت بجا و مصدر امر فساد نه شود و نه کفالت
 سنکراهی و دیگران این معنی مُسَحَّل کردند مومن حال روز دوم محتوسل را
 بر آورده بهگوبت راو را بازجه نوشدنی و مالکی اوزا که آورده بود داده بدین
 فرسناد و مقرر شد که بمالک ملایمت واقع شود روز سو د فصلی سواد معمورآ
 بندر سنکراهی با سرداران شدت و مومن حال نه آمده بکدنگرا دندند و نه

حلقه انگستری فرا گرفت و او را در گران خواب عفلب بی خبری مانند تخت خفته بر نام خانه عنوده یامت *

گرفتند در خواب حرگوش شان بدر رمب ناگه ر سر رهوش شان
 بهگوب راو و گنگادهر نائب و نتمل نویسنده گجراتی بوکر او که نه صدعه
 وکالت می پرداخت و دران روزها که از اراده باطله اش آگهی داشت از کم
 حوصلگی و دون فطرتی سنگش (۱) کم بود پا از انداره خود بیرون نهاده سراً
 و جهرأ زبان یاده گوئی و هرره درائی کساده نه طبر (۲) حکایتی میگفت
 و نه (۳) عمر (۴) لعری می حسست و نه (۵) لمر معمائی حل می نمود و نه هم
 چيستانی می پرسید و نه رمرگاهی شرح اشارات حواده شماتت کنان وعده
 نوعید می داد و نه طعن سنان زبان جنان حاصران را می رنجاید دستگیر نمود -

* بیت *

حراحتی که نه تیغ ران رسد نه دلی نه هیج مرهم راحب نکو نخواهد شد
 و اثاث الیب را نه عارت داد و در مکان حاکم نسین آورده محسوس ساحب
 و چاهی که برای دیگری می کدد فضا او را انگدد *

پرار مهر و کین اسب چرخ کهن گهب سر کسند گه بر آرد ر بن
 موسن حان محصول چهارات و مالوحدات پرگده را بلا شرکب غیر قبص نموده
 حمعی از سوار و پیاده بو نگاهداشت کرد و برج و نازه را استحکام داده دسب
 سلیم جماعدار عرف این ماجرا را شنیده عنان عربم پیچده نه دولقه آمد و نا
 دهوماجی که از طرف داماجی گایکوار بر صلح سورتبه تعیین شده بود بوکر شده
 روم چون برین سانهه نالاجی راو مطلع گشت نه شنکراچی فوجدار بیرم گام

(۱) سنگ بفتح اول برورن رنگ معروف و بمعنی نمکین و وفار و اعتبار هم گفته اند *

(۲) طبر حوشی کردن و حدس و بنار حرامیدس ۱۲ *

(۳) عمر ناول مفتوح بچشم اشارت کردن ۱۲ *

(۴) لعر ناول مصوم سحن پوشیده معنی ۱۲ *

(۵) لمر ناول مفتوح ثانی رده عیب کردن و بچشم اشارت کردن *

داشته درین برآمده لورا آورد و یک منزل نالکی و یک سراسر بران نقره
و بلرجه روشنایی داده بنگارن بودنش که در اکثر روز مقرر بود رحلت کرد .
• منظومه •

همی نا بر آید به بدست زگر   مدارای دشمنی به از کل زار
حو بدوان عدوا به موت شکست   به نعمت نماید در مدینه بست

ناوجود این معنی او از راه غرور جوانی که شعاع از حنون است در وانی
عزایت و نادانی افتاده در بدبیر کاریکه الدیسیده و عرمی که بران کمر بسته بود
به آمده نگاهداشت و فراهم آوردن مردم اشدعال ورزند و در انداز فرصت و مکر
شعی را روز و روزی را به شب می رساند - سلم حماعه از عرب را که از حوان
مرد حل حدائی گریده در بلده اقامت داشت مدعی پیسگی فرستاده تا در
مد نقر عرب عالقه نوکر ساحنه طلب داشت و او استعداد خود نموده در حد
کوشی کهنانت رسیده از آمدن خویش بدو اطلاع داده مترصد جواب بسبب
او ناسخ نوشت که در ملاز روز که برلی هنگامه آرائی احداث کرده بود روز موعود
و رمت موعود خود ا برساند حون مشقت ابروی بر حجاب ای نامواش بود
آن مرمومه به مکر مومس حان به آمد و بر سر مکتون آگاه گردید اگرچه از سانس
بر لاده بی نائده اش مطلع بود بدست آوردن دست آویز حجاب شبهه از رخ
عد برداشته شد و نا مشران و کله بردارانی متعجل کنکاشش آراسته گفت که ناوجود
ملاطعت و ملائمت بهگرفت او را •
• منظومه •

بهر کن من نفس پیشت   ندارد بجزر صد اندیشه
بهرم از آن پیش دشمن ز بند   کرد به گرفتارم آید گردد

کلیکه به قل راست ندید اندک دروانگی را شاید بالصره علاج و اینه بدل از روع
بظایر آورده مهرب به هنگامه حجاب شب گری از رخ کدات عداز روزگار ناخوش
برداشته می شد و بدینک بوقتنکه جمع جادن القول بر حمله اندروزی مکر مکر
زمره دیکه گواهی می داد مومس حان با حنوت موعودی خود پیش
دستی نموده به رمت بهگرفت او سند و مکل سفارش ا حون نگن در

حیر اددیس را در میان آورده به تضعیف کم و بیس وجه طلب گرفته بر آمدند و شیر خان از شر آنها رهایی یافته در کار خود مستقل گشت و در سال هرات و نصب و هشت خدمت کورائی محال کثیر پارچه به مرزبانی طاهر محمد خان مقرر شد و به دستور داروغگی مهر او را بر داحلای جاری صاحب *

دستگیر نمودن مومن خان متصدی بندر کهنبایت
به گونت راو نائب پیشوا بالاجی راو و تعیین
شدن سنکراجی و دیگران جهت استخلاص
او و فرستادن سوری پت راو راقم را جهت
رفع مناقشه و رهایی یافتن به گونت راو

چون سوری پت راو جدا شده سنو ذکر یافته و سمب گزارش پیروفته از بندر کهنبایت مراجعت نمود اگرچه پیستر از موقع این معنی مومن خان متصدی آنجا بداند بعضی امور برج لعل بیسکار خود را برد پیسوا بالاجی راو مقرر کرده بود درین ولا شکوه و شکایت بی اعتدالی سوری پت راو بران افروخته رخصت فرمود او بداند شتافته ملافی گشت به گونت راو که مکس حصه مرهتد بندر بدو تعلق داشت و در پونه بود نظریه ظاهر بیسی کمی مداخل و افروزی مخارج مومن خان داشته و از کیف و کم حمیع مراتب که به رای العین مجایبه کرده و افع بود از راه با تجربه کاری انتزاع و به تصرف آوردن آن حارا با سهل واهی در حال و ملا دهن نشین پیشوا می نمود و الصرام این موم را بر دمه خود گرفته رخصتی حاصل ساخته رو به صوف کهنبایت آورد و برج لعل که دران حا بود بر ماجرا و قصد او و افع گشته مومن خان را آگاه صاحب * * بین *

دور نگر کر اسر نا مرد می   پر حدر اسب آدمی از آدمی

چون به گونت راو وارد کهنبایت گشت مومن خان طریق سلوک را مسلوک

سختی و درشتی متقاضی می گشتند چون جمع کثیر فراهم آمده بودند و بالا
 حاصله د نصابه و تصرف داشتند بدفع و احراج آنها نمی توانست پرداخت
 لهذا بدستری با خود اندیشید که گفته اند

نه شمشیر از یکی با صد توان گشت

برآئی لشکری را بشکلی نشت

چون هنگام ششخص و تحصیل و موج کشی سیده بود بدین آمده جماعتداران
 عرب را با همراهان بوعده آن که آنچه در معرض ششخص در آمد با شرکت عرب
 در طلب آنها بدفعوا نمودند همراه گریخت و شرمه ملل از آنها بر بالا حاصل مانده
 نامندوبانی مراقبت گردیدند و به فاصله مریب سی کروزه از حومه گدشه رفته بدین
 معطله مکانی را نام برده دوازده تاحت درین بر سر آن درمیان آورد از آنجا که
 بدستری عرب پیاده می باشند عند الله و دیگران آنرا محافظت اردو گراشته
 سواران حوش اسبه را اندکتاب و زده نموده شنی انعام کرده باین شهر رفا
 حومه گدشه حلو بلوگی را به کشند و به برشت سرنگریست و دروب را مسدود
 ساحه به مردم کلری سرد روز دوم که اعراف این بدست واقع گشتند سواران
 داشته کوبلی و همه جا با زان رسیده از راهکنه گملی و مظنه بدان جا نمی رفت
 شعی بلی بالای حاصل آمدند و جماعه خود را آگاه کرده بدستگیری یسمل بالا
 برآمدند و بدین پیادگان نفر پیوستند و باندیه جنگ افریخته آتش در بهاد
 جنگ انداخته شعله افروز ساختند از آنجا که از موقع این واقع ناگهانی
 آگهی نداشتند که برای روز نیک و بد دحیره داشته باشند روزی چند که بر
 آمد آئینه بعد ملل بود تصرف در آمد و کوشش به عصر انجامد بهیندی
 سه بیام مصالحه درمیان آوردند و جنگ موقوف گشت از راه حدیعت
 ملل در گفت و شنود نموده جمعی به بانی آمده دلاکین و حقهلی مریب
 و حواله دروازه را علوت کرده آنچه بدست شان آمد از حسن ماکول و ملحقان
 بسی زاد حد روز را برداشته تا واقع شدی و سر حطب گسی بدر زده سیر
 مدافعت آنرا کردند و حندی دیگر که بدان امر تمام نمودند مصلحتی

را نه مهر دستی نغام دیوانیان ممالک محروسه مرموم ساخته سپرد و کلاهی دربار
جهان مدار فرمود چنانچه پروانه نامرد فدوی درگاه بدر ورود نمود *

نقل پروانه

آنکه رفعت و عوالی یدها مراتب فدوی و دولت خواهی و کار طللی
آن عوالی پناه از سانس مرتسم خاطر اسب و مکرر نه عوض رسیده بود اعتماد تمام
بر دولت خواهی و فدوی هم رسید همه جهت بعصل الهی حالا نادرشاه
صاحب داعنه روس افروز تخت سلطنت شده و وراوات نما تعلق یافته وقت
حلوله افروزی مقاصد دولت خواهان صادق و خیر اندیشان موافق اسب همه
جهت خاطر جمع داشته مستعد فدوی و دولت خواهی نه کار نادرشاهی
ناید بود ان شاء الله ترفیات دل حواه رو خواهد نمود و ما را متوجه دانسته نه
ترسیل عرائص و تحریر احوال ناید پرداخت راقم پنجم شهر رمضان که پروانه
ورود فرمود سری پاپ را و را آگاه ساخته بدائر اعلان و احداث جمهور انام رخصت
نواح نوب شادمانی داد و جهت حوادلن حطه طینه بالقاب همایون چون
فردای آن ششم و روز جمعه بود فرار داد که سری پاپ راو خود در صحن مسجد
حامع حاضر شود که خطیب نه انشاء حطه بر منبر صعود نماید چنانچه روز
موعود سری پاپ راو آمده خطیب را بعد انعراج از حطه متخلع صاحب
و فرد اجازت و مضمون سکه که رسیده بود نه کار پردازان محال دارالضرب مهر
خود نوشته داد که چهره اشرفی و رویه بدین مضمون سکه مبارک عالمگیر نادرشاه
عازی بر افروزد پس از چندی که مهر و وراوات مرتب گشت پروانه موافق صابطه
در باب استقلال دیوانی و خدمات دیگر نغام فدوی درگاه رسید همداران سال شیر
خان نابی که حونه گده را نه تصرف داشت و عدد الله ربیری و چندی
حماعداران رفقه عرف را نوکر ساخته حفاظ و حراس بالاحصار را که بر فرار فله
حذل واقع اسب سپرده بود و بتدریج که مرسوم و مشاهره آنها مدعی بالا روم
و دسترس ادای آن بیک دفعه داشت آن حماعه پا از اداره گلیم فراترک نهاده
در تقدیم نوکری و درمان بربری چنانچه نایب نمی پرداختند و پیوسته نه

• رباعی •

گل صبح دمی نبود بر آشفت و بر بخت
 ناداد صبا حکمی گفت و بر بخت
 بد عهدی دشمنی که گل ندهد وز
 سه برزد و عهده کرد و بشگفت و بر بخت

سلطنت حصرت ابوالعدل عریز الدین محمد عالمگیر بادشاه عاری اس ابوالفتح جهاندار شاه بادشاه اس حصرت حلد مرول

نیز ملوک یکسده دهم شهر شعبان العظم سال هزار و صد و شصت
 و هفت و بیست به نصف النهار درنگ سلطنت و جهانداری و سرپر خلافت
 مصر گزر مدانی به حلوس منصب مانوس حصرت قد مدت کنوان وعب
 ملک مدب مالک و نائب عمر الدوله اس ابوالفتح جهاندار شاه بادشاه اس حلد
 مرول جهاندار شاه و زینت نامت • منظومه •

نسریدون حسنی حمصد حاشی سکند سرکنی دارا بداعی
 ز عدلش حورن رخ حورن مه دش ملک حاحمع گسده آب و آتش
 حکم معدس معلی لعلان ظهور و نه شرف عذر پیوس که می بعد لقب
 اشرف عالمیون ابو العدل عالمگیر بادشاه عاری بر مدلسر دولت مدب مندموده
 باشد مددا سلس حلوس مذاک از عرا شهر مد اعدله دموده محسوب
 و مرموم فمانند امر الامراء عداد الملک که دانی مدانی سرپر آرایي آن حصرت
 مد مدخلط مدخلط حدش آصف حاه نظام الملک جهانر مدح جنگ مد سال
 و نه و اربعه منصب حلد الان وزاب اعظم و مرحمت خلعت حامه و حاروب
 و سر بیج و حده و ملعدلس مرمج دنیانی اعلی سرراز کردند حورن هوز مهر و زلرت
 مرمب نه شده بود عهده دیوانجات سرپر آرائی حصرت و تعویص وزات خویش

و باعث حرکت الویة عالیہ او را می انگاشت تمهید دسته و تدبیر اندیشیده عاقبت محمود خان را که در جمیع امور خیر و شر مسیر و مدبر بود بجناب اقدس رخصت کرد و او باریاب محفل قدس گشته از طریق مکارف و مکاتیب نوعی اراده ناطله مرهته را نه عرص همایون رسانید و دهممه سار کرد که خاطر دریا مقاطر و ضمیر انور وحشتناک گردید - * بیت *

حاطر آلوده ر صدق اسب دور   هیـرم تر دود برآرد نه نور

* منظومه *

مده راه صاحب عرص پیش خویش   که آمیخت با یکدگر دوش و پیش
بصورت دهد دوش و یاری کند   بمعنی رند پیش و حواری کند
و در نیمه شب جریده با حانخانان نه طریق ایلغار گلگون عرم بر انگبخته متوجه
دارالخلافت گشتند امیر الامرا که تدبیرش را مواضع تقدیر یاف صبح آن شب
با افواج غارت گرد که میان باردوی معلی رسید و بی ادنان مرهته پاس ادب و حرمت
نداشته عارت نمودند و اهل نه و معسکر را چون حروف تهجی پراگنده و منتشر
ساختند و نه همان جلدی و چانکی پاشده کوب عدان توسن تیر رفتار را نه تعاقب
رها کرده گرم و گیرا نه دارالخلافت پیوس و افواج مرهته را در گرد و نواح
فرود آورده بندودسب خود را در فلعه مبارک نموده در آمد و بملازم اقدس
رسید چون بر مرآت صمیر صمیر پر توایصاح دانش که باعث این همه آشوب
را سنی و مقصودی نه حر امور وزارت نه دارد مدار اطعای نایره فتنه و فساد دریای
مرحمت نه حوش آمده نه عطای خلعت آن رتبه اعلی مفتخر ساختند
ارابکا که کاک تقدیر بر امر دیگر جاری گشته بود فروسین نه گش و حمعی از
سی ناکن حماعه بدحسایان همراهیل را فرستاده آن حصرت را آورده معتکف
ساخ و این واقعه در روز یکشنبه دهم شهر شعبان المعظم روی نمود و روز دوم
عاقبت محمود خان چشم مروت از آب بی آرمی شسته نکشیدن میل
دیده نور العین خلافت را از ارزنگ مشاهده معرول گردانید فاعتدروا یا اولی
الانصار -

سروش از تن جدا ساخت و مصداق -

• مصرع •

زبان سرج سر سمر می دهد نیناد

صادق آمد هم درین سال فایم قلی خان که از همراهی جوان مرد خان تخلف
وزیده در هنگام آمد و رفت و کعب و سفید امر مصالحه از رگه‌بانه را و پانزده
هزار روپیه سالانه به شرط بیست سوار تا بیان تعینات بلده شده بود شب
دوازدهم شهر رحب المرجح نازل موعودی رحب زندگی از جهان فانی
به عالم حادثاتی بود -

• بیت •

چون دانه دل به مصرع هستی که بسته است

کاحر رنگ حوسه به در هم شکسته است

چون مرد عیاش خوش ناش بود احواب زیاده و مخارج افزون از مداخل
داشت و مدعی بدایر حفظ آب و بعد از احتمال بحم الدوله در عزل و نصب مومنه
به صرف در آورد و در سرانجام کارهای جوان مرد خان داخل ماده گمان زداری
که مردم به او داشتند و صرف المثل شده بود عشر عشر آن بر نیامد • بیت •
بر احوال آن شخص باید گریست که دلش بود نوزده حرج بیست
و نیک عالم خان موحدار بهر چه که از چندی به عارضه جسمانی مبتلا بود -
هر چند اطباء حاذق به معالجه کوسیدند سود مدد نیامد چون پیمانه عمرش
لب زبر شد در گرداب عمرات الموت افتاده ته دشین گردید -

• منظومه •

طییدن را مگر این نکته حل نیست که در به سینه داری احل نیست

اگر خود علم حالینوس حوانی چو مرگ آید به حالینوس مانی

و حیرت طلب خان برادرش فایم مقام گشت حامد بیگ برادر زاده اس را که در
امر حکومت منازع دانش بیرون نمود و او را مفسدان خویش در بندر سورت
رفته استقامت گرفت و در انتهای فرصت و فاقه شست - خدمت دارو عکی
مکال کثرت یارچه ضرردی ریح محمد خان تعلق پیروفت و سند درگاهی رسید
ارادها که از اندای دخل مرهقه متصدیان بی دخل و مدحصر بر مهر زده
حاب واحلای ادای محصول و قلیل در ماهه که بالمعط مقرر شده و احرای مهر
باحتیار خود داشته بود لهدا مهر او را جاری نمود *

پرس آرام گاه بعویص دامت حسب الحکم اشرف اعلیٰ به مهر حل جانان
 ، باب استقلال امور دنیوی و خدمات دیگر شرف و رود انگند •

نقل حسب الحکم اعلیٰ

آن که رفعت عوالی نداده کفایت دستگاه علی مقصد حل نهاد مورد
 مرحوم والا باشدد چون خدمت دنیوی صوبه احمدآباد و عدوه دستور سابق تان
 رفعت و عوالی نداده بحال و برقرار است داد که بخاطر جمع و استقلال نام نه
 ددالت و راستی بردارنده دفعه از دوائق حرم و هوشداری مهمل و نا مرغی نه
 گرلرید و دستة دنیوی و طوا مدر دیگر سرورشد کاعد موافق غلطه و معمول فصل
 بعصل نه فاعده معدده و غلطه مقبره نه ساحه نه دتر معلی می ساندده باشدد
 دیری تک ناکند دادند چون مقدده به بی دخل بودن منصدان دانساهی از
 اندلی عمل مرهده در محال کنهه پلرحه و سائر نارگان درگاه فلک نهگاه سدد
 دو طعه حسب الحکم اقدس در باب دخل گرساختن منصیان بنام دنیوی
 نهگاه و نا مرد بحال و نارگان مسلم و هندو مستعمل برتهدند و وعدد عصب
 سلطانی در رجوع برتن نه غلطه معدده و معمول عدم رساندن لوازمه در
 و رود دامت از آنجا که سلط ساطف بر حاکمانده و ادعای احکام والا بر طرف
 شده و مرهده غالب و آنها را دنیوی احراری حکم اقدس نمود نه اظهار آن که
 اسی سولی امانت و دلت امانه حلقه سرنی نه دامت معروف داشده
 بقول آن انه مهر خود نه دقت دنیوی سرد همدلی اوای سرنی تک او
 دداده بهم حرلر سور منسوب نه مهادو که نه برج واقع بهی متصل گر
 کهرگی ساحل رود سلمی از سالهای ده از بحاک انداشده بودند نه رعیمونی
 دشمن و حده اوایان کنده و از مسعد سفا آوده بعد نمود و لکنی اهم
 ساندده نصب کرد و (۱۱) و بعد از برنش آغاز بهادند و نه عمل روز ها کسور او عامل
 و اوج دلر پرکنه بر انم را نه لست دشنام حدد حاروه نصفتی آنجا به یک غرب

می رساندد و دینار دردن قوافل شب ناش می شوند سری پ را و نه مطنه
اینگه اران جماعه که بدین وسیله در پورجات می ماندند هنگام شب فابو کرده
بلده در آمده سفره و نق ری می بردارند لهدا بیس و هعب نر آنها که
در پوره دیوایس وارد شده بودند جمعی را فرستاده به قتل در آورد چون بی ندره
بیش رف کار نمود آنها تا موضع نثوه و چهار گروهی رسانیده ار همدجا معاود
می نمودند سندوحی سر فوج متعینه بلده که چندگاه بیس ارین ناتفاق سکرachi
فوحدار بیرم گام بصوب ضلع سورته شتافته بود تا بجکت عرف دوارکا رفته پرستس معد
آبجا را کرده بقدر حال ار همه حا پیشکش گرفته مراحت نمود و نا سکرachi
به سواد بلده آمد چون عصیان و طعیان فساد کولیان شعاوت نسان ار سرحد اعتدال
گرفته بود سری پت راو آنها را بصوب ضلع رود میسوه و پرگنه بهیل رخص فرمود
که بدو بسب نماید و صامی عدم تمرد متمردان نگردد نام بردها دان سم
شتافته چندیکه دان امر فام داشتند دکه بیان عهده برائی ار کولیان نتوانسد
کرد و آنچه باید ار فوه بفعل نتوانسد آمد بلکه نتیجه بالعکس بخشید و
موجب ار دیار و فته و حیره سری آن فته صاله گردید و معاودت کرده سکرachi
بصوب بیرم گام و سندوحی بوطن خود شتافت و نه عوض او دهد و دنتاری
سر فوج متعینه احمدآباد معر شده آمد همدران سال که ار چندی دینار امری
وزیر الممالک صدر جنگ بی مرسی و احارت حصرت افدس ار حضور بر آمده
و سورج مل حات را معاودت خویش طلب داشته در سواد دارالخلاف
مصدر شورش گردید و اکثر امرایان عظام بدر پیوستند و امیر الامرا عماد الملك
بمقاله بر آمده چند ماه بصوب آرائی و معرکه پرداری که سر آمد امیر الامراء
گهنامه راو را نا فوج گران مدلی را بطریق حق الاعانة متعهد شد باستمداد
(۱) استیجاد طلب داشت و صدر جنگ دسب ار محاربه بار داشته بصوبه
ار دیه متعلقه خویش و سورج مل نا مکته خود راهی گشت و امر حلیل القدر
وزارت اعظم به امام الملك حاجخانان حلف فمرالدین حان دستور معظم حصرت

سری ست راو بنده و نایب آن گروه شقاوت مروء را پیش بهاد همت ساحه را
 گهوشگر کوبال را با جمعی از سوار و پیاده نو نگاهداشت و جماعه ماوله بودند
 نموده بر مومع لوغار بر معموله بهدل که فرقه متحصری از مسکن کولل است
 بعین فرمود که آن حذا نه ناحت در آورده نه قتل و سر آنها بردارد کولیان بی
 دنبال نه متحرک آگهی رسیدن فوج مکل را حالی گراشته در بیشه و زمزم زار
 و (۱) گروه قرب و حواری حریده کمین نمودند جماعه علوت گر ماوله حلوانی بی
 بود و انگنسی بی مکل انگاشته آلتنه یقینند گرفته بر آمدند که از چهار طرف
 کولل کمین را کشاده هجوم آورده بختک در و بختک نه مشامت رسیدند
 و خندنی ابر حاک هلاک انداختند و نگذاشتند که بی استعانت سلن مانم
 گردد لاحا رو نه گزیر نهادند کولیان مگ صفت نه دنبال انداده همه حا بعتاب
 کتل جمعی را حصه ناموضع ولان رساندند و اسی صورت نامردی جماعه
 ماوله نماله که اسی منظومه منسب حال حسرتی مآل آنها است زوی داد .

• منظومه •

خوسگ حننه حواله د و گنده دهی	همه یاره گو هممتوزاع و رعس
بود شرحه حننه از آب و خاک	حورند و ندارند زان هلم ناک
بسل رد موندن حور دام و دد	للس حسد رسنه هم از حسد
حور در پیس گزیرند راه گزیر	بختدند بر پیس ندر حسر
حور حه حاج اولار و کونه مدم	حور انعی و ازم سر اسر شکم
ناضیه اگهو شک ناعنه السع د لسل عه	و حسر هنگام شام نگسته آمد
و طهر اسی سخته کمال بد نقسی و حفره نسبی کولل گست و بدش از پیش	
نه سرنه و طع طبع دند شدند ازالحا که درین دله بر حسی وقتی بی دند	
آنها که سواج حه ف طس مآف (۲) است و سه نه سلاحت برین دشوار	
جمعی این بدنی مدمه نا اسد بخت منسل و عاده سلاط مرپای نابوره آمده	

(۱) گروه بهدی که در ۱۲

(۲) مآف آمد در ۱۲

نامی ماندگان بخسود و باد و باران باتفاق یک دیگر فرو نشستند و در بر روی خود
 نشستند و خسرو حاروی تیغ زرنگاری آخته بر لشکر عمامی تاختن آورده از بی
 اعتدالی بار داشت و صفوف سخانی را برهم شکافت و نقیة السیف بی
 انسان را در کدف حمایت خویش گرفت و مژگان ترشده گریه اهل حرمان را
 (۱) ناکام شعاعی خشک ساحب چون طرق و شوارع آمد و شد از حلال و طاع
 الطریق سیل که سر راه گرفته و در کمین گاه معمر و ناله نشسته شورنش داشت
 بالصرورة رافع را توفع لازم شد تا در سب و سوم با بدرقه امداد ایردی وارد احمد
 آباد گردید *

سربه فساد برداشتن کولیان شقاوت نشان پس

از معاودت سرب پست راو از بندر

کهنبایت و سوانحاتی که

دران اوان رو داده

حون حذر برگشتن سرب پست راو از بندر کهنبایت و پیشرو شدن کار
 و کمین حمیع او نه سمع دور و نزدیک رسید حلل کلی در بندوبستی که
 بخودی خود از رع و تسلط آواره دکهیان دشته بود بیکباره بحاس و هر
 معسد متمریدی از گوشه و کنار سر نه سورش برداشت و چندی از لے ناکن کولیان
 در هنگام مراجع او برعب ماندگان همراهیش دس اندازی نمودند
 و اعماص واقع شد موجب حرأت و حسارت دیگران گردید و طریقه حلی و شیوه
 عطرتی را پیش گرفته از چهار طرف گردان حمل را چاک رده خودسری بر
 آورد و دس تعان از بار داشتن سرفه ایام گورشته بر کف اسوس سوده نه
 تدارک مافات نه تطاول درار ساختند و نه حذر نقصان ماصیه دستور روزگار
 حکومت سابقه نه بریدن بیوتات و شکستن دکانین نلده و پورجات پرداختند

پایس و بيم از روز در آمده تلور حرف گرم ماند و چندی از طرفين كشته و حسته گرديدند و ازانجا كه بيرونيان شب روي نموده حسته و كوفته بودند دست از محاصره ناز داشته در پناه عمارت اكريوز و مكان بودن گماشته مرهته به عروزيات بشري و استراحت مشغول گشتند او احرار را هم به اساره مومن حان رفته به سبي پ راو دوش كه امروز قرار بر آمدن خود داشت بدان رواقع شده كه متوقف گشت در حواص راقم را برد خود طلبيد و رفته او راديد و او نه پيداي و تقريبي اديسيده به سخنان او اندود ظاهر صاحب كه دوشته ركه پناه به راو وزود يافته كه مومن حان بدر كه پناهي را تسليم نمايد در عوض مكان ديگر رايش تحويل كرده خواهد سد و را متعمد او را همراه بيارد كه بالمسافه ناو بير گفته شود و شهدان سب مكاني در زارة تخته نمدي نموده مورچال بست روز ديگر كه .

[illegible]

شود سده بمدالعت بردارد سری پت او هنگامی که شب سده حردۀ مایند
تقوۀ در و نلن بد باطن نمودنر گست •
• نیت •

شبی گفنی یکی درلی رزف است

ز یک جانب محیط نقطه کل

به قصد بدر کهنات رهبری را پیش کرده در برآه آورد و در نریکی شب که
شخص و بسر حادۀ راه و برآه شخص ناصر را معطل ساخته بود دلیل گمراه در
نردیکی بدن راه را گم کرد و در واقعی گمراهی و ضلالت افتاد مرتب بدر ساعت
از شب مانده بسب و ششم شهر دصحة وقتیکه سده دوش شب رو عدار پیسه
دعراهم آوردن نقد انجم آسنس نا لا شکسته به نهانخانه عرا می رسانند سد
و دنوا منهدمه را که راه در آمد یعنی یافته مضوا در همل وزها تعمیر شده مایع
دخول گست حرن برج و نوا متصل دروازه کولاره شرن رونه را از مسند عطل
حالی و مانند حالت مفلس (۱) نامی نامند جماعۀ ماوله بدست نوری کمد
درفراز بر آمدند و سوا ل •
• نیت •

دان رست رانت بر ابراحند سدرواها بی حشر ناحند
سه چهار کسی بر نام دروازه بودند آگاه گسته بدرون حد سر دادند آنها که بدرون یک
شریات رسده و بعضی در راه و نیمه راه در کر بالا بر آمدن بودند ناندسه اندک شاند
نلسانی زیاد باشند از مقدمه در آمدن بعضا احمد آباد که حشم و دل شان
بر رسده بود دلگ و زریده هر چند سری بت راو بر پشت سر رسده نصرب حوب
شانه و اکتاف شل را نرم ساخته بسد گفت کمتر شیدند مومس حل که مسعد
شود بود به محرن سندن آواز بدرون به توقف حلد و حسل با جماعۀ حاضران
حون ارسند •
• نیت •

دویدند بر پاره جنگ آزارن بهم از بی کار کن ناوران
و به سه دیوار سدنل را زده زده نایلی انداحت و آتش جنگ بوپ و ننگ
ا امروزحت رام که دانها بود آمده عروب حل را معاينه نمود و به یک

(۱) نامی خانه حالی را گویند ۱۲

گوشه و کنار درون و بیرون سر برد و چون شخص دیورده^(۱) کو نکو و محله دمکله گشته بر کماهی حالات واقف شده برگشت و بدست آوردن آن جا را با سهل ترین وجهی و آسان تر طریق در نظر سری پت راو بجلوه در آورده ترعیب و تحریص نمود و انصرام این مهم را به عهده و اهتمام خویش و جماعه ماوله گرفت سری پت راو در تدبیر آن در آمده دمار انداختن معلظه دست آویز دهانه می حس است که اگر طرف نانی بر قصدش مطلع نگردد و غلب و زور شاید که شاهد معصود در کنارش آید و دست تمنا بر گردن حامیل گردد اتفاقاً یک منزل رتبه دو منزل که اختراع نموده و تکلف نقاشی و پوشش زرد و ری برداشته برای رگه پشته راو مرتب ساخته بود روانه کرد و حمیع حونی از سوار و پیاده عرف و سندی به عنوان بدرقه تعیین نموده پیس رحصب فرمود و خود با جماعه ماوله که فریب پانصد شش صد نفرندار و سواران و مجده چند نو نگاهداشت با طهار رسانیدن رتبه تا پتلاد بر آمد و به سرعت تمام داریکا پیوس فصارا مومن خان برج لعل پیشکار را برای انجام بعضی مطالب برد پیشوا تالاحی راو که فرستاده و او در پتلاد رسیده بود از آمدن سری پت راو واقف شده ملاقی گشت و از راه فراس و کیاس از گعب و سندید دریاب که بدرقه رتبه بهانه و اراده اش چیس از روی حرم و احتیاط همان ساعت مومن خان را آگاه ساخته نوشت که از مکان خود با خبر باشد و فریب دو پاسی از شب فرستاده او به کهنایب رسید از آنجا که دمار کمی مداخل و از رویی متخارج جمعیت فلیل بقدر حال داشت و جمعی را زوری چند پیش ازین جهت بدرقه بهگوان نوکر پیشوا بصوب دهددوقه فرستاده بود در صدد حفظ و حراست در آمده آقا محمد حسین را که درانکا سکونت داشت از راه احلاص و ارتباط قدیم با همراهیانش به معاونت طلبید و محمد رشید بیگ حماعدار معلنه دادر شاهی را که بر طرف بود بیر حوادثه بر حقیق حال واقف صاحب و کمر بند می نموده در مکان حاکم بسین گوش بر آوار نشست که هرگاه از طرفی صدائی بلند

(۱) دیورده حس گرفته را گویند ۱۲ *

اشغال داشت بدو امری در معرض باز پرس در آمد و مدعی بصدقه حرمه و اصل ساحه در آخرگاه خود را بوجم حمدهر از گرفت و گنرو زنگر خلاص کرد و محمد هادی حل خسر مداد الدین حل بلحل طبعی در گشت و محمد رکن الحق براد راده ماضی نظام الدین حل از پیسگاه حلاقت و جهاندای نه منصب نصای بنده سرانبرای نافته آمد و رام که کا حنر از دواج برزندی ربح محمد حل نه پیش داشت و طرف بلای در بند کهندلب از سی ست رار احارب گنده سوم شپردی الصحه الحرام روانه گشت و هجدهم که ساعت سعد این امر بود کدحدا کرد و بدو بعضی رسناب معلومی روزی حدد بومع داشت

شتافتی سری پیت راو نعرم گرفتس بدر کهسایت و معاودت نمودن

حون بدو سبب سکال که دین سل بدو طرظ نازل گنده برلزل نه مواعد بدین عملوات اکثر معموره حای انگنده بود شکست و ریتعی بعدا حصار بند کهندلب نه بعضی حاراه یانت و نه سبب موب عهد انقصی انام دوان بومع و بعدر آن نسنده سری پیت او از تقریر عاندپس و ولردس ازس حرابی و امع شد نه حنن و قتی ظهور حس خدمتی را بدو طرظ آورده بدو اندراج آسجا را نا خود می اندسند سرش راو نامی وکل و سرگینه حمانه بیادگان ما وله دکهنی ا بر مکنون نمبر آله نموده سر حان راو سر سنده را کسوده محترم ساحت و نه کمنل آن کوشنده گفت که اول بدو عینه کسی او را سسند و معروف احدی نه گردد و نه داده بدو نه کهندلبت رفته از شکست و ریتعی و کف و کم سناه مطاع شده اه نه آمد و برآمد ا بظنه تامل و معقی نگنده بدو اگر عهد برابی بواند شد نه بسخت اس کا نظر عزم را استوار بسنه بود و او صورت بی سرب ا نه شکل و شمایل حوکلن سناح چهل مورد و شامون بسا آسند حمو ولر در حدکسر بلنس عاظمه نه اه او نه و روی حدد بدین خدمت مُصَحَّک نه عر

دماد و تهانه بندی و صامدی کولیان از میان برحاسته بيم و هراس را رائل
 ساحن در ایام حکومت سانس برین پیوسته آن گروه شعاوت نژده نه هئیب
 اجتماع میدان را برومى مراد حالى از اعیار دیده یی مراحم و دهش
 در بلده در آمده کوچه بندی دموده دسب تطاول و تصرف درار ساختند و نه
 صرف تیر درو دکان را شگفته مشاعل افروخته نه بدن کالا و اسیر می پرداخته
 و مکرر اتفاق ناعسس هم چهره شده از طریق کشته و حسته گشتند لهدا
 سری پ را و دستور و ضابطه فلاح دکهن دو حرس کلانی در فالت تدبیر ریخته
 نه کشکچیان (۱) و محافظان روح و الیک که حفاظ و حراس مدحصر بران
 شده سپرد که هر شب از شام تا نام بونه دمونه از دو جانب حصار دو نفر از برجی
 نه برجی حرس نواران بنابر ادناه و ایقاپ پاسدانان انتقال دموده دسب دست
 می سرده باشند و از عس تا فلق جرس را نه فعان در آورده بر فویل دور شهر
 یداه گشت نمایند باوجود این معنی شنی چندی از کولیان در و ص حرس
 نوار برقرار حدار حصار حاضر آمده یکی را کشته و دیگری را حسته ژنگ را کر
 ساختند و در رفتند و بدعات مصله صدر نه تدبیر و بدعات نواحدا گسب چون
 درواره حمالبور نا دو برج حنئین (۲) نه صدمات گوله و توپ و آتس گرفتن ص
 حرات گشته از تعتیج و تعلیق معطل مانده بود نه تعمیر آن پرداخته در اندک
 فرصتی و فلیل مدتی نا دو برج از سنگ حارا و تخته های ضخیم استوار از
 آهن استحکام داده مرتب صاحب و در بیرون درواره رای پور که در ایام ماعیه
 و روزگار ساله پوره بوده آن ویرانه را آباد کرده بنام رکهداتبه پور موسوم دموده
 سدوحی سروج را ناتفاق سنکراجی فوحدار بیرم کاه بنابر گرفتن بیسکس صلح
 سورتبه رحصب فرمود شمدران اوان صادق علی خان از ممریکاری از بودن
 احمد آباد بیراری حسته روانه بدر سورت گسب و دهرم چند نامی که نه
 پیشکاری مرمی حان متصدی بدر کهدایب مقور سده بود چمدیکه بدان امر

۱) کُشکُ بمعنی تونلی بمعنی ناسانی *

۲) حنئین بهلوه بهلوه *

ساری در راسته و بازار بهمرسند و از تفرقات مشغری آمده نه کساده پیستانی حریده
و علامت ادای حاصل بر او زده می بود و هر کوزه دبی از دهب کولیل منمرد
و مطاع الطریقان محمد حدیدی برمدار داور از انجا که قبل از اصالت عس الکمال
و موقع احلال نه لکن معموزی و زر آردن آنانی مانعظ و زوال اندیدل اطراف
و حواب بلده نرجاب نمثابه شهری دیگر نه دورش بود و در هر یکی از آنها بقدر
صبر و کد جمعی از پیاده و سوار نه حفظ و حراست معنی و منصوب و در
بندھلی ست و کشاد رصی و مصوط که مانع دخول و خروج نگانه و دزدان
مرد مانده و کولیل شقاوت پیسه نواد شد داشت و نابریهاته ندی و شامنی عدم
نمرد منمردان که یلای نا از اندازد گنم مرا نرفهانس و حرأت و حسرت سرب و طع
طریق را نداشتند و اگر احداناً در یکی از پورجات برسند ندر و شار مصدر
شورش و فساد می گشتند موحذلران کرد بازه نی نور و حلخی نور و نور نور که
بهر کدام حدیعت نور حدیعت داشت نه کومک سده نا سر و قتل
می برد احدند و روزانه گشت معظظ طریق اشعل می نمودند نفاه عظم
و وفاته حصم بلده بود اکفون که نه مرور ایام نازله حوادث و مصی شهو و سنس
و زود محس و نی که سمت گراش نانه و سنس ذکر نریده نرجاب و نران بی
حراج نه از حدلر حسنی و از سقف علامنی و از نورت ادی و نه از حدادندش
حسی که نس فی الدار عده دبار جانق آمده هداه منمردا و حرانه گسته بلکه حد
و حدود منازل و مساکن از حواظر شکانش معنو و نسفاً منسفاً سده و کسانکه
لژی سالی دژم رو به بها نجانده عدم نهاده اند نریل حل حسنت و تلوح منهدمه
و نروی یکدیگر تلانده عکس نرر آنها مصمون انس مقابل نه سمع اهل کمال
و اصعب حنرب و لرباب حنرب میرساند

• مصرع •

آنکو بنا نهاد مرا نه چهل کجا است

و نا و سلل اكد نو حات از نماتر معنو و زایل شده بسل جنگل که رونا و شعل
و حکاشه و حنراب ادا ص حا گیرده و انواع گناه و اشعل صحنانی رونده
عهد و نوم آسوده سده سولی حلر دبول حصه شهر نفاه نفاشی و مانعی و حنثلی

داماحی گایکوار که بصوب بهیل و ضلع رود میسوه و اترک نغانر بندوبست پرگنات
حصه خود راهی گشته بود تشخیص کنار و ضامنی عدم تمرکز کولیان گرفته فصد
کپرنج را که کسان شیرخان نانی در تصرف داشتند محاصره نموده مفتوح
ساحب و براه بریاد عارم بروده گردیده سیوک رام را به بیادف حصه بلده مقرر
نمود چون تمام صوبه بقرار بالمداصفه با او تقسیم یافته بهیبا اخراجات سپاه متعینه
بلده که با نائب پیشوا متعلق بود شش هزار روپیه در ماهه بر حصه گایکوار مقرر
گشت که نائب او میرساییده باشد بالجمله سری پ راو که از دهولقه مرخص
گشته بلده در آمد به تمسب مهم امور نظامت سرگرم گشته بیروهای پیش
روی چبوتره کوتوالی که از قدیم الایام برنگ سرح که مخصوص سرکار والا اسف
برطرف ساخته برنگ گل ارمی که گیروه و بهکوه گوید و تعلق به خوگان
و مهادیو دارد و مرهته علامت خود اختیار کرده مرتب نموده نصب کرد -
گارکسی موقوف و حاموس و گامیس را که در بعضی امور اوهم ضرور داشت
بر حصص و احارت یوسب کدی آنها را مملو و مربوط فرمود و بر گوسعد که
حماة مرهته را بر مملو و مرعوب است در روز دوشنبه و اگیدارس و ایام
مخصوصی دیگر که تعلق به همدارو منع کرده در نانی ایام سالاحی آنها متعین
گشت و در دار الصوب در وسط دائره سیدین حلوس سکل کحک قبل بمداست
گنیس معدود شان ا کده دمود در باع واقعه بهدر که پیوسته نگل و لاله و ریاحین
سیر و حورم بآراستگی تمام و در هنگاه باعنا بود نظر بر انتفاع به کاش بقولات
و فروش بطرح مقرر صاحب حورن از قدیم الایام و عواط مستوره و قانون معیده
دارگاه سلطانی و جامع ساختن بادوق و گرفتن چیلکاه آهنگران مقرر است حدانچه
در سرح اسناد لاطمان و موجداران ثلث و معروف می سود و سابق برین از حرف
دانشان و بلده در سه بعضی از آنها که بودند در کاف جمعی در کاف حدانهای
بعضی اکثر و اعیان معاونان حدان بدان سعل بموجب فرمایش آنها استمال
در حدان و در آن می صرف بودق دو صاحب بیم و بیمه بطریق محضول نظام
مقرر شد و در حدان علمای دین و مسکنان حدان که در حدان حدان حدان

• قطعه •

گرما آن حلال می شد نفس گرم
 که لب از دلت آن حوی شمع می سوخت
 ز دلت گرم مـداری که تقدیر
 به دلت دروچی دیگر بر انداخت

بنابر آسانش انا و انعام در ظل سائنات ظلام شب و روزی را احسن کرده بود و رب به نصف شب محصل بر دلت رحمت رسد بر ساحل رود با مهدی کسود نالصوره رانم و دیگران که رحمت انصاف حاصل به شده بود مراقبت نموده دانجا رسیدند و اواخر روز حسب الطرب رفتند و دیگر اسماعیل مسود از آن ریل عد خواهی و دل حوی را کساد و نام علی حلی را واسطه حصول ضامندی صاحب و گفت که نالعمل به مسمی که بعضی نالند و معر کرده است فعل دماند سل آینده که سرصل حواهد آمد دتی مدعا و مقاصد نالصلح می سالم از انجا که مقدمه سلطنت نوع دیگر شده و احداث کلی در از ضاع به حکمت از دلت به کدام نشت گرمی زیاده دین انا و امتناع نماند و طاقت حرکت و اندل با اهل و عیال و خود نمی دید حر ادعای مقربی و مدعی ندم سکوت و رفت منجمه کوازمه دینوی و حدمات متعال کهره نکره حنری نالقطع قرار گرفت و موضع سند نیز و موضع کوجا و معموله برگه حویلی و موضع نامول عمله دگده نجا نیز را و کداست و عدم مراقبت نوشته داد و موضع نیکول معموله بهامده معون ماند و مبحث ساحنه خود کوچ نمود و ام نادپگران معاروف کرده و دردم به حب المرحب و ان احمد آرد گسترد و نوسد و اگر اشت موضع نامول را درون حوال مرد حلی نسد او دطه اینکه برگه نجا بود و بست نص نعلی به به هم ا حوی ددینه نوشته به حوی معول صاحب • مصرع •

اشفا ا حلی ای است وای بر ننگه

• نعت •

ما زبانی جسم پایی داشتیم خود ملطوب آنچه ما پیدا شدیم

پیش سر انداخته و تیغ مدافع و مخالف را در علاف تعاد کرده دم بخود کشیده بودند هر دم رمیدار لیمری رجوع آورده چهل هزار روپیه را متعهد ادا گشت چون موسم برول ناران فریب بود نه سمب دیگر متوجه نه گسته طفل عود فرا کوفته نه دولقه آمد و سری پاپ راو حسب الطلب رفت و نه رافم که دسب از حمیع امور کسده متقاعد بود و کار داخلی ادای محصول تجاران کهنه پاره که ددور مهر دیوانی و متصدیان صورتی نه داشت نوشتنه رگهاتپه راو رسید که آمده ملافی شود اتعافا ننهل سکهدیو که نه دهمائی حوامرد حان نه یالن پور شتافته و یک لک و پانزده هزار روپیه نه همه جهب بر محمد بهادر موجودار آنجا بطریق پیشکش مستخص نموده و تعهد ایصال آن را بر دمه حوان مرد حان گراشته معاودت کرد و از بردیکی قصه ددکر یک رنجیر فیل و پارچه بو شدیدی باو داده رخصب یثن نموده نه کوچهای متوالی ناراده الحاق نارگهاتپه راو نه ناع شاهی رسید فایم فلی حان و رافم و عریر الدین محمد خان و حاحی نور الله نه اتفاق نه فصد ملاقات روانه شدند اتعافا رگهاتپه راو از دهولعه سری پاپ راو را رخصب انصراف داده نه موضع تارا پور معموله پرگده چوراسی دددر کهدیاب که از دددر نه فاصله هعب کروه واقع اسب روب و گعب و شهید بعضی مقدمات نا مومن حان متصدی آنجا درمیان آورده ده هزار روپیه نه صیغه کاه و داده بر چوراسی مقرر نمود چون مظفر علی و راهد علی جمعی از تجارت ییسلان مسلم و هدد سکده دددر بنابر امور چند از مومن حان دالشی درد رگهاتپه راو آمده تالیمری همراهی گریده بودند نه مقتضای وب که تعکیل راو روی درپیش و (۱) نعل در آتش داشت نه استمال آنجا پرداخته مومن حان را سعارش عدم تعرض نموده فرستاد و خود کوچ نموده نه فصد یتلان پیوسب فضا را رافم بیر همان روز برافان ننهل سکهدیو وارد آنجا گشت و سر سام ملاقات سر سری بهم دسب داد چون ایام تمور و عین شدت گرما و سورت هوا که مرع در روعن خود برشته منگردید و بیلوفر از بیم حدت حورشید سرار آب بیرون نمی آورد -

(۱) نعل در آتش کذابه از اضطراب و بقراری ناشد ۱۲ برهان *

فوج بلی امر مامور شده بود چندی مدونف گشته بتعلی او بدان صوب روانه شد و داملمی گانوار جهت تدوینست پرگفتا حصه خویش سمت بهیل کوچ کرد از آنجا که تدبیر نارسائی کار درازلی که از معاملات دکمیل علری بودند مقدمه تعلات و خاکدر که حسب التواش اقم صورت نه دست و کوچ رگهاتنه راو برآمدن، لمری مقی بود (۱) اعراض نموده نه ناده نه آمد و مقاعد گشت *

کوچ نمودن رگهاتنه راو نه صوب لیمری معموله
 حمالاوار و مقرر نمودن سری پت راو نه
 بیانت بلده و امور بطامت و معاود
 نمودن بعدگرفتن پیشکش زمیددار
 آنجا نه عرم مسکن نه سمت
 دکهن و طلب داشتن
 فدوی درگاه

رگهاتنه او از مقدمات گذرود پس نه عرم گهن پیشکش زمیددار لمری معموله حمالاوار عرب بدر کاتم کوچ نموده متصل موئع کوچه یک کزوهی ناده بود آمد و سری بت راو بتدب نامی از همراهان خود نه تلب بلده و تی و تی صحت نظام مقی نمود و سفرهی مرهه را ناحماته اش سرفوج ساحه بعدات او کرد و حال بر محلات بلده و درگاه حویلی نصب نموده رده آورد نه لمری بواسطه به تی مرهات و انداختن طرح جنگ بداحب آنجا که امیرکرت و اندوخی فوج ندازه مستتر گهن بلده از زمیدان و کولیل و مندان معلوف واسطه و سراسر گهن سدر مدعت را در

(۱) اعراض نکردن وی از حدی کردن ۱۲ *

گفته سوم شهر حمدانی الثابیه باتفاق محمد منور الدین خان صدر صوبه و فاضی
وصل الله و عزیز الدین محمد خان نخسی و فائز نگار و محتسب که برای نام
امورات نادشاهی منحصراً بر اینها گسته و نتهو سالا نکر سیئنه و محمد انانکر
و محمد عظم رئیسان قوم بواهیرو حمعی از صرافان و تجارت پیشگان مسلم
و هندو که بنابر ملاقات رافع انتظاری داشتند رفته رگهناته راو را دید و
عدد الاستعسار اندکی از بسیار گفت و شنید امور مالی و ملکی صوبه در میان
آمد نه استمال و دل حوئی پرداخته پارچه پوشیدنی فراخور رفته و منزلت
هر کس داده مرخص کرد و روز دیگر حسب الطلب فادون و صوابی که در عهد
حصرت حلد مکان در محال کهتره پارچه و سایر و غیرهما محالات نداده مقرر
و مستمر بود بدعات و رسومات احدانی ناظمین را در حسو منها نموده
نا زر بمهر خود مرتب ساخته مصحوف مکرران دفتر دیوانی فرستاد رگهناته راو
از روی آن طوماری بخط هندی و زبان مرهٹی در سب کرده نکر پردازان و سرشته.
داران خود سپرد که بدان موجب نامورات مرحوعه هر محل و مکان طریق
معاملت را مسلوک دارند و روز دیگر باتفاق داماحی گایکوار سواری فیل
و آراستگی افواج دکمیان از دروازه ایدر که نه دهلی دروازه اشتها یافته داخل
نداده گسته تعرج کمان در قلعه بهدر در آمد و تا هنگام اصغر شمس توقف ورزیده
نراه دریچه ناع نه حیمه گاه رمب و صباح آن کوچ نموده متصل گذر دودیسر
ساحل رود سائر برول کرد رافع بیر حیمه خود را در آنجا فرستاده رمب و گفت
و شنید خدمت و حاگیر دریس گسب همدران اوان پاندر و یدد که سانس برین
نصوب سورته شتافته برد بیسکس آن صلح را گرفته آمده نا رگهناته راو پیوس
و حوان مردخان متعلق و اسفاد خود را روانه نداده پش صاحب و فوجی ازان
ننهل سکهدیو معدوان ندروه رفته تا ند نگر رسانید و حون نا رگهناته راو فرار کرده بود
که (۱) قایدی لشکر نموده پیشکس از محمد بهادر فوجدار بالین یوز بدهاند بر آمده
در حلد فرار راحو شهید ندرین نداده فرود آمد و نه انتظاری ننهل سکهدیو که نا

ببدل حا کرده نشت ناع عاری الدن حسن حان مرود آمد و راگهو شدکرا
 یاتقان کهدو پیشکر نهل سکیدو نا جمعی نه کونوالی نلده معر ساحت و او
 مریب نصف شب از دروازه را نگر داخل گشته در قلعه بهدر نشت و دروب
 حصار را که هست حن بود امر کشون فرمود و عونه نه نعت و نصرف
 مرهده رمت

نعت دارا گرمائی بدلدار اندر جهلی

نام شاهی از سکند کس نه نردی نرزان

و روز سلج نهل سکیدو نا همراهلی حوش در بهدر در آمد و حوین هزار ملاوات
 حوین مرد حل نا رگهفته راو دران روز مقر بود آخر روز نطانه اش آمده
 نا حود نرد رگهفته راو که سولزه شده بود در آن طرف حوی ستر در یک نا
 یک دنگردو حلر شده ملامی گشدد و رگهفته او را نه حنم حویس طلب
 داشت و سه سراسب نعل و نرجی آتسه و نک رم دکدکی مرصع نواعش
 را گرفته نرجه نوشددی نه غنایه دکس و یک زنجیر نل داده رحصت فرمود
 و بموجب اظهار حوین مرد حل نمکی که محمد عظمت کرانی نعت طلب
 گرفته بود نهل سکیدو محصلان شدان و علاظ حماعه مرهده را گماسته نه حدر
 و عصف و انس گرفته بد و سرد و او نه سرائعام بلر نردلر و روانه ساحن مدعلق
 و ادب النبت اشتمل ورزید حوین از گردش نلکی صوبه نه نعت و نصرف
 نسوا بالحنی راو رمت سدازه جوابط و روابط نادشاهی که از مدنی نعلل
 داسب از سروج اس سائعه دعه رشنه امعدواری بهود و جمعیت و نرستانی
 امیز و مردا کست و دینر نوج از شم نلشد حاوی ایزان در حرکت و سکون
 مبدون و مداخل کس و در مال ۲ عر حقد بیک حنل و نبرد اندیشه را نه
 انطاف و اکدب حه دانگ مدنگ شدد نعل د اندد نرین حر و رمان مکنلی
 و مامنی که حالی از حلال شد نعت داسب که شوز آب و حود نرین
 دره ناتی است حوین سر و ۲ نا مردم نود آمده بود

• نعت

نا همن مرد من بدید ساحت حه نوان کرد من دمل اس اب

از زور داخلای سوار و بیاده در سر رشته حضور وجه سه ندی داده شود در حویلیهای قدیم و حدید تعلقه خان بهادر و برادران و وانستگان و نوکران کسی از سرکار فرود نیاید موضع کهنه مع یوره کهریا له نلب سیم فصد مائر و موضع ناسنه موده در و نسب و دیهات حاگیر محمد خان و خان دوران و عابد خان نزار نصف محال و نا قایم علی خان و زورآدر خان و متصدیان و نوکران و وانستگان مراحمب بخواهد شد هر جا دادند در شهر و پورحات و فصات نمایند و آمد و شد دارند یا درود کسی مراحم نشود نه تفصیل صدر فرار نامه نه عمل آمده بای یورزش این فرار نامه نادهران دلیل تا عمل سرکار داده شد و از طرف داماحی راو گایگوار که نصف حصه دار است بپردازد هری این جانب است ملهارچی هولکرچی آیا سندی و رامچندر نثیل سکهدیو سکها رام بهگوب و مادهو راو و گویال راو بمصون شرح صدر نوشته دادند و صباح آن که صراف زورکار طبعی مهر در نگار نگار گرفته در حارسوی بازار عالم آباد دکان معاملات داد و بند کشوده چون سکه در زر سب و تحرکات انامل پنجه شغاعی سره و ناسره را از هم جدا کردن آغار بهاد درات کائنات چسم انتفاع ترکف سیمین پرورش از شر سو درختند که کیسه های زر سرخ لک رویه سعید مرسله و کهناتپه راو ناپیام تسلیم معانیج درود نه خوانمرد خان رسید و مرفه سناه قدیم و حدید از سوار و بیاده و عمله و عمله چون مگس شیرینی نگرند جمع آمدند حماعه عرب که بندت تاعامی شان از دیگران ریادتی داشت احکام کار را نه سماحب و لکاحب رسیده وجه طلب خود شاسمرده گرفتند و نه قدر حال بعضی را که لاند دانست بحسبی داد حماعداران و سواران سایر نا محمد عظم کرابی که مدعی طللس می شد و نه سختی و درستی پیس آمده بودند چون عهده برآی نه دانست نه انتقامی وقت که شد نام برشم ربی را گنداس نبود موموت نرفانو دانسته نه دشت و ملید و معد و وعید و سحالی چوب و درم تمسک نه میعد و امسدا نوشته داد و نسب و شتام سهر حمادی انولبی علامه بهادر را حالی ساخته رجوع به سب ارجاع آتال و احداث نموده درول کرد و زکهناتپه راو از مکان قدیم

داد، هر که مادر این را د مردانند در ملک هوش ربا سراسن آواز
 کردند و بر لرل و اکل نفس استقلال انداختند و طومار انواب صلاح و فلاح کار را
 بی نه مصالحه و دادن و مسلم بلده نموس و فلاح مداعت پیشوا نه گرس
 انگند و اقتدا بد و گرس را رهرو و همون گشته نه شد و مد بحوش العنای آب
 و باب داده فصل فصل بدلیل عقلی و نقلی مدلل و منتهی ساحه مرآت نمودند
 بالصورة حوال مرد حل فارغ باب آشنی و سلسله جدول امر مصالحه شد
 و بدل سکه دورا واسطه ساخت و اور گهتیه را و را که مدنظر لطیف عینی
 و شنیدند بدلی تربیتی بود و گمان ظهور پیکر اس معنی که نه محله اش
 و حوسه نداشت نمی برد و معاند صورت اس بود که در مرآت ضمیر می
 دند آله صاحب و در راع حسی بود که اگر یک ماه دیگر مانداری می شد نه
 اسعدا حوسه و حسی بطریق مال امایی بلده انفصل می باب اما حوس
 محسب اندی آنچه نه عرمة ظهور آمد علی مردیده بود چه سود عده مراد
 گهتیه ۱؛ اشدرا بر اسم اس پیام روزه شکستی آورد و مانند گل حندان شده
 و حوسه بدلی سند مدانی و اظهار مدعا و مالی الصمد احاطت آمدن
 معتمدان که بدارل حوال مرد حل داد و علم علی حل و حوسه ام پیسکا
 و منگل حی مدله کار و اعل داس فاند هم شهر حمانی اولی بدور شدانه نک
 سده ۲؛ بوقت زده بعد گلب و شعد لک رویه نقد بدان روع تقاضای سنا
 و شدا مدوت حوال مرد حل نک ربحد بدل که داخل نواضعات دیگر باشد
 و سوند دل دانه معین نموده معارذ کردند از آنجا که حسی د سند روز موعود
 مدد ناسب انصرام اس امر و خبر بوقت و بوقت انداده و حوسه و نقش سند
 گهتیه او محمد دلی ولد محمد دلی حالوزاده حوال مرد حل که نه
 همراهی بدل سکهدو بود کسی اشرقی و چه مقرة اسرد و او را بلده مردان که
 نه حافظ بدل نموده بداد و مرار گریمت که بدل سکه بدو و سکه آرام بدوان
 کهتیه او نا حوال مرد حل ملامت کرده نالمولحه عهد و پیمان را موکد و
 موکد بهمن برید اتعنا و عمالی روز حوسه معرمة فدی دگاه که مستعمل

تصرف را از کنگره مراد کوتاه دیدند باز داشته به تدبیر ترتیب بعد دیگر پرداختند و به فاصله یکروز و دو روز و گاهی روزی دو بار هر نقی که مترتب می شد میبردند اراجا که حصار مرتفع و پهنای واقع شده راهی کسوده نمی گسب دروازه حمال پور که از صدمات گول توپ و دریدن نقب حراب گردید چون از درون حش چین عریص کرده بودند فائده به بخشید بالجمله تا روز انفصال که چندان طولی به کشید سب و دو نقب رده بودند که بعضی ازان از کندن این طرف و دستی آب معطل گسب و یک دو دفعه سدهورام نائب فوحدار کرد با جمعی از راه دریچه میدان دیوار حصار که از مار واریان یاد گرفته ساخته بودند بر آمده بر مورحال نیروندان ریخت و چندی از طریق کسته و حسته شدند - کار پردازان و پیادگان عرب و روهیل و سواران که جوان مرد خان در پتن فرستاده بود به تدریج هنگام ظلام لیالی که شخص ناصر از مشاهده عاری و معطل بود فایافته به بلده آمدند و چندی دیگر آسیای حرب بگردش مایده داده و خود احل رسدگان طریق را خورد و حمیر می صاحب اراجا که بنابر سنوج این سائحه راه آمدنی محالات بلده و پرگنات مسدود بود و از سکنه شهر که از دادن بیوره و صادرات به ستوه آمده طائف شان طاق گسته حوان مرد خان از آئینه نصیه شان صورت سرکشی و امتناع معاينه می نمود و از سوق گفتار شان حواهمسندی حکومت مرهته مفهوم می شد تکلیف بیوره و درحواست سیه مکلف ساختن را درین وقت حائز رنور شوریدن تصور نکرد و بسبب نکیسه اندوخته خود رن گوارا نمود -

رند بر هر رگی فصاد صد بیس ولی دستش بلعد بر رگ خویش
چون بنابر حرج سپاه که هنگام کار بود لاجار فرعه سر انجام پنجاه هزار روپیه بنام کار پردازان انداح آنها به حسب طاهره هان و هون دفع الوقت داشته چله رفیع آن را در نوریدن تسلط حکومتس دیده با مخصوصان خیراندیش در لافس دوستی و مال اندیشی به اظهار و حوهای چند در چند که عهده بر آئی با این موج گران و غله و تسلط پیشوا بالحق راو که درین حرو زمان اسب امکان

فدائن اشها بودند برداشته بودند و روز دیگر حاسوس را با جواب حواس مرد حل و خود مرخص ساخت که دفعه دوم دو نفر حاسوس با جواب رساندند و بر تنک بود که حبره صلح دمودلری نماد اما دلائل بعضی امور و بدنامی اندیشه نسب ازین گفت و شدند باز کشند حواس مرد حل تن کردند گماشتند کساحی مکس دار پیشوا و سر سناحی دهانکر نائب داماحی را از بلده بر آورد و کرب سوم پوشند رگهفته را و بحواس مرد حل سد که صوبه از پیسگاه خلافت و جهانفانی بها تعلق بر برتنه است اسنادگی او بی حساب است اگر دست آوری داشته باشد ظاهر سازد دینی عرصه در بیرون دمد مفاها سده و بوبهافکه از بندر سوز و نریده سد بزد بره از آن نصب کردند و بعضها را که در سراج کرس و حشوش جماعه مرهغه حوس موش در از ناحی و مانند کزار بندر دندل و طوبه جماعی و عویب امنی اند که بصورت آدمی و آمدنت را برنگزیده و در حوصلتا نکه آسودگی و حسنگی ا نهمنده از مطعومات بدلی حوا و ^(۱) متقی حندی دانه را آشغائی داده و از ملفومات به لنگوبی متر عورس گرفته حلال و حرا اسناخته حسم موب ا را آب بی آرمی شسته داندو حسی دحانه دینی طلی و د گرد آورش یکنه افلی

• منظومه •

گروهی به سر موب آدمی	ز مرم حدا در از مرمی
به ددل برحم نه در دنده شرم	ز بل غم نکرد نه گفته سرم
ز سما و گرما سداند ناک	ز سنگ اند و آتش نه از آب خاک
بجنگ اند آبلد حرد و برک	بجنگل و دندل حردنده گرک

د اندک ارمی و کمتر مدی دمی حدا انیده بر بر بدلی حصه مدی دروازا حاتم و جزا به بد ساتنده برت اناسه آتش دادند و یک دج با مدی دیوار از شرب حدا شده اند و شکست و یحیی بهم ساند و نوی نه شد که به موش و - هولت توان معود کرد دکه فصل به هفته آانی دم حهاب پس به و د و جنگ بوپ و جنگ از طافن د بوس حوس دست

کار نمود طرفین نسب از نایره امروزی باز داشته بمحافظ مورچال پرداختند
 اتفاقاً یکی از آن احل گرفته ها که از فصیل پائین آمده بودند به قصد نسب
 برد و ربودن کالا بخانه میثا لعل صوبه نویس دفتر دیوانی که متصل به فصل
 آن حاسب در آمد چون وصیه را مانند نخب حویس برگسته دید ورق
 برگردانیده مسح عریص کدا نموده زبان معدرت به عجز و نثار کسود و سرانکسار
 بخاک سوده ریدهار حوا و امان طلب گشت - * شب *

نکاهی نباید درون آمدن که نتوان از آنجا برون آمدن

میثا لعل مطمئن خاطر ساخته در حوار خود نگاه داشته به رافم که در آن معرکه
 حاضر بود طاهر ساخت - حوان مرد خان را ازین معنی آگاه نموده او را بخانه
 حویس آورد - روز دیگر احارت رحصب او را گرفته یک دستار داده مصحوب
 چویدار خود از دروازه را یگهیریرون فرستاد و او چویدار را همراه برد رگهاته را و رف
 و سرگرفت را بیان نمود رگهاته را و چویدار را بحصور طلب داشته از احوال رافم
 و تعلقه استفسار فرموده و افع گشت و گفت که جمعی دیگر در معقود الخضر و در
 گوشه و کنار اندوا دارند اگر ار کج حفا بر آورده فرستند خوب است - طاهر کرد که از
 گم شده اطلاعی و خبری بیس مگر لاش جمعی که بر خاک هلاک علطیده
 مظموره بیستی حریده اند افتاده - گف چندی را همراه برده آنها را بر آورده
 بدرون بفرست - پاسخ داد که بردن جمعی که درین وقت که از هر دو طرف مستعد
 به ررم و بیکار اند صورتی ندارد مگر لاشها را از بالای دیوار حصار به حندق اندازد
 و معدودیکه برای برداشتن آنها در بیرون آمده باشند گرفته ببرد و تا بردن آنها
 توپ و مدوق سر نه دهد و متعرض آنها نگردیده ممکن است رگهاته را و این
 معنی مستحسن آمد و یک دستار به چویدار داده مکتوبی بنام حوان مرد
 خان و رافم مدعی بر سلسله جویی امر مصالحه بقلم آورده حاسوسی از آن خود
 را تا هر دو حریطه رحصب کرد - رافم نس از اطلاع مصمون مرفومه برد حوان
 مرد خان رفته کسان را برای انداختن لاشها در بیرون و بیفگدن توپ و مدوق
 فرستاد و جمعی که بموجب قرار بیرون آمده یناهی را گرفته مترصد و منتظر

ساحند

• نبت •

و هر سوزن بلور بر حطر شد از دریاں شاه راه دگر

و از اتصال اللیل که بدین کار مرداحند هنگام سحر به دو ساعت از شب
مآذنه برپا هفت صد نفر با نعلین خالصی ز کعبه راه را دست بردامی حراب
رده سرار خاک کنکرها بر آورده بر نصیل جمع شدند • نبت •

کشدند صف بر فراز فصل مصر اندرون شد یکی سیل نعل

و جمعی نائلین میزد آمده انتظاری نرول دنگان داشتند و صارا را حبیبی از
بازیدان دروازه کالو نور که مانند کَلْبُهمْ نَسَطُ نَرَاعِدَه نالو صد حقه بود ناگاه جسم
چهل نعلش را گشت و برین حمایه اندک و دانست که حقیقت چیست و اس جمعیت از
کشت حشمتان سحر بی خبری را بداد و حذر دار نمود و آنها بدرمی چند
حالی کردند سواران طلا نه که دران درونگی گشت کتل رسیده بودند آواز
نعلین اشیده جلوریز خود را رساندند مستعظیل آنجا به نشت گرمی
آنها مد حرارت پیس بهاده از ناله و نائلین بختک در پیوستند که متحد مناز
شیانی ناحندی از طرف دیگر رسد و برپا نشت و پنج نفر مرده را
در خاک خلاک اندکند از مشاهده اس حالت که طسب رسوائی از نام انداد
بی استعجاب دهکدهای نه لعش در آمد و از طریقی که صعود کرده بودند رو نه
مخروط بهادند و از شول حال بعضی دست از ما حطا کرده بر روی نمدیگر افتادند
انواح مرده که درین رمت رسیده انتظاری هیچ العاف داشتند و برین نسل
حلوکسده برگسند درین نغم (۱) طَلْعَةُ (۲) طَلْعَةُ شاه جلوری از نام افق
مشرقی بلده آواره گسب حواس مرد حال حذر دلور شده گرم گرا خود را رساند
و اس جنگ برپا و بختک از هر دو جانب زنانه کشیده در گرمی • نبت •

ده ده سر آمد ز دیوار و نام بختک از در سو شد سی اعدام

و با نصف النهار از نسب و فراز د گوشش و کش کوبانی درفت حور پیشرفت

(۱) طَلْعَةُ معنی کزو فراز ۱۲

(۲) طَلْعَةُ نعل نعل معنی ح سده لکر ۱۲

فلیل نوناگه داشت - فایم ملی حان که نه محافظ و حصاب برج و ناره می
پرداختند از رسیدن جوان مرد حان اطمینان قلب حاصل نموده چون از شب
رنده داری و پیام لیالی گزشته ملال و کسالت طاری حال شان گسته بود نه
بیت فضاء نمار حقن و تدارک مافات وعود و رمود را بجا آورده نه سکود سجده
سهو در آمدند اندکاه و ایفاط را فراموش ساخته بررو افتاده بخواب عفلت
عمودند - * منظومه *

چو شمع شدستان گردون دست عدان شب تار آمد نه دست
برو هشب حورشنید زرین رکاب سرپاسانان گران شد بخواب
شنی چون ^(۱) شنه روی شسته ^(۲) نه قیر نه بهرام پیدا نه کیوان نه تیر
و جوان مرد حان حسنگی ره نوردی همراهیان را بخاطر گراینده کسی را نه
حفظ و حراست تعین نه ساخته بود جماعه دکهیان که پیوسته در انتظار فرص
و کمین فانو در حسنگوی رخنه مانند صور فابوس خیال نه گرد شمع حصار می
گردیدند نزدیک نه دروازه کالو پور شرفی بلده رسیده چون محله حاموشان
بی صدا و ندای بیدار ناش یافتند از روی حرم و احتیاط هرچند استراق سمع
نمودند صوتی جر بقیر حواب از مناحر دماغ نه سماح گوش شان رسید ظهور
این لطیعه عیبی را از بیداری نخب و یابری وصف دانسته بر سه برج نرد ناهیا
راشتند ارادجا که درجه چند مانند معراج عمرشان کوتاهی کرد نه کندن
و افکندن سرفات اشتعال ورزیدند - * نیا *

یکی کرده از رخنه دیوار پس رده در گریبان آن رخنه دست
و منسر مسرع را بجهت رسانیدن این اشارت نرد رکبهاته راو اشارت کردند
و افواج مرهته از استماع این مژده متعاف یگدیگر هر کس از جائیکه شنید بی
تحاشی رو بدانصوب نهاد و چون طوفان نلا موج رنان نه پای حدار حصار پیوس
جماعه که نه ستم مراد عروج کرده بودند کنگرهلرا هموار نموده راه در آمد

(۱) شنه نام سنگی باشد براق و سیاه *

(۲) قیر بر وزن میر ووعی باشد سیاه که بر کشتی مالد *

و معذری دبی حوی اقتادند از آنجا که او از علل سرورشی معارفت نموده از
 او ناله محبوب درگه بهراد و رانایان مریب همداد گروهی نلده دایره داشت
 مانده نامی از معینه نلده که دره بودی و رودگی طلق بود و بس از وصول
 رگفته او بر نالاب کانکره رانه شده سراج نلده ملحق گردید و حقیقت بوج
 اعتماد حوال مرد حل معجز استماع نکوح طولانی به رادش دو آمد و بوب
 خانه و جماعت عرب و وهله و پیدای گل دنگر و سوارانی که اسل شل توانایی
 ایلعل نداشتند با اسباب و بده اند و سران مصحوب روزآر حل نانش نه نلده
 من حصص کرد و مریب دو بعد سوا حوال حوش اسه ناد رنلر را زنده و اندک
 نموده شتاب وی و مسلعت را از نلدهنا استعلا کرده رو نرا آورد * شب *
 عیو را و بر آمد نه ماه برلزل ن آمد نه بی او و او

و از او وز نه قصه کری پیوست و نلر استراحت و آسودگی حاصل و مع
 اعتماد بسی نلکنش شب بوقت وز زده امر نه (۱) حله نوشی نموده که
 رتقا گس عدل سنده را سنگ ساحه حلی سل او احمدآناد پیس مریب
 وز جمعه دوادم شنگامی که عدوز باسدان نلی حصر بعضی نلواب
 و نرخی نلدا بودند سند * منظومه *

دم معم کس شنه ز من جسم ز مسرن سرآور طفل و علم
 نه کسند شب زنده دالان حاج نلر ب سودای جواب از دماغ
 سند آن شتابنده سل دمل نلپایی سارمندی ناگهان
 و از کد سلمی شتابی طلع بهد با وجود نکه موخل مختلف نزدیک ناع
 عازی الدن حسن دم بود عده سده ن آمد و نلر تقویت دست گرمی
 لکمر و جمعب سب خطر سنده گند و او ن آمدن حوال مرد حل رگفته
 او (۲) حوب شده منعقل موخل آن حوب را ر غلب و زی نلعل
 شعلی مرد عدل و خطاب صاحب سب دیگر که شب سردم بود شردم

(۱) حله زو المله ترکی ۱۲ *

(۲) سر حوال حدی گناه او را خبر کس سب ۱۲

نوشته داماحی گایکوار کوساجی تعلق دار درباد نه عرم نلده ایلغار نموده هنگام شام شب هفتم شهر ربیع الثانی موضع محمود آباد لهوری دو گروهی شهر را تاخته فرود آمد روز دیگر دسب اندازی تر راجپور و بهرام پور نموده نه موضع کوچرب که از نلده بغضله حوی آب سارمندی واقع اسب رسیده عارت کرد و بدان اکتفا نکرده ناآتش مهر سوخته حیمه رد - پتیل سکهدیو که موضع کهنه پیوسب محمد دوران ولد محمد نابی وطن دار آنجا آمده ملافی گسب و همراهی گرید - ورگهباته راو بیر ملحق گردید و باتفاق روز دوشنبه هستم صب اصرار شمس نابی چهل هزار سوار بر تالاب کانگریه برول نمود و روز دیگر متصل مرار حصرت شاه بهیکهن، عدس سره جنوبی نلده بر ساحل رودنار سابر فرود آمده افواج را بمحاصره تقسیم نمود -

زمین در ترلرل رسم ستور ر گرد سپه آسمان را فتور

سمب شمالی نلده نه عهده و اهتمام داماحی گایکوار مقبر گسب و او در پوره فاصی عدد الله امامت گرفت و جهب شرفی از کنار تالاب کانگریه و پور حات آن طرف سپرد گوپال هری و جانب عربی و جنوبی دمنه خود و سرداران دیگر تعلق بریوب -

نگرد نلد حلقه سب آن سپاه چوهاله که رد دایره گرن ماه

و نه ستن مورچال و سینه و ساختن دمنه و حفر نقب امر فرمود حماعه دکهنیان مانند مور و ملج در اطراف و جواب پراگنده گشته نامر ماموره نه شعف تمام دددا عارب نلده را تیر کرده شب و روز خورد و حواف و آسودگی بر خود حرام ساخته در حاره حوئی فتح الباب سرگرم گستند چون هور مکانی را استحکام داده و یناهی مرتب نه گسته بود از دور که نموداری میکردند برسیدن گولگ توپ از فرار بروج سنگ تعرفه میان شان می افتاد * بیب *

مرو مرد سردر گردان فراغ مرو مرد آسودگی را حراع

فاعدانی که برساندن خبر بر جوان مرد خان نتگامشی در آمده بودند دناسر بعد مساف که از حدی مکان معین بودن او خبری برسد هر کدامین براهی

نومف وززیده زور آور حل را بدنی امر مامور سزود اولی و انسب خواهد بود
 حرم اراده الله بدو دگر پیوسته و در دیوان مصاوم عزتش نامنا رسیده بود
 بخواستش نامد نسیم داد که در همین سی چهل گروهی خواهم بود اگر دور بردا
 اعلی شود برادر ارحمت نموده معلومت می نماید • نت •

دیده را گفتم که در هجران حرا ندان

گفت نشدنی ادا حاد العصاعمی النص

و کوچ کرد و پیسکش گران به سرحد مالی نور مکتبه گروهی پیوسته بحسب
 انعام محمد بهاد و جدا آنها ملا می گشته نامعلی سرناحب برای صلح
 سرورگی ا به نظاش حلوه داده به طمع به انداخت و تقدیر عدان حرم و
 احتیاط را از کف حوال مرد حل زبده کسل کسان به دلمه مد کرده در
 مرد گهلقه از بتاعی داماهی گنگوار با موج سنگس که از طریق عبر مسلوک عازم
 این صوب گشته بود سد و ناگهاتی حرم و مول و عو درلی بوده به بلده آمد و
 مسرعین سرح الحیر به رعایت نکندگو موالی و موانه برسانندنی این حدرد
 حوال مرد حان زانه گسند و دروب حصه را سده حست حلی نمودند • نت •

به سندن دیوار خلی حصار کساندد بر خود در گزارد

عنا و برانی سکنه بوحاب و دیات مرب و حوار با احمیل و ائقل و اعل و سال
 سان و لوزل و به بلده بوده به معاف همه دیوار حصه در آمدند نام ملی حان
 نظر بر لب جمعیت مدینه سرح به نگاهداشت نموده مستحفظت برج و نه
 و نص (۱) دوتک بر سرب برداشت و جمعی از سواران ا به طلانه شب
 گس درین حصه مقرر رمود و مداسلی مداد فاس و عو شدار باش از به فصل
 بلند گس گهلقه زار از اطلاع حالی نوس شهر از حوال مرد حل و سده
 مسعود و م یازی بخت مداسنه بدل تک گزنت متدد ریم علمف
 بر خطف و بدنی موب به به دو منزل یکی ا به مهدی عو نور
 و هی اسرا دکی بدل سکندرو به طمع متلا حصه رمود و بموجب

پاندور پدّت از تالاب کانگریه کوچ نموده در موضع بیکول چهار گروهی که در جاگیر شرطی دیوانی صوبه و برام تعلق داشت فرود آمد و دست تطاول مرهته بدادجا دراز شده بعضی به عارت رفب و یکدو مقام دران جا ورزیده به فرودگاه سابق آمد و پیام آشتی درمیان آورد حوان مرد خان جیون رام و مدگل حی حها را فرستاد و آنها دو شدانه روز توقف گزیده پیکر مصلحه را دادن دلیل به عنوان ضیام و یک سر اسب ماده نمودار ساختند و او به صوف او لکه سورته شتاب *

برآمدن جوان مرد خان به عزم تشخیص و اخذ
پیشکش و آمدن رگه ناتمه را و برادر بالاجی را و
و داماجی گایکوار و محاصره نمودن بلده و
رسیدن جوان مرد خان بطریق ایلغار
و بجنگ پرداختن و تسلیم کردن شهر
و تعلق پذیرفتن صوبه با پیشوا

حوان مرد خان پس از روانه شدن پاندور پدّت که از ممر او خاطر را جمع صاحب چون هنگام ارتفاع علاّت و (۱) حصّاد و (۲) حصّاد مرزوعات رسیده بود به عزم تشخیص پرگنات و گرفتن پیشکش رمیدداران ضلع رود نار سائر معتمد مدار شروانی همراهی خود را به محافظت قلعه نهدر گراشته باتفاق روزآور خان برادرش بالوارمه توپ خانه متصل باغ شاهی داخل حیمه گش اراجا که دران اوان صوتی از اراده رگه ناتمه را و برادر بالاحی را و نافع گران باین سمع به گوش میر سید بعضی مردم بعیدالفکر دور اندیس از استماع این حرکت احتمال صدق و کذب میرتب طاهر ساختند که اگر بمقتضای وف خود در بلده

(۱) حصّاد درودن علیه ۱۲ کتر *

(۲) حصّاد بفتح اول و صاد معصمه بیراستی درختان است ۱۲ *

گرفته بودند همدیگه را سالم برگشت که به حواص مرد حل رسانده شد بازدهم
 دینده و می نظام الدین حان به متعینه عقیق در بهان حواص مرد حل برای
 احراقی امور شرعی به روز عیدانمعی فصل الله حواص را زاده او را خلعت داده
 دحل کل فرمود و خدمت بعضی گری و واقع نگری صوبه که نه منصب داری
 باقی مانده که بخواه به بعضی نماید و نه حاجت دانی و نه حوی از پادشاه که کسی
 احبار و سنان را برسد بحر نامی که آن در مدس گشته از انتقال عالم حسن
 حان به عرب الدین محمد حل حلف مبر علی حل معر شد و در سال هوار
 و عد و شصت و شش نادر و نگ بددت از طرف پیشوا نالعی راو ناتوج بغیر
 بدوست واحد پیشکش (معدالی معلقه حصه پیشوا عدو دانی مهدری
 نموده به کهنه بدت برآورد موم حان منصی آنجا از بزی حرم و احباط به
 محافظت برج و باره برداشته مسعود مداومت و مایع گردید نادر و مصلحتان
 حیدر اندیش رسیده گفت

مرا نیست تا سر سر دشمنی تو سامان جنگم چرا میکنی

بس آمد و رفت و گفت و شنید مطامعت را نه محاکمت مبدل ساختند و ناکندنگر
 ملاقات کردند شصت هزار و بیست و صد کا و دانه برگشته حواصی را گرفت و نواضع
 معدنی ناکه از طرفش به عمل آورده به و داغ ناکندنگر برداشتند موم حان به
 موجب در خواست نادر بددت چهار هزار و نمرک و تقی ننگ حان که از
 شمراستان فتح الدوله در کهنه بدت امانت داشت تا جمعی از سوا و پیاده بعضی
 او ساخت و بدر ننگ از آنجا کوچ نموده ن سواد نلده متصل نالاب کانکره بود
 آمد حول مرد حل درون حصه مسعود ساخته به حفظ و حراست برج و باره
 و امن موحل سرکه گنده ناکه بس ن را که ن مبدل آنها بود به مردم نالی
 سده آمده از ن ناکه گشت ناکه بس موپ سا که از کهنه بدت آورده بودند پیش
 انداخته به خاک ناکه و به ناکه و ناکه ن آمدند

اول - سولان آس ناکه - سیددار سرکنه مبدل سید

و بس حدود آس حور ناکه دش ن آمده به صی گنده و حصه گردیدند

در پیش و سپر ممانعت بر سر کشیده مستعد رزم و پیکار گشت - رگهاتپه راو در پرگنات سورت و آن طرف دریای برده ورود نار مهندری که بلا شرکت غیر در بست در تحت و تصرف داماحی بود به قراریکه تقسیم یافته در پرگنات رسد حویش عمل و موحدازان تعیین فرمود و بنابر فرستادن وکلا برای گفت و شنید معاملت بلده و پرگنات دیگر که به شرکت محل بوده و دحیل کار نمودن دیکر پندت در نیمه حصه گایکوار بجوان مرد حان بوش حوان مرد حان بموجب نوشته هیجدهم شهر حمادی الاولی او را در معاملت مرهقه شریک کار سیوک رام نائب داماحی در محالات بلده و پرگنه حویلی صاحب و در تدبیر فرستادن وکلا بود که درین بین حذر معاودت رگهاتپه راو بنابر بعضی امور به صرف مسکن حویش دریافت نموده موقوف دانش و سیاحی دهانکر از تعیر سیوک رام به دیاب داماحی مقرر شده آمد حوان مرد حان جیون رام و منگل حی کار پردازان خود را به استئصال فرستاده در بلده در آورد هفدهم شهر شعبان المعظم به تعیین گماشتگان و نائبان پرداخته و چندی توفف ورزیده پسر خود را نائب گراشته به برده ستامت و کشنابی به (۱) مکاس درای حصه پیشوا رسیده در راجپور تا رسیدن ساعت افانم گروم و یاردهم شهر رمضان آمده حوان مرد حان را دید و خلعت و حلقه طلا و پالکی تواصع او را گرفته به امر ماموره سرگرم کار گشت و محمد منور الدین خان صدر صوبه که سابق برین به دکن ستانته بود برگشته آمد اراجاکه با مقرب الحضرت چنانچه سبق ذکر یافته گفت و شنید تقرر صوبه به حوان مرد حان درسف شد و هندویات وجه احراجات به حضور رسیده احارت تحریر فرمان والا شان به دارالانشاء و سیاهه عطیات نوب گردیده چون در کار خانه عیدی حکم محکم نوع دیگر روم رده کلک تقدیر شده بود هجدهم شهر ذیقعدة الحرام وزیر الممالک صعدر جنگ مقرب الحضرت نواب بهادرانه بهانه مسورت امور سلطنت بخانه خود طلب داشته به دعا کسب و ترمیم فرمان و عطای عطیات در حیر توقف در آمد چون کار پردازان بازگه والا بنابر اعتماد راجه رام ناراین وجه احراجات را به

(۱) مکاس - نکسراول جمع کردن حراج و حراج گرفتن و ناح گرفتن ۱۲ *

منصب و خطاب بیک عالم حل و بعدم امروز مأموره معوض گشت نموده
 کلک بدایع سلک شده پس از سری شدن مدب خطاب مستعار عند الله بنگ مرزا
 بنگ سرش بقطاب منصب موجداری از استقلال پدرش و ناسال حلقه
 استقلال و معل بنگ برادر او بنحویر منصب مفلس و خطاب حذر طلب حل
 بدستور سابق مقرر کردند بعد از اتصال آصف شاه که ناصر جنگ به سرداری دکن
 مستقل گشت معذا نوشته استقرار و بعضی و نافع نگ و موطه دار بداحت
 و حدیقه در فایلی گردش نمود ناصر جنگ بدعا کسبه انداد و احتلالی د
 اوضاع سرداری دکن بدیده گشت و در هر ساله بعد وضع احراعات لایسی صوری
 از حامل برگذات می نالست نرسند بنگ عالم حل دوس وقت و نو یافته بدستور
 اصل الدشند که آید و امی نه کسی نه دهد و بلا شکست جمیع معصول را بدست
 و تصرف خود آرد تا لیکل حضور مهم سازی نموده به دریغه مغرب التصرف دواب
 بهانه به مدصب دو هزاره داب دل مد سوار و خطاب بنگ عالم حل بهاد
 و سند برگذات از دادر حاکمه شریعه حامل نمود و بدست آبر سه بدسی و حصه
 مرسته جمع و خرج را بدادر ساحده مارج الدال کردند .

قرار گرفتن حصه پیشوا نالاحی راو در بخش
 داماحی کایکوار در صوبه و آمدن رگمساتمه راو
 برادر پیشوا تا بددر سورت و دحیل کار
 شدن نایب او در بلده و باقی سوانجات
 آن سال

همدین سال د حصه مرسته صوبه دلس پیشوا نالاحی راو و داماحی
 کایکوار راو بد حصه ای و گمساتمه را برادر دسوا تا نوح گران و داماحی عزم
 این صوبه گشته دحیل کریمی داد و بد و مد دحل بر حصه بدست سعد
 محمد حلی ماضی انعامه طت برج و ده بداحت بدست مدامت

از صندل و چوب آندوس مدقش بطلا که حسب العزمایش معرب الحضره مرتب
 نموده تا برحی تحائف و یک حقب مورچهل صندل طلا کاری که بسیار نه تکلف
 بود و بحصور ارسال داشته رسید چون بغایب مرعوب و مطبوع بود مقرب الحضره
 بطر برپیش آمد داشته بنام ودوی درگاه آسمان حاه بجناب اقدس گزادید و پسند
 طبع دشوار پسند گشت از راه فصل و عطا حکم خلعت چهار پارچه ملدوس خاص
 و سر ییم مرصع شرف صدور یاف و حواله وکیل شد که فرستند از آنجا که درین
 مدت نه سب حلل هرساله مرهته که نه صلح سورتهه وچ کشی می نمود حوان
 مرد حان را اتفاق گرفتن پیشکش آن صوب رسیده بود درین ایام که بنابر بعضی
 امور و تقسیم صوبه میان داماحی گایکوار و پیشوا بالاحی را و گف و شنید
 در میان آمده و فوجی بدین سمت رخصت شده فرصت را عیامت شمرده فایم
 فلیخان را نه بیانت تلده مقرر ساخته بیست و هفتم شهر دیقعدة الحکرام بدان
 صوب برآمد و پروانه مهر وزیر الممالک در باب استقلال ابوالمحسن حان کروره
 محال کهنه پارچه بنام راقم ورود فرمود و در سال هزار و صد و شصت و پنج حوان
 مرد حاد اول نه سمب تپوکبه ناره و کولوار پیشکش گیران نه کاتپیار شتاف
 و نه اسلام نگر عرف توانگر رسیده بقدر حالت و تقاضای وقت پیشکش گرفته
 بیست و سوم شهر ربیع الاول معاودت نموده نه نلده در آمد - چون مومن حان
 متصدی بادر کهدایف را نا گماشته گایکوار پیوسته مدافسه رو میداد از استماع
 تقسیم مرهته صوبه فیمابین پیشوا بالاجی را و داماحی گایکوار برج لعل پیشکار
 حود را بد پیشوا فرستاده استدعا نمود که حصه بادر کهدایف بطرف پیشوا
 قرار دهد و نائب او را بیارد چنانچه حسب الخواهش او نه عمل در آمد
 و نائب پیشوا رسیده دحیل کار مقرر گشت *

مقرر شدن فوجداری و عاملی پورگنه بهروج از
 خالصه شریفه نیگ عالم خان

سادعا در ضمن ایام حکومت مهاراجه انهی سنگه کیفیست توسل حستن
 عدد الله بیگ فوجدار پورگنه بهروج و حمو سر باماف حاه نظام الملك و تحویر

و بدین امری احوالات و حلال مرهنة که بهانه بدنی و بند و بست کولان
معمود نه واقعی نمی شد شنی برسندۀ نلدۀ و درجای نمی گزشت که بی
دکلی کولان نه هئنت اجتماع در آمده نه شکستی دروب و بعد زنی حدود مساک
و بریدی دکاکس اسون برداخته از نرس کالا و اشرد خدا و کد ناتو و اطفال حورن سال
معل و نالۀ نعلۀ گل سم دندۀ نه عیون نمی رساندند

• نظم •
نرس و نرون نندۀ کولان رعایای مسکن نه آه و معل
نموده شنی از شعی تا سجد که ناند ز درها صدای ندر
نا امنی شوارع و طری نعلانی رسندۀ که بیک صا را حطرو نردن سم را حد نال
مدد دبی و مستقری حه رسد و نرس نندانی ندرتۀ انعمۀ فالة طری موانل مسدود
بی رهبری آنها حادۀ ان معنی معمود اگر احسانا نحل کرینه نرحل شوند • نظم •
دست ناسازگر نراز کنند بدل گرمی پیاز کنند
نگ بیک حاصلش رسانند همسر نرش برهنه گردانند

و بدین نرشم حوزدگی برنوع آمده و سرشنۀ ندر گسسته که اصلاح ندر ندر
و حدره سری آنها نعلانی رسندۀ که از حوف سواران نران آن گروۀ کالری نه کدل
حوی نه نلرمی نه انقراع خاطر گای نمی توانسند نمود و مکر انقاع شده
که بسرمت شل رسندۀ ننه رحوب را می بردند لهدا نرس و مت مرکب ان
امرشدن را منلس حل حزش نندۀ از اقل آن امتناع ورزند حوان مرد
حل از حقیقت آلا گشته راتم را تکلف نموده که برای او سلسله حقل نوسل
نه مقرب العصرت شده مربوط سازن نرمان تقر مونه دانی برای او حاصل کند
حون حواش ان کار حمت حود نداشت نرشت که اگر او را مقرب العصرت
ننگرند حود نرند و نه خطب نالۀ والا و صدر نرمان والا حان امتناز نرستند
از دل و حال ن خدمت گرایی نمر نخواست حود و هر نالۀ بد نرمانند نا جمعیت
نورونی حن حواشد حون ان معنی از انله و کدل بمقرب العصرت سند
گفت که ما موکل او مناظر نرد هر نالۀ او ان سم نرشنه نلرمیس خاطرش
حون نا حوان مرد حل نالۀ دست اگر او نندت امر مرهونه نرشنه نند
مورل لب هندان اوای حندی از مگس دل که نلمطاح هدد حوربی گوند

نقل پروانه بمهر مقرب الحضرت و الخاقان جاوید خان نواب بهادر و باقی سوانحات آن سال

آنکه وزارت و عوالی پناه شهاب و معالی دستگاه علی محمد خان بهادر مسمول مراحم والا باشند درین والا از پیشگاه خلایق و جهانداری خلعت فاحره و سرپیچ مرصع و منصفه شمسیر ناب استقلال دیوانی احمدآباد و اصافه یک هزاره دات و هسب صد سوار و خطابه بهادر و منصف پانصدی دات پنججاه سوار و خطابه حانی به محمد رفیع و محمد شعیب پسران و پانصدی دات و پنججاه سوار و خطابه کاظم علی خان به محمد عدد الله برادر آن و ررات پناه از حضور پر نور مرحمت گشته باید که شکر تفصلات و عدایات بارگاه والا بجا آورده بحضور لامع العور عرصداش نمایند و باستقلال تمام از کارهای تعلقه سرگرم و حذر دار باشند که حسن مجرا به ظهور آید - رافم به شرائط آداب پرداخته گرفت و جوان مرد خان را دید و او یک سراسب ترکی توامع نمود - حاوی اوراق عرصداش نا پیچ مهر دیار بنیاده سریر خلایق مصیر و عریضه به مقرب الحضرت و الخاقان در ادای شکر تفصلات از سال نمود چون در مهر خطابه بهادر را درج به ساخته بود مقرب الحضرت توکیل تاکید فرموده در دارالخلایق مهر دیگر مرتبه ساخته بر عرصداشت رده از نظر اقدس گزراید بالصورة تبدیل مهرها کرد بحسب اتفاق دران اوان راحه بیتی بهادر متلاشی صوفه احمدآباد گشته فرد پنججاه هزار روپیه پیسکس بدریعه مقرب الحضرت داده بود بحسب حواله و کیل فرموده گفت که فرد موکل خود فرستاده بنویسد که اسباب دعا و علم بهم رسیده اگر خواسته باشد بالفعل او را تکلیف پیسکش بیست هرگاه باشد خوب اسب از اینجا که از گردش فلک دوار حال این دیار از تعلل مرهقه بحدی انجامیده که اکثر پرگدات و محاللات در و بست در تعب و تصرف آبهارفته و در بعضی که نا جوان مرد خان بطریق بالمناصحه قرار یافته سربک و سهیم غالب نا وجود گرفتن بیوره متعدده و مصادرات متموعه قریب چهار لک روپیه به جهت داخل صوفه رسیده

مراجعت نموده بمشیت امورات مرجوعه بلده برداشت و مغلل حی چهار که
مدا کارش بود به گفته اهل عرص باز داشته معلی مصلحه گرفته خلعت
و نالکی داده به دستو سابق مستقل گردانند دوازدهم شهر ربیع المرجب
درهمونی چندا نعل گذاشته بهای سنگه دسائی در مکانم موضع ندود معموله
آنجا شداتت حین درین انام مناهی از دیوار حام ندانجا نفا نهاده بودند جنگ
بوپ و بعلک د گریخت جوان مرد حلی که پرست روح اسناده بخرمن
و بعب در راحت آنجا می نمود عدد الواسع بخصی که ناپیش گراشت
برحم در ندون د غلطند و حدی دنگر گسته و حسمه گسند انعاماً گولک بعلکی
د بهلوی راسب مصل نداف بخوان مرد حلی رسد بوست مال گریشت
و آنجا را صاحب د آورده به بلده آمده .

ورود عطیای نارگاه فلک اشتباه و اضافه منصوب و خطاب بهادر به فدوی درگاه آسمان حاه

همدان سال محدده مآل از پیشگاه عظمت و حلال بموجب عرص معرب
الخصوب و العاقلین جاپرد حلی که به خطاب دیوان بهاد سه بلند گسند از آنجا که
از قدم منبرحه الحال اس نفا رمند بود حدانجه مکه سنی دکه دعه در محبت
خلعت جامه حله داحه سر پیچ مربع و سمندر قصه ده نشان و عطلی اندک
منصب که از امل و انجده د شرابی داب تک هوا سوا و خطاب بهاد و حکم
لم و نفاه مناصب مناسبت براد و دتیری زادجا معتبر مناهی گسب و اس
نبرد مسرت حاند از دیش رلحه رام فلان و ککل ده ده جهان مدا بداند انکساف
ناقت ناسو بوشت که این مراتب را به حسب ظاهر ساز و سامانی مطلوب
و حالت صوبه و ده نوشته دست بموجبات دیوان بهاد که نسبت بحال ام
اس می اس او کفایت مردومه و اظهار ساحت حرات شد که امندول اسلاف
مناهی در دستد لم و نفاه دیوبت بموجب خلعت و سر پیچ و شمشیر نا نوشته
بهم حدود که به ده بود دوا ل و ککل گردید و ده اس ع ارباب باحمد آرد سده

متولی درگاه شیخ احمد کتھو گنج بخش قدس سره بنام رافع وزود فرمود حقائق و معارف آگاه شاه پید محمد که در مسجد جامع امام داشته نارشاد خلق می پرداخت بیست و هفتم شهر حمادی الاولی رحب هستی نه حانقاه بیستی درد و مریدانش مددی بر مضجع او بنا نهادند و وداء الدین حان که نه منصب سه هزاره دات دو هزار سوار سر فرار بود در بهروچ از چندنی سکوت داشت چهاردهم حمادی الثانی نخل حیاتس از پا در آمده و از کشاکش رمانه وارسب -

از بهر قطع نخل حیات تورور و شب

چون ارغ دو سر نفس اندر کشاکش است

و بیست و دوم شهر رمضان راحه زای سنگه درایدر رحب هستی نه عالم نیستی برد - و دهم شهر شوال چون بدو بسب کوتوالی از شیخن سرانجام نه شد دستور سانس سلیم نه حال گردید و در شهرستان وجود سعدر حان برادر حوان مرد حان فساد اخلاط اربعه حادث و طاری گشت و طبع آن متوجه گردید چون تاب مقاومت بیارود پهلوی رستر ناتوبی نهاد و هفدهم شهر شوال یکی از بی نا کان عناصر چهار گانه غالب آمده پیکر خاکیش را از پا در آورد * مدمومه *

چار طبع مخالف و سرکش چند روزی بود باهم حوش

گریکی زین چهار سد غالب جان شیرین برآید از قالب

حوان مرد حان فرین اندوه و ملال ماتم داری پرداخت و این مقال نه گوسس رسید -

گر پیر بود ساله میبرد عجبی بیست

این ماتم سخت است که گویند حوان مرد

وروز آوز حان برادرش از بیسلنگر بنابر تعویه نه بلده آمد و بعد ازربعین حوان مرد حان جهب بند و بسب و تشخیص پرگنات و گرتی پیشکش رمیداران صلح بود سانس مئی برآمد و قائم قلی خان را نه بیادت بلده مقرر صاحب و در سل هزار و صد و سب و چهار پس از انزعاع آن پانزدهم ماه ربیع الاول

است

• منظره •

حوائج این ملک از پستان بود و زبشلی جهانی بر شل بود
 اگر ربع اشان کند شهر فلر شود امن از مینه ها این دله
 و به مغرب العصور نوشت که اگر از پیشگاه نصل و عطا منصبی گمی آنجا
 بنام هر مرشاد حواضر اده اش مرحمت شود چون بدست الله اسب در بانی
 نجا اده عهده و اهدام علی محمد حل که نامر دیوبی صوفی احمد آباد مامور
 است و از حسن سلوک رعایا و برایا رافعی و شاکر بهاده لوازم امداد و اعانت
 نجا آورده دخیل گرمی نماید و اظعلی اس ناتره میگردد و اس معنی از
 برسم زلی گنگا دلس نه راقم وانج گسب سه هلو روز نه گرشه بود که مرد
 حقیقت مر سوله احد ا که م ف العصور حواله راحه رام داریس وکل کرده
 فرموده بود که موکل او محل اعتماد است و از احوال و اوضاع اس ملک
 واقف بدو رسد که اگر بدرد را متعلق ساحبی نه دکهن مرس علاج داد بدنگد
 و او بعد سه مرد ا که لرسل داشته بود رسد دلسج نوشت که اظعلی زبده آس
 عالم سوز آنجا بدرس آب داری معلوب سه دا دکهن درس وصف نه نظم نمی آد
 و ازین که نام فدیوی درگاه را مندرج ساحبه از ان اطلاعی نه دلد و سابقه و تقریب
 عاده نوشته است بالتحمله سند مقصدگیری نه ده هر بر شد شوب صدور یکتب
 و احد رگه دته داس بدلت را داتم و بدسکاری برلی گنگا داس و دو هزار سوا
 و هملی مدر دده ناپک ز بددر بدل بدویر نموده انظاری انصافی ایام نلر ان که
 دلس بود داشت و بدسه زلی گنگا داس سند که مسعد نسد که متعدد
 سندن لوح نه سوش گده خود ا ملحق سار از انجا که مسب ابروی بدلی
 نه بدسه بود ما عدد المعز دمی سه دار و راحه گفتگو واقع شد و احد با حواجر
 زاده گسه اندک و این معنی صوت نه دست عمدان سه حوالن مرد حلن مستحق
 دمی را از بعد سلم نه گوبوالی بلده مفر صاحب و حلم و یک ز بددر بدل
 مده معدن مضمی نظام الدس حنی که از حصر مرحمت گسه بود سند و دو قطعه
 پیوانه نمده و به المک د دگند حسن ملبوس حص و دخیل که ساحبی

استدعا نمودن راجه گهناتپه داس دیوان صلابت
 جنگ بهادر سردار دکن متصدی گری بندر
 سورت را بنام هرپرشاد خواهرزاده خویش
 وکشته شدن راجه با خواهرزاده بردست
 عبدالغفور رساله دار و سوانحاتی که
 دران سال رو داده

از آنجا که هنگامه و فتنه و فساد بدر سورت چنانچه سدو دگریاب نه طول
 احکامید جمهور انام عموماً و تجارت پیشگان خصوصاً از اتلاف جان و مال نه ستوه
 آمده نه چاره حوئی و طریق مخلصی هر چند پیک خیال و برید اندیشه را نه
 اطراف و اکناف دوا میدد غیر از التجا بردن نه صاحب شوکتی که قلع و قمع بدیان
 فتنه ادگیران تواند نمود نارگسب نهد لهدا شطری از درد (۱) نال و شرح حال حسران
 مال نه راجه رگهناتپه داس دیوان صلابت جنگ بهادر سردار دکن نوشتند از
 اتفاقات رای گنگا داس پیشکار دیوانی صونه احمدآباد چون دران کار بنابر هرح و
 مرج که در دیوانی حر نامی و شانی نماده معطل و ما حصلی که اوقات گراری
 تواند نمود ندانست از چندی نه دکن شتافته ناراجه ملافی شده از راه
 حیرخواهی نه تعزیمی برخی از رویه سلامت روی راقم را طاهر ساخته مشتاق
 گردایند و انواع رسائل ویمایین مفتوح گشت راجه رگهناتپه داس بنابر التماس
 شکان بدر سورت و رفع فساد بدر بعه معرف الحصر و الخافان حاوید جان که راتق
 و فاتق مهمات سلطنت بود حقیقت هنگامه و حرانی و درحواست سکته آنجا
 نه پایه سرپر حلاف مصیر معروض داشت که ما دامیکه پای صعدر محمد جان
 و سید اچهن و این جماعه در آنجا نربا است تقاعد ورزیدن شخص فتنه محال

نداشت تسلیم بد واقع شد - مسترقم به نصر اینکه برورش عهد نموده مورد
 تعرض و آفرین حوادث گشت نیتها بالعکس دند از راه عرب بهلو بر سر
 بتوانی نهاده در گزشت گویند که خود را مسموم ساختن التماس معذر معظم
 حل نه رقی وفاق مهمات حکومت متوجه گشته فارسیان را که نه نعلبه اندام
 اسنان عربی سرکار والا و داورعلی (۱) از مکر نادرشاهی معذرت بود نالک مقرر
 ساخت و حدیقه او بدین امر تمام نمود علی نواز حل که بانی مدالی اس همه
 معرکه آرائی شده نوع نعلت داشت اظهار رنجش نمود - نادر پس خاطر معذر
 محمد حل فارس حل را موقوف داشته بدر سرود و او فارس حل را از بد
 سرت بر آورده که نه سمت نسبی مدعیه پیسوا فقه اقامت گرفت و مرصد
 رست و نادر نشست همدان او را نه بعد حاسوس نرسداده پیشوا نالکی او
 نا نوشته نامرد حواں مرد خان مشعر در اس که چهارم حصه مرهه موند گناراب
 دار نعلی نه پرتنه و نعل سکدپور را بدین امر مامور ساخته ام باند که گماشته های
 داماهی گنگا از محلات و مدگدات بی دخل سازند و ممدومعاون او باشند
 از آنجا که نال هنگام نعلن پیشوا علامت جنگ بهادر سرور دهکس ناله قتال
 و جدال اندر حده گشت کار نه معروف مد ری و معرکه آرائی انجامند اس معنی
 نه حفر بونف ماند حرن نال انا نادر علنه کفر اهل اسلام از حملت دس
 حصص حذر انام نه مدهده و مساهله می نه داخندند عتد اصنام اکده خا نکرده
 است کرده بت نرسنی آواز بهادرد حقیقت نه شاهپر اندرون نلده نه بهلوی
 سعیدی اس معرکه نه ناسد و هنگام ادلی و انامه علوه حرن حدوس بی محل
 بقوس و حس ناله و نعلی بر مدهداشت حلال علی نه حالت مصلمان بهم رسید
 لهذا حدمه آنکارند نعلی محمد نظام الدس حل حقیقت حل را ظاهر ساختند
 سه بت ناله اند دس دامنگره گشت ۱ جمعه بعد ادلی جلوه ناهمانه
 مجلس خاندن نهاده ناهمانه آن حاشده حراب ساخت .

(۱) نامه بهلوی را گویند که مردم مدهده ناهمانه جنگی نزلن سوار شده در دریا
 نادر معذرت بهان بهان ۱ مخالف ددلی سرورده .

الحکرام که فریب هسب ماه اربین قصیه منقصی گشته بود جماعه و لدیس
بدوعی در بندر سورت رساییدند که احدی نا حذر نگردید - * بیت *

عجب مردم آنی اند این گروه
که دریا بود برد شان بی شکوه

و دفعه طاهر شده - * منظومه *

جهان در جهان فتنه انگیز دید
سی آتش فتنه را تیر دید
سی حادثاها بوی و کهن
ر آسیب افتاد از بین و ن

ار مشاهده این حالت و دریاف حقیق که پسر و دامادش مدلع حظیر صرف
این فتنه انگیزی در آورده اند نه تو بین و تسبیح آنها پرداخت اما چون تیر قضا
ار شصت بسته بود فائده مترتب نه گشت سید اچهن قریب دو ماه دیگری
پایداری نمود از آنجا که آدوق قلعه معاصر بر برج کهنه شده بود عارضه (۱) رحیر
در متحصنان افتاد اکثری ره نورد مطموره بیستی گردیدند و باقی ماندگان آماس
کردند بالصروره نا حافظ مسعود خان چون جمعیت وافر فراهم داشت سلسله
حمیان امر مصالحه گشت و او بجمعیت حیات خاطرش مطمئن ساخته احمد
پسر خود را نا جمعی نه قلعه فرستاد و سید اچهن از تنگنای چار دیوار بر آمده
مخانه او آمد - حافظ مسعود خان قلعه را متصرف گشت و سید اچهن را روزی
چند در کنف حمایب داشته نا متعلقان نراه کشتی روانه مدینه نمود و او از آنجا
نرد پیشوا بالاجی راو نه پوده شتافت و این واقعه در محرم سال هزار و صد
و شصت و سه پایان رسید و بساط فساد در نوردیده سد (۲) حند رال انگلیس که در
مدینه بود نه مسترلام گماشته خویش نگاشت که حاکم داری سید اچهن نمودن
و نرداد دادن لاتی و در منارعب حکام ما تحکارت پیسگان را در آمدن مدیست

(۱) رحیر شکم رفتن نا پیچش ۱۲ *

(۲) حند رال نه لغت انگلیس ناظم آنجا را گوید ۱۲ *

به معانیت (۱) ناره دریا یعنی ساحت که بر سر (۲) حو لنگر انداخته (۳) روارو
آمدنی اطراف را ملاحظه نموده را گوارند بالجملة جنگ نوپ و جنگ از
بلعه و خانه وانی انگلس در گرفته عالمی را به و نالا ساحت و جمع کنیز از سده
و رعیت از صدمات گوله ره نورد وانی عدم می گشتند و اموال و امنه نعلوت
پیشگان و اهل حربه و نبوت و دکاکن اسده نازارها به علت و سوحب د
می آمد

جهلی شد از کسه نالا وزیر
کسده ز کشی نمی گشت سر

و سلامت کوه و مراحل به معانی بلعه نالب حدیو رسد از آنجا که خانه
حفظ مسعود حان نالای انگلس مرف و حو ل واقع شده بود از دشمن د نعل
اندسه داشت و نظر به مناعت و استقامت عمارات لانی که از صرب گوله نوپ
با لقب رنده بر بردود مستعظان آنجا را که چمائه پیدگل هندی بودند بدل
نقد حال و امیدواری آینده و استقلال رهبری نموده نورش برد و آنها بدر رفتند
و مبلغ خطر بود و حسن بعارب و آتش مهر تلف گسب ناورود این سانه
مسدود استقلال از دست نداده نعلک و رساندن کرمک و بعضی ضروریات
و مس بی لب نایوده به سد اهری می برداحت حو گرنس بلعه نعلک
و نوش صرب نوب نبود معرکه حدال و تفل نامداد اعتماد و منعهلی کلی
به رزه مصاف این عفا که را و به محمد حان سرانجام می نمود و فریاد
و نعلی ظلومین سم دیده و آه و ناله ملهولین عم دیده به عنون سده گوش
مکمل مله اتلی ا کرساحب از آنجا که موسم آمدنی جهزات نبود حدیو
در حرکت عمریت معده محمد حان نال حوری رو داد تا آنکه د ماه نعلک

(۱) ناره نعلوت ارلن لب از کسبی تا آنجا که جهزات کلی لنگر اندازند نوده کروه
لبست و بهندی دیواره و ناره گریه ۱۲ •

(۲) حمیز لنگر ناره •

(۳) روارو جمع یق که برع کسبی لب ۱۲ •

گشته متضمن آن بود که آینده او را نه حکومت بیارد و من بداند تختم درنگ
 داشتم ثانی الحال بر اصرار تخلف اجماع نکرده مهر نمودم اکنون که مدادی
 تمام او بر آمده و اراده آوردنش در پیش است بر چه حمل توان نمود قطع نظر
 از عهد شکنی که بود ما جماعت انگلیسان مدموم ترین حصائل نكوهیده است
 کسی را که بآن صورت بر آورده آوازه ساخته باشد و بر عریش اهتمام داشته
 و عهد و موثیق بسته شده باشد هرگاه ممکن باشد توقع بیکوئی نمی توان داشت
 و چشم داس بهبودی را بساید و من محور این معنی و نا شما هم داستان
 بیستم و مورچال بر حائے ولاتی خویش قائم کرد ولاتی نامطلاح آن جماعه
 مکانی را گویند که امتعه واقمشه خرید و فروخت در انجا می شود الحاصل
 مسترقم جانب داری سید اچهن را بر دمه هم خود گرفت و کمر معاوی
 از چسب است -

نه کیس حواهی میان را تدنگ بسته دل چون سنگ را بر جنگ بسته
 و جنگ توپ و تفنگ با مسعود خان و مورچال علی نوار خان آغار بهاد علی -
 نوار خان با و قار محمد خان و حاجت مسعود خان محفل کنکاش طلب داشتن
 مسعود محمد خان آراسته گف -

چنان نقش آریم بر روی کار که حیران شود دیده روزگار
 و رایها بران قرار گرفت که چون کپتان انگلیس مخالفت گرفته است جماعه
 و لندیسان را که ناری دعوی هم جسمی دارند با خود موافق ساخته بدین کار
 مامور سازیم و آنها این معنی را پریا گسته کسنتی چند روانه تهنه نمودند که
 مسعود خان را در پرده حفا که انگلیس و غیره اطلاع یابد بیارد و علی نوار خان
 بمحاله بریدی بداند رسیدن این بود از راه براری روانه نمود و بر کماشی حالت
 و بریداد آگهی داده دوست -

چو دمه بخوانی سنگ بر بسین که بی روی تو غم اندر هگین
 مسعود بری تمهید و تدبیر واقف گشته (۱) عوانی چند مستحق از مردم کاری

مادون آمد تا وجودیکه عالمی سوخت و هگرهلی بی خارگل کلب گشت رگ
 شعاعت شان را گرم نه کرد و عری حنمت شان بخوش در نماند مغلب
 القلوب بکفره دلپای شان را برگردانند بی جنگ و تراج پیش از آنکه دولت
 بآبهارسد و کار ناسعمل آلاب حرب انعامد رو گردان شدند بعشی ملتعه و لعنه
 ملتعی مصافظ مسعود جان گسده منجمه وحبی که شب تری حرج سناه
 سده بود نانک سراسر نواضع نموده ما بی را بوشه سغرو زان راه مقبر ساحده
 در آمد و سر خود را بسلامت که بهلوان زنده حورش است نه بهروح رسانده
 ساه بی سردا حوس گله بی شدن و بی سر هر کسی کچ عاقبت بدست
 آورده منوسل و شنگ علی نواز حل گشت و او روز دیگر بی ممانعت نه دربار
 در آمده امظیل و بدل خانه و اناثه را ضبط نموده مدانی بدام معدر متعدد حل
 در آورد و مورجل در بلعه بست و از آن آهلی اسل

• منظومه •
 که سد سگد دوش از سدر ملک همجو گردش ^(۱) خاک رور
 سده معمل بی اشتباه ناعس حسدو فصلش نما

که نوپ هلی روپس بی ازدها بیکر سه طغنه خنده شده است آتش در بهاد شل
 انگذند و بر دربار و حانه حنظ مسعود جان و مورجل گد و پیش گوله سال
 تکرک آشن بدیدن گریست

• منظومه •
 سد از انس لعظ هنامه گم سر و معر از سنگ عراده نرم
 درپس شده معسرا از دماغ ز سوادای بی دنده سرها فراج
 ز مه نا تعلی مدانی گریست نو گوی جهان را سناشی گرفت
 سده آتش نوپ زبرل سرک جهنم شده از شرلش حصه

ممدوم کنلن انناس از اسماع مدانی نفا معدر محمد حل نعتظ سغود
 جان که بی سده شمسدش دگر مسعود بدام نمود که دست در آوردن معد
 ممدوم حوس سناشی که نه سر حمه نکه مستحل و ایمان مود و مدعت

ز گرایی نباشد که در ضمن او را بدام نلا اندارد پراگنده خاطر بود - * مصراع *

در کارم و بیکارم چون مد بحساب اندر

ددار و مدار میگرزاید تا آنکه قریب ده هزار از سوار و پیاده درد بخشی در دربار
مراهم آمد و بیست هزار روپیه سید اچهن برسم علی الحسب که فرد اقرار
انداختن طرح جنگ معین گسته بود برای تقسیم سپاه فرستاد علی نوار حان
آگهی یافته بقول آنکه دسب پیش روال ندارد پیشدستی را کار فرمود و نواردهم
حمادی الاولی - * نظم *

دم صدکیس مهرمان سپهر همه کینه گردید و نگراشت مهر
بر آمد برین توسن تیرگام بر آورد رخصده تیغ از پیام
قطع رشته صله رحم نموده مسارع و مسابق کرده نه عزم برداشتن مستحفظان
دروب حصار و دسب آوردن دربار سوار گشت و جنگ کدان دروازه چند دسب
آورده نه معتمدان خود سپرد چون حمعی درین هنگامه از طریق کشته و حسته
شدند حجاب شده و اندیشه عذر از پیش روی حافظ مسعود حان بر خاسته
گردید کسان خویش را نه مددگاری و بستن مورچال فرستاده مستعد رزم و آماده
پیکار دسب و نموح تلقین و اشاره او تجارت پیشگان اتعاق نموده نوکران
خودها را شریک کار ساختند و از هر طرف نائز فتنه رناده کشیدن آغار دهاک - * بیت *

ریک فتنه انگیز شوریده کار دسی فتنه برحاسب از هر کدار

موج سید اچهن که نه سرداری و نا شلیقی بخشی بدان اطعای دیران فساد
کمر بندی نموده بودند ناسداد طرق و کوچه بندی سیل نلا راه در آمد آدجماعه
بدربا پرداختند و تدبیری نکار برده دکاکین مساکین راسته بازار جهتی را که گمان
رحنه یورش مخالف میوب آتش دادند که مکر سد آتشین مانع شود از نجا
که اکثر جانهای ددر حیطان و سقش بی دسب اسب نه یک لمح در
گروب و از همسایه همسایه دیگر سراپ نموده بهرحا که رسید تر و خشک
را سوحب - * بیت *

گفته اند آفب همسایه نه همسایه رسد ر گریبان چه ریانها که نه شد دامان را

حافظ خود را جمع ساخت تا حفظ مسعود جان که بدین انصاف دروب برورش
از سد اهن مدحش بود بر ما می الصبر خویش آگاه ساخته بر فاقه دعوت
نمود و از احسانت کرد و نه مرادند نگذگر علی نواز حل نگاهی نه بددل
لعل ناسد عند الله عیدوسی صاحب سعاده به فرستادن بدر و هد نه ساخته
بصافه آمده دحل ولز گشته نه پیوستی سهام مرانعام مران در خانه کمالی
اندسه نه کمن شست و حفظ مسعود جان که بدین حرارت خویش جمعی را
نوازی از جمعیت مدعی افزوده تا خود داشت حلمی او گشت سد اهن
ازین سائحه آگاهی یافت

دک شد بدلش جهان فراح   نفس وی شد آسمان فراح

در مدر مدانه و اطعانی ناکره دده نه آمده محمد هاشم دمی بعضی خود
را به نگه داشت ما روز ساخته با جمعیت سلق و حق به معاضدت دربر مقرر
از مرد حلفت داد

لی که می ندانه می موسی لعل عانس

اول از تقوم خاک سنده ساعت را دس

معناج و دلم و ظفر علامن حدشی دغ دگ حل که حالی از رشد نمودند رفقت
و مر محمد حل بران زاده آملی خود را راجع دانسته و مرده آردن معد محمد
حل را شنده مراقبت گردیدند و جمعی دیگر که دوسل با علی نواز حل داسند
از سد اهن حدائی گردیده دتر دوسند علی نواز حل دده از خ کار برداشته بر
مدل انقل علی رؤس الاشهاد بقراهم آردن سناه اشغال و زند و حسب الطلب
حفظ مسعود جان جماعت خویش از دندا راحدزی که نه معاونت طلب داسند
مد داند گره مدحوب پیستن بدبر حفظ حل و مثل که از رویداد هفتمه سلی از
دلب حتمل مدرب گره دودن بقول آنکه ملر گردیده از رسم می دسد بقدر
حالت نوکر گره نه برزی خود داسند بسند حفظ مسعود جان اگرچه نه عهد
و دسمل مؤکد داسل تا علی نواز حل دست دمی شده بود اما داندسه آنکه
معا الهی سد اهن و او سرش نموده داندله ظفر این معرکه آائی جنگ

بار برس در آورده مصادره نماید و آنها بتفرس دریام ما می الصمیرش را نموده
به حائفاه سید عیدروسی رفته دحیل آن حاسدند چون در بدر سورت بدانر کثرت
میریدان و حرمب آنها مقرر شده که دحیل آنجا را احدی متعرض نمی
تواند شد و گویا (۱) تستی فراریافته سید اچهن کناره گیري آنها برهمونی علی
نوار حان که آنها متوسل او بودند حمل نموده بدطن کشب و بدعام کرد که بالعل
حددی نه دارالسرور برهان پور که وطن اصلی و مسقط راس اسب درود و در بدر سورت
نداشد او از استماع این خبر موحش که در محله اش نمی گرسب درکار خود متحیر
گست خون چاره ندانست ملتکی بعد عدم سرانجام سهرگسب نائده مترتب نه
گردید و پاسم آمد که بیرون برآمده در ناع نقل مکان نماید که ما یحتاج خواهد رسید
بالصروزة رفته فرود آمد و کمر عداوت بر افتراع حکومت حالو چسب سب چون
بدولت حریمه که بی آن این امور صورت پذیر نبود که گفته اند * مدطومه *

چو خواهی مستخر کدی کشوری   ر گدگی کن آراسته لشکری
دایر تهیدسب همدگام کار   چو ناری است بی نال و پردر شکار
هژ بریکه چنگال و ددانس بسب   بدریان روز میدانش بیسب

در بحر اندیشه عواص فکرت را عوطه و ر ساحب مشیب ایردی یابری نمود
و در زمین تدبیر که هم سنگ و حب لولوء تقدیر تواند شد بدستش افتاد
یعدی وفار محمد حان ولد صعدر محمد حان که برادر ریش می شد و او
داماد بیگلر حان برد والده و مادر رنس از اندوختههای آنها واقف بود مصحوب
معتمدی گفته مرستاد که اگر اتفاق نماید سید اچهن را بر آورده صعدر محمد حان
را که در صوبه تهنه آواره دشت ناکامی اسب طلب داشته بدستور سانی بحکومت
مستقل سازیم - وفار محمد حان که حجلب رده از دسب رفتن قلعه
و محکوم دیگری بین الخوف و الرحا رندگانی می نمود و متعلقان صعدر محمد
حان که نوید آوردن او را شدیدند نا او همدانستان گشته تعهد سرانجام احراحات
که درین کار صرف شود نموده قوی دل ساختند چون علی نوار حان ازین ممر

(۱) تست بفتح اول و سکون سین مهملة بمعنی صد است ۱۲ - برهان *

و معنی پیدا شده در حایه حوی و نهاله سازی انداده تا خود منگفت • منظومه •

منش ایمن از دشمن کینه حوی اگر چه بود خورده خوردهش مگوی

اگر خصم جاری بود در دهی تواند که در نا حلد ناگهی

ایها تا روزی حافظ مسعود جان نثار و نوح نروغ و سرور دامن عرصه
که هنگام رسیدن علاء توس بود و خورده دُملِ نوزن بلبل که کرکی در گوشت
و نامطلاح اهل گنجرات بونک نامند تا حمامه حدشمال و همراهان نروغ شدت
سند آهن ظهور این معنی ا از مساعدت وقت و تازی نصیب نصو نموده نه
علاج و موافقت حدرا ندسان عدل حرم و احتیاط را از دست داده مستحقان
دوب حصه شهب نداده اند الدندان انوار و منع در آمدن او مصحوب نکه سوا
حفظ ممدود حلی آگهی دانه به سرعت تمام رجعت بهری نموده برگشت
حس بدریازه سند می خورس سند و تب و تب دیگر او د نا آنکه بد ازه ندان و می
سند که در کارسای بودند و او سند حصه خود را بدین انداخت و سند
حس آمده از سند آهن استعاضه و ناعب این حرکت نمود و او گدنگی
کامری را منسک ساخته عد بدر از گفاه گفت امارع شده و دعدده که د دل
حظ مسعود جان حا گرفته بود زایل نه گشت و مصحوب و حد است خود
نفس از پیش برداخت و نهایی نعم و نعم د مرغ سند اش کاشف ا است
که انا اندل سند آهن رو نداده داشت و وزگا عدا طبعی نروغانی پیونده -
دیدی که می اندسند و نفعه دانعس می نفعند سرور ندکه می نفع
ا نفعی - اد نه خلاف جواش او می اد و مهاد منصوبه اش ا نه مداد خانه
می بد و حلی بد نا نمی نه جهور و صودش می نیست
دیده حور ک نفع و تقدیر حصه نفع
نه دست و دست یک در لب بودست

در روز و خطورش حظ نمود که ولی آتاه کالی دمی ا که - انا حکومت
م نگ حسن مصد امه حد - نه بود دستگیری بهد - نداده اند و معنی

برانگیخته شدن گرد باد فتنه و فساد در بندر سورت
 فیما بین سید اچهن و علی نواز خان و طلب
 داشتن صفدر محمد خان بامر حکومت
 و متصرف شدن حافظ مسعود خان حبشی
 قعله را و رفتن سید اچهن به مبنی

سابقاً روانه شدن صفدر محمد خان به صوبه تهته و متمکن گردیدن سید اچهن
 در امر حکومت بندر مبارک سورت و مقرر گشتن علی نواز خان به دنا و مزار
 یاتن سوم حصه در آمدنی حاصل در عوض تمدخواه به حافظ مسعود خان حبشی
 مشروحاً رقم رده کلک بدایع سلک گسته چندیکه روزگار ناپایدار مساعده نموده در
 سکنه آنجا فراری و آرامشی از مهره همتا مه قتل و حدال بی میل و فال دسب بهم
 داد ملک دوار و گردون دون کجرفتار را رسک گردیدن گیر گسب و از راه عدوت
 سپید آسا بیفراری نموده در نام فیروزه حصار مدحیدین لغامی مرتب ساخته سنگ
 و تنه در آرامش سکان آن گل زمین انداخت و بزرگ خویش به سر گردانی
 متذلل گردانید -

ملک را غیر ازین خود بیست کاری که یاری را حداد سار و یاری
 و هر کجا جمعی دید یرا گنده صاحب ساهداین مقال آنکه سید اچهن رتق
 و فتق به مات متصدی نری را تکف اختیار و منصه افتدار علی نواز خان بهاده
 خود در قلمه عیش و کامرانی عیش می نمود جمعی از حوشاءد کوپان قار
 روزگار و بیرون ساران عدار بدایر پیش آمد خود تمهیدی بستند از در حیر سگالی
 در امداد سیم و سریک بود حافظ مسعود خان که در امر دسب گردانی در بر
 آوردن محمد و محمد خان و صفدر معون بود او رسدی پیدا کرده و جمعیتی بود
 آوردن آنگاه طایفه مدی می دیکه اوینی دیکه مجلس به حاکم حاکمیش
 و به اجاب کرد و به مجلس مقام دند و سید اچهن به به و به و به

سایر بلاد موسومۀ حوال مرد حل و تمام ملک عالم حل ده هزار رویه از محصول
 برگند بهر روج و روز و نمود حوال مرد حل را از رسیدن احکام والا آگاه ساخت ازانجا
 که از اندای سرپر آزادی حصر و قدرت حکمی تمام او شرف بدارند و دانند بود
 سر شهر حمدانی اولی به عنوان عظم و تکریم به خانه رانم آمده گریب و اراده
 داشت که به انعداد حکم اشرف بردارند آن وجه را بدهاند اما بنابر اعلوی
 معوان شد طس الانس به عمل نه تمامد و حسب الحکمی که نامرد ملک عالم
 حل بود فسد حوال رسد که بس انحال آصف حاکم برگند بعلی بنصر جنگ
 و در ده احارب او مطلوب است حوال بنابر دین ارکان دولت که با خودها تراج
 داشته کار به حدس نیکدنگر می رسد و علت مرشد روز داد و دهی عظم و ضعف
 حسم و بساط سلطنت بهم رسد ادعای احکام والا دیکل از مثل درخواست و باز
 دسی به شد عمدرل اول حوال مرد حل شانی چند سوزل سران حوالش
 و بیس نموده به لوازم شانی بردارند برسم منکرند به دنگ احلی بدعت
 اسی بدرة نمرد محصلان بعض نموده بمعرض انصال رسانند و محمد جنگ
 که به صدتی و بلاد بس مصد حاکم گشته آنجا را بعض نمود حوال مرد حل
 در ده املاح بدل بمرد شدتند بدوست کرده برگشت و داد الدلی حل که از
 حدی نه مومع اند سریده بنا داشت از بوس آنجا و صنعت نا حل
 که دسی است الم ملول گند از حوال مرد حل استدعای آمدن بلاد نمود
 حوال او انی نه گسب و حق درنده را فراموش کرد لاجله به بهر روج رنده سکونت
 برزاد و سوزگام دسی به بدب که تندی او نه بلاد آمد و حدس بدد
 و دهی مومع کیده سنده در شرل رویه به علف کاه و دانه گرفت و به موم
 درگاه مهمل ا ملک دنگ به بسند و بدستل حصه مرشد زاعی گست حوال
 و حل در ده اظه دسی مومع انجا محال کرانه دکانی را که از اندای
 ادبی بلاد و درخواه دنا و مسکن مومع بود مومع ساخت و مملکی بر
 آورده حد انوار حداد مومع که دنگ مومع به گسب و عدد العسل
 حل حوال مهمل بود بسب امی از احمد آرد و آمده به موم بدنه و ازانجا
 به به ح و به دنا انعامت کردند

ورود احکام و الا در باب اینباع جنس ملبوس خاص و ارسال سر رشته ها و سوانحیات آن سال

شمدران سال از دستگاه نظم و جدل احکام مدسی مهور و زیر اعمالک
در باب انتیاع حدس ملبوس خاص به حسب شوارز زویدیه نظام مدوی د کاه
و حسب الحکم در باب رسانیدن ده شوارز زویدیه مستحما آمدنی محذرت

سایر بلاد موسومۀ حوال مرد حل و تمام نیک عالم حل ده هزار روبه از معقول
 برگشته بهروج رزود بهمود حوال مرد حل را از سندن احکام والا آگاه ساخت از آنجا
 که از اندای سرپر آرای حضرت پدر مدوت حکمی تمام او شرف نعل نداده بود
 عه شهر حمدانی الاولی نه عدوان معظم و نکردم نه خانه رام آمده گرفت و براده
 داشت که نه انقداد حکم اشرف برداشته آن رجه را بدهاند اما پدر اعوانی
 معونای سلطان انس نه عمل نه تمامد و حسب الحکمی که نامرد نیک عالم
 حل بود مدست حوال رسد که نس از نعل آصف حاه برگشته نعلی بدلمر جنگ
 نه دینه احزاب او مطلوب است حوال نه دفع از کان دولت که نا حودها نراج
 داند گاو نه حوس یکدیگر می بسدد و علف مرهه رو داد رهی عظم و ضعف
 حسم نه تسلط سلطان بهم سند ادعای احکام والا تا کل از مدل برخواست و باز
 نرسی نه شد حمدانی اولی حوال مرد حل شانی حده سوزلی سران حوش
 نه پیس نموده به لوازم شانی برداشته برسم مملوکدان بلر دیگه اعلی بدعب
 اشرفی نوره نمود و محصلی یعنی مرصوده بمعرض ایصال ساند و محمد جنگ
 گهواره مصطفی نه بلاد پس مصد فساد گشته آنجا را نص نمود حوال مرد حل
 بدر اصلاح ندان عرب سندن بدخوبست کرده برگشت و نداد الدین حل که از
 حندی نه موضع اند سوبه تمام داشت از نون آنجا و صحبت نا حنس
 که مدانی است الم ملول گشته از حوال مرد حل استدعای آمدن بلدة نمود
 حوال او انمی نه گشت و حق دهرینه را فراموش کرد لاجل نه بهروج رفته سکوت
 بد و سنوگرام نامی به بدلت کهاندی او نه بلدة آمد و حوالین بدلت
 نا دوحی بموضع کهره حده نه هرله روبه به صعد کاه و دانه گرفت و نه عرب
 نه گاه بهدل وا مکنه دیگ نه بدست و بدست حصه مرهه راهی گسب حوال
 مرد حل بدلمر اظهار بعضی منابع البحر محل کرانه دکانی را که از اندای
 انانی بلدة نه بدخواه نداد و مسکن مایه بود موموت صاحب و مدانی بر
 ارده بد انواع حدات مدات نموده که دنگ معدوح نه گشت و عد الحسن
 حوال معطل بود بسبب امی از احمد آباد نه آمده نه عرب نوده و از آنجا
 نا بهرج نه برانۀ نا الخلافت گردید

کشته می شود و استماع آوار جوان مرد خان که اصرار بالدهدام مصر و خودس داشت نموده از حجاب شده بر آمد و گمادش به یقین پیوست و دانست که مطلبش چیست و مقصودش کیست در را کشوده تا شمشیر آخته دست از خان شدین شسته بر آمد و سخت گونی آغار دهاد - هر که دست از خان نسوید هر چه در دل دارد بگوید - و در نسومی مراهم آمدگان که بدین ار پا در آوردن او جمع شده بودند آورد و آنها بیکدفعه از هول خان کوچه داده در میان گرفتند و یکدوئی بر خمس مجروح گشتند که از هر چهار طرف هجوم آورده از پا در آوردند -

پشه حو پر شد - برسد پیل را تا همه مدوی و صالبت که اوسب و لاش او را کشیده از دریچه ناع در یک رود نار سارمتی انداختند و هنگام حقتی در بیرون دروازه خان پوز مدون گردید جمعی که در ناره بین پوز بودند این واقعه را شنیده هر کسی راه خود گرفته کتاره کشید و اسب و یراق و یالکی با ائانه آنچه بود جوان مرد خان به صط در آورده از روی حرم و احتیاط مسرعی فرستاده صدر خان و زور آور خان برادران را که موعع اوبکه ادایه معموله پش رسیده بودند از صورت رویداد آگاه صاحب و نوبت که چون نظام حواهر راده شهیار مقتول با همراهیان در اردو اسب ملدا ازین ساربه واقف گشته مصدر امری شود آنها به مجرد اطلاع به محافظت حویس پرداخته در همان رویه جا گرفته نظام را گفته فرستادند که حدائی گریده بهر حا که خواسته باشد برود و اوار و قوف این معنی هراسیده رب و صدر خان و زور آور خان بیلده در آمد *

ورود احکام والا در باب ابتیاع جنس ملبوس خاص و ارسال سر رشته ها و سوانکات آن سال

همدران سال از پیشگاه عظم و جلال احکام مدسی مهروریز الممالک در باب ابتیاع جنس ملبوس خاص بیست هزار روپیه مقام مدوی درگاه و حسب الحکم در باب رسانیدن ده هزار روپیه منجمله آمدنی محکات

مدد اندقام و دفعس و آمد و نامعصوصان مدعی که از بد معاشی او دلگدازان
دادند طرح کدکاش انداحب و گفت

بر آم که دیک مدارا کنم   بر او دسمی آشکرا کنم
ما حلر حلر اس از وی می   حرا حلر در نا گزارد کسی

اکثری هنگام آن است که مرهمی بر جراحت سکن زدنش که بر دل است هم و از
ف و گراف و نقاشی و راه و راهی بر او گوی که او را نه به
طلب دانه از منل بر دارند و او احد روز دوشده چهار دهم شهر صفر که شام
عرب آفتاب هشتاد بر سه دوازده دسمی رسیده زرد گسند بود پیک اجل که
دلی طللس فب گوییل گتر گسند نه بهد آورد و بر سر د سلدد و او جمعی را
حون گرگل بسده بحون مصلح و مکمل بسده دمت عدد الاستفسا معلوم نمود که
برای تقاضای طلب بسده اند و او نموده اند بهنده مقصد طللس را ندان
حمل نمود و حدل سب که بفکر استعمال و گفت و شدند این جماعه خواهد
بود حون ما نه گورستان صحنی اندوز گراشت دانه دلی همراهی معتمد منلر
سروانی سلل فضا آسانی رده دوش که بدنی امر مقبر سده بود اجل
ولر باسقفالس آمد و دسمی بر او انداحد معرج صاحب و او ازین حرکت
حدب زده شمسدیکه در دسم ملازمین بود کسده روینو آورد و او کدرا گوی
شهار نکمل اینکه حوان مرد حان دیون است آنچه شدنی است بخصوص
مرد بهمل حالت دم پیس بهاد حلاج و معرج مدعیست نکدیکه راهی گسند
دین من جمعی دیک را مسند و آمده مساهده نمود و حوان مرد حل را دان
جمع ندست دعدده بحاطرش حطر نمود نه نصر اینکه ساید ضمن جماعه
می صغی او هنگامه آاشده بشدد حون دلی نمود ما دو دعو دله که ما او
نوردد نه ححره نه آمده در راست از آنجا که حوان مرد حل از روی حرم
و احدهد نه سب نام با حدنی بسده برعدت و بعد پیس مدد نه قتلش می
نمود و بعد می حدت بر د ححه حانی گست حون بسده نه نازک بود گرا
شده دلی انده مظمه نسبی اسد سهدر از مساهده این حالت که رایگان

گسب بدمستی و خود سری آعار بهاده از خود حسانی بر گرفت * بیب *
 ناده بر خوردن و هشدار دشستن سهل است
 گردولک رسی و مسب نگریدی مردی

و روز بروز در اسباب تحمل و تکبر افزوده بر آراستگی دکان خود نمائی می افروزد
 و عود کمر در مجمر فلک و فلس بر احگر یددار می سوخت و رایحه بخور (۱) حیلًا
 از گردیدان بلند پروازی بشام خان می رسانید تا آنکه راغ اسود سودا در کاج
 دماغش آشفته بسب و معریش را پریشان ساخته بفصله عروزی که مدموم ترین
 حصائل نا پسندیده و دلائل ترین شنبه نکوهید است ملوت صاحب و پیوسته
 در محافل صدر بشندی و بالا دستی را می حسب -

* بیب *
 کاکل از بالا بشندی رتبه حاصل نه کرد رف از افتادگی پهلوسنن ماه شد
 و بدطر حفارت در همراهیان جوان مرد خان از اعلی و ادانی می نگریست
 و در محاورات و مکالمات عدان زبان نهوده گویش در کف اختیار نماد و از حادّه
 طریقی ادب دور افتاده پازار از انداره گلیم فرا ترک بهاد -

هر آنکو بهد یا ر انداره بیس برودی سر آرد ایام خویش
 اراحتا که مدلهای رسوماتس بالا رفته جوان مرد خان بمقتضای وقت تلخی
 معاشرت او را گوارا ساخته تحمل می ورزید و موقوف بروف داشته گفتار
 و کردار ناهنجارش را نادیده و ناشنیده می انگشت و بدر تعادل رده در لوریده
 سیرش ممداد و این معنی را اقتدار خود تصور می نمود -

* بیب *
 شراب عروزش چنان برد هوش که بودی یکی برد او بیس و بوس
 و کارش بحدی انجامید و سر خود سریش بنوعی حارید که هنگام بر آمدن مصدر
 خان بدایر بدو بسب که او را تکلیف همراهی شد سر نارده امتناع ورزید و گفت
 که اگر مراده سر خودی نه این کار مامور سازد فرمان پریرام و گرنه نا دیگری
 همراهی نمی نمایم و نظام حواهراده اش را ناهمراهیان تعیین ساخته خود
 نا معدودی نامر موحرداری اقامت کرد جوان مرد خان که او را تنها یافد در

آنها را مسلمین و معام انعام اند و عباد کلی دارند بنائند الهی و امثال
 بناساهی از لرادا ناطقه آنها که اس شهر اسلام را حوس نا کو و حاله زمینده
 زمیندازی ملووار نمایند و مسلمین را مستاصل گردانند مصون و محفوظ ماندد
 درس ولا از اشدله دقمن صوبه داری صوبه گجرات از پیشگاه خلافت و جهانانی
 ده نحت سنگه نراد انهی سنگه مسلمین و عدیه سنگه شهرن گرداب حرب
 القاده اند و دل نربک وطن مالوف نهاده اند لهدا امدد داریم که نای
 رشاه ارحم الراحمین و حاتم الدینیی حم نرالحوال ما حمانه مسلمین و عدیه سنگه
 اس شهر نموده اس مسلمین اده مهر و شهادت خود مری سازند که بحضور
 ناریانی دهگاه سلاطین سحده گاه نربده اعدله رسده تلاش آنها دهجه نربانی
 ندند که مائلن ناطمصل خاطر ده شهر اسلام سنگی و زرنده ندعای دوام دولس اند مدد
 حصرت ده مدد شاهنشاه دس نرب معدلت گستر مواظبت می نموده باشم
 التهی اما مهاله ییس از رسدن معصر صمغ عربس اس صوب نموده نود
 ده سال هرا و مد و شصت و دو خند سراسر عربی و نرجی نعتاف ا ندد
 سوز که نرلی و ردالممالک می نودند ده نوده کهتندن او کسده دهف ده خند
 که دس نای نوشدهجات وزیر نعام او و ییسوا بالاحی راو رسد نائده ده نحصسد *

ده قتل رسیدن محمد شهباز و وهیله

از حمله سوانحیات اس سال ده قتل سدن شهباز و وهیله است معصل این
 معصل نرسندل احصه آندکه او ده اهام حکومت نهم الدوله نا نرسه سراسر
 و خندی از نندگل افانده واد اس دهه کسده ده زنده سائر ملارمان نا آنجمش
 مقد نود مانده ده طرف گست و ده همن ملک ده اند و امکنده دیگر دهکی
 نموده خند اس اسب و سه انعامی هم ستند و ده دهنامه آانی نبرجی
 نرد معدیه حان آمد و شریک که کسده مصد نردن کدند و نا او خندی دقت
 گریده آبرونی و مکنی از خطا دعوی ندسب آوزد ده حسب انون نسی
 مد نعر وهیله از سول و نئده ولرد احمد آبد سده نود ده اندک دهمنی و کمد
 مدنی سانه حرمه اش از دهه ماتنی و معنی لب نرب از شراب نضوب ملا مل

راو مدار علیه راحه ساهو بجای پدرش بتعلقه پدسوائی مستقل گشت کسان
 خود را فرستاده ریدکوحی را که کهایدی راو نار داشته بود خلاص کرده بردند
 و مررا لهر اسب خان سوانج پویس از ممر نیکاصلمی تعلقه که ازباب تحریر را
 کسی نمی پرسید پریشان حال بود باستماع حدر وصول امیر الامراء نه خود هبور
 نظر بر ساعه و معرفتی که نا او داشب مراد بیگ را برای نام نائب معمر ساخته
 روانه گشت - حوان مرد خان از تقرز صونه بهماراحه بحب سنگه از راه عافب
 اندیشی علاج رافعه را پیس از روموع بخاطر آورده صورت حال و محصری دهر
 و دستخط سادات عظام و مسایح کرام و اعیان و اشراف و سر گروه نکارت پیشگان
 مسلم و همدون مرتب ساخته بدرگاه معلی ارسال داشب *

نقل محضر

آنکه حصرت طل الله حلد الله ملکه التماس جمهور مسلمین از سادات
 عظام و علمای دوی الاحترام و متصدیان خدمات پادشاه دین پناه آنکه در
 عمل صونه داری بهماراحه انهی سنگه در بلده احمد آباد و برگدات مضاف
 صونه گجرات آنچه از بهب و عارات امتعه و اموال عربا و حفر حائها
 نه خیال دیدنه و هتک حرمت اسلام و ناموس مسلمانان و تحریک مساحد
 و اماکن دررگان و افشاء مراسم کفر و بطلان و حرید و فروح حبمر و حناریر
 در هر کوچه و بازار بر سیدل اعلان نظهور رسیده تراحدی ارادانی و افاسی
 مخفی و پوشیده دسب و راحبوتان همراهی ایسان بعضی از ساء مسلمات
 را نه طمع و ترعیب و بعضی را نا کراه و ترهیب از دین متین سید المرسلین
 بارتداد گرفتار کرده بهاروار برده ادد و عظیمه مصیب در اسلام آن اسب که آن
 زبان مسلمنه تا حال دران دیار رده ادد و مسلمین چاره استخلاص آنها از دسب
 این کفره ندارد در هنگام محاصره بلده وصیح و شریف مسلمین دل از حامان
 برداشته و مال و متاع بآنها وا گراشته نامتثال حکم پادشاهی و حمیب دین
 حیر الانام علیه السلام از شهر بر آمده شریک جهاد با لشکر اسلام سده ازین حب

دلیل محه پیسکش و ندرانه بهصور در دور اسال ممداشده باشد بدوی در
 بدربست صوبه دموده اسال می داشته باشم ششم برلی اتصال مقدمان
 و معاملات شرعی داوغة عدالت مسلمان نگاهدام یا از حضور معرر شود امیر
 الامرا متعلکا ابدان اقدس از نظر انو گزراهند و چهاردهم از پیسگاه عظمی
 و حلال مهاراجه نصیب سنگه نعلی خلعت شش بارجه بطور خاص و سرپیچ
 و شمشیر حصصه مربع بقوص صوبه دای احمد آباد از بغیر نظرالدوله سر بلندی
 یکتب و نه همراهی امیر الامراء بدگر بدربست صوبه دارالظفر احمد و حودهور
 رحصت گشت و بهانی معدمدان را بدگر دویکتب حقیقت و حالت صوبه
 مرجهه و سداد و آبها نه نقد و نظم واقف گشته بده ظاهر ساجند • مصحح •
 آن مصر مکرم که نو دندی حراف شد

• تب •

دان حمی که نو دندی بلی نه بلر دماند
 حالی در آمد و سر سندی بهلر دماند

حون طقت عهده دآبی نه حود ددد دادۀ انی صوب نکرد همدان اولی حوان
 مد حلی محمد شهنار زوشله را که مصدر بدداد گسته خلعت و نکر بحد فعل
 نه عوض طلب دادۀ بدگر بدربست نه گنگه کبی حصت فرمود نه همل روزها
 نه بر راه فعل سقط گشت و حوشحال حد بدگر سده که پیمانه عمرش لغر سده
 بود و دعت حداب مسده نه دکن ارواح سده و محمد شهنار از ضلع کبی فراع
 حامل نموده آمد حون انام دیزد حصان مروعات رسده نو سعد جان بدگر
 مستخص و گرنس پیسکش ضلع بدلی سلور بر آمد و اگوشنه نامی نه بدلت
 آمدنی راز نه بلده نه آمد و ار دکن حمر رسد که آصف حاه نظام الملک
 رحب عینی از حبان دبی نه عالم حردانی بود و سردانی دکن دلمر حدک
 خلعت ازمدش بکن دتب و بدورالدوله از اسماج تقیه صوبه بهمارجه بدت
 سده دنگ و بونف را مناسب حل ددده رشتۀ امند امر موعو را منقطع
 ساحه نراه کودره غازه حصصه دمداد گردید از انجا که نالهی او ولد نالهی

صوبه داري مهاراجه بخت سنگه و به تمشیت امور نظامت جوان مرد خان و دیوانی فدوی درگاه آسمان جاه

مهاراجه بخت سنگه برادر مهاراجه انهی سنگه متوفی رممدار جودهپور که چندی بیس ازین بموجب حکم حضرت فردوس آرام گاه با جمعیت همراهی خویش محصور آمده در بندگی درگاه والا حاضر بود پس از ارتحال آن حضرت به امر افدس فائر گشت چون در ایام حکومت برادرش در احمد آباد آمده و از صوبه رافع گشته بود درین ولا بدریغه امیر الامراء سادات خان التماسی تقرر صوبه بنام خویش کرد از آنجا که امیر الامراء از حور و تعدی مارواریان که دران وقت به عرصه ظهور آمده اطلاع داشت مسروط بسط چند که بطریق مچلکا نوشته محصور افدس سپارد برسانیدن درجه پیرائی را متعهد گشت و او نوشته داد *

شرح مچلکا

آنکه فدوی درگاه از راه فصل و کرم بخدمت نظام صوبه گجرات سرورار شده اقرار می نمایم که شرح ذیل در تقدیم خدمات ناساهی موافق صابطه پردازم و خلاف آن به عمل ندارم - **اول** محالات حاصه شریعه را تصرف نکم عاملان را دخیل داشته امداد و اعاد می نموده باشم - **دوم** اهل خدمات ناساهی را موافق صابطه متعلقه خدمات دخیل و از حسن سلوک خود هرکس را راضی دارم - **سوم** منصب داران که حاجیر در صوبه گجرات تذخواه دارند تصرف حاجیر آنها نکم و راضی نامه محصور والا ارسال میداشته باشم - **چهارم** مسلمانان سنگه صوبه گجرات را از حسن سلوک خود راضی داشته باشم بی موجب کسی را آزار و ایدا برسانم - **پنجم** آنچه در عهد حضرت حلد مکان صوبه

فرات داشت امیرانی در پی الاحترام و کائنات نام از لیسری و شهری پیسکسهای لائی
 نس کشیدند و نگارها بر فرق وائی از زر و حواهر مجده زین بصد و سدس الهی
 و دهنش کساده رطب اللسان و عذب اللیل گسندد و آداب بجا آورده بموقع
 عرس رسانیدند

• منظومه •

که شایسته نعت شاهی بوی سرارا ظل الهی بوی

گل طرف باغ مراحلی بوی حراج مرا حا دولی بوی

بد نه بد شاه و شهراده حوال و حوالی بوی

بود نسب ناحله د دامب همه بدگانم پیرامب

سوخا نست بدیم بهر نیاز یکی پیش بودنگی در نیاز

بغضاب حسوده شامل حل در لیلی معقول مدس گست و برهان الملك

ابوالمصو خان بهاد معتر جنگ اعلیٰ حلیه و حله لب و سرپیچ وحده

ناب کلکی و بلمدلی به صغ بغوض و راب اعظم و دستوی معطم بر بواحد زبر

العمالک ساحند و نه حمت حاب حلیه و سه پیچ وحده و شمس بدصه

مجمع بد قه مد بکسی امیر الامرائی سادات حلی بهاد دولقه جنگ

سای ای دس و ربق و نفی مهام ساطط دای مائس و بد اقتدا معد

التعصوب خاربد حلی بخور برموده بخلعت حلیه فامب و بلدس اس بلندی

بخشدند و نه رای انان ناگرمیل خلعت فاحره سادجام مهام دیوانی حالصه

سپه و دیوانی بر عطا کردند و سمر بدگل نگاه معلی ماحو نه و مدولب

نه عدالت ددشاهی از حلاج و حواشر و اسب و فیل بهاد کامدب گسند

خون حد - ر آبی نه احمد آرد سد حوالی مرد حلی بدواحد دوست

سدیمی امه نمود و مدلری اس و امل بعام زمی بلند آوازه ساحده عایا دایا

ا ۲۱ گردانند و خطره بلاعت شعله ملک مدد اذلف عثمانیون مرید بر دی

دادند و نه دارالضرب و حوره اسنی و ویده بخت ملک مددک احمد شاه بهاد

دکته مزی دیره بوی گفت

حضر موحس بعرض رسید قسم عریض فرموده نه ماتم و سو گوازی پرداخته
 عدان موک طغر توانان را بصوف دارالخلافه معطوف داشتند و در مقام
 لودیه تعلقه پانی پت نور مبارک سه سده عرب شهر حمادی الاولیٰ بر تخت
 و زودی جلوس اول فرموده برهان الماک معذر جنگ چتر سلطان بر سر
 آنحضرت افرشته آداب بجا آورد و متوجه پیس گردیدند پس از ورود نه سواد
 دارالخلافه انس آن محضوف حمت الهی را متصل مرار حضرت نظام الدین
 اولیا بخاک سپردند و موحس حکم اسرف آن حضرت را مودوس آرام گاه بر
 معقه روزگار مثبت ساختند -

* یب *

دوام ملک و نهایی قدیم کس را بیست

حدای راس نهایی قدیم و ملک دوام

سلطنت حضرت ابو النصر مجاهد الدین احمد شاه

بمادر بادشاه غازی و صوبه داری فخرالدوله

و تمشیت بامور نظامت جوان مرد خان

و دیوانی فدوی درگاه

چون سواد دارالخلافه مصر حیات ملک احتشام حضرت پدر و درت کیوان
 رفیع ظل طلیل اله احمد ساه دانشاه گردید امریان عظام و ارکان دولت و زور
 آفرین حان داطر و مقرب الحضر حارید حان نا تحب روان و چتر و سائل
 رنگاری و ایال کوه پیکر و اسنان ناد رفتار نعم آستان نوس و استقنال شتافته
 سرف اندوز ملازم گشتند و آنحضرت سواری تحب روان و ار حتر سلطنت
 و جهانداری بر فرق همایون افرشته نا کوکنه و حسم متوجه قلعه ارک
 دارالخلافه و دولت حانه مبارک شدند و نور فرجده پنداشده ششم شهر
 حمادی الاولیٰ که ساعت مختار انجم شداسان بود بر اورنگ خلافت و فرمان
 روانی آنا و احداث دالارت و الاستحقاق جلوس ثانی چون حق تمرکز و سکه نور

د حدس ههکامه از معروضه مهمل دارالسلطنت لاهور بندرۃ عرص نکر نکل حضور
نص گذر رسد که احمد شاه اندالی تا فوج گران از دارالملک کلل گرشه
مدرجه ابن صوف است حکم معلی شرف و نقب که امواج فاعره سرکردگی
وزیر الممالک موالنس حلی و ابو المنصور حلی صدر جنگ میر آتش
و سادات حلی دوالعقل جنگ و امرائل کرام و نحسلی عظام و راحه انسر سنگه
زمیندار آمنیر نالو ازمه نوپ خانه و ادوات و آلات فرد بمقابل و مدافعه شدند
لکن دولت فرمان بربر گشته به ساز و سامان یسان اشغال ورزیدند و نر اندک
معنی از پیسکه جذاب خلعت مآب دستوری نامه مدرجه گشتند و هر در سه
معلی سده بنده دعوی همسی و همجسمی که اطاعت نکردن شای بود
مهمل کنکاش آراستند و آنها مرل ما گرنف که از جذاب اقدس درخواست
لحازت نادراده حلی و جهتال احمد شاه بهادر نمایند که د رکب طغر اندسب
بوده بالصرام مهم بدانند سادات حلی بذارالخلافت آمده النمیس امرائل
و بعضی رسانند دخه استعالی و مدرانی دانت و نادراده را رحص و مودد
از آنجا که طبع اسف مائل و اعت سر مملکت قدس گشته بود هر چند اطد
مائی به داند لانی مداوا مودد سودمند نماد * نص *

حون نصا آند ظنن اند شود آن دوا به دفع خود کمره شود

حون شب نص و شم شبه منع الدی سال هر و صد و شصت و یک شبه
اذا حار احلهم المناحیر ساعه و لا تستعملون به سند داعی حق را انک گفته
طد رج نقدس تأمنه لندوس بریں دیوار موده بدگمان تنی عرب و سداو
عصمت برعلیت مدب ملک و مال استل آن حضور ا ناو ود ان طد
آدب به شاهراده حوای نص معهی داسنه مسح سویع السد بود و اب
نص و نکس رانه ساحند و اس فانی به سقامی رسد که د نواج به سند
و فوج شاه اندای نظمی نص نص مهم داده و بداو مدک جنگ مهم
است گسه و نقصی الهی مگو نص و ان اممالک حلی نک شده ورز دند
بدلای سکس خود به به دند دند اده لاد بعتق دانت حون ان

نبرد اچندند و بلی استعانت او از حلی رمت نه سعی و کوشش تمام از این
 و طقه خون حواء رو نه نهاده حصار نهاد باز گران نه دنبال شده حدی را کسبه
 و حسنه با نروازه همراهی نموده رساندند بالحمله خون مدد محاصره بطول
 استقامت بود و نه آورده و مصالحه جنگی قنور راه نرفته جماعت مارولرانی
 همراهی الهه رای سنگه و گجراندلی و رفیقان شد حلی و مردم منعمه پیادگان
 و عمله و معله برپا خانه بدلی آغاز نهاده بدرخواست مرسومات زناده از معزری
 که نه سماح و لحاح رساندند قتل و نکوحی ملعاه گشته پیام آشنی
 و سرد آن ملعنه بدرون برسد شتر حلی و راحه رای سنگه نه کفالت محمد
 شهنار روخته که عذاب از بهاندهری ناشد بر آمدند و شتر حلی نه ناله سبوز و راحه
 نادی شدت و رفیق و محض الدوله تا کباندنار ملاهی گشتند و او محض الدوله
 را مدد حرج بعد ملل مقرر دانسته روانه بناد نمود و رفیق را دستگیر ساخته
 نگه داشت و آقا محمد حسنی و محمد شهنار کرمعلی را حلاج داده رخصت
 فرمود از سدوح اس ساخته مداه الدس حلی که در قصه امریه نه دنگرمی
 رفیق ایام داشت برف را حلاج حل ندانسته نه کربنج انتقال نمود
 و از آنجا موضع اندر سونده مسکن حینا رساند از آمده سکونت گزید .

افراشته شدن راییت طغر آیت نادرشاهراجه حوان

تحت وارث تاج و تحت احمد شاه بهادر

مقابلته احمد شاه اندالی و رحلت حصوب

فرهوس آرام گاه محمد شاه نادرشاه

اریس سیستانی سرا نه مملکت

خاوندانی

خون د نام کور و اسناد مسکت ابروی مدان بلی بریده و عابد الله
 رای حدی کسبه که عربی حدی را حوان دنی بدید کیدلی و این سندلی

و او چهار حصه موده کجرات را به دیاب داماحی برادرش از تعمیر ریگجوی ندر
تعمیر می نمود و برخس گردانید - کهادی را از سنگه اراانی ریگجوی
و اندراج قلعه بورد از ریگ پسر خوانده اش و تحیل کار گشتن حاکمین پندت
به دیاب او در بلده واقع گشته مسافت را از سرق و نادر استعاره نموده عام
این صوب گردید ریگجوی بر قصدش اطلاع یافته با مشورالدوله و سیر خان و راحه
رای سنگه نا موح آراسته مقابله و مدافعه را با خود تصمیم داده در سواد قصه
پژداد درم طلب آمد و از و خامت عامت ملاح کار در جنگ میدان علی بوس
الاسپاد و نا ظاهر نا او هم جهیز شد و اندک پس ادب داماحی به دیاب حال
دداسته معاونت به چهار دیوار حصار بورد نموده در آمد کهادی از حلد
و چسپان در رسید چون جمعیت چمدانی نا او در سیده بود از ووس خان
متصدی مدد کهادی که از ریگجوی عبار آلود خاطر بود و حواس مرد خان
استمداد و استعانت خواسته نوشت ووس خان آقا محمد حسین را با چند
صرب توپ و حرائر نا جمعیت سوار و پیاده رساند و حواس مرد خان محمد شهباز
در هیله را نا همراهیان و جمعی دیگر مصحوب حاکمین پندت و حصص بورد
کهادی او به عزم بورد آمده به محاصره پرداخت و ریگجوی را محصور
ساحب و قریب پنج ماه متوالی جنگ توپ و تفنگ سر آمد وری دران
ایام آکجوی برادر ریگجوی نا حماعه دکمیان از یک جانب و از سمب دیگر
راحه رای سنگه نا مارواریان و همراهیان ناراده میدان داری و جنگ صف از
تنگنای قلعه بر آمدند کهادی او بیر کمر مقابله و مدافعه و سر راه گرفتن حریف
را چست بسته به تسویه صفوف پرداخت و حماعه از یکه تاران و جوانان درم طلبان
نا گیران حوس اسبه را ناحتن معادل آکجوی مامور ساحب و انها دعه حلوریر
به ترکناری در آمده رو برو آوردند آکجوی بداند عادت مستمر دکمیان که جنگ
در گیر دارد رو گردان شد نا گیران دسب از تعاف او نا داشته بر سر راحه
رای سنگه که فیل دشان را در پیش انداخته به تجمل و آراستگی از یک جانب
می آمد عطف علان نموده ریختند و فیل دشان را در حمله نخسب گرفته

کرمک محصوران بدادند و او شکر نمود و متعذرانه هنگام درخسندگی علم
زننگی روز از افق شرمی گرم و گذرا رسیده بر نبردگاه آنها ریخته بختک در
پیوست عدد الواسع و همراهانش که از وقوع این واقعه و سروج این سانحه عاقل
و بصیدی د. مراحل مکانی ملحقه معنی و اندکی هنوز از خواب حرگوش
سر بر نداشته و برخی ترفع احتیاج شری می برداشتند که این ناله ناگهانی
مانند فصلی آسمانی بود آمد سعد منبها ولد سعد نور الله و سعد بعر الله ولد
سعد فاسم که از روی 'بهو و حلاوت علم فراز را بر خود روا نه داشته چون فرصت
اسب سوانی نه یافتند پیاده قدم حرات پیش نهاده نا بکدیگر گفتند • لب •

یا بر مراد بر سر گردون بهم تا با مردوار د سر شمش کدم سر
و به مدافعه و مقابله در آمده سر راه بر حریف گرفته بختک کوه بران داد مردی
و مردانگی داده عرصه نبرد را بخون رنگس ساخته سح روی همراهمان افروخته از
نا د آمدند و دست نظارل مرهه د عارب ده و اندراب حرب حذره گسب رفتلی
عدد الواسع را بونق فراهم آمدن و نه مقابله برداختن رفتی نه گسب و هرکه هر جا
بود من بختکراسه تقدیم بر خوانده ازان معرکه هولناک رو نه ملده نهاده هنگام
شام ^(۱) باعلق مفکرة و عقل گسسته و شغل شکسته در آمدند • لب •

بود مرکب خوشتر ازین زندگی که آرد بر روی تو شرمندگی
و این واقعه هجدهم ماه معرالمظفر روی داد و بهگولان با عصب طفل نمود
گرفته بپیکوخی بدست

مقرر شدن کماندیر او از تعییر ریسکوحی

و رسیدن او و محاصره نمودن نورسد

و دستگیر شدن ریسکوحی

ارالغا که آوملن تانی ناهل طبعی د گزشت اندکا تانی روجه دار
راو سدابیمی سر او ملن منفعل امر گسسته بود که تندی را و بدو بر مل حس

چون ماهی بی آب بی تاب سده به طع علائق مساکن آنا و احداث حلالی
 وطن گریده آوارا نادیده ناکامی گشتند و باقی بقایای صورت مالوا و اطراف و اکناف
 راهی شدند و حساسی و سمایی از ره روان عالم فانی به مباد و پیرانی که ازان و فب
 ویران و بی چراغ گشته تا حال صورت آنادی به کرب و احدی از رفتگان ناوطن
 برده گشت و این حالت تا هنگام برول رحمت سل آینده امتداد یافت تا
 آنکه ارحم الراحمین وصل خود را شامل حال نامی مرادگان فرموده به عصداق
مصمون عداق مستحقون و الله ابرل من السماء ماء فاحیا به الارض بعد موتها
 فرمان داد و آب حیاتی به خلق تشنه کامل و جان لب رسیدگان وادی
 حرمان چکانیده ازمین بلیه رهائی بخشید -
 • رباعی •

هر چند دیدیم ما نگواری تو هر چند گد کدیم عزاری تو
 از ناظر رش ما کسی آگه نیست اینها کل آنست که ستاری تو
 و در سال هزار و صد و سب و یک چون حذر ارتحال بحم جان متصدی بدر
 کهنایب معروض پایه سپر حالمت صیر گسب از پیشگاه وصل و عطا حسب
 الحکم بدام مومن خان بمهر وزیر الممالک مرممب سد و او نامر حکومت آن
 حا اشتعال ورزید •

تعیین نمودن جوان مرد خان شیخ عبد الواسع
 بخششی را با فوج جهت استخلاص قلعه
 جتیلیور و برگشتن او بی نیل مقصود

ساعاً به تصرف رفتن قلعه موضع حتیلور معموله یرگنه حولی دسب
 کسان مرهته و در آمدن عذر حدشی رفم رده کلک بدیع سلک گردیده درین ولا
 جوان مرد حان حبب انتراع و استخلاص آنجا عند الواسع بخشی را با فوج
 و چند ضرب رندورک و جرایر تعیین فرمود و او بدانجا شتافته نامر محاصره و بستن
 مورچال اشتعال ورزید رندکوجی که بتقریبی در سواد فصد پتلاد آمده بود ازمین
 معنی آگاه گسته بهگوان نامی را ناحمعی از دکهدیان رحصب کرد که به

نست و نیکتا کان یعنی معط گناه که دعاسی حشک آخو گویند اشنه داد
 که نه از منک (۱) نالنه و مروز حاله و معدنه سالعه حد بی اعلان نه شده
 که مطر آبی از آسمان بربر نماند و برگناهی از زمین سر بر برد تانه مریوعاب
 چه رسد علاوه حوادث و (۲) علاقات دیگر گشت
 لمزله •

حدای حشک سالی د آمد ددد که هوش از سر حلق عالم برید
 د آسمان سر سر رسنه شد نه دفع گناه از زمین رسنه شد
 فعلی از که و مه نگردون رسند بریدند از زندگانی امسد
 حواص برید حلق ناچهره از انام از حلق و عام سه روز منوالی (۳) نکسته
 نه آمد و حوبلی اشک از حشمه سلو حشم زولی گسب و حر عین (۴) الفعال
 و بدامت اثر لعلت ظاهر نسد و هر حد نظر انظار نه حلق سومی آفاق حلق
 گسب سولی سواد برد آه حصب لکه انری مری نه گسب و عد نعره علاوه کان
 مدلی عینی نگوش رسد روز سوز ناله بصبر علاب و کفج برج حمویات نالفت
 و نه آه و حله آه نه مهران نلاش سفتدگی بهلت حالنی عرب و وحشت
 حصب بددا گسب عوام الدلس مروت که نکلونی نیکهلی گداه اطفلی ناکره
 حوج می نموندند گریه گریه • نبرد وانی عدم می گشتند حواص بی زبان ترش
 کلمی بدی اصال گریه آمده از بی کاشی کاشده گله گله نکرگاهه نفسی می
 سدهند اکل میده حاج و حلال گشت تالاب ها و آهه حوی کاشه گدانا
 و معاصر حشک و حالی متقد معط آب در گدایی علاب انرود برود سلب مری
 حدولی ندس نمدد که و مری ندس از حلق شستن نه ندم ادا می گسب
 و مظہ کریمه یا لیس ایلی مارک و ما سمار ایلی و عوض الماء حلوه ظهور نمود
 ناله رعبا و عده نه ایلی نگرانی و مریب خصوصاً از ضلع دین از مری بی آبی

(۱) نالنه کهنه خانه گرسنه سجده ناول مصوم و دال مکسور سال رنگ معصب

و سال معط ۱۲

(۲) ما ملک جمع مامع معنی آب است ۱۲ •

(۳) سکنا طلب آب آمرزش می ناول خراسان •

(۴) الفعال سرمدد سدن ۱۲ •

چنانچه گزارش یاب - کیدار را و نفی عم داماحی کایکوار تعلق دار پرنداد سرکار بندر سور را بقرار دادن سه لک روپه بچاپ داری خویش طلبداسته بود و انجام کار صدر محمد خان به دهی که نگارش بدیرم به عزم ظهور در آمد و سید اچهن در امر حکومت مستقل گسب کیدار را و فایز یافته صدر شورش و فساد گردیده پیغام داد که اگر صدر محمد خان داخل می یاب وجه قرار داد میداد اکنون که امر حکومت بر او قرار یافته آن وجه را بدهد و چندی درین هنگامه طرق و شوارع آمد و رست تجار و متردین مسدود ماند چون از سید اچهن تدارک به عمل در نمی آمد لچار تن به فضا داده سوم حصه آمدنی محصول بندر را تا ایصال آن وجه تنخواه بوسه نائب کیدار را و طلب داشته تحیل و سهیم کار صاحب و پس از استقرار و بازحد ایصال رز نسبت بعضی حوادث که روی نمود بیدخل نتوانست شد و مجموع حاصل بندر ۵ سه قسم منقسم گردید حصه اران متصدی و بخشی در وجه تنخواه حائط مسعود خان نائب یاموب خان دندار اچپوری و بهر سوم از مرهقه مقرر گشت همداران ایام پروانه مهر وزیر الملک اعتماد الدوله در باب تحیل کار ساختن گماشته ددیع الدین خان وفاع نگار کپوره پارچه و سایر بنام بدری درگاه و رود برمود و به عمل در آورد همدرین سال در عشره دوم ماه شعبان المعظم فریب به نصف النهار رمین لرره که درین مدت امام رافم دریندیلر گاهی سده بود واقع گسب و ماندد و ریدن نسیم در گذشت که بعضی را محسوس نگسب .

وقوع قحط سالی شدید که در عوام گجرات

به تر لوتره اشتهاار یافته

از حمله سوانحات عبرت افرازی این سال که به شامت افعال و ددوب ما مردم مانع برول (۱) عیث السماء گشته وقوع قحط شدید که در افواة اهل گجرات به تر لوتره که عذارت از سعوب هزار و هشت صد و سه نکر ماحیب

(۱) عیث نازان و نازان نازیدن ۱۲ *

فرستاد مسر لام که پیش روی قلعه مترصد آمدن عمدة النصار بود نه متحرک نبوی
آوردن بلا خوف نه حائله خویش فرستاد خود نه دربار آمد و نا علی بنوار حلین نائب
منصوبی رفتنه نه مقصای رمت گفت و شنیدی نموده برگشت و حائله خود را
استحکام داده نشست و روزی حد گراندد عمدة النصار را نه بتبدیل نفیس براه
کسی نندی رساندد و او همانجا سکونت ورزیده از اندیشه گومت و گذر و رست *

قوار گرفتگی حصه موشته در بندر مبارک سورب

حین از ابتدای ساد مرهنة درین صوبه که د نواحی بندر سورب بحر کردگی
پیلای گلنوار نه عریقه ظهور آمد از آنجا که حدان مدرب و مکندی نداشت
منصوبان آنجا نه مقابله و مدافعه می بردا چند حدانچه در محل خویش
سوی دکرانده تا آنکه نه مرور شهر و سمنی که جمعیتی بهم رسانید دست بطاول
نه ناحت و نا راج برگشت آن ضلع داز ساحت که رسم علی حلین نا فوج آراسده
د ایام حکومت خود سال نه سال بمقابل و مدافعه او برآمده تعاقب می نمود
بس از شهادت رسم علی حلین که حاکم سر راه پیلای بود تمامی برگشت آن
طرف دزلی مهدی و سرکار بند سورب بلا شرکت عذر نداشتن بلا نشویش
د آمد و بهرام حلین را مدرب و مکنت مدافعه و مقلقه او بست بهم نداد اما حین
علاّ برگشت سورب که سولی آنجا نه تروحت نمی رمت و رعایا از خوف
منصوبی حائف و هراسل بودند نه ملاح و تکلف آنها نا منصوبی طریقی سلوک
سلوک ساحه مرا داد حصه نمود که رعایا مستانده ناشدد و به فراج نال
و جمعیت خاطر د مساکین خود را آباد برده بفایر معاملات و تروحت علاّ
نه کسده نمانی د بند آمد و رمت نماندد و این صوت نا رویداد فراج سدد
احین و معد متعدد حلین گرب دوم نه کیچ داز مرور استمر داشت و نظر بر
مدب حاصل و نور مصالح بوپ حانه مداخلت مرهنة د بند نمیدوانست
شد حین سدد احین مله نامی را از برده بقره حق الاعانة نه شرط احراج معد
معد حلین بمعاولت طلب داشت و او گسه اندد و معد متعدد حلین حرانده
اسمنی بدست آورده د حصه تمام بده مرور حلین شهر بده تحکک د بدوست

نوشته عمده التجار با احمیری خان دستوری یافته در عین گرمی هنگامه آرائی
 صدر محمد خان که بار دوم برپا نموده بود رسیده شریک آن معرکه گستند
 بالحملة چند ماه که بجنگ توپ اندازی و معرکه آرائی منقصی گردید و صورت
 فتح الالب سورب چشم نه کسود چون حمعی از مردم کاری و اعتمادی همراهی
 صدر محمد خان مثل حسین بیگ خان و متر عدد لصد ره دور سهرستان
 عدم گسته بودند و موافقت تجار و عموم سکینه بممانعت مساعده گردید پیسرو
 کار دیده دسب مبارعت کوتاه ساخته درکوب چهار بمبئی و ارانجا نه صونه
 نهته راهی گشت همداران اوان چون متواتر و متوالی و افعات صدرار معروضه
 احبار نویسان و دیگران بعرض اقدس اعلی رسید دربرعه صدر جنگ میر اتش که
 از هنگام آمدن از وطن مالوف وارد بدر سورب گسته از صادق علی خان واقف
 بود حسب الحکم اعلی متصدیگری آندک نام او که در احمد آباد اقامت داشت
 فرستاد - صادق علی خان بطور حسن معاشرت و قدم ارتباط نه حافظ مسعود
 خان و دیگران کیدمد را بوشب حواب رسید که چون عهد و پیمان با سید اچهن
 موکد نه ایمان گسته اسب معدوریم درین بین محصر و عرصی آصف حاه و مهم
 ساری سید اچهن نارگان دولت عائد گشت سدد متصدیگری نام سدد معین
 الدین خان عرف سدد اچهن نامافه منصوب و خطاب بهادر و عطیات نارگاه والا
 و سدد قلعه داری نه سید حقیط الدین خان پسرش مرحمت گشت پس از
 چندی احمیری خان فرستاده آصف حاه ناجل طبعی در گرش و همراهیاس
 نه دکهن شتافتند روری چند فیما بین سید اچهن و عمده التجار صحبت نه موافقت
 و (۱) مخاوت که دسر آمد دمار امری عمار کدورت از تعاف یافته نه عداوت
 و مخاصمت مددل گردید سید اچهن عمده التجار را نه تمهدی در قلعه طلب
 داشته بار داشت مستر لام کپتان انگلیس نظر برهم پیشگی واسطه گفت
 و شدید او شده تدبیری اندیشیده برای بعضی مقدمات که بالمشافه عمده التجار
 در دربار تلقیح نماید حضور او را مستدعی گسب سید اچهن فریدس را حورده بیرون

(۱) مخاوت با یکدیگر دوستی کردن ۱۲ *

از طرفش براه نوردی عدم نه نگارون آمدند حافظ مسعود خان بخشی و کتل
 باقوت حل دنداراحوی و محارب منشکل عرب و زومی و جماعت کلاه پوشان
 انگلیس و ولندیس و فرنگیس نه اندیشه ای که حوس سدد احب را هنوز
 احدی نه کار حوش اقتداری دست بهم نداده مددا معلوف گسته بی بمصالحه
 در دعد نلس منانی نام آصف حاه که نگوش شان رسده بود ملصوط داشته
 مراعات آن را بنظر در آوردند و از محاطره آنکه اگ احباً صعدر محمد حل
 بلر دنگر نمکی نند حه سلوک در پیش نماید و سدد احب برار انبا اسمداد
 و استعانت در خواست داست لهدا متعاق نکدنگر عهد و پیمان را نه عنان و طلاق
 موکد و موظد ساخته فرا دادند که می بعد صعدر محمد حل با عیری را نه امر
 حکومت نگارند و بعدر معذور و مسمو و به منایع و مذابعت بردارند و این
 معنی را مستحل ساخته اسامی حوشها را بدست نمودند حوس مسر لام کندی
 انگلیس که نه (۱) بخدمت لنت و دنگ داشت بنی الحال بتکلف و سلب
 همور که بخلف نتوانست نمود مضمم ساخت و ه کدامن با مصالح جنگی
 و ادوات و آلات حرب الفک و بیوج حصار را نصبت نموده نه عهده و اهتمام
 حوش گرفته بمحتفظت و جنگ نه پیوستند و ندر عزوت حال ا که مختصر
 گویند مشعرد رضامندی حکومت نه سدد احب بنظر ارسال بلرگاه والا مرید
 ساخته سددند و او روانه نمود آصف حاه که از نوشته سدد احب و نائب
 نوهدای سروج از رسیدن نه آگهی یافت عمده الحاح ملا نصرالدین ا که از
 مسر عدم مراقبت نامیغ ننگ حل و معد محمد حل که از حندی ار
 حل و ملن آوا فکشت ناکامی مامردای برگشت برطن مازوف نه همراهی
 او به می ندر خلعت و نک زنحیر بدل داده نا احمدی خان نام حناعدا
 حصت نرورد و نه سدد احب حصراً نه اسدالال و نرید معروض داشتن نه بد
 عطلی اسدد نگاهی و نه سادات نظام و مسائلم گرام و اعلی و اشراف و حفظ
 مسعود حل و بحال و کلاه پوشان عموماً نه اسداد و اعذب و مراعات سدد احب

(۱) بخدمت صبر گری ۱۲ •

پناه به عزم روانگی درول کرد و به سرانجام شهر و ادای رجه و مسوومیت سپاه شتعل
 وزید سید اچین ده از اشتعال و امتداد رفته علمی دوار حلق خواهرزاده خود را
 که هم داماد محمد محمد حلی بود به بیاض و آتش دیگری به قورساخته و دوار
 وستان و از دهک مطب برج و بار و دیوار شهر به پوداخته به معتمدان مردم
 کاری سپرد و دشاره جاویدش و مادی اسم امف حله بر آورده سید اچین به
 وراج نال در قلعه حلی گریب محمد محمد خان بنابر اخبارات لادی معایع
 خود را آنچه به راه آورده بود در معوض بیع و نموده سپاه در آورد و ایال را
 سید اچین خریداری نموده گریب باوجود آن نموده برآبی داشت و آنچه بود
 متعلقه اش بود دانش میسرید لیدا قوین ادود و مدلل کردید محتاج ده
 حدسی عالم تیغ بیگ جان که معتمد و محترم راز بود و در زمان بیرون برآمده
 به محمد محمد خان طاهر صاحب که در هنگام تعمیر این بناغ از شرط کیا س
 و عافیت دیدی تیغ بیگ جان در نصب دلال حوض و ملع کلی را از سرج
 بودیعب نهاده چون چشمه آبیوان در طلعات از می بدمان اسب و من اران
 و طلع ام ارجا که گفته اند که در سعید برای روز سیاه اسب کدام وقت زیاده
 ازین متقاضی صرف آن حواشد بود محمد محمد خان بدلال او حتر نمود
 و گفتار او را مقرون به صدق یافت طهور این معنی آبی بر روی کار آورد و سمج
 عزیمت سفر نموده کمر همب بر استقرار مرکز اصلی خویش چسب بسته بهرام
 آوردن سپاه و ستن مورچال بر حصار شهر پناه اشتعال وزید - * * مطومه *

دگر باز آهنگ جنگ ساز کرد در سته فتنه را نار کرد

مرو برد سر در گرینان وراغ مرو مرد آسودگی را چو راع

سوی بازه جنگ آوزان تاختند به تدبیر دیوار پرداختند

و از هر دو جانب آتش در بهاد توپ های روئین تن افتاد سکنه بدر را که هنوز
 از صدمه اولی آسایسی و از سوگواری در گریختگان معرکه بخش آرامشی پیدا
 نه شده بود که باز دیگر فتنه حفته که چشمش گرم نگشته سرار بالین برداشت
 و نادره حرب را مشتعل ساخته هوش از کلاه شان حیر ناد گف و هر روز جمعی

احسن جمعی از شعلعل و معصومعل را همراه نموده بازاده گرفتند و زن
 مزاحانها برآرد متعذلی که از کوحه و متعلات واقف جماعت مرهده را همرا
 گرفته نکوحه که سر دگرش به دیوار اتصال داشت در آمدند اتفاقاً در وسط کوحه
 خانه که محمد ننگ نام فرساده ناز شاه دغیر انداع و ساحس حد مدخل چهار
 پیس ازین ولرد گسده با دست چهار صد نفر معلنه همراهی فرود آمده و از
 مساعده هنگامه پیوسده مردم حدود ا مسعد داشته به متعظت خانه حورش
 می برداحت و کاری از متعظت عمرو و وزند نه داشت نرس وقت که آن گروه
 دغیر عادت مسمره مرهده که بر اکثر خانه سرزاده دست اندازی نموده می
 آمدند رسیدند و او بممانعت برخاست و جنگ نه و بعدگ در پیوسه فضا
 درو بعدگ از کمن گاه اخل نه ملهز سرور مرهده رسد بدین همان بود و تسلیم
 شدن عملی دگیدانی لش او را برداشته جمع مته می نمودند حور جماعده
 مرهده بی سرور شد بمکل اعلی شدند و از طول انعامدن اس واقعه حه
 حده حرانها از انلاب مثل و حلی نعل و سگده رو نمود و حه عملاب دلکش که
 از عمدات گولای برپا نا حاک یکملی نگشت و حه داکس و اندها مسخون
 از امدعه واقعه اطراف و حواب نداد معدده بعاب و سوحس در نامد باقی
 ماندها بریل حال اس مقل می گفند

• نظم

نه صلح ا فرزند شعلعل حراج بود شهری و لکسی اعراف

وگر روزمدان کس آوردد بلا ز اسمعل بر زمین آوردد

حده و سگده از صغر و کسر وضع و شریف نه سنوه آمدند صغر محمد حلی از
 مسعد اس حالت حور بدست آوردن طلعه بانوه حورددند از وحامت
 مدد که نعل و اعلی بعد از شغام نعلت منع نیک حلی ناو عه آورد
 حظه اند دس مدد شغامه احدی نه معلوت برداخته تقاعد دارد
 اندهند که منادا در بلای بلولی عام معدد بانصوه بیا گدگ آشنی بمیل
 آورده معلانی است نه دیک گراشته نه را حلی نمود و حور نا جمعی از
 متعظت حلی و محمدی ناچ احداث کرد مع ننگ حلی واقعه اندرس حه عا

خود را نه تقدیم این کار بر عیب و نقصی نمود سند منهن سمعنا و اطعنا گفته و بالراس و العی حیوانه بحسب ظاهر اشتباه ملاقات برادر را دست آور بر ساحه و تراه آورد و ولید بند سوز گشت بفع نگ جان نظ بر اجوب سند اجوب د تکیم و معظم برد احده مهمال بندر گردید و او در حلوب مکون شمیر مرکوز خاطر آصف حاه را تا برادر در میان آورده حندی متوقف بود انجا که هر امری د گرو ومت خویش است سند اجوب را حرکت نمود و هر حدد در این امر بندر پس خاطر برادر و مرموده آصف حاه در نظر اندیشه نیست و باز ساعلی دست ندارد سند منهن خون پیشرفت کار بنظرش نیامد معاودت بمکرر اصلی مرموده کیفیت را تا آصف حاه ظاهر صاحب و مضمون لکل اجل کفایت بر خواند و گفت .

بر آید د زملی خویش هر که برفت خود دعد ده مرموده

سولن شد د همه مقصود میرز مکرر روزی مردا حدود امروز

آصف حاه را که این حکایت خلاف حواشی و مرضی نگوش رسد مرا عقی که سابق تا سند منهن مرعی بوده حلال برطرف نا آنکه ^(۱) دید اجل بفع نگ جان در رسد و نامه طلب حضور رسانده از شهرستان عسلی ندون بود و صدر محمد جان نامر حکومت منمکی گردید و بدستور پیس در امر بخشی گیری و صاحب ابتدای سند اجوب مستقل ماند آصف حاه کره دوم سند منهن را بکلف نمود و او بدین تقدیم رسم فتنه و تعریه منمک گسته آمد و برادر او را انصام فرموده آصف حاه به مدالعه تمام می گفت خون هنوز حندی د امضا تقدیم آسمانی و مشیت بردانی د مکمن عیب ^(۲) لب و رنگ صفت بود کس و کوشش را فائده نداشت .

تا د برسد وعده هر که که عیب سولی نه دعد پانی هر پیر که هست سند منهن که روی در گشت نداشت اجله معروف مانده پهلوی برسد ناتوانی

(۱) برید ناول مغنوح و زلی مکرر فائد و رسول ۱۲

(۲) لب ناول مغنوح درنگ کردی ۱۲ .

که لو بود راحه زلی سنگه در اید نوکر بوده رحصت نموده که او را مستعمل
 ساحه به معلومت و شریک کار گسی آورد شهنواز رفته معتمد راحه را برای
 بعضی مدد خرج و گفت و شنید همراه آورد حور هنگام حدانی گرفتن از
نصرالدوله وعده داد که یک زنجیر بدل بمان آمده و به عمل نندامده انقلی آن
 و رساندن روز مره احوال مرد حل معتمد گشته فرستاده را رحصت فرمود
زینکوحی که به ضلع موضع ولاد نه اندیشه دجل که ساحه نصرالدوله که دست
 فرستاده او باشد حاره حو بود راحه لی سنگه حسب الطلعت حول مرد حل
 می آمد کسان خود را بسر راه او فرستاده به مواعد دل بدر نسوی خود دعوت
 نمود و او احانت کرده شامل گشت از ظهور این معنی موی دل شده عزم ا
 بصمم داد و شعر حل را بدر طلعت داشت و او هم آمده ملحق گردید و کمر
 بر محاصره بنده حسنت بست

• مصرع •

هر چه بدر است حر باز بخت تقدیر نیست

دین بس حشر گشته شدن تاب او که نه بناد بود رسد که هریا نام سر خوانده
 گهاندرو که بامر ملعه داری بزر شد می برداحت در سواد بصد بناد آمده
 دست بطاول نه از ساخت نایب زینکوحی که به مقابله و مدافعه او برآمد
 درین در بدری بادیه بعلی وانی عدم گشت حور مسنت ابروی پیوسته
 بود لاده فالایق او را عائی گشت و نه عزم گرفتن ملعه بزر شد و نص تاب
 دیگر به بدانصوب نهاد و ملعه بزر شد ا محاصره نمود هریا بعضی حسنه بحدک
 بوپ و بحدک اشعدال رید از اینجا که بعضی از معتمدین با زینکوحی موافق بودند
 نه ایام معذور کسان او نه سازش آنها نردنها گراسته برآمدند و ملعه معدوح گشت
 و هریا بد رات حور زلی حد نه بعلی میرمه بدسو سلق نه گاندرو او
 اشهر داشت حول مرد حل علی رعم زینکوحی حدان بدد را که به عدلت
 ملعه نهد از طرف او می برداحت طلب داشته نه بنده دجل کار ساخت
 و گرانده زینکوحی را بدین کرد

• نص •

طلی حد است این بدنی دور به ومله در لب فاناک دیگر

کهدنی آن ضلع نموده به قصد بن تهلی پیوست و آنجا را محاصر نموده به
 سعی و کوشش مفتوح ساخته عارت کرد و مخترالدوله از تدک طربی تسخیر آنجا
 را بر خود دسته دنا بر سهوب و آواره کلیدی از طلا و عرم داشت با نسب و یک
 اشرفی ددر درگاه والا ارسال داسب و از نظر اسب برشب بالحملة چون هدیه
 نار گشت مرهته رسیده بود کالاحی او را به دهوله رسانید محمد حاندار قصباتی
 آنجا که به بیاب و وحدانی می پرداخت می دخل سده به بلده آمد و کسان
مخترالدوله باتفاق مرهته فاض و متصرف گشتند ریدکوحی از امرته خود را به
 سرعت تمام رسانیده ملحق گشت چون دران ایام در تفاوت حصه بیوز
 و مصادرات با حوان مرد حان گف و شنید داشت و کار بداخوشی انجامیده
 بود رسیدن کالاحی و مخترالدوله را از عتدات وقت و مساعدت بخش سموده
 باتفاق موضع سادد معموله دهوله شش گروهی بلده را نتاح در آورد و ناطق
 و صامب آنجا را عارت نموده منزل گردید - حوان مرد حان بدویاب این خبر
 با فوج آراسته و لوازمه توپ خانه به قصد سدخون از روز نار سار گشته بر آمد
 و پاسی از شب گشته چون صلاح کار ندید عنان عریب را به بلده معطوف
 ساخته در آمد کالاحی مخترالدوله را سپرد ریدکوحی کرده حون روانه مسکن شد
 و او مخترالدوله را همراه گرفته موضع بدچر چهار گروهی بلده بر ساحل دریایه سار
 فرود آمد از آنجا که فریات پرگنه حویلی حصه مرهته بموجب قرار که سن
 دکر یانته در تکب حوان مرد حان بود - اکنون مصادف به مختاصم تبدیل
 یافت محصلان شداد و علاط بر تمام پرگنه تعیین نموده جسمه تحصیل هر چهار
 حصه حاری ساحب و از آنجا به موضع عیسن پور دو گروهی دائره کرد حوان
 مرد حان بیر به اراده مقابله و مدافعه در باره بین پوره افامب ورید و هر روز
 ووحی از طریق به معابل یک دیگر نموداری کرده به حدک توپ و تفنگ می
 پرداختند از آنجا که ریدکوحی را از بدسب آمدن مخترالدوله خیال نص او
 در سر بود در تدبیر آن در آمده تشخیص و تحصیل کیان روده فریات دیگر آورد -
 جوان مرد حان از مکون صمیرش آگاه گشته محمد شهنار روهیله را نظر بر ساقه

برود آورد معصوم حاکم حلب بحکم الدوله که بمطابق مرسوم حلی معصوم و مناهی
گسده بود بلاده دوله العیالیه فعل ممکن داشت از سدوح این سائعه نسخ عربیت
نموده به حفظ و حراست معموله بدور برداشته واقعه نا گریز را به پایه سرپر حاکم
مصر معروض داشت و دادوالدین حاکم که از سابق رنجیده در موضع دهوان
مسکن نظام حاله کولی امامت داشت از اجتماع این قصه نا مریضه بدور فتنه
و عبره باز ماندگان که آمده بود از مسامت در آمدن رجعت بهتری نموده
نت و دیش از پیش بر آزدگیا امرو

نماید یک نفس زحم سلسل دشمنم بر دل
ولی از دروست گر حلی حلد بسلار می ربحم
پس از حدی که از بوس دهوان و مصاحبت کولیان دل دنگ و منفرد گشت
به رینکوحی پوشد با مثال به صفت امریه آمده حلی گریب و او به مراعات و دل
حولی بر میبرد و همدان انام شفته حصو برروز منصوب برمانش روعی وی زور
ملودین و روعی دلسک (۱۱) که از بلاد مرگ می آرند حواله و کدل دیری درگاه
آسمانگاه سده بود ورود فرمود بدلاش تمام روعی و لسلک بقدر ملل که مصر آمد با
عرضداشت فرساده و از نظر اقدس گریخت و از راه فصل و عطا بهرحمت خلعت فاحره
سر فراز شد و حواله مرد حلی بدور بدربست صلح دریلی منسره که بلسردار نامی کولی
مدوم سر به شورش برداشته مصدر لسان بود محمد شهناز زوجه را نا لوح دعی
فرمود و او حدی نا او به زد و حواله برداشت و نا سردار گسده انداد

معاودت نمودن کاباحی تا کبیر با فخرالدوله از

صلع سورخته و وقوع ناحوشی فی مانیس

حوان مرد حان و ریسکوحی بامر تعاوب

حصه و مصدر عسکامه شدن او

و بدست آوردن قلعه نورسد

کاباحی ناگسده که با فخرالدوله بمصر سورخته رفته بصلح و بمصل

(۱۱) دلسک لب فرشته بمعنی سلس که در حدی نا بامر می گویند

درگزشتن بیلگرخان عرف گدا بیگ خان قلعه دار بندر مبارک سورت ازین فیروزه حصار و غرق شدن زورق وجود نجم خان متصدی بندر کهنبایت در گرداب فنا و سوانحاتی که دران اوان رو داده

همدرین سال که اینک خان که پس از ارتحال بیلگر خان برادرش از پیشگاه
خلافت و جهانپایی از انتقال از بختاب و قلعه داری آهلی اساس بندر مبارک
سورت سرافراز بود چندیکه بدان امر اشتغال نمود ناگاه سنگ صاار منجنیق
فلک دواز بر سرقه اساس وجود حاکیش رسید و حارس هادم اللذات فرمان پدر
تو امان عرل دژ شیدی پیکر هیولائی آورده بیست و یکم شهر صفر از دردد عناصر
اربعه بیرون ساخته به کوتوالی تلگملی لحد نصب نموده فرستاد و مصداق آیه
کریمه یدرکم الموت و لو کنتم فی روح مشدده هویدا گسب - * مظلومه *

صا بر نگردد ر در سستب بود فی المثل گر در از آهت
چو تقدیر از عرس آید ورود ندارد بلندی دیوار سود
اراجا که در حین حیات و ثبات عقل چون ایام از رل العمر را دریافت و زور اسقاط
وואی جسمانی و استیلائی صعب و ناتوانی را در خود مشاهده نمود از راه
عافیت اندیسی - کناس و دانشمندی را نه کار برده نارسال پیسکش نارگاه
فلک اشتباه پرداخته قلعه داری را پس از ارتحال خود بنام وقار محمد خان
ولد صدر محمد دامادش التماس نموده سند درگاهی حاصل ساخته بفران
اونه حراست و محافظت قلعه سرگرم کار گسب و بیر دران اوان ^(۱) سندک آمال
و امانی نجم خان متصدی بندر کهنبایت به لنگرگاه محیط نا پیدا کنار
ادزکه العرق عدم دهم شهر ربیع الاول پیوس و از چار موحه تلاطم حوادث زورگار
به ساحل ممات رسید و باز خانه اعمال و افعال را در فرقه حرآء نما کابوا یعملون

(۱) سندک بضم اول و سکون ثانی و صم ثالث کشتی کوچک را گویند *

عزت است که کرد که نجات

با ندائی که دادند آورد کس نبرد نکوشش از بر بود
 روز نخواستند عالمی به شود خواست اونی خلاف خواهد بود
 تا بحکم معجزان دنیای را با دفتر از خانه ولیم علی حلی طلب داشت و را
 گذاشت جمع خدمان بدین رساله شده هشتم دی الحکمه که یوم القرونه بود
 به بسمت امور معلومه خویش سرگرم گردید و معاند سه نجات و حاسد
 بست نظرت اسود الوجه می الدایی گشت

بعد نادهی ای حسود کنی نفعی است
 که از مشقت آن حرممیرگ بدول ست
 بدداشت صاحبگر که حسم برما کرد
 سرگردن او معاند و برما بگرشت

اتفاقا همدان اول روزه مثل که بمهر احمد و محمود کرده داده بودند به بند
 سرب منظر به گسسته حرم کالی بد بریش جداوند برگشت بسمه آن را
 به نفع خانه والا میرد که دن کار باشد و روزه دیگر بمهر خود کرده داد و در سائل
 هزار و صد و سیست حوان مرد حلی بدست آربر بر آردن حسب الحکم اعلی
 بدست اشنای بدو نموده بمحض ایصال به آرد و رینکوحی بدو بعضی امور
 به نردنکی مریخ اسلای چهار گروهی بلده آمد و حوان مرد حلی دلم و ملتعلی
 و راتم همراه گرفته رنده ملای شده معارفت کرد و رینکوحی رات اله داد
 مصطفی نائب فوجدانی بولقه که دایمی از مصطفیان آنها رنحسی داشت
 کسه شد و مصطفیان مصد گئی نائب فوجدانی آنها را نبرد و ملحق صاحبند
 از آنها که فوجدانی گئی به صحن حلی بعلق داشت باجمعیت شسته بد آنها
 شسته به بسمه مداحنه اداج نمود و محمد معمر الدبب حلی مد صرود از صر
 بنگلی و دم مداحلت رانگ دکهن گدبد حرم حلی از اسان کولیل به برگند
 مرند و معبود آن رودا ده بود محمد شهباز و عیله بر آنها بعی گست و ار
 بنفوسست نموده آمد .

او احکام را بجوان مرد حان ظاهر ساحت و نظر نرفده ارتباط که مکرر سبق
دکریافته گله این امر بقول آنکه گله از دوستان می باشد آغار بهاده گفت * قطعه *

حوادمردی در چیراسب ای جوان مرد
نه سویم گوسش نه تا گویم راسب
یکی آن کر در قیطان در گزاری
اگر هر لحظه بینی صد کم و راسب
دوم کرت و بیاید هیچ گاهی
چنان کاری که ناید عذر شان حواسن

اخوین قسم معطله یاد نموده عذر حواه گشتند که ما را هرگز سودای این کار در
سر و خیال این عمل در دل ندود مدیمی و نمک پروده سما بدین امر نا نالیس
درون شده از راه برد پاسخ داد که ان شاء الله تعالی در اسرع اوقات سرای کردار
و پاداش این کار خواهد یافت -

این تلامی ملک نا و نکند   نکند گر ملک نمک نکند
ارابجا که او سبحانه تعالی منتقم حقیقی در اندک فرصتی انتقام ارو کسید
که در اواخر واصل گردیدن بدرکات ححیم مرگ دختر و ناحلف مہینش
و پسرزادها و دخترزادها یتیم بی پدر و مادر بدیده بی بصیرتش دید و اندوخته
های کسب حرامش نداد رفته پریسان شده ناها ملحق گشت - * وحید *
نمک و سودا الماس شیه اند بهم   نه غلط هر که نمک خورد بر ار عمر نبرد
* قطعه *

چنان پیمان را ماند عیده
که چون پر شد تهی گردد نه هر بار
کدون کر مرگ آن ملعون تهی گشت
نه پندارم که پر گردد دگر بار

هر چند که این همه در بعضی موجب ملال خاطر ناظران گشته و باعث
صداع سامعان شده چون دل پر داشت بدین وسیله حالی نمود و بیر مکان

متصدی ندد کفایت و سعادۀ داریعۀ کهدۀ داحه رکاب سعادت نه لمعل ظهور
سد که رونه مال بدو بایان و بحال پیسگی که دوزن مهر علی محمد حل امن
باشد منظور نه کفد و محصول دوبۀ ناز دقت نماید و احکام صدر نه راقم سد
حون موسم اتکی امنه بحال پیشگان دارالحالات و دکان مرتب بود نظمه
ایں معنی ندر داحه نا خود گفت که هرگاه انلاج حکم معدس داریعۀ کهدۀ
داحه رکاب سعادت شدۀ گماشته شای بحال آنجا نوشته باشد بدوئی خود
روز حوادث کرد از آنجا که نه خط حلص مرتب سدۀ بود که بدنوان صوبه ندر بدو بسد
محرران دندر حاله شریعه حقیقت دوانی را که طالب علی حل بدوانی سر
انداز بود و از شروع خدمت نه تعلقه دمنه و نه حصو فوت شد دوانی آنجا نه
کسی مقبوضه بسب از نظر انیز گر انددد حون حواش اندری بدان پیوسده
ود که بدی تقریب این کا برام تعلق بدیر حکم سد که نه عهدۀ امن نماید و
حسب الحکم اشرف اعلیٰ سپه وزیر الممالک د بسنت امر دوانی حوائج وکل
گردد و سرانۀ وانی هدایه عسی لں نکرهوا شدنا هو حدرکم • منظومه •

لی ساکاهاکه نه عالم   روز و عالمی زسد برهم
نه نظر آن ند و گران ناسد   حسیر کلی همه نه ان ناشد

والفح و مصون • مصرع •

عذر سود سب حدر که خدا حوادث نه ظهور پیوسد

حون ندر عرض شدن مقدمه دوانی و مرتب گسی حسب الحکم مرتب سه ماه
کسد عتقا روانه شدی دمنه دار الحلات ندرسد و از نوشته حل آنجا کدعب
مدر احکا داریعۀ کهدۀ داحه حصو و متصدیل بدان مسرعا نه بحال بسکی
و حدارندلن بصعت احمدآباد منکسف گسب و آنها به حوان مرد حلی ظفر
ساحه حتره حوسدود سوانی را گراشت تعلقات علاهی و نه مالی ندد منبا
مل موده نویس اندر نه قدهای مدی و کذب احکام نرسند دین بس حسب الحکم
نوانی و رد فرمود • نظم •

مع زامت شب روز زرش سد   سب آشک را مع مدی دمنه
از آن منظم سب حدرسد   نسلط صحن نه دلم ندرشد

امریست ناممکن که صورت دستنی نیست و در تقنین میخندید از استماع این مقالات که آتش در بهاد می ادداحب نآیاری مصمون این مدطومه مدطشی میساحب -

نه ههگام سختی مشو نا امید کر ابر سیه نار آب سفید
در چاره سازی بشود در مدد که سیز تلشی بود سود مدد
و آن انلیس سراپا تللیس سالوس^(۱) لآحوس بعد چندی نه عدد حواشی علس
نه لاس مکر و تر و یر شده از در حیر سگالی در آمده نه طنابی کعب که اگر
چیری نه عدوان رشوت برای محمد خان متعهد سودد ساید دین و سیله امیلی
را بدهام و کرورائی که ازان دیگرست و سپرد دارد می تواند سد پاسم داد
که حق کسی را عصب نه کرده ام و عازیتی پیدیرفته ام حالی پدر خود را گرفته
ام نکالی که بدادن رشوت و عصب نأشد گردن دین مدلب بخوام بهاد
واهب العطایا که رارق العداد اسب بهتر ازین را عطا خواهد فرمود • عائب •
ده در سود کساده اگر سته سد دزی انگشت ترجمان زبان اسب تل را
و در اندیشه کار متامل گشته نا خود گفت -

گرد دیوار حانه گشتن چمد فتح در را کلید ناید حسب
و هاتف عینی و سروس لارینی نگوشم میخواند •

• بیب •
گر رسد گل ر چمن یدش مدال ای دلدل
که درین هفته صد برگ و هوا نار آید

و تمهیدی نه خیال آورده تسوید نموده برای رام ناراین وکیل دربار جهان مدار
و سبب حان محلی بچگاه بهرور حان را نوشته فاصد را رخصت کرد ازانجا
که تدبیر موافق تقدیر بود بمجرد رسیدن رقایم سانس ولاحق که آدبا چشم انتظار
بر شارع چار داشتند محلی فرد حقیقت را بطر امدس گزراید و بخط خاص
مرین گشت و حکم محکم شرف صدور یافت که ددیوان صوبه بیر به مدعی بلیع
یرلیغ نویسد و احکام والا دنام تیغ بیگ حان متصدی بدر سورت و بجم حان

ظاهری و ضمناً بدقت اندک درجه حلال و اندیشه است آمد و رست داشت
 احکامی که درود فرموده بود نموده گفت که بدین اتمام تحت معدر حل را از
 احکام آگاه باید ساحت و تقوی و گراشت نابد کرد آن شقی که از در کزشتی
 بهروز حل واقف گشت از آنجا که موش جانگی و از جمع جهات مطلع بود
 و حاریکه از ممر امداد و اعانت بهروز حل در سنده در کف اش می جلد دهنه
 بر آمد و سهام مرام را به هدف مراد پیوسته یافت بحسب ظاهر همراهی نموده
 نرد معدر حل آمد و احکام را ظاهر ساحت و او گفت که به حوال مرد حل
 گنده جواب حواهم داد حمله در پیش آورد و آن کم ظرف بد اندیش که در پیش
 رویش نرسد احکام ن دست داشت بهوش آمد گویی لب را کسود و از
 ری طرور استعجاب گفت که در پی رست سلطنت کنجا مانده و احکام شاشی
 ا که می برد بقدرت حل را در حواست نماید از استماع اس گفتار نااهنگ
 زبان از دغش رام را بدان حومه از دست رفت و عالم را ن چشم نره و نر دند
 احکام را از لب واجب القطعش کسده گرم و گفت که اگر در نرد حون
 دونا اعلی اعدا ندرود اما ما را رعانت عرب و موحب اندکار لب . . . نطعه .
 گر نه نسد بهروز شب نره چشم چشمه آفتاب احه گناه
 است حواهی هرله حرم حل کور به نره آفتاب سناه
 و نرحاست و آخر روز حوال مرد حل ا دنده از احکام واقف ساحت و گفت
 من از آن چهل لب دسمعل شکند
 برا حه شد که همه لب دوسل شکنی

از آنجا که او را نر از و حواست حلد خاطر نشانی نموده رجه ن مواعد مصادمت
 و مخذلت انگنده حاقون دبینه للاف و احلاف را به عقون منزل ساحه بود
 اندر دبیر نکست و حواهی که مطابق سوال باشد حمل به شد و آن مرر مد نر
 از مرسختت نا که مرد از آن دیگر که لب لبک حوالی داسه با رام مودند سر
 و حهرآ منلعت که اکنون نجه توقع و کدام امد مانده اید کسی که محل امداد
 و امداد بود از منلی رنه بعضی خدمات ا مگر ن جواب دنیا ند هیهات عیهات

و فروغی از صدق نه دارد * * رباعی *

مرد تمام آنکه نگفت و نکرد و آنکه نگفت و نکرد

و آنکه نگفت و نکرد زن بود زن نه از آن کس که نگفت و نکرد

بالصورة رویداد او را نه مقرب الحسرت بهرور حان نوشتن فصارا پیش از رسیدن این سائکة او را شخصی در حضور گسب از آنجا که اکثر خدمات حضوری در تعلق داشت حکم معلی صادر شد که از دفتر حاکمه نوشته از نظر افسس نگراندند مکرر آن بعد ترفیم تعلقات حضوری امیدی و کرورائی کهثره یارچه احمد آناد را که از واسطه عوص معروض بود بیر درج کرده گرانیدند و حسرت طل سدحانی هر یک از تعلقات را منصوب یکی از بچکانه های او بدسخط مرین فرمودند چون بنام احقر رسیدند حکم شد که بدیگری تجویز نمایند مقرب الحسرت و الخافان جاوید حان و زای زایان ناگومل که سرف اندوز حضور بودند دروۀ عوص رسانیدند که امیدی بنام علی محمد حان مرحوم و درین ولا نه پسرش که بخطاط پدر سر فرار اسب مرحوم گشته تعلق نه بهرور حان ندارد مگرواسطه او بوده و از حانه زادن موربی شاه اعلی زصوان جایگاه اسب و کرورائی که نه محسن حان اسب چون هنگام تقرر خدمت پیسکس سرکار والا قبول کرده و نوعایب بهرور حان واصل نه ساخته مکرران نوشته اند هرچه حکم بصاد حاص مرین فرمودند و حکم والا نه شرف نداد پیوسب که حکم استقلال امیدی بدهند و کرورائی را بیر در سپرد امین نمایند که وجه پیسکس را از لوازمه خدمت نه صط در آورده ارسال حضور نماید و دو قطعه احکام مدسی بهروریر الممالک از دفتر حاکمه که مرحوم شده بود درین وقت رسید از آنجا که آن پیر کفتار عدار و آن (۱) دیوث (۲) لئیم (۳) عتل (۴) حنار از راه خدیعب و مکاری نه مراعات

(۱) دیوث بفتح و یای مشدد مرد بی عیث و بی ننگ و بی حمیت ۱۲ *

(۲) لئیم بحیل و ناکس ۱۲ *

(۳) عتل - ناول و نانی مصمون و لام مشدد ستم گرو سحت گو ۱۲ *

(۴) حنار - بالفتح مع تشدید تا عدر کننده یعنی بیروائی کننده ۱۲ *

برده اجازت حامل حاصل از روی برزبر صوت ندی اندشده و فصد مکرری
پیش نهاد صمغ حود نموده رجساره حنا را به نعل حرام حوای محصور کرده
و دیده احوال بی نصرتس ا نه مدل نوبائی مکتول و معنوب داشده نبت •
نه از حلی شرم و نه دس از حدا نه اندشده کرده از دز حرا
نا حودیکه نا حلف مهندس را پیسکه نه نعلقه کرورائی مقرر داسده بود لنکی
بعول آنکه • مصرع •

گدای درزین فرود حود اکورمی سازد

حود پیام گره انی معنی شده عدد صفت و نوم گردا مربع حنا دده عازای بی
آزمی نه رج رسوایی مانده آمده حون حروس بی هنگام نه نرائه برداسده
و نمهند بسنه حونش بصوب ان آنکه الاموات لصوب الصمغ شهنق و بهنن بلند
کرده سرانندن و رجسارندن سامعه آغار بهاده ظلمه ساحت که صعد حلی تا دم علی
حلی نعلی داد نه منخواهد که مکتول صمغش بر ملا اند و ان عقد نکساد
داده دایر که دایره کی کیده ناحیه را از نعلش نه آد نده مصلحت کر ائی
که ازین دیکریست و در سدر شما و از دنگه نعلقه نعلی و ضربی منصور بیست
امنی ا که از دم داند بعد انصلی تک ماه را گراشت خواهد کرد حون
حله بحر اذاعی نداشت سکوت وزرد و آن (۱۱) همار مشاء (۱۲) بدیم موجب
نما داسده رفت و روز دنگه که - ا شهر حمادی الاولی بود جمیع نعلقه را
نمط نموده نا حلف دریمی را پیسکر ساحت که پیوسده ناشنم بی نه
مقلل نکائی حود سو او ان تا تک ماه و دم مه حموشی نه لب
زده دتظلی ابعلی دده که اید وزی او ا طالب داشده گف که حرا بموجب
دلر نه عمل نه می آید (۱۳) مهمل و نا مربوط حود از رطاب و یلس گفته است
و ظلم نه نام پیوست که گفد وائی درین می معرش نا نه حواس

(۱) قمار ناول مفتوح و بسید نانی ۱ من مردم عبت کنند و سخن حسی کنند ۱۲

(۲) لیم - من حسن ۱۲

(۳) مهمل ناول مصمم و صنم نانی مصلح شائع نکاز و سپرد ۱۲ •

• نظم •

سر سرم اشکر حفا آورد   حق دین و نمک حفا آورد
 نیست ند اعل را ونا و تمیز   اعل پاک است مایه شده چیر
 و کمر عداوت نه نطق سقاوت و ^(۱) حشانت چسب بسته در مدد عزل خدمت
 امیدی که نا راقم نو در آمده تمهید راسب مانندی بسته باج سبری نه معدر جان
 دموده نه طمع در اداح که از محفل گذر پارچه که کورزائی نظامت آنجا از
 طرف سرکار نه شیخ رسمی معتر است نعلب و تصرف از معلوم نمی شود و در
 ساطب چه افتاد از نا قی برانده که نا متصدیان نادمائی باشد دیوانی عوده
 و داروغگی کهنه پارچه را که از عدد الحسین جان انتراج شد که پرسید اگر دروغگی
 و امیدی و کورزائی و مسرری و تحویل داری و مقیمی که نا مردم است مدط
 دموده یکی از آن حدود حواله شود از وجه اواز مد معلمی شاید و از معاملات
 شیخ رسمی خاطر جمع میگردد اگرچه معدر جان پلسج داد که امیدی از مدت ها
 نا جان مرحوم و اکدمون ناملانی یعنی راقم تعلق دارد و کورزائی که نه محسن
 جان و او در حضور و در سپرد ایسان امیدی را نمی توان گرفت و مناسب
 سیب از آنجا که آن ملعون ^(۲) افسار اندر من کردار را اعل مدعا ^(۳) محاروف
 و معطل ساختن و کشیدن انتقام کیده دیبیده راقم بود شعدده نه کار بودن نه دمیدن
 دمدمه و افسون عقد اللسان پرداخته حسم و هوشش را بسته گف که اگر نه مدط
 در بیاید دیگران آزاده میگردد اگر بخاطر برسد آینده واکراش می توان کرد
 و ندین وسوسه آن ^(۴) حناس ^(۵) کناس ^(۶) سناس صورت ناس او را از راه

(۱) حشانت نکسر اول کیده ۱۲ *

(۲) افسار برورن رفتار یعنی افسون *

(۳) محارفت ناول مصوم کسی را بیرونی کردن و معاش بر کسی سخت کردن ۱۲ *

(۴) حناس بالفتح و التشدید دیو سر در کننده و وسوسه کننده ۱۲ *

(۵) کناس - حاروب کش ۱۲ *

(۶) سناس ناول مفتوح ثانی رده نوعی از خلق که نه یک نای بر میعهند ۱۲ *

که عیما باشد بود طلب داشت و او از رحمت عاقبت مدامل گشته از راه
مصارفت که آینده نالمره خاطر معشوش مطمئن باشد گفت که بدین احازت
ورحمت علی محمد حلی که مدعی ایشانم و نه پیش بحکم الدوله نمره
سعالش اشغال بودم براین کار اقدام نمی توانم کرد بدین ضمن منظور نظر دیده
بی بصیرتش آنکه اگر احداثاً صحت در نگردد و در سناه (۱) حال نلای افتد
با نکلان شدر بجه نه سحره گرفتار آید بدستگیری حمایت برآید و برهد - معدر حلی
بدعلم آن معلم انالسه پیغام کرد و حلی مرحوم او را که برین بپند حاضر آمده بود
فرستد .

مکی بریعت بدگهرزاده را به بدست هدیه داده را
و او به کساده پیشانی در سرانجام امور حدر و شرورته رفته پیش آمد کرد و بصرف
در مزاج معدر حلی بهم رساند سره شورش حلیدی آغاز بهاد .
سوارز فحرف حاه بددر شود حد گردد مری ملر از در شود
نه (۲) لبح معدر و کنبر مدوم و حددد کار برد از آن معد حلی نه آمد و نه حاته
براندازی سکله نلده نالی طریق غلالت و گمراهی گردید و کار نعلانی رسانند
که در او اخر جمیع حفری سنن و حق را بسا مدماً و هداه مدبروا انکاشده
نه یک دو امر سهلی حلی معفر را آزاده و مکد صاحب و نارام برد دعاناحت
و مدوزی در مراد احلاص و اتعاد باحول مرد حل و برادرش انداحب . یاعی .

بد اصل و گدا خو حواحه گردد نه فکر است
معور شود نداند از شمس و نوب
گرداسره کوزه ز گور غریزی
از کوزه همای بیرون برآورد که نه و است

دالحمه بر لبحال والد معور نلش از نلش منوجه حل در ماندگان سده
نه نلش نمک حولی در پیده دداحت

(۱) چهل روزی سال ملک را گردید ۱۲ .

(۲) لبح گردید مازو گردید ۱۲ .

گش -

* بیت *

آن سرکه سرای تیغ باشد   شربت دهیش دریغ باشد
و آن گندم نمایی جو فروش معرقی با زوجۀ نجم الدوله بهم رسانیده به نمودن
ناعهای سرکفایت تصور حمایت متکفل سرانجام فریات تعلقه ارسند پس
ارتحال نجم الدوله و آن مرحومه هدا الدین خان و معتضر خان در کرب
و کیش کنگش داشتند وضا را حای اوراق ک در انجا حاضر بود به تعرس
دریافته او را آگاه صاحب و او عیال خود را گزار نموده خود در (۱) کف خان
مرحوم پناه گرفت -

* بیت *

نکوئی با بدان کردن چندان است   که ند کردن به حای نیک مردان
تا آن که مقدمه حواین بخویکه سعی دگریخت میصل گش و ساط حکومت
شان در نور دیده شد و فراس رزگار فرش امر بطامب برای جوان مرد خان
گسترانید و صدر خان برادرش برچار نالشی بیاب تکیه رده به رتی و فتق
مهمات مالی و ملکی مامور گردید آن (۲) محتال (۳) محتال در مال کار خود
انسید که هم وسیله زوری و ار ممر مواخذة و مصادرة محفوظ و مصون بوده
باشد چون در ایام حکومت مدارالملك و دیوانی خان معور مبرور ار فقیر
و فطیر امور بطامب واقف و صدر خان و کار پردازانش ازین معامله
عاری -

* مصرع *

گیرم که حدا حامه دهد کو اندام

* بیت *

هر بطری را که برافروختند   حامه نانداری تن دوختند
نایکی ار احوان شیاطین در صاحب و او پیس صدر خان تقریب کار پردازی
و واقف کاری او را به کوشش کوشید ارانجا که او خواهشمد این چنین کس

(۱) کف حاب و پناه ۱۲ *

(۲) محتال مکر کننده ۱۲ *

(۳) محتال متکبر و فریند ۱۲ *

شادانی از هم کارل گوی سمعت می بود و از سالهلی دراز و سرانجام مهم
پیش والد راقم پیش آمد نموده نامریشدستی می برداحت و د اعلال و هم
حسمن شد و آویژی پیدا نموده معروف و روشناس گشته . نظم .

... ناکسل را بر افراشدنی و زشنل امسد بهی داشنی
سر شنه حویس کم کردنی است به حسب اندرون مله میزدنی است
از آنجا که کا مرما را بداته نعلک دات دد بازو دد دانی را کاند و بصاعت مدالس
را ناسد ساحنه بداملت طرنی سلامت می پیمود اما کاه نگاه که حوصله اش
نعلکی می نمود به مصمون کل شیخی برجع الی اعله حوج نموده موشکی می
درایند . نیت .

درو نعلک نگرد شرکه بدانش بداست

دریت نا اهل ا حون گردکل برگند است

و مقتضای کرطعی به نعلکی مدنجاندد . نیت .

دش عرب به ارة کس است مقتضای طبعش این است
و با راقم که برداشت نمکود موافقت نمود بالحمه پس از عزل مله زالملک
والد معوز حون کلینکه فراحر حل او ناسد نداشت سغارش نموده د سرکه
نعم الدوله لوک ساحت تا آنکه بوقت حکومت و امر نظامت به نعم الدوله
سد و او به گوزائی نظامت کهره داحه و سلمه مامو گسب و از بد انعالی
و رست اعمالش عالمی مدعربه حسب اتعلی فداوالدن حلن بدلمراسی نا
او ^(۱) حب انتاد و نعم الدوله د معرض بار دس و مجدد گرفتن مصاحه د
آمده بمحصلان علاظ و شداد بهشکی عبدالرحاب نعلک سدر و کا به شمدعه
وزنی و پس انحامدد آن کعهه مکه به محدد و انکله نیت انتقال بداس
استماع حال معوزد و اسلن نظ بر آنکه از من کعهه می شود و بنام من
مباحنه اذ به شعامت برداحه محت بدبر گسب و نعم الدوله و فداوالدین
حلن بنندلی خاطر ایسانی از سر حریمه اش د گرشد اما از خدمت معوزل

و (۱) طاحونه ملک که چندی بمراعتش گردش نمود در آخر کار دانه وجودش را در هم ساندند -
* نظم *

جهان آسیائی است مردم را   که بر خون همی گردد این آسیا
دو سنگ بر زیر آن نه بین   یکی آسمان است و دیگر زمین
تو اندر میانه یکی دانه   بخود نانش گرم کرد و برانده
که ناگه نگردد همین آسیا   کدو استخوان ترا توتیا

و صدر محمد خان برادرش که نامزدیابی می پرداخت بعد انقراض ماتم و سوگواری نه حفظ و حراست و استمال سکه آنجا کیفیت واقع نا گیر را معروض پاینده سرپر حال و مصیر گردانید و هفت سر است عربی بژاد ناد رفتار و ده هزار اسب تمام عیار بدو پیکش بازگذاشت و الا زارنه نمود - و محمد هادی وکیل او بدریغه صدر جنگ مدراتس از نظر اقدس گزاید حلق و بیل و اسانه منصوب و خطاب نهاد و سد متصدیگری بدو را بپیشگاه وصل و عطا مرحمت شده حواله وکیل گشت *

تعلق پذیرفتن دیوانی صوبه به راقم از انتقال طالب علمی خان

اندرون سال دیوانی صوبه از انتقال طالب علمی خان بدو تقریبی برام تعلق پذیرفت معصل این محمل آنکه برهموئی و اعوای ملعون دیو حاصلی انلیس و طرتی - عفریت طلعتی - دون همتی - عول کرداری مردم آزاری از موفه نمود کم اصلی - بد دسلی - شعدده ناری - دمدمه ساری -
* نظم *

کافر بد حصال بی پیری   همه مکاری تمام تروری
همچون عولی دزار نا لائی   رسب روئی کریه سیمائی
بد کدش بد گهر عجب ملعون   همه چیرش حرام الا خون

از آنجا که حریت چلی در طیب حدیثش آسته بود در هر امری از امور نه

سر معموله بلاد همدۀ کرهی بلاد رسد و گنگادرنا نصرالدوله رفته بدو پیوستند و داملمی حدسی درانجا مقامات ورزیده کهندد او برانر خود را نه دانن برگنه زیاده و نفیست برده اغی و مسندال ساحت و بموجب درخواست او ملعه بوسد ا بدر بدو را گراشت و ربع مدزعت و حصومت گست ددادالدن حلی که از روز ناحوشی تا معنضر حان از کهندانت برآمده در دشوان اقامت داشت دین و که داملمی و دنگران فراهم آمدند برای حصول بعضی مرام خویش آمد و نائده نه بخشند داملمی از سرکوخ نموده بدوضع کو کلچ ده کرهی بلاد آمد بعضی گفت و شدند معاملات با حولی مرد حلی نموده کا بوحی تاکند را تا دوح مرهده نصرالدوله را عمده داده مصوب ضلع سوربه حصص کرده خود بمرم مکن برگشت و رینگویی و ددادالدن حلی تا دپیلی مهدنی به (۱) مسامت برداجندد و ددادالدن حلی نه دشوان شدتت و رینگویی نامر مامیده اشعل ورزید ازانجا که فاعه بوسد مکن بونن رینگویی د بخت کهندنی دار مائد مصد امربه را که برسی کرهی بلاد واقع اسب برلی سکلی خویش د نظر آورده اسلس ملعه طرح انداجند نه بمران جمعی ا گراشته بدبر سخص به دغولنه آمد .

ارتحال تیغ بیگ حان متصدی بدر مبارک

سورب اریس خاکدان و تقرر متصدیگری

آستانه سعدر محمد حان تراشرش

اندپن سل گسلی عسلی مسعرون مناع عیش و کامرانی بیغ بنگ حان متصدی بدر سورب روز سه شنبه بخت و یکم شهر شعبان المعظم از دد بک متغلف بدنی روزی لعل طرزانن شده دریم بخت و طذب دد بل املش گسند در گرداب محبط انا اندن .

• دد •

دین برطه گسلی دوشد حرر که دداد نه شد بختد بر کف

(۱) مسامت می دوی کرد و در اصطلاح مجیب رستنی صابر اس ۱۲ •

میسور و مقدور نمی گشت هرکدامی به اجازه جوئی ملجاء گشتند قصار
ملها را هوالکر میسندند ناحی را در دایره تشخیص و تحصیل موده مانده روح کستی
نموده از بواج برگشته کوه غره و دوحه میگوشت در بوقت که رسیده بود و رسیدند
لونا واره که با قصدی بدو روز تراستی در میان داشت حسب حصول مرام خویش
او را آورده بدو روز را تاحات چون از کپه پناه قریب انستاب بود و دیکوچی
واقع گشته سرگوش خود را به ملها شوکام پوشیده استمداد نمود و از پناه
داد که اگر در یک و بیه رعد و در دیکوچی دل بشرط بودن یک سانه بطریق حق
از عاتق سبانه منظور خاطر نشان نماید می ام - دیکوچی بدو روز را از کوهی براند
خود را با چندی از معاندان شیدان به میده بر عمل میسندند طلب داشت
مخترالدوله و گنگا دهر و گوساحی ازین امید آگاه گشته چون تاب مقاومت ان
روح گران نداشتند دست از محاصره برداشته آب و دیده سوزان کشیده درازدم
شهر محقر طبل بار گشت گرفته بودند - انده و پیش از رسیدن میسندان دایمی دیکوچی
ملها را کوچ نموده رفته بود و اتفاق ملاقات دست بهم داد - دیکوچی ظهور این
معنی را از فتوحات عینی و امداد از عینی بداشته از تکیه ای چار دیوار بر آمده
مناوچه کار خویش گردید مخترالدوله را دکانین بداشته راه دشواری پیش گرفته
آمدند و محمد طمب و حصار انجا را بدوین ساخته متصرف گشتند - چون
از هنگامه آرائی کسان کماندی را و برپا نمودن مخترالدوله داماحی آگاه گشت
بدان موقع مذاقش و بدو روز چند سال اتفاق آمدن این عوده به شده بود که بدو روز
را همراه گرفته به برده آمد و دیکوچی را برد خود طلب داشت - گنگا دهر
و گوساحی از رسیدن داماحی اتفاق کماندی را و شنیده مخترالدوله را شعرا
گرفته از دهو لقه موضع حنابلور معموله برگشته حوصلی هفت گروهی نداده که قلعه
دارد و در حصه مرسته دد و درین والا به نصف حواص مرد حان در آمده و عنصر
حدسی از جانب او دوحه ای از سوار و پیاده تعیین کرده بود مردل گریز شدند
و حدسی تاب استامب در خود ندیده بر آمد و گنگا دهر کسان خود را به
محاصرت آنجا تعیین نمود درین بین داماحی از برده کوچ نموده به موضع

به مقدم بحر الدوله به معروف برداری و معرکه آرائی برداحت • • • نیت •
 برمع را مسافت خو نزدیک شد ازان حشم حور شد نزدیک شد
 و مد زان و رزم ظلیل هر دو جانب بر روی نیکوگر نیکوکاری مددان داری به
 حوائی ن آمدند •

دواندد بر یکدیگر به گی علاج از منل رمت بکنارگی

و نه حمله نصحت نالذک زد و حور و مواعد استقامت مصطفیان همراهی شهر
 حل منزلزل گشت و رجه در بطنی بیدای دنگوان انگد و یک مقاومت
 نوارده و گردان شده مددان را به حریف سردند • • • نظم •

گویی زان بر نند زان رسد بر بود رسم مصطفیان در گریز
 کوز که زان را شد از گرد دست زهم حرم نکست و حو یک شکست
 بهم هر دو لشکر در آویختند شب و روز را در هم آمیختند
 از مسافده این حال عربی حمت شهر حل بصرکت آمده عا فرار را بحدود
 روانداشته •

سجیده بر حور و پیچیده مار برآرد شمشیر زهر آب دار

و نه عرکه نالذک استقامت و زنده ناهمردی به و خلایق دم حرات پیش
 بهاده مدافعت برداحت اما از من بها حه حور اگرچه سم دم نمد و از
 به حه اند هر چند که روزی من بود نین من مرکش به نه ننگ از ما ن
 آمد و او که زره پوش عربی آتش بود پیاده و برآه آورده حریف از من و سارش
 نه آمد نزدیک بود که از پشت ناکی هسشش نمر بود آند که سقایی او حریف
 آب حنائی که سرمه زندگس بود رساند یعنی اسب حور را پیس کسده
 حور او را نالذک او ساحت و نا آند کسده انداد شهر حل سوا کسده ازان وظه
 حور حور و مهلت حل سده ندرین آمده و تعلق و نیکوچی نه حه دیوا حصه
 کسده نصص حست و از طرس نه مزحل نانی برداحت ننگ نوب
 و ننگ نه پیوسته نه سال هر دو مد و ننگه و نه ازانها که حنائی متهمه
 همه کسده بطول انعامد و از حقی مبرری نرفت که نیننل و نیننل

مدعا آنکه یرگناب را بتصرف در آورده ناحمد آباد ناید پرداخت و از جوان مرد
خان داد دل ناید حواس *

تا درمیان حواسته کردگار چیسب

و دو روز گفت و شنید و عهد و پیمان سپری سد شیر خان در مراقب
و مجادلت متروک خاطر و دوله بود که نوشته ریدکوحی مسعر بر رسیدن خود
در نواح بازه سیمور دمه رسید و شیر خان از تردد بر آمده در کتمان این راز کوشید
چون قصه کبر رنج که در تصرفش بود از اینجا فریب المسافه واقع شده هنگامی
که چشم و گوش طرف ثانی در نوم غلب نمود *

چندان حرف از روی غلب حراف که بی‌داری خود ندیدی نخواب
بی حدانه خود را نه کبر رنج رسانید صحنه‌گاهی که حاج سلطان روز حجاب
بغاف را از رح شب تازی برداشت و شخص مدام از کاشانه دماغ نمودگان
دستری حبری کناره کشید و خمر الدوله و دیگران از شب روی شیر خان و رسیدن
ریدکوحی نا حذر گشتند و پاسه کوف به تعاون پرداختند اما نگرش نرسیدند
و در سواد قصه کبر رنج که شیر خان معسکر آراسته بود آمده بجنگ تیر و تفنگ
نائرة حدال و بیران قتال بار دیگر بر افروختند روز دیگر ریدکوحی بیر رسیده شامل
سیر خان گردید و از بی دخل ساحتی گماسته کباندی را و واقف گشته بدان
مداحل نایب خویش مرار نامی را که در بلده امام داشت بمواعید
دلپذیر بچوان مرد خان نوشت از آنجا که تعزینی از ^(۱) حاوی اوراق معاملات
بصف برگنه حویلی حصه مرهته در عوض برگنه پتلان شنیده بخاطر داشت
درین وقت فائو یافته در حواس نموده یاسج نوشت ریدکوحی را که بهر نوع
در ملک پای خود را فایم کردن مد نظر بود بالصورة پیروفته و گراش و جوان
مرد خان مرار را به بیان او در محاللات بلده دخیل کار صاحب یا بجمله
ریدکوحی باستظهار و اتعاق شیر خان روز دوم *

دم صبح کین شاه رزین حشم ر مشرق بر آورد طسل و علم

(۱) حادی گرد کنده و فرد گیرنده *

مرد حل ظهور اس معنی ۱ نه قال تک گرفته علی رغم بونلی ذات کهادی
 او را از بلده بی دخل ساحت و آدنی مصالحت و برگه حولی نه ضبط
 آورد بونلی بر عزرات آمده کوساحی و گنگدهر نا فوج دکیمی و جمعی
 از مصدقین ۱ که بنام فخر الدوله نوکر کرده بود برای بشخص و تحصیل
 ساحس عمل حوان مرد حل دگدگه موده واه نه دیگر که هر چه طرف
 منصوره شوند رخصت نمود و فخر الدوله ۱ مایند (۱) عروس کی آسند سر
 وح گرداند بینکوحی را که نا شتر حل اخلاص بهم رسده بود نوشت که نا
 سدنش وحی افرام آر نه منظر و مریع او باشد شرحان از اطراف
 و حوان سده را طلب داشته نوکر ساحت و جسم انظاره شایع آمدن
 بینکوحی حاضر کرده نه سواد فضا کدر بزم سبب از انجا که او از اه حادیس
 مدرجه این محبوب شده بود تک گوته بومع ری دان و شتر حل ندان
 اجر احاطه سناه مصطرب گشته مریات حقد برگه موده و بیدان انداخت نه
 آورد حون شوز حد واقعی بینکوحی نداشت نه مفصلی رمت از
 اه سادمت اندیسی محمد امام بدیع را جهت سلسله حدانی امر موافقت
 بیانگت بود بونلی بدل رساند و حون بومع کدر بزم معلوم موده بوضع
 کدیل آمد فخر الدوله که نا روح مریع نهان بواج رسده بود نظری
 شب حون بر سفر حل رسده بجاگ نه و بجاگ نه بوسست و معدودی از
 طوائف گسده و حسنه گسده حون عجم ریب بود نسبت از جنگ گسده
 نه الجبل آورد آمد نه بن محمد امام بدیع که نا بونلی ملاقی گسده ابواب
 موافقت نا شد حل مریع ساحت نا معتمدی از او سدد و فخر الدوله
 و سر دلای مریع ازل و اعلی ساحت نهان نه حدب املاوت دان
 الدوله نه شد حل گفت که احادی آپدکر اکثر معدودی سبب
 و بومی رمت مریع مطابق موافقت و مراقب موده معد و معاری است که
 حسب حسب سده بجاگ مریات نه دارد و آب نه بجاگ آورد علامه

(۱) عروس که کنه از صریحی باشد و مهم که خال را بدان برسانند ۱۲ مریع

برادران را بحالی او رخصت نماید لهذا قاسم علی، ا. مقرر نمود که بعد از عین روانه کسب و بحکم حاکم و رغبه را بدر سپردن همدرین سال شدت درول بزرگان قبول و به مواعد اکثر عمارات افکند و حوان مرد حاکم و وحدانی در حواله را از تعید وایر ملی حاکم به محمد عظمی کزانی تفویض کرد و محمد سهار و شیله را با سه مرد نفر از سوار و پیاده نوکر صاحب و کسان او علی ثانی رینکوجی را از حدس بر آورده نذرش دردد و که اندیز او نیز متعاقب او درد او مان وانی ستایب *

برپا نمودن پوتاجی پشیل فخر الدوله را بنابر رنجش

جوان مرد خان و مقرر گشتن نیابت داماجی

برینکوجی بدستور سابق و رویداد

جنگ شیر خان با فخر الدوله

و رسیدن رینکوجی

از آنجا که بنابر مقدمه تعاریف حصه وجه بیوره که دران ایام بر اقوام سکند بلده تعریف یافته بود و ریاده و کمی بخش مصادرات ویمالین حوان مرد خان و نائب مرهته کار به حسود و ناحوشی انعامیده بود و او شکوه این معنی را به پوتاجی پشیل که دران اوان سر روح و راتی و فاتق مهمات که اندیز او شده در صاع پرگده پتلاد رسیده مقام داشت تمهیدی نموده فخر الدوله را که در قلعه موع عیاض پور بار داشته بودند پالکی سوار و ویل دسان و حیمه تعیین ساخته برای نمود حوان مرد خان و حصول مراد خویش مابعد (۱) متوس و (۲) حواسه برپا نمود و درین ضمن حاکم بحالی رینکوجی به دستور سابق شایع گشت جوان

(۱) متوس بفتح اول و ثانی و سکون را و مین بی نقطه صورتی را گویند که مراعات

در کشت راز سارند بجهت دفع جانوران ریان کاره ۱۲ برهان *

(۲) حواسه بفتح اول و ثانی و سکون را و مین بی نقطه صورتی باشد که در وایر و رزاعتها نصب کنند

تا وحوش و طیور از آن ترسیده آسینی به کشت برسانند ۱۲ برهان *

و محمد هادی حل و رام را همواره گرفته از ضلع دریایی و انرک و سلبروا بداده
سروان قصد نعلنگر که در تصرف زور آو حل برادرش بود روزی حیدر مقامات
و زید مسود اوراق از استماع کسل مدعی احوی اسمعیل محمد حل که د
کهفایت بود عازم بلده گردید و نزدیک موع پیما نور نا گولیل مطاع الظرمی
حک و نمود و مدعی کسل و حسنه گستود حیدر بررام سد از انجا که حد
استحانه تعالی شانه شامل بود کلی بنامد •
• نیت •

اگر بیع عالم بنامد و حلی ندر دگی نا بنمواهد حدای
و نور عبد الصمدی داخل بلده گشت و برادر او را از کهفایت طلبد اس
حوالمر حان پیسد کوچ نموده نارادهی نو فنه معد حل را مستمل ساحه
فع کدوت نمود و هفتادم شهر بیع الدانی سل شرا و عد و مدحاه و هسب
بلده نه آمد و معدر حل ندره همان ایام رسد که اندر او که بصلع سو به شدتند
بود معاودت نموده و ان قصد دهوله گشت و نیت بلده ا از بعد مرور و مدد
بنام برمک نقد مقرر کرده و ان بروده گردید از انجا که پیمانته عمر احوی اسمعیل
محمد حل لدر بر گشت مردم شهر شعل بنموازد حمت انردی پیوست شعور
از عم و الم والد مرعوم بناموده بود که اس داع دالای داع سوحت و حکوت ا
کتاب صاحب •

عرد رنده داع عمی برحک بود یکداع بنک ناشده داع دگر بهد
سوس از حوانی او حوس امر نا گریز را حلوه و د مانی بنموازد شکستایی
نسب احرم بدعی طلب معرفت اشعل و زید •
• نیت •

ما اعدائکم و لکم لعن نار از روی حقنسی نه از روی محار
نا از روی غمی کدام بر لطاع و حود نسب بنموازد عدم یک یک در
حوس از ایام نسب الدوم بدلوعی فرقه نه کهفایت می بداحت و از حس
سلوک حوا را امی و شاکر و نسب حل را نقس حدر حواهی او بر لوج سنده
نسب و مریم بود و بدوسته صلاح و عواذید او بنموازد از استماع اس قصد
و مرغه مدت کسل نسب منعاف بهر به برام نشده استماع نمود که یکی از

از مسکن با ازاله اینصوب بر آمده درین ولا نه برده رسید و کرتاری مختر الدوله و عارف اردویس را شددنه ناله توقف و اشمال منابر فراهم آوردن اسباب مذهبیه از آب رود نار مهندری کرسب و رینکوحی را که در ولعه نورسد بود همراہ گرفته هجدهم شهر رمضان بر تالاب چندوله در سواد بلده رسید و تمامی اموال و ائانه مہر و بیہ را گرد نموده نہ تصرف در آورد اراجا کہ از رینکوحی خاطرش عارف آورد کدورت بود بدسب آویر نار حواسب محاسبہ نا چندی از پندتان و کار یزداران او را دستگیر صاحب و چون فرار ملاقات نا حوان مرد خان داسب در باغ نگینہ واقع تالاب کانکریہ از ہر دو جانب آمده عد و پیمان و توابعات متعارف نہ عمل آورده بوداع یکدیگر پرداختد و روز دیگر کھاندیر او مقام وزریدہ مختر الدوله را نا متعلقان نہ سواربہای بی حفاظ همراہ گرفته روانہ گشت * نظم *

چنین سب رسم سرای فریب   گہی در فراز و گہی در سبیب

ارو سادمانی روز مستمعد   گہی بر زمین و گہی بر بلند

و از ولعه نورسد ناطق و صامب رینکوحی عطف نموده نائب خود نصب کرده رینکوحی را بدو سپرد کہ محکوس دارد و مختر الدوله را در قلعه تہانہ دار بسین موضع عیان پور کہ بر ساحل دریای مہندری واقع و مکان متین اسب مستحفظان گماشته بار داشت و خود کوچ نموده نہ صلح سورتہ ستاب حوان مرد خان پس از کوچ کھاندیر او دروب حصار را کشادہ دم از استقلال و استعداد رده شاد و حدان نہ فراغ نال نہ تمشیب مہام سر گرم کار گشت *

رمان خوشدلی دریاب دریاب   کہ دائم در صدف گوہر نداسد

اراجا کہ نا عدد الحسین خان نائب دیوان صوبہ سبب نوشتن بعضی امور نا مختر الدوله کہ بر خلاف مرصیس بود و بجدسہ بدسب آورده بیاب دیوانی و حاکیات را از تعیر او نہ فایم علی خان سپرد و پس از چندی صعدر خان از برادرش منابر امری رنجدہ درادھن پور ستاب حوان مرد خان بہب تشخیص برگذات و تحصیل پیسکس و گرفتن صامدی زمینداران و کولیان قائم فلیخان را نہ بیاب بلده گراشته بیسب و یکم شهر سوال در آمد و صادق علی خان

که اکثر انعام کایس بدینجا کشید نالعمله روز دیگر که زنگی شب از شمعون
 را برداخته روزبرامت منبرعز الله بحسی معز الدوله نا حمانه کنرار مرقه
 سده و بحالت پیشگان عازب زده رحمی عربان و نالان روز به شهر نهاده ن آمدند
 و در مسعود جامع بدان حال امامت گرفتند سکته بلده از راه جدا برسی و حد
 کندی و بنما حل برداخته برسانیدن نان و کسوف و میبختناج برسی کسب کبر
 نامی بیفری و دواب و احیر احریمی حامل نمودند زوجه و طفل معز الدوله
 حوالا مرد حال آگاه گشته حلحی نور الله را نازیده سولای فرسوده آو ده معز
 داشت درین سن رسیدند گفتندهرما حواله سرای نظر الدوله که مغایر بعض
 و بحسن او ن آمده بود به بلده آمد و او را برد و معاہدی طی از زن و حواله
 و امعه و اسلح برکی و نالان کوه پیکر و نمانی سر و شامل امارت و انان
 که لکوک را ن زش داشت نا اسب و ستر همراهین و بعضی بحالت پیشگان که
 دمند مدتعه نعه هلی حال برداشته آورده بودند دست مرعه انان و حریری
 به حوالا مرد حلحی سده •

• • •
 جنگ بد گره اگر کله زرس سکند • • • • •
 شایع کدر شحد دست ن دامن سر و سہی زند آسملی داد که کدام ن سر اول
 سوری اسب و گده ناکه ن مرد دعوی برابری کند و لکی • • • • •
 اس نکی نکه نکی دل مرد و آن را بحوال

آمدن کھاندیر اوسانر فواہم آوردن مال معروته فتر
 الدوله و قید نمودن ریمکوحی و ملاقات
 نمودن نا حوالا مرد حان و عمراء
 بردن فتر الدوله و نگاہ داشتن
 او در قلچہ عیاث پور
 آمدنی او داند دامن ناکه لو مہاتی به دہبت او مہا کده

که در اینجا بود و کار را بدید، شمع سیمین را از دست، اندک جدا نمودی و کردی نشانی
سایید تا صبح و بوی گشته اندازد در آمد، که است .

دور در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال
آنکه در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال

سیر جان و هنگام در شمع سیمین را از دست ، اندک جدا نمودی و کردی نشانی
تجربه اندازد در آمدی در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال
و در آمد و در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال
و در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال

قام نمود ، شمع سیمین را از دست ، اندک جدا نمودی و کردی نشانی
و هنگام می بود از دست و در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال
این ساحت در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال
و در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال
و در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال
و در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال
و در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال
و در آن زمان و حال حق بودی ، آه ، در این زمان و حال

سیدری که امیر سگ سود هم در آن است .

چو ماهی نه گاه بهنگ او تمام ، مجوریت دل و حل سیرس نهاد
ارواح که قذائل خود و متعلقان پسران جمع کنیز از ادات و نکور عیبر و کثیر شمواه
داشت و بدین قسم گرفتار مصیبتی نه سده بودند از خدا بی حیران مرشته
پیرایه ریان را از دست و کردن آنها گرفتند و طریقه حالی که خدا نصیب شیخ
دسمان نکند بر آنها گرش در آن هنگام داروگیری از ارواح و صلا الدوله از
بیم جان با طعل هفت ساله از دیگران خدا افتاد و بخانه یکی از ساکنان
سد پور که در آن نزدیکی بود پناه گرفته متواری گشت .

بریکان و ریکانی دل فرور سر برده با حوشدلی چند روز

از وقت کد و حواں مرد حان را نر دادند حوش آگاه ساحنه سنگامی که سنا
شام نر لسكر مملكت دم روز ناحس آورد موب نصف شب حدائي گرفته
نر باره سارنگو آمد حواں مرد حان ندانجا شدتند نر حورک و اورا بوعده
نر ناس یک زبحر نر دل نر نادرش انس عمل مسرر ساحنه رحصت نمود بحر الدله
حواں حدان موحی از حورک نداشت و اکثر سنا بی روزگار مرام آمده نوکر
شده بودند و نآنها حرج نمی رسند که نه حالت ماندن و نه روی باز گشتن
داشتند نر گردان حبیب نر و ملاندند • نظم •

هر لکبری خون تلای رسد
 در ددانی پیشوایی سد
 اگر نابد شرکت حمیری
 دل و دست شمشیرز کس موی
 کسی کو نداد ز سو سر دبع
 بر روز رزم انکه نکدم بد
 دلبسته می بست هلمم کا
 بر ددانی پیشوایی سد
 دل و دست شمشیرز کس موی
 بر نابد ددانی آرد زر دبع
 باز که جهاتی دهی کم بود
 حواری است می بلل و بر در شک

[illegible]

سر راه دریاة سندو اقامت داشت تا جمعیت مورخونی باسعدال شدتند در بند
 نو ملاقی گشت نظرالدوله بغداد نالیف ملوک خلعت شش دانه و سرپیچ
 سرجمع و یک زیندر نعل نواصع نموده تا حدود رومی ساخت از آنجا که عمو و پند
 در شوق طبع و بدمعاشی او که اشتهای ما داشت نظر بر فراست سنی
 و شالدوله برایش که صند او را نامرحک حلف آصف حاکم مسرب نو
 تا کباندبر او را ملوک نه پیموده نه سند روی مدرجه این عمو شده نه سعی
 حدر اندیشان که مکتوبی نه او نوشته مدنی بر اظهار سر کسی بهر و خلاد
 خود بود حرم مرشد ا که در این عموه آتدا نشر گشته از وفوف این معنی
 اندیشده عدا کد و وحشت بدش نشدده گردید *

دشمنی شمه نفس خون حار می — اندیش فلند خو بس کهنس
 و یک کعبس حمله شوریده که بسی فند بر خلست از هر کد
 حوالن مدد جان که از و اظهار نداشت و بدسر مأل که خود بحفل کنگاش
 آراسته در ظاهر بدنه اسفند و نه ضمن نه بهیه و استعداد مداعت و ممانعت
 نصت و حاکم سعلن در اصلی مروج اماره یک ای نلده داخل حده
 گشت و بهم ملطغان را نزد کنگاهی مدا که کبندبر ا که ن نواح بلاد نا موح
 دکمل سده بود حصت نموده از و امداد حواس قائم ملی حل با و کعب
 و شند و میان آورده به مة داشتن ترا رویه در موه حاح سمانه گرفته عمو شپ
 متلن مد و در مومع فس نو نود آورده حوان مرد حل از مرانق
 مرده موی دل گشته کمر عمت بست و جمعی دیگر از کبترانل افراهم آورده
 امارا مداعت گردید بحر الدوله از به سندو شد حل اند عراولی باسر
 حواس بعضی ساحه عزم پیش گردید و احدی ای سکه ا از اند طلب داسب
 و از ن در دلی قصه که نام ملاقی سده خلعت سس پلحه و یک زیندر نعل
 نواصع بهت برات شدر حل و عراولی مة گشت و از آنجا که حده نه
 صده بهل نوارده عراولی نلده مد و عقم نه به احد داد است عومت
 فراست حوالن مرد حل احل نلده گشته معد حل داندش ابا موح بتقی

و لا یستعدم من نیت گسسته بود از پندھاکدان برافش روضه چیل انقیل فرمودند
 نار ماندگان را بدد مران و بوعده دندار بهقامت مسله ساجدند • نیت •
 برآمدا برار دنیای اندوه مرو ناپید سنلی کوه نا کوه

حون امسی نا گرد بود زبیل نه کلمه ترجیع انا لله و انا الیه راجعون کسوده نامر
 بحیر و تکفیر برداخته بحاک سیرد امدد که اوستحقاقه تعالی بدو معرفت
 بدمرود حدائقه اشال بسبب بحال مرزندان شغقت بدری مندول داشتند
 لله الحمد که از آنها راعی ازین سه مدحی سرلی انقیل فرمودند و اهاب بی
 مدت اولاد و احفاد ما را نه بومنی و منی دارد و عواقب امور شان را بحیر گرداند
 مسله وجوده • نیت •

بماناد آن فرخ آنس سر که سژد فرزان حیران بدر

از انجا که عمکولر و حدر حواء خلایق و محوز اندا و اشرار لحدی بدود سکینه نلده
 عموماً آشنا و ننگانه مرین اندوه و ملال گسندد • نیت •

ننگ و بد حون همه نلاند مرد حنک آن کس که گوی نفکی بد
 بد دلخته و رسوم روز سوم راتم که بحسب حیل سدقت داشت برادران را جمع
 نموده به دلقا و سلی برداخته گفت • راعی •

دلنا حو ربان و ماد و مهاتندم نا ظن ندی که ما درو می ماندم
 آن حائل ذوالجلال مماند و مس فاتی همه کل من علیها فاندم
 و نه یقین که غردی حدتی ا سربت ناگول مرگ حسدیدی و حجت شمدی نه
 تمام دسلی د سندی است و ام عم و اندوه تا بقیه حدات مسله فراموش
 مدی بسبب • نیت •

بی ابرم که گسسته ز دینی بکیران بدود دل من است نه و اسک من بهل
 اگاه دندی بپند اندمند حله بپند حست که نا و سان آن مرحوم د معقه
 و ال اول و نه نه نفکی بسب و پدیه معقد • نیت •

راسس رسی و لیجده ددا آکده مرد دمش رنده ددا

بدد حلف را که دمدن متعین است مرد از ده محبت اندوواب دتعد

ارتحال خان مغفرت نشان علی محمد خان امیر کشمیره پانچه ازین خاکدان بروضه رضوان

از جمله سالکات عم فرای این سال که عالم الحزن رافم بود رحلت والد
مرحوم معذور است از اینجا که او سعادته تعالیٰ اورا رفیق العلب و حدا ترس
آفریده بود از مشاهد حوادث رمانه و اطوار ادوار دوران و خرائع این ملک تاب
استقامت درین دیار در حود ندیده دل کدده شد و اراده عافیت بخیری
بخاطرش حظور نمود که متعلقان صغیر و کبیر را در بدر سورت نه حفظ و حمایم
حافظ حقیقی سپرده خود را شرف اندوز کوبین اماکن مسرفه سار و چون از مدتی
احمدآناد مسکن فرار یافته بود پیوسته در تدبیر این معنی اندیشیده اسباب
ریاضتی بر طرف صاحب و سرانجام و استعداد سوارپها و بار بردار پرداخت
و بدین حصول دستا راهداری مرهته از دیوخی تا کبیر نائب داماحی
و آگاهی عزم خویش نه تیغ بیگ جان متصدی بدر سورت بوش و حواب
با صواب از هر دو رسید و قصد ایشان تصمیم یاف و اراده الله که بر همه غالب
است بدو دیگر تعلق پرورف جوان مرد خان آگاه گشته با صدر خان
برادرش و فایم ملی خان آمده نه دل خوئی و مسخ عریض نه مدالعه تمام
بحد گسب و راضی نه شده مقرر فرمودند که رافم تا قسم باشد نه تعلقه
امیدی نماید و بیعانه نه مکاریان داده دهم شهر حمادی الاولیٰ حرک را تعیین
کردند - اتفاقاً صیغه حور سال رافم که ایسان العلب تمام باو داشتند تب نموده
حدری بر آورد و اراده لایق را عائق گسب چون بیمانه عمرش اندیز شده بود در
ایام معدود در گرسب و عم سدید عارض حال ایشان گردید که زور سوم او حود
تب کردند و زور زور مرض استعداد پرورف از دریام حالت خویش اسمعیل
محمد خان برادر راقم را که در کهنایف بود طلب داشتند آخراً مرکار حیطة
تدبیر و تدایمی و معالجه بیرون رفم دوم شهر حمادی الثانی زور دوسنده مرزب
بدر ساعت از زور بر آمده که در دیوان قصا ادا حاء احلهم لا یستأخرون ساعت

و در سال هزار و صد و پنجاه و هفت بعد از مدتی که در دستم پیرگشت و پیشکش
 مدد اهل قلع دیلی سلم معارفت نموده در ولایت آمد و که اندر او نیز از سوزیه
 که هنگام برگشت رسد ریگجویی ا نائب مستعل گراشته در مسکن خویش
 شدت ریگجویی در قصد اهدا متر بر ساحل حوضه و انبرک درازده کوره‌ی ولایت
 آمده بدین بعضی گفت و شدند ملاقات بخوان مرد حلی نوشت و او فلم علی
 حاج و راجع را همراه در موضع کهنه که از فرودگاه ریگجویی فریب بود رست و نگذاشت
 ا دوده در تبدیل دستل - قد مواجبات رسد آمد و کشتلی از بعد برار نایک در
 دست حصه مرده در ولایت سده دحل که گردید همدران اوان معمر الدوله سر
 از سندن نوشته حلی و وکیل حوالی مرد حلی خلعت شش ناحه که مصحوب
 حلی محمد حلی و وکیل او رسیده بود سد و مدعت نوره که حلی رفع گشته
 بود و پس و لا در عدان سر شمالی دگور اهل حفره و قوم به قوم مسلم و هندو می
 ده در فلم ریده که از آن معلمی به عمل آمد گرفته شد و حسن ظن عامه رعایا
 و ا برابا در آن بعض الظل سر مددل گشت و حشم داشت هم وطنی که
 دادند نفعه بالعکس بخشد و خوشی در اندوه انجامد • • نظم •

حاجت است دساره خرج کهن که حسن سر بر آ می برآرد زین

دین الحسری سرای دو در دندل مطهر رسد نوحه که

در وجه دین چهل هزار ریده در دو دوده از سد و نخل سده نفس امام الدین
 که در موضع گرمه آورده اند و در دو دوده از محمد عبدالواحد بارگان و
 برادر دین شخت همدرد را رفته حفره سرا حسن نموده گرفت از آنکه که
 در حکومت نعم الدوله آن مظار معلمی در طریق مصلحه داده و دین امان
 که از امامت سدان و حلی بود گریبان و دالین در دگر هی اکثر من احبها متروک
 که از آن نموده در دین سرت شاکت و در عرله رفته حسن ابراهیم شد
 حسن در دین سرت دده که در حلقه اش گراسته در کهنایست نه بود
 در آورده که در دین دگر و گد و احد و حد که اسد گردید •

به مختار الدوله مختار الدین خان دادر شجاعیت حدک که به منصب هفت
هرای داب هفت هزار سوار سرامزاری داشت به گزرایدن در لک روپیه به
عدوان پیسکش سرکار والا مقور و مقوص گردید و به مرحمت خاتم جامع و سر
بیخ و حیهه مروع در یک ربجیر بیل مفتخر و مداهی گشت اراجا که کیفیت
کسته شدن مقبول عالم به حضور در سیده بود او سعد بیاید بالا قید اسم بود
سیتارام نام عراف که از سادق نا او معرفتی داشت فرستاده نوبت که از
منصب داران متعینه هر که لیاف بیاید داشته ناسد و عهده بر آ تواند سد نام
او را مصدرح ساخته نرساند و رسیدن سعد به حوان مرد خان که متردن خاطر بود
واصح گشت و بیز کسی که مصدر این امر تواند سد نه بود لهذا حوان مرد خان
که تا حال نائب مقبول عالم بود این معنی را از مساعدت وقت تصور نموده
سد را گرفته تمام خویش و قوم نمود هر چند که ضابطه استقبال این قسم
دوخته حات معمول نمود اما دناار اعلان و استهبار نوبت و چهارم شهر دیحجه
الحرام بدع شاهی رفته در سر بسته داخل بلده گردیده مذنی نام مختار الدوله
در آورد و وکیل را نا عرائض روانه کرد اراجا که در عهد حصت فردوس مکانی و ایام
حکومت و نظام و کلامی حصرت حلد مکان نتخانه چنان می احداث نموده
ستیداس حوهری را دمر آدحصرت آثار شرعی گراسته مسعد ساختند و موسوم
به موه الاسلام گشت چنانچه در محل خویش ساق ذکر یافته اصنامی چند را
که منصوب بهارس ناتیه معدود قوم سراوگان از سنگ مرمر مرتب کرده در
انتظاری روز معین نصب آنها بود که از تعدیرات ملکی بید الصمد بید الصمد
گردید اراجمله دود را که هر یک بقدر صد من ناسد نه حیلکه شکستن محفوظ
داشته در زمین دس نمود درین وقت وزنه او صعب اسلام و حمید دس را از
فلو رائل و طنائع را بحطام دیدوی راع و مائل دیده به ایثار رشوت رخص
حاصل کرده در آوردند علی رؤس الا سهاک نه حمل عرا بهادر بلده آورده در نتخانه
که در زیر زمین از قدیم داستند و از خوف اهل اسلام بهانی دران بهانتخانه به
پرستش اشتعال می ورزیدند نصب نموده در پرستی را آشکار ساختند

گشت و به دیوخی پیوست تا خود این حالت به نظر آنکه خود آن به هر ج
 که فریب است رساند کوح نموده به موضع نادولی حله گزینی به روح رسد
 عریضه بر او ناک کردند رحیمی شده از قبل تر است سوا گشت و معروف
 مرغه ا برشم شکسته تا معدونی د ساحل ود نه دیده خود ا سدد عرون بدون
 کشی عمو امکان نداشت و کشی ها را تنک عالم حان که او در ار و اندسه
 ناک بود و حه ناشی دیوخی بند داشت لهدا اس را بر آب رد که به سناری
 گزاه شود تا که اشش درو حل درموند که حمانه مرغه سده د گراندد
 و نجات حان که دستگیر گشت به قتل در آمد و این راعه د نعت و نک
 شه ذبقعه الحرام آن سل روی نمود و سوج این سابعه به حوان مرد حان
 واضح گردید از آنجا که مقدمه سلطنت که دران رمت می العمله به تسلط بود بود
 مآل کار خود اندیشیده حیل عهد و پیمانی تا معتبر حان تا و عتکه ساق
 حرا سدد بود که او نائب مستقل باشد سب •
 • نعت •

تا که دوست علی است و نصی و از ادت سوط آنکه نگویم از انچه رت حکای
 اما نادر گفته عرص گرایی که از و حه اطمینان تواند شد در دله ساجده گعند •
 • نعت •

خود گزینی میاش امن ز آفات که راحب شد طبع را مآفات
 تا خود این دو به دعه بوشت و حواند این معنی درمیان آمد که پس بس حد
 که موده به فخر الدوله از فرشتگان دله انظاره رسد و گفت و شدیدا مروت ماند •

صوبه داری فخرالدوله فخر الدین حان

بهادر شجاعت جنگ و مقور شدن

بیست به حوان مرد حان و دیوانی

عبد الحسین و قایم قلی حان

خود و بدان صد از مودله احده فریب و عراض معنی حان به بر عرص
 تا که مآله - لاطم رسد از سینه قاصد و حلال موده دلی احمد دارد

مداء الدین حان و مفتخر حان نه عددالعزیز حان عرف مقبول عالم که نه فلعہ داری حدیر می پرداحب رسید ناستعداد وراهم آوردن سبابة و لوازم توپ خانه سرگرم گشته چند صرب توپ و مصالح از فلعہ فرود آورد و نه نگاهداشت پرداخته رستم را و نامی از حماعت مرهتہ را دیر نوکر گروم و فتحدف حان فلعہ دار ملیہرا را کہ احلاص مدد بود برواف دعوت نموده ناتفاق و سرانجام رو براہ آورد * بیب *

کدوتری کہ دگر آشدان بخواهد دید

مصا ہمی بدش تا نسوی دانہ و دام

القصة اول عزم بدسب آوردن بددر سورت را پیس بہاد ہمب خود ساحب - متصدی، آنکا از وقوف این معنی نہ حفظ و حراست و استحکام برج و بارہ پرداختہ مستعد ممانعت شسب ناوجودیکہ از صلح سوهن گدہ نالیسب گرشب مخاطرہ مرهتہ را بخاطر دیارزدہ و طریق مصالحہ و التنام نہ آنہا کہ در صوبہ افتدار دارند نہ پیمودہ ناستقلال تمام اران ضاع گرشتہ نہ موضع تراچہ رسید دیوچی تا کنبر نائب داماحی راو کہ از سینہ روزی او واقف و نہ عدوان خودسری رفتن او را دیدہ نہ خود اندیشید کہ اگر نہ احمدآباد رسیدہ متمکن گردد چہ سلوک در پیس خواہد نمود - لہذا نہ متصدی بددر سورت پوش کہ نہ استقلال نہ مدافعہ کوشد کہ از بدرون نہ مقابلہ می رسم عددالعزیز حان از وقوف این معنی گرفتن بددر را بوف دیگر موقوف داشتہ عدان عریم نہ سمب احمدآباد معطوف ساحب - دیوچی تا کنبر سد راہ گشتہ نہ مقابلہ پیس آمد و او جنگ کنان از سیاری مخالف بیدیدیشیدہ قطع طریق می نمود ہر روز جمعی از طرفین کشتہ و حستہ می گشتند اراکا کہ رستم راو در ایام سانس مکرر نہ صیغہ نوکری نا داماحی راو بودہ دیوچی او را تطمیع نمودہ بجانب خود مائل ساحب روریکہ مقبول عالم متوحہ مدتل موضع کہیم کھتودرہ گردید جنگ صعب نوموع آمد - کمی آذوفہ و مصالح سرب و ناروت و کشتہ شدن جمعی از جماعتہ داران و علی میان نام کہ ہراول بود رحم کاری برداشتہ در ہمان شب در کرشب رستم راو کہ نا دیوچی ساختہ بود چندی از جماعتہ داران دیگر را اعوا نمودہ رو گردان

این امر بود حمل بر نغان او نموده متعمر باز زدگی ساجدند و او رنجدد باقائل
نمونه دشواری که مسکن طالم حاله کولی است رنده سکونت گرفت حول مرد
حال نس از انفصال معاملت میده و کوچ کهاندبر او از نگنده ناع داخل بلده
گسده نه نسیست مهم برداحند روز او حل نران خود را نه نلانت بلده نس نرسداده
نرفده سده نلعم الدوله که اسلاف و اذب النیت او را در نندخواه طلب خودها گریه
نرودند بعضی از راه خوشامد که امندولاری نوکری داشندد و از اکثری آنچه را
خواس نس نمود از حنمه و نروش طلب داشند گریه و از همان حنم نرورش
انرا حنده و نساط در ریش گسده گشت و حدم و حشم ننددمت تمام نمودند
نمندی را نا اولی الانفصل

حالی است آنس گردنده دهر که نندشد نه مهر و سداد نه مهر
و از اسلاف و انفل در زنجیر نل یکی مکده و دوم ماده دل شدر حال و یک رنجبر
جول مرد حال و یک زنجیر زور آور حل از حنمه داران نه ننده بها نرودند
نرپ سی مد حرانر که حرانر حنل د عوض خودها نگاه داشند نرودند آنها را
نرکه ساحت و د آخر کار حرانرها را گسده گریه و هفداد نل نرپ نرپ از
خود و نرگ و مصالح نرپ و نرپ از آن نلعم الدوله را نه نررب خود در آورد
و نعد حل نرادش را نلعم مدلب و رانق و نلعم مهماب مالی و ملکی ساجدند
نر نه نندده و گرانر نلکش نلح نه نلعم نرگنده کربی رنحصت نمود نظر
نللی حل و محمد زملی نلک و نرمن نللی حل و محمد نللی حل نلح
و نلح حل خود را د نرندس احمدانند نندده در از نلعم شهر نلندده العنرم نه
نررم نل اللعانده نه شدند و نلعم نللی حل نلعم نرکه نه نلعم نر
نمدران اهام نلحل نرعمود د گریه

روانه شدن عبدالعزیز حال ار قلعه حیسره عرم
احمد آداد و کشته شدن او در نلیم طریق

حمن نرمنحبت حول مرد حال نللی د مداحل نرکه و نرآمدن

باینچادمی انتقامید اکنون آنچه خدمت کرامی از دست من بر آید گوناومی
درخواست نمود -

بدی را بدی سهل باشد چیزی را که بدی حسن اعلیٰ من است
حیثیه و سرانجام حیثیت و ستاد بود آورد از آنجا که معاملات موهبه تا بهر خانه
درست شد محضدر حال بک رجوع اول منده ذات نواسع و متخیر حال را همواره
گرفته تا بهر کجی و ملاقات خود و دان و قرار بیک نامی در بدست مرشاه و بلده
مقرر شده آمد میر حال و اول را به سید و گردید و که اندر بود و کجی از
کوچ نمود در دوازده روز و در کجی را بر حسب زمان نمود در مبلغ سوزنده
شماره و داد الدین خان در و کجی ظاهر صاحب که از حتم و نمود تعبیر به سده
و احکام دیگر هم محدود در اسناد و بود و بود و کرد مرافقت نماید
و آب رفته بود می تواند شد او که است آنچه ما بعرب من بود در طفیل
شماره تجارت رست اگر برای خرج سرانجام نماید حاضر و او ظاهر تدبیر این
معنی در که غایب و اند کردد چون و کجی را که بی دیمه حصه آنجا که در
عوض بزم نام بزم اندر در و است داشت در پیش بود و آنجا شذافه بر
تلافی بازگسر بود آمد معتمد خان و بزم خان ملاقی شده و یک او را تحویل
کار نمودند و بدین تمشیت مداخلت نمود که داد الدین خان سلسله حدان
شده بود محفل گفتش آراستند پس از که و سید قرار یافت که عکاله
لک روپیه اگر سرانجام یاد کمر بسته می کرد و حوالین در تدبیر آن سده آنچه
نه ساط بزم خان و جمع دیگر از مدسوان و اقربا و از گرفت نقد و حسن
تجارت پیشگان بهر نوعی که توانست شد در عرض یک ماه هشتاد هزار روپیه
و اصل ساخته در تدبیر باقی سعی بودند - و کجی را که مدعا از مداخلت
حصه بدر کهندایم و گرفتن زر بود گفت که می نه نرسد که ده کوزه از
کهندایم است رفته باستعداد مهم می پردازم هرگاه نقیه وجه مقرر را گرفته
بیاید اتفاق بدان امر پیام نموده شود و خود نه نرسد شتاب و معکس
گشت که گفتار و کردار موعی از صدق نه دارد چون داد الدین خان ناعت و نانی

آنها را مسلمانی و معا انتقام اند و عقاب کلی دادند بنائند الهی و اعدای
دشمنی از اراده باطله آنها که این شهر اسلام را حوس تا کو و حاله غنیمت
زمیندای مازار بنائند و مسلمانی را مسدود گردانند مصون محفوظ ماندند
دین و لا از اشدن دین عربی دای عورت گنهاب از پیسکه حلاقت و جهنمی
به نکت سنگه نراد الهی سنگه مسلمانی و عترة سنگه شهره گنهاب حدرب
اقتاده اود و دل و رک وطن مالوف بهاده اند لهدا امدد دایم که دلی
نماز لحم الراحمین و حاتم الدینین حم تر احوال ما جماعه مسلمانی و عترة سنگه
این شهر نموده این ملتقمس اده مهرو شهادت خود مری سازند که بحضر
نه یکنه دگاه سلاطین سجدده گاه برنده اعدده سجدده تلاش آنها دحک بر دانی
ندادند که مانل دالمندان خاطر شهر اسلام سکمی و رنده ندغای دوا دولت اند مدت
حصول مد و دین سانشناسه دین نه معدلت گند مواظبت می نموده داسم
الهی اما مهاله بدش ا سندن مختصره صم عربست این عوف نموده بود
د سل شوا مد و صص و بر حد سراسر عربی و دخی تعاف ا بند
سوف که برای و زب الممالک می بردند د نیده که بقدار او کسندده گوی شه حد
که دین دت پوشندخت و زب دنام او و پیسوا دخی رلو سد فائده نه بحسد

نه قتل رسیدن محمد شهباز و شیله

از حمله سوانتات این سل نه قتل سندن سها و سله است معصل این
محمل نه سدل احصا آنکه او دایام حکومت بحکم الدوله تا دوره است
و حدی از بددین ادرمه واد این دده گنده د زمانه سبر ملازمان با ایتوس
لای بود مانده د طرف کس و د عمن ملک د اند و امکنه دیکه دیکه
نموده حد لس است و نه اندمی بهم سندن و نه عترة اسی دلمخی
مرد مقصد حلی آمد و شنگ نه گنده حد مردد گردید و نا او حدی
گنده ایدلی و مکانی از خط دوی دسب آورد نه حسب اتعن دسی
مد دفر و دمه از سول و دده و دد احمد آورد سده سون د اندک صمی و گنده
مدن نه حرمه اش از دده متی و صمی نه و ا نه د معصوب نه سل

را و مدار علیه راحه ساهو بجای پدرش نعلقه پیشوائی مستقل گشت کسان
 خود را فرستاده ریدکوحی را که کهادی راو نار داشته بود خلاص کرده بودند
 و مرزا لهر اسب خان سوانج نویس از ممر بیحاصلی نعلقه که ارباب تحریر را
 کسی نمی پرسید پریشان حال بود ناستماع خبر وصول امیر الامراء به خود هبور
 بطر بر ساعه و معرفتی که نا او داشت مراد بیگ را برای نام نائب معمر ساخته
 روانه گشت - حوان مرد خان از تفرز صونه بهار راحه نعت سگه از راه عاصف
 اندیسی علاج راعه را پس از وقوع بحاطر آورده صورت حال و محصری دهر
 و دستخط سادات عظام و مسایح کرام و اعیان و اشراف و سر گروه تجارب پدسگان
 مسلم و هندو مرتب ساخته بدرگاه معلی ارسال داشت *

نقل محضر

آنکه حصر طل الله حلد الله ملکه التماس جمهور مسلمین از سادات
 عظام و علمای دوی الاحترام و متصدیان خدمات بادشاه دین پناه آنکه در
 عمل صونه داری بهار راحه انهی سگه در بلده احمد آباد و برگدات مصاف
 صونه گجرات آنچه از بهیب و عازات امتعه و اموال عربا و حفر حانها
 به خیال دینده و هتک حرمت اسلام و ناموس مسلمانان و تحریک مساحد
 و اماکن برزگن و افساء مراسم کفر و بطلان و حرید و فروح حبور حناریر
 در هر کوحه و بازار بر سدنل اعلان نظهور رسیده بر احدی ارادانی و افامی
 متخفی و پوشیده نیست و راحبوتان همراهی ایشان بعضی از نساء مسلمات
 را به طمع و ترعیب و بعضی را نا کراه و ترهیب از دین متین سید المرسلین
 باز داد گرفتار کرده بهاروار رده اند و عطیمه مصیب در اسلام آن اسب که آن
 زبان مسلمه تا حال دران دیار رده اند و مسلمین چاره استخلاص آنها از دست
 این کفره ندارند در هنگام محاصره بلده وصیح و شریف مسلمین دل از حانمان
 برداشته و مال و متاع ناها و گراسته نامتثال حکم ناساهی و حمیب دین
 حیر الانام علیه السلام از شهر بر آمده سربیک جهاد نا لشکر اسلام سده ازین حب

صوبه داري مهاراجه بخت سنگه و به تمشيت امور نظامت جوان مرد خان و ديواني فدوي درگاه آسمان جاه

مهاراجه بخت سنگه برادر مهاراجه انهي سنگه متومي رممدار جودهپور که چندی پيس ازين بموجب حکم حضرت فردوس آرام گاه با جمعيت همراهی خویش بحضور آمده در بدگي درگاه والا حاضر بود پس از ارتحال آن حضور بمالرمب اودس فائر گشت چون در ايام حکومت برادرش در احمد آباد آمده و از صوبه واقع گشته بود درين ولا بدريعه امير الامراء سادات خان التماسي تقرر صوبه تمام خویش کرد از انجا که امير الامراء از حور و تعدی مارواريان که دران وقت به عرصه طهور آمده اطلاع داشت مسرّؤ بشرط چديد که بطريق مچلکا نوشته بحضور اودس سپارد برسايدن درجه پيررائی را متعهد گسب و او نوشته داد *

شرح مچلکا

آنکه فدوي درگاه از راه فصل و کرم بخدمت نظامت صوبه گجرات سرورار سده افراز می نمايم که شرح ذيل در تعديم خدمات نانشاهی موافق صائطه يردارم و خلاف آن به عمل نيارم - **اول** محالاب حاله شريعه را تصرف نکم عاملان را دحیل داشته امداد و اعانت می نموده باشم - **دوم** اهل خدمات نانشاهی را موافق صائطه بتعلقه خدمات دحیل و از حسن سلوک خود هرکس را راضی دارم - **سوم** منصب داران که حاجير در صوبه گجرات تذکوة دارند تصرف حاجير آنها نکم و راضی نامه بحضور والا ارسال ميداشته باشم - **چهارم** مسلمانان سکنة صوبه گجرات را از حسن سلوک خود راضی داشته باشم بی موجب کسی را آزار و ايدا برسانم - **پنجم** آنچه در عهد حضرت حلد مکان صوبه

د جنس شکمه از معرغه منهل دارالسلطنت لاهور ندروء عص نر پتل حصر
 نفس گنجه رسد که احمد شاه اندالی فاموج گران از دارالملک کلل گرشد
 منوچه ابن صوب است حکم معلى شرف ده دمت که انواع فاعره سرکردگی
 وزیر المماتک مرالدن حار و ابو المنصور خان صدر جنگ منر آتش
 و سادات حال دوالقلم جنگ و امراى کرام و بحسب نظام و راحه اسر سنگه
 زميندا آندره نالو از مکه صوب خاتمه و اداب و آلات ندرن عقبه و مدافعه شدند
 لکن دولت رمان ندر گشته بد سار و سامان اشتهال ورزیدند و نه اندک
 جلی از پیسکه جذب خلافت مآب دستوری پند منوچه گسند و نه دوسه
 منرلی سنده نداد دعوی شمسی و شمس می که اطاعت نکند سو بود
 متعقل گنایش آراسند و انبادهان ده گمب که از حد اندس در خواست
 لحارب دوشهراد حبان و جهاندن احمد شاه بهر نمد که نه کل ظم اندس
 بوده دجهام مهم ددارد - داب حن دوالعالم آمده اندس امراى
 و اندس - بند دجه احمدس و بددانی دس و دسفراده ا حصه - مودد
 از انجا که طبع اشرف مائل است به مملکت مدس گشته بود به حد اطاق
 و دس نه داندن لای مدارا نمدود سودمند نمد

حون نه اند طلب الله سود آن نه دفع حون کمره شود

حون شمس و سیم شمس جمع الدن سال سول و معد و صص و نک سده
 ا - ده احلم ایضا اح سینه و سده دس نه سده دانی حن ا ملک گنه
 سده ح اندس راندنک دوس دس دوا نموده ددگنان دس عرب و سدر
 صص دسب مدس ملک و منل انجلی ا حصه ا د دس طه
 ادب د سفراده حبان دس مدس داسده مسح سده سده دس ا د
 س و نکس دس - سده و س دس نه سده سده که نه دواج - سده
 دس - اندی دس این سس هم دس دس دس مدس جنگ سده
 سده - دس دس دس سده دس دس دس دس دس دس دس دس
 سده سس دس دس دس دس دس دس دس دس دس دس دس

بدون داند رانی استقامت از ار حلی رقت نه سعی و کوشش تمام ازین
 وظیفه حوس حواء روز نه بداد حصار نهاد نه گران نه دندل شدتند حدسی را کشنه
 و حسنه تا نه ازه شعراهی نموده ساندند فالحمله حوس مدت محاصره بطول
 ایستاده بود و نه آدوده و مصالحه حقیکی بطور راه دعه جماعتی مایواران
 شدانی لاه رانی سنگه گجراتان و بعضی شد حل و مردم منعمه پیداکل
 عمل و فعله توب حانه بدانی آغار نهاده بدخواست مرسومات زناده از معری
 که نه سماحت و لطاحت رساندند لاه و بنکوحی ملجاء گشته پیام آشی
 و مدد آن ملجاء بدین مسند شر حل و راحه رانی سنگه نه کفالت محمد
 شهنشاز و سله که عذاب از بهاندیری ناشد بر آمدند و شد حل نه بکوه سدف و راحه
 بند شدت و بنکوحی و بعد الدوله تا کمالدراز ملامی گسترد و او نصرالدوله
 امدد حاج نقد ملل مقه داسنه روانه بلاد نمود و بنکوحی ا دستکد ساحنه
 نگذاشت و آما محمد حسن و محمد شهنشاز کومکل را علاج داده حصه
 فرمود از سدوح این سبکه نداد الدس حل که نه نصف امریه نه دنگرمی
 بنکوحی ادست دست بروف را علاج حل ندانسه نه کنر بقی اندل نمود
 و انا بامومع اند سوده مکی حنا زمندار آمده سکونت گشت .

افراشته شدن رایت طغر آیت نادرشاه حوا

تحت وارث تاج و تخت احمد شاه بهادر

مقابلۀ احمد شاه اندالی و رحلت حضرت

فریدوس آرم کاه محمد شاه نادرشاه

اريس سيمتي سوانه مملکت

خاودانی

حوا ن نام کوه و مسند محبت اندلی بدل ملق بریده و نادر
 نه می کسه که هرمنی حدتی ا حوا لاتی بدود کدلی و این سبکی

و او چهار حصه موده کهکرات را به دیارب داماحی برادرش ار تعمیر ریدکوحی بدر
تفویض نموده و رخص گردانید - کهاندی راو ار شنگامه آرائی ریدکوحی
و انذراع قلعهچه نورسد از شریا پسر خوانده اش و دحیل کار گشتن حاکم دن پدخت
به دیارب او در بلده واقف گشته مساعف را از برق و ناد استعاده نموده عازم
این صوف گردید ریدکوحی بر قصدش اطلاع یافته با مشور الدوله و سید خان و راحه
رای سنگه نا موج آراسته مقابله و مدافعه را با حدود تصمیم داده در سواد قصه
پژداد رزم طلب آمد و ار و حامی عاصی علاج کار در جنگ میدان علمی رؤس
الاسپاد و نا ظاهر نا او هم چهره شدن : انداز پلس ادب داماحی عاصی حال
دداسته معاودت به چهار دیوار حصار نورسد نموده در آمد کهاندیر او حلد
و چسپان در رسید چون جمعیت چندانی نا او نرسیده بود از مومن خان
متصدی بدر کهندی که ار ریدکوحی عبار آلرد خاطر بود و جوان مرد خان
استمداد و استعاب خواسته دوش مومن حال آما محمد حسین را نا چند
صوف توپ و حرائر نا جمعیت سوار و پیاده هرنساک و جوان مرد حال محمد شهنار
زوهیله را نا همراهیان و جمعی دیگر مصحوف حاکم دن پدخت رخصت فرمود
کهاندیر او به عزم نورسد آمده به محاصره پرداح و ریدکوحی را محصور
ساحت و قریب پنج ماه متوالی جنگ توپ و تفنگ سر آمد زوری دران
ایام آکوحی برادر ریدکوحی نا جماعه دکمپیان ار یک جانب و ار سمب دیگر
راحه رای سنگه نا مارواریان و همراهیان ناراده میدان داری و جنگ صف ار
تنگنای فلعهچه بر آمدند کهاندیر او بیر کمر مقابله و مدافعه و سر راه گرفتن حریف
را چست بسته به تسویه صوف پرداح و جماعه ار یکه تاران و جوانان رزم طلبان
نار گیران حوش اسبه را بتاحتی معادل آکوحی مامور ساحت و انها دوعه حلوریر
به ترکتاری در آمده رو بدو آوردند آکوحی بدانر عادت مستمر دکمپیان که جنگ
در گیر دارند رو گردان شد نار گیران دست از تعاف او نار داشته بر سر راحه
رای سنگه که فیل دشان را در پیش انداخته به تجمیل و آراستگی ار یک جانب
می آمد عطف عدان نموده ریختند و فیل دشان را در حمله دغسب گرفته

کرمک محصورول ندارد و از شکنجه نموده مستحضرانه هنگام درخشندگی علم
زندگی در از انی شرمی گرم و گداز رسیده در فرودگاه آنها ریخته بختک در
پیوست عدد الراسع و شمراندانش که از روع انی واقع و سوج انی سابعه عقل
نفسی د مرحل محلی ملاحه معنی و اکسی هنوز از خواب حرکوش
نه بر نداشته و برخی بروج احتیاج سری می بردارند که انی نازله ناگهانی
تقد نصلی آسمانی فرود آمد سند معنی ولد سند نور الله و سند تقدر الله ولد
سند قلم که از روی بهر و حالات عا را انرحود روانه داشته خون فرصت
اسب سری می به یقیند پیاده قدم حیات پیش نهاده با یکدیگر گفتند • بنت •
با بر مراد در سر گردون بهم نا یا مردولر در سر شمت کلم سر
و به مدافعه و مقابله در آمده سر راه بر حریف گرفته بختک گونه بران داد مردی
مردانگی داده عریضه درود را بحسب یکس ساخته به ج زوی همواره هاد اندر حده از
پا نه آمدند و دست نظاول مرهده به عتاب بهه و ادواب حرب حیره گشت زعلی
عد الراسع انوانی فاشم آمدن و به مقابله در احسن زانی نه گشت و شکه هم حا
بود من نعلیه ناعده به خوانده از ان معرکه هولناک رو به بلده بهده شکام
سام ^(۱) باعدی مفسده و عدلی گسسته و دعل شکسته نه آمدند • بنت •
بود مرک حوشه از ان زندگی که آرد نری بو شرمندگی
و انی واقع هجدهم ماه معرعه المظفر روی داد و بهگوان ناعصم طفل عود
کرده بهلرخی دوست

مقرر شدن کهان دیرو او از تعیر و یسکوحی

و رسیدن او و متعصره نمودن نورسد

و دستگیر شدن و یسکوحی

از انجا که آرمی دتی محل غنمی به گریست ادنا دتی روحه در
اوسه دمی سر او در مله اول امر گسسته بود آمدنی را و بدو در حل هست

چون ماهی. بی آب بی تاب سده به قطع علائق مساکن آنا و احداث حلالی وطن گریده آواره دادیم ناکامی گشتند و ماهی بقایایه بصورت ممالوا و اطراف و اکناف راهی شدند و حساسی و شماری از ده روان عالم فانی به مادی قربانی که ازان رخت ویران و بی چراغ گشته تا حال صورت آنادی به کرم و احدی از رفیکن نارطمان در نه گشت و این حالت تا هنگام بروز رحمت سال آینده امتداد یافت تا آنکه ارحم الراحمین وصل خود را شامل حال نامی مرادگان فرموده به مصداق مضمون عداوت مسکون و الله اول من السماء ماء فاحیا به الارض بعد موتها فرمان داد و آب حیاتی به خلق تشنه کاملان و جان نلب رسیدگان وادی حرمان چکانیده اربن بلیه دهانی بخشید -

هر چند ندیم ما دگرکاری تو   هر چند گد کدیم عزاری تو
ار ناظر رش ما کسی آگه نیست   اینها کل آسب که ستاری تو
و در سال هزار و صد و سصت و یک چون خدر ارتحال بحم جان متصدی بدر
کهندایب معروض پایه سریر حالات «صیر گشت ار پیشگاه فصل و عطا حسب
الحکم دمام مومن جان مهرورز الممالک مرمم شد و او دمر حکومت آن
جا اشتعال ورزید •

تعیین نمودن جوان مرد خان شیخ عبد الواسع
بخشی را با فوج جهت استخلاص قلعچه

جتیلیور و بوگشتن او بی نیل مقصود

سابقاً به تصرف رفتن قلعچه موضع حتلیور معموله برگشته حوبلی دسب
کسان مرهته و در آمدن عذر حسنی رم رده کلک ندیع سلک گردیده درین ولا
حوان مرد خان جهب انتراع و استخلاص آنجا عدد الواسع بخشی را با فوج
و چند صرب رندوزک و جرایر تعیین فرمود و او بدانجا شناخته نامر محاصره و بستن
مورچال اشتعال ورزید ریدکوجی که تقریبی در سواد فصد پتلان آمده بود اربن
معنی آگاه گسته بهگوان نامی را ناحمعی ار دکهدیان رحصب کرد که به

چنانچه گزارش یاب - کیدار را و بدی عم داماحی کایکوار نعلی دار پرکداف سرکار بندر سورب را قرار دادن سه لک روپه تحلیف داری حویس طلعداسته بود و انجام کار معدر محمد خان به دهجی که نگارش پذیرفت به عرض طهوز در آمد و سید اچهن در امر حکومت مستقل گسب کیدار را و فایافته معدر شورش و فساد گردیده پیغام داد که اگر معدر محمد خان داخل می یاب وجه قرار داد میداد اکنون که امر حکومت بر او قرار یافته آن وجه را بدد و چندی درین هنگامه طرق و شوارع آمد و رفت تحار و مترو دین مسدود ماند چون ار سید اچهن تدارک به عمل در می آمد لچار تن به قضا داده سوم حصه آمدنی محصول بندر را تا ایصال آن وجه تنخواه بوسته نائب کیدار را و طلب داشته تحیل و سهیم کار صاحب و پس از استقرار و باوجود ایصال زر نسبت بعضی حوادث که روی نمود بیدخل نتوانست سد و مجموع حاصل بندر به سه قسم منقسم گردید حصه اران متصدی و بخشی در وجه تنخواه حاجت مسعود خان نائب یافوت خان دندار اچپوزی و دهر سوم از سه حصه معبر گسب همدان ایام پروانه مهر ورزیر الملک اعتماد الدوله در باب تحیل کار ساختن گماشته ددیع الدین خان وفای نگار کهنه پارچه و سایر بنام مدوی درگاه و رود فرمود و به عمل در آورد همدرین سال در عشره دوم ماه شعبان المعظم فریب به نصف النهار رمین لرره که درین مدت اقامت راعم دیدیدار گاهی شده بود واقع گسب و ماند، و ریدن نسیم در گذشت که بعضی را محسوس نگشت *

وقوع قحط سالی شدید که در عوام گجرات

به تر لوتره اشتهاار یافته

ار حمله سوانحات عذرت افرای این سال که به شامب افعال و ددوب ما مردم مانع برول (۱) عیث السماء گشته وقوع قحط شدید که در افواه اهل گجرات به تر لوتره که عبارت از سقوط هزار و هشت صد و سه نکر ماحیب

(۱) عیث ناران و ناران ناریدن ۱۲ *

رسد مسافر را که پیش روی بلعه متعدد آمدن عمدة اللعنه بود نه منحصر درین
آوردن بلا توقف نه حائل خویش رساند خود نه دربار آمد و نا علی نواز حل نائب
مصدی نه نه مقتضای وقت گفت و شنیدی نموده برگشت و حائل خود را
استحکام داده نیست روزی خود گزارد عمدة اللعنه را نه تبدیل لیس نرا
کسی نمندی راستند او همانجا سکوت و زنده از اندیشه گشت و گذر را رست *

قوار گرفتار حصه موخته در صدر مبارک سور

حور از اندامی مسدود مریخه درین مریه که نه نواحی بود سور سرکردگی
ملاحی کاپوا نه عزم ظهور آمد از آنجا که حیدان مدد و مکنتی نداشت
باصدیان آنجا نه مقابل و مدافعه می نردا حیدان حیدان نه محل خویش
سوی نه نه نا آنکه نه مریز شهر و سمن که جمعیتی بهم رسانند نیست بطاول
نه ناحیت و نا راج درگفت آن شمع نه از ناحیت که رسم علی حلی با روح آراسته
نه ابا حکومت خود سل نه سل مقابل و مدافعه او به آمده تعاقب می نمود
مس از - هاد رسام علی حلی که حله سر راه ملاحی بود تمامی درگفت آن
طلب دریای مهندسی و سرکه بود سورت نه شرکت عذر نصرفش نه تسویش
نه آمد و بهرام حلی آمد و مکنت مدافعه و مقابل او نیست بهم نداد اما حور
نات درگفت سورت که سوای آنجا نه راحت نمی رفت و رعایا از خوف
صدی حائف و شرارین بودند نه ملاح و تکلف آنها نا مصدنی طریق سلوک
سلوک ساحه مرا دان حصه نمود که علیا مریستند ناسد و نه نواح دل
و جمعیت حائل نه مسکن خود را آید نوده نادر معاملات و نوحه علات
نه آمده مدنی نه بود آمد و مت مایه و این صورت نا رویدان نواح سند
آهلی و معد محمد حلی گت دوم نه کی نا مریز استعمال داشت و نظ بر
مدت حصه و روف مصحح نوپ حله مداخلت مرشد نه بود نمیتوانست
سد حور بهد آهلی مله کسی را از نوده ناله حق الاعتاله نه شط احراج معد
محمد حلی بهمارت طلب داشت و لو گشته اند و معد محمد حلی نه نه
سوی محسب آورده نه حصه هم نده مریز حلی سه نده نعلک نه پیوست

نوشته عمده التجار با اجمیری خان دستوری یافته در عین گرمی هنگامه آرائی
 صدر محمد خان که بار دوم برپا نموده بود رسیده سربیک آن معرکه گشتند
 بالکمله چند ماه که بجنگ توپا اندازی و معرکه آرائی مدعی گردید و صورت
 فتح العاف سورب چشم نه کسود چون حمعی از مردم کاری و اعتمادی همراهی
 صدر محمد خان مثل حسین بیگ خان و مدد عدد لصد رة نورد شهرستان
 عدم گسته بودند و موافقت تجار و عموم سکده بممانعت مساعده گردید پیشرفت
 کار دیده دسب مدارع کوتاه ساخته برکوب چهار بمبئی و اراپا نه صونه
 تهنه راهی گشت همداران اوان چون متواتر و متوالی و افعاب صدرار معروضه
 احبار نویسان و دیگران بعرض اعلی رسید بدریعه صدر جنگ میر اتش که
 از هنگام آمدن از وطن مالوف وارد بددر سورب گسته از صادق علی خان واقع
 بود حسب الحکم اعلی متصدیگری آبجا بنام او که در احمد آباد افام داشت
 فرستاد - صادق علی خان بطرح حسن معاشرت و قدم ارتباط نه حافظ مسعود
 خان و دیگران کیعیب را دوشب حواب رسید که چون عهد و پیمان ناسید اچهن
 موکد نه ایمان گسته اسب معدوریم درین بین محصور و عرصی آصف حاه و مهم
 ساری سد اچهن نارکن دول عائد گشت سد متصدیگری بنام سید معین
 الدین خان عرب سد اچهن ناصافه مدصب و خطاب بهادر و عطیات نارگاه والا
 و سد قلعه داری نه سید حفیط الدین خان پسرش مرحمت گشت پس از
 چندی اجمیری خان فرستاده آصف حاه نازل طبعی در گرش و همراهیاس
 نه دکن ستافند زوری چند ویماین سید اچهن و عمده التجار صحبت نه موافقت
 و (۱) مخاوت که دسر آمد بنابر امری عمار کدورب از تعاف یافته نه عداوت
 و مخاصم مددل گردید سید اچهن عمده التجار را نه تمهدی در قلعه طلب
 داشته نار داشت مستر لام کپتان انگلیس نظر برهم پیشگی واسطه گفت
 و شنید او شده تدبیری اندیشیده برای بعضی مقدمات که نالمشافه عمده التجار
 در دربار تدعیج نماید حضور او را مستدعی گشت سید اچهن فریدس را حورده بیرون

از طرفش بزرگ بودی عدم به نگارنده آمدند خط مسعود حل حشوی و کتل
 داتوت حل دندار احمدی و اهلک بشکل عرب و رومی و حمامه کلاه پوشی
 انگاس و ولقدیس و نیکسین به اندیشه ای که حوس سدد احس را هنوز
 احدی می و نه که خویش اقتدای سب بهم داده خدا معلوم گشته بی مصالحه
 در ددد بیس مدانی نام آصف حاه که بگوش شان رسیده بود ملخوط داشته
 مراعی آن را بنظر در آوردند و از محظوظ آنکه اک احداثاً معمر محمد حل
 بل دیگر نمی ندد چه سلوک در پیش نماید و سعد احس در از آنها اسامداد
 و اساعتت درخواست داشت لهذا دفعاً یکدیگر عهد و پیمان را به عنان و طلاق
 مرگد و مرطد ساخته و دادند که می بعد سعد محمد حل ناعدی او امر
 حکومت نگارند و نقد مقدر و مسو به ممانعت و مدانعت بردارند و این
 معنی را مستحل ساخته امامی خود را اکتب نمودند حوس مستر لام کنلی
 انگاس که ن ^{۱۱} بخدمت لب و دنگ داشت دانی العدل بتکلف و سلامت
 حمور که بتالیف لئوانس نمود منجم ساخت و شد کدامین با مصالح جنگی
 و ادواب آلات حرب الک و بروج حصه امنت نموده به عهده و اهتمام
 خویش گرفته بمقتضات جنگ و دوستد و نفر موت حل ا که معصیر
 گویند مسعود زمامداری حکومت به سعد احس بدله لسان بلرگاه والا مرید
 ساخته شدند و او رانه نمود آصف حاه که از پوشش سعد احس و نائب
 و هدای بهرج از بیداد به آگاهی پرتب عمده الدعا ملا بحرالدس ا که از
 به بعد مراقات مانع دنگ حل و سعد محمد حل که از حشوی از
 حل و ملن او را سب دگامی به بدولتی به گسب بوطی مازوف به عمرای
 او به می به حلیف و یک رنجد اهل داده با احس بی حل نام حمامه
 حصص فرمود و به سعد احس خصوصاً ن استدلال و به بد معروض داسی و بد
 اطلی سعد دگامی و به مداب خط و مستطع کد و آمدن و اسراف و حفاظ
 مسعود حل و حمان و کلاه بوسن عموماً ن آمدن و ادب و مراعات سعد احس

پناه به عزم روانگی برول کرد و به سرانجام سفر و ادای وجه موردومات سپاه اشتغال
 وزرید سید اچین دم از اشتغال و استداد رده عالی نواز حان حواله زاده خود را
 که هم داماد صدر محمد حان بود به بیاب متصدیگری مقرب ساخته به دینار
 و رستاد و از به اصطکاب برج و نازد و دروب شهر پناه پرداخته به اعتماد مردم
 کاری سپرد و دشاره حاکمیش بهادی نام امف حاکم بر آورده سید اچین و
 وراج نال در قلعه حامی کرم صدر محمد حان بدان اخراجات لاندی مایعوف
 خود را آنچه همراه آورده بود در معرض بیع و تقاضا سپاه در آورد و ایال را
 سید اچین حیداری نموده کرم باوجود آن عهده برائی نداس و آنچه بود
 متعلقاوش بود دستش نمیرسید لهذا قزین ادره و ملال کردید محتاج نام
 حدسی عالم تیغ بیگ حان که اعتماد و محرم زار بود و در رفاقت بیرون برآمده
 به صدر محمد حان طاهر ساخت که در هنگام تعمیر این ناع از مرط کیا سب
 و عایب دیدی تیغ بیگ حان در تحت بالان حوص بهلع کلی را ز سرچ
 بود یعن دهاده چون جسمه آندکیوان در طلعات ازعی پنهان اسب و من اران
 مطلع ام ارانجا که گفته اند که زر سعید برای زور سپاه اسب کدام وقت ریاده
 ازین متقاضی عرف آن خواهد بود صدر محمد حان بدلیل او حفر نمود
 و گفتار او را مقرون به صدق یاب طهور این معنی آبی بر زری کار آورد و فسخ
 عریب سفر نموده کمر همب بر استقرار مرکز اصلی حویش چسب بسته بهرام
 آوردن سپاه و ستن مورچال بر حصار شهر پناه اشتغال وزرید - * * مطومه *

دگر ناره آهنگ جنگ سار کرد در ستم فتنه را نار کرد

مرو بود سر در گریبان و فراغ مرو بود آسودگی را چراغ

سوی ناره جنگ آوزان تاختند به تدبیر دیوار پرداختند

و از هر دو جانب آتش در بهاد توپ های روئین تن افتاد سکنه بدر را که هدور
 از صدمه اولی آسایسی و از سوگواری در گریستان معرکه بخشب آرامشی پیدا
 نه شده بود که بار دیگر فتنه حفته که چشمش گرم نگشته سرار بالین برداش
 و ناره حرب را مشتعل ساخته هوش ار کلک شان حیر باد گف و هر زور جمعی

احمی جمعی از شعاعی و معصوم علی ا شمراة نموده نداده گویس دریا و زدن
 مباحثها برآرد معین که از کوه و معلاب واقع جماعت مرهه را هماده
 گریه کوه که سرنگوش به دیو اتصال داشت نه آمدند اتفاقاً نه وسط کوه
 حله که محمد نیک نام فرساده داد شاه نغز انداخ و ساحلی حد منزل چهار
 پیش ازین ولز گشته نامیب چه صد نفر معلنه همراهی بود آمده و از
 شاعده هنگامه پیوسته مردم خود ا مسعد داشته نه محافظت خانه خویش
 می مداحت و کاری از منزلت عمر و وزید نه داشت درس وقت که آن گروه
 بدر عدت مسده مرهه که به اکثر حثها سرراه دست اندازی نموده می
 آمدند رسدند و او بممانعت نرجاست و جنگ نه و ننگ نه دوست نصا ا
 نه ننگ از کس گاه اجل نه مله سردار مرهه سد سدن همان بود و مسلم
 حث همان دکه این اش او ا فرساده جمع مبه می نمودند خون جماعه
 مرهه می سردا شد بکل اعلی شدت و از طول انکامندی اس اده به
 حده حدانها از ابلات مثل و حل نجه و سکه دو نمود و به همزاب دلکش که
 از مدد گویک برپا نا خاک نه بکل نشت و ده دکانس و اندھا مسجون
 ا ا ده و امده اطراف و حراف نلان متعدده نه اب و سوحان نه نامد باقی
 مددخان بران حل اس مقل می گفتند

نظم

نه مله ا فرزند سفل حراج بود شهبی و لکسی ا مزاج

وگ برسدان کس آرشد بلا ا اصل برزخس آرشد

ح ده سده از م مرو کند و جمع و شریف نه سده آمدند معدر محمد حل از
 مسده اس حالت خون بدست آرشد مله سده حردند از و خدمت
 برده که نجه و اعلی بعد از حده نشت نغ ننگ حان نا اده آلود
 حده اند دس مدد هنگامه احدی نه معلومت ندر احده نکاند داند
 دسده که مدد نه باقی بلولی عام نغده بغضیه بیا کک آسبی و مله
 آرده مدد اس اده نه دکه گرامه نه ا حثی نمود و خود نا جمعی از
 مله و نه محسنی رج احداث کرد نغ ننگ حان و امده اندس حده

که او نزد راحه رانی سنگه ن اند نوگر بود رخصت نمود که او را مستعمل
 ساخته به معلومت و شریک کار گشتن آورد - شهناز رفته معتمد راحه را برای
 بعضی مدد خرج و گفت و شنید همراه آورد حوں هنگام حدائی گزیدن از
 نظر الدوله وعده داد که یک زنجیر بیل بعالی آمده و به عمل دردیامده ایغلی آن
 درستانس و زمره احوال مرد حلی معتمد گشته فرستاده را رخصت فرمود
 بنگوچی که ن خلع مومع ولاد ن اندیشه دجمل که ساحلی مصر الدوله که دست
 رسانده او باشد حله خو بود راحه رانی سنگه حسب الطلت حولن مرد حال
 می آمد کسیه حوں را بر سر راه او فرستاده به مواعد دل بدر بر موی حوں دعوت
 نمود و او اجابت کرده شامل گشت از ظهور این معنی موی دل شده عزم ا
 بضمیم داد و شعر حان را در طلت داشت و او هم آمده ملحق گردید و کمر
 به معتمد را بلده حست بست

شرحه بدر است حر نایب که تقدیر بست

دین بس بحر گشته شدن نایب او که ن بلان بود رسد که خبر نام بسر خوانده
 که بدر او که در هر قلعه دایمی بزرگ می برداحت در سواد بصله بلاد آمده
 ست دطالب ن از ساخت نایب بنگوچی که به علقه و مدانه او برآمد
 درسدن بر مصلح دایمه بعالی وانی بدم گشت حوں مسست انولی پیوسته
 بود لادان دایق او را عتیق گشت و به سرم گزینی قلعه بزرگ و نصب نایب
 دیگر به در بصوب بهار و قلعه بزرگ استجاده نمود خبر به بعضی حسنه بحتک
 و بهر بحتک استعمل بد از انجا که بعضی از معتمدین نار بنگوچی موافق بودند
 ن ایام معدود کسی او به حوش آباده به بها گواسته بر آمدند و قلعه مقبوح گشت
 و به بها بد ست حوں ردهی حد نایب بعلب مریمه بدسار سلیق به که بدر او
 سه به داشت حولن مرد حلی علی بم زنجیری حد بس مقرب را که به بدست
 بلده بهار از طریق او می برداحت طلب دسه ن بلده دجمل که ساخت
 و که سده بنگوچی را بهین کون

جلس جمع است این بدنی حوں به موی و بس نایب و کمر

کهنی آن غلغ نموده نه و صفت بن قهلی پیدوس و انجا را «هاتر» نموده نه
 سعی و کوشش مفتوح ساخته عارت کرد مختارالدوله از ناک طریقی تسخیر آنجا
 را بر خود بسته دایر سهیت و آواره کایدی از طلا و عیون داس نا بیست و یک
 اشرفی در درگاه والا ارسال داس و از نظر اسرف کوشش نا جمله چون شده
 بار گشت «رهته» رسیده بود کالاحی او را نه دشواری رسانید «محمد» حاجا قصداتی
 آنجا که نه بیاب و وحداری می پرداخت می دخل شده نه بلده آمد و کسان
مختارالدوله باتفاق مرهته وایس و متصرف گشته زینکوحی از امریه خود را نه
 سرعت تمام رسانیده ملحق گشت چون دران ایام در تفاوت حصه نیوده
 و مصادرات نا حوان مرد خان گفت و شنید داس و کار نا خوشی انجامیده
 بود رسیدن کالاحی و مختارالدوله را از معتمدات وقت و مساعدت بخش سمره
 باتفاق موعع شدند مموله دهولقه شش کوهی بلده را نناخ در آورد و ناطق
 و صاحب آنجا را عارت نموده مدول کرد - حوان مرد خان بدیاب این حذر
 نا وج آراسته و لوازم توپ خانه نه قصد شنشون از بون نا سائر گشته بر آمد
 و پاسی از شب گشته چون ملاح کار دید علی عرب را نه بلده معطوف
 ساخته در آمد کالاحی و مختارالدوله را سپرد زینکوحی کرده خود روانه مسکی شد
 و او مختارالدوله را همراه گرفته موعع سچر چهار کوهی بلده بر ساحل دریای سائر
 ورود آمد از آنجا که قریات پرگنه حویلی حصه مرهته موحث قرار که سدق
 دکر یاته در تخت حوان مرد خان بود - اکنون مصادق نه مخاصم تبدیل
 یاب مصلان شده و علاط بر تمام پرگنه تعیین نموده جسمه تحصیل هر چهار
 حصه جاری ساحب و ارانجا نه موعع عیسن پوز دو کوهی دائرة کرد حوان
مرد خان بیر نه اراده مقاله و مدافعه در باره بین پوره افام ورید و هر رور
 ووحی از طریق نه مقابل یک دیگر نموداری کرده نه حدک توپ و تهدک می
 پرداختند از آنجا که زینکوحی را از دسب آمدن مختارالدوله خیال نص او
 در سر بود در تدبیر آن در آمده تسخیر و تحصیل کنان روده قریات دیگر آورد -
جوان مرد خان از مکون صمیرش آگاه گشته محمد شهنار روهیله را نظر بر سابقه

برود آورد معترض حل حلف بحکم الدوله که بقطاب موسی حل معترض منافی
 کسبه بود بداده دوله خلافت نقل مکن داشت از سوج اس سائحه نسف عربست
 نموده نه حفظ و حراست معمور بود بداده واقعه نا گزیر را نه نایه سربر خلافت
 مصر معروض داشت و داد الدن حل که از سابق تحیده در موضع دعوی
 مسکن نظام حاله کولی امامت داشت از اسماع اس صدقه نامرغه بدادر ملتقه
 و بعینه باز ماندگار که آمده بود از مساعدت د آمدن رجعت بهتری نموده
 مت و نس از پیش بر آورد گها البرود

نماید یک نفس زحم سلسل دشمنم بر دل

ولی از نسب گر حلی حلد نموده می رجعت

س از حدی که از دول دعوی و مساعدت کولان دل تنگ و مدع کس
 نه یسکوی نوشته با مقابل نه صدقه امریه آمده حلی گریب و او نه مراعات و دل
 حوی نه میبرد و سدران انام شفا حصر مریز منضم مریزش روعی وی در
 مددس و روعی د لسک^(۱) که از بلاد نرنگ می آرند حواله و کدل مدوی درگاه
 اسامعه شده بود و در فرمود بدلاش تمام روعی و لسک بعد دلیل که مسر آمد با
 مرید داشت نرسد و از نظر اندس گریست و از راه فصل و عطا مرجمت خلعت فاحره
 سر از شد و حواله مرید حل بدادر بدوست بلع د بلی مسوره که ناسردار نامی کولی
 مددس به شورش برداشته مصدر نساد بود محمد شهباز روحله ا با روح نعل
 دمو و او حدی نا او نه زد و حرد بدراحت و نا سردا کسبه افغان

معاود نمودن کاباحی تا کیر با فتح الدوله از

ملع سورشته و وقوع ناحوشی فی مابین

حوان مرد حان و ریسکوحی بدادر تعاوب

حصه و مصدر شکامه شدن او

و بدست آوردن قلعه نورمد

کری تا کند که با فدا حله بصرف سورشته قله بدست و بدست

(۱) د لسک لب مرید بدستی صلح که د مددس تا حمر می گویند

درگزشتن بیلگر خان عرف گدا بیگ خان قلعه دار
 بندر مبارک سورت ازین فیروزه حصار
 و غرق شدن زورق وجود نجم خان
 متصدی بندر که نبایت در گرداب فنا
 و سوانحاتی که دران اوان رو داده

همدین سال که اینک خان که پس از ارتحال بیلگر خان برادرش از پیشگاه
 حاکم و جهاندانی از انتقال او بخطاب و قلعه داری آهلی اساس بندر مبارک
 سورت سر امرار بود چندیکه بدان امر اشتغال نمود ناگاه سنگ و صا از منجیق
 فلک دوار بر شرفه اساس و حود خاکیش رسید و حارس هادم اللذات فرمان و در
 تو امان عرل دژ دسیدی پیکر هیولائی آورده بسب و یکم شهر صفر از در دد عناصر
 اربعه بیرون ساخته نه کوتوالی تنگنای لحد نصب دموده فرستاد و مصداق آیه
 کریمه یدرکم الموت و لو کنتم فی روح مسنده هویدا گسب - * مبطومه *

صا بر نگردد ر در ستم بود فی المثل گر در ار آهت

چو تقدیر از عرش آید ورود ندارد بلدی دیوار شود

از آنجا که در حین حیات و ثبات عقل چون ایام از رل العمر را دریاب و زور اسقاط
 فوای جسمانی و استیلائی صعب و ناتوانی را در حود مشاهده نمود از راه
 عافیت اندیسی - کیاس و دانسمندی را نه کار برده نارسال پیشکش نارگاه
 فلک اشتباه پرداخته قلعه داری را پس از ارتحال حود بنام و قار محمد خان
 ولد صدر محمد دامادش التماس نموده سد درگاهی حاصل ساخته بدانان
 اونه حراست و محافظت قلعه سرگرم کار گشت و بیر دران اوان ^(۱) سدنک آمال
 و امانی نجم خان متصدی بندر که نبایت نه لنگرگاه محیط نا پیدا کنار
 اندرکه العرن عدم دهم شهر ربیع الاول پیدوس و از چار موحه تلاطم حوادث زورگار
 نه ساحل ممات رسید و نار حانه اعمال و افعال را در فرصه حراء نما کالوا یعملون

(۱) سدنک بسم اول و سکون ثانی و صم ثالث کشتی کوچک را گویند *

• قطع •

[illegible]

بعد نادهی ای حدود کن فعلی است
که از معنی آن هرگز بدو است
و داشت معنی که معلوم نما کرد
و کردن او نمود و بر ما بگشت

انتفاعت از این اولی روزه مال که مهر احمد و محمود کرده داده بودند و بعد
صورت منظور به گسسته حرم کالی بدویش جداوند برگشت بمقامه آن ا
و دانه حله والا سیر که یک کز باشد و روزه دیگر مهر خود کرده داد و در سال
هرک و صد و سصت حوالی مرد حلی بدست آربر بر آریدن حسب الحکم اصلی
بدست اشدنی بوده نموده بعضی اتصال در آورد و بدو حلی بداد بعضی امر
در تربیتی مومع اسلامی حله کزوشی ملده آمد و حوالی مرد حلی دلم لمحتان
و اتم را همراه گرفته روزه ملامی شده معاربت کرد و بدو حلی رامت اله داد
تصاتی ذتب فوجدلی بولقه که بهیگی از مصدقین آنها رجعی داشت
گسده شد و تصدقین مصد کی ذتب فوجدلی آنها انعمرد و لمحق ساحتند
لر آنها که فوجدلی کسی به معن حل بعلق داشت لمحضمت ش سده بد آنها
سند به سده مداحه ادراج نمود و صاعد معور الحس حلی صد صوره از صد
بهگی و مد مداحل و انه دگهی که بد حلی از صد کوللی و هر گده
مزلده و معمود ان و داده بود محمد ش و دگر و دله بر آنها معن گت و ا
بمدرست نموده آمد .

او احکام را بحکوان مرد جان طاهر ساخت و بطریق قدم ارتباط که مکرر سبق
دکر یافته گله این امر بقول آنکه گله از دوستان می باشد آغاز داده گفت * قطعه *

جوانمردی دو چیز است ای جوان مرد
نه سویم گوش نه تا گویم راس
یکی آن کر و پیقان در کواری
اگر هر لحظه بینی صد کم و راس
دوم کر تو بیاید هیچ گاهی
چنان کاری که ناید عدد شان خواس

اخوین قسم معطله یاد نموده عدد حواله گشتند که مبارا هرگز سودای این کار در
سرو خیال این عمل در دل نمود مدیمی و نمک پروده سما بدین امر نا نالیب
درون شده از راه برد پاسخ داد که ان شاء الله تعالی در اسرع اوقات سرای کردار
و پاداش این کار خواهد یافت -

این تلامی، ملک نا و نکند نمکد کر ملک نمک نکند

ارابجا که او سبحانه تعالی منتقم حقیقی در اندک فرصتی انتقام ارو کشید
که در اواخر واصل گردیدن بدرکات ححیم مرگ دختر و ناحلف مهینش
و پسرزادها و دخترزادها یتیم بی پدر و مادر دیده بی بصیرتش دید و ادوخته
های کسب حرامش نداد رفته پریشان شده نآنها ملحق گشت - * وحید *

نمک و سودا الماس شیه اند بهم نه غلط هر که نمک خورد بر ار عمر نبرد

* قطعه *

جهان پیمانه را ماند نعیده
که چون پر شد تهی گردد نه هر بار
کنون کر مرگ آن ملعون تهی گشت
نه پندارم که پر گردد دگر بار

هر چند که این همه در از بعضی موجب ملال خاطر ناظران گشته و باعث
صداع سامعان شده چون دل پر داشت بدین وسیله حالی نمود و بیر مکان

امریست ناممکن که صورت دستانی بیست و در قهایم میخندید از استماع این مقالات که آتش در نهادم می ادداحب تأیاری مصمون این مدطومه مطعی میساحب -

• نظم •

نه هنگام سختی مشو نه امید   گر اندر سیه نازد آب سفید

در چاره سازی بختود در ممد   که بسیار تلخی بود سود ممد

و آن انلیس سراپا تللیس سالوس^(۱) لآحوس عد چندی نه عدز حواشی ملس نه لباس مکر و تر و یرسده از در حیر سگالی در آمده نه طناری گفت که اگر چیزی نه عنوان رشوت برای معدر حال متعهد شود ساید ادین و سیله امینی را دهام و کورزائی که ازان دیگرست و سپرد دارد می تواند سد پاسم داد که حق کسی را عصب نه کرده ام و عاریتی پیدیرفته ام حای پدر خود را گرفته ام بحالی که دادن رسوت و عصب باشد کردن ناین مدلب بخواهم دهاد واهب العطایا که رارق العباد اسب بهتر ازین را عطا خواهد فرمود • عائب •

ده در سود کشاده اگر بسته سد دری   انگشت ترجمان زبان اسب دل را

و در اندیشه کار متامل گشته نا خود گفت -

• بیب •

گرد دیوار حانه گستن چند   فتح در را کلید باید حسب

و هتاف عیدی و سرش لاریبی نگوشم میخواند -

• بیب •

گرسند گل ر چمن بیش مدال ای دلدل

که درین هفته صد برگ و هوا بار آید

و تمهیدی نه خیال آورده تسوید نموده برای رام نازین وکیل دربار جهان مدار و سبب حان محلی بچکانه بهرور حان را نوشته فاصد را رخصت کرد ارا بجا که تدیر موافق تقدیر بود بمجرد رسیدن رقایم ساق ولاحق که آنها چشم انتظار بر شاعر چار داشتند محلی فرد حقیقت را مدظر افس گزراید و بخط خاص مرین گشت و حکم محکم شرف صدور یافت که بدیوان صونه بیر نه مدعن بلیع یرلیغ نویسد و احکام والا دنام تیغ نیگ حان متصدی بدر سور و نجم حان

طشی و نعمت بد بخت اینکه در حیل و اندیشه است آمد و رست داشت
 احکامی که درود فرموده بود نموده گفت که بفرا تمام حجت معدر حل را از
 احکام آگاه باند ساحت و تقوی و گراشت داد که آن شعری که از در کزشتی
 بهروز حل و ارف گشت از آنجا که موش خانگی و از جمع جهات مطلع بود
 و خاریکه از صد امداد و اعانت بهروز حل و حله در کف اش می جلد دفعه
 به آمد و بهام مراد را به سدق مراد پیوسته دقت بحسب ظاهر همراهی نموده
 نزد معدر حل آمد و احکام را ظاهر ساحت و از کعب که به حوال مرد حل
 کعب حوال حوال داد حله در پیش آورد و آن کم طرف بد اندیش که در پیش
 رو بسند احکام بدست داشت بهوش آمد گویی لب ا کشود و از
 می طبرو استعجاب گفت که بدین رست سلطنت کجا مانده و احکام شاعری
 که می برسد بقضای حل ا در حوالست نماید از اسماع اس گفت ناگهان
 به از دهش ام ا عیان حواله از دست رست و عثم را به حشم ندیده و بزدید
 احکام را از دست واجب انطعش کسده گرفت و گفت که اگر در مرد حوال
 و نا اهلی اندک ندارد اما ما ا بعانت عرب و موجب اندک است . . . طعه .
 کر به ندد بهروز شب ده حسم حسمه ا لالب احه گناه
 است حوالی عول حسم ححل کور بهد به ا لالب ساء
 و بر حلس و آخر و حوال مرد حل ا دیده از احکا و ارف ساحت و گفت
 معزول حوال طلب در سلسل شکند
 ما احه شد که همه طلب در سلسل شکنی

از آنجا که از آن در از حوالی حد خاطر نشان نموده و حله و مواد مصدقست
 و مصدقست انگده حوالی در بهده ا لالب و ا لالب و نه حوال معدل ساحت بود
 به بهده نکست و حوالی که مطابق سوال شد حمل به شد و آب مرد مد
 از سر شمتب تا به در لری به که پس نمک حوالی داشته با رام بودند سر
 و بهده ا بهگفت که که در بهده و کذا امد متده بهد کسی که معدل امداد
 و امد بود از بهلی بهده بهدهی حدمک ا مگرد حوال دیا بد بهلی بهلی

و مروغی از صدق نه دارد *

* رباعی *

مرد تمام آنکه نگفت و نکرد   وانکه نگفت و نکردیم مرد
 وانکه نگفت و نکرد زن بود   زن نه ازان کس که نگفت و نکرد
 بالضرورة رویداد اوزا نه مقرب الحضرت مهرور خان نوشب فصارا پیش از رسیدن
 این سابعه اوزا شخصی در حضور گسب ازانجا که اکثر خدمات حضوری در
 تعلق داشت حکم معلی صادر شد که از دفتر حاکمه نوشته از نظر اقدس
 نگرانند محرر آن بعد ترفیم تعلقات حضوری امیدی و کرورائی کهثره یارچه
 احمد آباد را که از واسطه عرص معروض بود بیر درج کرده گزرایدند و حضرت
 طل سبکائی هریک از تعلقات را منصوب یکی از بچکانه های او بدستخط مرین
 فرمودند چون بتمام احضر رسیدند حکم شد که دیگری تحویل نمایند مقرب الحضرت
 و الخافان حاوید خان و رای رایان ناگرممل که شرف اندر حضور بودند درو عرص
 رسانیدند که امیدی بتمام علی محمد خان مرحوم و درین ولا نه پسرش که
 بخطاب پدر سر فرار اسب مرحمت گشته تعلق نه مهرور خان ندارد مگرواسطه او
 بوده و ارحانه رادان موربی شاه اعلی رضوان حایگاه اسب و کرورائی که نه
 معحسن خان اسب چون هنگام تقرر خدمت پیسکش سرکار والا قبول کرده
 و برعیاب مهرور خان واصل نه ساخته محرران نوشته اند هرچه حکم بصاد خاص
 مرین فرمودند و حکم والا نه شرف نهاد پیوسب که حکم استقلال امیدی بدهند
 و کرورائی را بیر در سپرد امین نمایند که وجه پیسکش را از لوازم خدمت نه
 ضبط در آورده ارسال حضور نماید و دو قطعه احکام قدسی به مهروریر الممالک از دفتر
 حاکمه که مرحمت شده بود درین وقت رسید ازانجا که آن پیر کهتار عدار
 و آن (۱) دیوث (۲) لئیم (۳) عتل (۴) حتار از راه خدیعب و مکاری نه مراعات

(۱) دیوث بفتح و یای مشدد مرد بی عیث و بی لنگ و بی حمیت ۱۲ *

(۲) لئیم بحیل و ناکس ۱۲ *

(۳) عتل - ناول و نانی مصمون و لام مشدد ستم گر و سعت گو ۱۲ *

(۴) حتار - بالفتح مع تشدید تا عذر کننده یعنی بیوفائی کننده ۱۲ *

برده: اجازت حاصل ساخته از وی مروری عموماً عادی اندیشیده و قصهٔ مکی
بیش به یک تمسخر خود نموده و حسهٔ حقارت را در فعل حوام حولی معصوب کرده
و دندهٔ احوال بی نصرتش را در مثل بدوقائی مکتول و معنوب داشته است.
نه از حلقی شرم و نه دس از خدا نه اندیشه کرده از وز حرا
ناخودبخت ناخلف مهندس ایشک نه معلقه که ائی مقرر داشته بود نکس
بول آنکه
• مصرع •

گدای دینش فرزند خود اکرمی سازد

[illegible]

(۱) فصل اول مفتوح و مسدود نمی باشد هر دم که میباید که کند و سطحی حساس کند ۱۲

19 2-2 2-4-2-6 (2)

۱۲) مہل نول مہینہ و مہر بنی مسمومہ شاع سلاز و سیر ۱۶۱

[illegible]

- (۱) حساب کسر اول کنند ۱۲ *
- (۲) افزار بر ویں روزگار یعنی 'موسى' *
- (۳) مجاورت ناول ، همدم کسی را در پی گویند و معانی بر کسی - حب گویند ۱۲ *
- (۴) حناس بالعصب و الغشاد - و سر در کنند و وسوسه کنند ۱۲ *
- (۵) کناس - خاروب کش ۱۲ *
- (۶) نسان ناول معتد به ثانی ردی نوعی از خلق که به یک نای بر میهند ۱۲ *

که بعداً باشد بود طلب داشت و او از رحمت عاقبت مذموم گشته از راه
معاشرت که آینده نالمره خاطر منحوسش مطمئن باشد گفت که بدون احزاب
حسب علی محمد حل که قدمی اشتیاق و نه پیش نعم الدوله نمره
سعیش ابدی بودم برای که اقدام نمی توانم کرد پس ضمن منظور نظر دیده
می بصورتش آنکه اگر احداثا صحبت در نگردد و در سنه (۱) حل بلائی اند
با بکمالی شکر و نه سحره گفتند آید بدستهای حمایت برآید و برسد معمر حلی
بدانکه آن معلم انالسه پیغام کرد و حلی مرحوم او را که برش بپسند حاضر آمده بود
سنگ

مکن سرینت سدگهرزاده را به بدست هندو مدد داده را
او نه کرده بدستی در سرانجام امر و خبر و شرفند به پیش آمد کرد و تصرف
ن مراج معمر حلی بهم رساند سر و شورش حلیدنی آغاز بهاد

• بدست •

مساز از معروف حله بدیر شود حد گردید مسوی مکرار در سود
به (۲) تسع معد و کند عدم و حدید که مردارانی معد حل ن آمد و نه خانه
بداندارای مکلف بلده دنی طریقی غزوات و گمراهی گردید و که بجای رساند
که در او احقر جمیع حقوق سلق و حق انساناً مستحق و جدا مستحقاً انگاشته
ن بک دو امر سبلی حلی معجز را آزاده و مکمل صاحب و نارام بود دعا ناحت
و میزی در مواد احلاص و انعقاد با حوالی مرد حلی و برانش انداخت • بیاعی •

بد اصل و گدا حق حواحه کردند نه نکر است

معمره شود بداند از دشمنی و ترس

گردانند کوره ز گور و سر سبزی

از کوره همسایه میباید برآورد که ن و است

• جمله مس لعلی واحد معمره دنی از پیش منوچه حل در ماندنای شده
• دلی لعل حوالی در بینه در احب

(۱) چنان من سال معمره را گرد ۱۲ •

(۲) تسع گردید طریق گرد ۱۲ •

گفت .

• بیب •

آن سر که سرای قیغ باشد   شربت دهیش دروغ باشد

و آن گدازه دلمی خویش معرفتی تا روحی درجم الدوله بهم رسانیده به سودن
نامهای سرکفایب منصور حمایت متکفل سیاست قویات اعلام او شد پس
ارتحال بحکم الدوله و آن مریحومه اداالدین خان و مقتضای حال در کورس
و کیش گذران داشتند قصار را حاضری اوراق که در اینجا حاضر بود به تقییس
دیده او را اگلا صاحب و او عیال خود را اگلا داده خود در (۱) گفت خان
مریحوم پناه که گفت .

• بیب •

دکونی تا بدان کورس جدان است   که در کورس به حلی فیک سردان
تا آن که مقدمه حوایب و حوایب سنی داریست و صلی گشت و سلط حکومت
شان در روز دیده شد و وراثت در کارش امر نظامت برای حوایب مورد خشن
گسترانید و معذر جان برادرش بر چار دانش بدست نگیرد و ده در وقت و تقی
مهمات مالی و ملکی مامور گردید آن (۲) محتال (۳) محتال در مال کار خود
انسید که شم وسیله نوری و از سر مواخذه و مضاعفه محفوظ و مصون بوده
باشد چون در ایام حکومت مدبرالملک و دیوانی خان معذور معذور از تقیر
و قطعی امور نظامت واقف و معذر خان و کار پردازانش ازین معامله
عاری -

• مصرع •

گیرم که جدا حایب دهد کو اندام

• بیب •

هر بطری را که بر او روحتند   حایب تا اندازه تن دوختند
نایکی از احوان شیاطین در صاحب و او پیش معذر خان تقریب کار پردازانی
و واقف کاری او را به کوشش کوشید از آنجا که او خواهش نمود این چنین کس

(۱) گفت حایب و پناه ۱۲ *

(۲) محتال مکر کننده ۱۲ *

(۳) محتال متکبر و فریاد ۱۲ *

شدایی از هم کارن گوی سفت می رود و از سالهای دراز د - انجام مهم
بش والد اتم پیش آمد نموده بهر پیشدستی می برداحت و د اعدا و هم
حاصل شد و آسربی پیدا نموده معروف روشناس گشته • نظم •

- ناکسل انرا اثراشش و زبشان امسد بهی دانش

- شنه خویش کم کردن است به حب اندرون مله بیرون است

از اینجا که لا، بر ما ا نداته نیک دات دد باز دد دانی را کسد و نصاعت مدالس
ا دسد ساحده بهداملت طریب سلامت می پیمود اما که نگاه که حوصله اش
نقگی می نمود به مصمون کل شنی برجع الی اعله حوج نموده موشکی می
درابند • بنت •

دیو نکل نگرد شکه مددش بداسب

بریت نا اسل ا حوس گردگل د گندد است

و مفصلی کر طمدی به نسکی مدلتعادد • بنت •

نفس عقب به از ه کس اسب مفصلی طمدعس اس اسب

و نا اتم که دد است دمکد موافقت دود بالجمعه بس از عزل مد بالملک
والد معوز حوس بگریکه نرا حور حل او دشد نداشت سعاش نموده د سرکه
نعم الدوله بکه ساخت نا آنکه دولت حکومت و امه نظامت به نعم الدوله
سد و اونه گوزائی نظامت کیده ناعه و سله مامو گسب و از بد انعالی
و زبب اممئس عثمی مدعه به حسب اتعق نداء الدس حل بدله امبی نا
او "حب آندن و نعم الدوله د معرض هر دس و مدد گرنی مصد د
آمده بهحلق لاف و عدان بهدلی خدالرعاب نیک سد و که به شکجه
ورس و بس اسب مد آن کفله مکه به مدد وانکه دست اسله بداس
سعدح حل معوزن و اسل نظ به آنکه از من کفله می شود و نا من
مدعه اذ به سعاش مداده صفت مدد گسب و نعم الدوله و نداء الدس
حل شدایی خطر اسب ا سرحدیه اس د گوسند اما از خدمت معوز

به معدل بحر الدوله به معروف برداری و معبره آرائی برداحت . • نیت .
 دومع امتعت خو بردیک شد ازلی حشم حورشد بایک شد
 و سوزلی و رزم ظلیل خردو حدب بریزی یکدیگر برکناری مدان دای به
 حوالی نه آمدند .

براندند بریکدیگر نگه عیال از منل رمت یکدیگر

و د حمله نضت باندک زد و خورد قواعد استقامت تصدقهای همراهی شد
 حل منزلت گشت و رجه در منل دندای دنگوان انگد و لبب معاومت
 نداده و گردان شده مدان را به حریف سزدند .

کسیرا برینند زان رسنفسر بود رسم مصداق د گریز
 کس که زان را شد از کز است زعم حرم نکست و حو تک شکست
 بهم هر دو لکیر او بنگند شب و روز را د هم آمیختند
 از مسعدا این حل عی حمت شتر حان بترکت آمده عه بود را بخود
 روا داده

سجیده نه خورد خو پیچیده مل برآورد شمسوز سر آب ده

و د برهه نازل استقامت و زنده نامرینی بود و خلایق دم حوات پیس
 دهده مداعب برداحت اما از بی بها حد حرد اگرچه سم رمت باشد و از
 بکه حد ابد هرحد که ریس من بود دین من مکنس به بترتنگ از نا بر
 آمد و از که نه بوش عی اهن بود پیده بر راه آرد حریف از پیس و پشاش
 نه آمد بردیک بود که از بست ناکی هاسن نرنیون اند که غلی او حور
 اب حمتی که سمرنگ رنگس بود سدد یعنی است خورد انیس کسده
 حور اوقه او سحبت و نا آید کسده مدد شد حل بود کسده ازان وظه
 حور حور و مهنگ حل سده مدی آمده رتقن پندوخی نه حد دهر حصر
 کسده سوس حساب و از طس به سوزحل مدی برداحت بترتنگ برپ
 و ملک نه سوزند نه حل هر و مدو سوز و ده ا سده که حلی سده
 سده اهره بطول است سوز و ا سده سوس سوزت نه دینیل و دینیل

مدعا آنکه پرگنات را تصرف در آورده ناحمد آباد ناید پرداخت و از حوان مرد
خان داد دل باید حواس *
* مصرع *

تا در میان حواسته کردگار چیسب

و دو روز گفت و شنید و عهد و پیمان سبزی سد شیر خان در مراقب
و مجانب متردد خاطر و دودله بود که نوشته ریدکوحی مسعر بر رسیدن خود
در نواح ناره سدور دعه رسید و شیر خان از تردد بر آمده در کتمان این راز کوشید
چون فصد کبر دمح که در تصرفش بود از اینجا فریب المسافة واقع شده هنگامی
که چشم و گوش طرف نائی در نوم غلب نمود *
* بیب *

چنان حلق از روی غلب حرات که سدازی خود دیدی بخواب
بی حدانه خود را نه کمر دمح رسانید صحنه‌های که حاجب سلطان روز حجاب
نقاب را از رخ شب تاری برداشت و شخص مدام از کاشانه دماغ نمودگان
دسترنی حبری کناره کشید فخر الدوله و دیگران از شب روی شیر خان و رسیدن
ریدکوحی نا حذر گشتند و پاشنه کوف نه تعاف پرداختند اما نگرش در رسیدند
و در سواد فصد کبر دمح که شیر خان معسکر آراسته بود آمده بجدگ تیر و تعدگ
نائرة حدال و نهران قتل نار دیگر بر افروختند روز دیگر ریدکوحی بیر رسیده شامل
سیر خان گردید و از بی دحل ساحتی گماشته کباندی را و واقف گسته نادر
مداحلب نائب خویش مرار نامی را که در نده اقامت داشت بمواعید
دلپذیر سکوان مرد خان نوشت از اینجا که تعریبی از (۱) حاری اوراق معاملات
نصف پرگنه حویلی حصه مرهته در عوض پرگنه پتلان شنیده بخاطر داشت
درین وقت فادو یافته در حواس نموده پاسخ نوشت ریدکوحی را که بهر نوع
در ملک پای خود را فایم کردن مد نظر بود بالصورة پیروته را گراشت و حوان
مرد خان مرار را نه بیاب او در محالاف نده دحیل کار ساحت یالجمله
ریدکوحی ناستطهار و اتعاق شیر خان روز دوم *
* بیب *

دم صبح کین شاه رزین حشم ر مشرق بر آورد طبل و علم

(۱) حادی گرد کنده و مرد گیرنده *

محمد شاهی حلّی و اقام را همراه گرفته از صلح دلی و انبرک و سایر را بدادند
 سواد قصد بلنگر که در تصرف روز آو حلّی برادرش بود وری حیدر مقامات
 و زید مسود او را از اسماع کسل مدنی احرری اسماعیل محمد حلّی که در
 کهنه‌بخت بود عازر بلده گردید و نزدیک مریخ پیدها بر نا کونسل مطاع الطاب
 حاکم بر نمود و حدیسی کشید و حسنه گشود حیدر برانام سد از انجا که حفظ
 ۱ مستحقه تعلیم شده شامل بود کلی بدمد •
 • لب •

اگر بفع عالم محمد ز حلّی نبرد رگی نا بخواهد حدای
 بر حد الصحنی داخل بلده گشت و نداد او را از کهنه‌بخت طلبند اسب
 حواصیر حای بدست کوچ نموده تا وادهن بر ده محمد حلّی استعمال ساجه
 فاع کدوب نمود و شصتم شهر بیع الدلی سلّ شرا و عد و نایک و شصت
 بلده در آمد و محمد حلّی نبرد حای ایام رسد کهنه‌بخت او که صلح سو به شد
 بود معلوم نموده واد صدقه بخواهد گشت و بخت بلده ۱ از بهر مو و بعد
 نام دمک بخت مقرر کرده روانه نبرده گردید از انجا که پیدمان عمه احرری اسماعیل
 محمد حای لدر بر گشت سوم شهر شعلی بخود حمت ابروی بدوست سدر
 از بم و ام والد معروف ناموده بود که اس داع دلی داع سوخت و حکم
 کدب صاحب •
 • لب •

حد رفته داع نمی در حکم بود یکداع تنک نا شده داع دگر بهد
 موس از حواصی او حواصیر امیر فا کبر احده و مدنی بخور مد و سکندانی
 لب احد مدنی طلب معزب اسماعیل و زید •
 • لب •

ما ادریم و فلک احب بر از زوی حایلی نه از زوی محمد
 ر ده دمی کادیم در مطاع و حرد هم تصادف مدد یک یک در
 حواصیر ۱ نام الدوم و داعی و زید مد کهنه بخت می در احب و از حواصیر
 سلوک حواصیر ۱ نامی و سکا و نام حای را اس حد حواصیر او در لوج سده
 مد و مرسم بود و در سده مطاع و حواصیر او که سکندر از اسماع این فصل
 در سده حواصیر سده مداف بهر بهر بریم برسد اسدنا نمود که بلی

از مسکن تا ازاد ایستاد بر آمده درین راه به حدود رسید و کمرقاری و دختر الدوله و عارف از دیس را سده ناله توغ و اشغال و تاراج اوردن اسباب مملو و از آب رود باز مهندری کوس و رینگوخی را که در قلعه بودند شمارد گرفته شد و هفتم شهر رمضان بر تالاف چندوله در سواد بلده رسید و تمامی اموال و اثاثه و ... ریه را کرد نموده به تصرف در آورد از آنجا که از رینگوخی خاطرش عدات بود که در وقت بود بدست آور باز حواس محتاطانه تا چندی از بدقتن و کار برداران او را دستگیر ساخت و چون قیامت یافت تا جوان مرد خان داس در باغ دکنه واقع قاتل دیکریه از شد و حاد آه ده و پیمان و توامعات متعارف به عمل آورده بوداع یکدیگر پرداختند و روز دیگر که اندیر از مقام و زبده دختر الدوله را با متعلقان به سواریهایی بی حفاظ شمارد گرفته روانه گشت * نظم *

چشمین سب رسم سرای دریب   کهی در هزار و کهی در سیب

از شادمانی روز مستماد   کهی بر زمین و کهی بر بلند

و از ولایت و ناطق و عارف رینگوخی عبط نموده نائب خود نصب کرده رینگوخی را بدر سپرد که محروس دارد و دختر الدوله را در قلعه چینه تپانه دار نشین و وضع عیاش پور که بر ساحل دریای مهندری واقع و مکان متین است مستحفظان داشته بار داشت و خود کوچ نموده به صلح سورتنه ستاد جوان مرد خان پس از کوچ که اندیر از دیوب حصار را کشاده دم از استقلال و استرداد رده ساد و حیدان به مزاج نال به تمسب مهم سر گرم کار گشت *

زمان حوسدلی دریاب دریاب   که دائم در عطف گوهر ناسد

از آنجا که با عدد الحسین خان نائب دیوان صوبه سب بوستن بعضی امور با دختر الدوله که بر حلاف مرعیش بود و بجدسه بدست آورده بیاب دیوانی و حاکیات را از تعیر او به فایم علی خان سپرد و پس از چندی صدر خان از برادرش بدادر امری رنجیده در ادهن پور ستاد جوان مرد خان جهت تشخیص برگداف و تحصیل پیشکش و گرفتن صامدی رمیداران و کولیای قائم فلیخان را به بیاب بلده گراشته بیست و یکم شهر شوال در آمد و صادق علی خان

که اکثراً آنها کاش بدینجا کشند تا بمصلحت روز دیگر که زنگی شب از شمعوت
 را بدیادند برینست مدرقه الله تعالی مقرر الدوله تا جماعت کسراز مرفه
 شده و بکثرت پیسگی خوب رده زحمی عربی و بالی زده شهر نهاده و آمدند
 و در مسجد جامع بدان محل اقامت گیرند و سکونت داده از راه خدا نرسی و حد
 کدی و نعمه حل بدیادند برینستند و آن و کسوت و مباحث نرسی کسب ندر
 دمی دمی و بهاب واحد احیایی حامل نمودند زوجه و طفل مقرر الدوله
 حوال مرد حان آگاه کسبه حاجی نور افند را تا به سولای فریاده او ده معار
 داشت و پس از رسیدن گفتند که با حواله سالی مقرر الدوله که بنابر بعضی
 بحسب او ده آمده بود نه داده آمد و او را نرد و مقامی بیای از ده و ده
 و امسه و احسان برکی و فیلان کوه پیگر و بیامی - و شامل اموات و ادب
 که بزرگ اندرش داشت تا امس و صدر شعراء و بعضی بکثرت پیسگی که
 در حد مدینه محله غنی شل بدیادند آورده بودند بدست مرغه اسنان و حری
 به حوال مرد حان سدد •

• • •
 - مسک بد گوهر آگ کله زری سکند • • • بدست سنگ بدیادند و زر کم نه بود
 صاحب کدر به حد بدست و دامن سر و سالی زند آسماں دادند که کدام • • •
 سالی است و کده آگه باز مرد دمی براندی کند و انکس • • • مصحح •
 این بیکی آگه نکان دان نرد و این را بحوال •

آمدن کبوتر دیر او بنابر فرائض آوردن مال معروقه فسر
 'الدوله و قید نمودن ریسکوحی و ملاقات
 نمودن تا حوال مرد حان و عمراه
 نردن مقرر الدوله و نگاه داشتن
 او در قلچیه عیاش پور

که در نردن دمی آگه از مری به بدست از مری کرد

سر از دانه سحر اقامت داشت تا جمعیت موحیدی باسند دل شدتند در بد
 نو ملای گشت بحرالدوله بغداد قالیف وارو خلعت شش باحه و سرپیچ
 مرمع و یک رنجر بل نوازع نموده تا خود یعنی ساحت از اینجا که میر و بغداد
 دسای طبع و ندمعاشی او که اشعه نما داشت نظر بر رانت سنی
 شش الدوله تراش که سینه او را با نمر حنک خاف آمع حاه منسوب بود
 تا که تدبیر او از ملوک نه پیغموده نه سینه روی منوچه این عیون شده نه سنی
 حیراندیش که مکتوبی نه او نوشته معنی تراغها - کسی بهر و خلاد
 حمد بود چون سینه او که در این عیون اقتدا نشر گشته ا و عیون این معنی
 اندیشه معنی کتب و حست ددش بسده کردند . و نظم

نشانی همه نفس چون حلو می - - - - -
 ز یک گفتن جمله شوریده که - - - - -
 حول مدح جان که از و اطمینان بداست و تدبیر مال که خود بحال گذشت
 آراسته و ظاهر بدنه اسناد و نه نفس نه بهیه و استعداد مذاهب و مدد
 نفس و حله سعادتی و صبی مرمع او که یکی ملای داخل حده
 گشت و بهم شرفان ازین گذشتی مدا که که تدبیر او که در نواح مدح و روح
 دگرمان سده بود حصت نموده از و امدان خواست قائم ملی حلقه ما و گشت
 و سینه نه جان آورده به که - - - - -
 سانی سدد و مرمع نفس او آورده حوالی مرمع حلقه از مراد
 مرده ای دل گشته که مرجمت مست و جمعی دنگه ا که حیرانان افراهم آورده
 امداد مدع کرد - - - - -
 حوسس نفس - - - - -
 و ازین و بهی شمه که در ملای سده خلعت سس و حله و یک رنجر بل
 مرمع و یک رنجر بل - - - - -
 سده بدل نه دنگه ای ملای - - - - -
 و - - - - -

لا یستغفر منی بخت گشته بود از بند کادان بر دامن روغن جفتل انقلا فرمودند
 باز مردگان انداد و این و بوحه دندار بدمت مدلا ساجدد • بخت •
 بر آمدن بر از دیپای اندوه مرو دلید سلی کوه ناکوه

حس امی ناکوه بود زلی نه کلمه ترجع انا لله و انا الیه راجعون کسوده نامر
 بچهر و نکس بر داحنه بجاگ سدر آمد که از سبخته تعالی بدو معرفت
 بدو بد حدیثه اسال بخت بخت فروردان شفقت بدی مندول داشتند
 لله الحمد که از آنها انمی ازین سه دفعی سلی انقل فرمودند واعب بی
 ممت اراد و احقاد ما اندر نوعی بی داد و عوامب امور شان ابجدر گرداند
 بخت و بخت • بخت •

بماتد آن فرج آس سر که سارند فرزاد حراغ بد
 ا بجا که بخت و بخت حواء خلایق و معجز انداد و انرا احدی بدو سکته بلده
 و ما آسنا و بخته برین اندوه و ملال گسند • بخت •

ننگ و بد حوی شمه بدهد میرد حنک آن کس که گوی بختی بد
 بد بخت و بد و بد سر ام که بخت حنک داشت براندان را جمع
 بدو بد بخت و بختی بخت • رباعی •

دلسا حو ران و بد و مهستقم ناظن بدی که ما بدو می ماتم
 آن حلق در الحلال معدد و بس دقتی شمه کل من علیها اثم
 و بد بخت که بدی بدقتی ا شربت ناکوه مرگ حسدنی و حنک بختی بد
 بد بختی بد بختی لب و این عم و اندوه نا بخت حدت مسعد داموش
 بدی بخت • بخت •

بد بخت که بدی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد
 بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد
 بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد
 بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد

بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد
 بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد
 بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد بختی بد

ارتحال خان مغفرت نشان علی محمد خان امین کشته پاره ازین خاکدان بروضه رضوان

ار حمله ساجات عم فرای این سال که عالم الحزن راوم بود رحلت والد
مرحوم معفور اسب ارانجا که او سنجاده تعالی اورا رفیق القلب و خدا ترس
آفریده بود ار مساهد حوادث زمانه و اطوار ادوار دوزان و حرانی این ملک تاب
استقامت درین دیار در خود ندیده دل کنده شد و اراده عافیت بخیری
بخاطرش حطور نمود که متعلقان صغیر و کبیر را در بندر سورف نه حفظ و حمایت
حافظ حقیقی سپرده خود را شرف اندوز کوبین اماکن مشرفه سازد چون از مدتی
احمدآباد مسکن فرار یافته بود پیوسته در تدبیر این معنی اندیشیده اسباب
زیادتی برطرف صاحب و سرانجام و استعداد سواربها و باز بردار پرداخت
و بنابر حصول دستا راهداری مرهته از دیوخی تا کبیر نائب داماحی
و آگهی عزم خویش نه تیغ بیگ خان متصدی بندر سورت نوش و حواف
با صواب ار هر دو رسید و قصد ایشان تصمیم یافت و اراده الله که بر همه غالب
اسب بدوع دیگر تعلق پریرف جوان مرد خان آگاه گشته با صدر خان
برادرش و فایم ولی خان آمده نه دل خوئی و مسخ عریض نه مبالغه تمام
بحد گشت و راضی نه شده مقرر فرمودند که راوم تا قسم باشد نه تعلقه
امیدی نماد و بیعانه نه مکاریان داده دهم شهر حمادی الاولی حرکت را تعدن
کردند - اتعافا صبیح خورد سال راوم که ایشان العب تمام باو داشتند تب نموده
حدری بر آورد و اراده لایق را عائس گشت چون بیمانه عمرش لبریر شده بود در
ایام معدود در گرش و عم شنید عارض حال ایشان گردید که روز سوم او خود
تب کردند و روز بروز مرض اشتداد پریرف ار دریاف حال خویش اسمعیل
محمد خان برادر راوم را که در کهنایب بود طلب داشتند آخر الامر کار حیطة
تدبیر و تدای و معالجه بیرون رم دوم شهر حمادی الثانی بروز دوسنده مریم
بدو ساعت ار روز بر آمده که در دیوان قضا ادا حاء احلیم لا یتأخرون ساعته

به دختر الدوله دختر الدین خان داد و شجاعت جنگ که به منصب شهب
هرای دات شهب هزار سوار سرامزاری داشت به گزرایدن در لک روبه به
عدوان پیشکس سرکار والا مقور و معوض گردید و به مرحمت جامع حقه و سر
بیخ و حقیقه مرصع و یک ربخیر و یل معتخر و مداهی کسب از انجا که کیفیت
کسته شدن مقبول عالم به حضور در سیده بود او سید دیلم به قید اسم بود
سیتا رام نام عراف که از ساهن با او معرفتی داشت مرستاده نوسب که از
منصب داران متعیده به که لیام دیلم داشته ناسد و عهده بر آ تواند سد نام
او را مندرج ساخته برساند و رسیدن سید به حوال مرد خان که متولد خاطر بود
و امح کشف و دیر کسی که مصدر این امر تواند سد نه بود لهذا حوال مرد خان
که تا حال نائب مقبول عالم بود این معنی را از مساعدت وقت تصور نموده
سید را گرفته تمام خویش و قوم نمود هر چند که صلیقه استقلال این قسم
دوخته حات معمول نمود اما دناور اعلا و استهوار بدست و چهارم شهر دیصحه
الحرام بدع شاهی رفته بر سر بسته داخل بلده گردیده مذکبی نام دختر الدوله
بر آورد و وکیل را با عرائص روانه کرد از انجا که در عهد حصت مردوس مکانی و ایام
حکومت و طامب وکلای حضرت حلد مکان نتخانه چنان من احداث نموده
ستیداس جوهری را دمر آنحضرت آثار شرعی گراسته مسعد ساختند و موسوم
به موه الاسلام گشت چنانچه در محل خویش سق ذکر یافته اصدای چند را
که منصوب بهارس ناتبه معبود قوم سراوگان از سنگ مرمر مرتب کرده در
انتظاری روز معین نصب آنها بود که از تقدیرات فلکی بید الصم بید الصمد
گردید از انجمله دود را که هر یک بقدر صد من ناسد به حیل شکستن محفوظ
داشته در زمین دس نمود درین ووب ورنه او صعب اسلام و حمیت دین را از
فلو رائل و طنائ را بحطام دیدوی راعب و مائل دیده به ایثار رشوت رخص
حاصل کرده بر آوردند علی رؤس الا سهاک به حمل عرا بهادر بلده آورده در نتخانه
که در زیر زمین از قدیم داستند و از خوف اهل اسلام بهایی دران بهانخانه به
پرستش اشتعال می ورزیدند نصب نموده به پرستی را آشکار ساختند

گفت و نه دیوخی پیوست تا خود این حدیث نه نصر آنکه خود اندام ح
که مرید است مانند کوچ نموده نه مرفوع دلتولی حله کرده می شروع رسد
همه دار تاگ کردند رحیمی شده از اول براسب سوا گشت و معروف
مریدان اسم حکیمه نام معنوی نه ساحل و نه دنده خود اسند چون بدین
کسی علم امکان نداشت و کسی عا را تاگ عالم حق که از دراز و اندیشه
تاگ بود رحه نشاء دیوخی بند داشت لهدا اسب از آب نه که نه شفاوی
که نه شود تاگه اشش در و حل می ماند که حمامی مریدان سده نه گر اندید
و تا حدی حدیث که دستگیر گشت نه قتل نه آمد و این واقع نه نیست نم
نه نه بعد از احرام آن سال روی نمود و شروع این سینه نه حوال مرد حان
و اینم که دید از آنجا که معده ساطع که در آن وقت می العمل نه تسلط بود بود
مال که خود اندیشده حدیث عهد و پیمانی نه معصیت حان نه و عینه سابق
حوال معصیت بود که از فائز مستقل نامد سب •
• نیت •

ما که دوست علی است و دوستی و لڑائی بهر آنکه بگویم از آنجا است حکایت
اما بفرمایید که این که از روح اطمینان نباشد در دنیا ساخته گردد .

خوبد اگر بی صفای انس و آفات که واحد صد طغیبت را مگرد
از حد آب و نه دشت و حواری معنی - زمستان آمد که ندی بس حد
نی مودت و نه اندک از دشتی با الحاق رسد و کعب و حدیثها معروف مودت

موبہ داری و فخر الدولہ و فخر الدین حاس

بہادر شجاعت جنگ و مقرر شدن

بیلت نہ حواں مرد حان و دیوانی

عبد الحمين وقايم قلي حان

وہاں سے اتر کر معلوم کیا کہ اس کے پاس ایک صاحب ہے جس کا نام احمد ہے۔

فداءالدين خان و مقتدر خان نه عددالعزير خان عرف مقبول عالم كه نه فلعه دارى حدير مى يرداحب رسيد باستعداد فراهم آوردن سباه و لوازم توپ خانه سرگرم گشته چند ضرب توپ و مصالح از فلعه برون آورد و نه نگاهداشت پرداخته رستم را و دامى از حمايت مرهته را بزرگوار گروم و فتحيات خان فلعه دار مليهرا را كه احلاص مدد بود برفايت دعوت نموده باتفاق و سرانجام روز آرد * ييب * كدوترى كه دگر آشيان بخواهدديد

فصا همى بردش تا سوي دانه و دام

القصه اول عزم بدست آوردن بدر سورت را پيس نهاد همب حدود صاحب - متصدى آنگاه از وفوف اين معنى نه حفظ و حراست و استحکام برج و ناره پرداخته مستعد ممانعت دشت ناخوديكه از صلح سوهن گده ناليس گرسب مخاطره مرهته را بخاطر بياورده و طريق مصالحه و التام نه آنها كه در صوبه افتدار دارند نه پيموده باستقلال تمام ازان ضاع گشته نه موضع تراچه رسيد ديوى تا كير نائب داماحى راو كه از سيده روزى او واقع و نه عنوان خودسرى رفتن او را ديده نه خود انديسيد كه اگر نه احمدآباد رسیده متمكن گردن چه سلوك درپيس خواهد نمود - لهذا نه متصدى بدر سورت نوشت كه نه استقلال نه مدافعه كوشد كه از بيرون نه معافه مى رسم عددالعزير خان از وفوف اين معنى گرفتن بدر را بوقت ديگر موفوف داشته عمان عريم نه سمب احمدآباد معطوف صاحب - ديوى تا كير سد راه گشته نه مقابله پيس آمد و او جنگ كنان از بسيارى مخالف بديدسيده قطع طريق مى نمود هر روز جمعى از طرفين كشته و خسته مى گشتند ازانكه رستم راو در ايام سانس مكر نه صيغه نوكرى نا داماحى راو بوده ديوى او را تطميع نموده كتاب حدود مائل صاحب زوريكه مقبول عالم متوجه منزل موضع كهيم كهتوره گرديد جنگ صعب نوموع آمد - كمى آذوقه و مصالح سرب و ناروت و كشته سدن جمعى از حمايته داران و علي ميان نام كه هراول بود زحم كاري برداشته در همان شب در كرش رستم راو كه نا ديوى ساخته بود چندي از جماعة داران ديگر را اعوا نموده روز گردان

این امر بود حمل بر عیان او نموده منصرف باز گردگی ساحتند و او بعد از تقاضای
ممنوع بدو آن که ممکن نظام حاله کولی است نه سکونت گرفت حولان مرد
خان پس از انقضای معدلت میده و کوچ که اندر او از نگین ناع داخل بلده
گشته به مشقت مهم پرداخته رو او حل براد خود را به نیت بلده پس فرستاده
از مده نحم الدوله که اسد و آذین الفیت او را در دستخواه طلب خود را گرفته
بودند بعضی از راه خوشامد که امدهای توگری داشتند و از اکثری آنده را
خواستش نمود از حمله و پیش طلب داشته گرفت و از همان حنام بر سرش
ادامه و سلطه در ریش گساده گشت و حدم و جسم بعد مدت تمام نمودند
• بعد از این با اولی انصار

حاضر است آنس گردیده اند که محمد بن مهرو حدود ده مهر
 و از اسفای و ابدال نور محمد ایل یکی مکتبه و دوم مائده ایل شعر جان و یک زنجیر
 و پنج مرد جان و یک زنجیر و در آن حلق از جماعه نازان به نسیه بها خریدند
 و پس سی صد هزار که هزار حلقه در عرص خودمانده داشته بودند آنها را
 و یک ساخت و در آن حلقه هزارها را کسفته گریست و هفتاد و پنج نفر بویا از
 ح و در برگ و مصطفی صرف و باریک از آن نعم الدوله را به تصرف خود و او را
 و محمد جان برادرش را تکیه مدد و این و قتی مهمان مالی و ملکی ساخته
 و در دهان و گدازن و کس ناسخ به نفع برگشته کسی حصص نمود و نظر
 بی حلق و محمد و به یک و مومن علی حلق و محمد علی حلق صلاح
 و فتح حلق و آن مدتی احمدان داده و در آن نعم شهر یافته اند احترام به
 و در آنجا و ده حدود طایفه علی حلق دیوانه به که در حضور بود
 و مدتی هم محل مرمود و گریست .

روانہ شدن عبدالعزیز خان از قلعهٔ حمیرہ عزم
احمدآباد و کشته شدن او در بیس طویق
من بواسطت دول مرید حلی می به مذاکلت موید و برآمدی

بایدجانه می انجامید اکنون آنچه خدمت گرایی از دست من بر آید کوتاهی
 بخوانم نمود -

دیدی را ندی سهل باشد حرا اگر میدی احسن الی من اما
 حیدره و سرانجام عیال و بستاد و بود آورد از آنجا که معاملت عمو به نام رفته
 درست شد و در خان یک رنجیر میل داده نائب توابع مختصر حال را شعراء
 گرفته نارینکوحی ملاقات داده داد و فرار دایک نامی به بدایب رفته در بلده
 مقور شده آمد شیر خان روانه داره سیاه گردید و کاهدیر و کالاحی از دفتر
 کوچ نموده در دلقه رفت و رینکوحی را از حصص بزداد نموده به سماع سورتها
 شتافت و دادالدین خان به رینکوحی طاهر صاحب که از حضور عمو به تغییر شده
 و احکام دیگر هم محدوداً در استقلال و بود و رفته اند اگر مراقبت نماید
 و آب رفته بخور آورد می تواند شد او کمک آنچه ما یعرف می بود به طعین
 شما به عارت رفت اگر برای خرج سرانجام نماید حائره و از بنابر تدبیر این
 معنی به کهنایب روانه گردید چون رینکوحی را گزین دیمه حصه آنجا که در
 عوص بیرم گام بحکم الدوا در و دست داشت در پیش بود و آنجا شتافته بر
 تالاب نارینکسر بود آمد مختصر خان و نجم خان ملاقی شده نائب او را دخیل
 کار نمودند و بنابر تمشیب مداحلی عمو که دادالدین خان سلسله حندان
 شده بود محفل کنش آراستند پس از گشت و شنید قرار یافت که عیاله
 لک روپیه اگر سرانجام یابد کمر بسته می کرد و حواین در تدبیر آن شده آنچه
 ته ساط نجم خان و جمع دیگر از مدسوان و اقربا و از گرفتن نقد و حنس
 تجارت پیشگان بهر نوعی که توانست شد در عرض یک ماه هشتاد هزار روپیه
 و اصل ساخته در تدبیر ناکی سعی بودند - رینکوحی را که مدعا از مداحلی
 حصه مدد کهنایب و گرفتن زر بود گفت که من به بورس که ده کروزه از
 کهنایب اسب رفته ناستعداد مهم می پردازم هرگاه بقیه وجه مقرر را گرفته
 بیایند نافع بدان امر پیام نموده شود و خود به بورس شتافت و منکسف
 گشت که گفتار و کردار فروعی از صدق نه دارد چون دادالدین خان باعث و نانی

کهندید و در یکنوخی کوچ نموده بموضع متحرکه کوشی بنده بر لب دری
سایر مدخل گردید و حیوان مرد حلق بر دوش کتیره داخل حوضه گشت و نام
لی حلق ناحیهی برکت برآمد و در دنگور اقامت نزد حوال مرد حلق امت
معلوم نمود که بلنداس بدو نش آمد حوال امور چند حطر نسل او کرده
مراحتش ابعثت خویش مدخل ساحه تا در غر مذق و کساحی علامه ن
حیات اند حوال از آمدن راقم آگهی دقت گفته رسید که اندک برف نماید
می آیم دانست که حد آتش کاه شده واسطه کای این قسم مقدم است
که مفسر حال خود نمی دید و شرکر حواله نمود بدو نسل حطر
و یکنوخی که حواله بخواند و غایت گشته بود که این معنی از
جدا جدا شده می خود اگسند و از مقدمه نصف برگه حوالی که دیگری اطلاع
داشت خود را اشدانه صاحب بلنداس بدو سه دانه نوج رسیده آمد و رست
نموده را مصطفی را در او گراحت برگه نسل نوج است نمود و نسل او باشد
حلق نلی به یکنوخی حسب التواضع فداه الدن حلق پیدا نمود که معصومانند
بود او نباید که بموضع که کفر خود نماید می او را آورده می ستان و ملاوت
یکنوخی را بعمل می آید و یکنوخی را کشته به معدن آمد و شد حوال
اداء الدن حلق او را خود بر فعل سوله ساحه و دره سالی زنده عدا که کرده بود
بست از بست که گشته است و حواله سوره مصطفی از او را را نگاه لب بدو برآمد
مصطفی را که اشدنکی داشتند معاج در یکنوخی رسیده معصومان
که یکنوخی فداه الدن حلق او را بود حواله او را و از سلوک گرفته
۳۲ او را نمود

• نظم

• سرمد سده سیر •   تک حواله حلق پیدا می
• دای و حسب التواضع   بود بر حواله تک یکنوخی
• نوج •   مداد حواله ا   به سوره مکمل بسط و ش

• نوج که که حد می بد کرده بود   اما از ساید نوج و نوج آمد و تقب
• نوج •   نوج نوج و نوج •   حطر نسل او که نوج می بود

که فاته برپا شود - چون پردۀ ظلمانی شب مانع بود - جوان مرد خان موجی را مقرر صاحب که فعل از دمیدن تانسیر سعیده صبح رفته به ممانع پرداخت و در سهر آورده تا هنگام انفصال معاملت مرهته نگاهدارد از آنجا که او احقر شب فرستاد های رینکوحی رسیده و او با فائیل و محمد شهنار که رفاقت ورزیده بود روانه گسب این معنی صورت به نسب - مقتضی خان قریب شناسی وارد لسكر مرهته سد و رینکوحی به مراعات پرداخته حیمه علحده برپا نموده فرود آورد و بعضی گف و شنید نا او کرده روز دیگر جمعی را همراه نموده بصوب کهندایب گسیل صاحب بالجمه ازان مقام مرهته کوچ نموده بموضع کو کلیع منزل کرد و رخصت صادق علی خان و دیگران درمیان آمد - رینکوحی بتواضع پارچۀ پوشیدنی به صابطۀ دکن پرداخته بر هر پندت و کسناجی و هری پندت را همراه داد و هنگام وداع از راه خصوصیت به گوش رافم گف که در برگندۀ پتلاد حالتی به مانده چنانچه سال گریسته برگندۀ عمده به هشتاد هزار روپیه که آن بزر در وجه مصارف سه بدنی صرف شد رسیده نوع نمایند که در و سب به ما وا گرداند که مقدمۀ صلح صورت گیرد رافم پلسج داد که هر چند کمی مداخل ناسد لیکن عمدگی برگندۀ که مسهور و معروف است برفته همین که یک دستی شد بار همان است که بود اگر در عوض نصف برگندۀ حویلی احمدآباد حصۀ مرهته را وا گرداند که در دست به حصۀ محل قرار یابد سعی می تواند نمود و شاید صورت گیرد - گف هرگاه جمیع معدومات در سب شود من از گفته بیرون نخواهم رف از انتعافات بلیداس بد اساس حداس که از وقت حکم الدوله چاشته حور معاملات مرهته بود و مللها را از هر دو جانب مواضع چند بصیغۀ خدمتانه در انعام دانش و بموح گفته فداء الدین خان بنابر گف و شنید نا کهاندیراو به پتلاد ستافته بود چنانچه سنو ذکر یافته هنگام مراجعت بموضع کهیره رسیده رویداد احمدآباد را سیدۀ متوقف بود از استماع آمدن رافم و دیگران چون ماهی بی آب بیتاب گسته که مبادا کار از دست برود رافم پیغام نموده همراه به احمدآباد آمد الحال تادو روز بر هر پندت بود والد آمده به گفتگوی معاملت پرداخت درین ضمن

احکام و آف گردانیده نوکر ساحت و احکام مدسی را بر دو حوالی مرد حاس
رسیده از او ملاطعت ساسله حاصل مصادقت شده پیغام نمود که انما می
لندار که اکابر علاج و لاج کار دران است که بدین مدد از راه دوستی
مصادقت نه آمده بهد ا حاکمی نمایند و بران راه را در وقت گردیده ثابت
با استدلال بسند حوالی حسب المدعا حاصل نه گشت و دعوی سوانی و لواحق
نه نه حاس منحل گردید بهد و بعضی موطد و بعضی موطن منحل بهد آمده
نوکر گشت و گشت

[illegible]

معاملت نمود - لهدا عجب سنگه پيسكار را همراة رافم و صادق على خان
 رخصت كرد - مدعاى رينكوحى ار طلب رافم نديار سلوكى كه نا او و پندقتان
 او نموده بود ميخواست كه درين معاملت واسطه ناسد القصه دران مقام ملاقات
 دسب داد و گفب و شديد استقرار نالمناصحه صوبه نا عجب سنگه كه مدار
 كار بود دميان آورد *

رسیدن حسب الحكم اعلى در باب استقلال صوبه بنام مفتخر خان و وقوع خانه جنگي با جوان مرد خان و بر آمدن مفتخر خان از احمد آباد

پس از نهاره گيبرى فداء الدين خان و بجيرام پيسكار كه او بير دحيل شير خان
 شده و فانيافته هديگام شنى به تدديل لناس به دار الخلاف سنداوب تمامى ورقه سپاه
 بر معتخر خان هديگامه آرا شددد نالضرورة ار داطى و صامب آنچه در تحب او بود
 حواله سپاه نمود كه درين بين چون واعانت صدر ندر بعث حكيم الممالك نعرض
 اقدس رسيد احكام والا بنام معتخر خان نمهر و رير الممالك لمعان صدور ياب
 كه ار پيشگاه خلاص و جهانداى صوبه به عدد العير خان مرحمت به گشته
 ناستقلال تمام نامر بطامب فيام نمايدد و بنام جوان مرد خان در باب دسب ناز
 داشتن مصحوف فاصدان سريع السير رسيد معتخر خان ار روف اين معنى
 نا چندي مشورت درميان آورد فراز ياب كه چون در مكابى كه مى ناسد
 قريب به فلعه نهدر و حاي مستحكمى نيسب اگر احدا نا ار اظهار احكام طرف
 ثابى انقياد امر به نمايد كار به نا حوشى انجامد توان خود دارى نمود خانه
 شجاع خان كه نالعمل عبدالكسين خان مى ناسد و حاي نوسع و متين
 اسب انتقال نموده به تدبير كار بايد پرداخت و بدان حا آمده محمد شهدا
 رو هيله و حمعى ديگر را كه نا خود موافق ميدانست طلبت داشته بر مصامين

[illegible]

گردید -

* بیت *

نه خاکی بخون کس آغشته شد نه یک مور در ریر پا کشته شد
 اعیان بلده از سادات عظام و مسائخ کرام و سرکروهان نواهیرو همدوم فربه نه فربه آمده
 نه تهییت پرداختند سکنه بلده عموماً نه تصور و حدال اینکه الحال ناظم هم
 وطنی شده حوشیها نموده نه کسب و پیشت حودها مشعول گستند و خصوصاً
 حمعی که از خوف گرفت و گیر در پرده حفا مستور و محتجب می بودند در
 آمده شکرها بجا آوردند که آینده از دادن ندوره و مصادره رهائی یافتند * مصرع *

رهی تصور ناظم رهی خیال محال

یا الحمله فداه الدین خان فریب ده دوارده یوم در اندرون حانه شسته در طاهر
 نه تدبیر وجه طلب سپاه و در ضمن که نه هیچ قسم عهده برآئی نخواهد شد در
 کداره گرفتن و بجات خویش و سبله همامی انگینخ روحه سیر حان که نا فدائل
 فداه الدین خان احلاصمدی داش داش درین وم روزی بجهت ملاقات
 آمد فربه سپاه بقول آنکه مارگرفته از ریسمان الجبه می ترسد بگمان اینکه مبادا
 مدلل ریمکوحی نه عمل آرد نه گراشتند که فروز آید و او برگشته وم شاید در
 حفته بیعام شده باشد - القصه شب پانزدهم شهر مذکور فداه الدین خان نه
 قصد بر آمدن از کلنه خویش و رفتن نه حایه شیر حان که پرده بیلگون شب
 جهان را تیره و تاریک صاحب دیوار حانه را شکافته انتظاری فرو بستن هنگامه آمد
 و وم مردم داش روحه محمد هادی حان که مادرین فداه الدین خان باشد
 و او نیز در اندرون بود ازین معامله که تا صبح دم نخواهد ماند شوهر حود را
 بهائی آگاه گردانید که او در تدبیر خلاصی حود اندیسده کداره کشد هادی حان
 شیخ محمد عافل حماعه دار را برد حوانده مکدون صمیر را در میان آورد و وجه
 طلب او که فریب بیست هزار روپیه می شد ادای آن بر دمه حود گرفت که
 ازین ورطه برآورده بخانه خود نگاهدارد و پس از نسان وجه مذکور مرخص سار
 و عهد و پیمان برین معنی بسته شد فداه الدین خان فادو دیده از راه عقب
 نا فدائل بر آمده بخانه صادق علی که فریب بود وم و نه رتبه سواری او فدائل

[illegible]

گردید -

• بیب •

به خاکسای بخشن کس آهسته شده و یک موی نه به سوزن کشیده شد
 اعیان بلده از سادات مطهر و ... کرام و سرگودگی و شیر و شادمانی و ... آمد
 به نهایت برداختن شد داد، معمولاً نه نشد و خیال از آن "حال" نامش هم
 وظایف شده جویندها نموده به کسب و پیشه خودشان مشغول گشتند و خصوصاً
 جمعی که از خوف گریب و کرم بودند به سینه و محبت و مهربانی بودند
 آمد و شکرها را آوردند که ایامه از دلی نه و متعجب و دلی نه و مصوح •
 پس تصور نائل رشی خیال و حال

ناجده داد ادبی حال قریب به دوازده و ده و ادب و ... و ...
 به تدبیر وجه طلب سپید و در جمعی که ... و ... و ...
 کاره گزاف و بخت جویند و سیاه نه می گفتند و ... حال که نا عادل
 مداد ادبی حال احمد محمدی داس دین و ... و ...
 آمد و ... سپید بقول آنکه ... از ... و ...
 و ... و ... و ... و ... و ...
 حقیقه پیمان شده باشد - القصه سب پانزدهم شهر مذکور مداد ادبین حال نه
 قصد بر آمدن از کله جویند و رفتی به جایه شیر جان که پردد بیلگون شب
 جهان را تیره و تا صاحب دیوار خانه را شرافته انتظاری بود بستن شد و آمد
 و ... مردم داس روحه محمد شادی حال که مادرین مداد ادبین حال نشد
 و او نیز در ادب و ... و ... که تا صبح دم نتواند مادد شوهر خود را
 دهانی آگاه گردانید که او نیز تدبیر خاصی خود اندیشده گذاره کشد شادی حال
 سیح محمد عاقل حماعه دار را برد حوادده مکملون صمیر را در میان آورد و وجه
 طلب او که قریب بیست هزار روپیه می شد ادای آن بر نمده خود گریب که
 ازین ورطه برآورده بخانه خود نگاهدارد و پس از نسل وجه مذکور مرخص سار
 و عهد و پیمان برین معنی بسته شد و مدادالدین خان و ابو دیده از راه نقب
 با فدائل بر آمده بخانه صادق علی که قریب بود و نه رتبه سواری او فدائل

امی دد بدعت ددرد شعر حل دی که د ناره سبور اقامت داشت از
استماع سوانحات مدر صد که و بی و برگه بهامه را منصرف گشته بکمال خود
دد و با مدخل ناهم آرد آمد از اینجا که و ر دده را امدد موی بر نام علی حل
که مع رمی می بدداشتند بود از دست شل رست و حالت دد معصوم
حل که د دعوان جوانی سزای دل و اسب و و و شعر اسد و و شکسته
اش حانه ادله طاسی بحم الدله ددس ده داشت د دداز الدس حل
دد و ددد دس از دس د دس نمودد حل حومله اش دداسب می کرد
اود ددشی از حد می آمد .

[illegible]

دستی ند آر و سرخه حواشی دنیا
وین خانه نایک حواشی مرده است

و دیگر هنگامه بدر گردید چپن عین امحی و ستره و بدیل و کورچی که نه حسن
و نه دند سالی بدنه بر آمدند حوس رویداد صد به که بدو را که نامر متعده و لغت
بداد و جنگ آنا متعدد حسن می بداد احب رسد به بداد الدن حل و معتبر
خان بر حجاج استحل پوش که نالعل بهب سترن و لغت بداد که نه متعده
دلیم بدنه و متعدد و حود دای بداد که نه بهمت سده ع شکامه دمده
مستقل می گردانم حوس آبانی احده سده بودند و بعضی حمانه دالین
دنی می بودند حواش بدت دین اند ستره و دم علی حل کوچ
و هم اند که ا حدی ستر بود متعده گت و دلم علی حل بد و داج
احدی و دنا و اسن از حددا ان حصت نه خواست نمود اول انمی دس
علی بدنه احد بر بد که سده می حددا و ملوان نظمین
و دس نه نه حدنه بدنه که از اندین و نه بدنه اسأ ستره حسی آن بهمت
و دس حدت متعده ستر و بهم می حل بدنه ستره و نکفن ستر نه آمده
بدان امر نه نه د و دس می اس که سده نه حطب دهم احوله نه
حاک ستره نه و دس که نه د ا ا محل ستره مدی حدت نظمین ستره نه امر
تم دس بداحب و نه دمل ستر از ان حد که گمان نکوک بد حدنه ان نه
م می حل که نه که طلب ا و د دهم الحوله و مل اس ستره د
و دس ان ستره و ا لم بدد نه نه بهب ستره و او نه د
و دس و دس و حدت ا ا ا ستره و ان حدت و نه د ا ا ا
و دس م می حل که نه د حدت ا و د نظمین متعده می دس نه د
حدت ا ا ا دس حدت ا ا ا ستره و حدت ا ا ا دس می
و دس حدت ا ا ا دس حدت ا ا ا دس حدت ا ا ا دس حدت
و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس
و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس
و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس و دس

• **قَتِير**

• نیت •

که داد که فردا حد آمد بداد مگر آنکه فردا هم او آمد
داد الدن حلی مهر در پیش بر حل دروش انگشته موج خود را که بر دات کانکره
'داده بود به (۱) ناشلفی محمد حسن فراد زاده مسعود ساحه بر موضع
مدن به سه کپه‌ی بلده که از اندای حکومت د نعلی خود داسه و دعی
احداث کرده بود برده‌ده ماشی آن حار را رانده او د مراعل و رعنا بداد
دیده گپنل خاک بر سر پیران به بلده د آمده برن حول مرد حلی مسعثنی
گسند و او ظهور این معنی را از مساحت وقت و یلاری نصب بر سر نموده
د معار به هدب مقصود رسده وقت و خود از نعلی فوج و ناحت مواضع
به د به تل زد •

عملی رسم دیہندہ اکثر سب

[illegible]

۲- سی و پنجاه و سی آر کرد و مده به وی حد نب کرد

خان که دوستدار و رفیق اسب تعلی یدید و لیکن طلب سپاه را که جماعه داران جمع آمده اند تدبیر نمایند و رایها بران قرار گرفت که مردا جوان مرد خان در قلعه مهتر آید و حیر اندیشان فراهم آمده چون مبلغی خطیر است عهده برائی معلوم مگر نه تدبیر که عقاید دران حوص نموده و معنی مشخص و معین سازند و این معنی را مصحوب بحیرام پیغام نموده هرکسی بوثاق خویش ستانم که شب آستین تا سحر چه زاید - جوان مرد خان ازین گفت و شنید که در مخیله اش نمی گرسب شکر امیدس را مثمر دید و عذیقه گل مرادش را متدسم یافته استسماء را نیکم مرام نه مشام حان رسانید و گفت : « بیاب » آن وعده که تقدیر همی داد ادا شد آن کار که ایام نمی حواسن بر آمد الحاصل صباح روز دیگر بموجب وعده نوشیده راقم حروف چون جوان مرد خان را دید و او مستعد گشته گفت که من بر سر راه در انتظام هرگاه عالی محمد خان بیاید همراهی می نمایم و راقم معاودت نمود و نزدیک بخانه با و داء الدین خان که فی الجمله در مزاحش اضطراب مخمر بود می آمد و دو چار شد و او بود والد آمده گفت که باتفاق بخانه جوان مرد خان رفته بنای گرامیم - راقم گفت که رفتن بخانه اس صلاح و مصلحت ندارد پلسع داد که همین جا هم خوب است چون اصرارش را مشاهده کرد بجوان مود حان پیغام نمود و او آمد چون جماعه داران و دیگران از رفتن داء الدین حان و آمدن جوان مرد حان آگاه گشتند جمعی از آنها بمنابر استطلاع احکام کار حاضر آمدند و داء الدین حان و والد راقم و محمد ولیخان با جوان مرد حان علحده نشست و گفت و شنید تدبیر طلب سپاه در پیش گشت از آنجا که مبلغ کلی بود از جوان مرد حان که نه حسب ظاهر نائب شخص دیگر است عهده برائی معلوم بعد گفت و شنود قرار یافت که باتفاق یکدیگر مواضع چند از قرب و حوار که گنجایش داشته باشد بتاحب در آورده باطنی و صامب آنها گرفته نه طلب گاران بدهند و سی هزار روپیه را بر پرگنه حویلی که هنگام حصاد و ارتفاع غلات اسب تنخواه نمایند و مقرر شد که مرد اصنعی موج از هر دو جانب بدین امر پردازد و برخاسته بمنابر حویش

ساحه کنگش د. علی آرديد حوڼ رضا گډ حوڼ ا ګډه ټوډ ډ پيش ډډاو الدس
 که څه هم ا ډ و ټوځه ګوش را ډه ګڼګڼش ګڼډه ټوډد ا ځڼی ډو لا و ډم
 ا ډ ډک ډ .

ځا ځڼی است ډم انگست ډډد ځو حوا ډد از ګڼی ګای ټر ا ډ
 ټو ډ ځمځش ډېد ډڼګ ډو ډر ګوش ځڼی ټر ډک ډېد ګوډد که ځاموش
 ا ګډه ا از دست ډځځای ډډه علو ډډد و پید ځوځه ګوشه ځمځت می
 ځست ډډډه انگه ا ځځه ډا ډ ډو ډراع ډل ډو ډر ډ ا ډ .

ډو ډڼګ ډډ ډم ا ډد ځځل ځځل ډېډر ګډ ډځځی نا طمع ډډډه ګڼځد
 ډڼګ ډو ځځل ډس ا وړد ډوشځوځو ګڼګ و ځځد ډډد ډ ځوځل ډډ ځځل
 ځځځځ ځځل ډګ ډډ ډمځل ډاځځ ځځو ډځل و ځځل ځځل . ډځځ .
 ټاډد ځځځ ټوډ ځه ډډد و ا ډ ګډ

ګڼګ که ډ ډوډه ځه ځوځو ا ځب و ډلګ ډو ځځو ډډه ا ځه ا ځوځل ډډ
 ځځ ډډا ځځځ ډډ ډ ځه ځوډ ګډد ما ا ډ ځځا ځځه ا ځم که ا ځځ و ا از
 ځځ ځځ .

ډ ځځځ ډل ا ا ځځی که ډاځځځځ ډ ډډاځځځ ځځځی که ځځځځ
 ځوځ ډا ډځځ ځځ ا ځځه ځځ ډګ ځځ می ډډاځځځ ځځځ که ا ځځ
 ځځ ډ ځځځ ا ځځ ډډد ا ځځ ډو ځځ ځځځ ځځ ځځ ځځ ځځځ ځځ
 ځځ ځځ ځځ ځځځ .

ځځځ ځوځ ځځل ا ځه ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ا ځځ ځځ ځځځ
 ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ
 ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ
 ځځځ ځځځ .

ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ
 ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ
 ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ ځځځ

شده چه از مقرر شدن عونه از انتقال بحکم الدوله يا از تعير معرا اسب و محال
 سخن و ادديسه اسب چون در شنگام تسويد اين اوراق نقل آن موجود نبود
 که بحکمه مدبرج می صاحب قاضیات حضرت و امجبات دانش در يابند -
 بالجمله باوجود اظهار اين مراتب اراحتا که مداء الدین خان قاضی حال
 یازوي ابدال دیگری کار میکند و او از میان روم و دست رضا بابل از مساعده
 چهره عوان او را مکشوف الضرر صاحب * * بیب *

ملک را شنگام آن آمد که چون سوار حمیر
 از کف نا مستعدس رود بیرون می برد

و فوراً مفتخر خان و علی محمد خان و محمد شادی خان و نظر علی خان
 و محمد علی خان و صادق علی خان و فایم علی خان و بحیرام پیشکار را طلب
 داشت و نه رانم گفت که تا فراهم آمدن آنها متوقف ناسد و مضطربانه سرور
 حسنی حماعه دار عرب و دفعه دار سرباز و رهیل و پیشکار محال دار الصرب را که
 مدار کارش بود، حوالده ساعتی نه سرگوسی پرداخت احقر قیاس کرد که شاید
 حماعه عرب و رهیل را مستعد ساخته حوان مرد خان را پیغام بیرون بر آمدن از
 بلده حواهد داد و فی الواقع اگر چنین نه عمل می آورد او میرفت که آخر روز
 دفعه حوان مرد خان بران رسید که سرور حسنی و رهیل در دارالصرب رفته و رب
 سه هزار روپیه که امروز مسکوک سده بود حراً و سراً متصرف گشتند و تمامی
 عمله و فعله آنها باستعائه و تطلم آمده اند باید گفت که این امر مناسب نیست
 آن وقت کاسف نه عمل آمد که سرگوسی چه بوده و بحکمه دفعه را نه مداء
 الدین خان و مفتخر خان و محمد هادی خان که حاضر بودند نموده گفت که
 همین حرکت بیجا خود را بدست خود معرول ساختن و تیشه بر پای خود
 ردن اسب مفتخر خان بر تصدیق قول نمود اما مداء الدین خان را بخاطر نه
 گریش و از وقوع این واقعه بر حاص و عام رفع شبهه عزل گشت * * بیب *
 چو حواهد رضا سر نگویب کند نکردار بد رهنمونب کند
 بالجمله آخر روز که طلب شد گان گرد آمدند نقل حسب الحکم را نقل مجلس

• ربیع •

حکم می که ندیس گشت را رد زلال
 ندیس دسر شامل ندوی که می کای
 ددقلی مال خود ده خوش گشت تا دسر
 کای حل تا ندیس بحر از گشته ددی

[illegible]

رسیدن نوشته عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم
 در باب نیابت صوبه با نقل حسب الحکم والا
 بمهر قاضی جنیر مشتمل بر تقرر صوبه
 گجرات نزد جوان مرد خان بابی
 و هنگامه نمودن سپاه و نشانییدن
 فدائ الدین خان مفتخر خان
 و قایم قلی خان را جهت
 طلب خودها و تصرف نمودن
 جوان مرد خان صوبه را

عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم که از جانب آصف حاکم نه ولعه داری
 ولعه حدیر فنام داشت از دریای حدیر از تحال نجم الدوله و احتلال اوصاع این
 دیار تمهیدی نموده نقل حسب الحکم بمهر و وزیر الممالک اعتماد الدوله بمهر
 قاضی حدیر مرتب ساخته و نیابت صوبه را فنام جوان مرد خان تجویر نموده
 نوشت و مصحوف دو نفر ملازم خویش فرستاد و او آنها را بعد از آوردن بلده
 و اطلاع بر مصوم مرفومه بنابر مصلحت و تفصالی و با چندی در یکی
 از حاکمهای نار داشته از درآمد و برآمد و بر خورد مردم منع فرمود و تدبیر
 و گنگاش دحل نا حیر اندیشان پرداخته و برای فراهم آمدن جمعی شهرت داد
 که رمیدار کهج نا رساله سوار و پیاده ده معاونت خود خوانده بدین دست آور
 جهت نگاهداشت مردم را خبر نمود و ناظران رسیدن مدد حرج معین از سرکار
 فدائ الدین خان در شهر آمده تقاعد ورزید اما رسیدن فرستاد های معدول عالم در
 افواه جمهور والسنة عوام افتاد از آنجا که عامه رعایا و کافه برایا از دادن بیوره

اگر بی یقین است که بپایند ترا و نکوخی مستحضره مله مله در داحله جنگ
 بوی و بوی که گرفته است بمرحله حواست آنا محمد حسن و محمد
 انعام و در سرب و تار و مصروف کهااا دایمافرسد و بلنداس معد
 اند که گفت و شادد امر مهالعه و شکوه و شکایت نکوخی بود که در
 حست و معای و معده و موه و مصد و نعلات پیسکل مله مله
 معده و معده که انعام که داداالدنی حال مرد آام طلب بود بدید که
 انعامش می بهبود داشت و بختش خطو بود .

بنا بر لب که آمد بگر ۴۰۰ حو مرد اگر ناسد کم کند از

گفت شداد و نعلت بمره با حواست بود جل که در و بحدام بیک
 محبت و مدد که آورد بمل و بمل آورد حلامه مددا آنکه محتاجان داد
 بود که حواست ا و حواست حواست اگر اسد طلب مد ا حواست
 ا حواست و بختش و بختش و بختش و بختش را به مدد حواست
 مدد کرد

بختش و بختش و بختش و بختش

بختش و بختش و بختش و بختش

و بختش و بختش و بختش و بختش
 و بختش و بختش

بختش و بختش و بختش و بختش

بختش و بختش و بختش و بختش

بختش و بختش و بختش و بختش

بختش و بختش و بختش و بختش

بختش و بختش و بختش و بختش

بختش و بختش و بختش و بختش

بختش و بختش و بختش و بختش

بختش و بختش و بختش و بختش

بصوب ناره سدور ددر زد و متعاف او حلیله اش ناحارت فداء الدین حان نا چند
 مندرل رتبه و پالکی رینکوحی بر آمد - گویدند که مدلعهها ظروف طلا و نقره و اسباب
 دیگرار آن او که بطریق حق الاعاب داده نا خود متصرف گشته در تختس
 ماند و العهده علمی الراوی - رینکوحی که از موضع سر کپیج چون مرعی که
 ار تگدای ففس رهائی یاند بنا وری نال دختس پیدار نموده یک راسب خود
 را ناآشیانه دورد رسانید و مکتوبی بنام فداء الدین حان و مقتخر حان و بعضی
 اعدان مستمل بر این که لکوک را نقد و خمس خانه نه عارت برده اند و این همه
 ار آن داماحی اسب نار حواسب آدرا بر دمه خویش دادند و فراهم آوردند اما
 ار حواین حواف برف نالجمله تا معدر نه صرب و شتم و شکمحه و شلاق ار
 اندد رام بد سر انجام که ماده و مصدر این معسده بود آنچه عمل آمد گرفته بنابر
 عدت و پا دانش کردار نا همدکارش چار صرب بریش و بروتس رده گوش و بینی
 را بکر لک سیاس ار صفحه رویش حک ساخته حر سوارش کردند - * مصرعه *
 وان گده را این عموپ همچنان سیار بیس

و نگرد شهر و محلات تسهر نموده در پیش چپوتره کوتوالی شکمش را پاره
 ساختند و ار فتنه انگیزیش رستند - * نظم *

حرا داسرا گوی را داسرا سب	ر کس هر چه آید همانش سرا اسب
نه بد طیتان دیک حوئی مکن	نا معی و عقرب بکوئی مکن
نه عدرب محاس رودش سترد	دران انحصان آنرویس سرد
مدان دو کس اتش افروختن	نه عقل سب خود در میان سوختن
پس ار پرسش حرم دیده اش	نکشد و رستند ار کنده اش

پانزدهم شهر حمادی الثانی فداء الدین حان باعناق حوان مرد حان مقتخر
 حان را جهت تمشید مهمام بلده گراشته نه عرم تشخیص و تحصیل پرگناب
 و گرفتن پیشکش بصوب برگده بهل بر آمده فریب یکماه بدان امر اشتعال ورید
 که خبر وصول کهاند یر او برادر داماحی و عدور نمودن دریای مهدری و ملحق
 گستن رینکوحی را شنیده معاودت نموده بر تالاب کانگریه واقع سوان بلده آمده

نگریست انواب معرو^(۱) مدّاص را معالق یاف با لصروره دسب صراعت و استکانت. ددامن زوجۀ شیر خان که صدقۀ سردار محمد خان عورنی بود رد که مکر او مردانه در استخلاصش قدم گزارد و نه تطمیع حال و مواعید استعمال و نکردن افگندن فلادۀ امتدان و احسان پرداخت و آن مخدرۀ پیرا گشته انگش قبول نر دیده بهاد و نه تدبیر این کار در آمد وضا را دران ایام عرس نانا علی شیر دسب سرۀ که در موضع سرکمیج آسوده اند اتعاق افتار و اهل گجرات ار راه اعتقاد ار رن و مرد بدائر یارب و فاتحه برور عرس دداسکا شتافته بسیاری بدتوتب می نمایند آن مستور دسب آویر رفتن آنکا ریدکوحی را در حجاب رتبه رانه نا خود بیرون برد و از آنکا بدش راهی کرد و مائلش را در محلی که عیریرا اطلاع نباشد پنهان صاحب و نوعی این عمل نمود که شوهرش واحدی بدان راه برد و مصداق ان کید کن عظیم حلوة ظهور نمود -

* ادبیات *

ر کید رن دل مردان دو نیم اسب رنان را کیدهای دسب عظیم اسب عیریران را کید کید رنان حواری نه کید رن بود نانا گرفتار ر مکر رن کسی عاخر مدادا رن مکاره هرگر خود مدادا برور دوم که دواردهم آن ماه بود این رار سر بسته کسوده گسب و شیر خان و دیگران آگاه شدند وضا را در همان روز وداۀ الدین خان در باع صیاف حوان مرد خان داشت و از شیر خان بیروعدۀ گرفته بود اما او بدائر تعحص و تحسس چگونگی رفتن ریدکوحی و از ممر بحال از علق خویش متقاعد گشته متبرّد خاطر بود بر وف و عدۀ دیاهد و از احررور نا حمعیت همراهی آمده طاهر صاحب و خدا را نگواه میگرفت که از رفتن متخرّص بودم و نه گفب و شدید بعضی تقریبات برای دسب آوردن مائل ریدکوحی بخانه آمد وداۀ الدین خان بیر وریب یکداس از سب گورشته در بهدر آمده بواسط حوان مرد خان بیامهای حسوب آمیر داده گفب که البته مائل ریدکوحی را باید سپرد او هر چند بیشتّر حسب کمتر یاف وداۀ الدین خان نگمان اینکه آنها

قداۃ الدین خان مرعی میداشت و فیما بین شجر مخالفت که از پیستر در صمیر
 ریشه دواپیده بود بر خلاف خود تصور نموده بخدال امر موهوم نالعل داس
 و کیل جوان مرد خان نظر بر آنکه او چون مرهون احسان و عواطف نجم الدوله
 نعمت حاکم داری او را و مراعات او را مدظور و ملخوط داشته بدانچه استقامت
 و استقرار حکومتش باشد ممدومعاون خواهد بود و ندانست - * مصرع *

کریار جفا نه که از اعیار حمایب

محقق نارسال رسل و رسائل پرداخت و فرار یامب که یک ربجیر میل
 و راس توامعانی که نا شیر خان به عمل آمده بود بمیان آمد - * بیب *

هزار نفس بر آرد زمانه و نمود یکی چنانچه در آئیده تصور مناسب
 و او با زور آور خان برادر و فدایل ناطهار فاتحه و تعریف بحکم الدوله از پشن راهی
 گشته بیست و ششم شهر ربیع الثانی بنده در آمد و باحوالین ملاقات نموده
 جغتایه شیخ الاسلام خان درول کرد و بموجب فرار عره حمادی الاولی او را به
 ضیافت موعود ساختند و توامعات و عقد عهد و میثاق با حوالین از طرفین برداشتن
 قوآن پیمان را موکد و موطن گردانیدند - * بیب *

از عهده عهد اگر برون آید مرد از هرچه گمان نری مرون آید مرد

و هنگام رخصت پارچه پوشیدنی و یک ربجیر میل ماده و یک راس اسب به حوان
 مردخان و پارچه پوشیدنی و یک سراسب به برادرش توامع به عمل آمد -
 همدران ایام عدد الحسین خان که ساقی به سوگنده رفته و با داماحی ملحق
 گشته و در حدک نابو نایک شریک شده بود چون بعد اران داماحی بصوب
 سقاره گدده روانه شد او برگشته که بمایب آمد و زوری چند در آنجا بوده دریدوالا
 به احمد آباد بدادر فاتحه برد مفتخر خان رسید همدران اوان سید راحو صاحب
 سجاده حضرت وطب العالم قدس سره واقع موصع نثوه از سرای فانی به عالم
 جاتی انتقال نمود *

[illegible]

مرد گرم و سرد روزگار چسبیده و بقول آنکه آنچه پدر در حساب پخته می نهد
 حوان را در آئینه معاینه نمی شود احقر را خوانده و دادالدین حان را پیغام
 داد که اکنون صلاح کار دران اسب که با ریدکوحی از در مصالحه در آمده دعوای
 که خاطر نه همه انواب جمع گردد عهد و پیمان گرفته او را مأمون و مرهون
 احسان خود سازد - * نظم *

دشمن نکوئی کن ای بیک کیش   که آخر نکوئی کد کار خویش
 چو عاخر شود خصم پیش کسی   نه از انتقام اسب عفویش
 حو دشمن شود زیر پای تو پست   نه شکرانه آن نگریش
 و از و حامی عاقد حصوم با داماهی که اختر نخب مرهقه در اوج
 اسب و اران عهده بر آئی متصور بیست باید اندیسید که این عداوت
 و مجاهرت نکجا سرایب میکند و ریاده برین مجبور حرابی و اهلاک او و بر باد
 دادن خانه اش بنا راج عارت گران دما شد که آن ها می برد و (۱) رنج بد نامی
 حاصل می شود - * بند *

من آنچه شرط بلاغ اسب با تو می گویم

تو حواه از سختم پند گیر حواه ملال

مسود او راق حسب الامر ایشان در عین هنگامه خود را رسانیده نه تبلیغ رسالت
 پرداخت که ماعلی الرسول الا البلاغ چون مقدر ندود بخاطرش نرسید بالجمله
 و دادالدین حان اندر رام مایه فساد را نه گمان اینکه نگرید از ریدکوحی طلب
 داشت و او مروت را کار فرموده حواه داد که کسته شد اما پندتان دکهی که
 ازو دل برداشتند گرفته سپردند و دادالدین حان دستش را برکتعس چمبر
 ساخته نه حعب و اهانب تمام کسل کشان در بهدر فرستاد - * قطعه *

زمانه چو ناداسب و ناد از نخب   عاب از رج گل بعرت کشد
 پس از هفتۀ همدران انجمن   تدشش را بخاک مدلت کشد
 انجام کار ریدکوحی بران فرار یاب که حواه شیر حان ناسد و او صامی مهر

چون تقدیر آسمانی مانع دیگر پیوسته بود ، در جواب گفت
 نمود کردم که دیگر عهد تو باز نه گام

و در حساب ، و کشاکش قریب یاس از آشی که آمده بودند بر گشت ناچار
 اما محمد حسین که قریب به ستم بود ، بنامد سوار کشته بود در محبت که به
 بهاد عوام الناس تماس بین از هر کوچه و محله ، و در شهر کس به دنبال
 آمده ، و آن گشتاد ساله جوان سوار بود یک پیاده ، که گهواره رسیدند ، و نظر

منا نگاه کین ، و هر روز در چهار

حرفش یلان در آرمایی سرشوش می بود و قوت پانی

تواریختن به خست و خست ، که بران حسن و خست از آن

و در چالان اجتناب از عظیم و سوز و زخمی حسین از دیده و شنیده تسخیر

و اختیار سپاهی و تاملین بود ، آب درید ، سوز کشیده و بار را بر قوا

کردند ، حامیان بیست اسلام بهمان کوهی و شای و شوی باشند کوه به تعاقب

پیدا کنند ، پانی استخوان دراز ، سوز کپور نیز بر حامیان بهارین چو تیر

پیوسته و با تمام جمع کثیر از سپاهی و حامیه و زحمت شهر به توقع

ب بود و عدوان تمام رسید ، و با حق گشتند و روز دراز را می پوز و اسلحه

در این که بود و طاعتی شب جهان را تیر و تار صاحب مخالفان از سینه

در این گشت و آسود و بیگانه را دشمنان بی حد و درنگ در رفتند

در این اسلام در دراز ، حمل پوز پیوسته و از حاد میدان بار

در این سرحد و عدل جان و دراز ، حار و توپ اندازی ناکره حرب

در این سوز و زخم و دیگران از اطلاع رسدن فوج دراز

در این سوز و زخم بود پانی شد و فرار شان در اعرس در آمد

در این سوز و زخم و کسان خواندین تعاون کسان تا خانه

در این سوز و زخم و مود کار به محاصره و بدکوحی انعامید

در این سوز و زخم و زارت و و قریب به صبح بعضی از

در این سوز و زخم و دراز ، خان جهان مشرف حویدار

تحت نفسی کبود (۱) کشیده بدیش را از هم فاصله دهد و او را نجات اندیشه را
مجدد و برانگیزد و تحت تاثیر (۲) نفسی از آن نه بگذرد و از آن دهکشی که با
بهت حاصل نه پیش اندام را بکی نداشته نظر نموده حال جوگست
کفایتی برادرانده بهنگر که بعد از کشف شدن او دایره و کمال و آمد و مت
می برداشت بواسطت تعداد از آن بگ حریفان بر نوبت آمد که
بملاح اب الدین گرونده ع شکامه بعد و رسیدن او و رانم تربیت بکند بگر
وده و با دوا الدین حال ملاقات فکیده انظمی خلوت داشت که پس پس
بعد از مدتی مکل بولس دایم علی حال متعطل گشتش و بدینرا عقود
بست و عهد و پیمان موکد بدین بدست ساندن حال نه منال آمد پس
بحد آمد که کمال بکمی پس مد می نموده نیز از آن سادگ بر را
که و نه حریفان که کلمه امواجی می بدیدند دوا الدین حال آن
معمود حسن ابانوح مبرر صاحب که نه آنها حریفان برادر حریفی
که ام بط داشت و تربیت بولس نه انظمی بدست برده پیدا نموده که
اگر اتفاق ملاقات با دوا الدین حال نه خلوت نه بدین مربی که
صاحب را نه است گفته بود احقر بعد از این نه متعطل بعد از این او را
طلب ناسد بامی صاحب و او را نه بدین حریفی که نه که بگر بکمی
احقران داخل نه دل و سبب این است نه بدین بدین بدین بدین بدین بدین
بوسه و ابواب او برداشته و از بدین بدین بدین بدین بدین بدین بدین
است به بوج که کور حریفان حریفان بدین بدین بدین بدین بدین بدین
نه من آورد و نه بدین می بود و این نه همه حال بدین از حریف
نه بدین بدین بدین بدین بدین بدین بدین بدین بدین بدین بدین بدین

۱۳۱۴ هـ ۱۴۰۱ م
 ۱۳۱۴ هـ ۱۴۰۱ م

۱۰ - در مورد هر یک از مضامین که مذکور است

۱۰۰

پشب جدور و حیطان نامگدن توپ و تعدگ پرداختد - شدر حان نانی که حواب
 در خلاف مدعا از رینکوحی یامب قطع امید از و نموده نه سلسله حدانی
 طرف نانی پرداخته محمد فرید کرانی معتمد خود را برد معتخر حان
 فرستاد که اگر قرار مدد خرچ سپاه معین شود درین وقت آمده شریک شوم -
 چون معتخر حان از رور بد و این سابعه مسرعی نه طلب فداءالدین حان
 فرستاده بود و او شباش عارم این صوف گشته حواب داد که درین وقت
 شریک کار نادرشاهی شدن موجب نتائج بیک است باید آمد و قرار داد
 احراحت هرگاه بر سعد بصواندید فداءالدین حان که بر آمده و میرسد نالمسافه
 تدقیح خواهد یامب شیر خان ناعمیب فریب چهار صد کس از سوار و پیاده
 از دوله هفتم آن ماه موضع اکوچوب آن طرف دریای سابر فرود آمد - صبح
 رور دیگر که بطعی پوش رزین کلاه ناهنگ مملک نیم رور توسن شتاب روی
 بر انگیخت فداءالدین خان نافع متعینه بدر کهنایب و آفا محمد حسین
 نائب موجوداری پتلاد مسارع را از برق و باد استعاره نموده در رسید و تدبیر
 آوردن شیر حان در پیش گشت نظر بر سابعه روانط دیویده والد رافم حروف را
 تکلیف نمود که رفته بیارد و قایم ملی حان را همراه کرد احقر که حاضر بود نه
 مقتضای وقت مجبور تصدیع ایشان سده ناتفاق فایم ملی حان ریب و شدر
 خان را دید فایم قلیخان ناطهار اشتیاق و انتظار حوابین پرداخت احب اراکها که او
 از در آمدن بلده نافر بعضی امور درنگی داشت اساره براقم نموده نه پیشکار
 خود گفت که اگر ایشان متکفل شود مصایقه بیست درین بین والد رافم را که
 فداءالدین خان نار دیگر بجد و ناعف سده فرستاده بود رسیدد چون آب آمد
 تیمم برحاسب و شیر خان نال و نعم لب نکشوده سوار گردید رافم پیشتر ازو که
 از دروازه حابپور می آمد از درینچه ناع نه قلعه در آمده ناحدر نمود اراکها که
 رینکوحی از رسیدن فداءالدین حان و آمدن شیر حان بطرف نانی و درین
 دوسه رور جنگ که پیشرو کار بطریامد و حیر سگالیهای ادد رافم نتیجه
 بالعکس بخشید در فکر مآل کار افتاد و از گران حواب ععلب بیدار گشته چشم

پرداخته نگراشت که چپوتره را تصرف نماید آنها عمارت کار بر را قائم نمودند
 جنگ تملک با او و در دروازه بهدر فائز حرب را مشتعل ساختند - کسان
 رینکوحی سب به عارت دناکین راسته بازار گشوده داده سیدی و دروازه سلاح
 فروش حاجا در آمدند - و سخنان سلطه با همراهیان خویش بخانه سید تعیل
 حان متصل میدان بازار به پشت گرمی آنها مورچال کردند سب و از شر
 در طرف جنگ توپ و تملک در کرب - انقضاً چندی از حرایر چیان که
 حکم الدوله از روی حرم و احتیاط از بهترین روز که اکثر نامرغنه خانه جنگی
 روی میداد بر نام سه دروازه تعیین نموده بود که سب و روز در اینجا اقامت
 داشته باشند چون کسان رینکوحی اراده نام نمودند جنگ پیش آمدند
 از آنجا که تمام میدان و عمارات و دناکین پیش روی بهدر را گرفته بودند مشروط
 باین که تا یکسو شدن هنگامه آنها نداداختن حرایر بپردازد و اینها نیز متعین
 نگردد از یک دیگر خاطر جمع ساختند بالجمله رینکوحی سواران و پیدان را
 بجهت ضبط دروب حصار سپر پناه و برداستن مستحق عطا آنجا تعیین نمود
 و دروازه اسلوریه و رابور را تصرف در آورد محمد عاقل حماءدار که بر طرف
 بود و جمعی دیگر از دونه سپاه که همدر او نامیدواری گرفتن طلب بسته
 بودند سربک مفتخر حان گشته دراهم آمدند و ناسط الله پسر محمد عاقل
 با همراهیان بر چار سوی راسته نکود آمده ایستاد که درین بین جمعی از سواران
 کهراتی که در رینکوحی بوکر شده بودند و وقت کار آمد از حادیهایی خویش
 مسلح شده ناراده رسانیدن پیش او داد آنجا رسید و ناسط الله سر راه بر آنها گرفته
 نگراشت که از آنجا قدم فراتر دهند و صادق علی حان و سید نور الله با چندی
 از قلعه بهدر بر آمده بر دروازه سلاح وروس که کسان رینکوحی داشتند ریخته
 در ساخته خودها فایم گشتند و نظ. علی حان با همراهیان بر چپوتره بخاس
 به پشت گرمی حاحی مسعود کوتوال رسیده توپها را کشیده بمقابل سب
 و بتوپ اندازی آتش تندو حرب را افروخت محمد جعفر خلف محمد هادی
 حان که به محافظ دروازه بهدر می پرداخت از شگاف در تیر بندوقی در

و دیگران برای الهی معذنه نمودند ظهور این امر موجب توفیق و سوائی
 شد و حقیقت شد و مکتوب از حجاب شبهه بر آمده گشته کل کرد ر آنچه
 و سینه یفکوحی مستور بود بی ظهور و فاحش که این معنی روانست بود
 و نهایت معجزه که بود و فکر مستحفظت خویش و سرانجام حلاست قلعه
 بهی اندرند یفکوحی که نورانه حسیل و بهی داشت که از بعد و مظهر
 دار حمد می سبندد شعاع و حقیقت عزم آمین و معروف گردیدن از
 گشت اول بود سبندد و از این حرکت می موع داد و بسمل گشت
 که بعد و دام آمده مرد فی الی و فعل را و این فرسوده گفت که کل
 سبیل سبکه که داخل نماد و سداد از او این فعل داشته به عمل آمده
 او ا مود عیب و خطای ساخته طرف نمود و بدین می دعای املا
 با حله لال اندامین حسی حدث نگذارد که می بر عهد و بیمل خود
 م قسم حق طلست نصیح از دام انداده بود و تدا مبرم به گشت
 و افتاحی به دانست که اکتی این و از او مود نصیحت و این زحم بده
 آمد که فک و عمل و این کار که نصیحت

که آنهاست و با حذر و طلب را برای داد

اعمال که حریف با حمد گشت نصیحت و مکتوب و مکتوب به حدیج دهد
 و در شب در سب و دیار بود تا دم نموده مله صاحب که سب
 و موع و فکوحی مکتوب و سب و اکتی که از او بهی کرد و بی حداد
 سب انداده و ایستاد و مود بر مود سب و مود مود و اول
 و مود سب و مود مود و مود مود و مود مود و مود مود و مود
 و مود مود و مود مود و مود مود و مود مود و مود مود و مود
 و مود مود و مود مود و مود مود و مود مود و مود مود و مود

و مود مود و مود مود و مود مود و مود مود و مود مود و مود

و مود مود و مود مود و مود مود و مود مود و مود مود و مود
 و مود مود و مود مود و مود مود و مود مود و مود مود و مود

درد مفتخر خان بجلوه در آورد و او را فریخته متاع خود ساخب و بدوئی
 مایل و راعب گردانید که نه تعمیر خانه او که بنجم الدوله مسمار ساخته بود کار
 یردازان خود را امر فرمود ریدکوحی ساط خدیعب و مکدنت گسترده گاهی
 با فایم ولی خان و گاهی با بحرام ناظهار اخلاص و یک جهتی احتلاط گرم
 حوشیها پرداخته نه مواعید تعین مکان چون صحبت با خوالین موافق بد
 بسوی خود می کشد و بدین حیل رح آفتاب را ده گل اندودی و ماهتاب
 را نه گر پدمودی که درین بین شیرخان نانی بموجب نوشته ریدکوحی که
 امدوار نیاب صوبه ساخته بود با جمعیب شایسته از جوده گده برآمده
 در نواحی دولقه رسیده بانتظاری طلب ثانی توقف نموده دوقریه چوراسی
 کهنایب را نتاحت در آورد ریدکوحی را بنجمیع جهات خاطر جمع گشت
 و جمعیت حوی فراهم آمد و بدائر رفتن اکثر سپاه بحالی و برطرفی که
 نه همراهی خود و داءالدین خان با میدواری تدبیر طلب نه کهنایب برده
 و در آن حاحس انریشم تجارت پیشگان را نه صط در آورده و برسکنه آنجا بصنع
 بیوز و مصادره و حهی معین ساخته بدان امر اشتعال داشت فرصت را
 عمیمت شمه کسان خود را اشاره نمود که در امکنه سر کوچها و راسته بعنوان
 مورچال فروز آید و تدبیری اندیشید که چون نتارگی عهد و پیمان درمیان آمده
 و صفای فلوف حاصل گشته مفتخر خان و فایم ولی خان و محمد هادی خان
 را بدست آویر مشورت طلب داشته دستگیر سار که دلا درد سری صدا و ندا
 کار صورت حواهد گرو و فی الوافع درسب دیده بود اما چون تقدیر با تدبیرش
 مساعدت نداشت پیشرو نه شد - بالجمله بدائر تکلیف و حواهدشمدی او که
 مکرر گشت پاس خاطر او را مقدم داشته او احرر روز عره شهر ربیع الثانی مفتخر
 خان و محمد هادی خان مستعد گشته نه مکان فایم علی خان که مشرف
 بر ساحل حویدار سائر متی بود آمده نه انتظاری کمر بستن او نه تفرح دریا می
 یرداحتند اتفاقاً فیلان را آب دادن آورده بودند که سواران یکه تار ریدکوحی
 رسیده فیلان را کشته یک رنجیر فیل را پیش انداخته برد و مفتخر خان

گسته و برد تدبیرشان در مردار خانه افتاده بود چندان اثری سوای برقتن ناتفاق بخانه او مترتف نمی گشت - * مصرع *

چو گوش هوش نباشد چه سود حسن مقال

اند رام در ظاهر فارغ ناب خیرخواهی و دل سوری گشته شعله تاره برپا کرده در لباس دوستی نه دشمنی پرداخت و در یک پرده دو هوا سرائیدن آعار بهاده نه وداالدین حان و مفتخر حان گفت که چون درین ایام بدان رفیع تعاضی سپاه و احراجات زر مطلوب اسب حوش حال چند سنه و بلیداس مقدم برپاد که در وفات نجم الدوله در جمیع امورات جروری و کلی و ناب دادن کل حیر بیوره و مصادره مدحل کلی داشت در معرض بیان در آورد که اگر بدسب رینکوحی گیراییده شود آنچه نه صیغه مصادره از آنها نه عمل آید بموجب فرار مستمره برادر بخشی فسمب شود بد نامی عاید حال رینکوحی میگردد و ناعهای سر نموده خاطر نشان کرد که آنها حسن و فتح این کار را نه همیده با او همدانستان گستند و او که در ضمن این عمل افتدار و نمود علنه خود اندیسیده بود هر دو را رینکوحی طلب داشته فید نموده محصلان علاظ و شدداد برگماشت و از هر یک صد روپیه بطریق محصلانه جدراً فسرراً میگرد و محمد هادی خان که دران ایام در سرانجام مهمام می پرداخت هر شب کسان خود را فرستاده نیمه وحه محصلانه نار حواس می نمود تا آنکه رفته رفته پرده حبل رینکوحی دریدن آغاز بهاد و (۱) نخیه تروریش بر روی کار افتادن شروع گردید و حوائین را مظنه بدرجه یقین پیوستن گرفت - اند رام تفرس این معنی نموده نه چاره حوئی اسداد رحنه عدد و در دوری چاک گرینان مکر رینکوحی را او اخر روز در قلعه بهدر آورده حیمه شب ناری برپا کرده با وداالدین حان و مفتخر حان محفل خاص آراس و حلوت را ار غیر پرداخت و تایک پاس از شب گشته نه شعهدهای گوناگون و انواع تسویلات و عهد و پیمان موکد و موطف بایمان روز درمیان آورد و بدمیدن

(۱) نخیه بر روی کار افتادن کنایه ارسوائی است ۱۲ *

ثانی داشت و در سال گریخته از راه دور از بعضی ساجده های اهل اودا دعوت و از
حرف برداشته قرار بر قرار گرفته و وقت خزانگی با حجم دور و ماهی که گوناگون
از اینجا که محبت با او و مساله قانونی داشت که در وقت دور و دور
در یکوخی سازش بودند و در راه دور و مسافرت و نشانی و نشانی
نارای و فانی خوانی در راهی در یکوخی بود که در راه دور و دور و دور
در راه دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور
از راه دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور

در راه دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور

کسی را که در گشت دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور

در یکوخی در راه دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور
در راه دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور
و معاف از راه دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور
از وقت شده دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور
سلوک و مدارا می پیروند که *

در راه دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور
در راه دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور و دور

از آن سهمین از دیشای دمان در میان بدایم شاید امنی
از اینجا که سیده اش از دیش و دیش معانی گشته بود از او حور طاهر دانی که ایام
وفاق به مسام اهل حدوت از آن می رسید به طرز دیش آمد و (۱) مسامحت
و (۲) مسامحت خوانین را که از راه (۳) مسامحت اکثر برای دیدن میروند حمل
بر اقتدار خود و ضعف طرف ثانی پیدا شده دور و دور و دور و دور و دور و دور
اندیشید -

(۱) مسامحت دور گزار کردن و درمی کردن *

(۲) مسامحت با کسی آشتی کردن *

(۳) مسامحت آسان گرفتن *

• لیت •

به تعداد مدعیان طرح پیشنهادی ۱ که در آن به نام افراد و نهادها

[illegible][illegible]

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

[illegible]

اروف بهرام خان واقع کار این مرز نوم است هراول و ^(۱) صارف مصروف
 انفصال معاملات معمر ساخته بصواب دید به صوب کولوار و کهوک، ناره کوچ
 کرد و موجوداری پرگنه پتلاد را از تعیر معتخر خان به فداءالدین خان تعویض
 بود و او آقا محمد حسین را به بیاب حویس فرستاد الحاصل عره شهر رمضان
 به لولیانه دائره شد و اراجا نکوچهای متواتر کهوک، رسیده پیشکش بهاوسنگه
 رمنددار و چندی دیگر سیهور را انفصال داد اراجا که شیر خان بدر
 کهوک، را که تابع بندر کهندیای است متصرف گسته بود نائب نص
 نموده بقیه ماه صیام را در ارجا مقام ورزید دوم شهر شوال المکرم متوجه
 کاتپیار شده پیشکش گیران بصوب هالار و اسلام نگر عرف توانگر روی آورد قریب
 بیس روز نا رمنددار ارجا خفگ توپ و تفنگ، میان آمد آحرالامر پنجاه هرا
 رویه پیشکش مقرر گشت و سلح شهر دیقعه الحرام کوچ نموده رایب مراجع
 ناحمدآناد افراشت اراجا که از سانی عارضه جسمانی نجم الدوله بالمره بصحت
 مددل نگسته بود رونه اشتداد بهاده منجر مرض استسقا گردید در هنگام عیب
 او نظر علی خان و بجیرام روز آور خان را همراه گرفته بصوب کولیان پرگنه بهیل
 بر آمدند و چندی در آن طرف نگرفتن صامی و پیشکش پیام داشتند روزی
 کولیان در اثنای طریق بشوخی پیش آمده دست انداری بر اردو نارایان نموده
 آنچه بقایوی آنها در آمد کسیده بردد شهاب الدین خان خالوراده روز آور خان
 که نکومک پرداخت کشته افتاد و چیر دستی شان بیش از بیش گشت لهدا
 العود احمد بر حود حواده ناحمدآناد آمدند نجم الدوله در هنگام مراجع
 رمندداران سر راه بیسکش گیران هجدهم شهر دیقعه الحرام که مرض بدرجه ^(۲)
 چهارم پیوسته بود داخل بلده گسته پهلو بر دسترناتوانی بهاده صاحب فراش
 گردید - ریدکوجی که به عرم روانگی برد داماحی حدائی گرفته رفته بود پیش
 ار امور دریای مهندری فیما بین نانو نایک و او خفگ بوقوع آمده و نایک برگسته

(۱) صارف مصروف یعنی معتخر دخل و خرج ۱۲ *

(۲) هرگاه مرض بدرجه چهارم رسد مهلك است ۱۲ *

سال بیست و پنجم جلوس معلی فلمی شد بالجمله مومن حان روزی چند در پتلاد مقامات ورزیده نه رینکوحی ار در مصالحه در آمده نوشت و پس ار آمد و شد سفراء چون نرسد مکان بودن او که ار پتلاد نه فاصله پنج کوه واقع شده و داءالدین خان و معتخر حان بنابر ملاقات و رسانیدن پیام رانی فرستاد و آنها بر حورن نموده فرار ملاقات نجم الدوله گراشته همان روز معاودت کردند نجم الدوله روز دیگر از پتلاد روانه نرسد گردید رینکوحی که دو کوه ناستقلال بیرون آمده ملافی شد او را با حورن در حوره رسانیده بر تالاب آنجا فرود آمد ارانجا که خدمه و سرانجام جریده همراه داشت رینکوحی چند منزل حیمه و بعضی ار اسباب ضروریات فرستاده درخواست نمود که تا هنگام توقف درین محل مهمان خواهند بود و روز موه در وجه مصارف آن معین ساخته فرستاد و هر روز دو هفته صدا و مسا ملاقات نموده میجانب را نه مخادب مدلل گردانید روزی حسب الخواهش رینکوحی برای ملاحظه فلعهچه بنا نهاده او رفت رینکوحی نتواضعات پارچه و اسب با سرافسار نقره نه همین نهج نه داءالدین حان پرداخت و چند کس دیگر را پارچه نه ضابطه دکن داد نجم الدوله بنابر استمال و حدت فلوف وریات چند که رینکوحی خواهش داشت ار چوراسی بنذر کهندیاب و پرگنه پتلاد در و سب نلا شرک عیر نا و نوشته داد و فرار یافت که بر هنگام حصاد و حصاد مرروعات نافع یکدیگر نه صلح سورته شتخته ناحد پیشکش بردارد و ارانجا کوچ نموده نه کهندیاب آمد حاجی مسعود را ار تعیر یوسف نه کوتوالی بلده رحصب کرد همدران اوان عارضه مرص حسمانی عارض حالش گردید بالصروره قریب یک ماه و نیم دران حا افامب ورزیده چون فی الجمله مراחס سرحد اعتدال گرائید کوچ نموده موضع سو آمد و رینکوحی بموجب وعده در انجا با موج خود ملحق گشت و چندی بنابر (۱) نکس وعود کسال مقام نموده نکوچهای متواتر نه دولقه آمد و یک رنجیر میل ماده ناب خرید نجم الدوله که ار اودیپور آورده بودند رینکوحی داده نه تشخیص پرگنه دهوله متوجه گشته

---

(۱) نکس ناول مصموم عود کردن بیماری *

کدام آمد چون مهربان مداخلت نمود می بیند آنحضرت چه می نمود
و متراجمه اندر سینه بران ای سینه ای که در میان دو سینه خاک بود و از کینه
و درد ای سینه بردهش حضرت کدام بدایع حاصل می نمود .

روانه شدن عند التمسین حان دایم دیوان موند
سائر ریش با موس حان و میورد شدن بیانت
دیوانی به مستند امد الله به بیانت طالب علی
حان و متوقف گشتن عند التمسین حان در
نورمد بود ریسکوحی و برآمدن موس
حان و ملاقات نمودن با ریسکوحی
و زای گشتن بحرم گرفتن پیشکش
ملع سورتبه دلتعاق یکدیگر
و معاودت نمودن ریسکوحی
بموجب نوشته داماحی
و پیشترای گشتن موس
حان و سورتاتی که
دران مل روداده

[illegible]

ماه و بيم منقضى شد از آنجا كه در اوائل وجه معيده بالاعاءه برآهه مىرسيد يس
 از چندی امروز را بعد از آنكه و ريان گريدید راى سنگه كه اخراجات بيستر داشت
 كفاف مى شد و بدر جسمس از گران حواف علف بيدار گريدید كه همچنان
 و مخاود باطم صوبه و جانب دارى ريڤكوحى شايان شان او ندوده اسب ناده
 و پشيمان گسب و در چاره حوئى اين امر در آمده به نظر على خان برادر
 راده مومن خان كه مربوط بود از ماى الضمير آگاهى صاحب و اوعم خود را ظاهر
 نمود و فرار ملاقات بميان آمد بهدهم شهر ديحكة الكرام مومن خان در باغ
 حگديو كوتوال مهابراجه انهي سنگه كه متصل دوار: سارنگپور اندرون بلده واقع
 اسب روف و راحه راى سنگه در كمال حجال سرشرم ساري برير انداخته
 ملاوى گسب مومن خان بداجوئى و گرم حوشى از حجاب تسوير بر آورده به
 همراهى خود آورد و بر توابع پارچه و حواهر و يك زنجير ميل ماده و تحوير
 تهانه دارى انملداره برگنه موراسه و ميكريج و احمد نگر و هرسو رو پراتنج در حاگير
 مسروط داده پروانه عهده از دفتر ديوانى به دادن محلكاي رجوع اسناد درگاهى
 به ميعاد دو سال دهانده در خانه نظر على خان فرود آورد درين اثناء حگ
 جيون دوار در رسيد بيسب و سوم آن ماه كسان مومن خان بر مورچال ريڤكوحى
 (۱) معادات نموده ريختند و حگك در گروى مريب ده روز از هر دو جانب
 باآس مسالى توپ و تعداد تاور حرب امروخته ماند و جمعى هر روز از طريق
 كشته و حسته گستند و اكثر خانه هاى مردم درين حادثه نمانده عارت روف
 ريڤكوحى صوبه در حگك شهر نديده باطهار ريجندگى عرء محرم الكرام سال
 هزار و صد يندجاه و پنج راماحى را بدستور سابق به نماند بلده گراشته ديرون
 بر آمد و دو روز متوقف گشته باتفاق حگك جيون پوار روانه نورسد كه قلعهچه دران
 جانبا نهاده و مصالح حگكى فراهم داشت بخيال اينكه در پركند نكلامى پردازد
 همدران اوان حيونداس نام بدست آوير سد عاملى و فوحدارى پركند
 دهولقه بمهر آصف حاه كه پيش ازين از حضور بدستور سانس نكاگيرش بحال

شتافته با او ملامی گسب و فرار یافت که در یک مکانی که مناسب نماند ریدکوجی و فداءالدین خان به حورود نموده دالمواحه به تدعیج معاملات بردارد و مرخص گشته دم شمی به پتلاد آمد و زور دیگر ناتفاق محمد هادی خان به مقام سوجیترة رسیده کیعیب را طاهر صاحب چون ریدکوجی را حدال هنگامه آرائی در سر بود براملجی نائب بلده نوشته که نگاهداشت سوار و پیاده برداشته و ساد بریا کند مومن خان از قصد او واقف گشته فداءالدین خان را آگاه صاحب لهدا از سوجیترة حرک را بر توقف راحی دانسته بی آنکه صدائی و ددائی از کوس رحل در آید کوچه عطی داده به صوب کهدیای رایب عریص برافراشت ملهار که دران بردیکی بود آگاه گشته حمعی را مامور صاحب که حلوریر به تعاف دارد و آنها بردیک موضع بار نمودار شده بجنگ در پیوستند چون شردمه وبل بودند نادرک رد و حورود عطف عدان نموده رفتند و فداءالدین خان بر تالاب نازنگسرافعه سواد بدر کهدیای فرود آمد و خود حریده داخل گشت زور دیگر ملهار بر موضع حله مونه دو گروهی بدر بقصد معرکه آرائی آمد - فداءالدین خان محمد حسنی برادر راده اش و زور آور خان و آقا محمد حسین بخشی را با لوازم توپ خانه معامله و برداشتن آنها مامور صاحب و بجنگ توپ و تعدگ با آنها همه حاجنگ کمان به فسنه پتلاد رسیدند درین صمن راملجی نائب ریدکوجی در بلده ششوحی آغار بهاده بهانه جوئی می نمود مومن خان بدر مورچال دسته مستعد بود و از راه نائرة افروزی کوتوال ریدکوجی در آمده با یوسف کوتوال مومن خان گفتگو نموده و معدودی از طرفین رحمی شدند یوسف او را دستنگر ساخته در بهدر فستاد - ریدکوجی ارین ماحرا واقف گشته باتمامی فوج رو با حمدآباد بهاده در اکرم پور بدرون بلده فرود آمد و بموجب نوشته مومن خان فوحیکه بتعاف دکهمان به پتلاد رسیده بود در یک شب خود را به شهر رسانید مومن خان از ریدکوجی دریاب ما به الدراع نموده زور دیگر خود رفته او را مستمال صاحب و با خود بریک حورۀ فیل سوار کرده در بهدر آورد و تکلعات و توامعات متعارفی بچا آورده رخصت فرمود و اونه حیمة خویش شتاف فداءالدین خان که در بهدر کهدیای متوقف بود عارم بلده

[illegible]

متوجه گشته رسید و جنگ سخت در پیوس و چندی از طرفین کشته و خسته گشتند آخر الامر آقا محمد حسین بخشی رساله فداء الدین خان قدم جلالت و تهور پس نهاده آن وحشی صفتان را بدر ساخته مساکن آنها را آتش داد - * لمولعه *

گرویان اران حایگه کولان گرفتند از بیم حس در دهان

درین رد و خورد رخم تیر دردیگ دناگوش آقا رسد چون کولیان فرار را در فرار گریدد مومن خان نه چراندن و بردن مروعات رسیده و نا رسیده آنها دمود آنها رها حوا گسته رجوع آورده یبشکس و صامی عدم تمرود دادند اراجا که در ایام پسین تهانه دار در ارجا می بود محمد شتاب و مهتاب حماعه داران را با جمعیب آنها در ارجا تهانه دار ساخته فداء الدین خان را پیش رخص فرموده خود بنده مراجعت نمود فداء الدین خان بصوب برگده هر سول روانه شده تشخیص کدان بموضع ساتیمه و اراجا نه ناره سیدور و در صلح برگده تهاسه نگرتن پیسکش اشتعال داشت که از نوشته محمد هادی خان فوحدار پتلان واضح گردید که بمابین او و ریمکوجی که دران هنگام در فلعهه نورسد دنا نهاده خویش افامب داشت چند روز پیش اربن در مقدمه معاملت برگده گفتگو واقع شده و حمعی از طرفین کشته و رخمی شده اند و اکدون فوجی را فرستاده کار تسخیر و تحصیل را بند ساخته و بیر نوشته مومن خان بقدر رسد که بدان صوب شتافته آنچه معتضای وب باشد نه عمل آرد لهدا بآن سمب متوجه گسب و اراره موده در نواح پتلان رسید - طاهر شد که ملهار نامی با فوج فرود آمده مصدر شورش اسب محمد هادی خان فوحدار ارجا محمد جعفر پسر خود را در قلعه نه محافظت گراسته دنا ملافات و گراس احوال آمد - اراجا که ملهار سقب موده از اندیشه قرب رسیدن فداء الدین خان حمعی را مستعد بر سر راه داشته بود محمد هادی خان و نداری مقدم که بجهت بعضی مصالح رخص کرده بود و بموضع مهلا رسیده چندی برای استراحت و خوردن آب در تکیه فقیری مکث داشت همراهیان غافل و پراگنده هریک سایه درختی را گرفته بعضی بدوع احتیاج شربی اشتعال داستند دوعی فوج مرهته رسیده حمله آورد

1

و مواقع مرئی گسب با اجازه نه تعلعه خودها رفتند مومن خان و رینکوجی
 ار بندر که بنایست نه عزم بیرم کالم کوچ نمودند والد رافم ار عرص راه رخصت شده
 با حمدآناد آمده پس ار پیوستن بیرم کالم نتعین مورچال و بستن مرحله و دمدمه
 اشتعال ورزیده حدگ توپ و تفنگ در گرفت و فریب یکماه که بدین و تیره سر
 آمده و صورت تسخیر آنجا در مرات فتح الدان مرئی نگش مومن خان را که
 طلب سباه بالا رفت دیگر بیس ارین توفع را صلاح حال خود ندانسته حدائی
 گرید و نه سمب پرگنه کری و بیجاپور نه تسخیر و تحصیل مال واجب
 و پیسکس راهی گسب - رینکوجی نامر محاصره فنام داشته حد و جهد بینش
 ار پیس بکار برد محصوران که ناوحد روانگی مومن خان حلی در اساس بدیان
 عزم او مساهده نکردند جماعه عرب و روهله ار و حامب عافب اندیشیده
 متقاضی طلب گردیدند اگرچه نهادر سنگه ار روی حرم و احتاط دور دیدی را کار
 فرموده ار حدس عله و کاه و آنچه مایحتاج بسریب نانش آدوفه فراهم آورده آنچه
 نایسب میداد آنها را که نهاده حوئی مدطور بود حواهس زر نقد که دران وف
 سرانجام نمی توانسب شد کرده همدگامه در پیس نمودند - بالضرورة فارغ باب
 مصالحه گشب مسروط اینکه فلعهچه پاتری را با چند فریه ناو وا گراارد تا بیرم
 کالم را تسلیم نماید رینکوجی راضی گسب - دیسائی ناندهران معتذر را کعدل
 گرفته برآمده نه پاتری شتافت و بیرم کالم بدستور سانس نه تصرف مرهقه در آمد
 مومن خان تشخیص و تحصیل کنان موضع مانسه هعده گروهی بلده رسیده بود
 که حدر آمدن داماحی با فوج ده هزار سوار بر ساحل رود مهندری شنید لهدا
 ارانجا نکوچ طولانی دواردهم شهر رمضان باغ شاهی خود را رسانید و دادالدین
 خان و اعیان رفته ملاقی شدند دو روز درانجا افامب ورزیده بلده در آمد
 همدران اران شخصی ظاهر نمود که در چاه و افعه محمود آباد که آنرا چاه نوکمن
 می نامند گدگی ار آن سلاطین گجراتیه چون آب حیوان دران چاه ظلمانی
 پدیان و مستور اسب مومن خان جمعی را نه حستجو و کندن و بدسب آوردن
 آن تعین فرمود هر چند بیشتر جستند و کافتند کمتر یافتند داماحی عمور دریای

[illegible]

پور را دو طغفه سرکاری عبدالوهاب کوتوال مرتفع صاحب که سر کوب خانه رستم
 علی خان باشد و تویی پلہرس در فرار آن نصب فرمود القصہ فریب یک ماہ
 و بدم قداء الدین خان و ملہار مکرر ملاقات نمودند چون تفکیح بعضی جہات تعلق
 بحضور مومن خان داشت قداء الدین خان و مادھو بددت نائب ملہار کہ
 ہمدران روزہا از بلدہ آمدہ بود در او احر ماہ صیام باحمد آباد آمد و اتصال
 معاملات شد ہمدران سال مومن خان صندہ محمد نامہ خان حلف مومن خان
 دیوان بسین را حبہ مقتخر خان پسر س حواستگاری نمودہ بریب و ریب
 تمام کدھدا صاحب بلداس معدم بریاد کہ دران اوان در انحاج معاملات
 و بلای امور دیورہ و مصادر اب و واسطہ کاری مرھتہ پیس آمد نمودہ منلہا را
 داب و رعایب داشت صد اشرفی بعنوان بدر منار کدک سادی بہ مومن خان
 پیس آورد از راہ حوس آمد و پیس آمد رھمون گستہ بر کار برداران دیگر
 فراخور حال و بدین صعدہ اشرفی دیورہ بر سائر فرق سکند بلدہ از صرافان و تجارت
 پسگان و گروہ بگروہ و فرہ بفرہ و بر فریاد پرگندہ حویلی و عمل پرگندہ مقرر
 و محصلان تعیین شدہ بمعرض ایصال در آورد و این بدعب کار حیر علاوہ
 بدعات سابق گردید و موحرداری کرد از تعیر محمد زمان خان بہ مقتخر خان
 تفویض شد *

شتافتن مومن خان بہ صوب بندر کہ نیابت و رسیدن
 رینکوجی از تغیر ملہار خونی بہ نیابت داماجی
 بدستور سابق و روانہ گشتن مومن خان
 باتفاق رینکوجی بعزم بیروم گانم و معاودت
 نمودن باحمد آباد

چون ہنگام بروز ناراض منقصی گشت و طعیانی رود نارہا فرونشست در
 ہراز و پدحاح و سہ مومن خان بنابر بعضی مصالح امور ملکی و اصلاح کار

او در یکی مباح کفار محمد بنی حلیه احمدان نامی ز دمی رقی
 مومس حای سده شد و گشت محمد حسن را با دوازدهم حلی که
 بعد از یکی ا مومس حلی نظریه صد شصت و آتی ملیه و جمعیت مومس
 کس از سواد و پیدای و سواد و غیره مومس یک سواد و شصت و ده
 که شصت و پنج کسی که شصت و ده و شصت و ده و شصت و ده
 از و دوازدهم حلی به پنج کوه و آمده و شصت و ده و شصت و ده
 حویلی بر مومس پنج که از آنها است سواد و دوازدهم حلی
 حویلی و کوه و حوالی است و ده و ده و ده و ده و ده و ده
 که مومس ده از ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده
 سواد و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده

و گویایان نیز برگشته رفتند و در دیگر روستاها پیش آمد و تمامی اعیان دست در
 جمیع مالدوئه کوچ نموده مقام کرد و کلامی میباید از اجتماع آورد و نام و پیش
 نام خود را برای ساختن چوب و صندوق کثیر و درخت و درختان و درختان
 و تشخیص مال و احب به مال آمد و در این وقت و در این وقت و در این وقت
 زمیندار لونا وارد و تصرف بود و دست نموده و در این وقت و در این وقت
 ساحل رود در مالدوئه دانه کشت و چندی و در این وقت و در این وقت
 زمیندار لونا وارد و تصرف بود و در این وقت و در این وقت و در این وقت
 اینکه مله‌ها را چوبی تمامی ثلاث برگشت را نیز و در این وقت و در این وقت
 دارد چون بدین سطح و استقامتی تمام شد و در این وقت و در این وقت
 تحصیل نداشت و اراده پرخاشش نمود و در این وقت و در این وقت
 خود را با حمد آن رساد در آنجا که مالدوئه زمیندار لونا وارد و در این وقت
 رسیدن ساطان سکه داشت در آن و در این وقت و در این وقت و در این وقت
 اسب و سه هزار روپیة و عیال و در این وقت و در این وقت و در این وقت
 خرید تاکید به تحصیل تمام به کوچ طواری به در این وقت و در این وقت
 آمد و بگمان اینکه پس از و در این وقت و در این وقت و در این وقت
 وصول لشکر بحسب اطلاع او نوشته باشد و او که سر پرخاش دارد اگر این طریق
 دو چار شود چه رح نماید از راه حرم و احتیاط داروئی توپخانه حسی را قدغن
 نمود که آخر شب توپها را از دیاری مهوور که در زیر قصد حریفان دارد بگزارند
 وحتیا زمیندار آتزر سوپه و گویایان مالدوئه را بوسه که بر گزر کهلوازه ساحل رود
 و اترک بدانر محاط و گزرا بیدن از دو حاصر شوند و خود دو ساعت به شب
 مالدوئه بی آنکه صدائی از کوس رحیل بر آید که مخالف آگاه شود کوچ نموده
 گرم رفتار گردیده به فصد بهیل پیوس در بین راه نوشته مومن حان مدنی بر
 آنکه چندان اضطراب بیست به خاطر جمع از حائیکه رسیده باشد به صوب برگردد
 پتلاذ که دران نزدیک مله‌ها اقامت دارد رفته به قطع و فصل تشخیص ناتفاق او
 پردازند لهذا اطمیدان قلب حاصل کرده به دو کوچ موصع کهیرا آمد و در اندامی

سجده بنام خداوند متعال و درود می‌گردد و آن را در هر روز و هر وقت که
 در این عالم صاحب آن خود آید و حال در هر وقت که در هر روز و هر وقت که
 خود آید و در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

تعیین نمودن مومنان و فدا کردن جان را با روح
 سایر تشکیلات و افراد و تشکیلات و افراد
 و گرفتن تمامی کولیها و سوانجات دیگر که
 در آن حال روی داد

مومن خان و داءالدين خان و بجيرام پيشكار را بيشوا فرستاد و او سيب و ينجم شهر حمادى الاولى آمده با مومن خان ملاقى گشته خلعت و سر ييج مرصع و اسب با سه اسار نعره و فريب بدجاء دسب حانع به همراهيان تواضع گرفته به خانه رستم على خان كه محل افامب نائب مرهته فرار گرفته فرود آمد مومن خان كه بس ار روز چند بار ديد نمود او دير تواضع اسب و پارچه پرداخت چون هنگام ارتفاع آلات فريب رسده بود ملهار چمدى در نلده توقف نموده مادهو نام پندت را نائب مقرر ساخته بدابر تشخيص پرگنات حصه خود بر آمد چون در مقدمات بيوره و مصادرات و قطع و وصل معاملات كار پردازان مومن خان حصه فرار واقع به گمانشته مرهته مى دادند كس مكش و گفتگو واقع سد - مادهو پندت چون ار خود حميعتى نداشت محمدا له دين عوربى و حمعى ار گجراتيان را نوكر گرفته به گروپ و گيركساييكه مقدمات شان انصال يافته بود بدابر تحقيقات مقدار كم و بيس حصه خود پرداخت - كسان معل به ممانع پيس آمدند و ار طرفين كار بمورچال بندى و حانه حنگى مدحركسب چمدى ار حاديين آماده و مستعد ررم و پيكار بودند كه مصلحان حير انديش روع هنگامه نمودند و كار بچنگ و حدال برسيد اما در ضمن ائين هنگامه چند زوره خانه واقع يرس بارار فلعه ارك كه ميسوب بچگديو كوتوال مهاراحه كه اورميدى را ار سارع گرفته عمارت كرده و در روز داخل شدن مومن خان بدسب مرهته افتاده بتاسكر نام وكيل آنها در ابجا مي بود چون فريب به چنوتره كوتوالى بدرواره بهدر بود مومن خان داشتن آن را مناسب بدانسته مصمار صاحب همدران سال روز آور خان برادر حوان مرد خان كه بطريق يرعمال ملهار برد حماعه گوسائين صلح اودپيور بوده درين ولا كه ادائى وجه دمه شد خلاص گشت و به پتن رسده و ارابجا بدابر ملاقات با حمدآناد آمد چون در ايام حكومب مهاراحه كار پردازان او در محال دارالصرب طلا و نعره را مس آمدن نموده به سكه رسانيده بودند اشرفى و روبينه ضرب احمدآناد بد نام و تاراج گشته درين ولا مومن خان صرافان و عمله و فعله آن محال را گهت كه رهلى معشوش را گذار نموده تمام عبار

شب او را در کف حمایت خویش حلی داده صبح روز دیگر از دیوار حلی چهل متعلقه مرشدند و نمود و او نه اند شدت و این راعه نه است و سوم شهر صفر المظفر رو نمود از آنجا که نادر شاه نه ستم شهر صفر آن سال روانه ایران دگر گشت و سلطنت بدات حصر اقدس استقرا بر برت احکام و دی مشتمل بر روانگی او و استعلال بنام ناظم و دیوانیان ممالک محروسه مد کردند مومس حل بس از ورود حسب الحکم موسوم حوش روز جمعه بمسجد جامع شدت حطب حطنه طینه را موشع بالغ اقدس اشرف اعان نه سمع اعلی و ادانی رساننده مطلع گشت و د دارالصرر سکه بنام شماری مسکوک نموده حهر اشرفی و رویه ناره روی پیدا کرد و علی مسکوک داد سه خون در احمد آباد حدادی نه سکه دمد بود شکسته شد اما نه ر شلی اکتی که اکثرون از ست دکن آورده زامی ساحه اند و تقسام سکه مدیم و جدید شرد و مظلوط است نه عنوان بدرب ازلی نظر می آند و مدلول او ان محمد دقر حل ولد مومس حل دیوان بیس که د انام حکومت مهاله دنا العلامه سده بود آمد و مومس حل نوحه ای کرد ا از بدرد علی حل نه محمد حسن براد زاده نداد الدس حل مقر ساحت .

معاردت نمودن داماحی را و کایکوار از صلع سورتیه

باراده مسکن حویش و مقور ساحت

نه بیانت بلده نملهار حوی از تعیر

ریسکوحی

مدلی سال که داماحی از حدی نه صلع سورتیه سال نه گس سس اش ال داشت دس و که الی زادی آمد و صاحب دادا سس نه ادب نمود و ریسکوحی که بدلی ملاوت اب نه شماری حوس رد و الی حوی ال د و از آورده نه بدست و مومس نمود و نه مومس سس و الی بلده - د

* بیب *

بقصدش گرم سعی سستی کند   مبادا که او پیشدستی کند
 اتعافاً روری بر سرخانه شخصی بایکی از برادری هراری گفتگو واقع شد و او بر
 مومن خان داد حوا گشت مومن خان نه سجان سنگه گفته و رستاد که
 مردم خود از تعدی و ستم بی خارگان نار دارد که دست از مراجع حانه کوتاه
 سازد و او از راه نخوت که بود پندار در کالج دماغ بی معرض پیچیده و حدت
 خوانی که شعبه از جنون اسب از بیک و بد بیدیشیده حوا بی موقع داد
 که حوصله اش برداشب نکرد -

چو دانسب کان رحم خورده حریر   نباشد رفورا تدارک پدیدر
 حفا دیده از خار خارش سی   چرا حار در پا گرازد کسی
 چون ماده از سانس پخته سده بود سرا نمود و (۱) کچه کل کرد بجماعه عرب
 و نارگیر بردن و بستن متعدیان امر کرد و کسان هراری نه حمایت او پیش آمدند
 و چندی از طریقین رحمی گشتند و جنگ و مدارع از آنها سرایب نه سجان
 سنگه نمود کسان مومن خان روز آورده در حانه اش که در میرا یوز می
 ماند محصور ساختند و جنگ توپ و تفنگ در پیوس رام سنگه هراری
 کسته افتاد و یک شده روز برد و خورد گرش و بر سجان سنگه عرصه تنگی
 بریوس -

بد اندیش دیده را حتر گرد   که سدد در حلقه شهر بند
 در حاره حوئی ندسب آوردن (۲) مدامی تا آخر روز دوم استقامت سجاد
 ورزیده چون کار از کار گرش و کار دش با ستخوان رسید عهده بر آئی را بخود
 دیده با جمعی از سواران حوش اسبه با شمشیرهای آخته از یک جانب بر
 آمده همه حا تاران خود را بخانه ریدکوحی رسانیده دحیل او گشت
 و اناک الدیب سانس و لاحق از صامب و ناطق بتاراج رب - ریدکوحی آن

(۱) کچه کل کردن کنده از ظاهر شدن و فاش گردیدن حرهای نهایی باشد ۱۲ *

(۲) مدامی نازل ده توج کبر کاه *

فاندر شاه که با بردش در دا الخلافة د بعضی بلاد همد بدی مصمون موزن
بروحه در اتم و دناندرده بودند

هست سلطان بر سلاطین حبل شاه شالان ده صاحب فرل
و برخ دیگر حلد الله ملکه ضرب دلی مکل د دا الصرب احمدآباد ساترد هم شهر
محمدم الحرام سئل هرا و عد و معناه و در در روین و اشری حدلی
مسکوک کردند •

وقوع حانه حسگی باستان سگه شواری و بر آمدن اواربلده

همدران اول ملک شعبده باز معرکه تازه آاسب حلامه کلام آنکه سحن سده
شورای و رام سگه و گود سگه همرایشل بهادلی بی سگه که از وحدانی
گورده د احمدآباد مرده با جمعیت عرب هرا سوله بد موس حلی ده شرح
نیش فرا بوکر سدد از اینجا که مطلعها طلب آنها انورده دایب ده صب
گرمی کرب برادی و جمعی دیگ که گره از امشاده نموده شامل ا گسد
بودند از ا عبور و بعدا خود را ناموش ساخته و ما ا اندک کلم واور بهده
به دشی و سحت گوی به تقمیلی آن میبیداجب • صب

کی کو بهد بای ز اندازه نیش ده بعد سرخوس د بای حبیس
موس حلی ده مقصالی و ص ده ملاعب و ملاطعت اسمائ داد ده
دفع الوقت می گر اندد • صب •

نفرمی سود سهل ۲ شب دوا - عله انس از اب کب
و او از یک ظری زری د بهد برادی خود امشاده ساخته ده - ۳مه اایی
بست و ۴ ا بختی - بعد که آتش همد د گود موس حلی ۱
در دمی ده قسمی که اورانی گسب معود واسط ادلی طلب او نه
ساحه پات پی نا شدن و حقه - صرا من حبس بود - دد
او د آمده می ادب و دته حقه دایب با حود می کاب

خان دانی شرح دستخط الدته نوشته بدهد اما بموجب فرار داد روزی چند
گزارانیده در بیرون و اندرون همان آش در کاسه شد که بود راجه رای سده که
ار حندی در احمدآباد بود - نعم روانگی ایدر رحصب شد - مومن حان
بتواضع یارچه و جواهر و اسب پرداخته مرحص صاحب و همداران اوان
محمد مومن بخشی و برادرزاده مومن حان ده مدصب و حطاب نظر علیخان
سر افرار گردید *

طغیان‌ی رود سابز

همدین سال رود سابز طیانی نموده در معموره نده در آمد و موج حاده
دادان صعب استلا یاب که اندیسه دفع آن محیط نمی شد از تقریر اکثر
معمورین واضح گشت که از طعیانی ایام حکومت مهتاب حان در عهد حصرت
حلد مکان که بدان افراط در ایام ماضیه و فزون حانه گاهی اتفاق نه شده بود
ازان یک درجه بیستر اسب و بعضی حافصیل شهرار پا در آمد و اکثری از
حیطان و حداران عمارات ترلرل پذیرفته خون شهرستان سبا از سیل عرم قواعد
بناها مدهدم شد و عالیها سافلها مرئی گشت و جدیدین فریات سواحل را
حرانی رسانیده و در شهر دیحجه الکرام آن سال که از اتفاق گردش فلکی
و مرور ایام و لیالی و تصاریف شهر و سیدین نوروز جهان افروز در روز عیداصحی
حلوله ظهور نموده مجمع عیدین در محفل بهاری دسب داد و نرود صا این
مژده را بدوستان رسانید برگس که همواره در انتظار این شارت چشم امدوار
کشوده بود حانه طسب زر بدو بخشید و شاهنشاه نادر شاه که از ایران دیار نه عرم
سیر بهارستان همدوستان نا موج گران ترچهل گروهی دارالخلاف رسید و پس
از وقوع جنگ سلطانی کار نه مصالحه انجامید - مختاصم نه محادب فرار
گرفت و دو نادر شاه را چون سمس و قمر اجتماع واقع گشت و باتفاق یکدیگر
دارالخلافه وارد گشته در اسد برج فله ازک جدیدی فران السعدین نه عرمه
ظهور آمد اگرچه سوانحات آبنا و ممالک دیگر را مدخلی نه تسوید این
ازراق که منحصر برزوداد عرمه گجرات اسب نداشت بدین تقریب سکه

نقل قوارنامه

آنکه اول در تمام شهر و بزرگات محصول و عذره نه قرار بصعانصف ناند گریست و بوحی من الرجوة بغارت و بعاور بپیان ناند شرح دستخط مومن حل آنکه ان شاء الله بغارب بخواهد شد بقدت هم در بدین نکندد بوم آنچه شد آمد و شهر آدم ان حانب بود قائم باشد و بریدارو حمال بود و دروارا حل حبال حوکی هر دو نناشد شرح دستخط آنکه حوکی ما بخواهد بود سوم آنکه ساغورگران و اهل حرفه شهر و بزرگات از اندی عمل در هر دو طرف آمد و رفت مندا شدند حد رز است بموجب منع دایم بود انبعاثب نمی آند حدانچه بدستور مردم پیش منصدیل ان حانب آمد و رفت داشته و اگر احدنا کسی عد پیش آرد مردم مل ان حانب بطلبند ببارد کسل نظامت منعرض بباشد شرح دستخط آنکه کسی مرلحم نه خواهد شد بدستور آمد و رفت خواهد کرد بغارب نیست چهارم آنکه بر حدوریا کوبوالی هر کاریکه دست فرعی و عذره باشد کوبوالان هر دو سرگر بتغلی انفصل دهعد بغارت یک دام نه نمایند اگر بغارت ظاهر شود بحدی نموده به عمل آرد و بر بقدت حانب مردم مل هر دو سکا برانر بوده انامی را به دست داشته بامنی و محکما و عذره موافق بصعانصف به عمل آرد شرح دستخط آنچه بدقت رسید الله به بامنی نه به دو بدست و بدت خانه بدستور مردم بامند بمعهم آنکه ن کتبهی نظامت و ادالت دارو عملی شود و طرف یک حد بسته بحدی معاملات فرعی و عذره نه بدت به عمل آرد و کسی را که بطلبند از هر دو طرف آدم نبود و بر بدت خانه مرمان هر دو حانب باشد شرح دستخط هر دو دایره بیکجا که نمایند هم آنکه این حانب از سهر به ملک گیری بود نظر بر ملل جمعیت بر دت ان حانب بسی دمت کرده با دت حرو و کل عمل و عمل خوش نه بدت و احدنا اگر برای جواب و سوال معاملات برگفت از عملی طرفین بدت شوند به با دت بدستورکی نه عمل نماید معصله دبل را دس بدت دمال بدت فداه الدین حل عندالعصی حل علی محمد حل صلی علی حل را بر

چند صعوبتی و عروجی بهم رسانیده بود از آنجا که هفتاد از کلف و زور و نال اعمال بکوهیده بر دیامده و نه سهم السعادة نه پیوسته استقامت داشت و جرم جرم تیره سختی بر تو صفا و انجاء نپذیرفته که نه بحسب راجع گشته در حجاب محاق افتاد و بتدریج در برج نیک درجه احتراق و تقاطع پیوست که تأثیرش احیای بدعای سابقه و الحقه و معرض ظهور آمد و لک رویه را بیوره معرر گسب و نازار ساعیان چهل و حبیب طلیتان جعل که فی الجملة کساد می داشت روح گرفت و چه خانه بر اندازها که نکردد و چه برجس تهمب و افترا دامن شان را آلوده بساخته رخنه در بیب المال انداختند ستم دیدگان که هفتاد از صدمه اولی و رنج آوارگی نخسب در بیوت خودها بیاسوده و نفس راسب نه کرده بودند که محصلان شداد و علاط وحه تکصیل بیوره تعین گشته حبرا مهرا در اندک فرصتی بمعرض ایصال در آمد و بنای اخذ و حر و گرم و گیر گراشته شد و فرح و شادی رعایا نه اندوه و عذاب مدلل گسب این همه از شامب اعمال رشت ما است اَعْمَالُكُمْ عَمَّا لَكُمْ - * نظم *

نماد اندرین شهر بخشایشی نه در شهر و در شهری آسایشی

خراسیده از کینهها سیدهها شده عصمت از فعل گنجیدهها

بالجملة چون در تقسیم نالامناصعه وحه بیوره و صادرات که ستم شریکی نه عمل آمد رینکوجی محصلان تعین نموده از بعضی مظلومان وحه تفاوت را نه صرف چوب و شکنجه نار حواسب نمود آنها از ادای دو ناره نه فریاد و فغان آمدند و کار پردازان مومن خان نه ممانع پرداختند بنابران از طریق کار بنا حوشی انجامیده متعجربه حانه جنگی گشت و در شهر مورحال بسته نائره توپ و تفنگ التهاب یاف و فریب بیسب زور بخرم سوزی احل رسیدگان و نه عارت رفتن خانهای دور و حوالی معرکه ستم دیدگانرا داغ بر بالای داع سوخت مصلحان حیراندیس میادجی گاری نموده در عوض تفاوت یک چیری فرار داده اطعای آن نمودند و برای رفع مناقشه آینده و استحکام مواد مصالحه رینکوجی نه طریق فرار نامه که مشتمل بر شروط چند مددجات ساخته بود درخواست کرد چنانچه از نقل آن واضح و لائح میگردد *

رلی سنگه رجوع آورده بده هوا روپیة الغصل داد مداو الدس حل ازانجا کوچ
 نموده بداعلمه حبل کپوشی اند دانوه نمود راحه لی سنگه حصص اند و وعدۀ
 ضمانت گرفته ریت ر ز دیگر مداو الدس حل و حواں مرد حل و متعدد مومس
 برادر راندۀ مومس حل باغلر همراشلی نه اند شدمه بعد خدمت رلی سنگه
 نک راس اسب نه مداو الدس حل و نک اس نه حواں مرد حل یک
 راس به متعدد مومس بوائج نموده بخدمه گاهه گسندد ازانجا نه کوچ نه
 قصه بد بگر که نه حواں مرد حل بعلی داد رسد از بزر نه لوازم بختاب
 و مهمانداری و بوائجاف اسلی برداحت و کوچ نموده نه قصه بدسلگر بنوس
 حواں حماما سر گپه کولکل کا کپچ که بومو کولدن مومو اسبله داس
 دم بختاب رده از حواں مرد حل می اندسند نه سر حوالی و حنوه سری
 دست بظاول نه مردب بی دار ساحه نه موبج باغسا نه اندوه بود بدبر
 نه حواس حواں مرد حل متوجه بخدمه و با دبب از گت و او بی
 مقاومت نبارده نه نه مسکن حرد نهاده رفت و آن حارا بدزاحب نه آورده
 معاروف نمود و از بردنکی بخدمه کبی حواں مرد حل حصص بی شد
 و مداو الدس حل با حمد آناد مراجعت کرد همدان ازان و بی نظام الدس حل
 با نک رفعترا بل عطف باگاه والا داخل نهاده گسه مومس حل را دند •

مقرر گشتی بیوره برسکنه بلده و اخیای بدعت
 مصادره و رویداد حانه حسگی با ریسکوحی
 سانستم شریکی ریاده و کمی حصه و طعیانی
 رود سانستمی و اتعاق نورور حواں افروز
 نورور عید امتحان و نه سکه رسیدن روپیہ
 و اشرفی سلم دادر شاه

حواں بد بختاب عطف و حواں نهاده حواں حصص عطف مدات از کف
 نهاده دند و اس مکرر اند اس موبج نه حواں دل و عطف نورور

و بشمل گشته خود را خود معزول ساخته بنویس دست و حرفا گذشته بی ممانعت
و شرکت عذر در تصرف شتر حل در آمد اتفاقی نزل او را منورتر حل د
حضور بعضای الهی در گزشت و شتر محمد حل و معمور حل که د امیدواری
مداخلت و رسیدن سند معدود معروف بودند تصدیقات گزاشنده به دارالحکومه
بر گشتند و موجداری سوره از انقل شتر حل د پیسگاه عرو حلال نه شمس
علی خان برادر زاده موس حل که در حضور بود مرحمت گردید و او دلی
فرستادن نائب نه عم خویش بوشن نظر بر هنگام هر ساله مرشد د ان خلع
و گمل ایستادگی شتر حل موقوف بروست متقد داملمی بر هنگام برگشت
از سوره معروف نمود حسن گولل نه حوال که معقدان مقرری اند ندیده
و نائب آنها را از شمرده بر موقع هفتاد مسکن کناهی سرگروه آنها شناس
گولان فراهم آمده بحدک پیوستند دگولان بر نه پیش دین مراحل حد و حد
مورده به کار برده روزی حد نور حزب را گرم ساختند و ناحت د نهاد لدا
داملمی موس حل را بدبر فرساده گرمک ناعدت غرب بوپ بوشن و ا
نداده الدین حل را ناعمیت ششمه و بوپ حاتنه معن فرمود دورز دیگ
گولل نای اسدامت فرساده هنگام شب حوالی ساخته بد رسید و آن
حالباش مهر سوجه گردید و داده الدین حل رخصت شده نه احماداد آمد
و داملمی به وطن رفت و رنکوچی را از دهای مهندی بدستور سلق نه
بدلت ملده اعازت برگشت داد .

رسیدن عطیات بارگاه والا مصحوب ریس العاندیس
خان گور بردار و استقال نمودن موس حل
بها و سوانسات دیگر

د سل غراز و مد و ندعه و یک حلاج و خطب نه ۱۷ والا که حلق مرحمت
گشته بود ندی و مصحوب زین العبدین حل که نددا نه ع ملده سند موس

مستخفان دروب حصار و کوتوال مدعی نمود که احدی از لسکریان را بی احارب در بلده نه گراد و وءاء الدین حان و اعیان بلده رفته ملاقات نموده آمدند دیوخی نه عرم روانگی صلح سورتبه نه دولقه رسیده بیس راهی گسب ارانجا که هنوز شهر محمد حان نائب موحرداری حونا گدهه دنابر سرانجام روانگی توفع داشت که معمور خان سدد آدجا را آورده دائنان درد مومن حان نالش این معدی نمودند در حواف گفت که هر دو نه صاحب خدمت بوینند سدد مجدد هر که نرسد دحمل سود چون دیوخی ار دولقه نه سورتبه شتاف مومن حان نه عرم بددوسب کنار دریای واترک در موضع عیسن پوز دو گروهی بلده روز چند مقامات ورزیده نه موضع کیولیج بر کنار آن رود ورود آمد و کولیان آن صلح دنابر ادای پیشکش و صامنی رجوع آوردند همدران اوان بیسب و هشتم شهر شعبان المعظم سید محمد سجاده نسین حضرت شاه عالم قدس سره رحلت نمود و در حلب مرار آناو احداد خویش مدعون گردید مومن حان صاحب سجادگی آن حار را نه سید حسین عموی او تجویز کرد و بعد چندی که سدد تولیب ار حضور نه سید عبدالشکور برادر اءا سید محمد رسید سجاده نسینی بیر بر او فرار گرفت و مومن حان نه دریاب خبر رسیدن داماجی از سوهن گدهه و عبور دریای مهندری و پیوستن موضع اراس ار موضع کیولیج طفل عود گرفته داخل بلده گش و داماحی بدولقه رسیده نه صوف اولکه سورتبه شتاف و شیرحان نانی بدستوری مومن حان نهوکهه محال حاگرد روانه گردید ارانجا که میردوسب علی نه دیاب مدرهبرخان در حونا گدهه افامب داشت و حمعی ار گجراتیان را که طلب آنها افروده بود و در تعدیم نوکری محیلی داشتند تقاضا درپیش کردند آن سچاره که بدام حیلئ حوالئ آنها گرفتار آمد دنابر رهمائی بعضی که در ناطن نا شیرحان دسب یکی بودند بقرار نالمناصفته او را طلب داشت که باتفاق تشخیص و تحصیل نموده از دسب سپاه خلاص شود او بدین معنی راضی شده آمد و چندی نه مقتضای وف گزرایده معی سلوک در دسب و برحاسب در پیش نمود که آن مرد ساده لوح پریشان

برادران مهترانه انبی سنگه آمده ملا می شده پیسکش زمینداران موش بور د
تلس که نعلی اندر دارد اتصال داده تا سرحد نعلی خود را شمرا می گردیدند اند
سنگه رحمت سده دادر شدت و رای سنگه برادرش بداد تکلف مومی حل
که فزاحور حالت مدد حرج برایش مقید کرد شمرا می احمدی نمود شمدان انا
شیر محمد حل نامی از پدر متر دوس علی به نعلیت بوحدای حونا گنده
از طرف متر هتر حل به نلده سعد و داوالدس حل نائب عوبه را دند ارجا که
رامحی نائب پیکوچی بر دهب و راغی مدد معاش سادات بنو و سول آرد
و دیگران کاوش و درخواست چیری داشت آنها بر جمع در مستعد جمع
براهم آمده به معاونت ای علوه و خطه بر جاسند و داوالدس حل و انب
گشته بسدالت برداخته گفت که رامحی را از حرکت نجا نار مدام دماز
و خطه خوانده شد و جمعه گرانی وجه مقابل که بدعب ناظمی بسس بود
حاری گردند و نمانس کوبال طرف بر رده و کمی حصه مصداک گفتگو واقع
شد و سه چهار کس از حتنس زحمی گسند و منصب نصای نلده از انتقال
مستعد حل به محمد نظام الدس حل حلف فصلک و کدات سده
مولانا برالدس که دان اولان به حضور بود مرحمت گسب و صدالحق حق
برادر زاده اش دحل که گردید خون مومی حل پیسکش گفران به تلح دان بر
دوست نهاد حل فوحدار آلکاندینه شعر حل دنی ملا می شد که دان اول
حدر آمدن دیوچی تا کنتر با جمعیت در هزار سوا به دواهی برده بر موج
دوست لهدا معاونت نموده بموقع بسی دانه ست گروهی نلده سد
و نهاد حل ارحمت انصاف داد و حول میر حل نلده بدروسس من
برادر خود معدر حل را گراسد احزرت گریه فت و معمر حل دمی به
فوحدای حونا گنده به نعلت متر هتر حل به نلده رسد سد انا
ظفر صاحب و دیوچی تا کنتر از دیلی مهدی سر نمود و مومی حل
چهار دم شهر سعدی از موقع حقی برور بر اوی غلب گیزی کوه ده ده
نلده و ده سد حسن حل حریف سد حل متصل بها بر و آمد و

که به بیابان خود معمر کرده بود رحصت گردیدند همداران او ان فاضی مستعید خان که بمصیف هراری داد یک صد سوار و از چندی پہلو بر سر را توانی داشت دستم شهر جمادی الثانی رونه محکمۀ عقیمی نهاد و در حب آب و احداث خویش در باغ مدفون گردید مومن خان حدر حلب او را شنیده تحویر نامه مصیف وصال از انتقال او مواضع ضابطه بنام حواجه نورالدین احمد سرش مرستاده دخیل کار گشت و کوچ نموده موضع ماسر دائره کرد و رمیدار آبکار حوض گشت اگرچه روری چند بیر طالع و احتار بخش اهل گجرات از حصص بکب نواح عرب صعود کرده از وصال و محقق گشت و گجراتی داس درین واکم و بیس در جدوتۀ کوتوالی بدعب مصادره و مواجده احیا یدیر و هر شب گولیاں سر عصیان برداشته در یورحات دسب اداری و بدن کالا و اسیر و روانه به قطع طریق مترد دین درار ساختند مومن خان بیسکس گلران موضع سوحا معموله کری رسیده بدانر تشخیص یرگنه بیجاپور معاملات نمود - ریدکوحی حب ستم شریکی که اهل کاران مومن خان در حصۀ محل بهانی ریاده از نصف متصرف می شدند و او در ظاهر بدسب آویر ایام دسپره را آکوحی برادر خود را با جمعی گراشته به بلده آمد همداران او ان راماحی نتی از سدگ حارا ترا شنیده در سلطان پور بتخانه برایش احداث نموده نصب کرد و موقتۀ همدوم همدامۀ یرستس را آراستند و یک گونه کاوش ویمابین موحداران و عمال محل و مرهقه در ریاده و کمی حصه در پرگناب بمان آمد - ریدکوحی بدستور ساق راماحی را به بیابان بلده گراشته نارادۀ ایدکه علیحدۀ سرحد پیشکش گیرد بصوف یرم گادم و صلح سورته برآمد و آکوحی برادرش چندی درد مومن خان بوده حدائی گریده در ریدکوحی ملحق گشت مومن خان پس از انصراف معاملات بیجاپور رونه سمب پرگنه ایدر نهاده از رمیداران موهن پور در قاسن که آنها را رهدران گوید به تشخیص بیسکش پرداخت و پرتی رمیدار موضع ماسه که در موح بود بدسب و سه هزار روبیه و رمیدار در سوره ده هزار روبیه پیشکش ودول نموده یرعمال داده رحصت شدند مومن خان چون به نواحی ایدر رسید اندک سده و رای سده

برادران مهراجه ابی سنگه آمده ملا می شده پیسکش زمندان موس بوره
تکس که بعلی ایتر دارد انفصال داده تا سرحد بعلقه خود را شمارسی کردند اند
سنگه رجعت شده بایتر شدت و رای سنگه برادرش بدر تکلف موس ح
که فرار حرات مدد خرج برایش مقید کرد شمارشی احسنه نمود شمدان انا
شمر محمد حل نامی از بعد مرید دست علی نه بدست موحدا می حونا گسه
از طرف مرهزیر حل نه بلده سده داد الدن حل نائب صوبه را دند ا ادکا که
راماهی نائب ریگجوی بر دهان و رانی مدد معاش سادات دیوه و سول آرد
و دیگران کاوش و درخواست خبری داشت آنها روز جمعه نه مستعد جامع
براهم آمده نه معاونت ایامی ملوه و حظه بر حلسند داد الدن حل واقع
گسه بسامالت برادرانه گفت که راماهی را از حرکت بدار مدام دمار
و حظه خوانده شد و جمعه گرفتن وجه معاطع که بدعت داخل نفس بود
حاری گردید و بعضی کونال طرفی بر رفته و کمی حصص مصدات گفتگو واقع
شد و سه چهار کس از حاکم زحمی گسند و منصب نصای بلده از انتقال
مستعد حل نه محمد نظام الدن حل حلف نصیب و کدوب دسده
مولانا برالدن که دران اول نه حضور بود مرحمت گسب و معدالتی ح
برادر زاده اش دحل که کردند حوس موس حل پیسکش گران نه بعلق تالی بر
بدست نهاد حل موحداز آنجا بدینعه شعر حل دلی ملا می سد که دای اول
حدر آمدن دیوخی نا کنر با جمعیت دوشوار سوا نه بواهی برده بونوج
پیوست لهدا معاود نموده بموقع سی دانه بست گزوشی داده سند
و بهد حل را رجعت انصاف داد و حوال مرد حل بدین بدینست دس
برابر خود معدر حل را گراشته لحریت گرفته نت و معمر حل دمی نه
فوحدا می حونا گسه نه بدست مرهزیر حل نه داده رسد سند اندم حود
طه صاحب و دیوخی نا کنر از دیوخی مهدی حو نمود و موس ح
چهار دهم شه سیدان از موقع حاهی روز دای شب انیشی آمده نه حود
بلده نه باع سند حسن حل ریب سند حل متصل بها نه آمد و نه

که نه بیایست خود معرر کرده بود رحصت گردیدند همدران اوان فاضی مستعید خان که بمذنب هزاره دات یک صد سوار و ار چندین یهلو بر سر دا توانی داشت بیستم شهر حمادی الذانی رونه محکمه عقیمی نهان و در جبب آبار احداث خویش در باغ مدفون گردید مومن خان حدر رحلب او را شنیده تجویر نامه مذنب فضا از انتقال او مواضع صابطه بنام حواجه نورالدین احمد پسر فرستاده دخیل کار گشت و کوچ نموده بموضع ماندر دائره کرد و رمیددار آبجارجوع گسب اگرچه روزی چند بیرطالع و احترامت اهل گجرات از حصیص نکب نارح عرب صعود کرده از ونال و محقق گرو و گنرهائی دانش درین ولا کم و ندس در چوتره کوتوالی بدعب مصادره و مواحدۀ احیا یدیر و هرشد کولیان سر عصیان برداشته در یورحات دسب اندازی و بردن کالا و اسبر و زورانه نه قطع طریق مترو دین دراز ساختند مومن خان پیسکس گیران بموضع سوحا معموله کری رسیده بنابر تشخیص پرگنه بجاپور مقامات نمود - ریدکوحی حبس ستم شریکی که اهل کاران مومن خان در حصه معل نهانی زیاده از نصف متصرف می شدند و او در ظاهر ندسب آویر ایام دسهره را آکوحی برادر خود را با جمعی گراشته نه بلده آمد همدران اوان راماجی نتی از سدگ حارا ترا شنیده در سلطان پور نتخانه برایش احداث نموده نصب کرد و مرفه هنود هنگامه یرستش را آراستند و یک گونه کاوس ومانین فوحداران و عمال معل و مرهته در زیاده و کمی حصه در پرگناب بمان آمد - ریدکوحی بدستور سانس راماجی را نه بیایست بلده گراشته ناراده ایدکه علکده سر خود پیشکش گیرد بصوب بیرم گانم و ضلع سورتهه برآمد و آکوحی برادرش چندی در مومن خان بوده حدائی گرفته بریدکوحی ملحق گسب مومن خان پس از انعراج معاملت بیجاپور رونه سمب پرگنه ایدر نهاده از رمیدداران موهر پور در تاس که آنها را رهبران گویدند نه تشخیص پیشکش پرداخت و پرتهی زمیددار موضع ماندره که در موج بود بیست و سه هزار روبیه و رمیددار بر سوره ده هزار روبیه پیشکش ودول نموده یرعمال داده رحصب شدند مومن خان چون نه نواحی ایدر رسید اندد سدگه ورامی سدگه

[illegible]

گزشتن عرضداشت با نذر مرسوله مومن خان از نظر
 اشرف اقدس اعلی و سرافراز شدن او باضافه
 منصب و خطاب بهادر و عطای خلعت و سر
 پیچ مرصع و علم و نقاره و صدور حکم پالکی
 چهاردار و برآمدن مومن خان بنابر
 بند و بست و اخذ پیشکش زمینداران
 ضلع دریای سابر متی

چون عرض داشت نادر مرسوله مومن خان مدعی ترفیع احمدآباد معروض
 عاکمان پایه سرپر حلاف مصیر گشت از پیستگاه فصل و عطا ناعانه یک هزاره
 دات هزار سوار که از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاره دات و دو هزار سوار باشد
 و خطاب بهادر و علم و نقاره و مرحمت خلعت حاصه و سرپیچ و حیعه مرصع
 و شمشیر فصه ده دسان و یکربجیر ویل و حکم پالکی چهاردار و صدور حس
 الحکم والا در تکسین و آفرین و بند و بست نمودن صونه احمدآباد سرافرازی یافت
 و عطیات مو صوفه نا چند دسب حلاع فاحره چهار حوا نمرد خان و همراهیان که
 درین (۱) یساق مصدر تردد شده باشند مصحوف زین العاندین خان گزر دردار
 مرحمت گردید و امیرالامراء صمصام الدوله پس از تکسین فراوان نوس * مصرع *
 این کار را تو آید و مردان چنین کنند

از آن حاکم ایام ناران مدعی گسب و هنگام ارتعاع علالت (۲) و حصاد (۳) و حصاد

(۱) یساق لغه ترکی بمعنی مهم است ۱۲ *

(۲) حصاد بفتح اول بمعنی درود *

(۳) حصاد بفتح حاء معجمه بمعنی ناک کردن درخت است از حار ۱۲ جامع *

میکردند و چون در موزه حاکم فکر اکثر حکم صفت و مندان به تخصص
محل به نگین داد و آنها به در زنده شده برای معد شان بود اگرچه اکنون
از آنها یک گونه نامی و نشانی داشتند و نام از میر بهنگری عطی مراج
و به قتل و عات نا آمدن بر طرف شدند و معدوسی که مرده اند از اسد
ظاهری علی بن شمس محتاج نظر به حجه زنی زنی و کفیل
دارند و بحالی آنها از ادل و گمائی حقد که سده گیتی را بد نا
ساخته بر سر نا آمده از رنگ و نام بی حد بعنوان به گیتی نوکری می
• • •

در صورت حلّی آمده عامی حدّ   د سام کدندو نگو سامی حدّ
و برخی از آنها که به غیرت حدّات ۱ که دموده حدّات و مرات نظرات رسیده
نصیب آزمائی کردند بعد از مدّاه رسال گسسته آمدند .

[illegible]

آن که حسد دل را کُرد
دشمنی که کُرد مونس و دام

بد و بد را بد آید
بد که حکمت کُرد و پا کُرد

هر روز قافله هائی تازه دتاره دسته بدسته با میدوایی تمام و شعف مبار کلام که بعد این موج شدتی و پیش ازین فوج کدورتی و پستواری بی سرپوشی بخواهند بود - و عامل ازین که چه مصیبتها و رنجها و حقیقتها در میان و حلالان رسیده و کسب و پیوسته خودشان اشتغال و زبردت و باز از سواد و دینی و دوشی در بلاد بدید آمد - شخصی نماند که باوجود و بزدان حوادث متواتر که بیهوش دیر و وارد گشته اگر مکانی دیگر باشد و کسی که از تصدیقات ادبانه اش بیافته و با مأموری چندمی سرورند باشد کمتر خواهش و جوش این حامی نماند بر حذف اهل کجرات که شب و روز بیک آفتاب و اندک می نمایند و تلبس نایش اینها اکثر بل بیشتر اهل کسب و حرفه سرورند و بدست مردم سوادت آب و شوا و عرب و دعید و کجرات و مضاف خویش که به بها و بوم آمدند و هم که مضاف و وطنی و البته بخشی دیگر می تواند بود احب بچرا اند حامی "مقدم" بر آمدن از احمد آباد گویا روح روح ادب است و در اندیشه که او سرور و امانت و لوک حور و مروج می شد آن حمایت میده و اسودت حل و از کرم و گیر مصادره و تعریق بدور و از ج الدل بودند و تجارت بیسملی صاحب بیروت از شر حدس مدلهارا در خانه بخت و آماده داشتند - از سبوح سادجات و بزدان حوادث که مشروحاً سعی ذکر یافته با میدوایی بدون امروز و فردا اندوخته هائی آبا و اجداد شان بر باد رفته و امروز ایام کار شان به مالک و ائمه است امید اکثری بر طرف شدند -

هر کسی روزی می طلبد از ایام مشکل اینست که هر روز نتر می بینم و فرقه سپاه پیسه که جمع کثیر و حم عفر در بلده و آن طرف حوی باز سابر و مصانت سکمی داشتند و در همین ملک در فوم راهها و کربوه ناگولیان مصدر تردد می توانستند سد و در تاحب مری و راندن مواسی و رهبری و تعهد وجه بیسکش رمیداران به همراهی ناظران به علوه کم فرار هنگام فوج کشی که روزی چند نگاه میداشت و با فوجداران و تهاه داران بوده پارچه نانی بهم می رسانیدند و بعضی به علف و دانه مرزو عات خویش مدار گرایی

نآنها داشت و اگر باشد بدین ترتیب و تفکوحی تا معدودی از محصولات که در خانه
 رسم علی حل بود در اندیشه آنکه اگر کار بدینجا رسد بدین برآمده بملانی
 و بدارک بردارد مومس حل از عاقبت بملی و مال اندیشی که در بدین رسم
 او نصاد عظم منصرف است لذا والدین حل و معتمدان صلاح اندیش را فرستاده
 معصلی وقت به سفار دلند بر اسماعیل دادند گفت که ناشدگان شهر اکثر
 سناهی و از اعدا اند از خوف بصر منی خود اس معرکه برنا نموند و ما
 تا شما نراعی نیست - آینده به دکه بملی نقد داشته باشد که مصداق ادا و انرا
 کسی نگردد و رفع هنگامه شد دکه بملی که بی معنا بملی هر کسی بی می
 آمدند بصره حامل نموده بآرا دندار از کلم خویش و از ساحه بختی بی
 و براج خانه رسم علی حل مانع شدند و درازا بختی و درازا حامل بردند
 موب حوا بصره خود نگاشتند ما بقی را و اگر باشد بملی او اس اقم که به
 عاشورا بدین بدین برادری به کهدایت رسد بود به سمرانی محلی حل که از
 حدیسی بدان حاضر بود داشت بملی سده سعادت اندوز خدمت نا بکب اند
 کردند از اعتقاد ابله اعمام جسمانی که معصلی بخت است اس بی نموند
 لهذا معطل را از کهدایت طلب داشت و به اندک رمی تا خوشی طبع به
 محبت مدلل گشت حوا مرد حل که در یک سال بی رسم مومس حل
 بود بدین و رحمت را انگی می و درخواست برگشت که الو که اینجا موب
 و حوا بود و عوض برگشت برانسی و هاگد روز آو حل برادری نمود مومس حل
 سد و بصره نامه بصره خود داده حصت فرمود چون حد بر آمدن ما ابل
 و به آمدن مومس حل به در و در یک رسد گیر گیر از اطراف و اکتاف بها
 و دریا و بحار پیسار که از حوا و بملی آنها بصره آمده و دریا و دریا
 و بصره و کهدایت و نا حصره بصره هر کسی به مامنی به حصره ما مد
 و مد نظر و بصره می بردند حب الوطنی که بملی کفر سل گیرید به احمد ا -
 و مسکن آنا و اهدا حوا آوردند

حب الوطنی از ملک سلمانی حوا
 حب الوطنی از سلمانی و بصره حوا
 به ملک که بصره سلمانی معرکه
 معرکه کدا بملی که حوا

نصف مرهقه را بیا ورده یک دو کس را مجروح ساختند دکه‌بیاں به هنگامه
آرائی فراهم آمدند -

* نظم *

سی فتنه برحاسب از هر کنار
ریک فتنه انگیز شوریده کار
چو سیل دمان در خروش آمده
رهر سو سپاهی بجوش آمده
تحمیل رمرگ ستمگار چند
نگفتند باهم ندانگ بلند
ازان به که تن در ربوئی دهیم
و گرسر به شمشیر حوی دهیم

حویش و اقوام سید افضل و اکثر از حمایه داران گجراتی و آوایی و کسایکه
به همین درد مبتلا و گرفتار بودند دسب از حادمان شسته شریک گشتند - دکه‌بیاں
در چون کلاخ به یک صدا جمع سده بجنگ تیر و تفنگ در پیوستند - درین
رد و خورک سید صدر جهان برادر سید فیاض خان و محمد همب داؤد رئی به تدر
بدوق بدرجه شهادت فائز و جمعی دیگر کشته و رجمی گشتند و از دکه‌بیاں
حمایه بمطوره دستنی شتافتند و آتش فتنه مشتعل گردید - مومن خان اگرچه
صریحا سخن را به لب آشنا نمی کرد و خود را بری الدمه میداشت لکن کسان
خود را که دناست فراسب با ارتباط آشنائی و شرم هم وطنی که حقوق خود به
معاروب رفته شریک سده بودند مانع نبود بلکه برسر و کدایه بتزعیب و تحریص
آنها می پرداختند بخيال آنکه هر چند حدی سران مرهقه معلوب و منکوب شوند
و چشم سان نترسد اولی اسب که آینده پیرامون بی حرمتی و این چنین حرأت
و حسارت نگردد و از مردم آزاری که حایه آدهاسب سر حساب بوده محترم نباشد
و در کوچه و بازار مورچال بددی و صغوف آرائی پدید آمد و این معامله تا سه شنبه
زور بطول انکامید و جمعی از طریقین بحاک هلاک افتادند و خاندانی مطلوبان
و ملبوفان که مرف و حوار معرکه بود دعارت روم و آنچه از دسب مارواریان
نامی در بساط داشتند در ناخند بقول آنکه هر چه از درد ماند فال گیر بود -
ناخسته چون جنگ مرهقه در اسب تازی و میدان داری و فرااسب و در کوچه
و بازار که ترکندار نمی توانستند کرد و از شر طریب هجوم عام گسب حیرت خود
را در آمدن از شهر دیده خدایا را حایه نموده و دروب شهر پناه را که تعلق

تکف احداث حوض گرفت و بر مصالح کهریزه تارچه و سبزه نه بخس و دار الصرب و حواصیری نازار و دبیغه ترک بعلول و روعی متعددی و ستری متعددی و کربا و حیات فائیل و حواله داران و موجدان و بهانه دال در و نواح یعنی نموده گشت که در جمیع مصالح با فائیل ناظم که رانی و فانی مهمت اند و مهمات مبرجوعه مالی و ملکی بعلول حکومت ناالتمعه می بردارند باشند از آنجا که از هنگام ابتدای موحشی نادرشاه و امیران عظام به دهی دکهیل آنها را معل می نامند اکنون شریک و سهم کا گشتند حصه معل و حصه مرهه زلی زد کردند و این ابتدای دخل مرهه و بلدة است . مصرع .
عوسا بود در گذشته اند آینی

رویداد خانه حسگی فرقه سداد اعلی گجرات با ریسکوحی سائر تعدی و ریاده سری مرشته نرمساکی آنها

دکهیل آنکه سکر این ر و محله شلی می گشت و جواب ندیده بودند ناگهیل ج نمود از آن محله و اعلی از حاتی حسه و سبک حسب ا مائده می گشت . مصرع .

اینکه می بدم به بدای است یا ت با جواب

و از آن محله و حدود سی و عو برای میود آمدن شرها و مکانیکه سند خطری آمدی به و علیه و آمده نص می نمود و از مدتیم صاحب حدی می بدیر می گشتند و نرا از گنگوی زدی به سبک و خوب و مست و بدی می اندامد سام دد ملی که شعور از مدینه بدایی می آید و از آن حدی د حدی حدودها بدسوده و نفسی است نه کوه بدید بدی بلد دکهیلی گشت آمدند از آنجا که حدی سند مظفر و ف سند مسو که مکان با وسعت و حدی معروف و فانی سند اصل و سند تصرفه برانی سند مدیر است آنها ت فانی

داخل شدن مومن خان ورینکوجي متعاقب یکدیگر در بلده احمد آباد و فرود آمدن

رینکوجي در خانه رستم علي خان

رور مدارک جمعه چهاردهم شهر صفر المظفر که ساعت مختار انجم شناسان بود مومن خان و فداءالدین خان و جوان مرد خان بر فیلان کوه پیکر باتفاق مستعید خان فاضی و عبدالعسین خان نائب دیوان صوبه و علی محمد خان و مومن علی خان و محمد علی خان و ناصر محمد خان و محسن خان و صادق علی خان و سعد نورالله با دیگر جماعة داران گجراتی و آفاقی و فوج آراسته و توپخانه پراسته از ناره دین پور که امام داشت شادمانه نواران از راه دروازه رای پور به بلده در آمد و بمسجد جامع شتافته نماز جمعه ادا کرده خطبه طیده شنیده حلب به خطب داده داخل قلعه ارک بهدر گردید و فداءالدین خان نائب و بجیرام را به پیسکاری نظام و حاجی مسعود باتفاق رام سنگه هزاره به موحداری کرد تجویر نموده مدادی امن و امان و ابطال ظلم و عدوان باسم حضرت پدر قدرت بلند آواره کرده که احدی مرتکب اید و اصرار عامه رعایا و کافه برایا نکرد - اعیان بلده از سادات عظام و مشائخ کرام و بدهای نادشاهی و سر گروه ها و سپه هر طائعه و هر قوم فراخور حال به پیس آوردن بدورات تهنیت و مدارک داد گفته لب بدعای توفیق کشوده مرخص شدند - رینکوجی که از روری چند پیش ازین بدائر ملاقات داماجی راو که از صلح سورتبه معاونت نموده به مسکن خود می شناسد رفته و او را تا دیوبلی مهدری رسانیده به دولقه آمده و بدائر بعضی جهات دران جا متوقف بود - مومن خان فداءالدین خان را باستمال و عنوان استبدال مرستان و او بیر با فوج دکهنیان تا راستگی تمام به بلده در آمده بخانه رستم علی خان که بر لب آب جوی سابر و برای بودنش مقرر گشته بود فرود آمد و بموجب قرار داد تقسیم درویش شهر پناه در دروازه رایگهرو خان جهان و جمال پور و دروازه دند و اسلوریه و رای پور کسان خود را نشانیده بس و کشود آنها را

گشتی ندادند پس حل و متعدد مومس بود بهنداری بطریق کویکل باشند که
 بلا وسواس بر آمده بلده را مسلم بماند مقرر گشت . • نظم •

حر هنگام آشنی گرم شد   دل سحت کس آوزان بره شد
 نکردد شب ناسانل حراج   بهادد سرهانحوا فراج

و مرار داد صلح بمهر و کفالت سرداران طرفین مسجل گردید از آنجا که عونه نا
 مرهغه بالمناقصه منقسم گشته بود سرانجام بعد و حدس در بهمن بهی تقسم
 یافت بهنداری در استعداد و سرانجام روانگی به آمده نوبهای مدم و حدس تا سرب
 و نایوت دققی مانده که ملارز الملک فراهم آورده گراشته رفته بود که مهاله به
 خودشور فرستاد و که تا حل به عرف به آمده و حدس ضرب نوب که از حدید مهاله
 از سرب به کهدیت رسیده و مومس حل آورده بود گرفته و مزاری متعاه نم
 نوب آشنی و ناگزرا را گراشته شمس شهر صغرا و احراز به آمده ندین دروازه این
 متصل بلده حلای بر روزنه خودشور نیر آمد و معتقم نیرب اسلام نمود به عمل
 شب متعدد نوبت از طرف مومس حل به کونوالی بلده مقبر شده بتعن کونوال
 رینکوحی داخل بلده کردند و به حفظ و حراسب درواحه دروازه اسلونه استو
 نایر آمد و شد مردم معنوج صاحب بهندای ریزی حدس به سرانجام به نیرا
 و ایصل و که معرعه معروف گشته تا اموال طعمی و اسم آورده حدیهای مردم
 و انقل نوازان و دل مظلمه بر گردن گرفته دی انا به ملرا نیر - • شب •
 بماند ستم کار شد و ز^۲ بماند ستم کار شد و ز^۲

و مومس حل نایر ستم ستمت متعاه دنگ و بهده کفعل را نایر به سرب
 حلانص مصر تا نایر بمنداست و مسرعا حداب آمد الامراء مصرا اند
 نوبه مصحوب مسرتل مصر اسل داست و به حنص فمحدان و حل و
 نامه تا نوبت ستم بلده از روز فتح انواب به غلی به مومس بهی خودها
 کرده سال و نیرجان نوبه به آمده از نیرج اسل ستم و کفعل دنده
 الدخفاک گشته کدی ا که حدس مومس به نیرج به نیرج و حد اسل کردند •

• بیاب •

حسروا در عشق نازی کم رهندورن مناس

گر برای مرده سورد رنده جان خویش را

و مورچالیان اطراف را توفیق حمله آوزی به سمتی نه شد مگر محمد رضا داروئے
حمسی رساله ودا'الدین خان که بطرف دروازۀ خانجهان تعین بود پای حرأت
پیش دهاده خود را بر دیوار احاطه آنجا رسانیده بدرجۀ شهادت فائز گردید -
مومن خان را یقین حاصل گشت که بپای مردهی این سپاه فتح حصار نه یورش
صورت پذیر نیست و کساد کار را مدحصر بر انسداد طرق رسد دانسته باهتمام
پرداخ و کوشیدن آغار نموده به مستحفظان مد عن تبلیغ نموده و آنها
بیر -

• نظم •

برفتند از دیدها حواف شب سستند آئین خوردن ر لب

سب و زور را در هم آمیختند حسک در ره حواف و حور ریختند

بمداری شهر چند برجر و تهدید و آزار محمد مجاهدالدین خان پرداخت
داعی به عمل نیامد لهذا مرجع صاحب و او با فوائل بیرون بر آمد القصه چون
از بیرون تمام اوقات مصروف انسداد رسد بود دانست و کاه در بلده و حود عتقا بهم
رسانید - باوجود آن مبارزانیان سگ خان مرید یک ماه و نیم بهر صورت گریز کردند
و کار بر حصاریان نه کمال معرب پیوست - بمداری پناوتان و سرداران را جمع
نموده علاج طلب و چاره جو گشته گفت که به ماه کامل در نگه داشتن بلده
آنچه سوط حصار داری بود بمرحمت ظهور آمد و از مبارزه سواهی احکام که انقیاد
امر بسند گویم و حواره سرانجام یافت و موسم نزول نازان نزدیک رسیده
و حاکم بلده و آذره و مصالح جنگی طهراسب بموجب علاج پناوتان و اهل
مشورت بجمع علاج مسوط با آند که چون مدامی طلب سپاه سازفته و به سرانجام
به سردار که بستمی چار بلیان بچراگاه عدم ستافتم اند در اواخر ماه محرم
الجزام سال خوار و عد و بهیستم بدین مرشد و پس از گفت و شنود و آمد
و رفت مدد بپس نگ رویه داد و قلیلی از ساز برد تا بپس رفت و مجلس و رانی

و آماده ترین امر کمربدنی نموده گوش بر آواز صدای شلک توپخانه فراز دمدمه
سر سلامت کوچه باشند که بمجرد آن درد دانه‌ها را پیش انداخته بمقابل خود حمله ور
گردند اگر توانند بالا بر آیدند و در آیدند و الا نه حریف را سراسیمه با خود مشغول
دارند تا نه کومک و معاونت یکدیگر نتوانند پرداخت - * نظم *

ر هر دفتري بکنه گفته شد   ر هر لجه گوهري سفته شد
که فردا بود روز ناموس و نام   تن آسودگی باشد آنجا حرام
ر دنیا عرض نام و دنگ اسبوس   چه نه رانکه نامی نماید نکس
و فراهم آمدگان پذیرفته رحصت شاه قرار گاه خودها شتافته استعداد آلات
و ادوات حرب اشتعال ورزیدند - * نظم *

در اندیشه گردن کشان یک یک   که فردا نه کام که گردد ملک
همه شب هزاران ناموس و دنگ   در اندیشه کار ساری جنگ
ر آئینه تیغ رنگارگون   نه صیقل زدند رنگارگون
کمان کیانی یکی کرده   دگر یک صلا داد خود ورده
رور دیگر هنگام صبحگاهی که ترک زرین خود با حنجر گرازان خطوط شعاعی از
تنگنای سلامت کوچه خط استوا بقصد یورش دژ سینان شامی حصار فیروزه سر
بر آورد مومن حان نه پش گرمی حامیان حوره اسلام و ریدکوحی با دکهنیان
و جماعته با دنگ و نام فریب نه سلامت کوچه‌ها بسته امر نه شلک توپخانه
فرار دمدمه ها نمود - * نظم *

شد از آتش توپ هنگامه گرم   سرو معر از سنگ عراده نرم
زدودنش جهان ابر آهنگ بود   چه ابری که باران آن سنگ بود

و بر بهجی که مقرر شده بود فائم علی حان و میر ابوالقاسم با جمعی از دلاوران
معلیه و هندوستانی و از یک طرف دکهنیان سرداری نادروا علی رعم یکدیگر
بطریق معهود در سلامت کوچه‌ها در آمده برق آسارها را در حندق بر آورده همه
حلدی و چانکی پا بر پشتهای سنگ و کلوح حدود مدهمه چنگ بحدل المتین
عروة الوثقی رده جمعی بر فرار دیوار آمدند و دیگران در کار بر آمدن -

یورش نمودن موس حان و ریسکوحی و نه شهادت
 پیوستن قائم علی حان و میر انوالقاسم و پیشرفت
 شدن کار و تقید نمودن در انسداد طرق
 رسد و صلح نمودن بهمداری و بیرون بر
 آمدن او و در آمدن کوتوال موس حان
 و ریسکوحی در بلده

حسن فنی معاش معصران و فنی عرمة منحصلاً حدیثه سب
 گزارش دست مدحه کمال پیوست و معصره بردارن سلامت کوهشارا که
 بدان اعدام داشتند بکثر حدی رساندند و مواعد بدل بروج و به و شربت
 ملین نروازه بند و اسلویه بکثر اشراف دمدمه و نصیب بر بهاضرب گوله منزلزل
 گسسته اندام دقت و از بردارن سنگ و بلوچ مانند (۱) لعل او سرتی که به لا
 زنی و بانی سببی دلدی و دلاوی معراج مراد عروج و نه سلم مقصود معود
 موال نمود بهم سند موس حل ریسکوحی و سرداران حدود و دکهیل ا طلب
 داشته محفل گفتش آراست و گفت و شعله حکونگی پوش معال آورد دلاور
 و گردن کسل طرمن سرنگ نقد حرمه و مقدار بهو و حلاوت حوش ای را
 و مرل دقت که جمعی از بهدان اسلام و شعله مل نا سنگ و قام با تم سلطان
 بهسی رساله لدا الدس حل و معبر انوالقاسم از یک سلامت کوهه و دکهیل
 شمراشی ریسکوحی از کوهه دوم نه آمده بحدی حمله « گرا » شوند و مده دلاوی
 دس نهاده بر فراز سده بر آمده نه آید و بقوت دلاوی سبب و حلاوت
 لعل و اسیر سده نیز مل ملرل پیداحده بلده را مستر سارند و حوال مرل حل
 و مرل ملل دگر از حله در حمله که مرگرو نه ملل نه نه حمله سببی معود

تنگ گسب از طرف اکل و شرف که موافق مراج میسر نمی شد و از مشاهده سلوک ننداری با مجاهدالدین حان هر چند که بحسب ظاهر عهد و ایمان میان آورده چون روز بروز کار بر او دشوار می گسب و رشته امید نودنس بریده می شد بر مول و فعل او چه اعتماد و بقول آنکه العریض یتسب نکل حشیش - * نظم *

نودنی امید و امان دو رنگ   حواص فرشته بحسب ار پلنگ
نود ایمان از مکر او یک زمان   نمی داشت ار وی امید امان
چوران زهر طینت نوده امید   که بر مار افعی که کرد اعتماد

منادا تهمب و افترای بسته اگر خود نباشد دیگر را رهمون گردد خدا بخواسته
حلل در آبرو و عافیت کار نه کجا انجامد لهذا باطهار کشیدن تصدیعاب ماکول
و مشروبات در حواصب احارۃ رفتن بیرون نمود و او نه کشاده پیشانی گف که
هرگاه اراده نماید از هر دریکه خواهدد رحص اسب چون در صورت بر آمدن
نه عالییه بیر از سگ معتان ماروار متیعدۃ دروب چمدی حیالات و اندیسۃ دورو درار
بخطرمیگرشت از اینجا که رفتن را گوش زد او نموده و او بیر سر رصا حندانیده بداران
با مستحفظان دروارة رایکهر که فریب بخانه و یک گونه ربط و اعتماد بهم رسیده
بود در هنگام انجمن آرائی انجم ترین چرخ طارم بر آمدن را مقرر کرد و مومن حان
را آگاه ساخته حبب فرستادن دو راس اسب که در نزدیکی ناع عاری الدین حسین
آن طرف جوی سائر بروف میعاد که شب بیست و چهارم ماه دی معدۃ الحرام
بود در شب والد و اقام حسب القرار بر آمده فریب نیم شبی برد مومن حان رسیدیم -
روز دیگر ننداری واقف گشته رقعۃ پوش که عذر رحص نکرده بیخدرانه رفتن
موجب تصدیع شده باشد بهر حال چمدی در همین نزدیکی توقف باید داشت
تاچه رح نماید و میر محمد زمان و قریب بیست نفر پیاده که در خانه بودند آنها
را بدار محاطت تاکید نمود •

مرد باز داشتند و نه بزدند و تقدیر مستحسن و غنم تصدیع آن مرد بردارند و در خانه اش هر چند بشتر حسد کند کمتر فتنه دهد لهذا خدای بدست شغرت بسنگ ملو از گرفتار ماندها گویند که این مرد گل حذر کاسته و رحم یار حل بوده است بالعمله خون روح حدیثات بدو آثار پیوست و گاه بهای رعزل بهم رسانند از سنگه بلده که تصدیقات بعضی مدبر نگاهداشتن حقایقها را از مرد دیگر مانده بودند از انان و دیگر مدله طبع امدد کرده و دست طمع از جمیع جهات برداشته در مدبرین نهاده و همه مستورات صاحب عفت و صمت که گاهی از مدد العمر پا از دغلیر حازه مدبرین نهاده و عزیز و عورت نامحرمی ندیده و ندیده علی روس الا شهاد حاذر بر سر و طفل و نعل گریل و نعلین کمال حوصله گویند که از حوز فاته کسی طقت شلی طلق گشته قصد بشویش و هزاران سوپر ابدل و حواص بر آمدند و از دست و دشان سکن و گرده که نغمه از لب می زدند کتابعلی خلق مدرسد معتصب حالنی و عرب و حسنی عائد حل گردید مصر بدلان عظمت و کبریا خلق دفعی حالنی و می حراج گشت که نفس فی الدله عذره دپار مایان آمد

• نظم

در آمده ده سالان مردم کمی   بری شد دپری فاحش آدمی

ز محط انس دنگدانها نمرد   چه تعطی که آتش از انجا بدد

اما به حسب اتعل معدود نکه مانده بودند و ملوایل کم و بس که مدس می آوردند اگر کسی سر و مت مدرسد و استدعا می نمود مروت بکا رده سهم خویش ساحه بدو هم معینه جند والد راقم که نا حیل دمده رده امیر و فریدا استقامت داشت اگر چه از معرلی مدنی دلموس که بر آرد خانی پنده اما مدبر حواسه جلی اکثر آشنا و نداده مسلم و شعور که هر دلی را مایل بود و از خوف ملوایلان آرد مدنی حجاب حایلها ملو و مستحق ساحه هر کدام اسم خود را بر لب مدب نموده مدبرین فته بودند مدبرین حذقت آنها که بعضی و حفظ الهی مس از بی هتاهه به کدا ستم مدد موقوف داس از انجا که همه به دست

رسایید و او در باب طلب تمهیدیکه گفته و پرداخته بود تمهید نمود و پرداخته
گفت که محتاج الدین خان که تا قاضی مستخیر حلی مرآت داند . . . یک دیه
سازش نموده مستحقه طالب دیه بچه و بر مایه دیوار حصه را بپرداختن حلی و بگویم
بیش قرار موهن خان خود را بنگاه علی گشته تا خود سهم سالی ساخته و داده که
از آن راه جمع را از دیون در داده که آورده و بگوید و جمع را خود بسته
به تعدیل مستحقه طالب پرداختن موه سالی و مایه و داده . . . و بگوید و گفته
اورا و نیز قویید و تسامع این را طالب دانسته . . . از آن راه که بخواهد حلی
در شهر چنین حیانت در بار در سر نهان که موجود حلی حلی است
و بدین کامات بومی آورد و ساختن و مایه سالی سالی و . . . و در آن راه
در باب مکه بومی تمهید نمود و راه موهن و بگوید و . . . و گفته که
دائم این شهر کاف است و بستان و موهن و بگوید و . . . و گفته که
د . . .

و این کار یک مدارا کنی . . . و . . . و . . .

گمایدید بر خاطر و در . . . است بر آف . . . آن دانه از آن راه و بگوید و بگوید
حلی است بی . . . و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
ساختن کار بست بی حامل . . . چون دانست که در شهر مدینه . . . و بگوید و بگوید
گفت که کمتر از یک روپیه چه خواهد داد و شمارا بدین کارها کاری دانست و بگوید
سده برود هر چند معامله نمود که بهایک بی بروتی و کم وطنی است که او را
گراسته بزم و موب دیگر او را تنها بید طلید مانند به بخشید . . . و بگوید . . .

حوار حاره سکس میدانی سبب . . . استادی کس نگردد در سبب

مدداری بر حاشته باندزون موب و رام آمده محتاج الدین حلی را از ماحرا آگاه
ساحب که در این اندا فقیرا یساول که بر فقیر و طمیر گفت و سدید واقف بود از
راه مدالس آمده گفت که مدداری می طلند و بدین محتاکب رام را از احکا
بر آورد و مجاهد الدین حلی را به محصلین علاط و سدان سپرده یتامیان برق
و حانه اش و رستاد و پسرش را که در سن هفت هشت سالگی بود آورده بود

و حجره‌ای اموال نادشاهی را را نموده آنچه از دست حامد حل دتی مانده بود سولی حرب و بخت شکسته حربه نگذاشت •

تشناید بهداری محمد محامدالدین خان نائب ساحشی و وفائع بکار بمطه ررداری

از انجا که سراج الدین برادر شیع الاسلام حل که در اوایل اتمام حکومت منارالملک رحمت شعی برسد بود و در عهد تصرف حلد مکل مبلغ خطیر سرکار والا را تصرف نموده مانس به کفلس ورا ساحه رسد و امر حذر میند ساحس مسلحد و پنا و خانه صرف نموده بهداری از تقریر بعضی خانه بر اندازان و کماشی حاد او واقع گسده تکمل اس که از محفلات ا برود محمد محامدالدین حل سریش مبلغی حراشد بود و اندسه بدینر بنگیر نمودن و مصدغه کردن او ناحود کنکاش داشت و بنصو انکه اگر نه ظاهر حندی اندسده گذرانده درسد (۱) سرور دادا عدو را که نموده ایسادی نمید و جمعی نا ا مراقب گنده خدمت آسپرد و حده دشد و اگر بنها طلب داد سپد بد اندسده بد آرد آحادا ایس بران بره گرفت که دایم او را نه تلفد که ا بره بد سرورس حواسد آمد و مصصرف بک کس گنده برسد که امر میری و بدس است باید آمد اتم حانی از شش بد فلهه دینه بهدای ا که نه اندس بود از آمدن خویش آسده صاحب و او را که آمدن دیگری منظور بود گفت می اتم که بدس بدس محامدالدین حل جم حد اتم قمر اسؤل ا که مت ا بهدای بود گفت که اکلوس ما سرور حامر اتم اگر امر ریم بدسد و بدس او ا ا آمده بگویم گفت که اندک عمر بهد که شد ا حسب بددیم اس ساحس بدس بدس که اس احده و طلب مطلوبس کسب قصد منظوری حسب بدس بدس کس بهدای بد طلب م آمد و بد مادلده بدس بدس

گویند از تختها دو طبقه طرح انداخته می ساختند و می نامیدند آنرا «سایه حوائط» چون داماحی را میبست دو خانه از آمدن دشمن منعظمی گشته بود و بیابانی را تا حدی دیگر گراشته خود روانه حلیج سوخته کردند و نام «دال» چهار روز رفتن او را می حصول احبارت «معلمه» بود و مداری شتاب افتاد در شمال روز خانه یکی از مدد صاحب ثروت را را نموده اثاث العیوب و دیه را بدست آورد در کمال سرعت دسته یاف باطهار مدتها بعد از صاحب و از آنوقت و اعمال دستوری که با ای پور داد و دراختیار آمده سوانی داده را در دلی ش که دادند و بیچند روزی ساخته بود سوار کرده و دربارا به یک از آنجا که موسم بهشتی از پویش و سوزنیات دیگر که اسل و از آن گوییم بیست شصت بود یکی از مسافران عظمی که در اسباب را مدطر ظاهر بینی مال بهداشتند حیرت و شگفتی مداری سخت تریش حلیوز بود در بهانه گریختن احبارت «المواحد» و از آن «مالع صاحب و حوائط» میاید که «اسی یعنی رام که در احتساب شکر را بیرون دهد یا شریجه باشد مزاج در شود مصلحتی و حاصل شده آمده در حقیق را کشود و سوارها و اسباب از حدود و دیکر که شمارشی را وسیله نجات و بیرون بر آمدن دانسته آمده بودند از آمدن و بیرون شده را بر آورد اتفاقاً همدران اوان متعلمه «و من خلی از بعد از که دایب آمده و اکثر سوارها و بار بردار ریادتی بدادند میبست بهمن سوارها که میبایست بود احوالی اسمعیل محمد خان که از چندی نامدلل سکونت داشت رفته به «واغ» نال بستند و یک گونه اشراج ملک از آن ممر حاصل کشب نالجمله موسم حلی رود داماحی باهتمام تمام باتمام رسانیدن سلامت کوچه ها بشهدق و مسرت ساختن دمدمه ها و اسداد طرق آمدنی گاه و داده بیس از پیش سرگرم گشته و تنگ شناده روزی توپ و تفلک دمی نمی آسود - متحصنان بیر از پشت حدار پای کمی در مدافعه و خرداری نمی آوردند و داد مردی و مردانگی میدادند و درین رد و حوردها -

* بیب *

تهی شد رسودا دماغ سی نماد آتش اندر چراغ سی

بهرداری بهادر رسانیدن روز مره لسكریان از هر جا و هر که بود گرفته میفرساید

که موجب این همه بشودش خاطر است از در صورت بدین دست که پیشرفت
شد نانه اگر مدتها حاصل است صوبه دلی را دیگری خواهد کرد و اگر قصد بدست
بالعکس بکشد حال و حال و مل و معروض ناف است . دست .

سی رفته - رفته سر دشمنی دادد کشش د دشمنی

هرگز ما را این سوا در سر و این حال د خاطر حظوظ نمی کند حور سر شده کلاه
سختی بدست کشد و حرف آشنا بگوشش سد . دست .

سختیهای سختیده و خوشمندی نمودن آن بی حور را بسد

ملارمکه د پیش روی انصاف بود از حصر بدین گونه دست به کمر رده حمد
ا بر آورده گفت که اگر آنچه مذکور شد مقرون به مدتی است بدد کوی هم
و برداشتن حمد شر باطل خاطر برسان مرا جمع نمیدد و مکنون سمعش نیز کرد

ملسم گفت که هرگاه بداد کوی ایمل که موجب نسکن ناف شد است ما
برمول و فعل شما حد اعظم بدین مدد دلی هم بد نموده حمد . ا داد .

گفت که از ن بدی و مکر دشمنی عائد حل سما بخواهد شد ام بد بهمان به
سوگند حور از طم من مواد نظمی - را کرد و جلسهای بهانی ابل

گفت از اینجا که گفته اند که نامدو که است بان می گردد گفت بداد
کرب عدل و گزینی تصدیع کامل و عهده برآمی نمی تواند شد اگر حسب

نمیدد و ابل را بدین بهانه فرستاده حورشا باسم گفت بد فعل داسمی
با انصاف کند بد بدین است و حدارند که حد ج نماید و مقدمه دمیس درک

لیدا حنفی صدر آرم که او نظری بر د حسب مقدم - انچه سوای
مها داد و جمعیت دست که با عطاچ - ول گویند گفته آمده ماها را بدست

والد گراش نمود و جلس طلب بددای رح شد اما بدین آری معطل که
موجب بی بدی و بدست خط بود و نظمی - را یکی داماهی می گرس

انچه از بدی مزید حل بدی بدول حسب داماهی مکر پیم نمود که سنگ د
از جهت طرف پوش بلند نمود شاید از حدی - ح الداب و صیت مراد حلوه که

گردد موص حل به بدی مرید - د - ح - را که در مدد شد - کده
۵۹

و لسكرها فراهم آورده و احوال هر روز دلدۀ از ضيق معاش و فقدان كاه و دانه
و بيرون شتافتن بسيارى از مارواريان و نوكران چگونه عقل ناور كند كه بمحض گفتن
و مهمايدن اين همه معركه را برهم رده خواهد رفت - چون لا حواب بود گفت
راست است و فراهم گمان نمى رود چون ديد كه ميردش اثر پذيرنه گشت و
تمهيدش حام بر آمد - برانديسۀ پخته ملتوى گراشته بنا بر عايط اندازى گفت
كه بدستخط و مهر ايسان درين باب رفته بتمام مومن خان بوساينده نفرستند كه
مصحوب آدم خود فرستاده حواب طلب خواهم داش و عذر در پيش آورد كه
ديش بر مورچال بندار بوده حسته ام الحال رحصا شود و برخاسته بدرون
حجره راهى گشت كه درين اثنا گويانداى عيى سوشى گوش هوشم رسايد
واو سدخانه تعالى ميخواست كه از شرآن طالم مختال در حفظ و امان خود
دارد ملهم صاحب -

كشاينده ناگاه آيد يديد
سى فعل كادرا باشد كليل
چون مكنون خاطرش هويدا بود بر نام حارى شد كه در حلت چبرى گفتن
است طديد و در حجره دويد و بسته -
ناو لب كشادم راء صفا بخوادم برو داستان وفا
كه اگر قصد و عزم است كه بصورت شريع پناه نه حيله سارى نا دو گوش
و بيمى ما را برآرد امري است محال و حياى است ناطل - * مصرع *
رهى تصور ناطل رهى حيال محال
و بدون بودن متعلقان و ناموس كشتن و كشته شدن را بر خود گوارا ساحه ايم -
* رباعى *

گفتم كه مگر تخم هوس كاشتنى است
بى بى عظم كه حمله نگراشتنى است
نگراشتنى است كار عالم يكسر
الا عرت كه آن نكه داشتني است
و اگر مظلۀ اينكه معاد باجواب دارى مصوف ارادۀ هنگامه در صمير داشته نا

بر اندلی حسی و هم مشربی و بعرف دیرینه مومس جان اگر مصد سگامه شود
 مناجیه عظم و رفاحت جسم منصور است حلی نه دلش خلده دعه داشت
 آگه از سلبی همس جدل مرکوز خاطر او بود و موقوف برویت می داشت
 دس و لا که طانتش ازین اندیشه خطرناک طاق گست بیاس مسعد حل کده
 شعده ناری آغاز بهاده وری حسب الحکمی مهم عمده الملک امدر حل بر آورده
 ادشال را طلب داشت که بعضی مسور د پیش اسب و موقوف بر حضور شما
 لست اتفاقا بوم بتحصنه حوس صائم بودند عد آوردندس از د و ز دیگر که طلب
 نمود نه بهانه حورس مصلح و مهمل گر انددد از انجا که از بر آویس و غمی و
 حدابی نار مابذکل معانده شده عدف طی دته بودند از آمد شد کس بعدلی
 بهاست نه بحر فکر بر و رفتند

• دانی

د دشب همدسه مورد دانا را اسب
 سوسده نصددس ز ملک آزا است
 نکر نکرود هشر مگنی آی
 حوس مدهود آن دفع که حوش با اسب

احه الدماس نمود که عد آوی شد ره موجب زب بی حسب و معطر
 بهمدای مگدون مددا ۲ بنا حوشی انجمد اگ ملاح حصص دسد ۴
 از مانی الصمد ۱ اطلاع نگدون و آنچه مدهب ب دشد حواب دسد ۵
 اگ زمانه نگرگی دسد ممالک ۱ زبه و ۲ سلا ب سلا دسد ۳

این معنی مستحسن دند و دد بهمدای مدقه ب طلب الد ان مدس ۱ -
 بهمدای سگدان اجدل مستعد حل که ک لب دسد نه مهم دی که - این دی
 اندسده و طلسمی که دس امر سده دد که - کتب ۱ دانی حعل اسب ۲
 ایسان نه مومس حاج انعمتقد انعم او اسب سگامه ۱ بی سب ۲ - اید
 کسد و دد حکمی مهم عمده الملک سده اسب ۳ د ب کتب ۱ اکی
 مدس ۱ اسب ازین حد ۲ که موجب ۳ غمی اسب ممالک ۴ د
 حد ۱ مدهب ساجده بشه مداد آک دس مود ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰

ته کس را مجالی که بیدد دلیر   ر پایان ساله ساله بریر
 ر آمد شد سنگ و تیر تنگ   رمین آسمان هر دو گشتند تنگ
 کسی کو سر از پاره کردی برون   نه تیر تنگ آمدی سر نگون
 ورن سو همه مارواری بژاد   ر عیتر رده آتش اندر بهاد
 همی داشتند جای خود استوار   بررم مقابل ر پش جدار
 ر پایان خو سر بردی از حتر   نه سنگی بریشان شدی معر سر

تا آنکه حندق انداشته شد و مورچال بپای حدار حصار بدوسب - ببداری آگاه
 گسته یثارتان عمده و حوانان کار که برد او می بودند تعین نموده خود ببر
 همانجا مستعد به مدافعه بسبب - دکهبان به طمع بهب و عارت زیاده از معدور
 و میسوهمت بر تسخیر بلده که بپای دیوار رسیده بودند گماشته سعی موفوره به
 کار می کردند - مومن خان از چیره دستی مرهته از راه دور اندیشی که منادا
 دکهبان رنده یافته به مهر و علنه در بلده در آید و قتل و عارت بمیان آید شهر تلف
 خواهد شد و حدا داند که پس از پرده عب چه نعره ظهور آید و این معنی را
 در ظاهر لب آشنا می نمود اما در باطن مردم خود که نواف آنها مامور بودند
 گفت که نا انداختی توپ و تفنگ و هلی و هوی و حوش و حروش طاهری
 معرکه گرم داشته از در آمدن بلده پرهیز و احتراز دارد و کار را بدانجا برساند که
 دکهبان در بلده راه یابند و آمد و شد مردم را از بلده که پیس ارین مسلوک بود
 مسدود صاحب مارواریان را خیال برداشتن مورچال بر دیوار سر افتاد و از راه
 در بجه پایان بمیان حدار که راه بخندق بیرون ساخته بودند بر آمدند چون آنها عافل
 بودند چندی کسه گسته و حسة حسة حائب و خاسر منکوب و مخدول برگشتند
 همدان اوان که کار محاصره به تعسر انجامید وحد و جهد مومن حان و دکهبان
 بیسترار بیستار واضح گشت ببداری را که از طرف مستعد خان فامی خاطر جمع
 گشت از والد راوم که بفصل ایردی نامی و سانی درین دیار دارد و بخمال اینکه
 میر محمد زمان حمایه دار بوکر او بسبب سنی دارد و حمایه پر دیسان و حمعی
 از گجراتیان که ملازم اوید نا اینسان مربوط درین وقت که کار بدشواری پیوسته بطر

مندانى بر آورد كه اگر احدى منصفى امرى و برپوى خبرى حواحد شد
 حوش^(۱) است بى الحمله اطمینانى حمل گشت ملو لیل از آمدن داملى
 و اثر نه بحسب افسون بهدلى بر لو كه زناقت موسى حلى را قائم داشت
 و تراش آمدن سنا گجرات بر موسى حلى كه من حيب الصموع مريب نفعه
 هرلر سوا و پياده شده باشد بهانت اندیشه فاك و هراسل گشه بدستوى بدنه
 كولان بدوسه دعه نصى از بيدل ملو از كه ميب سى صد كس از سوا و پياده
 دلوان حلى نه سلامت برس نه و طى بر آمده بودند حوش شب و روز بدقتل برون
 نه تقد تمام ناسداد رسد عله و علف مى بردا حشدر گردار شدند و د ح حدود
 نجه آله كه گندم و حورا نيك بها مى فريختند رسد بهدارى انواب لب آب ا
 كه بهت انگيى حسرت حلى نه كرده بود مسدود ساحت و نعط آب بر لاره
 گردید بعد بوى حشدر داملى نثار بار دند موسى حلى نه لاره من بر آمد يك
 رنحدر فیل و نك راس لب و حواض و حقد حواض آتمه و حشدر سب حلاج
 نه همراشيان بوانع او را گرفته مذكو و مشورت بسحرر بلده دمعل آورده نه حشدر
 كاه حوش رست و رنكوحى را امر نمود كه بقتل محمد موسى و منصف
 موسى حاش بساحس دمدمه و نصيب كرس بويها و پيش برون مو حاش نقد
 نكه برون حشدره نكافى بوييه سنا باز و ابع برون دلوان حشدر بو و بون انجا
 ا حواب ساحت مو حاش را نه كدر حشدر رستند و شيوخ نه انفس نمودند
 دكهنل بدسه ساسلى ز قوم و سندلى براز حاك و حشاك نه كنده
 مى اندا حشدر و بوى حشدر بمقابل دلوان آورده نكوله انگيى استعمال ر زدند
 و از طامس حشدر سحت نه بفرست كه شب و روز حور و حواب پيامى حلى
 مى گشت

نكه برون انفس بسر زدند من اسودگى را فلم نه زدند

حورمزل حورلى دو صف رزم ساز يكي نه سب و يكي نه ناه

(۱) قدر نازل و ناهى منسوخ و نازل مفتوح و ناهى زده و دقل مهله ناهى و هراسل

نزدیک مرار حصار شاه دهنکهن قدس سره در ساحل رود بار سابر ورود آید مومن
 حان معاودت نمود - هزار روپیه نقد و اجناس لوازمه ضداف و رستاد داماجی بنابر
 قرار بمکاتبکه معرر شد آمده برول نمود - بهمداری از استماع رسدن داماحی و
 کیفیبت ملاقات و مواخات مومن حان نا بهمداریان و پتا و تان و حدر اندیشیان
 محفل کدگنس آراسته امری را اندیسید که برهم رن اتعاق مرهده نا مومن حان
 شود و سنگ دعاق بر میدای و فاق رند لهدا مصحوف معتمدی دداماجی پیغام
 نمود که مومن حان داریکوجی در صوبه سوای محکالات بلده و بندر کهمدایب
 و پرگنه حویلی نالمناصه قرار داده اگر جانب داری او را فرو گزارد در محکالات
 بلده و امر حکومت تمام صوبه نالمناصه مرا فنول اسب و بنابر خاطر جمعی
 پتاوتان نامی را کفیل میدهم که سرمو تفاوت میان بیاید داماجی این معنی
 را نه مومن حان ظاهر ساخت و او نه مقتضای وقت تن نه قصا در داده بدان
 موجب راضی گشت و در عوض بندر کهمدایب پرگنه بیرم گانم بلا شرکت
 تعلق مرهته صاحب و فریات پرگنه حویلی را نایک دیگر تقسیم نمود و در محال
 صدمت عشر مکاس داران او را دخیل کار کرد و بدین تدبیر رحمة افگنده بهمداری را
 مسدود صاحب - روز دیگر داماجی بنابر عسل گزر دودیسه رود سابر متی که
 ناعتقاد همدود محل متدرک اسب و در نزدیکی شاهلی ناع واقع شده سوار گشت
 و دیوار حصار شهر پناه که بسم دریا اسب از دور ملاحظه کنان بدان گزر رسید
 و پس از انعراغ عسل هزار روپیه نه عنوان حیرات بنابر داران تقسم نموده معاودت
 کرد و تمامی فوج خود را نه همراهی ریدکوجی بمورچال مقابل دروازه حمال پور تا
 دروازه بند تعیین کرد و بنابر پیش بردن مرحله و انداشتن حندق و اهدام دیوار
 حصار مدعن بلیع فرمود ازانجا که اهل سوق و حرفه و مردم آنرو طلب نا
 اهل و عیال بتدریج از شهر برآمده در پورجات سکوت گرفته نداد و ستد سودا
 و معامله و نه کسب و پیشه نعراغ نال در آرایش و پرایش دکاکین پرداخته بودند
 از آمدن دکهنیان بدان کثرت و انبوهی که شیوه عارت و کالا رانی را معتاد اند
 حوصناک گشتند و این معنی نه داماجی مکتشف گردید لهدا در اردوی خود

• نعت •

همین دست امسوس بر دست سود بهر لحظه م بر عیش می رود
 متعلقان شریعت نداده که حال بدنی معوال دادند هراسان شده و دند استخلاص
 و حفظ خود را و ریس بدین که نه ملا نمی توانستند دست از خانه بر آمده بگوشه
 و کناره منوای گشودند و نه سازش موحال بود و اندک گندامی شنی دم شنی
 حاد بر سر و بخت و فعل لرزان و دستان به تدریج بر آمدند از آنجا که اهل
 عفت و عصمت گاهی به جنس مصدق گرفته به شده و کوه و بار را ندیده
 اگر نه ابتدای راه بیابانی از ملوایل در حال شده اندک به دید می نمود بخت
 انداخته می گرفتند و او انگشت را عصمت شمرده مصروف مگشت تا بحمله
 به سعی و مشقت تمام که حق تعالی سنج دشمنی را نصب نکرد رفته
 به شریعت نداده پیروند •

رسیدن داماحی را و کایکوار با فوج گران در بلده

و ملاقات نمودن موس حان و حمد و حمید نمودن

در تستیر حصار

همدان اران داماحی را و کایکوار که از سرس گرفته بقصد این موب به
 آمده بود با فوج گران به قصد فرود آمدن موس حان و وقت این حمد و
 حمید ملاقات او بحرام بست حرد ا حصت فرمود داماحی دست و تمام
 شهر شعبان اعظم بموضع عیس بر به ملک دو کیره داده نمود موس حان و
 فدا و ادب حان و دلی مستعد حان و عدد الحسن حان و موس ملی حان
 محمد ملی حان و مدنی ملی حان و حنفی دیگه به ملاقات داماحی
 فرقا به فرود آمدن بود و سده ملاقی گشت و سده حرد و سده در س
 اسب و طرا میزاید و در حوان و حان و حان دست حلاج به حان و حان
 نمود و موس حان به مدخل سده و حان و حان و حان و حان و حان که

و مخاطب را بود و بعد از آنکه در دست آمدی دیدی که در آن دیوار یک باب است از آن
چشم انتظار بر شوم چون به آن رسیدی آنجا رسیدی که در آن دیوار یک باب است از آن
شکلی و آنجا رسیدی که در آن دیوار یک باب است از آن شکلی و آنجا رسیدی که در آن
حجر نواد بر سر حواله بود که از آنجا رسیدی و در آنجا رسیدی که در آن
آن روز رسیدی که در آنجا رسیدی و در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
و او در طمع آنکه به آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
که آن هم در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
به آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
و آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
برداشت و شام را که به آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
دید و او به آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
اکواری که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
و از حراد به آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
احزاب در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
افامب داشتند به آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
شهر ریس و دخترها را آمد و نالعه که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آنجا رسیدی که در آن
سرریع پناه ازین حواله از غلبه دیدار گشته دانست که به قصد ازین روز به ناری
چه بود در پس رادو قریب تاسف و دداعت به اندک مستحیای و آدم دیورده در
نکر اندیشه و روز رفتن پای در حاکم کلمه شمس و بر نا بتندی و نا بتدریج
حود ریان مالامب و نعره کسود و نمی داد سود -

چنین است رسم سرای دعل که رهت دهد چون چشاد غسل

و سرور و سادی واسطه کاری امر مصالحه داد و ماتم داری اهل و عیال و ناموس
و مایعرف که در شهر است چگونه از چنگال ستم پیستان ماروار سالم خواهد داد
مددل گشت -

شریف نداد بود معتقد را از سر پسته در رفته متعجب می رسد شرح دهد مگر بعد
گفت او کمتر شجاعت از اسماع و عده اگر چه می الحمله بدنه عقلت از گوشش
بر آمد اما نگران آنکه شاید این شروع راست نشد و بدین من حذر ندادست
من الحوف والرحله نسیم شهر شعاع سوار گشته سبیل الهی سجدند خدا
و ما کماله معریس را بر خواند و روزی آرد و معبود ما از درازة شهر بدین
بهان آدم بهنداری که بمساعت آمده بود می القبر به مسقطی انکا
گفت که اگر شریعت بداد باز گشت نماید در آمدن به دهند و او پیش
راهی شد از انکا که هنگام سحرش بیبی ندای لپیی مژده دو حال
شدی ^(۱) محله بر حور و آخور آگنده از کاه بشرط حواحه بداد ستی نگوش آن
سوز خوانده بود حانی نامند باز کرده مرلن مرده حل مشائی و کام زنی آغاز بهاد
و بهر ازان حل کنند نتکامشی نه آمد

بود روز کوتاه و منزل دواز

نصد شریس اندل و حدران تنگ درنده لنگل لنگل نه لکتر کاه مومس حل
رسداده به کام و مراد دل سند و لکتر لعلی الهی نکا آرد نه تمام شب
نه سجده ناغی نه سجد و گراشده نا سحر بر نداشت شریعت بداد حور گل
خزادل و نوحل نادل شادل نا مومس حال ملائی شده حسب الحکم را سجد
و انورنگه نازگی داد گرفته بود تکرار نمود حور حسب الحکم خوانده بد
مهمل مضامین سلی که مکر سجد طایه گشت و حور ننگ نگرسند از بد
نه پیش مدد نه مده رفته تا تم نایی گشته بهدا اصحاب حدت و ادب دانس از
میس و نلس استدلاظ بر مردود که بهندلی از او گورن بداد آرد و او را
ساحن سیرعت بداد بست او بری بدس داده حسب نه موه و وند
مدن رفته مروده میس از حدن بداد و حصص نمی از حد صل و کمال
آن بول بدلی مایه ^(۲) گواش زده از او مرده است اصل سرجعت بداد مدد

(۱) محله نوبه

(۲) گواش مایه سب و سب بول معنی مکرر

بود بهداری محمد نورالله و محمد شهزیر مصنفداران ا ندس امر مرا
ساحت که در کتاب شریعت نفاذ رند العصه هنگام مراجعت بعد از با خود گفتند
داشت که نالعم و الیعی که مبارحه از در مصالحه د آمده و برلی نصب این
امر مرا مرا ساحت از مساعدت نعت و موافقت وقت است . • لعنه •

اگر صلح گردد بدست فرار کسی سود ندم دس سر
و شب انتظار طلوع و اول نوبت و سه (۱) و صدی سئل (۲) رنج ندان
شمه چشم گنده نه سدره شملی و فکولر و اندک این مصرع زمره می
نمود . • مصرع •

امس عجب شئی است که فردا می شود

حواب را حرام ساحت نه (۳) نلواسه رنده داشته ندان رسانند و هنگام د آمد ناک
مدا دس طلم اصلی و بر آمدن طلمل مس از کنند حصار که طلمله ریس کوس
رحیل حصار شری برخواست معد و آمده شده مثل ا حست سب و حرم
انظار ترساج طلب بهداری و امندوای سقنی سر مکنوی سرانا گوش گنده
ست . • لعنه •

کسی داس گوش کرده مزاج که از راز سریده ناید (۴) سراج
که ناکه آدم بهداری با ناک اس است که از خود ده کسی سکن د سب
حسیده حسک و دن و در نال علنی مرند کاه ناکه و از حدانی حوط طنس
طنی و حرم انظارش سدد گنده اگر بدقیقی از کهنکلی و ناک د موی نه ؟

(۱) رند ناول مغلوب نانی رده جسم دس و در را رده دس و در سریده است
خبرنره نه بلندی هف صد گر که حکما بهد دس سراج نکی ساحت د و حلی
نواب را ناک هزار و سب و دو کولک مرمر کرده اند ۱۲

(۲) ریز نکر اول و سکر نانی و حرم سدد مغرب سب و آن کفای سدد که
مجموع اهرن و حرم ناک و کاک و اول معلوم گنده ۱۲

(۳) نلواسه نرو و حله سحر و نلری و نلری و سب و سب
دس ۱۲

(۴) سراج و سراج ناک اول فردو معنی سراج کوس و د سراج کوس سب ۱۲

هنگامه صریحا به حذر بدرون کردن را بمقتضای وقت صلاح و فلاح کار نمیدانست
و میخواست که از راه مخادب و مخالفت و مداملت^(۱) این کار صورت گیرد
و جلدی پیش ازین که دعوای دانی بدست آویر احکام بدرون می فرستاد آنها
دریافت مافی الصمیر او نموده برعه نویسی و حواب طلبی از خود رفع کرده
بودند درین ولا که خبر برآمدن داماجی ناموج گران از سوهن گرهه و رو بدین
صوب نهادن رسید دطر بر افعال و اعمال شدیعته خود که صغیر و کبیر و برنا و پیر از و
به ستوه آمده اند بدستار پیستر از ممر آنها مسوئش و پراگنده خاطر گشته
در چاره جوئی این کار افتاد و از راه تدلیس و تروریر آن انلیس تمهید نوی و خیال
تاره بسته و بناس ظاهری آراسته برج کار آورد که بدان وسیله سنگ تعرفه دران
حماعه افتد و هریک را جداگانه باید برآورد *

* بیب *

مسونگر مسون نوی سار کرد سر حقه دمدمه نار کرد

و حسب الحکم به مهر امیرالامراء بنام مومن حان که مهاراجه چندین احکام
فرستاده بود ظاهر صاحب و فاضی و ارباب تحریر را طلب داشته حواجه مستعید
حان را مخاطب ساخته گفت که مهاراجه حکمی فرستاده و دستخط خود نوشته
که مصحوب شما نرسند و نهایی سرگوشی *

* بیب *

مسون دگر حواد در گوش او ندر کرد گوئی ر سرهوش او

دمدمه را به کار برده دمید و گفت که مهاراجه فقره که استشمام نوی مصالحه ازان
بعشام توان رسانید مرقوم و حواله آن مخصوص به شما کرده امروز که مجمع است
امسانی زار مناسب نیست فردا عدد الدهاف گفته خواهد شد و بدانر نمود طاهری
حسب الحکم را سپرده بود مومن حان رخصت کرد - شریعت پناه از استماع
امسون آن امسار که سریع الاثر بود در رگ و پوستش دویده از حاده مآل اندیشی
به مد ورسنگ روز انداخت و از حوشی در پوست به گنجدیده دهان را لدریز
تسم ساخته انگشت مدب بر دیده قبول نهاد و به شعفت تمام و امید مآله کلام
مرخص گفت ارادها که در شریعت عوا نائعات مدعا بی کواشی عدلین حائز

(۱) مداملت نام کسی بود که در کاری *

در حاتهای بی صاحب بفرار نال سرای خود انداخته در آمده شرحه بدست
 شل می اندازد منصور می کشند و شبها به تعب زنی و بربس کلامی پرداختند
 چون انام رسانان بود بهاسقف عمارات را کدده سوچندد • • • • •
 نظریه در حات هم دوچندد • • • • •

عرب حالنی و عصب و حشمتی بر دانی ماندگان نلده که احوال بودند مکرر
 روزانه خوب گریست و گریه بدلی و شب شراس کولی از خود و حواب اندند
 و طرفه بر آنکه چون دیدن حات نام کولان اشپز داشت مژولان در آن امر
 اشغال ورزیدند الحاصل حدنی عالمی ندی سوال نه و نال شده کشی عد و
 مرار شلی در حال موجع حوادث و گرداب نال اندازد دلصیرة مهر بوعتکه خوب
 مکررست نه سازش مریحانل دیون و بیرون آنکه دابل بربس نا خود بود گریه
 بدستلری ریسمل از دیوار حصه بدروازه از گسکس و دم و شراس شدانه یوزی
 وا می رسند اما آنچه از می آلات و ظروف برنجی و ادب الدب که نقل و
 قصبیل آن دشوار بود برحای می ماند که بهندلی و کولان حدارندی می
 نمودند • • • • •

نمالد آشکرا ز حدری بهلی • • • • •
 نهلی دان بهی مدد نلرا ز نهلی
 نرح می می شاه جهانی بدوازه رویه رسد لکن حیدار کجا مهلا
 مسکوک نموده نه بدحرازه ساه مداد • • • • •

بیرون شتافت حواحه مستعید حال قاصی بدست
 آویر حسب الحکم بقسون گری و فعدمه
 ساری بهمداری

از آنجا که بهندلی درسد از بربس حواحه مسعد حال ندی و نرحه کس
 بدشلی بدشلی که آنها بفر گریه مدخلی و عدل ندی و حرکت و نقل
 قله بودند حال او ناخبع حولس حصه اس نالکده و از اندیشه نالشد

و بهنداری را یک گونه تسلی خاطر گشت همدران اوان کانونجی ناکیر مرهته
فرستاده داماجی را و با دو هزار کس از سوار و پیاده موضع نثوه سه گروهی المده
رسید مومن خان فداء الدین خان و مومن علی خان را ناستقمال فرستاد و او آمده
شامل رینکو جی فرود آمد - مومن خان نارسال لوازمه ضیافت از نقد و حدس
پرداخت درین بین سه قطعه حسب الحکم اقدس مهر و ریر الممالک بهمان مضامین
احکام سابق بنام مهاراجه و مومن خان و بنام جمیع نغدهای نادرشاهی که حسب
الخواهس مهاراجه نوشته شده بود رسید چون دفعه نخست فرستادهها بحسب اتفاق
در شهر آمده بودند پس از ورود احکام بهمان بهج فاضی و دیگران را جمع نموده
تکلیف رسانیدن احکام نمود از اندیشه اینکه درین بار بالجرم نادران راه نخواهد
داد در جواب گفتند که در رفتن مضائقه نیست و آمد و شد مکرر بعمل آمده این
دفعه یکی از معتمدان خود را همراه نمایند که آنچه گفت و شنید بدان آید
نگوش خود بشود فرار یاب که رعه مدعی برآمدن و آوردن احکام نه مومن خان
نویسند جواب رسید که اگر برای خالی کردن حصار اسب بیاید والا احتیاج
نیست - بهنداری از استماع جواب صاف دم بخود کشید و در اندیشه دیگر افتاد
بالجمله چون فلک کاه و دانه بیشتر گردید و برگ سبزی و خشکی بر درخت
و پر کاهی بر چتر نماد مارواریان شترانرا نه اقله رانی بسته نکرار دریا و سرچاهها
کورجی که فسمی از عله نامتعارف است کاشف نمودند که بجای کاه و دانه
اسپان کاهی باشد و از راه اضطرار بهنداری جماعه کولیان موضع بهوهن و حاجی پور
و تبه چنوال را نقول و نادهری طلب داشت که هنگام شب نآوردن عله و کاه
پردازند و فاسو دیده بعضی از بیدلان ماروار و اسپان را از مستحفظان بدرون گزرا دیده
به مامنی رسانند - آن گروه شقاوت پروه که پیوسته خواهشمدد مساد و هنگامه
و قطاع الطریق اند ایمنمندی را از یاورجی طالع مدحوس اندگشته آمدند و شدنها
در دانه کم و بیش نآوردن کاه و دانه و رسانیدن اسب و شتر بعضی مارواریان
می پرداختند و اکثری بنام طلایه و اهل اسلام افتاده خان و مال را می سپردند
روزانه کولیان نه کشاده پیشانی علی رؤس الاشهاد کوحه نکوحه و محله محله

حلی که مدعی دیگر مصر داشت امتناع و زنده در شنی و بند حوی اعز نهاد
اتم حریف اندر حرمه برداشت نکرده از خانه آمد و در مقابل بحواب پرداخت
و محبت نه (۱) مصارفت اعتماد مدعی گشت پس بی حوشحال حد
سپه که در انتا بود از مشاهد مکالمات حسب الاشاء مومن حلی جمعی از عانا
آورده شروع بداد حواشی و نظم نموده گفت که اعلی از حدیض دامده
آورده و سر گردانم اکنون که مدعی نادرشاهی نادرشاهی جانب دای مدعی منظور
داشته گفت و شدد می نمود ما جمع ما مشخص نه کنند بحواشم گزارش
که در آورده العمل باکراه تمام از آخر در مرجع صاحب و در از اسلو نه
رسیده نالظمی لحاظ نه آمدن نه نگ شد از اتعوان وقرانام بساؤل محل
اعتماد مدعی که بدتر حد گیری خوب و بیخ حصه و مدعی مستحق
برآمده بود با انتا پیوست و حلی از بی حصه نه آمد داد حون و
نگ بود برای ادای علقه نه محدود دستور حل گهرانی متصل بقدر دراز
نه آمدند پس بی شریزه برسد مدعی تا بعد سده گفت که از گد بها در
در لاسر سده حون از انتا برآمده بودند بی اداسه نه انتا سده حلامه
مضمون مرقومه آنکه در حد در مومن حلی موقوف نباشد که احکا در
که بامعوب مدسد حواب اندر گرفته حواحد آمد منکسف کردند که حلی
نگ گوی از بولی این جمعه حللی داد اکنون که بی اد سده رسد
بهذا موع آمدن بوس و انتا را ام تصور کرده بود احتاج سده بی آمد
نالهمله نه حوب پیم نمودند که حلی از نه آمدن سده از ده سده
وای من ز زدن نه خصی نه مدعی طلب داده نه بی و که
حلی از حوب سگان مدعی سده نه سر کربس مطالب کردند و ا و
ووج ناحوشی که نا ام نه در حصه بطور انگ دانه بیع ان نه عدا
سنا به حد کم نه علقه ظهور آمد
حدای نه و حل اسمی سرجه داد طبع است که کس از نه حد موع

احکام ورود یافته این ها مژدی آنها است و جواب همان است که احکام ولی نعمت در سر و چشم تابع امرام هرگاه رتن سنگه فلعه ارک را که مکان نائب دشمن است خالی نموده بر آید و انهی کرن در امور نظامی سر گرم کار شود و فداءالدین خان داخل شده ناستمالی رعایا و برایا پردازد و ارباب شرع شریف مستقل گردند و سکنه بلده که بنا بر حور و ستم بیرون بر آمده اند بخانه خودها به طیب خاطر آباد شده راضی نامه بدهند و دیوی درگاه آسمان حال معاودت نموده به کهنایب خواهد شتافت درین ذکر و مذکور فریب بیم شب گزشت خون معاودت صورت نمی بسب همان حا ماندند مومن خان بنابر بیک نامی رحیم یاور خان سراول حاگیرات را گفت که تمامی حاگیر حاگیر داران و اگرانش است نائبان آنها بر محاکلات برودد مراحمف بیسب و روز دیگر به فرستادهها گفت که بالعلل آنچه در حواب گفته شد بهمداری را نوشته اطلاع دهد تا چه پاسخ رسد از انکا که نورالدین احمد حلف فامی مستعید خان که داماد محمد مجاهد الدین می شد و محمد پناه سر رحیم یاور خان که هر دو به طریق نوکری همراه مومن خان بودند بنا بر دیدن آنها و بر آمدن بعضی مطالب اوفف را برتن شهر ترجیح دانسته سکوت ورزیدند رافم حروف از راه دور اندیشی بحصور خوانین بخدمم والد که مدعای بداشت طاهر صاحب که سابق مکرر این قسم حواب درمندان آمده اکنون به تکرار آن برداختن و انتظار پاسخ داشتن تحصیل حاصل است و از (۱) مخاتلت مارواریان دور بیسب که پس از رسیدن رفعه حواب نویسد که همان حا باشد چون ناموس هر یک در شهر و شهر بیسب بر آشوب درین صورت فباح عظیم و وحامت حسیم متصور است اگر رخصت رفتن شود مناسب خواهد بود این معنی پسند خاطر همهها شد و فرعه حصول احارت بنام رافم انداختند رحیم یاور خان را که محل اعتماد بهمداری بود بنابر گواهی ناخود نموده طاهر صاحب که صلاح در رخصت است اگر حسب المدعا حواب حاصل خواهد شد بنا بر دیگر آمدن دور بیسب مومن

(۱) مخاتلت یا کسی فریب آوردن ۱۲ *

و حنف و مثل ناهدی عائد نگردد و در امور شریعت عرا لایق شرع شریف
مستقل باشند می برداخته باشد و شهادت و عوالتی بدهد مومن حل ارجحانکه
سندده باشد به کفایت مکل خدمت معاودت نماید و به سنت اسمائیه مردم بلده
انالت مروت مومنی الله رس سنگه را پیش خود طلب داشته بکوشش دنگی ا
معرف می نماید تا رسیدن او آن بهر بقاء به بندوبست امور نظامت بردارند و در
که مطابق برفع مصالح به عمل آورده از مرگ واقع و بندوبست برداخته و
آنانی و برداخت رعایتی آنها مساعی حمله به ظهور رسانند اندس دت ناکند
دائمه به عمل آورند و سه لغت احکام که بدهد مومن حل بود حرد حوائس
نموده رسانند آن و پیام اطاعت و اعتماد حکم اندس فرد مومن حل فرسد
آنها که محتر بودند از راه دیکه دروازه اسلویه به بیست و چهار شهر
حمایه الدانی فریب در بهر بر آمده بعد احده و رسیدن رحمت گرشن از مور
حل او احروز ملائی شدند و احکام به مطالعه و آمد حذقت به مطالعه محتر
نقل یکی از آنها که مضمون واحد داشت برداخت :

نقل حسب الحکم اعلیٰ به مهر و ریوالمالک اعتماد الدوله

آنکه لغت و عوالتی بدهد شهادت و مدعی سنگه مومن حل مورد
مراحم والا باشند حکم حهای مطاع عالم مطیع یدایه صدریست که مرده دای
احمد آند تا مات و ابالت مروت راج احیر مهله ای سنگه بدستون ملک
بعل و بکالت بلده بصره اکثر آند براب و داد اندس حای که با یک مد
سوا و د مد مدده و شهر به محظوظت و استقامت که موهبی من احمد
حنف و مثل و حر و بعضی بدست محفل سنگه بلده بکند بکند و داد و
احادی امور بهشت عرا لایق شرع بهف مستقل رساند و آن مدعی د
به تلف حکم معلق ارجحانکه سندده رساند به کفایت مضمون خود که مومنی
است معاودت نماید مومن حل و به گفت که - بی به خدمت متصد

به گراشته عاقل و عاقل نبود - جماعتی ماروایان که یک دور و یک ذات بودند سلامتی خود را از چاکل اهل اسلام و دگمیان در نگاشدند چاره دیوار حصار دانسته در شبهای تاریک و در بروج دور حصار آهسته آهسته با مویختن چوایان و عمل و گفتن حدیث از ناس و شومیها ناس خمدیک را اگلهایند شب رفته داری می نمودند و در حالیل بیرون نامیدند آمدن جنین خود در تدبیر فتح العاف و سیله و چاره خوبی دانستند چندی بیگانه را علم نمودند که به تهب حده و سارش نایدیدین به سعایب سعیدین و حوسه کوش از حدای ای حدر دست و پا و کوس و بیدی و جان از سکههای و روایان برید و بدین جهت در برون مطمنه نمایند احضار و رسد تله دادین چندی زارده بود وادی عدم ساختند شدراان اوقات قلمدان از دور هم راجه با شش قطعه احکام قدسی و مهر اعتماد الدوله وزیر الممالک و امیرالامرا بمصالح الدوله و مطهر جان در استقال و محتای صوبه مهاراجه و گروشتی داء الدین جان و معاونت موطن جان به کپادایب سه قطعه تمام آبی کرس و سه اقامه تمام موطن جان رسد دمداری مستفید جان مایمی و عالی اعتماد جان و مستمد معاهد الدین جان نائب محسی و مدوی درگاه و رحیم یار جان سرول را طلب دانسته احکام موسومته انبی کرس را مطالعه در آورد - چون نامه بیک مضمون بود تا تحریر نقل یکی از ادبا پرداخت

نقل حسب الحکم بمهر اعتماد الدوله

وزیر الممالک

آنکه تهور و حالات دستگاه انبی کرس مورد مراحم والا باشد حکم محکم مدرم قدر توام شرف صدور یافت که صوبه داری صوبه احمد آباد نامارت و ایالت مرتب راج راجدر مهاراجه انبی سکه دستور سانس بحال و بیاب دستور اکبر آباد بروج پناه و داء الدین جان که نایک صد سوار و دو صد پیاده در سهر بوده بمحافظ و استمال سکه نده که دوحی من الوحوه جور و تعدی

بر آورده به مقام فراغت و غذا میسازند و ملواریل حایها ای حدادود حالی
 یافته به بهانه حسودوی عله و کاه حفرها در آمده مال مفت و دل بی حم
 آنچه نهند برده مالک شدند در شمال انام محمد دختر حل ولد معتمد حب
 که در بندر سورب سکونت داشت ناحمی از سوار و پیده و حداد بی - اب آمده
 به موس حل پیوست و هادن علی حل نا محمد طاهر برادراده اش
 نا جمعیت حوی از حوناگده رسده شریک کا گست و کدوب و انوسی
 فوج اسلام زناده و امروز گردید و نه اسدک طین و شواج که ترکیبی وحده
 از حدوبان بدن شهر درسد بعد و حبه اشعمام روزیدود و ز برور که بر منحصن
 دشوار و عرمه نیکی بر برت اکثر از سواران آدقی و ملواری ملای بهدای
 نظر بر حل شدق معاش و انلاب اسنان بی لحازه به زبردسی ا دواره
 حل دور ندون شدنه مورحانل مقابل را آگاه ساخته بود موس حل نه
 دوکر گشدد کار حدواناب بحراندی ترک داحت و آخور انگده شلده^(۱) و
 مرلها^(۲) رسد دواره حصه سمت مور حل حوان مرد حل که نه مقابل ساحل
 سنگه شرابی داشت و از صدمه گولهای توپ اهدا یدنه حواب گس
 که مکل حا گیرس مستعظان نماد و از اندادن حصت و خاک مرید
 سر بالای که پیاده بول صعود کرد ددبد آمد بهدای عمدین حوی ا
 حدهلی مردم طلبا داسنه متحاک اندشه بحلی سکت و یخض دتم
 نموده بدلی مررب ساحت و بدن معوال دوا متصل دواره بند که
 که نه عمل شکل و مورب شده بدن از آن حا که حدر در مردم نزدیک دواره حصه
 معهدمه بلنگه از آن در ارتفاع بسدر به نظر نه آمد سوارها کنده سلوج دوا
 ساخته در دست آن دلدندرا حلی دان و از نعم و حواف لحدب و احدا
 نموده شب و روز دانه از حواء و خوشدهی و حفرکندی دمی دمی مهمل

(۱) شله ناول مفتوح و سکون دمی و معی و دمی حای مرد و ساله را که بد
 مرفوع که دوا سرگس و بلندی و ذخیره و املا آج زبرد و بهدی و کره که بد

(۲) مرله ناول مفتوح آبرر *

در مورچال مقال ریخته دست برد نمایند چنانچه مکرر مارواریان چون مونس از سوزاج سر بیرون نموده ندان امر استعمال ورزیدند و جمعی را کشته و متحرج ساختند و عیشهای آهلی در گوش توپها زده بار نامشابه عرق طهیر آوردند اراکها که بمقتضای مصالح امور ملکی باعتدال طاهر و نادر استعانت و پاس خاطر بهاراحه که در حضور بود از پیشگاه حاکم و جهانداری احکام مطاعه در استلال و بتالی مومنه به بهاراحه و در گراشتن مداد الدین حان دامت سوار و دو مدیدانه به طریق فله دار و معاودت به کهنذایب مدام مومن حان چون از تعدی زن سنگه بهمداری رعایا نالش داشتند تا مقور شدن نائب دیگر از طرف بهاراحه در حفظ و حراست بلده و دیارب نظام تمام ادبی کرب پناوت بهیر امیر ازبیرا مرحمت کش و بهاراحه فرستاده بود - بهمداری مستفید حان فاعی و ازاد تحویر را طلب داشته نمود و رقع بهیر ادبی کرب تا حسب التحكم موسوم مومن حان فرستاد و از در حواش بوش که حکم ولی نعمت بر سر و جسم شرکاء زن سنگه که مصدر ایداد و اصرار حق است از احمدآباد بر آید و دربی درگاه مداد الدین حان را در فله گراشته میبرد از استماع این پاسخ که موافق مراجش نبود سکوت ورزید و سب و زور آتش حرب از هر دو جانب التهاب یافته نخل حیات جندی را از طرفین می سوح و یوماً و یوماً تسعیر و علالت حدونات و (۱) علیق نالایب کاوه انام از حاص و عام را بای استقامت ارحای لغرید اکثری از انک و دکور دست عیال و اطفال حور سال را گرفته حوران گویان به وعان در آمده ناراده بیرون شتافتن در درو شهر فراهم آمدند مارواریان این حالت را رفا حامل خودها پیدا شده سانس برین که مانع بودند و گراستند اما بشرطیکه احدی از نقد و خمس مالیک دار نا خود بیرون برد لکن اکثری از نقد و خمس پنهانی به سارش مستحفظان برده در پورحات سکونت گرفته فارغ از اندیشه می گستند و هر روز دسته بدسته بدین متوال از مصائب شدت و مهلکه و اراسته بیرون بر آمدند و از مقابل احدی متعرض احوال آنها نشده از ورطه عدا و محبت

(۱) علیق حواسپ و گیاه را گویند ۱۲ *

دانه و سبیل ادای آن شده درین حال نظر بر وقت گریبی برادرش
 برگشته برانچه را در خاکریز و آو حال معیور نمود که تحصیل مال واجب آن حا
 آن وجه معیور می برداشته باشد و نه مردم مورحال گفت که نه شد که دلیل
 بریدن نقب و ساحل سلامت کوچه نظر آید شروع نمایند و در سه مکتب
 معینی دنیا و دین حاصل بر دینی دروازه بند بدان امر اشغال و بر بند
 و بوی را آسانه نه شب گشت که کولیل گاه و دانه برای حلب منعقد و
 در دانه ظلمانی شب نه دانه می بردند معروض ساخت که تمام شب پیش می نایع
 شای که محل آمد و رفت آنها است خبردا باشد و نگردد که بر کسی
 و دانه غله نه محصوران سد نازحد آن کولیل که حل گریل بها پیش آنها می
 مدرسی داند نظر بر مدافع کلی حل ناری نموده به حمله می آرند و کسی
 که نصای آسانی گریبان گیر می گشت دست مستحفظ می اندد
 شش را با ناز به مسدی احل داده نفس استند می ساختند و در غله و گاه
 و زریز و نیت که نه عمر شریف حمادی الدمی بسند گاه که یک اسب انقی
 ناسد بر و نه رسد ما ایلان شب سالی بانگ مزه انیم آمده به
 حوایی بر حرات نه دانه می آوردند مومن حل ندر به درین دقتی امر کرده
 مددان ا ناک ساخت و فہم نامی که ناحمی ا پیده بود که مددلی و
 نه تک در آن طرف دانی سبک ارمب کرده شد سبک به معروب کردن
 در بندن گاه و دانه می برد احب مومن حلی روحی انیس نمود که نه
 بوده نه اسداد ظن درازند و آلهایی حدادند سبک م اسبند ساختند
 گسند و مددای ندید سب حدی برندن نقب و سلامت آنها دسمی که گس
 سبب نقب بود نه اندوز حدی سبب گاهه نه آب نمود ا سبب که سب
 انقی می اقام برسدل بود مددلی روحی نامی حداد ا خود حرات گس
 و د سبب که مدد می سبب سبب مددلی سبب سبب و سبب که مدد
 او و د سبب که مدد سبب سبب سبب مددلی سبب سبب و سبب که مدد
 سبب سبب که مدد سبب سبب سبب مددلی سبب سبب و سبب که مدد

لهذا رتبه از حضور بر آمد ارکلی دولت از او در اندیشی که مدد او
 باحمد آید رتبه داد انگیزنده و نسا شود از پیشگاه معد و اعلا مظفر حال
 شدتند مسئل ساحه سلامت اقدس و اثر گردانند و احکام معد مسئل بر
 بدهد و بحسب عدم اطاعت حکم اقدس و معارفت به کفایت و دست
 باز داشتن از هنگامه و استقلال مهاله ناعلم طاعری تمام مومس حال نوشته
 دادند امیرالامار از اندیشه اینکه از طلب داشتن مهاله نعتو که بدین
 مصلحت و مت بود بهدای نوعی دیگر طاع ساحه مومس حل و تبدیل ساد
 و حلل و عزمش انگیزد حسب الحکم در استمال و برعت و اراده او حدتند
 از نعل آن واضح نگردد نرسد *

نقل حسب الحکم

آنکه شعاعت و عوالی نده خلایق نسکه مومس حال مورد عذاب
 بادشاهی باشد و لا کفایت رسدن آن عوالی نده تا و اثر حدت و بوب
 خانه بر دیارده گزهی نده و معروف بونی بر ساحل و ناسبت ط دنی آب
 معوض عکاش خانه شهر رتبه گردید از اینجا که اماب و انال بریت مهاله
 ایی سکه از حضور بر نر نه آر دگی وانه وطن شده بود معروف مومس معدس
 معلی اماب بریت مظف حال بود او را ملازم اقدس او و نواسبت
 حسره انه مسئل گردانده حسب الحکم اعلی نامی میگردد که اگر احسن دتب
 مهاله این معنی را دست او بر ساحه سپه مومس و استقلال عشر کد
 آن عوالی نده دلیل اعلم و دانسته معظ جمع به محفل بنا خوب انه بلد
 احمد آید ساند و بهر عوالی دتب مهاله امر او ده به مداخلت و بدست
 و به و رابع در دارد و بریدان معقل معد من دولت و مومس از نسکه نظم
 و حلل ناکند انگیزد الحکم بهدای رتبه و کس و خبر و نه که موم
 و حواره دتب حصه دست و نده انگیزد حوم قبح اما مومس و نون
 نش او بی مومس و بی اند مدد و رتبه سده و نده شود حدتند و کس

دو کوچ منوالی بر کنار باغات کاشیده که در سواک نادره واقع است رسیده حیدر
 رد و ناره بدن روز ممکن و حیدر دشمن را که منوالیان حائلی کرده بودند تصرف در
 آورد و حیدران و تمل در برکات باغات ممکن داران و منوالی زمین نموده
 گفت چون هنگام (۱) ارتقا و حصار نادره رسیده بودی نه تحصیل معال و احب
 نموده تا تامل حیدر و حصار امیر می میمنت نادره باشد و به تقسیم منوالیان
 و محتاجه و نادره و حصار و اسباب قاهره کاشی و منوالیان دربار و نادره حیدر
 مرد خان و در سجنه و امیر سیدی سید اشعار دار و محتاجی و دربار سرب
 روز میر انوالقاسم و دربار اسلویه سید در آله و نادره حیدر ملک چه به
 وار دربار حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 سر کدام را با حیدر سجنه و محتاج حیدر از نادره و حیدر نادره حیدر و سرب
 و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 در نادره و نادره و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 در (۳) شرف (۴) انگ حیدر و حیدر حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 حیدر نادره و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 سوهن گذشته نادره استقامت نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 سپاه رفته بود حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 و پیدای آورده شعل و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 و پس از ترتیب یافتن مرحله و ساحل و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 و رسیدن مومن خان به کپیره از نوشته نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر
 و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر و نادره حیدر

(۱) ارتقا بد شدن و از جا بر آمدن و عله و دانه که از مراغ بردارد ۱۲ *

(۲) درونک بر وزن رندوک سنگی را گویند که بر کنگره های قلعه و حصار گرانند چون

دشمن نیای دیوار آید بر سرش اندارد بهدی متواله خوانند ۱۲ - برهان *

(۳) شرف جمع شرفه بمعنی کنگره است ۱۲ *

(۴) انگ بر وزن پلنگ نفع اول بمعنی ناله دیوار ۱۲ - برهان *

[illegible]

باطن نوشته جات امیر الامراء مومن حان رسبد که هر چند بدار مصلحت
وفت در ظاهر احکام برسد مداط اعتدار ندانسته از عرم حویشن باز نماد و سعی
موفوره دسب تعدی مارواریان را از سرستم دیدگان احمدآناد کوتاه سارد - الکاصل
بعد شیوع خبر تعیری بهنداری و رسیدن نوشته حات طلب مومن حان نه
در دیک و دور فرقه سپاه که در امیدواری چنین روز شنی بروز می آورد و بدار
پاس آبرو کداره گیر بوده منتظر فرح بعد شده داشتند شادان و فرحان بدل حوشی
رفتن وطن و سکناهی مسکن و نوکری با وجود نزول شدت باران و طعنایی رودها
و ناله هر روز حوق جوق و موج فوج پیوستند مومن حان فریب یک ماه و نیم بر
تالاب نارنگسر با استعداد نوپ خانه و فراهم آمدن سپاه متوقف بود درین بین
محمد فلی حان و آقا محمد حسین برادرش که با شجاعان خان و رستم علی
حان و بهرام حان مصدر ترویات بودند با جمعی رسیده ملکی گستند و بیر خبر
حرکت خوانمرد حان که از پتن بر آمده نزدیک رسید کوچ نموده بموضع سوختیره
ده گروهی بدور نزول نمود و همداران مقامات حوان مرد حان با جمعیت شایسته
شامل شد از اجتماع خبر کوچ مومن حان و رسیدن سوختیره و اجتماع سپاه
بهنداری یقین حاصل کرد که او عرم مصمم دارد عدد الکسندن حان را که رشته
فراس با مومن حان دارد بخمال آنکه مدادا مراعات حویشی نموده در صورت
بودن در شهر فادو یافته مصدر کاری شود و از افعال شعیعه خود می دانست که
کافه رعایا و عامه برپا همه تشنه خون اویدند ناندک صدائیکه بلند شود بلوای عام
در حیرت اوزانه از باب تحریر و رحیم یازر حان باز دیگر تکلیف نموده بعضی از
پیامهای بی سروپا که یافته بود ربانی حواله کرد -

ر با گفتنیهای بیهوده گفت گهروار حرمهرا بسیار سمع

و بود مومن حان روانه نمود هر چند که بود از باب حرد واضح والای بود که ازین
پدعام ربانی تحصیل حاصل است خون چاره ندانستند در عین شدت باران نه
سوختیره رسیده طاهر ساختند مومن حان دو روز دیگر مقام وزیده کوچ نموده
موضع نسو معموله یتلاد هفده گروهی بلده دائره نمود و مرستادها را رخصت کرد

قتل برده می‌باشد که ن دا الحمله بود زانه کرد و خود را بداریل و بندان و خبر
سکال مسورت شده ری محفل گفتش آسانه حدی در اندیشه و بدینکه
گرواند حور می‌باید بدو دهنه سخی شقام عزل به مدلت و حوای به آمده
بودد اکثر در نظر بر دمعاشی خود بشعر از بشعر اندیشه ناک بود به حد
به نظر تأمل و تعمق بحال سکنه نلده نگریست احدی از متصدان و اسان
و سانه پیشه صاحب اسامداد که سرورده و اسمی داشته باشد و مصد اسمی تواند
شد سولی حدی از بدشلی نادشلی از نائب دیول و ونمی و ادلی و
و متصدان محفل کهنه نارجه که برای نام برعلات مائده و آنها در به علت
عدل نامی و عدم استطاعت فعل و حرکت به کم و بیش ساحه می گرواندند
حور عریضا بر آوردن آنها را مناسب بدانست بهادی که در ظاهر حور
باشد حدل کرده به عدول گرایش پیام عدد الحس حل دثب دیوان و مستعد
حل نامی و علی محمد محامد الدس حل نائب بخشی و دبع ن فدی
نرکه و رحم یو حل سارول ا حوای بجوای رحصت نموه و بانفکه حور
حلش ا از ال دیول کرده مطلع را حرف ساحت بدعام آنکه موس حل ا
نهادده نگریدد که دتعل دست از شفا به آزایی و انداحس حل به بدست
گروه نموه نسج عریضت نمید حور می‌باشد که حصر و حقیقت حل ا بوسه
است بدو نمکه حور برسد به عمل حواید آمد رسیده تا که متدو بر بد که به
بدد کهنه‌بیت شدنده بقول آنکه نقل که که عمر نمی باشد تمام گرو شد و به
یک شعبه به الحاروف سی داد به من قسم حور می‌باشد بون بهادی سد
که نموه از نسجه خلعت و بهاندی بدسو بحال و بهوا است بهدق
احکا اسادل مدید بهادی از راه ظفر بهادی این بهادی اکمل اسادل
بهداسه و مادامه موس حل ا ال و دل آسانه و لاج بر بهدی بهدی
ا که مصراع امر بظمت دالک و کب موس که اگر حور به حور حور
کرده شدند بهتر وادی بهدی نموده بهدی و بهدی شود ا به که
موس الیانه به حور بود بهدی و حلف ا مدس ندسه ا دد امان

اعلان و اعلام و یافتن شهرت به نزدیک و دور به بواحی بوب شادمانی امر
 نموده فعل حکم اقدس را بهر قاضی کهندایب و برد عدد الحسین خان نائب
 دیوان و مستعید خان قاضی و ارباب تحریر ارسال داشته بوسه که باتفاق یکدیگر
 بهمداری را رافع گردانند - شیر خان از استماع رویداد عدد از دهکالم کارود
 تعیناتیان بهمداری را رخصت انصراف داده خود دسب از مراقبت طرفین کوتاه
 ساخته در دایره سیمور رفته تقاعد ورزید عرب شهر عمر المظفر عطاسی سال هزار و صد
 و چهل و نه مومن خان بر تالاب در بکسر در سواد عدد داخل حیمه گردیده
 مسرعان سریع السیر برد ریدکوجی که دران بواج ناشد او متوقف بود فرستاده
 برد خود طلب داشت و فدای الدین خان عمه راده راتق و فاتق مهمات
 و محمد مومن برادر راده را بخشی و محمد زمان بیگ همراه را داروغه
 توپ خانه مقرر نموده به نگاهداشت سپاه از سوار و پیاده مامور گردانید
 و نوشته حات طلب حمایه داران با طراف و حواب فرستاده جوان مرد خان
 را نوشت که با جمع شایسته خود را ملحق سازد و از اتفاقات همداران
 اوقات چند صرف توپ هفت خوش ازان حمله دو صرف پله رس که هریک
 مقدار سب آبار پخته شاهجهانی تیر داس و معتمدان مهاراجه از عدد سورت
 خریده بنابر سهولت بحمل کسی روانه عدد کهندایب کرده بودند رسید مومن
 خان این معنی را امداد عیبی و فتوحات لازمی تصور نموده بساحتن اراده
 و لوازمه مصالح آنها اشتعال نمود و ریدکوجی حسب الطلب آمده ملافی
 گشت و گفت و شنید معامله میان آورد - فرار برادر بخشی بامناصحه صوبه
 سوای محالات نداده و پرگنه حویلی و عدد کهندایب بشرط رافع و احراج
 مارواریان به عهد و پیمان و موافق مؤکد نایمان افتاد و مصالح طرفین بچیرام پیشکار
 مومن خان باتفاق معتبري از ریدکوجی برد داماحی را و بنابر تاسدس و تشدید
 اساس و استحکام مواد فرار داد مفرزه و برای نگاهداشت جمعی از سوار
 و پیاده دکهنی رخصت شد - بهمداری بمجرد مشاهده فعل حسب الحکم
 و رسیدن خبر بر آمدن مومن خان حقیقت حال را با نقل مصحوب فاصدان تیر

گردد و بهر حل نایب راجه تحت سیف را از مصون حکم آگاه ساخته تکلیف
حالی ساحل مکل کرد چون استیلائی داشت دنگ رد و خوردن و مت
و حوالن مرد حل آن حار را مانع گردید ظهور این معنی موجب بی استیلائی
موجدانل دنگر گشت و بهمداری را جلش شر دومهم رسد حوالن مرد حان
کفقت بدست آوردن و مداخلت اده موس حل نوشته آگهی داد و ا که جسم
انظار د شاه حار داشت حسب الحکم موسوم خود اطرر ساخته بدستور
معهود و غناطه معمول به شرایط استدلال و تقدیم آیات پرداخته گردید و مصون
را به سمع حاضران رسانید.

نقل حسب الحکم بمهر امیر الامراء

آنکه شجاعت و عوالتی دفاع جلالت و معالی دستگیر موس حل مرد
عقالت بدشاهی رسد از حدیقه اسام و انواع نام و نوازل احد و حیر گوناگون
بعدای نایب نظام موده احمدآباد و کفقت حبهایی مرید برای مال مدبره
و تحصیل ر سر مردم از ناشدگیل سه بدعت و کرات معروض حدت والا گردیده
شر حدت از حضور اندس نامان مرتب مهالعه ادبی سیفک دنگد بلغ و مدعی
سدند بعمل آمد داده به کرد لهدا از دستگیر سطوب و حلال موده دانی احمد آرد
از مهالعه بعد رسد و حکم اعلی لعلی عمد دایب که آن عوالتی رسد و مد
شدن موده از مقصود ا بددست موده حدت رسد و نایب مدکر ا ا سه ر
آند و نگداند که بد دایب حدت ل دایب حور و ظلم بدستور از رسد و احدی
را اذیت رسد و با سندن موده دل مقصود مت طلب رسد و مرد رسد رسد رسد
حور دانسته رسد و اوج در حدت معنی رسد و رسد رسد رسد رسد رسد
سم رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد
ماند رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد
رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد
رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد
رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد رسد

اراجا که هر امری در کرد و مباح خویش است مضاراً بنابر امری که ذکر آن
 مناسب بدین اوراق ندارد امیر الامراء از بهارچه رسیدد کشت و عقلت
 القلوب و الانصار دل و دیده اس را از مراعات جانب او در کرداید در عدد عراس
 در آمده می اندیسند - ستم دیدگان کجرات اردوی معالی ظهور این طیفه عینی
 را از مساعدت و مباح و یاری سخت تصور نموده تیر میراد هدف احاب رسیدد
 یافته دلاکین را تخته کرده بستند و دست از داد و ستد سودا و معامله کشیده به
 هئیت مجموع بدرگاه مدلب پناه تظلم و بیاد نمودند و ادا اراد الله سینا پیشت
 اسانه درین ضمن که امیر الامراء در تحویر مصوب بود پوسته سکایب امیر
 مومن خان از دمعاشی بهمداری و قصد او از سابع و تحق که کمر بر انداختن
 او را بسته و شیر جان را روکس ساخته رسد امیر الامراء پاسبان دوست که اگر عهده
 برآئی تواند کرد حسب الحکم اعلی در امر نظام عطا میگردد مومن خان در
 تدبیر این معنی شده جوان مرد خان را بهبهانی که ستم ذکر یافته از بهمداری
 که مطمئن خاطر بود و در اندیشه تقاضای سپاه و استخلاص برادر متخیر در
 صفت دیگر کناره گرین بود به بیان فوجداری پش و عدوز حکم امدس مستطهر
 ساخته و بمواعید دلپذیر امدوزی وعده نموده دریافت خود در انتراج حکومت
 از مارواریان و احراج آنها دعوت نمود و او که بیوسته متعبد و منتظر چنین
 لطیفه عینی بود بقول آنکه کورچه میخواستد دو چشم پیدا مند داشته احاب
 کرد - مومن خان در باب صدور حسب الحکم در امر نظام تمام خود و حکم
 تعز فوجداری پش شرط رفاه و سرانجام مهام بادشاهی تمام جوان مرد خان
 بمصمونی که التماس نمود در اسرع اوقات مصحوب فاضدان و سر رسید مومن
 خان از راه پخته کاری حکم موسومه خود را متخفی داشته بنابر حلال افگندن
 و دو دله ساختن مارواریان حسب الحکم فوجداری را بر جوان مرد خان فرستاده
 ترعیب و تحریص بمداحل پش نمود و خود گونس بر آوار شست تاجه صدا
 بر حرد - جوان مرد خان بمجرد ورود حسب الحکم حمعی را فراهم آورده سارن
 محمد حدک کهوکر فصالی شدگیر نموده بلده پش در آمد و مصداتی شریک او

صوبه داري مومن حان كه بعد از گرفتار شدن
 بضافه مصب و عطای خلعت و خطاب بهادر
 و حكم يالكي چهاردار و در او احرايلم حكومت
 به و الارقيه مصب شش هزاري داب
 و خطاب بحكم الدوله مومن حان بهادر
 دلاور جنگ و مدور فرامین سر
 بسندي يافت و ديوانی طالب
 علی حان بیانت عند التيسیر
 حان و محمد اسد الله

بعد و بداد مادمه بهرام حان آتش ظلم و عدول ماولان كمال التیاف
 و دیرت كه حاكم و بررامی سوخت و دید و فعلی مظلومین عم دیده و دلت
 مملوین سم كسده در كند خرج اندر بیحد اسرا ملوا از مدد و بهد
 و اسطفا بون و مغلّت مهملعه كه داس اول بختو انو اومب داس
 و مری بودن امیر الامرا كه راتق و فتنی مهمب سلطان بود بختو عمل و عمل
 مدی در ملاحظه سان نمی گریست ملوا به (۱) تسخیر جمیع سكه بداح دل
 اسفل داشتند كه (۲) تدبیر شان هر حال و ملل مدی برفتی فداست و مملوین
 معد و بختو بختو صاحب دیب گتاری كه نه از دوی مدلی بسودار
 مملات می بدادند به ملاحظه حاكم دای امیر الامرا حلی دل ا ح ده
 حدات كسولین لب به شكوه و سبب و ظلم كه مملوین بدادند مد مد ساد

(۱) تسخیر مملوین گریست و گریتم ۱۲ •

(۲) تدبیر مملوین اول و كسولین و مملوین مملوین گریست و گریتم ۱۳ •

حدود دیدید - نه کار بردن سم وائل یا افکندن چادر آب انداز سپردن نقد رندگانی
و می رهناییدد نوعی و اعمه طالب آمد که بعضی نکلان و اندیشه ایکنه
شاید بودت گریب و گیرند در سرایب کند بسکه درین دلب محتجیر و متعمر
کشت از حور و حواف افتاد مجتهد حدون شده در گریب - * نظم n

رعایای مسکین نه تنگ آمدند / ر تکی نه گام دپاک آمدند

ر ظلمش وصال ستم دیدگان / شب و روز میزب از آسمان

بسکه ناله مظلومان و دریاد ملبهوان بلند کسب گوش کوبیدان ماله اعلی زاکر
ساحب ظلم حقا پیدگان ملروار بحدی انجائید که شیخ جسمی ندیده و گوش
نه شنیده بود اران حمله اندکی از سید و مستی از حور آند مسکینی بدست
ظلم سان گرفتار آمده قید کشت آن سبکین دژن محتصان فرستاده زن بچه
اش را کشیده نه فله می آوردند - چون آستان بود - شکام بر آمدن سنگ
سست در فله از حور اسقاط حمل آن معینه ملبهوه کشت - بعضی از شایع
اندیشان ملرواری که عدوان تجارت و عوامی وارد این دیار شده بودند از مشاهده
دمعاشی بهمداری از مال کار اندیشیده دست از داد و ستد و معامله کشیده
در فکر سر سلامت بردن خودها افتاده قریب دو هزار کس زونه ملروار بهاندند
بالجمله مومن حان ناستماع رسیدن شیر حان نه کپیره چشمه نداشتش سپاه
حاری ساخته ناستعداد توپخانه پرداخته ناعمیب و دیم و حدید از کهنایب نه
پنلاد آمد اتفاقاً رینکوجی که نه عزم روانگی بروده دزان نواح رسیده بود کسان
حدود را فرستاده نا حدود مواضع صاحب و گف که چندی در همین صلع
متوقف باشد تا از پس پرده عیب چه نه عرصه شهود آید شیر حان که نموضع
دهکام کاروه آمده اقامت داشت نا نظاری عبور رینکوجی از دریای مهندری
درنگ ورزید - بهمداری بیر دریاب حرم مومن حان نا فوج در پنلاد استعداد سپاه
و توپ خانه نموده عزم مصمم شناتن نه پش گرمی سیر حان گوش بر آوار
روانگی رینکوجی می کشید مومن حان ناستحکام فلعچه پنلاد و محاطط
فصده نتعین ساختن مردم کاری خاطر جمع نموده نه کهنایب برگشت و عدد
الحسین حان رحصب شده نه احمدآباد آمد *

[illegible]

و دکنندگان بصوب بهیل مال راه ماروار پیش گرفتند و پرتاب راو ور دیکوجی از دھدوفه نه کولوار و کاتبیا وار راهی گشت - همدین اوان خدمت کرور محال کثرت پارچه بموجب سد حضور نظام الدین خان خلف مولنا نورالدین معرر گشت بعد اظهار بهداری نائب او دحیل کار گردید و محمد پهاد خان حالوی نه بیاب راه نخ سنگ نه موجوداری بلده پشن سرگرم کار شد اراجا که معدمت چوتنه درس نه شده بود پرتاب راو برگسته نه دوله آمد درین ولا بعد آمد و شد بیا مبران مرتبه بعد احری و گفت و شنید فرار چوتنه افتاد و برهر نام بددت بوکال واحد چوتنه برگه حویلی بموجب فرار در راجپور آمد پرتاب راو و دیکوجی از ممر استقرار چوتنه خاطر و پرداخته معرم بروده تا کنار دریای مھدیری رسیده بودند درین صمن بنابر نوشته داماجی نه صلح سورتیه شتافتند چون راه سلوک نا مرهته مسلوک شد موجوداران و عمالان را بهداری نه تعلقات آنها رخصت نمود - رعایای سده بورجات بنا بر ادای وجه بیوره که داران ایام بتاری مقرر شده بود عملت عمارات را فروخته ادا می ساختند و اکثری دسب از خاتمان کسیده فرار بر فرار گردیدند -

و خاتمان بطریق جدا شدند که عقل در و بنامد بحیرت سپهر علی را بهداری مدادی بر آورد که احدی عملت خانه خود را بدون حصول اجازت فرود نیارود و این بدعب بیرار و بیادگاری صورت استمرار یافت - بنابر داران هشتاد و چهار قوم جمع شد بعضی سرها شکسته و کار و حدجر گرفته مستعد نه خود کسی بنابر مراحمت بیوره هنگامه برپا نمودند بهداری از بلوای عام اندیشیده بیوره بنابر داران را دسب برداشت همدران اوان شیرخان بانی حسب الطلب بهداری بموضع کهنه رسیده بود ناحمدآباد آمده ملاقی شد اراجا که نا مومن خان سوء مزاجی داشت او را نه بیاب تحصیل پیسکس و موجوداری پتلاد از تعیر مومن خان و برگه دریاد و لهر ماترو مؤننه مقرر ساخته روکش نمود و شیخ محمد عافل و میر محمد رمان جماعت داران را ناحمدت بانصد سوار تعذیات نموده بتواضع پارچه و دصت شمشیر و نه شدکر داس پیشکاش دادن حلع

ادب الفت که اکثر انداس یافته حد دل مالفت به نظر ننماید بدالت رحم
 ناور حال معظم الدین حسن حل ۱ در خانه خودش بسیده • • • • •
 ناگزیر گهر سرشته تقدس است تا ناک اگر ملک شود انفس است
 و محصلان شداد و علاظ برگماشت و به عطف و حسودت تمام به ده شرا رزیده
 که واصل سارده محتلفات شمع الاسلام حال حواله او نمود که بمعریض تبع نه آید
 آنچه از دل به حل آمد واصل ساحت تنه را از خود داده انرای همه نمود
 بالعمله ریگجوی از ننگهای حصار بیدرگرم بر آمده باسعد دل در دست او رسیده
 ملتحق گردید و از رهنمویاران شمع دریای مهندسی کهنی کنای بر ساحل د
 و انبرک دوازده کوشی بلده رسیده موانع حقد انصاحب آورد و بعد
 حوس از مومس حال قطع شده امداد و اعانت کرده بود بحوال مرد حل که از
 سل گرفته بدین عدم انصل وجه بدخواه دال و حساب کسی نگرفتند به بد
 کفره داشت نوشت که احدی از بدخواه دال مزاحم احوال نتواند شد بدظن
 جمع آمده شیک شود اما او از راه در اندسی که دول و اعل مواریل اعتماد
 را بسطد او در درون را و بمای غلغ و انبرک را به تحصیل آورد و وجد
 بدل شرا حده به بلده پیوست در باب آورد دکنه حوالی احمدآورد نه آمده
 بمجمع ولاد و از انجا بصورت بدینوز و جهان فله بدوله به ورت نمود و بیع تقی
 حوبه مصحوب محمد اسمعیل ساکن آنجا بود بهدای رسد و بدعت که
 و شود بیان آمد مریب نگریت لهذا بدین راه مریب در خوا سوله نه صل
 دولت گراشته به بدینوز شامت حمدول اوان گدیهایی که جماعتی دهی از
 گرفته بود رملیه سونک در راه اید با سجد دانده سده آید با صاحب نه آورد
 و اکثر سکه رله دال و موقوف بدفکر و مقصد دند که ا حدیسی دال به
 سکونت داسد از آمد آمد دکنه که به سعب حدل کپینه بدده بدده بودند
 بهدای رفدال سده دست اندازی نمودند و مریب ده یک وجه آمد
 و حدس آنها بداح ردند و مدوجه دین میر گسده به مریب و سب بداحه
 بدین حدیسی بودند آن حدک به کپینه بدی بدل بدده به نمایان

بردیکی موضع سرکهیچ رسیده بعضی از پرتال و عقب ماندگان و امید سده
 راجبوت را که رخمی در بالکی می آوردند گرفته بردند بهنداری از رسیدن پرتاب
 راو ناستحکام برج و ناره و محافظ دروب حصار پرداخته نگرفتن بیوره و مصادره
 دندار حذر نقصان ایام محاصره باهتمام تمام بیش از بیش در آمد کافی انام از وصیع
 و شریف از ظلم و ستم بستوه آمده فاجسته دل از منسکن و موالی آنا و احدات
 حویش برکنده راه فرار پیش گرفتند اندران سال شیخ الاسلام خان که در هنگام
 دعای حامد خان توفیق حدری حج بید الله الحرام راد الله شرفا و تعظما یافته
 معاودت کرد از وقوع آشوب و فتن که یوما فیوماً در احمدآباد نه ظهور پیوسب از
 خوف آنرو در بدر سورت کناره کشیده گوشه عایب اختیار نموده سرمی بر
 قوت بند و لاش او را دندار بخاک سپردن در صحن مدرسه بنا کرده او باحمدآباد
 آوردند محمد مجاهد الدین خان برادر راده اش نائب بخشی و فاع نگار احارت
 در آوردن تانوب در بنده از بهنداری حاصل نموده مدفون صاحب - از اینجا که شیخ
 الاسلام خان از عهد حصر جلد ممکن و بعد آن بخدمات و سپردن حاجی راب امرایان
 عظام می پرداختند چنانچه مکرر سدی دگریافته علاوه آن تمول و رداری و از قدیم
 الایام شهرت تمام در خاص و عام داشت - بهنداری نوا نمود طاهری تمهید
 نموده نائب دیوان صوبه و فاضی و ارباب تحریر را طلب داشته و معظم الدین
 حسین خان همشیره راده شیخ الاسلام خان را که در هنگام کار پردازیها رتی و فتن
 مهمات اکثر با او بوده برهمونی و کاشتن گل حیر رحیم یار خان نا حدی از
 معتمدان خود همراه نموده به صطوی اموال و فلم بند ساختن اثاث الیب
 مرستاد تاسه روز متوالی که سوای فرش و خیمه و مسی آلات و چینی و کتاب
 خانه از طلا و نقره مسکوک و غیر مسکوک چیری طاهر نه شد دوشته - گویند که
 بهنداری هنگام شب که ملاحظه طومار تفصیل می نمود از ظروف مسی آنچه
 مرعوب او بود در پرده شب متصرف می گسب چون در اسباب طاهری آنچه
 منظور و مرکور خاطرش بود به منصه ظهور نیامد بگمان دیده بکفر یک دو
 مکان که طن آن می ریب پرداخت هر چند که بیشتر کایب کمتر یاف و از

نداشت بدیع الوقت می گزافند روزی در انام معجمه مرشد حاسری
 نموده مکان بوس بهمدانی را در نظر آورده هنگام نصف النهار که سوا گیر
 بود و اکثر مروجان دل بحیثه لایه دایره قمریات سری فیه تصرف را عصب
 شمرده ترب داند سوار از حصار حلوزر ناحی آورده بهمداری که با
 حدی از متصور عمل نشسته از رسیدن اس نانی ناگهانی دست او را حطا
 کرده یکی از بختانهایکه در دور نالی موش سراسر متوالی گشت حدی
 مرشد حوس او را بدقتند بلا تصرف عطف عمل نموده در ده حصا در آمدند
 الحاصل ترب یک ماه دایره معجمه آنها مرداحیه بعدا را ترب روح و دنیا
 حصا رسانند و در بدین اندیشی دایره و درش آتش بود که پوشیده حوس
 حان محتر در رسیدن ترب را و براد داماحی و دوحی ناگه با جمعیت ترب
 در سوا رسید بهمداری او اس معنی را حمل بر بهمد او که در عزم حلال
 اندازد نمود که دایره حواس و سده در صدی مول موش حان گواهی دادند
 که ترب او در دایره بهمدی می نمود دیگر ملاح وقت در تصرف و رنگ
 بدیده لب از معجمه باز داشت و در انصاف اللیل ده ترب حدی و ادا
 در کسی و اردو را سمت احمد آباد کسل سحاب و حود شگام را و شب
 آمد آمد از در دیر و براد آورده معجمه اس از اس و در اسه در
 جماعتش که او را در محلت تمام در بود سب رنگی سده نمودند لب
 نکر و دل بازگی زده نکس حاتم " " نور و حاتم که از نکر گوی سب
 می بودند

یکی حده انگده در حدی در که اس دیگر در سر اسل در

و رنگ حلز آمد در ده اس اس نامحداد سده پیکوچی حوس حدی
 اس ترب را و دایره در حوج در اس رنگ در به وقت نمود س
 در معال شدن ماحوا جمعی از نکر درل حوس سده را بدین سده و آنها

اس و کتر بهی سب سب در معوج و کتر معوج دل و سب سب سب
 اس اس و اس و اس سب سب

[illegible]

۱) نومن اول و دس مجهول رسیده و همه مفعول های رده هفتم را گویند که صد و
۲) در باب آن صد مفسر گویند که هر کس است و در اصطلاح علمای لغت و نحوی که
مفسر و مترجم او است آن را صاحب نومن گویند و مفسر گفته اند که در هر صورت
نومن است ۱۲.

اردوی خویش نمود - چون فریب المساوت بود نالدک رد و خورد خود را رساند -
 اراجا که توپی چند فیتله بدد در پیش روی مدرل گاه چیده بود بر مرهقه
 حالی گسب و سنگ تعرفه در جمعیت آنها افکند و مادد بدات الذعش
 پراگنده ساحب رینکوحی از ظهور این معنی در همان نزدیکی مدرل گریده روز
 دیگر گسب و شنید استقرار نائب چوتنه بدان آورد - مومن حان بمقتضای وفات از
 در مصالحه در آمده پریوف و تسلط اقتدار رینکوحی بدش از پیس گردید و چوتنه
 این طرف دریای مهندری بر داماجی مسلم گسب و او بدر در همان زودی نا فوج
 گران در رسد - معدر حان نانی که بدان رویداد هنگامه دکهنیان در برگدات
 متعهده به تسخیر و تحصیل مال واحب چنانچه نایب بتواند
 یرداحب و حسارت کلی دیده دسب کسد و بدان اظهار احوال ناحمد آباد آمد
 و بتخواه داران بهنداری متقاضی گشتند چون عهده بر آبدود برای حفظ آب و
 جمعی از گجراتیان نوکر نموده در حائنه خود متقاعد گسب و چندی بوعده
 و وعد گردانده روزی بدسب آویر شکار سوار شده به رادهن پور شتافت -
 الحاصل رینکوحی به داماجی راو ملحق گشته بفسده دهولقه آمد اراجا که
 موجودات بدون ادن بهنداری به گماشته هلی او بر چوتنه دحل نمی دادند
 مصدر شورش و فساد گسب و اکثر فوجداران از خوف به شهر آمدند *

رفتن قلعه بیرم کانم در تصرف مرهقه و بر آمدن

بهنداری بمقابله رینکوحی و تحسن جستن

او در حصار بیرم کانم و محاصره نمودن

بهنداری آن جارا و برگشتن بی

نیل مقصود

مقرر شدن کلیا نام نا حوائج مارادریان از تعیر شیر حان نانی به فوج داری

بیرم کانم درین اوراق سبق ذکر یافته اراجا که سوار سینه دیسانی از در آمدن

• پنکوحی مسند گسند را می شد اعتقاد پنکوحی در نه شمس اراده بر او می آمد
که در بنی ظریفی تقاضی فریض دست داد و پنکوحی از گرد راه سنده و از کم
و بیش بدید شده سرکی برکی خود را بر حریف رد • نظم •

دور و سوزان بر انگیزد حوائل هم از دوسو بچند
به شمشیر غندی و ترک سلی به دیگر آورند دکنش
تصا را سر کندهای در حمله نصرت از نا به آمد و غندی گسند گسند
و برخی حسنه حسنه بر آمدند کندهای دلی مقبولیت بدو ده شکست
فاحش خورد و اسل و حنرا بنای طبعه موحدا بر بنی بناد نظر به سلقه که در
موس حل داشت آمد موس حل که بسامع غنچه آائی پنکوحی از
کندلیت بدادها آمده بدین قصد اقامت داشت بمصلای وقت فزنی
(۱) رسیده به سلوک طاسی مسند صاحب و او شب را گزاردده در دنگ و
بمسکن نهاده رفت و بهس پنکوحی ده حقد دست مقدم و رعایای برگدای
اطراف و دین جوع آردند و بدین معنی (۲) مکنس را به دای صوب آمد
موس حل که از اجتماع آمد آمد او بهرم مدای از حمله کاه خویش به حمله
سپلی اسدند بود حمعی از سواران خوش اسبه که سول سوار گویند مدعی
نمودند بدوی حل بهتسی موس حل فاحندی ا گنجه آان در حلوی نموده
به ادا گدن سیراه آنها با چند فاحش شمان بهد و جنگ به کس حل
از مضای آمدنی گولک بنگ بدوی حل رسیده به لطفه عداقت اس و ا
گنند می دیگر نهاده و پنکوحی که ماضی به ست آنها گنند به س به
آفت فزاین آمده خود از موس حل سدد بهتسی ا بدای عداقت
او در بدلیعت آتش که از سندی مرچنه دای اسدند حل به س و آمد
بدر آمدند بهی از آنها نا به داد که بدین حاور به اسدند بهتسی و موس حل
بعضی از دمی متدلیل به جنگ بدو و بنگ به بدو و جنگ اکل قصد

(۱) برل هم بن و سکن دای مملوکه آتیه و بنی بهس میا ساند

(۲) مکنس به موصوفه جمع کردن غنای و غنای گنند و نا گنند

داری مومن حان منقصدی گسب صدر حان نائی بطریق اجاره متعهد شده
 شتاف چون بهداری را از طرف بهرام حان اطمینان قلب حاصل گسب کلال
 چند نام معروف نکلیا را که در رمه سائرالداس بود از آنجا که درس (۱) مدالست
 و (۲) تللیس را از اندلس تعلم داشت از تعرشیر خان به فوج داری بیرم گلم
 حمعی از مارواریان همراه نموده فرستاد و شیر خان به آمده نارادۀ ناره سدور
 محال حاگیر بموضع کپیره آمد و سدد بیاست فوجداری سورته از انتقال بهرام
 حان بنام محسن حان حالوی او رسید و مخلص حان حاگردار محمود آناد
 بنابر ملاقات مومن حان به کندهایب شتافته حددی اقامت ورزید *

مقرر نمودن اومان بآئی چوتبه این طرف دریای
 مہی را از تغیر کننہاجی کدم بنام داماجی
 گایکوار و آمدن رینکوجی به نیابت او
 و جنگ نمودن با کننہاجی و شکست
 دادن و وقوع جنگ با مومن
 خان در سواد قصبہ پتلاد

همدرین سال اومان نائی چوتبه این طرف دریای مہدیری را از تغیر
 کننہاجی کدم به صمیمہ چوتبه آن طرف به داماجی گایکوار مقرر ساخت
 و رینکوجی نامی به بیاست او نا فوجی از آب مہدیری گریسته نارادۀ مداحلب
 در آمد و بنابر بددوست و برداشتن گماشته های کننہاجی برد و حور
 و ناحف فریات پرداخت کننہاجی در جہب ایستادگی دحل بسرعت هرچه
 تمامتر خود را بموضع اندد موگری معمولہ پتلاد رسابد و نارادۀ مقابله و بر آوردن

(۱) مدالست ناول مصوم فریب دادن *

(۲) تللیس بحیلہ کاری کردن *

اسی از (۱) نفع و لذتی بهرام حلّ بقوی نه گزاشده معذول گاه حوس آمدند از آنجا که بنابرین و بهندازیان ممکن گردیدن بهرام حان را در سربه متحلّ خود می دانستند و آنکه نه متعلقه شل نمی گزشت بسهل بدن و هیچی عیوب گرفت جمعی از آنها از آن دو اندسی گاو نکوس موس حان سده نمیدادند نموده بهنداری را ظاهر ساخته که او نظر برانلی حسی و معنوی اول سده عهده داندقی را فرسوده کمر بهرام حلّ بست که ۲ بدن حان استقامت و این معرکه نیز ناشایسته او بر ما گشته بود علاج با این ست که نه شمع گرمی او را از منل باند داشت که دیگر گسسته سرورده داسه شد بدن عیوب نیست و بدن باک نامیرا و معالجه کوشیدند بهدای که بهر از سل و تک گونه ناموس حلّ استقامت داشت و نیز حد حد و مدت بهر حلّ متعصم نه گسده دو اندسی را با فرموده بدن حکایت شمداسان سم آاز نه گس اما این از سرسده نموده زینت بدن حان و عا گردید حدیقه نصیبی از احمدیه متوا میریختا نه اسده و نازل دقتی آن برداشته داسه بدن داده ما تم گسده نه معذول ناشایسته می سرانندید تا آنکه نه رفته این دعه گوش نه موس حان گردید (۲) نسبت خاطر بهم سده (۳) معاصی نموده و از بهدای حصص حمل کرده تصوف که خدمت شدمت سعدان ایام که امدهاج متعلق بود م بد استعاف مزاج از حاد استبدال نامحدآرد آمد و بهدای نه اند و بدن حاراحت رب دو مده نه استقامت و نه رفته سن حصول صحت حلّ عهده آمدنی مزاجه درپ بود نه سم دیگر مزاجه نگه دنده نه بلده معذول نمود و بست از دسده ۱ نه تصوف و عری که نه معاصی نه بهر حلّ سم سده ناهد و حر و گرفت و گنر که معاج فانیس نه عهده صحت دست کسی معذول بود استن سم بهر شکست برگشته نموده را نه سرور و در نه نه

(۱) نه نعم اول روحی آن

(۲) سم بهر اندکی

(۳) نه سم بهر معذول نه سم

معارک شریب ناگوار اجل چشیدند بهرام حانی نامی بود که در طرف
شد - * رباعی *

ای چرخ فلک شکار کردی همه را   دل برده روزگار کردی همه را
نامی بهمدادی و مرادی دادی   خوش یک یک بر گزار کردی همه را

سید نور الله و جماعه داران و لشکریان که پس از گروشتن آب از سر از نوم ععلب
بهدار شده مستعد رزم و ییکار رسبند عرصه بدر را از وجود سردار خویش تهی
و از مخالف پریدده هر کدام پیس و پس ده و اردو را بر حاکم گراشته نه فکر سر
سلامت بودن ازان مهلکه دل گسل افتاده در رفتند مارواریان را که این گمان
نبود چون مددان را یک ناره از وجود حریف حالی دیدند دسب نه بهیب
و عارت اردو از باطن و صامت در از ساخته مانند حوان یعمای ترکان در بودند
رتن سنگه بهمداری از روی حرم و احتیاط که لسكر مخالف عطف عدان داشتند
مداد درین صمن حبله باشد نا پناوتان نامی و مرد مان کاری در مددان ایستاده
در تعحص و تجسس مآل کار بهرام حان که حبری بداشت بود که ناگهان یکه
سواری (۱) بلارک همدی آخته - * بیب *

ربعض و دغافس دورای و دو روی   زبان آشتی حواله و دل جنگ جوی
چون برق حاطف و ریج عاصف اسب تاران بصوب رسا مرده فتح گویان مانند
فضای آسمانی بران بهمداری رسده چانک دستی نکار برده مرده بعد احری نه
دو رحم منکر نمایان یکی بر دصیه و دیگری بر شانه نواخته نه تهیب و مدارکند
پرداح حاضران او را در میان گرفته بر حاک هلاک اداحتند و معلوم نه شد
که چه کس و از کدام مرقه نوده هر چند بستر جستند کمتر یافتند گویند که پس
از پراگندگی چهره او را نآتش سوارینده بودند که تشخیص نه شود بالجمله
بهمداری پناوتان را بجای خود تا و پرداحتن مردم از بهیب و عارت گراشته
رحمدار نه خیمه برگس و نزدیک نه یک پاس و بهم از روز بر آمده مارواریان

شد و شقام دهنش شهسوار زینش سهر روز و روز قرار بهائش سدش شب در مرحل
 بدش روز دراند از انجا که اکثر لشکریان و جماعه در آن که بدتر حیرت حرج بر وقت
 گریبی ملت عظم بر بهرام حال داشتند حیدل و معی رسیدا دگراشده اطعم
 بر نرسودند مرحل شرا حالی گراشته بعضی در جانبهای قصه که بود آمده
 بودند و برخی در حمله که نزدیک بود راه ازلی ها که طوائف معینه برای عسرب
 همراه داشتند باسراحت می برداختند و بعدلری و ملوایان را کم حراب
 میداشته و نوع ایندوانه بحواب و حیدل شلی نمیکششت و حیدلی از حرابتر حدس
 و پیدانگان بر مقدار که آنها در بقول آندک
 • مصرع •

ألوحو نألو فکرو رنگ بر آرد

نه عقلت و بدخبری در مرحل سرمی بردند ا سدن ناگهانی ملوایان
 ساسمه از حواب بر حمله حرکت المدیوحی نموده سرپا نرسیده و قرار نهند بهرا
 حالی که بدون حمله نا حیدلی از محصورین و شم مجتهدان ادیب داشت از
 مسنددا این ساسمه بعضی از روی جلالت و بهر دانی از ملت موافق و کدوب
 محتلف نندرسیده به برف ده معدودی که حلیه بودند سوا گشته به حیدل
 ملوایان بحواب د آمده سر از بر حریف گریخت و بحدک گونه دانی د بوس
 از انجا که شرمه مله ملل بودند مله ازلی ملوایان بدوش حله زده بود و خود
 بداد حیدل انو براب ولد ملطع حال و سرلی مهر علی حلی و مد مله شم
 حمله دایر و حیدلی بد حله شهادت دتر شدند و خود در رحیملی حق ساسمه
 و دده برداشت محمد علی حلی که حسب اطلب از کوه که ناحیه می سب
 و بوب و حرج همی شب واد شده بدتر رفتا شب و دده به ساسمه معروف
 گشته بود و معدودی از اسدج دنا گسی هفتاده به محاصره واتی که بهاء
 حلی رحیمی ساسمه حلی به لاله گریخته و نهاده ا یک دند او را که آمد حلی
 بی نداشت بد ساسمه بد صوب سب واتی گشت که ساسمه یک نه ساسمه
 مسلم ساسمه از انداخته ساسمه دده یک ساسمه واحدی ا ساسمه و دده
 ساسمه و ساسمه و ددن بهرام حلی اطلاع بداد و ساسمه ساسمه یک ساسمه از

آمد و رست مانند همراه گرفت و محمد اشرف سوری که در لنگ در و انور مرص
داشت با جمعی مدد خرج معر نموده بود مهربان نام پیشک که نکانی خود
در قلعه نصب کرده بود بعضی فرمود که در قلعه اک با معائنات بردارد این
که گولبل حشده حور شده بودند در شمل انام حاسوسی نموده شلی از حذب
دنوا مسرف در یاد بانی از شاخ در حبل دست نموده در قلعه در آمدند و در
مکانی مکانی که محمد اشرف فرود آمده بود در آن صراف مازامی ا به خدمت
نیر شده کسی حد از ر نه در داد و احدی مانع و مراسم آب نه شد التحمل
نبدای کوچ نموده در مشقه در شوله و از انجا مومع کوچه را بااحت در آورد
مدل گرفت ری حد در نظر گرفت آوری حفس علف مدهونه معاشرت و بد که حد
نوسن بهرام حال را نه در شده که قوس در دره کوزه و جمله داشت شده کوچ
دمود و بمومع شواله بنعارب شعت کوزه از بهرا حل دانه کرد بدن ملحق
گسن مومس حال و شد حال و معدر حال که از مکل حودسا در آمده بودند
دفع و زد و آنها در شمل مدول نوسند کوچ نموده بمومع مومس معموله
در دره حد کیزی فرود آمده در داول و بعد از این و بعد از حل حوس متعجل
کاهش آسانه در علم و جنگ و (۱) معاذرت و (۲) مکاشفت (۳) مطحه نمود
آنها در دل ا دست که مومس حال و محمد حور بانی و دست در دانی
موده و از این حد را در نیر ج محصمت و در مصنعت و معروف مصرط
ایفک حور حسب الحکم ادس در اب اقل مباحه و در نموده اصل
دست از مراحت مدعت بهرا حال را در دانی و در شل آمده به که حرم
مجدد در شرف مدر بودند بی معاشرت و در مذاکات در دانی و در دانی
حواش و در احدا بهرا حور مدد و در نیر ج مدد و در دانی و در دانی
درها حد در دانی سائب در دانی حد انجا که در دانی که در دانی

۱ معاشرت با کسی نوسنی و حسن

۲ معاشرت با کسی نوسنی کرد

۳ معاشرت با کسی نوسنی کرد

شریعه تعلیق پذیرفته بود برهان الملک که مری بهرام خان و علی رعم امیر الامرا
 رشد و پیش آمد او را منظور و مرعی میداشتند سند آنجا بنام او از دفتر
 حاکمه حاصل نموده فرستاد و احکام والا بمهر وزیر الملک در باب اعانت و باز
 داشتن بهنداری نائب مهاراجه از مخالفین و تقاضای سه نندی بنام مومن
 خان و دیوان صونه و بحسی و فائز نگار و ودوی درگاه شرف و رود یانک بهرام خان
 فعل سند را بنادر ملاحظه بهنداری فرستاده خود به تهیه گرفتن دخل پرداخت -
 بهنداری پس از اطلاع این معنی از آنجا که بحسب اتفاق دران سال آب
 موش خوری مرزوعات در تمام صونه و حرانی بسار رویداده بود آنرا دستاویز
 نموده به تمهیدی مقدمه عزل بیرم گلم را از ارباب تحریر رسانیده به حضور روانه
 ساخت و بعرض اقدس رسید حکم والا بشرف صدور پیوست که امیر الامرا وارسد
 و او بر حلاف برهان الملک حسب الحکم بمهر خود در استقلال و بحالی بیرم
 گلم بنام مهاراجه نوش و در داک که درد رافم و رود یانک به بهنداری رسانیده
 رسید گرفت بهنداری بمجرد وصول حکم که حسب الخواهس او بود نقل آن را
 بمهر مستفید خان قاضی درد بهرام خان فرستاد و او بچندین پیر برهان الملک
 ارسال داشته حقیقت حال را نوشت - برهان الملک ازین معنی بر آشفته
 در حضور اشرف اعلیٰ نا امیر الامرا درین مقدمه گفتگوی حسوب آمیز نموده
 به بهرام خان پاسخ بقلم آورد که بجمع جهات خاطر جمع داشته بهر نوع که داد
 و تواند در مداخلت بیرم گلم کوشد بهرام خان به پشت گرمی آن در اددک
 فرصت فریست سه چهار هزار سوار و پیاده از مدیم و حدید تجدید نموده چند
 صرب توپ و لوازمه حرب سرانجام داده صادق علی خان را به بیاب حونا گده
 گراشته بر آمد بهنداری بیرم آگهی یافته فوج مارواری که در پراگند بود و مومن
 خان و شیر خان و صدر خان تانی را طلب داشت و نگاهداشت سپاه نامی
 ماندگان گجراتی و صرب توپ خانه پرداخته بعزم مقابله بر آمد و عدد الحسین
 خان نائب دیوان صونه و محمد مجاهد الدین خان بحشی و فائز نگار و رافم
 حروف و رحیم یاور خان سراول را بخیال اینکه اگر نه گفت و شود کار انجامد

دیده و شنیده بودند ظاهر ساجدند و معاملات در پیش شد پس آمدند سدر قبل
و دل بسی تمام نک لک و هفتاد و پنج شرار روپیه بطریق معطی مرا دست
حق روی دامن نمودند سکه نسیست و بقیه را از دست اسب شد خود
و همراهان بدانی بسک قیمت نموده دادند و در عوض دقتی را او حق داد
و عجب سکه پیشک و اگر کولی و امرا کولی اگر که بجماعت خودشان طمع
درین عیامت و ناحت بر وقت آمده بودند با انانی آن به عنوان بر عمل خود
و بموجب قول ندیدن و حصت سدا لک کبکی و اشی شدن سدتب آنها
بناجای نماند و اسب و نک را بخریدند قبل مرده برداشته و بخریدند و چون
مرد حل ناقصه دیگر رسیده پس اندوه و ملال داشت تا غمائی طلب سده از
سابق و از حق وجه قیمت اسب و شتر علاوه امکا سدل حد دقتی حلامی داد
گشت

لی وای که به سدر شد

و در سال شرار و بمد و چهل و شصت معذرت انقبالی حاکم شریف الدوله
و دیگران به عهدا بران رام که دل اولی به منصب دینوی داد و بخواه سوا
و خطای اسماعیل محمد جان بوسرا از شده معر گشت و از ده حاکمه سده
اسدان و احکام والا بعد و برتر الممالک سدر حق شدد و بقیه سدا به مدحله
بخواه بعدانی عوض حاکم معصدا ان د موس حق بومول نه آمده و خدم
بار حل بضرور رسیده بود حکم شد که از وجه دقتی بخواه محصول سی
و چهل لک دا محصولات مرمونه حواله اسماعیل محمد جان نماید که اسل
داد از اینجا که دیگر دانی به من اقبال دریند به عمل نه بدمد .

کشته شدن احمد چلیبی قاجار و سید علی

واعظ و روانه شدن ملا فتوالدین به

مسبی از سدر سوز

از جمله حوادث این سال کشته شدن احمد حسن سدر و سدر علی و ده
و ده سوز است شرح این حوادث در باب بعد از احمد حاکم که می

دیگر پیوسته بود نه ععلب افتاد - زور دیگر که سلطان زور با علم زر تازی تاحتن
آورده رنگی شب را نه تحت الذری محصور ساخت ناگهان گرد عظیم علامت
فوج حسیم نمایان گشت - * نظم *

فرو شد دران تیره گرد آفتاب بدان سان که در خاک شوریده آب
زمین در ترلرل ر سم ستور ر گرد سپه آسمان را فتور
که دکمینان حلوریر مایند مور و ملخ ریاده از چند و چون مایند نای ناگهانی
و فصای مدرم آسمانی رسده فلعهجه را نقطه وار درمنان گرفته حلقه ردد و مایند
دریای خون حوار محبط گشته حصاریان را در گرداب حیرت اداحتدد و حقیقت
عذر از حجاب شده بیرون آمد - * شب *

ر حوش سواران دران ناحیب گررگاه شد تدگ بر عاف
عقل از سرها حیرداد گف و دست از پا گم گردید اعلی و ادبی مرگ خود را
برای العین مساهده نموده از حان و مال مایوس گشته بماتم داری خودها
نشسته - * نظم *

گرفته یکی مرگ بر حویستن و صلب پوسته بروردورن
هوس داشت آن دیگری داورى ر اندیشه مرد و صلب بری
چون اران ورطه حوضخوار ولجه نا پیدا کنار بر آمدن امکان نداشت لاحار دل بهاد
مرگ شده نه صابطه و شعاع راحبوتیه که درچین هنگام کسوف خود را در رعران
رگین ساخته می نوشدد که دامتلاح کسریه گویند و این علامت اظهار کمال تهور
و سخاوت است و کسی که کیسریه درین وقت شود بجر کسته سدن رهائی ندارد
لهدا حوان مرد حان نا چندی از محصوران و دلیران مجلس بدان لباس سدد
مهرده از زوی پخته کاری و حرم و هویشاری پدندان چند را بدر یاف احوال و کم
و کیف لسكر و نام و نشان سردار متحصنان بعنوان گف و شهود بیعام گزار فرستادند
و ادب آمده د حوان مرد حان ملاقی شدند دران بین نموحب اساره بنابر نمود
و بنادشاد و سه اسب و ستر را بعضی از سپاه پی رده بی رن چند را از پا در آوردند
و این معنی را دامتلاح شدد جوشر نامدد که بفر نشان دل بهاد شدن مرگ است
پدندان و مع آمده کار پدران حوان مرد حان را همراه برد سر گزیدههای حویش نرده آنچه

در ایداد و امرار دمداریان همه دزو سیرت همه اعیان
 (۱) انهارون شمین ده وعده کمد ددین لسط حیلہ حوالہ کمد
 ده بر قول و بر فعل شان اعتماد همه کمدہ نارسل من سرید
 احمد را استقلال امودده ده کار مردم آزادی و خانه بر اداری پرداخت - چندی
 ترین مصیبه ده گشته بود که احمد بمبار سده در کیش و در مقبره بیرون شهر
 مدون گسب خوش حال چند از اجتماع این حدر حوسستانی چند بوده
 سکه نا او عداوت قلبی داسب سب حمی از کولیان را برای دینس مدو و بیرون
 انداختن از مرستاک و آبا بر آورده ویش با ده بحاسب آلوده یکدستس را برده
 دسب آویز بود حوس حال چند برده -

ای دوسب در حدر دسمن چو نکرزی

شادی ممکن که بر نو شمین ماحرا بود

الحاکم دمداری پس از موت احمد ادونکر داساد او را سر گزوه نواغیر و سینہ کل
 مقرر ساخته خلعت داد و از متوسلان احمد که دانی امروز بودند احیای کار انوار
 شردمود - حوس حال چند دتی در مکان کولیان نا میدزایی بود چو شمر
 وف برسیده بود بر آمد کار ندیده ده کهندایب شتاب و چندی در اسکا
 درنگ ورزیده بود بهرام خان ده حونا گدشه رب *

فوج کشی نمودن جوان مرد خان بنابر انتزاع ایدرو
 در محاصره افتادن مرهتته و دادن زورآور خان
 برادرش در عوض مقطعی بطریق یو غمال

حوان مرد خان دانی که پرگنه کری و سکا پور را بالمقطع ناحاره گرفته
 بود و سال آخر گشت در محالاب حساره کلی داشب حسب الطلب دمداری
 دسار سلیل نقایای وجه منعهده ناحمد آباد آمد و چندی متوقف گشته قنوص

* رباعی *

ار حرم حصص خاک تا اوج زحل   کردم همه مسکلات عالم را حل
 بیرون حستم ردد بر مکر و حذل   هر نند کشاده شد مگر نند اجل
 و یساول بیافتن انعام زیاده از حوصله اش رضامند گشته نتراده که یادش دادند
 متروم گشته رف *

بر آوردن بهنداری خوش حال چند سیئه را از بلده بنابر نا موافقت احمد سیئه و فوت احمد

ساعاً رسیدن حوشحال چند سیئه ندسب آویر پروانه ار دارلخلاص
 بهمراهی راحه بخش سدکه و پیام نمودن نامر سئیهی سمب گزارش پذیرفته
 اراچا که نار گرفتن مصادره ار گنگا داس و معرول ساختن او ار سئیهی احمد
 نامی سر گروه دواهییرا که در امور گرفتن بیوره و مصادرات و انواع ممدوعه
 ناسترضای خاطر بهنداری می پرداخته لهدا مرجع جمهور گسته حوش حال
 حدد را استقلال ندسب نمی آمد و پیوسته در اکثر معاملات بیوره و مقدمات
 مصادره نا احمد کشمکش و ممانعت می نمود بهنداری نا طهار احمد که او مخمل
 کارها اسب مورد عتاب و خطاب ساخته در مدد ایدا و اصرار و رسانیدن خعب
 نا قید داشتن و بیرون کردن در آمد حوش حال چند نفرس دریاب مکدون
 ضمیر او دموده ار آمد و رف متقاعد گشت و جمعی ار عرف را بوکر ساخته
 در درواره حوهری واره و دور خانه خویش رسانده بمحافظ پرداخت و دستور
 کپور چند بهدسالی مانع گرفت و گیر مردم شد اتفاقا دران ایام مومن حان
 و حوامرد حان تقویب امری در بلده پیام داشتند نهایی اشاره هدگامه آرائی
 بخوش حال چند کده بودند او تقویب حوانین پیش ار ندش حوش
 و حروش داشت - ار سدوح این سائحه بهنداری مجمعی مدعقد ساخته مومن
 حان و حوامرد حان و فامی و ارباب تحریر و احمد و گنگا داس و سر گروه صرافان
 و تجارب پیسگان مسلم و همدو را طلب داشت و فوج را نا توپ خانه مستعد

ساحده نامر نکارب مامرز فرمود عمدة النکاح د بندرو اندسه که حود و نکاح
از نکلای زندان شب و روز بفرمای داشت تا آنکه تا یکی از نسلقتل طح
احیاط انداحده بدانی انعام و امتدای آندده سازش نموده اسدی کدنب
بدست آورده و عبدالعزمت عزالص مشعل بر حالات و سرگشت حدش به
مقرب الحصره و العاقل حفظ خدمتک حل محصور و تأمف ده که د دکی
بود بهایی فرسود و بدایر مزید احیاط بدعای نکرا اسی معنی بداحب حور
آمف ده از بندر سرب قریب بود بساؤل معن ساحده د استخلاص عمده
النکاح به نمهد و بهدید بفع نگ حل را نوشته مدعی نمود بساؤل رسده سبی
نیر آنچه بدر حواله بود ظاهر ساحت بفع نگ حل د ظاهر تا طه انقد و بعد
امرد آمده روزی را جهت حلامی و ساعی دای سائی عمدة النکاح معنی
ساحت و بدینک حلق کران بهار لب (۱) بمعن بدایر بوانع و معدن عمده
النکاح ده که بدرازل حور امر نمود و اسی معنی بان زد حلص و عام گردید د
نمسه اندسه ایفکه م از حمی گراش که حود مندان لبب اگر او سائی دوده
نیر آمف ده شداید از (۲) بمعن و (۳) مظعد سرگشت و ما بعرب حود اسی
داده نظلم معاند مسارد باید ساحت حور نشمن موی است ده ده سا که د
با بسود و خدا داند که انعام که به کجا مدهی شود اگر و خودش ا مدل بداسده
شود اولی است اهدا سم قتل و رشر حل کسل د کاش کرده مسو گردانید
گویند که ده د اندر بدیده گشت دلحیش د می که بدای آں و مرمود
حلامی بود (۴) معن گردید و شهرت دادند که سدی مرک شد و اش را
د دکی انداحده ده ده اش فرسود

(۱) بمعن لب بوی لب مرمی را گردید ۱۲

(۲) بمعن لب مرمی لب حاکم بخود که بر لب لبه د خرم می
سد ۱۲

(۳) بمعن لب مرمی لب حاکم لب که بر لب لبه د خرم می سد ۲

- معن لب مرمی لب حاکم لب که بر لب لبه د خرم می سد ۱۲

باستعداد و نگاهداشتن پرداخته تا رسیدن قریب یک ماه و نیم نائزۀ قتال اشتعال داشتند الحاصل شمرحان از نازۀ سیبوز روئدان صوب آورده از دریای مہی عبور نمود مہماجی آگاہ گشتہ سر راہ بستن حریف را اہم دانستہ جمعی را بہ محاصرہ و حفاظت مورچال قائم داشتہ نعرہ نائزہ افروزی و معرکہ آرائی آمدہ معادل گشت - شیر خان با ہمراہیان داند مردی و مردانگی دادہ اکثری بدرجہ شہادت فائز شدند و اسب او بر رحم شمشیر برداشت خون مردم کاری و محل اعتماد از میان رفتند و کثرت طرف ثانی مساعدہ کردہ عطف عدان نمود و بدائر بار دید تدراک نہ نازہ سیبوز شتاف مومن خان کہ برای کومک آمدہ بود درین طریق رویداد را شنیدہ بہ کندیاب برگشت حصاربان بروہ از امداد بیرون مایوس گشتند بہ مقتضای وفای پیغام مصالحہ در میان آورده نہ عہد و پیمان بر آمدند و آن جا بتصرف دہندگان از انور رفت کہ تا حال بلا شرک عیری دارد - از آنجا کہ با دیستانی بیرم گلم و جوان مرد خان دستگیر نمودن او صاحب برہم حورہ بود چون او مدار کار برگزیدہ واقع شدہ موجب برہم رہی کارها می شد بہمداری شیر خان را کہ حسب الطلب آمدہ بود بیاب آنجا کہ از ہنگام صلابت محمد خان یک گونه با دیستانی مواضع داشت مقرر نمود جوان مرد خان برگزیدہ کری و بیجا پور را بالمقطع در دمہ خود گرفتہ شتاف و دہدروب بہمداری موجداد پٹلاد فوت شد و برگزیدہ نریاد و ارہر ماتر و پٹلاد و موہدہ را مومن خان باجارہ گرفت *

مسموم گشتن عمدۃ التجار ملا محمد علی

و ارتحال او بعالم دیگر

کدعیب گرفتاری عمدۃ التجار ملا محمد علی و ضبط گشتن اموال او و نہ حس داشتن در فاعہ سبق ذکر یافتہ ہمدران ایام جہازیکہ ملا محمد حسین پسر عمدۃ التجار راکب بود از بندر حدہ رسید تیغ بنگ خان باآچہ از خانہ عمدۃ التجار برآمد اکتفا کردہ بہ اموال جہازات و بقادر مراجع نہ گشتہ پسرانش را مستمال

رانده باده کرد از آنجا که شگام تقویر نوحه‌ای و در آمدن خوانمرد حل دند
شیران موی نه مناس گرفته آمده بود از اطلاع این معنی دندشیران کشی و کسبه
شدن را برای حفظ آید بر خود مرا داده تا حول مرد حل دندشیری و حسب
پیش آمدند حرم او خود را نه معریض خطر دند لاج از اندلی را نه برگردانده حواله
بتقد شیران کرد سلفا آمدن حرم نار حل سرارل را گذاشت خاکگرات مبرده ملک
نیل گشته دندوا بهندای یک یک و دست رسه شری پنهان بدخواه عروس
حاکم متصدالین حصر متعطله محصول دند گندبخت که بعداً مومس حل
بود داد .

محتاجه نمودن مهمانهای نادر و ییلاچی کایکوار بروده را و نه تصرف در آورده آستان

از جمله سوانح این سال در ده تصرف مبرشته است شرح این
احمال در سیدل احصای آند شیر حل می از اندلی سونا متعدد حل حشرش
نه ندبسا نوحه‌ای برده می برداحت متعدد در سرسم معائن خود را نه
استرا گراشته بده دندربس برگده تا سندر متعل خاکگرات مهمانهای نه
دلاچی پنگوا که برگده حموسه از تصرف داشت و از برده تربت واع شده
برده مومسی نه مقد دده که از سندن مدمه ندبسی نه ۲ از حدج و مند
ملا بان شب و روز اندسه در و در سرسمی بود ندبسی و لا شیر حل نه در
سندر سندن رب تربت و ندبوا دانسته از برده متعل را بروده آورد مهمانهای
تا جمعیت سول و ندده با استعداد و از نه تصرف بروده آمد و نه مومسی آورد
از سونسی گذشته مکن حومس مومسی ندبوا رب این ۲ فرسودن متعدد سر
ندبوا حبه دندوا حبه استرا سائده متعل ملک روح و نه برداحت و نه
حنگ تربت و ندگ نه مومس سندر حل ندبوا رب این حد ا مقدای
استعداد خود از دند کومک و از رب مومس حبه مومس استرا سائده و نه
نه مومسی مومسی ندبوا سینگ از نه دند دندوا رب مومس حبه

دارالعلمت از اه حرمشهر و علی مؤلف خود بن سئله بهدائی را دکت عونه
 مه ر نموده د آمد و محشی ناع ششی آنطرب ود ستر مئی ذیه آمد شمعدان
 اول خدمت سوانه نویسی عونه از بعد از محمدر حل نام حریف ا حضور
 معوض گردید ر سند مهر علی احمد حل را که باک سندس ا ملاحظه
 بهدائی و مداخلت د نعله و نکه بول عونه بدششی دگشی ا مه اده
 حصت می نمود ملائی شده خلعت دست و مه اده کوچ نموده پیستر
 اعلی گشت مومس حل داسماع د آمدن مه اده بدن حصت ا کتبه
 واده دده والد ام داس ا معاود ستر حاجز ا انجا متوقف بو د ف
 مومس حل آمده د مقا موئع ملول ا اده کیزی بلده ملحق گسند و د
 ر دیکه شمعدانی گردیده ر حصت انصاف جعل گسب ستر معرب د ش
 کیزی بلده ناحود نکه نامومس حل جمعیت سوا رید ا بو کوهل حواله
 د شوجی دس آمدن حدیقه معالج علی حل ا سوادس بدجه ستر
 سد مومس حل زنی حقد د بلده بروف دده د کهادولت سدس د
 محشی العلی حل و خدا - به - حضور د ششی اهی د شد ا هدائی
 ادهانه ستر حل از اذاعل د ش مرحمت گسب بن سئله بهدائی
 س از روانگی مه اده د از اسلال اسنادان دده د حکومت کسی
 ناحد دوه و اسم گسب و گد بموجب د مهم ستر ا ا د ح
 و حده بر اندازان خدا سفلس کچ ا د مومس دس آمد نموده د
 این و آن ساعد و ده ضمن بهر کوزوال - ناده وهد د ح د
 ا ملل و دهاها که اعلی لمی دس ملوکهم دواج موده د مقتدی د س
 بلول د ا ساعد د

آمدن حادثوحي متمای اوام نائی و سولتائی
 که دران سال ده ظهور آمده

معدال سال دده آمدن مده د مومس د مومس د س

نامانت سپرده بودند بدان دهن از بروده نه بلده آورده بر حصص مهاراجه اندرون
 حصار متصل خانه او در طویله بخاک سپردند همدران سال فرمان و الاشان با
 خلعت خاصه شش باره و سرپنج و جعبه مرصع و یک رنچیر فیل برای مهاراجه
 و خلعت فاحره جهت مومن حان مصحوب حواجه اسد الله حان گزر بردار که
 از پیسگاه فضل و عطا مرحمت شده بود رسد مهاراجه مومن حان را همراه گرفته
 شرائط استقلال و تقدیم آداب سوار شده خلعت سراپرای پوشیده و روز بدرگاه
 فلک دارگاه آداب بجا آورد و مومن حان دیر متخلع گشته بیار مددی تقدیم
 رسانید بعد چندی مومن خان و حوان مرد حان هر کدام رخصت یافته بتعلقات
 خودها شتافتند میر عاری الدین ولد نظام الدین حان محتسب معسکر حضرت
 حلد مکان را بعلت زرداری به سعایت رحم یاور حان کسان مهاراجه دستگیر
 ساخته در چبوتره کوتوالی نار داشتند و مدعی مصادره داده خلاص شد رحیم
 یاور حان بدان را گرانیش جاگرات منصب داران آمده رویده از سرکار مهاراجه
 می یاب اما بدان پیش آمد خود چندین خانه خرابی ها از و ظهور آمد
 سیمدان قذائل و عشائر شیخ الاسلام حان روساهی اندی حاصل صاحب - از انجا
 که حق تعالی منتقم حقیقی اسد یاداس دیموی را عاجل نمود که در او احر
 دنان شب محتاج گسته نه مظموره بدستی شتاب و جرای عذاب احروری آجل
 را برایش دحیره نهاد *

روانه شدن مهاراجه باتفاق راجه بخت سنگه

بدار الخلافت و تعیین نمودن رتن سنگه

بهنداری به نیابت صوبه و تعلق

پذیرفتن سوانح نویسی به

فدوی درگاه

در سال هزار و صد و چهل و پنج مهاراجه باتفاق راجه بخت سنگه به عزم

۱. حدود کمابندی کوشیده دم از بهر و خلوت منزل دین شفا مه آید
 ۲. حلقه نوره متصل راج بر دود آورده و حفظت روح آن طرف بعد از
 نده بود مسعد و آمدن پیکر و مدافعه مرده از بی حرم را احداث گوش
 بعد آمد آمد آنها می بود روزی بحسب این مدد سانی جمعی
 ۳. دگهیل که ناملاخ آنها حول سولر گویند حوس گسی حلق با مرید
 ۴. نه شده بود با نامل و اندیشه متفکر و مدافعه شدت و آنها بعد
 ۵. با حدود بعد از دانی و کشیدن حریف به موی آمدند حواج ظهور این
 ۶. با را غلغله حوش و معلومی آنها نداده می احبیه عدان حرم و شوشانی
 ۷. نیست داده حلقه نوره بخت و به حوس با از الداء ۱۰ ترک
 که نده .

آمد یکی ندره گری حواج دود کر انجا معطل گریس نه بود
 بعد گری ناسنگ حلقه دانی حلقه مد شرابی ملک
 ۱. ساهدا این حالت نقل و حوش از سرش برید تا بعد حاد که نه ندره
 ۲. ملک اند و آنها از حلقه طرف میند موز و ملخ محرم آوردند راه سدر
 ۳. با و سرب و نوب را مسدد کرده نازک رد و حود ۲ ش ا تمام ساهدد
 ۴. می از دوزان کسه و مری حسه گسدد و اسب و س مة و گن و زخمی
 ۵. ۶ و حرائر و نام و نده بدست مرید ادان بعدانی می سعه که نه موج
 ۷. نزدیک بآن معرکه بود تا حود اغلاج حلقه و دگد مه آید تا مومک ندر
 ۸. ملک از پس آمد حواج داشت معطل و احصی مدع نمود و پس
 ۹. پس آب از سر و حرائر ندره مومس حلق و حواحد حلق کفاه سدد که
 ۱۰. است از دست نداده مومر گدی بر دارند و حود بطرف به ۱۰ آمد
 ۱۱. که از سانی راج تا برآ حصر به ۱۰ مومس سده که نه به ۱۰ است ندر
 ۱۲. با از راه مده ۱۰ دمی سدد که دگهیل سده ۱۰ که ۱۰ و حوا
 ۱۳. دلداد ۱۰ دمی ۱۰ ۱۰ گریه سده ۱۰ حوا ۱۰ ش ۱۰

مرود آمد هر چهار طرف اوج را نتاحب و تاراج مریات پرکنه حویلی و پورجات
 مامور کرد مومن حان و حوان مرد خان حسب الطلب مهاراجه سناش
 نا همراهیان خویش رسیدند و آنها را نه سمب ناع ساهی نمحاطب
 پورجات آن طرف و اوج مارواریان را نا پثوتان و نمدریان نا طراف و حواد
 دیگر مقرر نموده آماده زرم و پیکار گشت - همدران اوان راجه نخب سکه که
 دناگور شتافته بود نا فوج آراسته رسیده نا برادر ملاقی شد و خوش حال چند
 حوهری سیئه که در ایام حکومت مزارر الملک چنانچه سبق ذکر یافته دداربخلام
 شتافته بود بدست اویر پروانه دمیر امیر الامرا مصاص الدوله در ناب دگر سیئهی
 حاصل نموده نه همراهی او آمده مهاراجه را دید و پروانه را نمود *

نقل پروانه بنام مهاراجه

آنکه عنایات حضرت طل سناشی مرین حال ستوده مآل امارت و ایالت
 مرتب حسم و سالت مملک رنده نوئیدان و الاسان عمده راجهای
 هندوستان ناد حوس حال چند ولد سیداس ار پیشگاه معلی نگر سیئه احمدآباد
 مقرر شده دمرحم حلب و گوسواره مروارید قامب اختار بر افرایحه مامور
 برای رفتن آنجا گردید بعد رسیدن او نه کار پردازان احارت نمود که در امور تعلقه
 او را دحیل ساخته اطهار مقدمات حیر حواهی حالتق و آنادی سهر و رفاهی
 کافه سکه را معرون ناصالح دانسته ار تمسب آن تقید نماید که حلائق ناظمیدان
 نکار و پیسه خود مشغول باشند نتاریخ بدجم سهر ربیع الثانی سده یابردهم
 حلوس والا تحریر یاف مهاراجه او را نامر سیئهی فرقه هندو دستور ساق
 حلب داده مامور ساحت القصه دکهیان سر نه شورش و فساد برداشته
 نه بیپ و عارب دسب کساد رفتن سکه بهمداری نائب صوبه نا فوج آراسته ار نام
 تا شام در ریگ دریای سائر متصل ناغ عاری الدین حسین و بهرام پور افامب
 ورزیده مترصد نموداری مرهته می بود جیوراج بهمداری که جمعی ار سوار
 و پیاده گجراتی و مارواری همراهی او که نه تدسیق بعضی محالات روز طلب

عمدة التجار دل شکسته شده در کمال نامی نماندند. مال را در دهان افکندند. در
 پند تبع بیک خان رسید که اگر شکامه را از منی نماند از عمدة التجار بود و چون
 گرفتار گشت و مال را گم خواست بگویند دارند بیابند و آن را به چار و پنج
 میفروشند کسی مانعش اینها نیست باید و می در خواست داد و بزرگ است
 برای بزرگانی نمودن بهرام خان را در بردن حاشا تا براندازان حدود کشور که برآید و
 بهر دو کمر اسب است گوی و شود از آنکه بزرگانی بزرگ بود و بیک خان را در
 چون از راه و چون آمد حاشی است و بیک خان اسب و توبه حاشی
 مناسب و دلق در آورد و افکند و در دست و سبک و چون حاشی
 و عمارات آنجا را کرد در معرجه و در رسید از راهی و از راهی در دست
 نهاد و نایاک را برادر صاحب و از راهی بزرگانی چون حاشی تبع
 رفتی بهرام خان را بپوشانند و سبک بگویند که در راه بپوشانند و سبک
 گذارند گویی دانست تبع بیک خان از راهی و سبک و سبک و سبک
 او امتناع و زبردت دیگر بود چون در این امتناع و سبک و سبک که
 اگر متعلقان بهرام خان را در دست نهادند و در راه تبع بیک خان
 مصافحه نکرد و مرحمت صاحب و از راهی گشتی بود و رسید - چون و دست
 از روی معرجه از راهی و تجاران متواتر و متوالی درین معرجه رسید
 بفرار و سبک حکم شد که مومن خان به مقصدی گویی بزرگ سورت و تبع بیک
 خان از تغیر او حکومت بزرگ کرد و سبک سواروار نماند - چنانچه مومن خان
 در محبت خلعت و احیاء و یک و تجیر ماده بیل امتیاز یافت و حوائج و کیل شد
 که برساند و سند مصحوف قاصدان در حیدریه مومن خان بهرامشی بهرامچه
 بصورت دهنوی بود رسد و او ندی در نامی را با نقل سند رخصت نموده به
 سید نور الله نظر بر سابقه آشنائی بفرار مداحی نوشت و او بظاهر این معنی
 پرداخته جمعی را فراهم آورد و در خواست دخل نمود تبع بیک خان او را به
 ملاطفت و ملایمت مانع آمد چون منع پذیر نه گشت کار بچنگ و جدال
 منتهی گردید و چندی از طریقین رحمی شدند سید نور الله عهده دار شده در

و سلامه علیه و آله در رسید بروز دوازدهم طعام بدر آنحضرت ترتیب داده - * یب *

گرمهمانی قدم در کلبه ما میسری
 لطف میفرمائی و بر دیده ام پامی نهی

و او احانت کرد و بدانسب - * مصرع *

کن سیه کاسه در آحر نکسد مهمانرا

و بروز موعود باطهار شهرت دروعی نموداری مرهته لشکر خود را مستعد و حاضر
 ساخت و جمعی رة پوش در حجرة نام دشمن در کمین و انتهاز فرصت نساید -

عمدة التجار بمابروعه از منزل خویش اراده سواری نمود خیر سگالان و دور
 اندیشان که استعداد فوج را دیده شده بخاطرشان میگدشت در کمال خوف
 باطهار آن و مومویی سواری بمعرض بیان در آوردند از اینجا که دسب فضا نازل
 دیده بخب او را از مشاهده چهره صواب (۱) مکعوف ساخته بود از راه غرور التغات
 بجواب نکرده ناحمعی از مخصوصان پهای خویش نگورستان شتاف - * مصرع *

صید را چون احل آید سوی صیاد رود

تیغ بیگ حان صید را در دام خود دیده نه کشاده پیشانی در کمال تواضع نه
 تعظیم و احلال مهمان عریز پرداخته دهن را لبریز تنسم ساخته نه شاش تمام
 حیر مقدم گویان چون دل در پهلوی خویش حاد داد و هر کسی نه مکان و رتبه
 خود فرار گرفت و فلما بین اختلاط گرم جوشی ها بمنان آمد تا هنگام کشیدن
 مائده در رسید تیغ بیگ حان از راه جرئت باطهار اینکه درین محفل کثرت است
 ما و عمدة التجار علیحده طعام حواهم خورد و دستش را گرفته بر حاسب و بر نام
 بر آمد و عیری بدان محفل مخصوص راه بیاف بعد فراغ از اکل تیغ بیگ حان
 نوشته حات را با هدویات بدست او داده گفت همان فرآن که در میان داده
 بودی گیراینده است بمطالعه در آرند و بچشم عدوت نگرند عمدة التجار بعد

(۱) مکعوف نابینا و بار داشته شده ۱۲ *

(۲) حریرت معرب کربت بمعنی مکر و حیله است ۱۲ *

ملاحظه کنی لا جواب بود بحد بشور سرانجام ن پیش انداخته حموشی
کرد .

که کس مدد ن کردار تا جواب حاصل

دس دس دس سنگه زمیندار چهره مندری که از حمله کمن بستن بود از ن
حاجه دست دراز کرده حضر مریم از کمر عمدة اللعنه گرفته ن بهلوش بست
و دیگران بدرش حمله زدند از اللعه که عمدة اللعنه مرد نعلب آینه و کرده باز
بود مانند عصفوری گرفتار حکمل شافن صا کردند و ن نفس حاجه محتوس
گشت .

حسن است آنس اس کهنه کاج که که نیر بولک است شمی اج
همراش او از شدت و علف از دیه بدین کردند و شیخ تک ایوانی
نمی گشت که نگی درانش نماید تکلیف خمس پس و دماست بایمان
مکسره بر آمدند و هر کسی سر حوش گرفته بدر رفت بغ تک حلی بدن
بر حبا و ایضا بعض لموده زیر مهر ن آر و بیب شدد اک و بده داد
سوی اموال و احسن به نقط بر آمد .

دادا حویس خرج بشد داس لله حسودا بر تد

بعد در ن ز عمدة اللعنه ا ن تولی انداخته به ملعه فستق حلی بست ا
ری آنا و احداد خود نداشته بود اندوخته سپاهی ن ا آباد داد داد . دلم .
کسی کو دندازه اس نا بشد مواند کسول سی بده بشد
خود ند کسی ند و ملاد حویس ممن نکردن ا کرد حویس
سی ا رفا که ن دل ند سی پی آمد ن اکل بشد
بغ تک حلی ن ای متب خود از بها گفته به دل و استدل به تکه ن
حد بسی حسرت زد و ا معدود بگفت لله بعضی حلی بسی
و لله منا که منه ن لاحتعل عمدة لله بودند بدر حلی ا بده و حساب
ماید حویس که از تولس بسی آورده بودند ا خود مد گویی ن
آمد و بسی ن بسی بسی آمد بمود د بده آینه و بدر بسی کرد ن

و سلامه علیه و آله در رسید بروز دوازدهم طعام بدر آنحضرت ترتیب داده - * بیت *

گرمهمانی قدم در کلبه ما میرنی
لطف مدعمرائی و بردیده ام پامی نهی

و او احاب کرد و بدانسب - * مصرع *

کن سیه کاسه در آخر نکشد مهمادرا

و بروز موعود باطهار شهر دروعی دموداری مرهته لشکر خود را مستعد و حاضر
ساحب و جمعی رده پوش در حجره نام دسمن در کمین و انتظار فرصت نشاید -
عمدة التجار بدار وعده از مدخل خویش اراده سواری نمود حیر سگالان و دور
اندیشان که استعداد فوج را دیده شده بخاطرشان میگذشت در کمال خوف
باطهار آن و موقوفی سواری بمعرض بیان در آوردند از اینجا که دسب و صا نازل
دیده بخت او را از مشاهده چهره صواب (۱) مکفوف ساخته بود از راه مرور التفات
بجواب نکرده باجمعی از مخصوصان پایی خویش نگورستان شتافت - * مصرع *

صبد را چون احل آید سوی صیاد رود

تیغ بیگ خان صید را در دام خود دیده نه کشاده پبشایی در کمال تواضع نه
تعظیم و احلال مهمان عزیز برداشته دهن را اندریرتسم ساخته نه شاش تمام
حیر مقدم گویان چون دل در پهلوی خویش جا داد و هر کسی نه مکان و رتبه
حدود فرار گرو و فیما بین اختلاط گرم جوشی ها بمان آمد تا هنگام کشیدن
مأذنه در رسید تیغ بیگ خان از راه حررت باطهار اینکه درین محل کثرت است
ما و عمدة التجار علیحده طعام خواهم خورد و دستس را گرفته بر حاسب و بر نام
بر آمد و عیری بدان محفل مخصوص راه بیانت بعد فراغ از اکل تنع بیگ خان
نوشته حات را با هندریات بدست او داده گفتم همان فرآن که در میان داده
بودی گیراینده اسب بمطالعه در آرند و بچشم عدت نگرند عمدة التجار بعد

(۱) مکفوف نابینا و بار داشته شده ۱۲ *

(۲) حررت معرب کثرت بمعنی مکر و حيله است ۱۲ *

که در حضور بود اطلاع داده و اراجا بنام تجار عموماً و به عمدة التجار حصوما نوشته برهان الملك متضمن اينکه ازين فتنه انگيزی اگر آسبی يا چسم رحمی به بهرام خان خواهد رسيد از انها انتقام کشيده خواهد شد - فاعدان حامل نوشته گرفتار عمدة التجار گسته بودند و او از در ياب مضمون که مسکون ار تهديد و تخويف بود هراسيده ار و خامب عافب به بحر اندیسه فرو رفب - چون یک گونه ار بودن بهرام خان در آتیه به طريق حفا اطلاع داشب سید نور الله رسيد ولی را نا معتمدی استمالت داده گفت که مصالح جنگی و آلات حرب همه معد و آماده است ببا مردمی خود بخاطر جمع استقامت را ار دسب ددهد که باز دیگر بهرام خان را به حکومت می دسام - آنهادل گرمی یافتند و نا میدواری قرار بمکر اصلی بدش ار پیس حدوجهد نموده نکوشش در آمدند - چنانچه شدی هر دو سردار ناحمعی ار جوانان نا نام و رنگ بطریق ششخون درکسان تیغ بگ خان بجنگ می پرداختند - ریخته جندی را کشته ورخمی ساختند فصارا در این زد و خورد ساکرام بخشی که سر گروه فوج تیغ بگ خان بود کشته افتاد و خبمه و دنه را بعارت در آورده هم عدان ظفر معاودت نمودد اما سید ولی که شمشیرش خطا کرده بر آئینه رادو رسیده بود رخمدار گش *

قید نمودن تیغ بگ خان عمدة التجار ملا محمد علي را و رفتن بهرام خان بگه و گه و سپهر و معروض شدن هنگامه ببارگاه سلاطین پناه و تفویض متصدیگری بندر سورت بنام مومن خان و متصدیگری بندر کنبهایت به تیغ بگ خان که هیچ یک به عمل در نیامد .

ار ارجا که عمدة التجار ملا محمد علی درین معرکه آرائی فریب ده هرا

آدم قلمی رساندند عوام الناس و الحاضرة مددعت پیر ارشد واسطی از گوشه
و کفر حاضر آمدند - اعلام که به بهرام حلی رسد حور از سروج این سینه آگهی
نداشت مدام گشت مترعد الرحیم که وقوع این واقعه بدتر شود طعمی
او و حاضر بود معتقد و موف بر مصون اقامه بلا خوف فوج ا مسعد سینه
معنی فرمود که هنگامه آ ایمل را سده بفرزد فرسودا مغنی آنچه را دند و شدند
رحمت قهقری نموده علی رؤس الشهد طائر ساحت حدة الشهدا کمال
حور را نوحه بدی و گریه سر از آنها بر اطراف حاتم حورس امر نموده و ا
طریقی جنگ بدو بعدک در گرفت و آسانای حرب بگوشش آمد و دفع حور
روز بدس موال سیری شد و دس ارا طلع از طرف بهرام حلی به عزمه طهو
می آمد - عمدة اللج از مشاهد این معنی کسد و پیسرت بر را دس
و امداد طلع دا دیده معدلی حور را فرسوده از نکل حس اسندان و استعاب
نمود حور از مدد مرات سلمی که و نا به عهد حور بکرده حطیش از عمدة اللج مد
آلود کدوب بود

کسی گروان میب است نو فرستی گریه از الهی است
بر حوادده دطه ابدکه دلفعل حمدی موهود دست و آورده و حیدر مصر
طلع نصف آمده معدر داد ب دیکر پدما آمد که آنچه مایندج مطرب
است مهنا نموده مترتم بکفر حان حواس حصر عمدة اللج کد که
دلمتفه دطهر مانی التمد بر دارند و از آمد و کتب و سواد و عهد و دس
بقرار اینکه بعد احواح بها حلی مصلی دفع ننگ حلی رسد و حصول سعد
حصول دمه سده اللج و این معنی الهمل و سمن آوردن تران مژد
ساحند و دله بقت که حور موحشی طمس از لوار طلع سلفی معنی حور
عمدة اللج بر موحشی حواس موحشی سلفی رسد و سده و سده
و فرصت و دشس مد بکد سده اللج بلونف و اعمل از سده بر آمده بود
کس برپا ادا و ابرک و سرب سرب و سب ه' زده ادا و کس
سده - ادا و دوس رده سده موحالی بها حلی که سب سده و سب

آمده ده هزار روپيه ديگر برسم حق الزیابة برای خود استدعا نمود - عمدة التجار از آنجا که مدعی از سابق طلب داشت و درین ولا دیگر بایست داد و نیریک گونه از تعین ساختن موجودار نه اُتِهوه و آوردن او در بندر اهانت و مدالت خود تصور می نمود از تقلل درخواست میرسرباز زده انا و امتناع نمود - و کمر بر عرل و بر آوردن بهرام خان بست و تدبیری با خود اندیشیده هنگام شعی دو هزار روپيه به صیغه بدر برد سید علی واعظی که مایه فتنه و فساد و جمعی کثیر از مریدان داشت فرستاده از اراده خود آگاه ساخت سید که نقد را به دیده سر دید بالراس و العین گفته وعده دمیدن صبح که الیس الصبح بقریب نمود عمدة التجار که دو سه هزار کس از سوار و پیاده با خود داشت آنها را مستعد گردانیده روز دیگر هنگامیکه شمر صبح از بستان افق حوشبیدن گروم بخانقاه سید رین جاسنین سید عددروس آمد و سید علی و اعظی که در تمام شب بدین مصمون مترم بود * * بیب * که ای شب گریه روز رستخیزی چرا آخر سکتسر بر بخبری

فی الفور خود را رسانید و کسان عمدة التجار فاضی و مفتی را حاضر ساختند و احمد چلبی و تجاران دیگر حسب الطلب جمع گشتند - سید علی و اعظی که در صدر مجلس جا داشت پس از انعقاد اجماع سپید آساجستی نموده شمع کردار در وسط آن مجتمع انجمن آرا گشت و فاضی و مفتی را مخاطب ساخته گفت که این از کجای مسلمانی و در کدام شریعت و کتاب جائز است که بهرام خان با وجود یکه عمده التجار مدعها طلب دارد درین ولا بموجب درخواست دیگر می نماید و وجود عمدة التجار که وسیله روزی جمع کثیر و هر ساله مدعی کلی از عسور در سرکار بادشاهی واصل می شود از معتمات و وف است و بهرام خان اراده استیصال او دارد و فقره چند مستمل بر وعظ در لائل عقلی و نقلی در معرض بیان در آورد -

صومی بهاد دام و سر حقه باز کرد بیاد مکر با فلک حقه باز کرد و مقرر شد که فاضی اعلام نویسد و به هئیب اجماع از خانقاه بر حاشته بمسجدیکه احداث کرده و متصل به خانه عمدة التجار بود رفته اعلام را مصحوب

اشتعال یافتن باثرهٔ نراع فیما بین بهرام خان متصدی
سدر سورب و عمدة التحار ملا محمد علی
و تعلق یدیرفتن حکومت سلم تبع
بیگ خان برادر بیگلربیگ خان
قلعه دار و روانه شدن بهرام
خان به بهاولنگر

وقوع قحط و وبا

همدران سال فحط شدید و سمیب در هوا و مرگ و میر در مردم بهم رسید و علاوه مکروهات بد معاشی مارواریان گشت پلگ تسعیر علات روز بروز بالا رفت و هزاران هزار از اعلی و ادنی به تب کردن دو سه روز که سده یرقان فدل سابع می شده نورد عالم دیگر می گشتند که فرصت تجهیز و تکفین نبود و عمله و فعله موتی بدسب نمی آمد و هر روز جمع کثیر رفتگان بهانه خانه عدم را که و ارئی یا دسترسی نداشت در ریگ دریای سابر از کوچه و بازار کشیده می انداختند که طعمه کلاغ و کلاب می شد و نفر را بریک جنازه که دو کس برداشته می بردند رانم معایبه نموده فریاد و عیان کافه برایا در گنبد فلک پیچید از فریات و فصات اطراف و جواب گروه (۱) علا زندگان از حان و مان آواره گشته کاسه گدائی در دست بدام فروش اولاد و احفاد صغیر و کبیر انان و دکور رونه شهر آوردند -

* نظم *

شکمه فک از پپی خشک و تر چو (۲) انسان در یوره گر دربر
گرسنه شکم برنمد دوح ح چشم که همسایه گوش بود سن پشم
و راسته و بازارها پر گسب و بیک روپیه و دو روپیه فرزدان خود را در معرض بیع در آوردند - درین بلیه آسمانی اکثر زبان مسلمان و انسانی آنها از وصیع و شریف را مارواریان ندان کرده بان رشته رفیب در گردن افگندید و بخورادیدن سرگس ماده گاو و سوختن دانه چند از جو بر سرش باعتقاد خودها ترکیه نموده مرتد ساخته فافله ها روانه ماروار کردند و از راه شماتت می گفتند که چون در عهد حصرت حلد مکان از جوده پور آسرای ما را گرفته مسلمان ساختند این در مقابل آن اسب مهارچه شیر سبکه پثارت و چترا مهته را ناكثر احوال و انقال را که فراهم آورده بود روانه ماروار ساخت *

(۱) علا قحط *

(۲) انسان پوستی باشد نبات کرده که درست از گوسعد برآورد - برهان ۱۲ *

[illegible]

کلامی معقول ^(۱) منقول و کلام بری اندرود در سه زری برداشته شده است
 که رخصت معروض شده بود وقت بر آمدن یکی از آنها برگشته به عنوان که من
 مطلبی به سرگوشی نه آمد و نه در رحم گئی حمله بر من نه می پید احمد
 نکوشش سائید دگهتس دلیل را قدر بدقت منقول شی سحنند من
 پیدایی را برداشته عمل و من نه درک بهادود و نه در دنگی عده سوسنی ان
 طرف دنگی مهبی سوجندد سحره اسماع ان حد مبه آله که بدندس امور
 بدند دند به سرعت شده ما بر کوچ نمودن من نه حد حد که بدند می
 حل دول موند که از حلقی بدند بود به شهب حدی اولی تاضی ای
 دود بد موس حل بدبراشته نراست از مبه آله حصص حامل که نه می
 حد الکس حلش حلق مرمی بدند بدند سوسنی اول دس که نه
 ناعمد آرد آمد و بلواز بدند برداشت و چه زمانه ف گناه مبه آله ملایم
 گردید انصاف مبه آله نکوشی مداوم سو دنگی مهبی بدود نه بلع نه
 نه آمد داهان که نام و سراس سب آمد، بد بد و دگاه و بد

همدران اوان سند بحالی متصدیگری بندر سورت سعی عمده التجار ملا محمد علی
ار بستگاه خلوت و جهاندانی به بهرام خان رسید و بمصوب معزول نسب -
مستعید خان روبرو سه بندی آمده و بخدا و بهرستان حال ناکند آناد مراجعت
نمود چون در ان اوقات عدد الحد خان پسر و دیعب حدات سپرده بود از
انتقالس بمصوب فصای بلده سرافرازی یافت *

کشته شدن پیلاجی گایکوار بخدع مارواریان
و رفتن مهاراجه باراده تسخیر بروده و محالات
آن طرف دریای مزی و فوت عبد الغنی
خان دیوان صوبه و تقرر دیوانی به
طالب علیخان نبسه او در حضور
و دخیل بودن عبد الحسین خان
بامور دیوانی

از اینجا که ارمان نائی روحه کهاندیر او دنا به سیدانته متونی که چوتنه
ملک گجرات در تعلق داس درین ولا چهارم حصه این طرف دریای مزی
به صمدیه آن طرف از تعمر کتیهایی و پیلاهی گایکوار معمر نموده رخص کرده
بود و او با اندوه کثر بنابر مداخلت آمده بموضع داگور معموله تهاسه رسید
مهاراجه از استماع ایدمعنی به عزم معانله و مدافعه ناستعداد موج و توپخانه
پرداخته بیرون در آمد و جندی از مارواریان را در ظاهر درسم رسالت و پیام رسانی
و سلسله چندی امر مصالحه کرد پیلاهی رخص نمود و در ناطن دوسه نفری
از آنها را که مصدر حده تواند سد و در ان حماه مردم این کار می باشند بمواعبد
دل پرورد موایین موکد نایمان مستمال ساخته گفت که هنگام ملاقات ووب
فانو کارش را تمام سازد و رستاده بدبفته با او ملافی گستاند و نه چرب رنایی و شندین

مستحب شدند تا وجود آن مستبدل ددشاهی مستحب معمول غرضه معنی
دخول که بودند و حق التصرف می گرفتند مباحه تا حالا بقدری ملوکه داد
و آنها مستبدل را محال نداده کارش مستحب پیش نمودند مستبدل نه ا
همشگی و نه محبت تا حدی آن حبیب طلعت را عداوتی الم کرده و فقر و تعدد
زیادند و بفرستادن گمشده نویسنده گفته بودند از آن باز بدهند مستبدل از آن
محال بر حساب اگر مهر آنها را داخلی ادلی محصول که مستحب مستحب
می بودند و می مهر مستبدل ددشاهی منظور نمی شود نبود بدهند محبت
دیگر از سب و دا التصرف و نه بطلش می دخل می شدند حق معز احکام
محال سب را نه وجه احزاب سب را مالی بعد و احب دین می بودند و اگر سب
کرده بود نه عوض بست و بفر بیگ بدهند مکر داده از حبیب دین را نه
تا حدی تا آن داد و اگر محال دین می که می الحمله بقصد دین می بودند و آمد
آن حمله بست الم که شمس دارینه و کسل دین می بودند نه بطل می و دادند
نه بدهد که دین می نه حیات نمودن مکر مستحب گشت و این بدین محبت
است گشت و نه دا التصرف حبیب مستبدل ددشاهی می محال بودند بطل
دیده پس آمدن گشت مستحب کردند بدین معنی بدهند علم بر مباحه
انها اراده اشرفی و نه بفر احمد آرد که بدهند می پس و حیات
بود بدلی طلب بدنا کردند و سوا می بدهد بر بدین آرد نمی گشت که نه حیات
تا وجود بدهد پس بر طرف حاضرند و بدین نه بعضی بدهد بدین است
بر موانع و الی مدد معنی بدهد و سب گدا و این است
به نه حیات می نه داده مل و محبت بدهد بدهد که بدهد که بدهد
نه سب احد می نمی نه داده و بدهد سب و محبت نه بدهد
می نه بدهد که بدهد می نه بدهد و این بدهد که بدهد
به حدیست و بدهد که بدهد که بدهد که بدهد که بدهد که بدهد
و نه بدهد که بدهد که بدهد که بدهد که بدهد که بدهد که بدهد
این بدهد که بدهد که بدهد که بدهد که بدهد که بدهد که بدهد

به‌دراپان خدا سلس (۱) و سلسان ماروار احيای بدعات سانس و لاحی نموده احد و جر و گرفت و گیر و ضیع و شریف مسلم و همدود دیداد نهادند و ابواب شر و ظلم کشوده گشت بازار اسلام (۲) کسادى پديروفت گار کشی منع گردید مساجد ويران (۳) و کنائس را رونق افروزد و در ایام هولى ایداد و اهانت و هتک حرمت مسلمین را از مستحکات و مستحکسات گرفتند و احدی را یا رای آن نماند که گوید این چون و آن حرا است در هنگام روانگی مدار الملک و ورود مهاراجه که کاه رعایا و برایا از تعدی معرول نه ستوه آمده بودند اظهار سرور و شادمانی داشتند سدا گروه همدود که اکدون ناطم سر گروه آنها ست و مهاراجه و برادرش را سدا نه رام و لچهمین که نه معدودی او فائل اد دادده بخوشی می سرائیدند از مساهده معاشرت و سلوک آنها نه مصمون رحمة الله على نداشت الاول متدکر گشتند الحاکم اکثری از اعیان و اشراف از مدلب و خواری ادیسیده و از ریخته شدن آنرو هراسده توقف و سکوت را مناسب دیدده نه تدریج و مرور ایام ناظراف و اکداف متعرق سده گوشه عایب گرفتند زور زور کار خلق الله نه صعوب انجامیدن گرفت مارواراپان در حانها بربرستی و (۴) عطف فرود آمده عصب نمودند و چه حانه حرایها که نعره طهور دیامد *

چو خواهد که ویران کند عالمی بهد ملک در پدجه طالمی

این همه از شامب افعال و اعمال نا شایسته ما بوده از ما است که در ما است محال کثیره پارچه که بجهت احد رکوة شرعیه از عهد حصرت حلد مکان معرر است و همد و را ناین امر مناسبتی نیست و همد گاهی سوای اهل اسلام نه تمسیت امور آنها مامور نمودند چون از ایام نعی حامد خان محصول را داطمان

(۱) سلس ناول مفتوح نانی رده نوعی از حلق اند که یک پای بر میبهند و پای دیگر ندارد آورده اند که دو مردم اند و در دویدن ار دو نا بیش میدوند ۱۲ *

(۲) کساد ناول مفتوح بی رواج شدن *

(۳) کنائس مساجد ترسان مطلق بکنانه را گویند ۱۲ *

(۴) عطف ناول مصمم درشتی کول *

نقد حسن مستحق بود ^(۱) بدقتی گذشت ر به نوب و شکفته ن لک ریبه
 برگذا داس به لک ریبه تر خوش حال م واده اش و ما بی دنگل
 به مد حالت به تک عر نموده به لک ریبه اید عی نما بعد م لک
 به ادک وعت بعضی انش - آ - از سراج این سخته صاحب درستی
 اندوه کند حم بعد ا برنا پیوسته گسب خصوصاً ملک ملک کرجه تخت
 متعدده اریسم نریشل ا حد ج نایل ^(۲) معانی ^(۳) ساحل که مدد معمره
 متعدده داد کردند و بعضی علی ن محصل محفل مدبره ملک ادبیم ن ننگه
 نا سدن احمدآب که امرا انواع امسک مسهوره به نوب وعت به نایاب
 اکذوب بلاد شد و سخته ننگ به و حسن ایدان توان بخت
 پیش تراری به بعضی می بودند می نمود و نوب ادبیم به نایاب ال و ن که
 گیه سلطه بودند به طرف شدند اکامی مرد مدس کم و نسی می آمد
 مپ اید احمد می را ^(۴) و برآمد حدی کس که نال ^(۵) دره به به به آمده
 و سخته تر حدوده و گسب بود سخته کل نمود سدن ان نوب وعت
 مپ ال اش ریش نوبه حدی به نوب وعت که حدی احکام به نوب وعت ال و ن
 نسی به نوب وعت بود حدی سدن که نوب وعت لایقی ا نوب وعت نوب وعت
 حدی الود ال مایل ا داست بر ما نموده و ن مپ اید نوب وعت گسب بعضی
 نال حدی موده ما نوب وعت گرفت آنها حدی از موده نوب وعت نوب وعت
 نوب وعت دوم ادا سخته به نوب وعت حدی و نوب وعت نوب وعت
 ال و ن ال ال حدی گسب نوب وعت که حدی نوب وعت حدی به نوب وعت
 نوب وعت حدی ال حدی گسب نوب وعت نوب وعت ال و ن ال و ن
 ا مایل ال و ن ال ال حدی نوب وعت نوب وعت نوب وعت ال و ن ال و ن
 ال و ن ال و ن ال و ن ال و ن ال و ن ال و ن ال و ن ال و ن ال و ن
 و حدی ال و ن ال و ن ال و ن ال و ن ال و ن ال و ن ال و ن ال و ن

مخلص جان را از حمیع مراتب آگاه صاحب و آوری گنگا داس را طلب
داسته حسب الحکم را نموده رساندد و او انہی کرن ناندہر را از ماجرا پیغام نمود
انہی کرن را عرق حمص بحرکب آمد چون از موضوع و محمول مقدمہ وافق
ہ بود با حمعیب ہمراہی خویش مستعد برخواست گشت - مومن جان با ہمراہیان
آمدہ شریک مخلص جان شد انہی کرن ہمراہ پیغام نمود کہ چون من ناندہر
گنگا داس ام ندانر استخلاص او نہر دوعی کہ باشد با مخلص جان پر خائن خواہم
کرد ہمراہ او را برد خود طلب داشت از راہ (۱) مدالست و (۲) مختادبت
ندانر نمود او بخوانین وجہ و داع رساندن گنگا داس را گفتہ فرستادہ استفسار کرد
و آنہا در جواب احکام را بخندہ فرستادند ہمراہ و بہنداریان متعق اللط از روی
(۳) مختالبت (۴) بمجاوب برداشتند کہ کفالت و ناندہری از جانب ہمراہ
بودہ و این مقدمہ از پدسگاہ حلامت و بہانداری اسب مختالبت حکم و الا
دمی تواند سد ہرگاہ بددہای یادشاهی بموجب حکم او را گرفتہ باشند سخنی
برمن و دیگری بیس و در ناظن او را بمواعید دلیدہر از جوش و خروش ناز
داشتند و او نہر نہ طمع در افتاد *

طمع را نہ حرفست و ہر سہ تہی از ان بیس ہر مطمعمان را تہی
از ادجا کہ در گجرات مقدمہ ناندہری نازک اسب انہی کرن مطعون حلق گردید
الحاصل ہمراہ او برد رسید نہر خود نوشتہ داد و در ہمان سب گنگا داس را
در بہر طلب داستہ حدس نمود و افرای او و جماعتہ انریم فروشانرا سب گیر
ساحب و برای (۵) فرق جانبہای آنہا کہ مدلعہا را از حدس انریم و اثاث الیہ

(۱) مدالست - فریب داس ۱۲ جامع -

(۲) مختادبت رونہ نازی کردن و حیلست کردن ۱۲

(۳) مختالبت با کسی فریب آوردن *

(۴) مختاربت اول مصوم کسی را جواب دادن *

(۵) فرق لغت ترکی بمعنی محافظت ۱۲ *

جمع تواند ماند - مهراجه بر سنت و سنت و تلف طوب حسب التواضع او
 نوشته مهر خود و گفتد دم نه من مهرایی کن ولد نگ داس اهو که
 سرگروه بنویس بود داد گنگ داس بر اعدود و تقسی که منعاف این دده است
 اطمینان ملک حاصل نمود پس او رفتند امر مصطفی بنامش معزل و مدت
 صراحت و تجارت پیشکش و سر گیرش - بنی بنده را سعاد بده مهراجه ایدند
 و استعانت و نسلی ظفری و استیفاء گرفته و در سندی نام می نمود امر
 مهراجه نه باطنی نه عددی در گری خلعها از و نه نظریه آرد نه اندک و صفت
 بود از آنجا که دادند موی نه مانی داده حرات می کرد و اندک این حد
 تا بهدایان و مسازان مخصوصی حقیقی داشت حق نه امر مصطفی
 الملک مومس حال انا بهدای رس سکه یک گده خصوصیت و معانی سم
 سوده بود و او اندر بدلو حوائش احب برمی که مدار الملک نه گد داس
 و او عد نموده نه داد و بختی داشت بهدای مومس حال از مکان نه
 مهراجه ۱۷۱ ساجده کانس طلند و او بهدای سخته آرد گوب نه طعمه حسب
 التکم الملی بعد امیر الامرا معتصم اخوانه بد ساخت یکی نام مهراجه
 بهتصویب اندک پس گنگ داس نه حکومت داد الملک متحد احمد دود مدد
 و مت های سکه احمد ابدان گنده است او استیفاء سخته مسلط و
 بد ۱۷۳ و آرد رسد و اگر مهراجه رس مومس استیفاء سخته دود و
 مومس او گرفته بهتصویب اهل دود و دومی نه مومس خلع مومس نه
 گری نه مد ساخت گنگ داس که نه مومس حال خام سده ناحیه سخته
 خود نه یک مومس نه ۱۷۱ خلدوی پس ۱۷۲ مومس که نه مومس
 و مومس نه خلع مومس خلع است و نه مومس نه مومس نه
 مهراجه را مومس را مومس و مومس خود نه آرد و
 حری نه مومس و اگر نه مهراجه خلع مومس نه مومس نه

دست مرهنة از تصرف آنجا کوتاه بود چون مهاراجه دخیل کارگشت او از راه عافیت اندیشی رجوع بآصف جاه آورده استدعای سند بیاب نمود و از آنجا سند و تجویر منصب و خطاب بیک عالم خان بد و رسید و بدین دستاویز خود را متوسل او صاحب و در سال هزار و صد و چهل و چهار مهاراجه از راه دور ببنی نامه مستمل بر اظهار یگانگی بآصف جاه نوشته مصحوب محمد شاه خلف مودة الواصلین شاه علی رضا سرهمدی که روابط و تعارف با آصف جاه داشت سر انجام داد و راحله داده فرستاد و بعد چندی مصطفی خان نامی که سابق با رستم علی خان بوده در جواب با نامه مودت آمد و پارچه پوشیدنی و بعضی پیامهای ربانی آمده مهاراجه را دید و فریب سه ماهه توف نمود و روانه گشت همدران سال آمانت در آن خان بخشی و فائز نگار که به منصب هزارگی ذات یک صد و پنجاه سوار سرائازی داشت و دیعب حیات سپرد و بعد معروض فدیسی از انتقال از علام حسین خان در حضور بخشی معمر گشت و سند بیاب خود بدو محمد مجاهد الدین خان فرستاد و او سرگرم کار گشت *

مصادره نمودن مهاراجه گنگا داس سیئه و گروه ابریشم فروشان را و سوانحاتی که در آن سال روی داده

همدران اوان به تهمیدی مهاراجه به یک روپنه بطریق مصادره از گنگا داس سیئه و ابریشم فروشان حرا مهراً گرفت مفصل این مجمل آنکه چون سابق در ایام حکومت مدار الملک خوش حال چند سیئه از امر سنهی معرول گردیده روانه دارالخلافه گشت و گنگا داس سنه کل معمر شد چنانچه در ضمن سوانحات ایام حکومت او اندراج بدیرفته گنگا داس باستقلال سر انجام مهام ندوده و او امر دیگر حسب الخواهش مدار الملک می پرداخت - هنگام آمد آمد مهاراجه از راه دور اندیشی کسان خود را بیشتر فرستاده در حواصیل نوشته حات استمالت مدنی بر کفالت نارتان عمده که اصطلاح گجرات نادهری گویند نمود که بخاطر

بوی بنگ نه گومت بریں مایه ا حقیقی نه گراشد نه که دگهی خواستی
 باهی او که بندر حد آوی نه روح آصف حاه داشت احوال اصفعل سده
 طایه ساجده که آصف حاه بدیدمت حد رسی ا تصور احمد آرد ا مساند
 مت و دلمو دانسته حدیده سکه شده بر و بیگ نه گر نهایی دنده
 بطریق ابله آمد انک نه دندل ما سده داد دخی او ا طلاع اس معنی
 متطرب گشته شمل سبب ح مہ آده ا حصت احمد آرد دند دست ا
 متبحر کسده ساجده بسوخت خنده دلمو که ا برں دد سکه کرد نه
 حوں برضا از دست حصه نسکی جوش پید آصف حاه که ا ال طرف
 بحالی و خلکی مایه بود نه دواهی دخی سوت سده معلو دمود که دخی
 آرد دیک فلج نه س ددیکی از طبعی عد مسلوک حدکل افا دسی سر
 گرسنه آصف حاه دد بوب و اعمل سده کب سی ا دانسته بدیدل او
 شات حقیقی ا برل و حور دپای که د س مودد و دند دند لکریل
 داند از انجا که مودد مودد گشت نه دد مودد دند آبدیکی مجموع ا ک مودد
 براب نهایی دخی سبب آری ددی سوت حقیقی ا سبب دد نه حقیقی
 دند از ماصوب نه دل شک و طایه دد ا ددیمی امد و ددی سبب
 و ددان دد ا دد مسافد ح که نه دد نه دد ملای گب آصف حاه
 دد صافی رست دیک ا نه مال ساجده نه دگهی کردند حاه نه سده
 رحمت برادش روانه دگ نه دد رمودی ح نه سده سده آصف حاه
 ح نه دد نه آمد نه دد دد ا دد سبب دخی ا که سبب حاه
 سبب و ددی سبب و ددی سبب نه دد دد ا دد ددی ا دد دد
 مودد گب سبب سبب و دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد
 دد ا سبب سبب دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد
 دد حاه مودد ح نه گوب نه دد دد دد دد دد دد دد
 دد دد ا دد آصف حاه دد دد دد دد دد دد دد دد
 دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد

درینامی شهری آن و با دوستانه جمعیت کسب و با وجودی که در آن زمان در آنجا
اندوه کثیر و با اجماع تشییر بود که در آن زمان در آنجا در آن زمان در آنجا
مباراجه در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
چند سال است و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
مباراجه در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
تو است که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
و بعد از آن در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
مباراجه در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
و انشای سخن در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
و سید قطره آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
و مباراجه در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
شاهی و مباراجه در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
و مباراجه در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
احد احباب در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
حرفه‌ها که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
عالم نبوده که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
ساعتی بود که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
در آمده در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
ولد سید عقیل در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
داده گشته است که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
خان بکوچه‌های متواتر متوالی از آب شهری گراسته نبوده را محاصره نمودند بر
ماجی نادرید لاهی که در آنجا بود با استقامت روح و ناله پرداخته توپهایی که از
حنگ گاه رستم علی خان در دست آورده بود نصف نموده تحصن حسب
رستادهای مباراجه محاصره اشتعال ورزیده مورچال بستند و از طریق جنگ

بخیمه گاه رفت همدران اوقات یک زنجیر فیل از لشکر مدارر الملک در اثنای راه
 بدمستی نموده گریخته با حمدآباد آمد و فیلاندان مهاراجه دستگیر کردند - کریم
 داد خان فوحدار پالن پور که همراهی مهاراجه گردیده حسن خدمت ظهور آورده
 بود بقصای الهی و دیعب حیات سپرد و لاش او را به پالن پور بردند شیر خان
 بعد فوت صلابت محمد خان دانی و دخیل کار شدن میر اسمعیل به بیاب
 موجوداری حو ناگدازه چون از انتعال پدرش کهوکه ناره و محالات دیگر در حضور
 اقدس در تپول و کلای نواب قدسیه والدۀ حضرت اقدس علی فرار یافته و به
 بناب سد مرتضی خان دامی وارد احمدآباد گشته بود بنابر بحال جاگیرات
 و دیدن مهاراجه با حمعین شایسته آمد و بواسطت سردار محمد خان عورنی
 بدریغۀ راجه تخت سنگه مهاراجه را دید و سه زنجیر فیل و چند راس اسب
 و حرایر از نقد و جمدس پیشکش نمود و یک زنجیر فیل و جزوی بعد راجه
 تخت سنگه داده تجویر نامۀ اصابت منصب و خطاب نهاد و بحالی جاگیرات
 انتعالی پدرش حاصل صاحب که بدرگاه ملک نارگاه عرض رسانیده بدرجۀ پدیرائی
 رساند - مومن خان فدائ الدین خان را به بناب متصدیگری بدر کندیای
 رخصت نمود و بدرگاه با برگدۀ چوراسی در تمنخواه مهاراجه فرار داشت بالمعط
 بعهده حویش گرفت که بموجب افساط می رسانیده باشد مهاراجه که بنابر
 سرانجام بعضی ضروریات روزی چند بیرون متوقف بود داخل بلده گردیده به
 تمسبب مهمات مالی و ملکی برنواح والد رافم مدارر الملک را تا نواحی
 او دیپور رسانیده معاودت نمود و مهاراجه را دیده به عرم سفر حجاز رخصت شد
 و از کندیای کستی سوار به بدر سورت شتافته عره شهر رمضان آن سال را که
 جهاز شده به معصد راهی گسب مستعید خان متصدی بدر سورت چون از
 طریق حسکی مخاطره مرهنه داشت کستی سوار از کندیای به بهروچ رسید -
 حرأت عدور از دریای برده نمی کرد لهذا توقف ورزیده با پیلالچی گایکوار بمواعد
 دلبدیر تقدیر چوتنه آنجا راه سلوک مسلوک ساخته بسواد بدر سورت پیوست -
 بهرام خان متصدی معرول بممانع پيس آمده در را برودش بست مستعید

حدیثه ام شهادت امر سکه نفوذگاه مهله است بود مذکور حلیت
و استعانت بخت نالکمه معز الملك مدد سر بخت بود فصل حد مایه
که اسکه منعقد بود به دفع رده د مدد سکه سه نفر بود حد
و کلا سیرد - حد العقی حلی دیوانی عوف در سررا ا بوده سدد گریب حد
نست عرا ویده دمی بود امر سکه نظیر اندک ماعتف مدد بود دمه گریب
اما برسد مدد الملك کوچ بود سدد حلی رام حریف بدتر دج اد
و احوی محمد اسماعیل و مرجع شدن از معار ملک فب د د حد اول
که ا فیل مدد اسداده بود حصت اشرف داده گشت که مدد مدد مدد
نمده حصت طلب اعلام قدس مدد مع مخرج دهده حصت مدد مدد مدد
شده احمد که بود قدس سرمد د مخرج سرکهیم مدد مدد مدد مدد
حداده ناسد برپا آمدن دین مدد مدد مدد اشت که د مدد مدد
دصد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد
ان بر مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد
د برص سفت مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد
و مستم که مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد
آپ مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد مدد

فرستادن مهاراجه مختلص حال و مومس حال را نزد
 مبارر الملک و قرار یافتن علیهم و ملاقات
 با یکدیگر و روانه شدن مبارر الملک
 و در آمدن کوتوال مهاراجه
 در بلده

از آنجا که مهاراجه جسمه از بیان ا از جنگ پرسیده - بدو جواب خبر
 اندیشان مختلص حال ها کردند از محمود آید و مومس حال منشی و قانع در توج
 و منشی بعد کندی بهت از تشریح جسمی و اندک - بهاء تکیف حمله حادی
 امر مصطفی بعد مختلص حال رفته منشی تراظر اسدن و حوائض ملاوت بود
 مع از الملک فرستادن بعد رسدن جواب نامرأب از احمد علی؛ آمده ملا می گشت
 بعد گزارش رسدن منشی و احوالات سر رسیده ^{۱۱۱} کلام منشی را بدو رسانده
 نصی العرام هفتم شب رحمت شده است
 * * *

بها اسب کند - دل زمل به منشی که به حد لشکر جدا - منسیر بسود

در محله حرم مدائن گراشتن مهاده مدائن ما ۱ به اسک ۲۳ خود - و در
 محاسب علی و انعطاف و مرد مدینه ایتت می استدلال احی و در
 حر و بار و کندن حمله انگدن چیده ددل برسم و برسم که مر ۱ نیز است
 گزین به بار مدنی اشعل و رندد اگدن ا ر و دده گجرات و در
 گرد و نواح تا نوازه حلو باکی به گستردد بصدی و جبهی روح
 شریکی که باکی سهه را می داشت مدده ما می طلب کس که
 سگا مصر جفین مهاده ۱ ر که مدده دموده دموده ۲۳ و در
 اطمینان بملوف مدده دهنی مدده مدده در کسینه باو - که است که
 و حرم دو برینه بودند و در د قلندری شب که بهت دمیره ۱۱ مسنده است
 و مطالعه لحسام معزول کرده بود در ادلی و و حله تا امتت متکسره و ۱۳
 خود را آمدند مبار الماک و سرب آند و مدی شددد به نوال اناده
 بود •

شدان - یکنس رنگ کوس حدل تصور جفین سه دهنه مدان
 دهنه مدان کس که حمله و حله اطمینان به صحت داده در دزد

• خراج

صا اید است دعه د نه

هر جانب تیر و تعدک ماندند زاله ریختن گویب مدار الملک با آن جمع قلیل
استقامت ورزیده شبیه تیر که کم خطا میکرد مرغ روح مارواریان را از نفس تن
می پرانید *

عقاب حدنگش گریستی بخشم   حو شاهین فدرت نمودی بحسم
نه هرکس که تیرس پر افسان رسید   چو تیر از هم از خانه رین برید
بر آورد تیرش ر دشمن دمار   کمانش یکی بود و قربان هزار
دمادم اران عرصه داروگیر   نه بد خواص بیعام می بود تیر
چو بحر حروشان در آن داروگیر   هوا موج می زد ر پرواز تیر

انکامل درین بین میل دسان که علامت لواء مدار الملک اران اله یار بود نمودار
گش محمد امین بیگ و از فدائی وار در رسیدند و بار دیگر کور که و کوس
در ماتم دو گریستان دویاد و معان در آمد مارواریان نقیض ایفکه مدار الملک الحال
در میدان آمد تالش و وفوره بجا آوردند جنگ سخت پیوست *   * بیست *

چنان آتش جنگ گردید تیر   که گفتی پدید آمده رستخیز
اله یار رحم تعدک رحمت هستی بر لب مدار الملک مدارتهای مردانه
و حالاتهای رستمانه نموده دفعه دیگر مارواریان را پیس انداخته تا نزدیکی و وضع
سر کپیج سه کوه دوانید و آنها چون از دیو تحول گیران ماندند حروف تهی پریسان
سدد از آتش که از طاع ملق تا مقطع سعی آئین حدال و قتال قائم بود - ششم
اصغر سمس طرفین لب از جنگ باز کشیدند *   * بیست *

[illegible]

مدر الملک که ^(۱) ملصق برست لکریل می آمد نوپا ا گرفته نالعه اک
 رسیدن دین جنگ که کمتر از قلعه گبری نبود بسیاری از مرد کلای و - جعل
 دمی اسلام بدخه شهادت دیر و پشتمی زخمی شدند اگرچه از راه ک موامع
 نادیر که متصل دندی میرحت و مو حل طرف دتی دداسب مسبول
 نالوا مکه بوجه نه و نورک لکرمی توانست گزشت و آردی بوجت اندس
 حب گراشده و انطرب که ممدان وضع داد معمله آسانه می شد ن خمه
 سعی و مد شکمی بعه می می نمود مدر الملک خود نیز ا ان اه
 واقع و نه حدر ادبسل شفا بوش ظاهر کرده بودند از آنجا که تقدیر حقی
 بقدر بود بسم داد که بدکتر مدنی گویای نوپا و محاسنای واده الی
 اک درب تقیما می کند محله خون از کوهه و در آسای بوجت دهد
 گویب سیرانه د س و انطا روح ا تم کسفته مد حله حمدت بکسبه
 احمده دست تاج حدیانی مردم که دان وقت آمد بودند گس و ح اس
 واه ندان طرب دداسند د از ساجده مد کسی خبری که د و خود مدس
 گریب از این ریو آردی ان طرف د نا که ممدان هموا شعی بود و ا مد
 تاج ممدان شفا می خدمد حب که حدانی دفته بود دس ممدان دای بی
 حاج گس که اکاه آن و داسب تم د خا ممدان ا ح من مد ملک که
 دست مد و ح د د د دای و آده صفت آرا کسب ممدان د مدی و ح
 که اند سوان د دای د انداز بودند بعه ز دس ا د . تمام .

و دوسه دوعه شلک تویخانه بر مورچال مفاصل رده یورش نمود و چون برق
حاطف و ریح عاصف سرعت از آب گرشب عازیان اسلام جنگ کفار را جهاد تصور
نموده و کشته شدن را درخته شهادت و روع درخات پنداشته حمله های مردانه
و تلاشهای رستماده ظهور رساندند - چون در معادل میدان اسب تاختن نبود
بیاده ندا مردی حرأب و دلاوری قدم حلاوت بر بالا آمدن پسته ها و شگستن
مستحکمه ها را بدش بهاد همب بهادری ساخته دویدند و از جانب احاد
از یسب دیوار و مرحله ها چون کار از بله توپ گرشته بود تیر و تعدگ مامند
تگرگ آتشین ناریدن گروپ کسانی را که وف احل مسمی رسیده بود کشته
و برخی حسته شدند آخر الامر بهادران درواره حان نور را که بغایب استحکام
داده بودند و خون بر کنار دریا واقع شده و هنگام طعیانی آب (۱) کوره و (۲) کویر
و سب و هزار سدار داسب افتان و حمران رسیده نصرف نار و شکسه فتح الداب
نمودند بسیاری از لسكریان از راه نامتعارف غیر مسلوك جنگ بحمل المتن
عروة الوثقی رده بالا بر آمدند مارواریان و گجراتیان دیر پای استقامت فائز نموده
مدافعه پس آمدند و دلاوران طرفین مکامحت و مکاشعت بجنگ کوتاه یران
کار از دیره و سمشیر گراننده مدحگر نگرو و گیر و یکدیگر افکندی و دسب و گریبان
و مسب و دسانی ساخته از حدیگرهای حارا شکاف بهلوی همدیگر میدریدند
درین رد و حورد جمع از یتاوتان نامی بخون غلطده بمطموره دستنی نمودند
نعدة السدف تاب مقاومت بیاروده توپ ها و لاش کستگان گراشته بمها راحه
پیوستند *

ر گجراتی و مارواری سباه برون روف راں سپهگین حایگاه

(۱) کوره یعنی اول کاف قاری و ثالث رمینی را گویند که آنرا سیلاب کده باشد *

(۲) کویر نکر کاف قاری و تحتانی معقول برون دلیر رمینی باشد که نازان ناریده باشد

و مردم و حیوانات آمد و شد بسیار کرده اسند و آن رمین حشک و نا غموار شده باشد

که تودو آمد شد بر آن دشوار بود ۱۲ برهان *

داده بدول نمود روز دیگر از اینجا بود یکی موشع موجود بر آب آب سائری
 معامله یک کوره از آخر روز در پیاده بود پس بعد از "ملک مورچیل" و "سختی"
 مورد آمد مدبر الملک در دیوار این خود و جوی را تا جاده رسید و آب باران
 تعیین ساخت که از آب گریخته بود یکی را در مسجد امین خانی آباد و دیگری در مسجد
 دائره گاه مبارکه است و تا توپ اندازی نمیداد و شب در اینجا قائم ماندند
 چند آنچه چاه آید و آب در بود که در خانی آباد که روز آخر کشت و * نظم *
 روز و آب جوی شد که بعد از آن * * * * * * * * * *
 در استخر در انداختند و آب را در شب که در بود کاشتند و
 در پیرایه نظامی ملک از حاکمین ظاهر بر آمد و اجور و * * * * *
 موصوف و * * * * * * * * * * * * * * * *
 و گویان کسان ملک اندازی نمودند * * * * * * * * * *
 محتاج تیر در دیوار آورد در حاکم ملک یک در بود کشت * * * * *
 در عوم عمارت * * * * * * * * * * * * * * * *
 در (۱) حاکم در رسید * * * * * * * * * * * * * * * *
 رهنمائی که از این برای که آمده بود در * * * * * * * * * *
 عربی داده در * * * * * * * * * * * * * * * *
 بود آحرهایی روز رسید دائره نمود و دیوارهای حاکم پورچات اطراف لب
 آب دریای سائر مبنی که * * * * * * * * * * * * * * * *
 دارد و بله حرایرس است بداهه گرفته بمقابل ازک و * * * * *
 درواها و معدهها پورچات را استحکام داده بطریق مورچیل بدی برده گاهی
 و پناوتان ماروازی و حوان مرد خان و معدر خان دانی سپرد و از آخر همان
 روز چند صرب توپ در قلعه بدر خالی گشت و موج دیگر را به سمت جنوبی
 داده از آب گذرایده متصل معده حصرت ساه بهکین و دس سرة و نهام پور
 و ناره بین دور مکان موحدا در شش در تصرف نمودن پورچات و قائم نمودن

دهمی بهرچ بسد عظمت الله حق دده بتویس وقت حکم شد
 که محصول معنای موعود اید که مصروف ساله مه احد مدیریتند؛ رخصت
 معنی حال خاکبردای محمد آید بدین بدینست خاکد حصص دوت
 مه احد جهت تراکم آ دین سده و استعداد روح بطنی خود شدیده دوت
 دست ۲۱ سوا حدله ۱۱ ناگو و احدوت جمع نموده بتویس داد خود
 احد تحت سنگه مبرحه ایضوب شده بعد قطع معادل وطنی مراحل د بواهی
 دانی د - سد گردان حال دوحده انجا استدلال نموده همراه گشت مه احد
 استماع اده مقاومت د مداخلت مد الملک د آمدی د - مه احد حقه
 سد دایب دینقی نیست سرا رنده دود سردا محمد بونی که د بداد
 ادم دایب فریده پوش که اگر بواحد داده انصاف د آرد و ا جمعی
 ا گشتانی ا اقم آ د د اندک رست و دایب ا انجا که شقوقان حال
 و محمد امن سنگ الله با دافوج آراسه دین حصص مه دده ا حسب حصص
 نموده و دج دده ا بعد دایب سدده د مصر ا دایب ا د ا عصب
 و ا ا د و دوشدای دمی - دایب دایب دود دود محمد حال احداث
 دایب ا دین د سد دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب
 سد دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب
 دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب
 دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب
 دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب دایب

صوبه داري مهارجه ابهي سنگه ورسيدن به صوبه
 و وقوع جنگ صف میان منصوب و معزول
 و صلح نمودن بایکدیگر و روانه شدن
 مبارز الملک و دیوانی عبد الغنی
 خان و طالب علي خان و نیابت
 عبد الحسین خان

چون آنچه مرکور خاطر ملکوت ناظر حضرت اقدس و نایب عطاء منلهای
 حظیر بوده از مدارر الملک تمسب بدیور و نالس گزین بدورها و مصادرات
 و گرفت گزایا و برایا بدرگاه معدلت یداه مکرر معروض گسب و بنابر امری
 نا امرا الامرا مصمام الدوله که رتو و فتی مهمات سلطنت تکف افتدار داشب
 (۱) نقاری بمان آمد و ده سب موقوف گستن در ماهه رساله متواتر عرایص مدارر
 الملک که مستمل براستعالی صوبه بحصور مدرسند مراج معدس را ارو منصرف
 ساحب و برای متوسل ساختن ناحود مهاراجه ابعی سنگه راحه حودههور را که
 باعتماد الدوله مربوط بود از بدشگاه خلایف و جهاننای بیعطای خلعت حاضه
 و جواهر و یک ربجیر بدل و هجده لک روپیه از حرانته عامره در وجه خرچ رساله
 بهمراهی او سرورار گرداندد و پدجاء صرف توب از حوردد و کلان نا سرانجام عمله و فعله
 ار سرکار والا تعین نموده نامر نظام صوبه احمد آباد ار تعیر مدار الملک مرخص
 ساحب و دیوانی رساله بهمراهی مهاراجه و متصدیگری بددر سورب ار تعیر بهرام
 حان ده مستفید حان که ار منصوب اقصی القضاتی معزول شده مقرر گسب
 و تعلقه بخسی و وفائع نگاری موج رساله و متصدیگری بددر کدبهایب بهومن
 خان که برطرف گشته بدارالخلاوف شتافته بود مرحمت شد و فوجداری بروده

بدعتت بکدیگر آمده بود آمدند حق حقیقت را بدست میزدند محمد خان
 مستحق به گناه بکمال که شفا شامی و شهر آوردند حق را از بدست خارج
 گزشتند و دست حبل سده بود دادند مدیریت به گشت مدار الملک می شد
 که سده و اسباب و آلات بدین امر آنها دادند و بمول مهاله اندک
 بدست گیری بلد شد که نمودن بود یکی مفتح کالی بود که شی حدب
 شالی بلد آن طرف و در سرزمین مل به از خود بشو معتمد آس و مدینه
 چه سر سوار و حبل و پیاده بودند حاکم بکسریه و عرب دند سر
 در پیاده با محمد امین ملک آمد و بکسی بود بدو حبل پس به
 حفظ و حاکم بلد بهی نمود و در دست شد بدست برپا از حق و کل
 و در دست شد حاکم و مقرر در سر می سر بکسریه معتمد بدوی به حدب
 بود در لک بکسریه بود به حدب معتمد مهاله و طلب بکسریه و از
 شفا جمعی از حدب اندک که از حدب داشتند استعفا نمودند که بدست
 استعفا می بود بدست بوشان آمد بدای بدی اجل که بدست می آمد
 آمدند بدست و مایل شد را حدب معتمد آس بدست که از حدب بدست بدست
 آمد و بدست است است که بدست بدی حدب طلب بدی از حدب بدست را
 طلب است و بدست بدی آن بدست دیگر بدی بدست بدست بدست بدست
 بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست
 بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست بدست

اران روز دیگر کسی را جرأت اجتماع بر اظهار احوال نمی شود و این واقعه در چار دهم شهر محرم الحرام سال هزار و صد و چهل و سه رویداد - مدارر الملک عند العریر خان را از تعیر حسین الدین کوتوال بلده صاحب و از پیشگاه خلوف و جهانی رام بمصب هف صدی داد و یک صد سوار بخطاب حسین محمد خان سرمراری یافت *

کشته شدن اودیکرن دیسائی بیرم گم و برآمدن مبارز الملک بعزم مقابله با مهاراجه ابھی سنگه و درگزشتن صلابت محمد خان از جهان فانی

از سوانحات این سال کشته شدن او دیکرن و یسائی مدارکار بیرم گم اسب سان این معال آنکه علی نام برادر دولت محمد تانک فصاحتی آنجا دمار امری نا و حصوم بهم رسانیده بود فرصت یافته هنگام شنی ترحم حمدهر کسب صلابت محمد خان از اجتماع این فصد چون دیاد فوجداری آنجا بدو تعلق داشت در بلده بود بغارتدیه و تادیب فصاتیان از مدارر الملک رخصت گرفته بموضع نالری آن طرف دریای سار برای فراهم آوردن سپاه رفته متوقف گشت از فصای آسمانی بعد دو روز فریب پاسی از روز برآمده هیصه نموده فجاءة در گرش اتعافاً مدارر الملک همان روز پیش از رسیدن حرموت او در ظاهر عزم بیرم گم را دسب آویز نموده در ضمن برای استعداد و سرانجام مدافعه مهاراجه که در حالور رسیده بود دفعه بی تقریب حریده سوار شده از دریچه ناع دهدر که مشرف بر دریاس نا معدودی از مخصوصان که حاضر بودند برآمده معروفگاه صلابت محمد خان رسید و حال او را برای العین مشاهده نموده فرغ کنند اعظم معظم نرول نموده حیمة و سرا پرده و سپاه

بود که کوهها و شوارع ظریف آمد رشد مرده و د آمدن آن مجتمع است
 آورد و نگارند که احدی از آن جماعت حدیث مسجد د آید از طلع بید
 را شده سه دروازه مندل گذشت بود که حدیثی از جهل - وام کالعام بل شم
 بل آنجماعه که (۱) کلدیه آب گراف شمع ائی استی د دل حا
 اد حوس نفس کالکحریر لوج سینه مریم ساحه بودند از مسافده سندن روح
 دست گرمی حدود حدیثی بسندسی نموده برست نامهای دکانس راسته بار
 رآمده دواجان حس و سفل دست حرارت کردند آله ده دگر ددوب ده
 نمرادس امر گوی و سنی آنها نمود معجزه گویس حسنی حدیثی دنگل ا
 بدان حدود حدیثی ملبوس گناه که امرت گوی شمع ا بر طر بسن بیده از
 است گویس

شهبازی معجزات لکدی ساء حکونه کد احدی

اندی که داز را دوازا مسجد و احاطه جسم ده نظره کساده بودند در دست
 را بل دد شمع که د معات دمعشومیل بسنه بود د شده دد دلیل دد
 که آله دد سجانی و حدیثی امر ده لفظ د مسجد نموده دد اجهت
 بسند حسنی شمع و نفس دد دساد آنجماعه سده محدوب دد
 و دست دد دد بس نموده جمعی ا پس مدد شمع گوشه بسن بمطروا
 بسنی ا اگردد دخی حسنه کساده حرمی حوس د مسجد حدی
 گسب ا است حس بدشان که ده حدیثی دد شمع نا حدیثی ا معدن

و کرامات دموده در صدر مجلس حاضر دادند و کمر متاع بر میان جان چسب بسته و عاشیه اطاعت بر دوش کشیده فرمان پریر گشتند شیخ راق که این چنین زوری را بدعاهای بیم شنی و سحر پیوسته حواهد میداد بود ریس را بر باد کرده یال بسب و سارات امداد جود عینی داده ناعوا و اضلال آن گروه برداشته میفرمود که همدن دم معرول را که موجب ایدا و اصرار اسب اگر ار شهر بیرون برود گرفته می آرد این حکایت که حکم بعط بر آتش داشت آن بیخردان سسب اعتقاد ناور دموده چون حروس بی محل در جوش و حروش در آمده متعق اللفظ به تسویلات شیع سالوس گندم نمای جو فروش همدستان و بدان تواند مترم گشتند و یکدیگر را بطریق سار آگاه ساخته گفتند که * مصرع *

ار کرامات شیخ ما چه عجب

از سموح این سابعه منارز الملک عدد العمی حان دیوان صونه و انو المعاحر حان صدر و عدد الاحد حان فاضی و امانت دار حان بخشی و فائغ نگار و هادی حان سوانح نویس را که از تعیر کدیر علی حان معرر شده بود بود خود طالب داشته مصحوف شیخ فتح الله برادر امانت دار خان مکرر پیام ملایمت آمدن بود شیخ فرستاده گفت بدادر پاس خاطر ایسان وجه دمه نواهد را معاف نمود این حماعه بفراع بال بخانهای خود برود هر چند اظهار تملق و ملاطعت مره بعد احری و کره بعد اولی شد حسود و درشتی و تشدد سیع مصاعف گردید بتصور آنکه سخنان روزش اثر بخشیده و تیر مراد بهدف احانت رسیده در پیرهن نه گنجند و نفس حدیثش بر عقل بعدس غالب آمد از راء عجب بر مره اشارت اند و حرکت ریس بآن حماعه ظهور کرامت و حرق عادت و دمود و بر هر چند های زبر لسی گره بر سر ورده نه سخت گوئی شهنی و بهیق بر کشیده سر که امسانی اعار نمود و در پاسع الاطائل و مهمل چند از دگرفتن بیوره از دیگران و حالی نمودن سهر گفت و بدین سعنده می حواس که گروه همدن هم فراهم آید و جمعی بر ادبایر باب ساحت مطیع و معاف خود نموده متعدا و مصدر همدانه ناسد - منار الملک بعد اتمام حبب اله یار بخشی را با جمعی از سوار و یباده معرر

کرده صدحی بآذربایجان پیوست باوجود آن کار بسیاری از تشنگی بهالاکت انجامد
 و از آنجا که فریاد تعلقه هیچ نگر پدس آمدند دسب به تاحف و تاراج کشاده
 آتس داده بدریگی حصار دائره نمود و مورچال تقسم کرده مردم کاری سپرد -
 و توپ خانه را نصب فرمود از جانبین به توپ اداری شده روزی تلوژ حرب
 را گرم ساختند هرچند رمیدار وسيله علاج می انگذخت اما از محال طلبی
 فائده بر آن مترتب نمی گشت الجار از دیر وریات اطراف و حواض را ویران
 و آتس داده اثری از دانه و گاه نای نگذاشت و هر روز سواران حونس اسبه
 فرای را بیرون فرستاده طریق رسیدن عله و گاه را مسدود نمود از آنجا که جهت
 آوردن دانه و گاه و هدمه و سائر ضروریات اردو که باصطلاح همد کهی گویند بمسافت
 بعیده بالنسبت رفت مدار الملک موج سنگین تعین می نمود اکثر اوقات سواران
 رمندار آگاهی یافته در تنگنای کوهستان بودن و بودن از آنها می پرداختند
 و بدواعت بدانر گشت و شدند معاملات بخدیعت رمیدارانه بهانه پردازی نموده
 معدمه را طول می داد و فریب یکماه و نیم که بدین منوال مدفصی گشت
 ولب گاه و دانه در لسكر درجته اتم پیوست و احوال لسكریان و چار پایان
 یوما و یوما تداه گردید اکثر گاوان توپ کسی و ستوران بچراگاه عدم شتافتند
 درین ادما حذر تعیری صوبه از نوشته حاب وکالی دربار جهان مدار دریافت
 نمود بالصروقه دسب از محاصره کسند از راهی که بصوب زادهن پور و شور رار
 کمتر داشت طبل عود فر کوفته برادهن پور رسید بدانر استمال و تعریته
 معلقان حوان مرد خان که در آنجا بودند خود رفته به دلجوئی بار ماددگان
 پرداخته باحمد آباد آمد - همدین سال نوزدهم شهر صفر سید عقیل خان که
 به مدصب سه هراری ذات هزار سوار و بقوچداری گودهرة سرافرار بود باجل طبعی
 در گرش و بیستم شهر دیعدة الحکرام مدوة الواصلین شاه علی رضا
 سرهددی بجوار رحم ایردی پیوست و در صحن خانه مسکن خویش
 که در عهد سلطت جهاندار شاه از مدارل برول یافته بود مدفون

و اداء پندکشن از رمدندار بدریغه صلابت محمد خان رسیده بملع نسب هرات
روپیة انفصال یافت چون موسم درول بازاران فریب بود و علف چار پایان دران صلح
کمی داشت لهذا ^{۶۰۰}العود ^{۶۰۰}أحمد بر خوانده معاودت نمود و از رمدندار ازمیثه و دیگر
آن که سر راه بودند پندکشن گیران باحمد آباد در آمده نامور مرحوعه یزداحب و
بناب متصدیگری بدر کدیهایی از تعذر نورالدین محمد خان و موحداری بنلاد
از انتقال خوانمرد خان به سد نوارش خان خویش خود تفویض نموده رخصت
کرد راج کشور داس که بعد از تحال خوانمرد خان پرگنه بنلاد را عهده خویش داس
بنابر ادای نامی حواله صلابت محمد خان شد بعد چندیکه انراء دمه توانست
نمود بنارالملک در ولعه مہدر طلب داشته حدس کرد و از بی حرمتی و ریخته
شدن آبرو اندیشیده خود را مسموم ساخته در گرنش - کدتهایی که از صلح سورتیه
برگشته عارم وطن نور در بر یکی موضع ساندن شش گروهی بلده رسیده و از بر یکی
می گذشت اتفاقا پندان سرکار بنارالملک را که برای آوردن چاره در سواد موضع
عیان پور سه گروهی برده بودند با جمعی از یک تاران مرهته که باصطلاح آنها هول
سوار گویند و هنگام کوچ هر چهار طرف بنابر فرامی ترکتاری می نمایند دو حار
شدند سه رنجبر را پیش انداخته بودند از اطلاع این معنی بنارالملک اول خود
ازادۀ تعاف بده و ج را مستعد گردانیده حاجی داشت بالآخرة محمد امن
بیگ دیوان والگ یار بخشی و علام حسن داروغه توپ خانه و سرداران دیگر را
رخصت نمود آنها بر حجاج استعجال شتاخته هنگام شب به محمود آباد رسیدند
و فریب نصف شب بنارالملک حاضر شدند که مرهته بعد از گرفتن پندان از تعاف
هراسیده بخلدی و چانکی دو مدول یکی کرده رفتند لهذا همان وقت والد راف
رخصت فرمود که بیس از طلوع بیز اعظم و عطیه بخش عام بفرج رسیده از کدغی
بدر رفتن مرهته مختار سار و آنچه به صلاح وقت افر باشد بعمل آورد زور دیگر
فوج معاودت نموده آمد از انجا که حتنه روز آور خان پسر کهنتر خوانمرد خان
بنابر رسوم سادی که در میان آنها متعارف است اتفاق نه شده بود - زوری بکصور
بنارالملک بتعزیم مذکور سد از راه دلجوئی و تالیف قلوب خود متعهد حسن

[illegible]

— 2 —

— 10 —

و ف در مطلوب بود گفت بصدقه فوجداری سرانجام دهد در فوجداری بدون احد و حر و مصادرت نه عمل نمی توانست آمد انکار نمودند که مردم آزاری از من نمی تواند شد از اینجا که مسبب ایرادی از افعال ناشایسته و اعمال ناپسندیده حل و تعدیل آنها بیبسته بود ایسان استعلای تعلقات کردند رندل خان از همراهیان مومن خان دیوان پیسین که فی الجمله در مراجش فساد و غلط مخمر بود باصافه ده پانزده تعلقات را متعهد شده گرفت و او انواع ظلم و تعدی رعایا و برایای پرگنده و سکنه پوزحات نموده مدعها بچتر مصادره کرد چنانکه گررها و معبرها را باحار ف مردم حدا با شداس داده گرفت و گیر می نمود چون در سالی یک دفعه و دو دفعه بیوره که گاهی بصیغه رسد تجارت و گاهی نه عنوان سر شماری و حاده شماری گرفته می شد فرفه بواهیر جماعه حور و بیستری نه تجارت چهارات و اطراف ممالک اشتعال داشتند و صاحب بروب وحه بیوره که حدرا مبرا بر آنها معین می گسب طوعا و کرها نادای آن می برداحتند حسن نامه ی آهن فروش از آن حماعه که نه سعایب و حانه بر اندازی گروه حدود اهتمام کلی داسب و از دستس آن فریق نه ستوه آمده بودند اتفاقاً هنگام شنی که بخانه اش میرو ف در عرض راه کسته افتاد و ربه مقتول سبب قتل را سر گروه حدودها نمودند دمداران منار الملک سر گروهان و تجاران عمدۀ آنها گرفته فدد فرمود و بصر و شکبچه سه لک روییه مصادره معبر کرده محصلان تالاط و شداد نه تحصل تعیین نمود - چنانچه یکی از سر گروهای آنها بریر شلاق هلاک شد و ندادن نقد و فروختن حدس و اثاث الیب و ما یعرف انرا دمه موجب بیپسانی و حرابی حال آن فرفه گردید - همدران اوان که منار الملک بر تالاب حندوله معاملات داشب حمر رسید که حوامرد خان فوجدار پتلاد که بر موصع بالور سواری نمود و حذگ تتر و تعیگ دمیان آمد از فضا گولۀ بدقوق بران چب او رسید و رحمی گسب و پس از تاحب آدجا بقصه یتلاد آمد - از اینجا که پیمانۀ عمرس لبریر گسته بود بعد چند یوم در گدسب و لاش اوزا دمدار دمن در مقبرۀ آنا و احدادش که در بریکی عددگاه بلده اسب آورده اند. صلاب محمد خان برادر مهین او پس از سپردن بخاک،

[illegible]

که آن جریره حشرات الارض بیستر داشت خصوصاً افامی که آنجا را جریره ماران
توان گف چندی ضائع شدند ما سعی حائی سلامت بدر بردد هرچند به تدبیر
دفع آن کوشید فائده مرتب به گسست لهدا دل کدده شده موضع آتیه دیم کروهی
بدر سوزت بر لب رود تپتی را بطر آورده بدای حصارى گراشت بهرام خان
مانع آمد عمده التجار بروز رداری و عروزی که بهم رسانده بود رنجده کمر بر عل
و احراج او بست و مهندده اندیسیده بود بدکر بنگ خان فلعه دار رفته بر احراج
بهرام خان و متصدی گری به تیغ بنگ خان برادرش ترعب نموده در بطرش
حلوله داد بدکر خان اول ارین معنی سر بار رده انا و امتناع نمود بالآخر
به سماحت عمده التجار که عرو طمع به حرکت آمد بدادر سر انجام و انصرام این
کار بست و بدج هرار روپیده بعد و سرب و بارود در حواس نمود - عمده التجار
رساییدن حواسته ها را پیرفته بر آمده حمعی از وفه سپاه را نوکر ساخته بعد
و حدس را محمول کستی نموده از راه دریچه فلعه که حاب دریا است رساند
تنغ بیگ خان ناظر ایدکه فعل سد متصدیگری رسیده توپ انداری دربار که
مکان حاکم بشن است آغار کرد عمده التجار بدر در شهر مور حال بددی کرده
بمعاری تیغ بنگ خان درخواست بکدگ توپ و تعدگ در پیوست جدیدیکه
بالر جدال و قتال اورخته گسست تکار و سکده که خان و مال شان در معرض
تلف در می آمد و چه ناشاره عمده التجار که راس و رئیس آنها بود باتفاق
در میان آمده فرار دادند که جمع حال را بدرگاه گیتی یداه معروض دارند سد
محدد بدام هرکه صادر شود بی ممانعت داخل باشد و تا رسیدن حواف بهرام خان
بست از مدارع کوتاه ساخته دربار را حالی نموده در ناع بنگم و افعه اندرون
حصار عالم یداه استقامت و در از طرفین این معنی بکعالت تکار و اعیان مسحل
گردید بالضرورة بهرام خان ناع و تیغ بیگ خان داخل دربار گسته به تمسب
بهرام و متصدیگری و حکومت یداح همدران اوان دریای تبتی طعنای نموده
در معموره بدر در آمد و کستی ها در کوچه و بازار تردد نمودند اکثر مردم از خوف
خان بر بست نامهای عمارات مرتفع و دختان یداه تردد و مال و جان بستری کادوا

گفت رفتن است معمر دل آنجا و ساحل و دانه مرا و معنی نموده محمد آرد
مراحتت در مورد محمد بن سنان دمی و الا شئی مستحق محمد جعفر گزیده
حسب التکم مدنی معلوم و اگداست حد مراحمب دگفته دوزخ
نسخ حمزه معقول آرد که د حاکم اعمق حد بنده سنی ا زوی محمد
دعای گشته و د مورد مد الماک بضایعه و د سبط اسفند آرد
دداحد که ت اما بظ ترکی مداحل یی معراج و موقوفی حد د سینه
مد مدنی از حقو آرد و وجود مدنی مل اعمق حد د عمل و د مورد مد
اسمعیل دمی از حاکم ملا معنی آدمی حال اوحد سوره بدر و د مد مد
آنکه که شد حلی دمی مذهب بود ا حد مدده ادا مداحب د سینه بدر
باس حد مد مد مد مد مد مد مد مد مد مد مد مد مد مد مد مد مد
وحد یی آنجا د مد حلی مد مد مد مد مد مد مد مد مد مد مد مد

و ویداد شکله بدر سورب و برآمدن بهرام خان
متصدی آتکنا بر ریش عمدة التتار ملا

محمد علی ولد ملا عبد الہی

اس ملا عبد المعور و طہیاتی

آب دریای تیتی

مندی حواب مسئولات اورا مسروط نه شروط چند نرد چون حسب الامعاء صورت
 بدیر نه گسب حمداجی دسب قطاوول نه دهب و عارب دواقه و مریات کشاد -
 از انجا که سکان و صده اکثر سباه پیدسه اند جنگ معب میان آمد چون از مدیم
 حصاری بدر آنادی بیسب از چهار طرف مرسته دادند روز و ملج پوریش آورده
 نتاحب در آوردند و بیستری و صدماتان بر سر نه وس و نه کشته و زخمی گشتند -
 آخر الامر مبلغ معتدنه بطریق کهدنی گرفته دست از قتل و عارب کسید و وجه
 معرور را در ایام معدود بمعرض ایصال در آورده از راه کوهشرد و دوحه روانه مالوه سد
 و آن پرگنداب و قلعه چانابیر را متصرف گسته نه کسان خود سپرد که تا حال دارند -
 منازل الملک بدانر بندونسب و احد پیشکش نه سمت رود و اترک بر آمده از لعل
 رعیدار مانده بیسب هزار روپیة و از کولیان دیگه بقدر حاجت و مقابله بیسکش
 گهران و بندونسب کمان بموضع ناربولی رسید درین نی خدر پیوستن کندها
 حی که از آمدن حمداجی یک گونه سده ناک بود نه محمود آناد دوازه
 گروهی المده استماع نموده دعوم معامله مصوف محمود آناد کوچ کرده بموضع کوه
 مودیع دائره داشت که وکلای کندها حی رسیده گف و سدد چوتبه عمل آورده
 رفتند - کندها حی نه صلح سورتبه راهی گسب و منازل الملک عطف عدان نموده
 نار متوجه بندونسب و تمدنه و تادیب کولیان و گرفتن صامدی عدم تمر و عصیان
 و ترک مطاع الطریقی همان صلح گردید کولیان از صدمات افواج که نرد و روینه
 ساحل دریای و اترک مساکن آنجماعته را نتاحب در می آورد رو بفرار بهادند
 و مریات آنها نآتش فهرسوحته شد آن رونه صفتان همه حا گیران و از سایه
 حویش هراسان باعیال و اطفال و رحل و نقل در نزدیکی موضع مهکال معموله
 پرگده پهلود که حدنگل و بیسه معب دارد و طائر اندیشه دران پرو نال می
 انداحب پناه نرود بهادران شیر شکار همه حا بی آنها را برداشته بدان بسنه سهم
 گن در آمده در میان گرفته جمع کثر و حم عفیر را علف تیغ حارا شکاف گرداندد
 و نقش و امعی در ان صلح بسبب که تا اکنون در آن مریی قتل و کوشش آردور
 صرف المثل است منازل الملک ممر حاطروا پرناخته سبب موراسه و احمد نگر راهی

• طه •

بان دادا ای مرد شش
 اگر مت ولادت من بسد
 ای مهد نه درنگ خردماد که فرزند دشم بسد
 در حل شایم در هلم بدالعی حل نوبه موافقت ددان بسد ای بسد
 حلال چه بدی از انال برادش بواله فله دانی چه بد بطری حاک حاک
 سرادای دای باحمد آرد بسد بد الملک ایدد بسدیم چه بد بد
 درحل ۲ کس آمد لی حلیم بخدا حوناگده برحل عدی د کس
 در حل ای حل که حاک حاک امدد د بسد بسد بسد ای د
 د حاجه د کس ای بسد - حل بسد حاک امدد حاک حاک
 آمد لی حل ای د ۲۲۲ حلال کردند لا مانی بدی حاک بسد
 از انال بد بوحدامی ایحاک ای کس بسد بسد د حاک د
 د حلی اش آمد لی حاک د حاک امدد دال بسد د

آمدن حمای بیادر بالا حی راو مدار کار واحد
 ساو حسب الطلب سارر الملک بسد
 استقوار چوتهد و موافقت بد کردن
 معاملت و نتاحت رفتن دسواند
 و معاودت نمودن او

و مسأله گسته بصوف ملک ماروار تا حالور دناحب و تاراج ترکتاری می نمود -
 همدین سال عدد لله نام ناحلف حصریار حان منصب دار که بهم صحتی صانع
 روزگاران و مخدنان طریق جهالت پیموده ناداهای نا هدیجار می برداحب و ار
 حوف بدر که مرد دیرینه والیب را بود ناعراع خاطر کساده ییسانی درهم مسریان
 خود می توانست حوسید خون آفتاب عمر بدرش که سر دیوار رسده بود انتظار
 فرو رفتن بدعات تراب پیوسته می کسند و ظهور آن که احدی راه دادن ندیده در پرده
 عیب مستور است از اینجا که الانتظار اند من الموت گفته اند نوسوسه ابلیس
 مدسان از حدابی حمر کمر قاتل یدر دست و در انتها فرصت و دست آمدن
 فانی می بود *

بخش موعظه پدر صاحب اینکوف است

که از مصاحب نادمس احترار کند

تا آنکه در او احر ماه رمضان که ندرس طعام سحر خورده و هرکس مقام
 خویش رفته در صدد استراحت بود که آن تنه روزگار نا حدیجر حوسخوار بدقانی
 زوی خود را پیوسته چون نانی ناگهانی سر وفتش در رسد حصریار حان هراسده
 حواس که کناره گردن که او چانکی نموده بدو رحم متوالی که نریس و بهلویس
 رد آن پیر مرد را ار پا در آزد از اینجا که هنگام کناره گیری جندی از شاگرد پیسه را
 حوادده بود آنها که سب حواب علق بودند نگوس سان نرسد اتعافا علام
 حدسی که دیدار بود وقتی در آمد که او کار خود را کرده می حواس بر آید حبسی
 بیدانه را در تاریکی سب بدان شایب و اضطراب دیده شمسری پرو انداحب
 و کتفش را محجوج گردانید و آن بدبخت تنگ پای بیرون رفته بر نام حاده یسب
 ددیوار داده خود را بدبان ساحت چون مسعل آزد در حصریار حان که رحمهای
 کاری داس تسلیم شده بود و در آن وقت قاتل معلوم نه شد حدسی طاهر صاحب
 که می او را رحمی نموده ام بدین علامت می توان دانست بعد تفحص
 و تحسس چون مدح نموده بود آن بی سعادت را در حاکم رحمدار یافتند و
 بدو نوبه کوتاهی برساند نتیجییر و تکفین او پرداختند سه روز کوتوال در بدان
 داد داشته سرحد تمام به حاکم رساند *

[illegible]

محمد امن و اله یار فصدہ را پس پس دادہ تایک ہفتہ تنور حرب را گرم
 داشتند و حرابی ہزار درین ہنگامہ بقصداب و وریات گرد و پدس رسید -
 کنتہاجی بدریغہ فداء الدین خان فوجداری پٹلاد کہ یک گونہ تعارف نا و
 ہمرساندہ بود بفرع باب مصالحہ پرداخت و ہمارہ تقریر چوتہہ خود سلسلہ
 حدان گسب و او این معنی را بہ ہمارا الملک نوشتہ استمرار نمود اراکھا
 کہ مقتضای وقت صرفہ در برہم ردن نا آن حماعہ زیادہ برین گنجایس ددانش
 مرحص صاحب - مومن خان ار پٹلاد بہ بریاد شتافتہ رفع فصدہ نمود - کنتہاجی
 یک رنجبرفیل مادہ تواصع فداء الدین خان نمودہ وداع کرد اوداحی ار
 اعاب ہمارا الملک مایوس گستہ در ولعہ دہوئی پای استقامت مسردہ نا
 پٹلاجی بچنگ و حدال اشتعال نمود - صدر الدین محمد خان فوجدار بروہ
 در نہ پس گرمی او کہ نا یکدیگر عہدو پیمان را مؤکد ایمان ساحتہ بودند تا
 مقدر ہمدافع می کوشند و نا وجود نوشتن ہمارا الملک منع پذیر می
 گسب آخر الامر کہ چندی این معرکہ بطول انجامید عہدہ برائی را در خود
 ندید خون روی ہار گسب دداشت ناتفاق اوداحی بر آمدہ ہمالوہ شتاف
 و ولعہ دہوئی و بروہ بتصرف پٹلاجی در آمد ہمدین سال بر ہنگام فصل
 و ارتفاع علالت ہمارا الملک ہمارہ بدو سب و گرفتن پدسکس بصوب او لکہ
 سورٹہہ بر آمد و ہار دیگر ار رمندار ہوانگر لک روہہ بمعرفہ صلاب
 محمد خان گروہ ار ارجا کہ در انصاف معاملات پدسکس حسن خدمت
 بطہور آورد ہمارا الملک یک رنجبرفیل نا داد و ہفدہم شہر رمضان مومن خان
 دیوان صونہ کہ ار چندی بیمار بود در احمد آباد عصای الہی در گذشت و ار
 نگارش مہمیان حذر ارتحال او در نزدیکی ہوانگر ہمارا الملک رسید لہذا حبیب
 تمسیت امور دیوانی علی وردی خان را کہ ار حضور معلی دیوانی فوج
 ہماراھی او تعین بود ناحمد آباد رخصت کرد - بالکملہ ہمارا الملک بددسب
 کدان و پدسکس گیران تایور ہندو و چہاندہ کہ بر ساحل دریای سور و در اقصای
 اونکہ سورٹہہ واقع سب و قلعہ مستحکمی دارد و ہمارا دہوئی و تراکم اشکار

[illegible]

یوحنا دهبوئی مهال جاگیر برهان الماک که پیوسته با پیلای بیسروته
 آنجا بجدال و قتال می پرداخت با اوداحی ساخته باتفاق آماده بیکار گشت و او
 را در قلعه دهبوئی حاضر داده دفعات چندگانه مرده و کار را رستمانه نمود بحسب
 تعدیل عدد الدمی دیگر کشته افتاد و قلعه دهبوئی بلا شرکت غیر تصرف اوداحی
 در آمد کدتهای بیر درین بین از مسکن خویش رسیده نزدیک پیلای گردید و
 باتفاق بمحاصره دهبوئی پرداخت صدر الدین محمد خان که دران اوان یوحنا دهبوئی
 برده مدار الملک رخصت کرده بود بر ساحل دریای مهبی پیوسته از گزر فاضل
 دور عبور نموده می خواست سلسله خود را به برده رساند - پیلای از آمدن
 و اراده او واقف گشته فوجی را بر سر راه تعین نمود و در عرض طریق برو ریخته
 جمعی را کشته و حسته ساختند و اکثر راجل و نقل بده بتاراج رفت صدر الدین
 محمد خان جنگ کدبان دران شب تار افتاد و حیران خود را به برده رساند
 و بمحاصرت حصار و برج و تار حصار گشت اوداحی را که مخالف
 پیلای و در قلعه دهبوئی و قرب و حوار بود در مدافعه پیلای و کدتهای
 با خود همدستان صاحب و کسان او را در برده گرفت پیلای و کدتهای
 بر هر دو مکان همدگانه آرائی نموده دستر از دستر تار افروز قتال و جدال گشتند
 اوداحی صلاح حال و کساد کار در اتقان و طلب کومک از مدار الملک دیده
 معتمدان خود را بمستاده بیعام نمود که اگر فوج ناین طرف تعین نمایند
 تا پیلای و کدتهای را باتفاق ازین ملک خارج ساخته آید و مدار خاطر
 جمعی پسر خود را بطریق دواکه کروگان ناسد میفرستد - مدار الملک راضی
 با بسمع گشت اوداحی اندد را و برادر خود را با یسر حبت استحکام
 و تسید مدایی امور قرار داد و آوردن فوج باحمد آباد فرستاد و او بر تالاب کانگریه
 رسیده بعد از روز ملاقی سده عهد و پیمان را بالمسئله پیمیل آورد مدار الملک
 حاضر و اسیر دادند را و وریف عدد دست حلاج به همراهیاس داده
 رخصت فرمود چون در ششماه تقریر پیرامون دشواری والد زام قرا نمود و
 بمسواد و رفته سپاه و مردم توپ حاضر نه سود و آنچه بمعرض تحصیل در آید باز

[illegible]

[illegible]

مدعی گسب درین صمن اکثر مقدمات که صلاح و صواب دید ایسان تمشیب می یاف برهم خورد و مدارالملک بدان اظهار معاندان صاحب عرض حوش حال چند نگرسته را فد نموده گنگاداس سرگروه انریسم فروشان را سیئه کل مقرر صاحب و معاندان حوشحال چند لک روپده را مسروط به تشهرساحتن و بی آبرو نمودن او متعهد گشتند ازاجا که دران ایام فروغ سپاه متعاضی بود مدارالملک در تسهر او متردن خاطر گسب چون برحسن تدیرو حیر سنگالی والد اعتماد کلی داشت عائدانه گفت که ولادی از ما آزاده و حانه سین اسب اگر طلب نمائیم خواهد آمد بعضی از دوستداران که حاضر بودند طاهر نمودند که او عدری به دارد و بهیابی ازین معدی آگهی دادند که هرگاه آدم طلب بیاید باید آمد - چنانچه مطدوع حواجه سرا را مدارالملک فرستاد و رفته ملاقی شدند بعد از تصفیة عدار کدورت از آئندة خاطر در معدمة حوشحال چند کنگش حواس طاهر نمود که مدعی اهل عرض این سب که چون او را بی آبرو سارند او خود را از راه غیرت هلاک خواهد صاحب درین صمن مدعی آنها حاصل سب اگر نظر بررر اسب از انچه تواند شد می توان گرفت که هم زر می آید و هم سرکوب عرض گویان نامی می ماند چون معرون صلاح بود بغایب مستحسن افتاد و شصب هزار روپیه معرر گسب و او بعد ایصال به همراهی محمد لطیف پوار حماعة دار که بر طرف شده می روم ددار الخلافة شتاف و سه لک روپده مدجملة درماهه دموجب نوشته مدارالملک که از صرافان احمدآباد گرفته بحصور معروض داشته بود مرحمت گسب و حانه راد حان بدان امری از پدر آزاده خاطر گسته روانة درگاه معلی گردید و مدارالملک دیوانی نظام را از تعیر محمد سعید بیگ بمحمد سلمان معرر نمود و در سال هزار و صد و سی و نه مدارالملک بدان گرفتن پیسکش و بدوبسب و صامنی رمیدداران و متمردان سسم پرگند کری و بیجاپور برآمد درین صمن چون ایام آمدنی مرهته رسیده بود کتتهاجی عارم این صوب گسته بدریای مہی رسیده سلسله حیدان امر مصالح شد و در حواس استعزاز چهارم حصه که چوتنه

[illegible]

داسب انتوخی و بهاسکر مرهته نا فوج دیگر از اطراف ایدر در آمده فصدہ یدنگر را کہ ممکن معتبر و مسکن ردار داران قوم ناگر صاحب بروت و صرافان متمول و تحارب بیسگان عمده کہ داد و ستد لکوک در هر سهر و دیار داشتند رسیده محاصره نمودند حماء از سگان فصدہ کہ در ناده بودند هر چند نالس و استدعای فوج بدابر محافظت آنجا نمودند مدار الملک بدابر حاضر نمودن فوج کہ مصدر این امر تواند شد حذر گیری نتوانست نمود باوجودیکہ فصدہ یدنگر فلعہ مستحکم داسب اما چون از وجود فلعہ دار و سناہ حالی بود لاحار ندادن چهار لک رویه کہمندی خود را وارهاندند و آن فوج از راهی کہ در آمده بود بر آمده زب کدھای و پیلای چون عہدہ برائی نا لسكر اسلام و صرفہ در جنگ دیدند شریک نا فوج خود از یکدیگر جدا گسته سیوہ قرامی بدش گرفتند کہ اگر فوج تعامب یکی پرادارد دیگری سبب دیگر عدار انگیر فتنه و فساد ناسد ابتدا کدھای براہ گودھره دصوف ایدر وارانجا فصدہ یدنگر آمد بدلاجی بطرف بروہ معاودت کردہ از دریای مہی عہدہ گسب ناالصروہ لسكر اسلام تعامب پیلای کہ رو نسوی بلده داسب بر گسب و در سواد بددر کدھای رسید اما پیلای دسرعب بقلعہ سورقہ زب کدھای کہ یدنگر را محاصره نمود اراجا کہ متوطنان آنجا هموار از عدمہ نخسب بیاسودہ بودند دسب از یانم کردہ ^(۱) حرک مدبوحي نموده فرار بر فرار اختیار کردند و در پردہ ظلمانی سب مسکن آباد احدات خویش را گراسته مامند فکات الدعس پراگندہ گشتند صناع آن کہ سیاه روز بزرنگی سب تار تاحتن آورده مرهته بی ممانعب بقصدہ در آمده آنچه را مالکان نتوانستند بد مالک گشتند چون آن حار معمورہ مدیم این دیار بودہ مدعیانی کلی از اثاث الدیب و کندن دیدہ بر آید و بران اکتفا نہ کردند آتش دادند و چه مدارل دکنس سب بتکلف و نهاسی عمارت یافته بود سوختہ کردند متوطنان و مالکان دلال نریان و جسم گریان آوارہ و حالای طاری گردیدند شر

حرکت مدبوحي کدھه است کہ حدودی را کہ دسب مامد حرکمی میکند

دید و بدلاحي که در دران هنگام رسیده بود با علای یکدیگر معاودت نموده
نگرد و دواج لشکر اسلام به عنوان فرامی و ترک تاري پرداخته ده کستن و کستن
آید و روده دست تطاول دراز ساختند و در سه دمه با فداء الدین خان
موجودار کرد رسم ناره دین پور و راج پور که از بدایر محافظت یوزجای با فوج
حدود دینون بر آمده صف آراء بود جنگ صعب دست داد - مدار الملک
خانه راک خان سرحدود را فریب ده هزار سوار حراز و همان قدر پیاده از همراهیان
حویس و سد عقیل خان را ۵۰ دیوانی و حوامرک خان و سردار محمد خان و سد
فناص خان را رساله سه چهار هزار سوار گجراتی داده بدایر تند و تادیب
و احراج مرهته و دحل کار ساختن محمد ایرج موجودار و امین دهوله
و نور الدین محمد خان به بدایر متصدیگری بددر کدبهایی و علی مردان
را به موجوداری و آمدنی پتلاد که تعویض نموده بود رخصت فرمود حدود
دست و دوم شهر صدر داحل احمد آدک سد و به تمسب بهام امور مالی
و ملکی نظام و دست آوردن عمالان و نوکران حامد خان که باشندگان
این دیار بودند پرداخته بار حواس بدایر بدین صیغه نمود علی محمد خان را
به دیوانی نظام معمر صاحب و محال سائر بلده را در دست در تعلی
دیوان صوبه در وجه مصارف کار حاجات ناساهی و گذاشت نموده مامی
محالات بلده و برگذات حر و کل از حاله و یابنای متصرف گشت خانه راک خان
ترتیب افواج متعینه پرداخته بصوب دهوله کوچ نمود در عرض راه مرهته
که از میمنه و مسره و هزارول و چنداول حمله ور می شدند بهادران اسلام بدفع
آنها می پرداختند بدوله رسیده محمد ایرج را دحل کار صاحب و متوجه
پیس گردید نا مرهته رد حرید کمان مومع سوحیترة معموله پتلاد پیوست و دران
مدرل دکهندان در هنگامه آرائی حد و جهد بسیار نموده جنگ صعب
انداحتند و تند یافتند نورالدین محمد خان را در بددر کدبهایی و علی مردان
را در پتلاد دحل نموده بتعاب مرهته متوجه پیس گشت و آنها تاب مقاومت
صدمات فوج اسلام دیارده از آب مهبی گشتند خانه راک خان بعد از بدو دست

* دید *

به کار آنگهان رار دل سارد کرد سر حقه مسورت نار کرد
 به صلاح و صواب دید علی محمد خان که واقف و نامردم این مرور بموافق
 داشت صلاح محمد خان و جوانمرد خان را طلب داشته بعد از عهد و
 بمان مؤکد و موطن نایمان موجداری بیرم گام به صلاح محمد خان و موجداری
 پتن به جوانمرد خان مقرر شد و حلاع هر دو کار به هر دو برادران داده مستمال
 صاحب و تکویر و کفالت آنها بروانه حاج طلب رمیدداران را حبوتنه و کولیان
 دور و نواح رب چون از راه راسب آب که کفالت لسكر تواند کرد بدون فرار
 یاف که بصوب بیجاپور شتافته کنار رودسا برمتی را گرفته راهی سوید و علی محمد
 خان و صلاح محمد خان و جوانمرد خان را بطریق (۱) فلاوری که واقف از راه
 و معدر بودند مقرر ساخته رور دیگر طفل رحیل فرو کوف و بر ساحل سائر متی
 بدوس و از اینجا کوچهای متواتر آهنگ بیس نمود - حامد خان بعد فیروز مددی
 از موضع ادالیه معاودت به شاهی ناع کرد چون از فتح الداد بلده که امکان
 دداشت و حمید حوی از فوج مدصوف و نگاهداشت سردار محمد خان
 بهم رسیده و زبان رد مردم گسته که مدصوف نا بیس هزار سوار حرار باستعداد
 تمام می آید بر حماغه مرهته که شیوه جنگ در گیر پای دارند و بر مردم
 حویش که فریب چهار پیچ هزار بودند عهده بر آئی نمی دید و علاوه آن
 تفاسی طلب سپاه و اکثر کار پردازان که اراده همبائی او داشتند حدائی
 می گردیدند حدانچه مرلی دهر داس دیوان گجراتی از وحامد عاصم
 ادیشیده که منادا بدسب سپاه گرفتار شود فرار نمود و ریکه حصوصول منار الملک
 بموضع پتیاپور دوارده گروهی شنید نا کتلهای نعرم دکهن به محمود آباد
 ستان و از اینجا از آب مهی گرازه شده روم منار الملک ششم شهر ربح

(۱) فلاور نا واو نورن فنا دور سوارانی را گویند که بصحت محافظت لسكر در بیرون

لسكر می ناسد و بتحصیف واو هم آمده است نورن نعاور و نارای بی نقط هم گفته اند

و گویند که لفظ ترکی است ۱۲ - برهان *

و از بدوستن منصوب نرسرحد و فوج مغللا نعمت بلده نظر بر افعال و اعمال
 ناهنجار حدود از و حاتم عقیق اندیسد روپ سنگه نامی را نائب معمر
 نمود و ده سردار محمد خان نامداد و اعاد او سغازش کرده بصوب محمود آباد
 نر آمد و شمع الله یار بنابر مرید تاکید منار الملک از سدههور روانه پسر گردید -
 سردار محمد خان را که نوشته نائب رسیده بود و فوج مغللا نرسی گروهی آمد
 تمهیدی به کار برده روپ سنگه گفت که فوج منصوب نریک بدوسته و حدود
 ناسده کوف متوجه این صوب است صلاح و فلاح حال او آنست که سرحد را
 تسلیم گرفته برود و او این معنی را از مساعدت نخب تصور نموده بدر روپ
 و سردار محمد خان بلده را متصرف گسته بحفاظت برداشت - حامد خان در
 دواج دریای مهی حمر رسیدن کتلهای را دریاب نمود و او بپیر به سرعت
 بدو بدوست و باتفاق رو به شهر آوردند - درین طریق روپ سنگه دو چار سده
 کدقیق بر آمدن حدود و رسیدن فوج مغللا را طاهر صاحب - حامد خان
 باتفاق کتلهای نهای باغ فرود آمده هر چند در باب عدم مراجعت بلده
 سردار محمد خان بدستر گفت او کمتر شدد از فتح الکاب مایوس گسب -
 و حمر مراجعت حامد خان با مرهقه و تصرف نمودن سردار محمد خان بلده را
 به شمع الله یار بممرله حمر واحد در مدول کلول چهارده گروهی رسید - بمقتضای
 روپ لشکر را حواله عالم علی بیگ و حواحه محمد امان و راه راه هرگز
 نموده ناهرار سوار حرار انتحانی حوش اسپه هنگام شب که یرده طلسمانی
 مروسته گسب از راه بالا دس یلغار نموده آن طرف دریای سمرمتی رسد
 و از دروزه را بکمر سپهر در آمد حصاریان را فوت دیگر پیدا شد - سکده بلده را
 بممرله سب عید گردید که از حوشی و ارستن بیدادی حامد خان در پوس
 می گنجیدند - عالم علی بیگ و سرداران از موضع کلول کوچ نموده بموضع
 ادالچ پاج گروهی بلده مورچال ندی در اردو نموده فرود آمدند و مسرعان
 بنابر آگاهی رویداد در منار الملک روانه ساختند و او از دانستی واره بنابر
 سکستان پایه عراده توپ فتح لشکر نام دو مقام نموده کوچ کرده به سیدهور رسیده

[illegible]

نه تمهید احد یدسکس رمدداران بصوب جهالوار حیمه درون نمود و صلاب
 محمد خان و حوائمرود خان بانی را مدار ملحق گستن نقدعن تمام دوشب و آنها
 بمقتضای وقت از مکان حوده‌ها حرکت نموده بدریوست آمد و روزی حدد در بدوالت
 گرشب که حدر کوچ مدارر الملک از احمیر و بدوستن نه صلح ماروار شائع گردید *

رسیدن مبارز الملک بسرحد صوبه و تعیین نمودن
 شیخ اله یار بخششی و غیره بطریق منقلا و روانه
 شدن علی محمد خان و ملاقی گشتن در
 مقام دانستی واره و معاودت نمودن حامد خان
 با احمد آباد و بر آمدن بعزم روانگی
 دهمین و برگشتن از عوض طریق با
 کنتهاجی مرهته و تصرف نمودن
 سردار محمد خان غورنی بلده
 رابه نیابت مبارز الملک
 و روداد جنگ حامد خان
 با فوج منقلا و شکست
 یافتن فوج مذکور

مدارر الملک از دار الخیر احمیر کوچ نموده براه ماروار عازم احمد آباد سد
 و روز بروز حدر آمد آمد بصوب نا فوج گران در صوبه شیوع یابست حلال
 کلی د بدوست فوجداران و عاهان حامد خان روزی نمود قاضی علم الدین
 در سده پنی شهرت رسیدن سدد مداب فوجداری آتعا داده علم مداخلت
 بر افراس و فوجدار حامد خان را بیرون کرد و بدین سداول از اکثر مکانات

سپاه را جاری ساخته حیمه بیرون رد و بموجب امثلۀ واجب الامثال مهاراحه
 انهی سنگه راجۀ ماروار و چتر سنگه راجۀ نرور و کددرپ سنگه و موج مهارانا ندین
 یساق تعیین شدند و چون مقرر شده بود که رایات عالمت بیر بهض فرمایید
 و منازر الملک پدسا پیش بطریق مفعلا باشد و او فریب پانرده هزار سوار حرار
 و همان قدر پیاده و لوازم توپخانه سرانجام داده روانه گشت و تا مدت ده ماه
 ددر بواحی دارالخلافه و ضاع ریواری و کونت بوتلی نانتظار بر آمدن موک
 همایون متوقف بود چون حمر بر آمدن منازر الملک با موج گران ناحمد آباد رسید
 و ایام دار گشت مرهقه با وطن خودها در آمد حامد خان گشت که از حضور
 موج داین صوب تعیین شده می آید باید که بمحور انصالی ایام نازان معاودت
 نموده ملحق شوند اراجا که شهرت آمد آمد منازر الملک متواتر شیوع یاف
 مردم از راه خوش آمد و دنیا ساری چون حصوصیب والد راف را منصوب می
 دانستند شروع بآمد و رف نمودند والد از عاف اندیشی که منادا مدافعی
 بدوع دیگر بحامد خان خاطر نشان نموده باعث رجس شود دو روز پیش و پس
 باستعمال ستانتن لارم لهدا پانردهم شهر شعبان ده همراهی عبدالرحیم نانی که از طرف
 حامد خان موجودا کری مقرر شده بود بر آمد راف و دو برادر مرحوم سعادت اندور
 خدمت ایشان بودیم و در آنجا بس روز توقف نموده بود صلابت محمد خان نانی
 که دران وقت در بیرم گام پیام داشت از رسیدن واقع گشته استدعای آمدن بر دحویس
 نمود - هفتم شهر رمضان دد آنجا رسیدند و بجد باعث شده بود حد نگاهداشت
 والد کیفی بر آمدن بعزم استعمال و رسیدن بیرم گام ده منازر الملک نوش
 در حواب منابر مقرر نمودن چند نعر فصاد و حواسیس و نتواتر رسیدن احدا
 و رویداد ناده و حامد خان رسید و بعمل در آمد در او اخر همان ماه صلابت
 محمد خان را رفتن بصوب کواوار صروری افتاد - برادر راده اش را نائب گراست
 اب - همدان ازان روز عید العطر صدر خان نانی بموت (۱) فحه در گذشت
 و موجودا بیرم گام از صلابت محمد خان تعیر گشت والد اراجا بموج

انواع یک یک رنجبر بدل ماده که در بساط داشتند با افسمه و برنجی از سرانجام
 دیگر که بدوسته حامد خان از عارف رفتن اسباب خویش اظهار شکایت داشت
 بواسطه نمودند - که بندگان بلا تعدیه و وسواس و بی خوف و هراس مامدند مورد
 و ملحق در برگذات صوبه براگنده شده تا تحت و تاراج و گرفتن مال امنی که باصطلاح
 آنها که بددی گویند نه کساده پیشانی دست تطاول دراز ساخته کدنهائی و
 بیلاحی در تعلقات نامرد خودها متوجه شدند حامد خان عصانه عصیان در ناصبه
 بسته و طبلسان طعن در گردن افگنده و کلاه بخوب بر سر گراشته دم از انا و لاعربی
 درین صوبه زده علم خودسری بر افراشت و علی رؤس الاشتهاد طفل مخالف
 فرو گرفته باسعالل و استنداد تمسب مهم و استعداد و سرانجام پروراحب هستند
 هزار رویده بعد با حدس و اندوس حاض که باهتمام شدیم الاسلام خان تعلق داشت
 حبرا مهر را گرفت و او ادای آن وجه را مسروط بر حصص و رفتن کعبه معظمه
 و الله شرف و تعظیما داده نه کدنهایی و ارادها دراه کستی نه بددر سوز
 شتاف و حجرة های اموال سرکار و الا را کسوده آنچه مایل گرفتن بود متصرف
 شد چون درین هرج و مرج سرشته کاعده که سالی گرفته بود در معرض تلف آمد
 محاداد دیگرار دوتر خانه دیوان گرفت و حاله و حاگیر و غیره تمام صوبه را و بص
 نموده و نگرفت و گذر مردم صاحب دروت و مایه دار و توحده بدوره نموده مدلهایی
 کدیر باذواع و اوسام ظلم و تعدی که سرچ راست بیاید گرفت همدران ایام حامد
 خان احمد ولی و حسدن ولی پسران شجاعان خان مرحوم را مسموم ساخته روانه
 ملک عدم گردانند - مصطفی ولی را که خورد سال بود نگهداشت - مرلی دهر
 نام نویسنده باشند گجرات که مستعد بود خلعت داده دیوان خود صاحب -
 صلابت محمد خان دانی بدائر مصلحت و رف که بودن بلده را صلاح و فلاح
 خویش نمی دانست نوحهاری بزم گام را گرفته درون زم چون خبر کشته شدن
 شجاعان خان و نادیا رستم علی خان در دکن نترسک را و پسر که بددیوار
 سدایتی که کدنهائی و بیلاحی نوکران او بودند رسید با فوج گران متوجه این
 صوب گشته در نزدیکی بلده آمد و پیام ملاقات با حامد خان نموده در ریگ دریای

[illegible]

نهایت تدگ شد و تزلزل در دندان عزم و استقلال بقیه لاسکر افتاد - اکثری ارین
حالت سهمگین دل گسل دست از اسب و یراق بلکه از جان شسته به تعبیر لاس
در پرده ظلمانی شب من بجای نراسه معدنچ بر آمدند صبح روز دیگر که پدیدشده
بود رستم علی خان باوجود این حالت از روی تهور و حالات که حلی و طرتی
داشت جبین شجاعت و استقامت را عبار آلودا کراه ساخته بعد ادای موصه
بجر و تعقیب میل خوردن فیهو نمود که درین اندا سردار محمد خان عورنی اسپ
سواره در رسد گفت هنگام سواری و (رم یرداری است (۱) فدجان فیهو باو شغفت
نموده گفت بر همین گل زمین بساط استقامت گسترده باید بسب تا آنچه
مقدور شدنی است عرصه ظهور آید - سردار محمد خان صلاح در سواری دیده
بجد گشت لهدا فیل سواری طاب نمود - با دیگر طاهر صاحب که وقت اسب
سواری و تاختن است بنابر آن کوه تمکین و ومار و آن (۲) رایص (۳) مصار شجاعت
و جلالت خون رستم وف سوار وحش گردیده الله الله گویان رو بمخالف به تاختن
در آمد لیکن درین تاختن تعرفه تمام بحال بعدة السیف افتاد و از کثرت افواج
مرهقه پراگنده گشتند بعضی کشته و برخی حسته و پاره گرفتار شدند و معدودی
بیازری نارگی خان سلام بدر بردند سردار محمد خان بطرفی رحمهای کاری
رداشته در معرکه افتاد - رستم علی خان که سمب دیگر تاخته بود مرهقه از
صدم و صواب آن شیرنده ها چون دیو از لاجول گریزان کوچه داده فل
داشتند و احدی را حرت اودام نمودن بمقابل در آمدن نمی گشت تا آنکه از
هر طرف هجوم آورده برحم تدر و بیرة مجروح ساخته بود و بدل شمسیر بدرجه
شهادت فائر گردانیدند و حسین فلی و احمد فلی پسران شجاعت خان دوباره
اسیر پیچة تقدیر گردیدند که پدیان سر آن نه سوار عرصه مردی و مردانگی

(۱) فدجان معرب بنگان بکسراول و کاف فارسی با الف کشیده کاس و مطلق پناه

را گویند ۱۲ *

(۲) رائص سوار کار جامع ۱۲ *

(۳) مصار میدان حای اسپ تاختن ۱۲ *

۱. در راست و اگر نیت صومعه - ملک و ... و ...
 ۲. ...
 ۳. ...
 ۴. ...
 ۵. ...
 ۶. ...
 ۷. ...
 ۸. ...
 ۹. ...
 ۱۰. ...
 ۱۱. ...
 ۱۲. ...
 ۱۳. ...
 ۱۴. ...
 ۱۵. ...
 ۱۶. ...
 ۱۷. ...
 ۱۸. ...
 ۱۹. ...
 ۲۰. ...

۲۱. ...
 ۲۲. ...
 ۲۳. ...
 ۲۴. ...
 ۲۵. ...
 ۲۶. ...
 ۲۷. ...
 ۲۸. ...
 ۲۹. ...
 ۳۰. ...

راهی منگسب طن غالب برسیدن بود امکن مسدب ایزدی و اراده م یوی
 بدان نه پیوسته بود هست شده روز بر تالاب موضع مذکور توقف و مقامات روی
 نمود و از نام تا شام از چهار طرف جنگ توپ و تعداد برداشت - آخر الامر
 عو شهر حمادی الثانی کوح اتفاق افتاد و (۱) کورکه و کوس در مانم نو گشتان
 وریاد و فغان بر کشید *

بر آمد نالگ کوس و ناله نامی در کوه آهلی حدیث از حای

چون افواج مرهته مایدد دریای نلا محط سده بود من الفلق الی (۲) العسق
 جنگ کمان نایسب روف بهر جانب که راهی پیدا منگسب قطع طریق در آمد
 لهدا دران روز موضع نایاد معموله حوزاسی کندیایب سدد و تعب رد و حوزد
 کمان وارد گسب و از اینجا دستور روز دیگر گشته موضع کلمسرو و دیگر موضع ناله
 معموله برگشته بتلاد رسد و دران ایام چه در روز و هنگام شب به جنگ توپ و تعداد
 که دمی فرصت داشتند تدر حرف گرم بود *

بدین گونه هر روز بیکار بود زمین برر خون و هوا تار بود

اهل سو و جمعی که از لسكر حامد حان زهار حواة همراه آمده بودند درین
 ره نورد فاسو یافته بدر مدرقتد و روز بروز سدهی لسكر رو نیمی آورد و جمعی
 را که درباره شان فصای آسمانی نامصا پیوسته بود نوادی عدم می شدافتد درین
 کوچ میر محمد هادی که در چند اول قبل سوار بود و قبل از صدمات توپ و شورش
 بان سراسمه گسته بداد دمستی نمود و باحتدار قبل بان دماد رو به لسكر مخالف
 بهاد و در آنجا نگر آمد و بیریک رنجدر قبل بر رحم گولگ توپ برحاک هلاک افتاد -
 آفا هادی که از فید در روز جنگ اول رهائی یافته بود درین روف در گذشت مدارس
 معدم موضع نسو معموله بتلاد که از بلده هفده کروه واقع شده چون در ان اوان
 پرگده در عهده رستم علی حان بود در چمن روف ظهور حسن خدمت بخاطر
 آورده آگاه صاحب که اگر موضع مذکور رسیده شود آدوه و جمعیتی که فراهم آورده

(۱) کورکه لغت ترکی و قبل فارسی لعل را گویند ۱۲ *

(۲) عسق بالتحریک شنایگاه *

همان جلدی و چانکی فیل خود را به فیل حامد خان معادل ساخت و او از افتادن میرفتی و با جمعی و پاسبان شدن همراهیانش و رسیدن حریف به سدک عمانی چون نلای ناگهانی مشاهده نموده کلمه العرار می وقت طفر بر خوانده از فیل برول نموده سواری اسب کدازه کشید *

گربری دهنگم پدرزهی اسب

سرداران مرهته که واهمه عظیم و خوف حسم ار رستم علی خان داشتند درین معرکه از دور تماشا بین گشته بجنگ مدارب کردند الحاصل رستم علی خان همزمان فتح طهر در فردوگاه حامد خان در آمده حسین قلی و مصطفی قلی پسران شجاعان و آنا هادی را که مسلسل و معلول در آنجا دید رهاید و نعل و رحل حامد خان و لشکریانش آنچه توانستند عارت گرفتند و تا پنج شش ساعت در آنجا توقف و درنگ ورزیده شادیدانه فتح نواران ایستاد - چون احدی را در برابر خود دید سرب و ناروت نا چند صرب توپ گرفته و ما نمی را میخ آهلی در گوش رده معاربت فردوگاه حویس نمود - پاره از سپاه و اهل سوق حامد خان با رحل و نقل آمده رستم علی خان را دیدند و امان و رهاز گرفته همراه شدند - کدنهاهی بعد رفتن رستم علی خان مددان را حالی یافته دسب عارت اردویی حامد خان و گرفتن اسپان و سر انجام نامی ماددگان کسوده در طرقة العین نهاد داد درین مرص پلایهی بر دنگاه رستم علی خان ریخته؛ نتاح در آورد و سواهی آنچه در فلعهجه آنجا با جمع از عرب که محاطب تعیین کرده بود نامی نه گذاشت و ارادهای توپها را آتش داده میخها در گوشها رد و سرب و ناروت و اسباب آنچه توانست برد و ما دق را سوراند چون رستم علی خان رسد اثری از نه و رحل و نقل نهاد جمعی از عارت ردگان کیعیب را تقریر نمودند بالضرورة بر تالاب آنجا خیمه مختصری زده دائره نمود و نه تمار احوال مجروحان پرداخت - کاظم بیگ خان و جمعی که اجل شان رسیده بود در حمله نخسب ره نورد وادی عدم گردیدند بالجمله حامد خان که از آن معرکه بر آمد در کدنهاهی رسید و ران ملاص و طعن دراز ساخته سرریش بسیار از تماشا بینی و عارت نمودن لشکرش کرد

احمد آباد بود و از راه دور بدی که جنگ در سر دارد و آملان خود را در خانه
 سردار محمد خان توری که اوار سانس زیم و سر موج رستم علی خان بود
 دمحمد اله دین و محمد اشرف برادر اس که در اده بودند سپرده بحکیم حفظ
 ناموس سفارش نمود و قدر خان بانی را به بدست در بهدر و راسته دهرم و اله
 کوچ نکوچ راهی گشته بود در رسیده بمسافت دو کروزه از فرودگاه رستم علی خان
 فرود آمد و از گرد راه همان سب کسان خود را با دوستجات آفتاب حاکم که
 مستمل بر باغ و همراهی او رسیده بود فرد پیالحمی فرستاده از افی الصحر
 او استعالم نمود و از این معنی را از و مقامات و و مساعدت تحت دانسته
 خون از رستم علی خان به تدبیری عهده بر آوردند و در آنک و برداشتن
 این وسم حریف را توری عظم دانسته در شمال سب با حاکم خان و افی
 گسب و عهد مدنان را در سب ساخته حاکم و میل گرفته آخر سب فرودگاه
 خود و عاودت نمود ورا این قصه و حاکمه رستم علی خان رسید و حاکم عذر از
 حجاب شنبه بدرون آمد در جواب گفت که از و توقع انداد و معاودت نداستم
 تا اینجا رسیدن و بطور بود بعمل آمد و فتح و طغر آسمانی سب از چند و خون
 و کم و دیس نباید ادیسد *

تا یار کرا خواهد و میلس نکه ناسد

اتفاقاً ممر تنه و محمد عاودت زودهله حسب الطاب حامد خان که
 نصعه نوکری از مالوه برآورد بودند در چیدن و و رسیده ملحق گشتند
 و حمدتی خوبی در او سوای افواج مرهته فراهم آمد روز دیگر که حورشند
 حنجر گزار در نام بلی حصار علم گیرودار در افراح رستم علی خان کوس
 رحل نواخته با جمعیت چهار هزار سوار و همان قدر پیاده سردار محمد خان
 و کامگار علی خان را به هزار و احمد فلی ولد شجاع خان و سب
 راسب و کاظم بنگ خان و سب چب و محمد پیاده و کمداولی و نا جمعی
 از شجاعان خود در فول حا گرفته سوار گسب از اینجا که هنگام شب حامد خان
 توپخانه را با ووج به و عادل آورده چیده بود دندان توپ اندازی نمود بالصورة رستم

سائر و بطرف دیگر هر که راه یاف شتاب - ابراهیم ولی حان بنا مردمی
 شجاع تدها قدم حرأت در حلیوت خانه نهاده خون شدر عران و هزار زبان در
 آمد - حامد حان را که از اطلاع هنگامه از راه دیگر بیرون رفته کسان خود را از
 وقوع واقعه آگاه نموده امر بقتل واسرمی کرد در آنجا بنام تصور آنکه شاید
 در محفل سرا ناسد نادرین خانه در آمد هر چند دستر حسب کمتر یاف بالضرورة
 آهنگ بدرون نمود درین بین مردم از چهار طرف رسیده بصر چون تیر و گول
 بدو و شمسدر آن بوجوان شجاع را از پا در آورد درین معامله محمد علی
 حماعه دار همراهی حامد حان و فرزند افعان حماعه دار ساکن آن طرف دریای
 سائر که پیوسته دم از هواخواهی حامد حان می زد بمطمنه اتفاق با ابراهیم ولی
 حان کشته شدند و حماعه یوریه بطمع سلاح و کسوف هر که از نگاه و آشنا را
 یافتند بریر تدع بی درج در آوردند و درو بدور مسدود گردید که احدی را یاری
 دخول و خروج نموده در تحسین همراهیان ابراهیم ولی حان در آمدند
 از افعاف والد زام که حدد روز پیش ازین واقعه حسب الطلب نقله رفته
 و اتفاق ملاقات شده بمقتضای صلاح وقت که آمد و رفت را از خود باید داشت
 در آن روز خون از داعد ابراهیم ولی حان واقع نمود رفته انتظار بیرون بر آمدن
 حامد حان داشت که بعت این معرکه روی نمود و بیر اشرف علی حان
 و د مهر علی حان که بدریعه عافل حان و حیدار ایدر برای ملاقات
 آمده بود در کار خودها درمادند که مبادا میان را بعصور همراهی ابراهیم
 ولی حان رایگان ضائع سارند خون هنگامه داروگر بطرف در رانده بود در توشه خانه
 که فی الحکله معرفتی با محرم حواحه سرا توشکچی والد را بود ناشرف علی
 حان کناره گرفتند و لحظه بوقف نموده چون این طرف حلیوت بمطر در آمد
 اراده بر آمدن ازین ورطه و رسیدن بسواری روان شدند بر دروازه ناع حائکه اسب
 سواری و رسیدن اسب را بیافتند که در ابتدای هنگامه حار داند اسب را
 بکانه آورده و ساگر یسه در متعرق گشته بودند بالضرورة بکانه اراده پیش نموده
 طرف دروازه کچیری متوجه گشتند که یخ سس دفرار حماعه یوریه از مقابل

در کمال درجه چسبندگی بود که در این و آن شصت سال که بقصد شهرت می آمد
 و در یکی به دست کندیهای مریضه گشته اند و کبریا و راج مت قدسی در
 خون سالن ملع در بیک بود بدینوقت بی حد در حدی استعجال خود را نموده
 بنده امه ظلت نمود و از بدلی در شاعری از اسب مریضه سالم برآمد و وقت
 در شام از بس از مریضه های دیگران توکل نمود و از می اندوزی مریضه
 نمود و چسبندگی و این و بسبب حاجت و گوشه ای میباید سر را کردند بعد
 در آن که گفتند بداد بی راج ظاهر گشت از حجاب شعله بدین آمد حضرت
 عیسی علیه السلام آمد ملک اسب و مریضه مریضه آمد که در پی در

[illegible]

بلده در عمارت کاربر باراز از دورور بسته بود حروافی از روئداد داشت اظهار نمود حامد خان بعد قتل و عارت و اسیری مائل و حسین فلی و مصطفی فلی پسران شجاع خان با فوج مرهته ساهی ناع هنگام شام فرود آمد و فریب ددو ساعت از شب گزشته سر شجاع خان را بر صدر خان نای فرستاد و او ناراهیم قلی خان رسانید - * شب *

حمید گفت بهرام اندر بهیم که نتوان شب کور در خانه حب علی محمد خان همان وف جمعت این واعه نمدارز الملک نوشته مصحوب فاصدان حلد روانه کرد و آنچه از راه فراس دریاب دموده سای نوشته بود عره طهور آمد و تصدیق فول او شد - علی محمد خان و صدر خان ناتفاق بود ناراهیم فلی خان رفته گفتند که الحال سستن درکار یرو هنگامه آرانی که ناری از دسب رفته و مهره تدبیر در (۱) مردار خانه افتاده حمعی که هستند وقت کار رفت بخواهدد کرد فائده مترتب دسب درین برده طلمانی شب نکدهایب و ارادجا سوروت نا متعلقان میتواند رسد و ناتفاق رستم علی خان آنچه مقتضای وف ناشد ندارک پردازند او را عیرف و حمیب دامگیر گسته روادار این عار بر حود نگش و گفت که حون ممانع در آمدن حامد خان در شهر معدور دسب - آنچه شدنی سب در همین مکان هر چند که تنها ناشیم بطهور خواهد آمد - * شب *

بود مرگ خوشترازین رندگی که آرد برویم حو شرمندگی

نالاخر با برام تمام ارادجا بر حاسته نخانه شجاع خان وف - صباح زور دیگر که یدحه حورسید در گیران حون آلود شع چاک رده سر بر آورد - صدر خان نای و ازبات تحریر رفته حامد خان را دیدند و افواج مرهته مانند مور و ملح پراگنده سده نتاح و تاراج مواصعات و پورچاپ دسب تطاؤل درار ساحته مکانهاییکه هرگر نام مرهته برسیده بود در آمدند اران تاریخ این صونه لکد کوب حوادث اسب که اکنون بالکل نتصرف آنها رفته القصة حامد خان تمهیدے برای رفع ندامی اندیسیده

(۱) مردار خانه خانه را گویند که در ناری بود که مهره دران خانه در شدر افتد

و نتواند که بیرون بر آید ۱۲ - سوال *

واصل شد و سرانجام بکلیت از دست رفت و اصل آنست که
 حال شایسته آمد حمد حق لعل سوا می جو ایش اند صحت
 حال که از بزمه نیک عینی سوا وشم طفل جاس را بود
 حق با اذان جبهه شریف و صحت و طبع مستحکم است لعل اول
 صاحب را طبعی نه اندازی و ساقی نه چه در اندک حسن می
 وند شریف حق که با اشتغال با شمع سوا جدا شد و می
 میل به یک مدد و حب لویی منی لویی و سوادش حق شد
 حال مسعد حق و که بظن بود از دوازده سال حمد حق ا
 بدلیل نه معده و سواد حمد و شمع ایش متولد بود صفت حق
 که دنیا گرفت آمد شدند و شمع نیک ایوان حق نه گرفت و سواد
 با هر گرفت حق صد که از او گرفته بود و سواد بدوی شریف حق
 بداد حال روح سوادش ساقی اگرچه مستعد اند اذان حق که روح
 صفت ساده و حمد فرزند حق حق یک اهل حق نه بدست گرفت
 حق که حمدی او و مرده و در دین نه روح نه حق که
 روح حسد او که هم جدا شدند که در مشقه گساده
 نیک گداز حق او حق و روح و روح
 هم حمد حق نه لعل اگرچه روح بدو روح و روح
 روح و روح روحی در دوزخ روحی روحی روحی که روحی
 حق که روحی سواد روحی نیک روحی روحی روحی روحی
 روحی روحی روحی روحی روحی روحی روحی روحی روحی
 روحی روحی روحی روحی روحی روحی روحی روحی روحی

از دروازه شکاریه نموده روانه شدند - شجاعان خن در سواد جمع نموده عید
چهار گزیده شده رسید چون احدی را از عیب رسیدن متعالمی اگر کسی نبود ناشایق
آمدن آنها گزیده و مرقه سیاه و اهل اردو دراز بر یکدیگر مسرت نموده خوشی
(۱) روزی کوی سبب می بودند انظار تو رک موج و بند گسیخته در دم
آمدن کسی را می در پیش گرفت که درین بین یک سال از آن مرسته که شول
سوار گوید نموداری گزیده بر (۲) حاد اولی در و خورد نمودند نه «چند طوطی این
«علی یکباره عید دست از پا کم گزیده از بیست و شش با از ناو سق استعاده
نموده در دوزخی که اکنون از خوف بود شایب زنی «من آوردند که بهر بوش
خود را نه بلده رساند اکثر بیدان «مکر و مصدقین در «ام آنها نازد کمی را گزیده بهار
ساخته در رفتند و سواران مرسته بر که گاه ریخته دست به زنت و نروتن (۳) اراحت
کنادند - هر چند شجاعان حان تفریق موج پیدا احب اندر انوشی و قوم
راز و حائل بودن پرؤل و اردحام اردو نازاریان عورت نه دست و شرکسی را
سودای سر خود را سلامت بدن ازان معرکه سهمین دل کسل در سر افتاد
و درین وقت از نظر سردا «عاب بودن عیبت پنداسته عید کفری گزیدند
شجاعان حان نا (۴) سردمه دلیل که نا از بودند بیک سهم افتاده حامد حان
مربع یافته با موج همراهی خود بر میل حومه آهلی رزه پوش عرق آهن
مقابل در آمده خون نالی ناگهانی و فصلی مردم آسمانی گزیده و گیرا
در رسید *

درآمد ر کوس صلابت خویش
حزوسی که نودار سر حرج خویش
احل اریسار و یمین آمده
نالار آسمان بر زمین آمده
نسی صبح دولت رسیده شام
نسی را سده زور زوری تمام

(۱) رویکو که چاربايان هنگام مراجعت بمكان كه در آنجا حومي حوربد در رويدگي
شتاب دارد مسهور و معروف است و در اصطلاح متداول ۱۲ *

(۲) خداوَل لغت ترکی جمعی که اردبیل لشکر آیند ۱۲.

(۳) اولیٰ لغت ترکی بمعنی عنایت ۱۲ *

(۱۴) سر لندہ نکسر شیں گروہ اندک و نادرۂ چیری ۱۲ - حام *

را که الله شرف و تعظیماً با برخی تدبیرات و (۱) تدبیرات از نادر سورت و از احمد آباد
گشته روانه درگاه سلاطین پناه بود - علی محمد خان چند دیوانی همی شنید
سرو آمده که بموجب دیوانش ملازم "ملک سورت" ساخته بود به شماره
او روانه کرد - ملازم محمد خان بنی که از ملازم محمد خان اکبری
داشت درین وقت بودن چون را در نادر سورت بدادسته تا ملازم را که او را
محل حاکم پدرش گردیده که کرب *

ملحق گشتن کنتهاجی مرسته با حامد خان و وقوع
جنگ با شجاعت خان و کشته شدن او
بتصرف رفتن عوبه بدست حامد

خان و قرار یافتن چوتنه مرسته

و سوانحاتی که در آن شنیدم

به ظهور آمد

سابقاً بر آمدن حامد خان از نادر و نگارش سرگرسنه نصف حاد و توفیق
و زردن در در حد بنا بر انقضای ایام نازان و انتظاری حواف مرد ملک بدافع
سلک گردیده آصف حاد از دیوان عوبه و زندان و حرارت محمد خان
در داشتن پلس حرم حامد خان عمویش و بر آزدن نادر نادر نادر
رساله از پیشگاه حاکم و جانبانی و انکشاف مراج اودس در نادر حودش در
علاج واقع قل از موقع اندیسند *

سرچشمه شاید گرفتن به بدل چو بر گسب نتوان گرسن به پیل
کنتهاجی مرسته را براف و اعاب حامد خان و استیصال شجاعت خان
قرار قرار چوتنه صوبه گجرات ترعیب و تحریر دموک او که پیوسته حواش ممد

(۱) تسوی معرب تفسیح است صم سین برورن مه رح هر چیری را گوید که سیار

[illegible]

و داخل و اعانت با امان از نوشتند مدارالملک در علی محمد خان بدوی
 موده داخل کار گشتاد برادر مستور التجار سال شوار و محمد و سی و هفت رزم
 از دوازده دهمد آباد آمد - اندرین سال حمام و اجرت است حسن مددک
 و صحت کور برداران در مستقیم خان و محمد کسب چون مستقیم خان
 و یب شمس شمس کس کتورات فراهم آوردند و آمد خان را و بر و ماند بر آورد
 و رستم علی خان که در سورت در آمد و ماند و ماند و ماند و ماند و ماند
 برداشتند - تمام کرد و یک کور نام و او را در در و برداران و بودن جمعیت
 در وایشی ادبا موده از گشتاد و سال در خاص و نام کردند و جانت خان از معرفت مروج
 اقدس را از آنست حاکم در زمان موده در آمد و رفتی از آنکه دولت حضور
 در عرض اقدس رسانید که اگر بود حب و در در برداران شود و رساند و محمد
 آورد و یب بیست شوار سوار که موجود است جمعیت دیگر فراهم آورد و درگاه
 در میان شود و ماند و ماند و ماند و ماند و ماند و ماند و ماند و ماند
 گشته سه یک روید و نیم علی الحاکم بر خواند در سورت و بخواند کسب -
 مستقیم خان احمد ملی پسر حدود را رساند و در آورد در در سورت
 در رستم علی خان مرستاد که متعلق و در شهادت سیاه و استعداد بردار -
 مدارالملک ازین استدعا و بلند بر و اینها که موجب تأخیر ترجیص او شده
 و اوف گشته علی محمد خان را که مرد بیدار معزز برای (۱) درین او اعتماد داشت
 مخفی طور که احدی بران مطلع نه کردن دستخط خود شرح و سطر نوشت
 که ازینها آنچه استدعا موده اند متمسکی و از موه بعمل می تواند آمد و مصدر
 چنین امر خطر می تواند شد با همه لاف و گراف و لا طائل مخص است
 والد بعد مطالع حواله رزم و در کدان این راز سر بسته رساند و مودد پس از
 اندیشه و تأمل از کمال کناس و درایت که احقر مسوده آن نمود باسج نوشت
 خلاصه مدعا آنکه در شجاع و حالات و سپاهگری این برداران شکی و سده
 نیست که ندانند شجاع و مردانه اند لیکن سپاهی بودن امر است حدا

(۱) درین برورن امین بمعنی محکم و استوار و مصدق باشد - در همان *

[illegible]

صوبه داری مبارز الملک سر بلند خان بهادر دلاور

جنگ و نیابت شجاعت خان و وقوع

خانه جنگی با حامد خان

و دیوانی مومن خان

مدار بعضی معدومات که ذکر آن مناسب این اوراق که منحصراً بر سوانح صوبه احمد آباد است بدست نظام الملک بی احبار حصرت افسر از حضور بر آمده روانه دکن شد و از پیش گاه عر و حلال ناصر حلیل العدر وزارت اعظم اعتماد الدوله و مر الدین خان بهادر نصرت حدگ معتخر و مناهی گشت و چون صانطه و قانون این سلطنت است وزیر تعیر می شود نظام الملک دوکالت مطلق بخطاب آصف حاکم سر افرازی یاف و مدار الملک سر بلند خان که بمصطفی هفت هزاره هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه ممتاز بود بصوبه داری احمد آباد از تعیر آصف حاکم و عطای حلقه خاصه و سر پنج مربع و یک رنجیر میل معرر شد و تا رسیدن او یرلدع فضا تبلیغ دیانت صوبه به سعادت خان شرف صدور یاف چنانچه در ماه دیعده الحکرام مطابق سال هزار و صد و سی و شش (۱) امثله واجب (۲) الامتثال با نوشته مدار الملک به شجاعت خان و سدد متصدیگری محالات برگده حویلی احمد آباد و دوهولقه و نروج و حموسر و مقبول آباد و نلسار و محال شرطی صوبه از برگده کری نا علی محمد خان والد رام رسید - شجاعت خان لوازم استعمال و تعدیم آداب پرداخته مدسور دیانت گرو و حامد خان را آگاه ساخته به تمسند امور نظام از معرر ساختن کوتوال و فوحدار کرد و تهمانه داران سر گرم گشت - علی محمد خان سدد درگاهی مرسوله مدار الملک را به دفتر دیوانی رجوع نموده مطابق حاصل کرد و جعفر

(۱) امثله فرمان پادشاهان ۱۲ *

(۲) امتثال بها آوردن فرمان ۱۲ *

به دیارب فضاى بلده معرر ساخته روانه حصور گسب و نوالا رنده افسى العصافه ممتاز
 گردید و مدصب فضاى بلده از تعذر پدر نه پسر تعویض یاف و بموجب عرض معرب
 الحصور حاوط خدمتگار خان محصول کثیره پارچه و محاللات سائر دایر صرف
 فرمایس حصور و ملدوس خاص و انتیاع خمس سرکار والا فرار گروپ سر احکام
 آن در عهد و اهتمام شیخ الاسلام خان معرر گسب و داروغى اموال و مال از
 تعذر پدر محمد نوجیه الدین معوص گردید *

جنگ فوج مومن خان متصدی بندر سورت با
 پیلاجی گایکوار مرهته و شکست یافتن فوج
 و آمدن کنتمهاجی بصوب دوح و تعلق
 پذیرفتن متصدیگری بندر سورت
 برستم علی خان و دیوانی صوبه
 مومن خان و آمدن علی
 محمد خان از حضور

پیلاجی راوگایکوار که از سانس در صلح بندر سورت مصدر شورش و فساد بود
 درین ایام یک گونه فوت و مکب بهم رسانده بتاح و تاراج اطراف و نواح
 آنجا و قتل و غارت مترددین دسب تطاول کساده بود - مومن خان
 متصدی آنجا فوجی را سر کردگی عرب محمد خان و جمعی از همراهیان
 به تنه و تادیب او معرر صاحب و آنها بعدر معذور و مدسور نه رد
 و حور و پرداخته شکسب یافتند - چندی کشته و حسته و برخی گرفتار گردیده
 مقطعی داده آمدند و تسلط پیلاجی دران ضلع ریاده شد و موضع سودبیره معموله
 نوکروه مصاف سرکار بندر سورت نه مساف سی و دو کروه از بندر که تعلق
 ترممدار داشت نآنها ساخته نتصرف در آورد و ترکوهکه که دمساف یک کروه

که بی خوف حکم شد والد سعد خدمت را برد جعفر محمد خان فرستاد و او بدقت دیوانی رجوع نموده مطابق حاصل کرد و هفتم سپهر شوال المبارک آن سال دحیل کار گشت همدران اوان خلعت حاکمه و حیلعه مربع مصکوف سید ناصر خان میر چوکی گز برداران از پیدنگاه حال و چنانی به حامد خان مرحب گشته بود رسید و او بطور استقلال و تقدیم آداب و امان قانون و عاقله مستمره پرداخته گرفت و ناگهنا سوار نام موم ناگر که وضع سپاهیان داس و آبرو طلب بفرستاده با کسان موحدان کرد گفتگو واقع شد حامد خان روح و توپخانه برحاله او که در راجدور بود تعیین صاحب و زیر جمعی را فراهم آورده استعد مدافعه و مبارزه (۱) استاده تا هنگام آفتاب زرد جنگ تیر و تفنگ میان آورد رستم علی خان بطر بر قدم رواد و چون مردکار آمدنی بود رفته او را برداشته بخانه خویش آورد - و زور دیگر ملاقات حامد خان رسانید از اینجا که حرأت و جلالت او را قدامه مشاهده نمود برقی و مدارا باستمالت پرداخته نوکر صاحب - حامد خان بدار مدد و دست و گرفتن پیشکش بر آمد - چون رستم علی خان وجه پیشکش کنار درباری و اترک و مودده را نا لمقطع از حامد خان برده خود گرفته ابراهیم ولی خان برادرش را حبه تحصیل روح داده فرستاده بود بر کنار رود و اترک قیام داشت که درین بین حامد خان به صلح بریاد رسید و با عوای بعضی از معویان متعین که تخم بغا در مروج سینه کاشته بودند حامد خان را ترغیب و تحریص بر حاش نا او نمودند - حامد خان بر بدار و سوسه شیاطین الانس برین اراده کمر بست - آنهم ولی خان از مافی الصمیر طرف بانی و افع گشته در همان مکان با فوج خود پای استقامت فرسوده آماده رزم و پیکار گشت - بعضی از مدافعان اهل گجرات و (۲) مردم رد گونش همراهی حامد خان که این گل حیر کاشته آنها بود طاهر داری را مرعی داشته در لباس دوستی برای کدازه کسی ناو نوشتند قبول نکرد و این معنی رستم علی خان که دران حین در احمد آباد بود منکشف گشت همان

(۱) مبارزه بالصم کارزار کرد *

(۲) مردم رد گونش کدایه از مردم منافق مدد دین باشد ۱۲ - برهان *

پسران صدر خان بانی نعم استعمال و ملاقات راهی گشتند شجاع خان و رستم خان بدایاس حقوق بعنوان مسایعت همراهی معرالدوله گردیده تا دوبکرپور رسانیده باحمد آباد معاودت نمودند و در مدد و روانگی درد نظام الملک شدند - چون حدر روانه شدن معرالدوله بنظام الملک رسید همانجا مقام نموده به تجویر نائب صونه و دیوان و انتظاری استقنالیان شش و تا مقرر شدن نائب بدایر حفظ و حراست بلده به صدر خان بانی بوش و او در قلعه بهدر داخل گردید - مهر علی خان که نعم ملاقات روانه شده بود بدایر عارضه جسمانی در دوحه متوقف گشته نتوانست پیش رفت نظام الملک حامد خان عمومی خود را به نائب صونه و فدوی خان را من ابتدای فصل ربیع توشعان نبل مطابق هفتم شهر حمادی الاول هزار و صد و سی و پنج معرر نمود و پرگنه سرم کام در عوض دهولقه بخالصه شریعه فرار داده و فوج داری و امنی آنجا را به شاهپور خان و از طرف او رحمان ملی خان برادرش را نائب تعویض کرد و پرگنه دهولقه و بهروچ و حمو سر و معدول آباد و نلسار که محاللات حیدو سر حاصل اند در جاگیر ناله شرطی خود گرفته رای بونده نامی را متصدی آن محاللات صاحب و پرگنه ایدر در حاله فرار داده سید عامل خان را بفرودداری آنجا مقرر نمود و فرودداری و جاگیر داری گودهره بمتوسل خان حسیر یوره خویش تحویر کرد و عید خان را وفائع نگار از طرف خود به همراهی حامد خان و بخشی و وفائع نگاری صونه به فوی دل خان و عدد العزاز خان را کوتوال ساخته رخصت فرمود و خود بصوب دار الخلاف معاودت کرد - حامد خان بعد طی مبارل و قطع مراحل به دوحه رسید - مهر علی خان که در آنجا بعلب مرض متوقف بود ملافی شده همراهی گردید و برای ملاقات شجاع خان و رستم علی خان سلسله حدیان گشته طلب داشت و آنها که نعم استقبال روانه شده بودند در مقام گودهره شجاع خان و رستم علی خان در مدرل تهاضره رسیده ملحق گشتند حامد خان نکوچهای متواتر بر تالاب کاکریه در باغ مهر علی خان فرود آمد و او بلوارم صنایع پرداحب بیست و بهم شهر حمادی الثاني داخل ارک (۱) گشته به تمسب

(۱) قلعه کوچک را که در حصار کلاں باشد گویند *

و معرالدوله متصرف گشت و در آثار سال هزار و صد و سی و پنج معرالدوله
 دبیر مددوست و نظم و نسق متمدنان و تشخیص پرکانات و تحصیل پیشکش
 رمیداران شجاعان حان را هزار و سه سو و چ مقرر ساخته سمت بیته و سمو
 و دوگر پور روانه گشت در بین طریق از زمیدار اونا واده ستاد هزار و بیست پیشکش
 گرفته متوجه پیش گردید و بر زمیدار دوگر پور یک و بیست مقرر صاحب چون بیشتر
 سرحد ملک اودیپور است کار کسان مہارانا حکم ساکے نایک رنجیریل و چند
 سر اسب و تحف و هدایا باستقلال آمدند و الاقی گشتند - چون زمیدار دوگر پور
 متوسل مہارانا است در یک مراجعات او پیام گذار شدند - معرالدوله دبیر خاطر
 داشت مہارانا از مادی را قبول نموده پیشکش زمیدار دوگر پور را تحصیل
 و معاودت نموده بصورت پرکانه بیجا پور و صلح دریایی سایر متوجه شد و بعد از ایام
 میر محمد ناصر برادر کلان و محمد معتمد شمشیر زاد برشان الملک سعادت حان
 که تازه از ولایت وارد مدد سورت شده بودند با محمد آباد رسیدند چندی توقف
 دبیر سرانجام سفر ورزیده روانه درگاه معلی شدند میر محمد ناصر بخطاب سیادت
 حان و شخصی چهارم و محمد معتمد بخطاب ابوالمصو حان در عهد ساطت
 احمد شاه ناسا نوالرتبه وزارت اعظم رسید چنانچه در محل خویش رقمده
 کلک بیان خواهد شد ان شاء الله تعالی همدین سال راحه رگمنانہ داس
 دیوان معرالدوله مہالی امر حیرتی را بخاطر آورده ناولی متصل پیچ کوه که
 مابین دروازه سارنگپور و کالو پور واقع است و دبیر بودن آب نازان در حدق حصار
 آن طرف چاهها شیرین اند بطور آسایش و سهولت خلق الله طرح انداخته
 باتمام رسانید - معرالدوله در صلح پٹن ناصر تشخیص و تحصیل می پرداخت
 از نوشته حاکم وکلای دربار جهان مدار استنای انکراف مزاج اقدس از تصرف
 اصطیل و صدقی حاگدوات که تهدید تمام رسیده بود از عص سلطانی که
 نمونه مہر الہی سب اندیشید و حشمش از گران حوات علق بیدار گشت -
 اسبانا فراہم آورده فارس حانرا از مدد سورت طلب داشته سپرد و رسید مہر
 او گرفت و پروانجات وا گذاشت حاگیرات بعد حرانی نصره کرده داد و بچہ

کجادات بدائش موی - و رنگ کلکل مرکب بود ا - حسب کجول
و اسامع لفظ - لفظ او را چون صد - بلکه مع - دل بقدم - حسب
حق آمده ملائی گشت - مع اندک - حسب - که این - پس بد
میرج و یک رنگ بود دل - رنگی دست موی - حسب - علی - حسب - ا -
بود داده - ثابت - این - لفظ - کجول - مع - موی -
ا - باقی - اندک - او مقصود - سودا - ا - حسب - موی -
انوان - اول - کجول - مع - اندک - حسب - ا - حسب - موی -
موی - پس - کجول - مع - این - حسب - موی - کجول - موی -
موی - کجول - موی - ا - کجول - حسب - ا - حسب - موی -
حال - موی - موی - ا - کجول - موی - کجول - ا - حسب - موی -
موی - موی - ا - موی - موی - موی - موی -

تبع در آورده بمطوره بیستی فرستاد و مساکین را با خاک راه یکسان ساخته اثری
از آدمی و دافع باز نه گراسب *

ز جدمده حر ناک آنجا نمادد کس از آدمی زاد آنجا نمادد

و موقع این و امعه موجب خوف و هراس رمیدداران و متمرکان دیگر شده
از خود آمده رجوع گشتند و عامن عدم تمرد و عصیان و اطاعت و مالگذاری
دادند که تا بودن حکومت معر الدوله بهیچ گونه حلی دران میان نیامد و بدو دست و
امید طریق قرار واقع گشت القصه معر الدوله نکوچهای متواتر بدواج ملده رسید
و دو سه مقام وزیرده بصوف تنه حوال که مسکن کولیای متمرک اسب متوجه گردید
و مدتی و سعی آنکانه را بر روی حواش عمل آورده موحدا ری آنجا را برستم علی
حال تحویل نمود و خود نمره داخل شدن احمد آنک راهی گشته سلم شهر
به سان المارک تنورک و تحمل تمام و آراستگی روح و توپخانه و میلان کوه پیکر
و انابه حسمت و سرانجام امارت امیرالامرا سید حسن علی خان مقتول
و طب الملک که بدست آورده بود با این شده طمطراق در قلعه نهدر داخل شده
به تمسید امور نظام پرداخت - ننگانی خان را موحدا ری گودشده و
حدا یار خان را موحدا ری کبری رخصت فرمود - و الماس نام حسنی که پس
از رفتن دادر اختلاف بهمرایشی او را در بندگی والاد آورده بخطاب فولاد خان
و کوبوای آنجا سرافراز سد نکوتوای ملده معزز صاحب و تربیت نقش او دران
امر بسبب که احدی از حماران و ملک فروشان و او ناشان و لوطیان زاحرات
مروجاتی مستورات و ارتکاب حوزدن آنها نمود کسی یاری آن نداسد که بيموحب
و آمویس احوال دیکری یا نایار بدستی پردازد *

• نظم •

عسس گردیدد حلال در عدا کددد سب قدر واهی را

سرچوب حکم بداسد پ کدد سخله سب در که ده ف

سخت است حال که در طبع سوخته کرمی پیسکش اندراج حاصل گردید بود

سخت است بود و هر روز با محمد اندک معذرت نمودد مجموع سرگشاید حبیب

عمر و سب و فو و عفت و بد و عسی است و منتهی بدان که شعله اش

بیوستن معرالدوله بسرخد عونه و بتاحت در آمدن مومع دبهالی و کشته شدن 'لف بیگ حان بحسب اتفاق و داخل شدن معرالدوله در احمد آباد

مه اخیره از بسکه خلافت و جبهه دینی مردم را در آتش
گرم کرده بود بعد طع معرل و علی میراحل بسرخد عونه شد این
و مقصدشان و وحدانی و سائر اشیاء بدست بگذشت ملامی شد و
آمدن بسرخد کشتن و بسرخد کشتن و کشتن بکشتن آمدن و
در سرزمین کوه که لشکر بر مومع دبهالی مکتبی مستقر بود
دست لدای دبهالی از دهن کوه دایم دفع رد و مومع در مدینه
انجام داد و چون حالی مهله بود در مدینه بحسب عهده بود و
در مدینه در مدینه در مدینه که آمد 'لف بیگ در مدینه
در مومع بود بسطی از مومع احمدی در مومع و این در مومع
بسبب آمدن که مومع در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه
و مومع در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه
حالی در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه
در آمدن در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه
در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه
در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه
در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه
در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه در مدینه

[illegible]

افتاد و نتیجه بالعکس بخسید - مخاوند و مصادف نه مخاصمت و وحش
 و آشنائی نه بیگانگی مددل گشت یاد صحتهای دیرین برطاق سپان نهاده دناور
 اشاره معر الدوله که در اسیری و فید او رسیده بود کسان خود را بر حانه ناهر خان
 تعیین صاحب و مور جال بسته اهتمام کلی بدستگیر نمودن نمود و دسب بغارب
 رحل و نقل مسوونان ناهر خان که در دور و حوالی حانه اش می بودند کشاده
 گسب و تاسه شنده روز جنگ توپ و تفنگ فائز بود بعضی ار شتران و اسپان
 و فرانس حانه اش بیر تلف گردید از اینجا که همراهیان ناهر خان اکثر مردم
 نا نام و بیک و بجیب زاده بودند داد مردی و مردانگی داده نبات قدم ورزیده
 حالاتهای نمایان بطهور می آوردند و بدسرف کار و ظهور آمدن مکتون صمبر
 شجاع حان نه نظر می آمد - مصلحان حیدر اندیش واسطه کاری نموده طرفین
 را از مبارعت نار داشتند فرار یاف که لک رویه ناهر خان بدهد و گلاب رای
 بدسکار و شیخ سلام الله نام از افرای او بطریق برعمال بخانه سید مدّثر حواله شدند
 و ناهر خان از احمد آباد بر آمده بموضع اولیچ فرود آمده در مقام فصد سیدهدپور
 نا انوپ سنگه بهمداری که انتظاری او داشت ملحق گشته روانه پیس گردید -
 شجاع حان نه تمسب مهم نظام و تعیین موحداران و تهاداران پرداخته
 محمد هادی از همراهان خویش را نائب دیوان صوبه و موحرداری کرد بقاسم فلی
 برادر کهنتر مقرر صاحب از اینجا که فدا بین شاع حان و صدر حان نانی از قدیم
 الايام صفای قلوب نمود درین ولا شجاع حان وف را از مساعدت بخت
 تصور نموده در باب تعیر جاگیرات او و صلافت محمد حان و جوانمرد خان و تمخواه
 بنام خود و برادران نا رویداد عمل و دحل نظام نه معر الدوله برش و ابراهیم
 فلی برادر خود را در بلده نائب مقرر ساخته بهب بدوسب و گرفتن پیشکش
 و صامی عدم تمرد کولیان بر آمد و بر موضع کبیره متعلقه محمد نانی فوج
 کسی نموده ده هزار رویه گرفت و بجانب دیگر متوجه گشت بعد چندیکه
 صلافت محمد حان از نوشتن شجاع حان اطلاع یاف بعرم حضور و ملاقات
 معر الدوله روانه شده در اسرع اوقات رسیده یک راسب رفته معر الدوله را دید

و رساله میر بخشی متصدیگری بندر کندیایست از تعیر مهر علی خان کاطم بیگ
خان و موج داری برده بر صافی برادرش مرحمت گشت و پروانه تداوای هرار و پویه
من جمله دو هرار روپنه و یک زنجیر فیل در وجه انعام فضیلت و کمالات دستگاه
شیخ محمد صالح و شیخ نظام الدین محمد یسار مولانا نور الدین مهر نمایان الله
خان نائب وزارت ناهر خان دیوان صوبه و زود یاب *

صوبه داری معزالدوله حیدر قلی خان بهادر ظفر جنگ و دیوانی جعفر قلی خان پسرش و نیابت شجاعت خان و وقوع خانه جنگی با انوپ سنگه بهنداری و ناهر خان و بر آمدن آنها

در پیشگاه خلافت و جهانداری در ماه رجب مطابق سال هرار
و صد و سی و سه صوبداری احمد آباد و متصدیگری بندر مدارک سورت و محالات
حاصله شریعه از تعیر مهاراجه اجیب سنگ و ممر الدین خان و عمال دیگر نه
معر الدوله حیدر قلی بهادر طغر جنگ که نوالا رتبه منصب هراری دات هف
هراری سوار دو اسبه سه اسبه سر فرار شده بود تعویض یاب و نه عطای خلعت
خاصه و سر پیچ مرموع و یک زنجیر فیل از حلقه خاصه مناهی و معتخر کرد -
و جعفر قلی خان پسر کهنش از تعیر ناهر خان دیوانی صوبه مقرر گشت
و حسب الالتماس معر الدوله کاطم بیگ خان عرب معصوم قلی از اصل و اصانه
بمنصب دو هرار و بانصد دات دو هرار و پانصد و پنجاه سوار بلا شرط و مشروط
متصدیگری بندر کندیایست و موحرداری موده و عطای علم و تقاره و خطاب شجاعت
خان بهادر و نائب معر الدوله و سید فص الله و منصب پانصدی دات و یک
صد سوار بلا شرط بخطاب سند فیاض خان موحرداری و جاگیر داری احمد نگر

[illegible]

جسم جهان بن تیره و تار گشت - هر دو برادر بعد کفکاش صلاح رفت چنان دیدند که فط المک ددار الخلافة شاهجهان آباد رخصت شود و امیر الامرا در رکاب ظفر انتساب بادشاهی بصورت دکن و مهم نظام المک متوجه گردند - فط المک دستوری یافته ددار الخلافة شتاف و امیر الامرا رایات عالیات را بسمت دکن بر افراحت و یکدو مدخل کوچ شد در ماه دیعهة الحرام اعتماد الدولة محمد امین خان مراج اقدس را که بعارضه فضا نامرسته شاه شهید و تعلب هر دو برادر معترف دید فرصت یافته احارة دفع امیر الامرا را از پیسگاه خلایق و جهانداری حاصل نمود چندی از امیران مدخل حیدر علی خان و سعادت خان را همراه و نا خود همدستان صاحب و حیدر خان نام محل تورانی را بدین کار مامور فرمود و او فانی کرده روزی در هنگامیکه امیر الامرا از حضور انور رخصت شده پالکی سوار با معدودی از شاگرد پبشه متوجه خیمه حویس بود در عرص راه اردو بازار نتمهید دادن التماس عرص احوال پیش رفته داد و همراه پالکی گشت چون او متوجه حوالدن التماس گردید برحم بکده که بر پهلویس رد کارش را تمام صاحب و دستی رده پالکی را علطابیده بر خاک هلاک انداخت و امر حلیل العدر وزارت اعظم به محمد امین خان معوص گردید فط المک از وفوف رویداد شهزاده محمد ابراهیم ابن محمد رفیع السلان بن حاد مدخل را به سلطنت برداشته با لشکر گران که در ایام معدود بر بخششی و بیس فزاری و افرونی مناصب واهم آمد بعرم انتعام بر آمد و درین طریق تلافی فریعیس دسب داد و پس از ظهور جنگ سلطانی از تعدیرات آسمانی فط المک دستگیر شد -

* بیب *

جهان را نمایش چو کردار دست دو دل سپردن سراوار بیسب و حصر طل سبکائی مطهر و معصور ددار الخلافة رسیده بر اورنگ خلایق جلوس فرمودند و احکام مطاعه بمهر اعتماد الدولة دنا طمان و دیواییان ممالک معروسة در باب بحالی حاگیر و یومیة و مدد معاش و دام انعام کلهم اجمعین دستور سانس بحال و برقرار دادسته برای اسناد مجدد مراحم نه شود و سند علکده

[illegible]

بقتل آمدن امیر الامرا سید حسن علی خان
و گرفتاری قطب الملک و تقرر وزارت
باعتقاد الدوله محمد امین خان بهادر
و مدور احکام و عطای اموال سید
علام حسین خان و رستم
علی خان در احمد آباد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

رسیدن 'نوب' حقه بصداری بانک مبارکه

اخیت سگه و آمدن دامو خاں دیواں

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

گستر حصص محمد روشن احتر مرین و منجلی و مدور و معلی گردید بمقتضای
حفظ فوائدن خاندان حریل و افتضای حرم فواعد دودمان حابل گورگانه حام
محکم مکرم توام ریب نعاد و رینب ایراد یاف که من بعد اسم مبارک را
محمد شاه بر مدانشیر سلطنت آئین دواب ند و مدعش گردآید و جمیع
مستسنان اشغال خلافت و جهانداری و مدانشیران اعمال سلطنت شهر یاری اولاً ادای
سجود حداب ایرد مسجود را دریعه استدام و حلود این دولت اند مرصود
داسته در تقدیم آن لوازم دیانش بعدر توان نجا آورد و ناداً ترفیه و تسلیه جمهور
حلائق را وسبله استرضای حالق حلائق انگاشته در ترصص مواد آن دفعه ار دفائق مدیا
و دامرعی نگدارد ناید که آن وزارت پناه بر وفق حکم محکم بعمل آورد و خدمات
حر و کل مردم اهل کار دستور سانس بحال و وجه معرری تندخواه داران بر طوق اسناد
ندسن مقرر و مسلم داشته هر کدام را دحمل کار دادند و وجه طلب طلبداران
را مواظ صابطه تندخواه مداده باشند و علب اسناد مجدد مراحم نسوند درین
ناب تاکید دادند و بیر در نکالی جاگر و خدمات و یومیه و مدد معاش
و دام انعام کلهم اجمعین دستور سانس و عدم مراحم طلب سدد عهد مبارک
حکم افدس عر ورود یاف نس ار ورود احکام مهر علی حان نائب صوبه
و روح الله حان نائب دیوان و ارباب تحریر و بندهلی نادشاهی مدادی باسم
مبارک بلند آواره گردانده صغیر و کدر و برنا و بر را ار حلوس اند فرین مختبر
ساحتند و حطیب بخواندن حطنه طینه بالقاب همایون رطب اللسان و عدب
اللیان گشته پایه مدبر را مرتبه برتری داد و چهره طلا و نعمه بدقش سکه مبارک
بهای تاره و رتنه بی انداره بهم رسانده اعتبار رواج افرود چمدی در آغار حلوس
این بیب مسکوک گشت *

سکه رد در جهان ر لطف اله نانشاه رمان محمد شاه

من بعد - سکه مبارک محمد شاه نانشاه عاری - فرار یاف چون پس
ار موقوف شدن احد حریه در ناب یومیه داران حرانه حریه پروانه صادر شده بود
که ار حرانه عامره تندخواه می داده نشدند درین ولا فرمان شد که یومیه

شهادت معر شده د نای رسانیدن آن از حرانکه عاصراً صوبه احمد آباد دیوانه بخخواه
 ورود دست و جهت ارسال بنج لک روپیه زر حدرات که د عهد بادشاه شهید
 ددازوگی محمد حفظ حال معر شده بود مستحکم آن سه لک روپیه حواله شده
 برلی دو لک روپیه نامی و اسال داشتن به نقد سوزد لرد داووعه حکم معلی
 عالیتر گشت و سه هزار روپیه حسب الائتماس مفر حمله معظم حل حاضراتل بهاد
 صد جهان صدور الصدو در وجه انعام شنج محمد عرب معلم حاج ساکی مکه معظمه
 از حرانکه احمد آباد بخخواه شد و قدر در نای به عالی حاجد و نومده و مدد معاش
 و دام انعام کلهم اجمعین بدستور سابق و عدم مراجعت آرین سند متعدد حکم
 ندس نوزاد پناه رسد .

آمار فساد پیلاحي کایکوار مرشته در

نواحی صدر سورب

همدرل اوای پیلاحي راوگانوار مرشته در نواحی صدر سورب سه نصاب
 برداشته صاحب و نواح دیهاست دست طارل دایز ساخت شنج الاسلام حل
 نائب منصبی آنجا سند عاقل و محمد نفا را با توح بمقتله و مدافعه ندس
 نمود بعد جنگ محمد پناه زحمی شده بدست مرشته گردار آمد و ماطعی
 داده خلاص شده از آن انام پیلاحي سال سال مکړ بدان صوب آمده مومع سوزده
 معموله نو کویه مصاب سرکه سور را مصصرف گسند مسکن نواز داد و هم دای
 سال حدد ارانه حسن ادرسم که از نقد سور باحمد آباد می آوردند د گزر
 دریلی مپی کولنل آنجا عتاب نمودند لهدا مبر علی حل نائب دظم نک لک
 و بنج هزار روپیه بموجب مختصر مبر اعلان و مددغای دندشایی و دستک دیوان
 صوبه از حرانکه عامه گرفته نگهدارست سده نموده د آنها لکد کساد و من
 حمله آن اندک توانس حسن معزوده ا از کولنل گرفته مملکتان مسدد صاحب
 و تماس عدم مبر گرفته معزود نمود .

ظل طلیل مرحمت صرف آفریدگار ریب و ریب تار و نهایی ے انداره یاف
 و در همان لمحۀ سعادت لمعه حکم جهان مطاع آفتاب شعاع بیدارید صدور و کرامت
 نیک پریوس که من بعد لقب همایون و اسم مبارک معصی را بر مباشر دولت
 و نیکن سلطنت شاه جهان نادرشاه مدب و معصی گردانید و چون همگی دست
 حق طویب مصروف بفرهنگ کاف و انام و امن و امان جمهور خواص و عوام
 اسب بجمع ناظران و وجوداران و دیوانیان ممالک محروسه و کارپردازان مهمات
 سلطنت اند فرین ورامین مرحمت آئین و احکام گیتی نظام برنگارد که جمیع
 بددهای نادرشاهی را از روی فصل و کرم نه تمسبب مهمات و خدمات معصومه
 دستور سانس نکال فرمودیم ناید که در برورش رعایای مال گزار و رفاهیب عربا
 و مساکین و حمایب مسافرین و متردین و فاع و فاع فساد و تدبیه سرکشان بلاد
 توجه وافر و سعی تمام نکار برد لهدا حسب الحکم الا علی بمعرض تکتبیر می آید
 که شکر عنایات و مراحم نادرشاهانه نکا آورده بخاطر جمع بموجبی که از پیسگاه فصل
 و کرم ارشاد شده در تعدیم خدمت تعید نمایند و در مکانات دار الصرب صوبه
 احمد آباد حدس طلا و نقره و غیره را بمضمون سکه مبارک که در ضمن ترفیم یافته
 مسکوک گرداند درین باب از بیس گاه خلاص تاکد دادند - شرح ضمن بموجب
 سکه مبارک که در حضور اقدس مسکوک شده آنگه سکه مبارک شاه جهان نادرشاه
 عاری و بهمین مضمون بنام نائب ناظم حکم و زود فرمود مهر علی خان نائب
 نظام از طرف مهاراجه اخیب سدکه که صوبه نکال بود و روح الله خان نائب
 دیوان صوبه ناتفاق بسسته مدادی باسم آنصرب بنده آواره ساختند و در دارالصرب
 بالقات همایون طلا و نقره تمام عیار گسب و بدر حسب الحکم والا در باب نکالی
 و استقلال خدمت دیوانی و داروغگی و کزوره گری کثرت پارچه و غیره کل مکال
 سائر و امینی پایداری صوبه احمد آباد و موجداری پرگنه نکلان و دوله مصاف صوبه
 مدکور دستور سانس بنام ناهر خان عزروند یاف و بفر حکم صط خانه کپور چند
 بهدسالی حوهری ناتفاق نائب ناظم و عدله متصدیان نادرشاهی دیوان صوبه رسید -
 ده هزار و هشتصد روپیه در ماهه مهارانی دختر مهاراجه اخیب سدکه مکال نادرشاه

سلطنت محمد رفیع الدوله ملقب به شاهجان بادشاه
و عونه داری مهاراجه اُحیت سِگه
و بیاست مهر علی خان و دیوانی
باهر خان نائب روح الله خان

در حضرت حجت آ ام گاه محمد رفیع الدجای بادشاه که از سلسله علوفه نب
نی داشت ا اینجا که مست ابردی بدان پیوسته بود که در او احر ایام زندگانی
حدسی به بخت نسبی سلطنت کامرانی بماد نسیم شهر رحب المرجب
فرمانروائی ملک فانی را خبر داد گفته به مملکت خاوندانی افعال فرمودند
و هنگام انجیل بدر او یک آائی برادر مهس خود محمد رفیع الدوله نوزا و امرا
و عدت فرموده بود بدران نسیم شه مذکور روز ششم بر سر در جلالت و جهانگیری
احلاس فرمودند و مشاوره احکام دس باب مظلم و دیوانسل ممالک متصرفه
شرب محرو دامت .

نقل حسب الحکم اقدس در تحت بشیپی سلم
باهر خان دیوان

آنکه بمعاضی حکم دایم الله تعالی که منکمل علاج عالم و عالمین و موجب
انظام جهان و جهانسل اسب بر طعن و عدت بادشاه حجت آ ا گاه علاج معاح
دجای سلسله معاهد متصاد و غلب و دروس درس سده رفیع الدجای طاب ثراه که
سپه سلطنت بخاوس مهس بران نامداد والا مقداد مرپش شود نسیم مه حب
ر شده مت طلوع آدب بخت سعادت حب سلطنت و کسز کسائی
بخاوس جهان ازور رده دس بداد نامداد و و درلب و اعدل رزنده شمع
عظمت و احلال طراز حد عثمانی رفی دهم گوئی حدان سکند مدلت
حسره سلیم مریت جلعه داد که دایمی عدالت کمتر دس مدی بر دگا

شهر حمادی الدانی سال مذکور مهر علی خان بموجب حکم بعمل آورد و ازان تاریخ تا الیوم دیگر احد حریه در هیچ عهدی مقرر نه گشته است و نیز حسب الحکم والا ندیوان صوبه صادر گشت که خدمات احدانی که در عهد حضرت حلد مدبر و ایام فرج سیر مقرر شده و در عهد حلد مکان نموده موقوف - اهدا طیب خان بیوتات صوبه احمد آباد و بدر مبارک سورت موقوف گشت - که دیگر تا اکنون بیوتات برین مقرر نه شده است در شهر شوال این سال روح الله خان برادر ناصر خان نه نائب دیوانی از حضور رسیده تحویل کار شد همدران ایام که یک گونه علالت رو نگرانی آورده بود نمایران نائب ناظم دو نفر از رئیسان علمه فروشان را شکم دریده بر شتر بسته دور شهر گردانند و این معنی ناعب عدوت دیگران گشته چندان گرانی نسد و اشرف علی خان پسر خود را نمایر بدو نسیب و گرفتن پیشکش رخصت کرده معصوم قلی ولد کاظم بنگ را رساله داده همراه نمود - آنها بسمت صلح دریایی سائر تا موری و میکروچ رفته بعد چندی معاودت نمودند و متصدی گری بدر سورت و حراسه قلعه سرحد رام نگر از تعذر حیدر قلی خان نه ودوی خان مقرر شده بود و بعمل در نمانده من ابتدای فصل ربیع مذکور ثیل سال صدر نگماشته امارت و ایالت مرتب حشم و شوکت مدبرل شخصی الممالک امراء الامراء بهادر فیروز جنگ سپه سردار سند حسین علی خان تفویض یافت چنانکه سند نیاب آنکا نه شیخ الاسلام خان رسید او بد انصوب شتافت و متصدی گری بدر کندهایب مهر علی خان مرحوم گردید اشرف علی خان یسر خود را نائب مقرر نمود - سانی مقرر شدن رشید خان بعنوان نامه بری والی ایران نالخته حواهر و اسپان و رسیدن او نه سورت نعمر روانگی روم رده کلک بیان گشته نمایر فساد حوارج مسقط که راه چهاراب بند افتاد در بدر مذکور توقف نموده بود - درین ولا حسب الحکم والا حواهر و غیره را نه کسان مهر علی خان سپرد - چون برگشته بهروچ در عهده حواجه عبد الحمید خان و بموجب حکم محصول آنکا بر سیدل هدویات بحصور میروم - برای عدم مزاحمت ایصال زر در حرانه احمد آباد تمام دیوان صوبه حکم وزود فرمود *

که در پی و لا حکم جهان مطاع آداب شعاع کرامت صدور ثابت که حاکی از منصفان است
 سرکار والا کلمه اجماعی از پیشگاه خلافت و جهانگیری بدستور قدم بحال و برقرار
 گردیده نه دیوانگی علمی گردد که متعاقب حاکیان از بدستور ستم بحال
 دانسته بعزت سید متعدد عهد سعادت مهد مراحم و معروض نه شوند و بدین
 مضمون مراد که سکه مقرر شده بود ازها مسکوک نمودند رد سکه بهد با
 هزاران ترکاب شاهنشاهی بر سر فتح الدوله و غنم حمایتی الاول دیوانی صوبه از بعد
 مهر علی خان نامی برگزیده نداد و در لقمه و نصفه دوید از بعد حیدر علی خان
 که در سیر او بود نا و عی و کزورانی کهر با راجه و معتدل ساند پیسگاه
 خلافت و جهانگیری ناصر خان که از اهل و ائمه سه هزاری ناب هزار سوارانی
 یافته و واسطه گفت و شنود امر مهاده و طب الملک بوده است و مقصود
 گشت و نارسیدن روح الله حلی برادرش بعنوان نائب سرد مهر علی خان گردید
 و حسب الحکم اعلیٰ بمهر طب الملک بنی الدوله از هزار یازدهم سهر حمایتی
 الاول سده احد خلوس در باب معدی احد حربه ندا ناصر خان ورود
 نامت .

نقل حسب الحکم در معانی حویه

آنکه نعمت و معالی نداء و زلف و کعبه دستگاه ناه حل محفوظ باشد
 دین و لا سانه مهر امام انالت مرتب حسمت و شوکت مفرات عمده
 الملک بحسب الاموال امیر الامرا بهان ندو؛ حاج سده سده داد بدو سده که
 در باب معانی حربه نه طعن التماس امام ادلب مرتب اح راجه احد
 احنت سنگ معروض معنی معلی گردید حکم محکم متاشم شرف عذر بود
 که معذ اعنه نماید لهذا حسب الحکم والا علمی متگرد که آن معذ بود
 در پی ماده نه و مع حکم معلی بعمل آورده متصدیل حربه احمد آرد و متعاقب
 معذله صوبه مذکور ابی داخل سارود و احفظ بلع نگا بود که احدی نسبی
 مراحم نمود دین باب از حدای عالمین مآب دادد دادد حدایه ناه

سرگرم گردید - محمد بهادر واد عالیه محمد جان نامی را «موجود» کرد و سر
 صاحب و دیوانی عونه از محمد حیدر علی جان از دست و دودمان «موجود» انادات
 وصل حریف ایل نعل سال «موجود» محمد علی جان تقویض یافت و حسب الحکم
 در باب اورنگ از انی ناسا محمد رفیع الدیجات بهادر «طلب» ملک یعنی «دود»
 سند عند الله جان بهادر طغر حدک سپه ساز، یار وادار «موجود» هم رفیع ای بی
 احد حلوس والا شرف محمد پیدوست *

نقل حسب الحکم

وزارت پناه - سخاوت دستان محمد علی جان محفوظ باشد - حکم چهار
 «طاع» آفات شعاع مددکل حضرت ودرت سایه‌های سوک سکندر حسب -
 مؤسس اساس حالات و جهانداری - «موجود» دراج ساطب و تاحداری حسب «موجود»
 آمیزگار - وصل اتم درگاه دادار - حسب حاکم الرحمن - ظل ستمان ناسا
 عاری محمد رفیع الدیجات شرف نهاد عراباد یافت که چون «موجود» سیر حسب
 حدونی که طاری حال او شده بود از حادث اعتدال انحراف ورزیده «دانشی» خارج
 که حال طریقه سلسله علیه تدمریه اسب میان می آورد - تحراری کردار دهموار
 خود رسد و اورنگ حالات و جهانداری بحالوس میمنت بحالوس ریب و بهاری
 تازه یافت - ناید که احکام گیتی نظام بحمیع ناظمین و دیوانیان ممالک محروسه
 بر نگارد که در تمسیر مهمات انتظام و معاملات صونجات و اطاع تعلقات خود
 دستور ساس استقلال تمام بهرورد و نوع صط و ربط و مددوست نمایند که
 سایر رعایا در مهات امن بوده بخاطر جمع ندعای دولت اند مدت و کسب و پیوسته
 خودها مشغول باشند و دست تعدی اوپا از حال صغیر کوتاه گردانیده امیدوار
 تعصبات باشند لهذا حسب الحکم اعلی نگارش می یابد که آن وزارت پناه
 شکر این همه تعصبات و نوازشات بی پایان نارگاه حالات و کامگاری بجا آورده
 بر طبق حکم محکم بعمل آرند - درین باب از حداب جهانیان مآب تاکید
 دادند و در حسب الحکم والا در بحالی حاگیر مدصب داران وورد فرمود

سلطنت محمد رفیع الدرجات نادر شاه و صوبه داری مهاراجه اچیت سنگه و بیانت حیدر علی خان و دیوانی مهر علی خان و نامور خان

بنا بر بعضی مقدمات که ذکر آن مناسب این او آن که منحصراً در رویداد
و سوانح صوبه احمد آباد است نسبت مغل نادر شاه محمد در ح سدر و مطب
الملک و پیر نا موافقت بظهور آمد و امیر الامرا سدر حسن علی خان بنابر که
در آن ادم سر داری ملک دکن مقام دست از معروف سوره مرلخی نادر شاه در نادرش
نا لست گران و نالخی راو مدارالمهام راجه ساهورا نا پندختا هرا سوا مرشد شمرا
گفته بدلا الحلات شدوب و محمد در ح سدر ا • معکف ساحنه سپاد فائ
گردانند •

و نا ا حاکم ره گردی حفا را نه فلک نری

نه شرم از حلق و بدی نه نیا از خدا گردی

و محمد انج الدرجات این محمد رفیع السان بی حضرت خالد مدخل ششم
شهر رابع الاول سال شرار و عذر و سی و یک بر نعت سلطنت احلاس فرمود
و احکا مطاع مستملر حلوس مذاک و نظام و نسق ممالک محروسه بنا دظلم
و دیوانی عریضی عباد گشت از انجا که در عفا تبدیل سلطنت و مطب
الملک مهاراجه اچیت سنگ را بصودای احمد آباد امینوا گرداننده رفیق
خود ساحنه بود در و لا حسب الحکم اشرف در دت عود نا سدر نائب
مسئول از طرف مهاراجه ذمیر مهر علی خان که عمده مقصدان منعینه عود
بود و در دت حاکم او در عجم شهر رابع الثانی دحلل که گشته عفا سب
حراطل حلوس مذاک ابر عفا که در نا نمود و به نسبت امور مهاراجه

محمد بنک حل بنازگی گرفته بود بخوبی نموده بود آورد محمد بنک الله
 برادر مومن حل که بعنوان مهاددار یا مدبر سرب از حضور یعن و همراه بود
 از آنجا که پنج هزار روپیه در وجه انعام او مرحوم شده و در هزار روپیه از حراجه
 اندون محل عطا کرده سه هزار روپیه باقی اندوانه بخجوة بر حراجه عامه نداده
 دیوان عونه رجوع نموده گرم و همدیگر سائل شدند حل از حضور معطی حبیب
 نامه نری تا برچه از خواهر درد والی ایران یعنی گسده بود و اد گسب که ا
 مدبر سرب برآه چهار روانه شود و قدر حکم اشرف بتدبیر دیوانی عونه حاب جاد
 شد که هرکه از اهل خدمت بر مکن خدمت خود حاضر نباشد و گماشته او بوده
 باشد بتدخل سازد حور شریف سعد شریف مکه معظمه زان الله سرا و عظمیا
 و دعت عذاب سزده سرش شریف عبد الله سرانفت انجا معز گسده بود نری
 و حاجی صالح نام را بطریق انلخی فانداده راس اسب عربی برادر و نامه مشتمل
 بر ده گزشت بدش و درخواست معز شدی سالانه یک لک روپیه بدستور در تمام
 حدود نموده بود بعد از گذشتی نامه اسنل از نظر اندس سالانه از حراجه بعد
 سورت تمام او معنی گسب و نری رساندن بخجوة سائل حال مصحوب حاجی
 صالح انلخی بر موسم روانگی چهاراب حسب الحکم اندس حدد علی حل شرف
 ورد از رانی داشت و در تریع مت که آنده سل سائل بخجوة مدداده باشند
 از آنجا که وصل و کمال مولدا ششم بر الدن محمد بمصمماء الداء ظاهر شد
 حسب الحکم اعلی بدلمر رسانده ششم محمد صالح و ششم فظا الدن محمد
 سران خود تا رساله که در باب جدول دلف نموده رسد و برآه بخجوة سرا روپیه
 مهر و طب الملک جهده زان و راحله آنها تمام دیوان عونه ورود فرمود و تا برآه
 روانه شدند حکم اندس سرب مدبر پیوست که بقی لک روپیه از محصول حدنه
 عونه احمد آزاد نری از اب اسنحه حرمین استغنی آمدت نداده داد و نری
 ساندن آن محمد حفظ حل معز گسب حور در ابراد متا ح بلد احمد آورد
 در نامه بدعاه منعمه حراجه عامه داخل بود حکم بد موازن معمول در مائه
 آنها بعهده دظم عونه اسب از آنجا منگوبه دستد و در هرک روپیه بطریق مدد ح ح

وقوع قحط که بجنوب‌توره اشتهار یافته

همدرازان سال قحط شدید روی نمود که در اهل گجرات مشهور بجدیدتوره اسب می روپند ناحره و موتهه بچهار (۱) آسار تصدیع تمام و مشق ما لاکلام مدسر بعضی می شد اما بدادر صدق و تسلط نائب صونه کسی را یارای ستم نر صعدان بدود و عله که از بدرویات می آمد فرار یافته بود که بر در حانه رای رگه‌داته داس دیوان حیدر ولدخان بدرواح می رفت و بعدر نصیب و قسم بدسب می آمد اگرچه دران وقت ناراش می وف که بکار مرزوعات بدامد شده و دشت و صحرا سر گشته اکثر عربا و مساکین از راه اضطرار بخوردن برگ سدریهایی خود رو که آن را بخته اطعای نائره جوع می نمودند مدکر بمرص و هلاکت می گشت و فرزندان را در معرض بیع در آورده بیکروپییه و دو روپنه می فروختند و اثر و بنا در مردم دیدید آمد دسارے ره خورد وادی عدم گشتند سانس از فدیام الایام در گجرات در نهایی عله و روعن رد و احساس ماکولات و مشرو نات روپییه های سوراخی و کم ورن که نامطالع چلمی و بافر حادی می گفتند بصرف میروم درین سال قحط روپییه های تاره سکه معرر گسب که تا اکنون بهمان بهج استمرار دارد - همدرازان ایام عربی حان عرب محمد فیروز حالوری فوحدار پالن پور بدادر وبع نا خوشی و تصعنه خاطر از صدر حان سلسله حدنان امر مصالحه گسته باحمد آباد آمد و حیدر علی حان را دیده گفب امریکه مشیب ایردی بدان تعلق پدیدرفته بعرضه ظهور آمد اکمون *

* مصرع *

همه حال آشتی بهتر جنگ ست

حیدر علی حان که از ابتدا راضی بوقع این واقعه بدود استمال نامه نکمال دلمری نوشته صدر حان را نا پسران طلب داشت و آنها آمده ملافی گشتند - میر مرتضی ایاحی والی ایران در دران اوان از اودیپور وارد گشته بداع مبر علی حان فرود آمد حیدر علی حان نا اعیان رفته دیدن کرد و برای بدوس حانه مبر علی حان واقع کنار دریا که مدجمله حانهایی

(۱) آسار جمع سیر و آن ورپی است هر دیاری بمقدار معین *

زدند و حلور بر ترب نه دل سولای حید علی حل سده حیدلهای نمود
 ظهور رسانیدند هر که پیش آمد سر خود را بش دند حواریان حواریان
 بر خاک معرکه د حواریان عظیمددد لیکن درین ناحیه سرسده جمعیت ا شوم
 گسیخته معروفه است که هر یکی از سرداران طرفه د آمدند و بعد از است
 مانند دای الفعش در اگده گسده ماسی طلب شدند عیال محمد حواریان
 الذک زحم شمس بر دست سده سعد حان که دل سوله نمک حواریان
 بعضی معصومان بمقابل اسناده بود از موقع این واقعه تاثیر تکلیف مرد سم
 دیگر علی دای شد حید علی حان که اراده داشت بداشت بداشت
 الحامل سعد حان پس از بر آمدن از این وادی هولناک موقع اندر سوده مسکی
 بلوزمدار رسده احدی طلب فرزندان شد حیدر دامت که عیال محمد حواریان
 و حواریان حواریان و محمد اسد و دیگر امرا شب همانروز بداشت نگذشت د حواریان
 آنطرف دریلی سادمنی بهم برسده معانی ا ارسه د آرده صورت دای بود
 شنیدند لهذا خود در متوجه آنطرف گردیده پیوست حید علی حان و دیگر
 کوچ نموده موقع عیس بو دو کوشی نلده سده و سه روز توقف و زنده متصل
 مرار حصر شاه بهکلی مدس سره که د سوان نلده بلای حوی سدر ابع س بود
 آمد و عمه شهر بیع الدای بیاع شاهی استقامت گرفته تا یک مره دم مقد داشت
 و سادهم در دوشده ماه حمادی اولی داخل بهد گشته نه بمسبت مه
 و نظم و نسق پرداخت شکر الله بنگ فایب منصدیکی بود که در دست دوست
 که از بعد سرب نر ده حیدر دایم و سده قص الله منصب دای منصده عونه
 که واقف که این ددر و مرور بود اکثر اموات و دبی و فنی مه حواریان
 بدیده او دنیاح می رسانند و از بریدان مصروف دبی نوعی دسایط و عبط
 و تدبیر است بهر رسده بود که احدی ا معالی اظهار حواریان نمود ا انکار که
 حید علی حان از استعداد خود د بیع این فتح گفته د . . . . .

حواریان حید نمودا شد علمهای اعیان نگوی شد

علمها عیال از دو الف اعیان ست حواریان شود مع ۱۱۳۰ مدد دایم است

مهر علی خان نگداردن پیام وجه بمقتضای قدم احلاصمندی خود بعدوان حیدر
خواهی فهماید از آنجا که مشیپ ایردی بدوع دیگر تعلق بدیفته بود انری
مترتب ده گشت - * دب *

عدان تاف شد ارره اعداد طریق سلامت برقتس ریاد

تدبیر انسانی روع تعدیررانی را نتوانست نمود او احرسب مهر علی خان لے
بیل معصود معاودت کرد و فرار بر جگ افتاد هماموس حیدر ولی خان توپخانه
را پیس فرستاده مورچال فائمه ساحت و سرراه بر حریف سب پس از طلوع آفتاب
عالمتاب از طریق توپخانه رعد کردار معرش در آمده سحاب دحانی بلند گشت
و تگرگ آتسین ناریدن گرفت و از حادس متهوران دلاوران را عرق حمیب و انتقام
کشی بحرک آمد - * دب *

دو رویه صعدران صف در کسیدند همه روی رمین اسکر کسیدند

و دو دریای منارزان به طعیانی در آمده موج ریان رو بیکدیگر آوردند و ترددات
نمایان از بردان طریقین نظهور در آمد از آنجا که همراهیان صعدر خان دستری
حماغه کولیان و فصاتیان بودند از جنگ میدان و صف آرئی و رسدن گولاه توپ
و حرائر و سرگردانی نان و حمعی که احل شان رسیده بود برحاک هلاب افتاده
دیده جسم سان ترسید اول فرفه کولیان و گروه فصاتیان که معاوب آمده بودند
کدازه کشیدند - * دب *

رمیدند آن وحشیان لے درنگ ندان سان که بخجیر و رنگ^(۱) از بلندگ
صلاط محمد حان و حوامرد حان و محمد اسد عوری و تمامی برادران و
افرا با حمعی از دلاوران و طائعه شجاعان سکده سهر و متهوران ناشدگان آنطرف
رود سائر که مسهور و معروف و صاحب دنگ و ناموس و بیوسته بعدوان فراب
با نوکری حوابین مذکور می بودند عاز فرار بر خود فرار نداده یابی شجاع
در میدان مبارزت استوار ساخته رمیدان آن وحسی صعتان و آناز ترلزل در ارکان
بعسی نیدنن سعی ماندگان را دیده یک نار نارگی بر انکیخته و فلک معال

(۱) رنگ بر وین سنگ بخجیر و بر گونی و دودستی را گویند - برناب *

نهانگنده شدند و رجل و نقل ملی تعاف رفت عقد حال بدتر گفتم و عدم
 طاقت نقل و حرکت برحلی خود استقامت کردند حدیسی از شاگرد پیسته تا او
 مانده بودند حیدر ملی حلی ازین صفت واقع گشته هنگامه آ آبان را برحرو برنیم
 منع نموده باز داس و آنچه توانست از حفس معروبه مسرت گردانند و عقد
 حل را برد خود طلب داشته نه بهانت ملی و حلیوسی عذر حواشی و اظهار
 حشالت نموده گفت ظهو حدر و شر معوط و مربوط بازاده فاد متعنه و حالی
 سراسر است .

نامصار بر نمی توان آمد تا فاد هم نمی توان آورست
 از امی که واقع شد گرد کدورت بحاطر خود اده ددهد و ازین بدل گفت و شدند
 نموده مسدال ساحت .

هرکجا داع باندش فرمود خون تو مریم نمی دداده بود
 اما او را معید نماند باظهار اینکه ساز و سامان او است سفر نموده سپهر رفته نداک
 نموده مدرسم نارخودنکه مصلحتان حیراندیش گفتند که آنچه مطلوب باشد درینجا
 است اینجا می تواند شد از اینجا که در سر حلال دیگر داشت هر چند ندید
 گفتند گند شدند و نامحد آنان آمده شروع نگاهداشت سنا و وراهم آردن مردم
 از خویش و بنگانه شهر و قصبات و جمع نمون کولیل نلسنحلال تمام استعمال
 و رنده نه انا معدود ناخند غب نوپ و مویب حله بدیم هرا سوا و پیداده ا
 بختند نموده بر نلای مازات و نلارک گذشته و آردن آب رنده بحوی آنطرف
 موضع سوره سر راه فرود آمد حد ملی حلی که از ملان کوچ نموده نه ان نزدیکی
 نوبت دبی کهای که فایله سهل داد منزل گردیده از آمدن او نلسنحلال ناموح
 و ااده متعنه آگهی یافت عادت اندسی را که فرموده نمی خواست که
 دائره قتل او بخته و عدا کدورت بدست موقع کردن مهر ملی حلی اشکام شب
 اسطه گفت شدند و مع نراج نموده بدد رنگ رانی مرات ملوب که نه معا
 بخلاد بسنه بود مکر و ساداه گفت .

ندام تا نو نه دشمنی نه هم سینه دسی نعلی

داسب رسید و او بدینار مداخلت به شیخ الاسلام خان آمدن احد حریه نوشت که تا رسیدن به حفظ و حراست نلده پرداخته خبردار نباشد - عدد الحמיד خان امر حکومت را سپرد نموده عزم روانگی دارالخلافه را مصمم نمود - سید عدیل خان بدر در باغ مهر علی خان فرود آمد که همان روز جواب والد مستمل بر معاودت و رسیدن نمودن سه وصول یافت سید عدیل خان بلا توقف از بر آمدن خویش آگاهی داده نوشت از حائیکه رسیده باشد در عرض طریق آمده ملحق گردد - روز دیگر عدد الحמיד خان و او باتفاق یکدیگر روانه گشتند - حیدر فلی خان عزه شهر ربیع الاول از بدر سورت داراده احمد آباد کوچ نمود مهر علی خان و صدر خان بانی و صلاب محمد خان و حوالمرد خان و محفوظ خان و فائز دگر و محمد معتم سوانح نویس مصدرازان متعینه و اهل خدمت بدینار استعمال بر آمده راهی شدند شیخ روح الله برادر باهر خان که بودن خود را مناسب ندانست روانه حضور گشت - استعمالخان بعضی تا کنار دریای مهبی و برخی این طرف پس و پس رسیده ملاقی شدند تا آنکه سواد فصد پتلاد منزل شد بدینار معاملت آنکا روزی چند مقام روی داد *

وقوع خانه جنگی با صدر خان بابی

درین مقامات ملک شعله نار ناری تازه بر روی کار آورد - معصل این محمل آنکه بر سرچاهی که لسکریان آف کسی می نمودند میماندن سعای صدر خان بانی و الف بنگ حماعه دار همراهی حیدر فلی خان گفتگو رافع می شود از حائیکه جدیدی از پواج که در آنجا حاضر بودند بحمایب و اعاد سعای خود پرداخته کار از دراع و حصوم ربانی گزرایده بچوب و سنگ و نه تیغ و خنجر مدبج ساختند و بوب حمایب از احامره و احلاف و سائر الناس گذشته مردم آدمی انجامید و شور و عوا در لسکر افتاد - کسان الف بنگ روز آورده تا فردگاه صدر خان رسیدند چون از وقوع این واقعه ناگهانی و مویی نبود هرکه بحاحتی یا حائی بود خود را نتوانست رساند - بالضرورة

موقوف گشتن سه ششم نارار و مقرر شدن جمعه نارار بدستور ايلم پيشين

اردمم الانام نه عهد سلاطین گهواره مقرر شده بود که روز جمعه که روز
معطل و هم بدین فراهم آمدن مردم بدینار جمعه در مسعود جامع جمعه بدستور
بازاری از بدین دروازه بدینا سه دروازه فراهم منگست و مردم مصداق و مهابت ده
نارارده گروهی بروز معنی از اطراف و حواصط آمده نه بدین و شراد اشعاع می
ورزیدند و بدین وسيله بدینار جمعه مدرسدند و این طریقه نه عهد حصص جلد مکمل
مستمر بود در انام حکومت یکی از ناظمین آن عهد بدین امری باز از بروز سه
شده که در روز معطل است بدین فرمود و این شمره نه حال حالی گردید نه
ولا عدد الحمد حلل نائب ناظم نظر بدینار شدن اهل اسلام برای نماز پس از
انقضای شصت سال باز از بروز سه شده را منع نمود منافی گردانند و بروز جمعه
بدستور انام پیسنی مقر ساحت که نه اکنون جاری است و همدین سال او اح
ماه دیصحه الحرام بدین تکلیف سدد عقول حلل و والد رانم وانه دا الخلاف
گسب که بدالبعاد شادانه تلاش خدمت و بعله نه بدین بدینا بدینا بدینا بدینا
بواند شد بدینا و د دواج اونی دو نه بدین بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا
بدین می آمد و بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا
بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا
بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا
بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا
بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا

مقرر شدن حیدر قلی حال نه نیاست عوده

سوم شهر صفر المطهر سال شرا و عدد و سی سدد بدین بدینا بدینا بدینا
الدوله از بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا بدینا

صوبه داري مصمص الدوله خان دوران و نيابت عبد الحميد خان و ديواني حيدر قلی خان

در پيش گاه خلوت و جهانانی صوبه داري احمدآباد نه مصمص الدوله خان دوران نصر جنگ که بمصص هفت هزاري داب هفت هزار سوار سرامار و نه نيابت امير الامراء سيد حسن علی خان بهادر فيروز جنگ نه تمسيت امور مير بخشی گري می پرداح از تعير مهاراحه احب سنگه مصمص گشت و مدسور نيابت و مداحل و حفظ و حراس شهر و برگداف تمام حواحه عدد الحميد خان نسب و چهارم شهر حمادي الثاني سال هزار و صد و بيست و نه عزروزيافت - و او دوسه روز بدائر فراهم آوردن سپاه نه کتمان اين امر کوشيده طاهر ساحب و نائبان مهاراحه را طوعاً و کرهاً بی دخل نموده بر آورد - مهاراحه از کفيع موقع اين واقعه در حين مراجعت که ندرديکی رسده بود متخير گسب و چون مار بر حود پيچيد - حواحه عدد الحميد خان که از فتنه حوئی او مطمئن خاطر نمود توپهارا بر دروب بلده وسمب نموده بمردم کاري سپرد و ناسحتکام برج و ناره پرداخته مستعد ممانعت گرديد مهاراحه از موضع سرکهدخ کوچ نموده ازان طرف رود سابر در ريگ گرازه شده نه شاهی باغ دائره نمود و ناهر خان سيم روح الله برادر حود را نه نيابت داروعکی کتهره يارچه گراشته بدو پيوسب - از انجا که مهاراحه را یک گونه گرانی طبع از عزل و بر آوردن نائبان بهم رسده بود بازاده پر حاش زوری چند مقامات ورزيد - ناهر خان که واسطه و متکفل امور او بود - نه سجدان صلاح امير از حيالات دور از کار بار داشته سرا والی نموده ياردهم شهر رحب المرجب نه حودهپور کوچا بیده برد و عدد الحميد خان که بدائر مقامات مهاراحه بحر حفظ و حراس بلده نامري ديگر برداخته بود بتعين موجدانان و تقاضا دازان متعلقه نظام و مقرر ساختن عمال ميحازات شرطي صوبه نه تمسيت مهم سرگرم کار گرديد *

عبادت و بعهده نداشت آنجا را به سعد خان بنی تکلیف نمود و اسدعلی نوح و احوالات زناده درخواست کرد چون به رضا علی برادر کاظم تنگ خان گفت او بلا عذر موجب مرعی و خواهش حیدر علی خان قبول کرده درخواست سعد بنام معصوم علی برادر کلافس که در احمدآباد بود نمود حاصل صاحب و دوله آمده هر دو برادران بتهان یک دیگر عزم آن صوب شدند چون بعهده امریلی پیوستند فتح سنگه ملواری نائب مهاجره هراسنده حونه گدشه ا حالی نمود و آنها داخل کار گشتند حیدر علی خان ا نفس حرأب و خلایب معصوم علی و برادرش برادل نعت کردند همدران سئل عنایب الله خان که برناب حرمین شریفین د سئل پیس روانه سده بود پس ادلی مناسک (۱) زاد بندر سرب و از الحانه احمدآباد آمده برادر ملواری عازم حصو د نو گسب مهاجره بنام بندر بخت و گریس پیشکش زمینداران بر آمده بستان و تحصیل کدال بسمب سربه شدایت و به توانگر سده بصب زناده طلبی وجه پیش کش روزی حیدر به جنگ نوپ و بنگ موصی گسب دانی الحال معد و آنجا ا انفصل داده دادا برشش در لولکان عرف حکم که معد معدر مسهره همدان است پیشکش گدراوان روانه گسب سعد عقیل خان که بعد از معاودت بنگر علامه حسامی د دوله متروک بود و والد از بعد کندیانت به احمدآباد آمدند و طلب خان از بنگر محمد معر بخدمت دولتی بلده سرارایی دنده رسده فانیل مهاجره د بلده د اکثر امور بی اعتمادیها د پیس نموده ناهد و حر پیوستند و بنگر امری بابکی از معوسلان عبد الحمید خان هنگامه دنا شد از آنجا که دین وقت از منصب د' ان واسطان سده بلده مسجون بود باسعدان حاکم جنگی پیس آمدند چون ملواریل پیش رفت کا نه دیدند از د مصالحه د آمده د گزراهندند و نالش اکبر مقدم و بدین د بخش گاه خلالت و جهاندی بعرص رسد لهدا عونه بمرسد *

معاهده او حواله کرده فصوص گرفتند و جمعی که نوکری او را کسرشان خود می
 یدداشتند فلبلی که از آنها برآمد داده به دوله آمدند و ایسان نار به کدبه‌ایب
 رسیدند *

فوج کشی نمودن حیدر قلی خان بر موضع مونجیپور معموله بروده و کشته شدن کاظم بیگ خان و مقرر نمودن معصوم قلی برادر او را به نیابت فوجداری سورتمه

همدران سال حیدر قلی خان نا فوج آراسته و توپخانه پیراسته ناراده
 بدو سب پرگناه متعلقه از بندر سورت برآمد و صدر خان بانی را نا جمعی
 مرافق خویش از احمدآباد طلب داشت و متوجه بیش گشت - کاظم بیگ
 خان نائب فوجداری بروده آمده بیوس و به هراولی فوج و تدبیه معسدان
 مامور گشت - از آنجا که رمدار موضع مونجیپور از راه غرور نومور کولیان نادای
 مال واحب و بیسکش حواف راستی نمی داد کمرهمب باستیصال و فلج و مع
 او بسته آمد - ره پیدار سپر مدافع بر سر و دست ممانعت در پیش نموده
 کدک در بیوس و تدر حرب شعله افروزی توپ و تفنگ گرم گردید جمعی
 از طرفین کشته و حسته گشتند - کاظم بیگ خان که مصدر تردد نمایان گشته
 توپی را بیس برده ووزچال را بدریکی رسانیده بود اتفاقا رسیدن تدر بدو
 سقیعه اش حب شهادت نوشید - رضا قلی برادر کهترس حدین عرم را عبار آلود
 اکراه ساخته تمام داستان ووزچال نائم می سخاعت و حالات پرداحب و زوری
 چدد این معامله برد و حوزد شعله زوری طول کسید - آخر الامر رسیدار همدام
 سی مکان را حالی نموده کداز گرفت - حیدر قلی خان آن خانه را ناخن مهر
 سوخته دادند امیر نموده نا خاک راه یک مان صاحب و دست دیگر
 متوجه گشت که درین بین حیدر معبود سید عقیل خان از علاج سورتمه رسید

از پس طریقی بردنکی حموسه را والد بنابر دین راقم که علل گراشته بودند و نه یک
گونه مزاج شان راعب شوریده نبود نوازه موعع کاری که متعلی بود کندیاب
است سده از انجا کسی سوا آمدند شکر الله تک اطلاع نماند سولای
ناسعدال فرستاده حور هنگام شب بود عد ملاقات و نامدن را گفته بنابر عدم
فردا را وعده گرفت و روز دیک ملاقاتها بعمل آمد و نامدن دند و نار دند می
شد سد عقل حال نه دولقه سده پوشده حای طلب سناه تمام علایب
محمد حلی نلی و محمد بعضی نلی و جماعه داران حور کل فرستاد آنها گروه
گروه و روح روح سده توکر شدند بنابر طلب والد راقم کره بعد احوی و مره بعد
اولی بمعالجه پوشت و انشلی اعصاب نموده نلست و علل فردا حور آمد
و ص سحر از حد اعتدال گزشت فالصو رة شناسند از انجا که فردا سه هزار
سوار فراهم آمده بود کوچ نموده تولدانه رفت حور ابتدای سحر از لکه سوریه
از اعتنا سب سد عقل حلی بر موفع نالغانه سولای نموده نناحت د آر د
و عدمت فراوان نلست لسلدی انکاد حلی موععوف آگاهی دس قسم امر
نه فردا حور بود گرد آری مثل معبره از سناه نه عمل د نماند مکر مواشی معاود
نموده و یب دم شلی نلیری حورش مراجعت نمود کولب جسمانی
نودی مسامت بعدد و علاوه عدم جمع امدت مهوره علل حال گست مهاده
که از اجتماع روانه شدن ا نه سوره نکانه جماعه دالی که توکر شده بودند نهدند
گفته رسد که اگر حال د ملک سوریه یا حشم رحم بداف آنجا حواحد سد
نار حواست اعمال از اشل و عدل آنها حواحد سد و نوسه حای ای دنا از حنثا
نه شه کدام سده از حور س نلی ا نه علل و نوری انداخته مسهمه ا د
مکودد اس بعضی ندر متکسف کردند حور از اند نلس غنطه مسعود ملک
گفتاب است که آاز نه نغ طلب سناه و جدا اس سوریه از مه تولدانه معصوف می
سود د حد رزه مه رانله طلب آنها از ادا گست سد عل حلی ا والد
ننبر طلب و ن آمدن ازین مهاله د حواست نمود اسس مملکت محمد حلی
نلی د س و جدای کولوا که حواش سده بود مه ر نموده و حه طلب سده ا

آحرشپ روانه ساختند و خود موب تکلیف و بزم از روز بر آمده که اسای
و ادنی بکار و رعنا و برنا حاضر آمدند سوار شد عبداللّهی بنگ بعنوان
مسافعت همراهی گرفته بولی العن مسهده می نمود که د کوحه و نا ا از
معمر و کنبر و برنا و پیر باظله انده و ملال هم میی گسده باونس نا حبل
و شیرینی و گل و بان بربگدنگر سفت گرفته حصت می شدند نا آنکه بموع
کسانی دو گروهی رسیده جمعی کنبر از بکار و ناسندگان که سوا بها داشتند
و کسانی بوانائی ره بولی نامند ندانجا آمدند بدائر بدحص آنها ساعتی
حد در سائک داخلی نائیل معمر و مقصوب برادر و ا د بهلولی بگدنگر دستند
جماعه که سده بودند از رویه وامعه نقد معمر و منسو پیش آورده
دخواست سفارش عبداللّهی بنگ می نمودند و اسل معرف احوال هریک
شده بعنوان بنگ سفارش بردارنده دست می سیردد یکی از ام
حد بوله بقره ا گل ساحه آورده بود بر سر هر دو نه نمود عبداللّهی بنگ ا
از مسهده حائب مردم رمت دست داد و گفت من دپس مدب اس سم
سلوک رعنا نا معمر و ا دده ام اس حکومت نموده است والد د حواب نمود
که رد ولحی ا کسی نه گراشته ام و نه موجب راد ا اندا و انحر اعدی نه
سد ام

د پیش احل شمه سترها شمع ست   و بن مکنسمی و بزم و رشاعه سب
عمرحد بولی کا د می بگ م   بنگ ست که بکست و دگر شاعه سب
اقصه مردم ا عمراه نایب مقصوب حصت ساحه وانه بنس گدند
حون بدائر بر آمدن و حصت مرد مکی روز داده بود او آخر در بموع د
معموله بلاق منزل سد و دال سب مرمن ام اشندان برید که نانه ست
سب شمع زندگی کامل نمود حون معمر و ت معمر رسده مس ا
دمنس بکابر معمر ا نه ملی حامل گست   از اینجا کوچ نموده بانه
اخر م سدد و دال د گومت بصیره د ملان و جدا بس انا

پداه یک راس ماده گاو را برور عدد در حلوی حویس همراه مصلی برده بعد از
مراع صلوة علی رؤس الاشهاد قرآن صاحب *

تغیر شدن سید عقیل خان از نیابت فوجداری دولقه
و متصدی گری بندر کنبهایت و حسب الطلب
حیدر قلی خان روانه شدن و بنای حصار عالم
پناه بندر سورت و مقرر شدن نیابت
فوجداری سورتیه از جانب حیدر
قلی خان باو و معاودت کردن
از بین طریق سورتیه

ساده معرر ساحتین حیدر قلی خان نیابت فوجداری و امیدی دولقه
و متصدیگری بندر کنبهایت را بسد عقیل خان رمردۀ کلک بیان گسته درین
ولا که فصل تاخر رسید - عاظم بیگ خان را نیابت دولقه و شکر الله نگ را
بمتصدیگری بندر کنبهایت معرر نموده رخصت فرمود و نوشته طلب تمام سد
عمل حان رسید سکر الله نگ از بندر سورت راهی گسته بعصه یتاد که ده کروه
از کنبهایت فاصله دارد متوقف سده دنا بر احبار و حالی نمودن مکان عدد الدمی
نگ دمی را بیستر فرستاد و با والد ملافی گسب از انجا که متعلقان در انجا
نودند و ایام برشکال دنا بر سرانجام ناربردار و ضروریات سه چار روز را مهلت
حواسب و او سکر الله بیگ توسط حواب رسد که بخاطر جمع ناستعداد یردارد
مطرات بسبب زام دران ایام مرض اسهال گرفتاری داسب الحاصل بعد دو سه
روز که ازادۀ حرکت بود چون ناعقائد اهل تحکیم برای سفر مناسب نداشت
سبب بر آمدن را بر آخر سبب عینقتند و آند بر این معنی راضی نه گسب که
در سبب بر آمدن بموجب دد دمی سبب اما سوارپهای رانده و احمال و انقل را

تعمین کرده حقیقت اینکه سرپرست خانوار مصر معروض داشت ملا عبد الحی ولد عدد العصور روانه درگاه معدلت بنام گسته گئوت خود اناثبات رسانند مراجع را شامل حل او شد و عطاى خلعت ماحره و یک رنجر فیل و خطب عمده النجا امتیاز بنامه حسب الحکم معلی د لب عدم مراحت اموال بدش حامل نموده آرد از انجا طلا و نقره د دا الصرب بد سوت ساش سله و نعل انجا که معشوش نسکه میرسد حدی علی جان د مدد نفعه ت و بد عله ساحس د آمده معبر و گذار گر دا الصرب بد کنهات را طلب داس و د ناب فرستادن آنها بنام والد و ام دوشست خون دران و لب انسل در دله بودند ام که نامریالت ی برداحت از مضمون مرمومه واقع گسته آب ا روانه نمود حدی علی جان معصور حوس فلر اسرمی و ریبه مسکوک انجا و بدر کنهات را گرفته بغاوب به آرد و مزب اک ریبه بصدقه حرمه از عمله و نعل ناز خواست کرد و معد و گذار که کنهات ا حلاج داده رحمت نمود

رویداد ششگانه نو ایلم عید اصحی نو سو ماده گاو

شمنان سل که عددانحصی بند اهل اسلام نو و گوسند و ماده کا و گومس دایر مردانی انداج می نمودند از انجا که د و نواهد بسیاری ماده گاو و گومس دین امر عرب منسرد اتفاقا حواله گر کالو نو که آن گزوه د لب طرب سکوب دا بد ناعه د حوش امر نوایی اندیشه و عویداری و حکومت مهاده را بخاطر آوده ماده گازی که بدطیش در آمد از نسب یکی از آنها جدا و برآ شده گشت لهذا نوم نواهد اتم آمده بود و نمی حدرا الله حل نظر ماحرا برداحتند و او یک برداران مهاده نمود خوانی که مع سده مه حامل نه گشت بدینان جمهور اهل اسلا سکله ماده و موحب اجماع نموده مصد سوش و ساد گسند و بدینک بود که نابل و لب معبر بود بعضی ا عرب اندلس مهاده ا نهاده ناعی مهاده دد که احرا اسل و دین و آنس جود مهاده اند اهدی من و مه من ادهنس حدده شمع

به حدر قلی خان که بمصب دو هزار دات هزار سوار بلا شرط سرافراری
 داشت من ابتدای فصل حریف موی بدل مطابق سال یندجم حلوس معلی
 نامرد گردید و عطای حلب فاحره و سرپیچ مروع مدهی گسته راهی شد
 و نورد هم شهر دیکه الحرام سواد بلده احمد آباد متصل مرار شاه بکنین
 قدس سره فرود آمده بتعین نائبان برد احب ناصرالدین احمد خان ولد شیم
 الاسلام خان را بدیانت دیوانی صوده و محمد شفع نام از همراهیان خود را
 کروزه مکال کهنه یارچه که بصدمه دیوانی بود معرر کرد و سعد عقیل خان را
 موحرداری و امدی دوله و بدر کدهایب را از جانب خود سپرد نموده بصوب
 بدر سورت کوچ نمود و در بلاد ارحمد خان و موحرداری برده کاظم نگ خان
 و در بروج عدد المومن خان را نصب نموده داخل بدر سورت گشت و به
 مسیبت مهم سر گرم کار گردید والد رافم که بنابر تعیری از کدهایب آمده بود
 درین ولا که سعد عقیل خان بدوله راهی شد بدستور سانی ایسان را بدیانت
 کدهایب معرر داشته همراه گرفت از انجا که بنابر عزل و نصب امور پرگده برهم
 حورده و رعایا طریق فرار پیموده بودند فریب یک ماه بحسن تدبیر والد اصلاح
 پریر گشت و از انجا بکدهایب شتافته بعد حندی رافم را نائب گراشته حسب
 الطلب سید عقیل خان به دوله آمده به سرانجام امور اشتعال وریدد *

رسیدن مہاراجہ اچیت سنگہ بصوبہ

مہاراجہ احب سنگہ با فوج گران از حودھنور بحرم صوبہ راہی گسته
 روز پنجشنبہ دہم سہر ربیع الاول سال ہزار و صد و ہشت ہجری
 رسید بحیراج بمرداری نا یثاوتان و مہر علی خان و سعد خان بانی و ناصرالدین
 احمد خان صدر و نائب دیوان صوبہ و قاضی حیر اللہ خان و عدد الحکید خان
 وفاع نگار و محمد معتم سوانج نویس و میر حسام الدین خان محتسب و میر
 ابو طالب کوتوال و محمد اکبر مفتی و مصب داران و متعینان و اعیان و سر
 گروخان مسلم و ہندو مرقہ صرافان و تجارت بیسگان سکند بلده رفتہ ملاقی شدند

عمونه داری مهاراحه راج سر عمده راحهای

هندوستان مهاراحه احیت سگه رمیدار

خودهور و دیوانی محترم حال

وحیدر فلی حال

از پیسگاه خدمت و جهانانی عمونه دای احمدآباد از بعد دآورد حال
نئی مهاراحه راج سر راحه احیت سگه احه خودهور که منصب شش هرای
دای شش هزار سوار سراناری داشت مقصود کردید و نرسال خلعت حرمه
و عمو برمال معتبر و مدنی گسب و بوجدای سوبه تمام کدو ایس سگه
بدستو سابق به حال شد مه راحه از قبل خود بخرج بپردای اندلالت
عمونه و فتح سگه نامی گانت اندلالت بوجدای سوبه رحمت نمود ابا
اشی گسبه شعوم شهر شعول مطمن سل هرا و عدو دست و همت بخرج
داخل احمدآباد شد و فتح سگه سوبه ساتم و عدو الحمد حال بدله آمد
و تصدیق تولد گدیر احمد گاه خدمت بحسی و واقع ندای ند و محرم
شد بپردای نامست مها و اطفا و بعضی بوجدان و بدله داان ماعله
نظامت سر گرم گردید بوجدان او ان عدلالت الله حل که د عهد حصت جلد
مکل دیوان حائضه شریعه و محل اعتماد و از زمانه ا ایل عظام آن حصت بود
از حصو مقدس حصت سده حجاز و حریت الله الحما بعمل نموده واد
گسب و بی جلد معروف گسبه و ایس اه اسوده سوبه روانه شد و بر مسم
اکت جهاز وانه مقصد اید و دیوانی عمونه از بعد مسم م حال مستدسی
بدی سوب و محاقب حائضه شریعه ا بعد مومس حال ماصدی گدی بدی
کدو سب از بعد سده سل حال و بوجدای بدله و دد دایهای بدله
حاملی احمدآباد و بوجدای اسوده از بعد مسمی دد دد سده بدله سده

بناد برفته بود اخذ کرده شامل کتاب نمود و لهذا این جزء کتاب که مستمل است بر و افغان پندجاه ساله صوبه احمد آباد گجرات بعد از انقضاء سلطنت ابوالمظفر محمدي الدين محمد اورنگ ريب عالمگير نادرشاه تا ابدام عصر حكومت معليه از دست مرهته و تسلط ايسان درين صوبه در نظرنا دادن من تاريخ دستايريست موثق و مدرهن - ازین جهت اولاً این حر را که آئیده احوالات سلف و عذرة للخلف است نه الحاق یک فهرست اسما الرجال و این دیناچه پیشکس ناطرین نا تمکین می نمایم *

اما ترجمه حال مصنف و چگونگی جمع آوردن و ترتیب دادن تاریخ مزاب احمدی را جنداب مصنف خودشان در دیناچه حر اول شرح داده اینجا همدن و در کافیس که در سن یکهارار و صد و سی هجری مصنف عمر هشت سالگی همراه پدر که بعده وقائع نگار صوبه احمد آباد فائز بود از برهان پور نه احمد آباد آمد و کسب علوم و فنون نموده بر مره ملازمان شاهلی داخل شد - بعد از وفات پدر امیدنی که تره پارچه ناو تعویص شد و در سده ۱۱۵۹ هجری بجلد وی حسن خدمات بعده جلیله دیوان صوبه سررار گردید ولی چون فلک کجبار بساط حکومت معلیه در نوردید و رین الدلاد احمد آباد در تحب و تصرف مرهته در آمد مصنف معنی آیه کریمه تعز من تشاء و تدل من تشاء برای العین مشاهده نموده حانه نشین گردید و مابقی عمر در تحریر و تسطیر این کتاب مستطاب صرف نمود *

اما سن و فائش محقق سده این قدر از نسخه مذکوره بالا معلوم میشود که در سده ۱۱۷۶ هجری بقید حیات بود و چون در خاتمه این حر میگوید که اگر حیات مستعار نامی و فراع خاطر از بیرنگ ساری زمانه عذار سعله پرور نا پایدار پدید آید دفتر دوم را از آغار سال فرخنده فال جلوس میمند و افدال مانوس در صفحه روزگار ندب می سار و لی مسوده دفتر دوم تا این دم یاف نشده گمان غالب آنس که مصنف در همان سال عمر شصت و چهار سالگی یا سال دیگر داعی احل را لیک گفته بصورت مرده و بمعنی رده جاوید گردید - لسان العیب حوش گفته *

هرگر نمیرد آن که دلس رده شد بعش
 ثب اسب بر حریده عالم دوام ما
 نواب علی

بسم الله الرحمن الرحيم

دیساجہ آر مصحف

نعمتہ و نصلی علی رسولہ الکریم

اما بعد کتاب مرآت احمدی من تصنیف مرزا مصطفی حسن الملک به
علی محمد خان بهادر یکی از تاریخ معدوم خطه گجرات است مستطیر و اعیان
هر از ساله یعنی از آغاز حکومت راجاکن بنی تا انقراض دولت معلنه و تسلط
مرهده در سنه ۱۲۰۶ هجری این کتاب فایده در در معجله د نمائی چاپ شده
بود ولی چون معلوظ و نا مربوط علی الخصوص معجله اول ناقص و نا تمام بود
در نظر اهل تحقیق مدور و نمائی نداشت *

از آنجا که گفته اند کل امر مرهون باوقاتا دس ایام فرجده فرجام که
خطه گجرات از پس دولت و اقبال فرمانروایی عدل گستر علم و هنر برور شرعائیس
مهاجره سرساهی راو گانگوار حی سی انس آئی حی سی آئی لی
سدلی حایله حیل شمشیر بهادر دام ملکه و حشمنه بر حوش می نالد تک سخته
علمی کامل و صعب که منصفه مصنف است و بهر او مرین و نام کاتب بعد سی
کتابت یک هزار و صد و هشتاد و شش هجری در آخر ورن بنی اس از کتاب حایله
احمد مصنف بدوسط دبار کیمدانت سعی و تلاش وزیر نا بدیر صاحب علم
و من حاکم به من سدی (آئی سی انس) که در آدومت بهمه حایله وزیر
مل ریاست برده مانر بود از کیمدانت بدست آمد حسب التکم اشرف
و اعلی بنام این شجمدان عمر مدور بقیم که نقل سخته مذکوره گرفته من مع
برحه برنلی انگلس چاپ داده شود الحمد لله و الله که هر درم من که د
سخته مطبوعه بدلی بکله حدف بود و ارباب نظر مستقی او بودند چاپ شده
اشمب و مدز این هر دوم از این راه است که مصنف انچه برای العن مساعده
نموده بخاطر داشت و از اظهار بعضی ثقات و اعیان را بی وثاقت نا عداوت
نامدد نموده و بقول فرامی احکام از دهم ششی که سدوز لوست برود حوادث

صفحه	مضمون
۵۶۶	نقل فرمای والا شاه
۵۶۸	سلطنت خسرو شاهجهان بادشاه و نظامت سدا شنورام حیدر نائب نالی راور و دیوانی فدوی درگاه آسمان شاه
۵۷۳	بقده سوانحکات سال هزار و صد هشتاد و سه بعد روانگی سدا شنورام حیدر
۵۷۴	معاودت نمون مومس جان از برونه
۵۸۰	معرف ساحس پیسوا بالاهی راور لیلت صوبه احمد آباد را به گذش آبا از بعد سدا شنورام حیدر
۵۸۴	محملی از ورود مرکب شاهجهان احمد شاه اندالی و شرح سوانحاتی که در دارالخلافة روداده و رسیدن سدا شنورام عرفت بها و عم زاده پیشوا بالاهی راور با فوج گران و رموز جنگ مندلی با اعلان و به عازب رفتن فوج ده مندلی بحکم ملک مغل و صدور حسب الحکم نمبر شجاع الدوله به نائب صوبه مومس حل و رسیدن داملمی راور کاکتوار به بردود و انتقال پیسوا بالاهی راور از مملکت هسنی بدارالملک نسبی و روگدانی که با آخر سال هزار و صد و هشتاد و چهار به عزمه ظهور آمده -
۶۱۲	سبب فرار پانتن این اوزان بدفتر لختسنی •

- صفحه مصور
 ۵۳۷ بر آمدن راهد علی تاجر و میر نجم الدین و محمد هاشم بخشی از نذر
 کهنایب و ددام مصادره افتادن سلیم جماعدار -
- ۵۴۳ معاودت نمودن سداشیو رامچندر از ضلع سورتهه و داخل گشتن در بلده
 و بر آمدن داماجی گایکوار حسب الطلب پیشوا بالاجی راو و نافی
 سوانکات آن سال -
- ۵۴۶ کوچ نمودن سداشیو رامچندر باتفاق داماجی گایکوار بصوف نذر کهنایب
 و از آنجا به عرم نندوسب و گرفتن پیسکس و مقرر نمودن سدتوجی
 به دیاب بلده از تعیر نارو و رسیدن حدر آمدن سیلاب در نذر سورت
 و روانه شدن داماجی گایکوار به پونه -
- ۵۵۰ آمدن سید معین الدین خان عرف سید اجهن از پونه با راده نذر سورت
 و ندرسب آوردن آنجا داستظهار احمد خان قلعه دار و ندرحیل گشتن
 علی نواز خان -
- ۵۵۳ رفتن قلعه آهدی اساس نذر سورت بتصرف انگلیس و مسلط گشتن او در
 امر حکومت و مقرر ساختن فارس خان به دیاب سید معین الدین
 خان و معطل شدن احمد خان قلعه دار -
- ۵۵۷ روانه شدن مومن خان متصدی نذر کهنایب نذر پیشوا بالاحی راو
 به راه مدیجی -
- ۵۵۸ کوچ نمودن سدا شیورام چندر نایب نظام از لیمیری و به تاخت در
 آوردن هلود و گرفتار گشتن ناهارمیددار آنجا و مراجعت نمودن به بلده
 و روانه شدن به صوف پونه -
- ۵۶۱ رویداد هنگامه نذر سورت یماین اهل اسلام و مکسدار مرهته -
- ۵۶۲ در آمدن ناره سیدور بتصرف مرهته -
- ۵۶۵ ورود فرمان والا شان در باب تفویض قلعه داری بنام کوپپی انگلیس و سند
 متصد یگرمی بنام سید معین الدین خان و سوانکات دیگر -

۴۸۰ رسیدن حذر روداد احمد آباد به نوده و بر آشفتن پیشوا نالهی راو و بعضی فرمودن سداشورام حنذر به امر نظامت و اندراج بلده از موس حل و پیوستن او بتعلق داملمی گنگوار نا فوج حراز و سنن مورحل و آراسه شدن معرکه جنگ و قتال

۴۸۹ نعل حسب الحکم والا نمهر وزیر الممالک

۴۹۸ نقل شقه مریس بخط اندر

۵۰۹ بعضی فرمودن داملمی گنگوار نالهی هرمانه را بدتر اسناد طرن به موقع کو حرب و فرستادن سداشورام حنذر حوامرد حلن باتعلق سداشور دامور بر گذر موقع بادیچ و بهگول را در باغ شاهی و نگی بدیفرنس امر مصالحه بلده

۵۱۰ موقع جنگ مدان نا فوج نالهی هرمانه و زحمی شدن متعدد رها برادر محمد هاشم بخشی و کشته شدن عدد العور جماعدار روزنهله

۵۱۸ رسیدن حسن ملی حل ملعب به شاه دواز از درد پیسوا نالهی راو جهت رفع هنگامه و نمستت امر مصالحه

۵۲۶ قرار داتن امر مصالحه بر سلطت داملمی گنگوار و سوانجاتی که د ال پس روداده

۵۲۹ بر آمدن موس حل از احمد آباد و روانه شدن نروب بند کهندلب و د آمدن دکهندل و گرفتن ساحس سندهورام

۵۳۱ داخل شدن سداشورام متعدد و داملمی گنگوار د بلده و بدیوست نمودن و روانه شدن سداشور نروب اولکه سوبکه جهت احد پیسکس و سوانجات دیگر

۵۳۴ رسیدن موس حل به بند کهندلبت و انجا که سدا و کشته شدن نرج لعل پیسک

- ۳۹۹ مرار گزشت حصه پیشوا بالحي راو در بخش داملمی گانکوار در صوبه
و آمدن رگهفته راو برادر پیشوا نا بندر سورت و دحلل کار شدن نائب
او در بلده و باقی سوانحات آن سال
- ۴۰۲ بر آمدن خوانمرد حل نه عزم ششخص و احد پیشکش و آمدن رگهفته
راو برادر نالحي راو و داملمی گانکوار و متحصره نمون بلده و رسدن
خوانمرد حلن بطریق اطلاع و بختگ برداختن و تسلیم کردن شه
و بعلن بدین صوبه نا پیشوا
- ۴۱۲ نقل حسب الحکم اشرف و اعلی
- ۴۱۳ نقل فرا نامه مهربانحي راو
- ۴۱۷ کوح نمون رگهفته راو بصوب لیمبی معموله جهالاول و مقرر نمون سری
بت راو نه بدلت بلده و امور نظام و معارذت نمون بعد گزشت
پیشکش زمیندار آنجا نعم ممکن نه سمت دهی و طلب داشن
مذری درگاه
- ۴۲۳ شدتس سری بت او نعم گزشت بدد کهدنت و معارذت نمون -
- ۴۲۸ سربه فساد دداشت گزشت شعارت نشانی بس از معارذت سری بت راو
از بدد کهدنت و سوانحاتی که دآن آول بر داده
- ۴۳۱ نقل حسب الحکم اعلی
- ۴۳۳ متقاعد گشت احمد شاه بهان نادرشاه از امر سلطنت مجازی ندای
امیر الامراء عماد الملک
- ۴۳۵ سلطنت حصوب ابو العدل عزیر الدین محمد عالمگد نادرشاه عاری ابن
ابو العین جهادار شاه ددشه بس حصوب حلد منزل
- ۴۳۶ نقل دیوانه
- ۴۳۸ دستگیر نمون موسی خان منصدی بدد کهدنت بهکونت راو دتب

و صوبه داري فخرالدوله و تمسّيب نامور نظام جوامرد خان
و ديوانی فدوي درگاه -

۳۷۴ صوبه داري مهاراجه نخب سکه و نه تمسّيب امور نظام جوامرد
خان و ديواني فدوي درگاه آسمان حاه -

» شرح مچلکا -

۳۷۶ نقل محصر -

۳۷۷ نه قتل رسيدن محمد شهباز روهيله -

۳۸۰ ورود احکام والا در باب انتیاع، خمس ملوس خاص و ارسال سر رشته‌ها
و سوانحات آن سال -

۳۸۲ برانگيخته شدن گرد باد فتنه و وساد در بدر سورت ويماندين سيد اجهن
و علی نوار خان و طلب داشتن صدر محمد خان ناصر حکومت
و متصرف شدن حافظ مسعود خان حدسی قلعه را و رفتن سيد اجهن
نه مدني -

۳۹۲ استدعا نمودن راجه رگه‌ها ته داس ديوان صلاب جنگ بهادر سردار
دکهن متصدي گری بدر سورت را تمام هر پرشاد حواهر راده حویش
و کسته شدن راحه نا حواهر راده بردسب عدد العور رساله دار
و سوانحاتی که در آن سال رو داده -

۳۹۵ ورود عطیات نارگاه فلک اشتداه و اصافه منصب و خطاب بهادر نه فدوي
درگاه آسمان حاه -

۳۹۶ نقل پروانه مهتر مقرب الحصر و الخافان حاريد خان نواب بهادر و نافي
سوانحات آن سال -

۳۹۸ مقرر شدن موحدايي و عاملی پرگنه معروف از حاله شریعه نه بیک عالم
خان -

- و مقرر گشتی بدلت داملمی رینکوحی بدستور سانی و رواکداد
 جنگ شتر حل نا فخرالدوله و رسانی رینکوحی *
- ۳۳۹ ارتحال تبع نگ حل منصدی بدر مدارک سورت ارس حاگدانی و تقه
 منصدی گری آنجا به سعد محمد حل برادش
- ۳۴۰ تعلق بدینس دیوانی صوبه به رام از انتقال طالب علیخان
- ۳۵۲ به گذشتی بنگر حل عرف گدا نگ حل قلعه دا بدر مدارک سوب
 ارس بدوره حصار و عرق شدن زون و حردو بعم حل منصدی بدر
 کهنه‌بخت به گرداب نفا و سوانصاتی که در آن آریل رو داده
- ۳۵۳ معاودت نمودن کاباجی نا گنر نا فخرالدوله از صلح سوبه و رموع ناحوشی
 فی مائن خوانمرد حل و بنگوحی بدر بغارت حصه و مصد هنگامه
 شدن از و بدست آوردن قلعه بوسد
- ۳۵۶ رموع هنگامه بدر سوب و بر آمدن سعد محمد حل منصدی آنجا
 مذاحلت سعد معین الدین حل سوب سعد اهی
- ۳۶۳ قرار گرفتن حصه مرشد در بدر مدارک سوب
- ۳۶۴ رموع محط سالی شدند که به عوام گنرات به بدلروره اسنهار پنده
- ۳۶۶ بعض نمودن خوانمرد حل سنخ عند الراسع بکسی ا نا فوج هبت
 استخلاص و لغت حیدلر و برگستن او بی بدل مقصود
- ۳۶۷ مقرر شدن کماندی راو از بدر رینکوحی و رسانی او و محکمه نمودن
 بوسد دستگیر شدن رینکوحی
- ۳۶۹ انراشته شدن رانب طعرایت و بشاعرانه حولی بخت راب ناح و بخت
 احمد شاه بهان به عبدالله احمد شاه اندالی و حلب حصوب نوردرس
 آامده محمد شاه دانشه اسی سفتی سرا بمملکت خاردانی
- ۳۷۲ سلطنت حصوب انوالصر مستبدالدین احمد شاه بهان دانشه عاری

و احد پیشکش زمیدداران و گرفتن ضامنی کویلیا و سوانحات دیگر که
در آن سال رویداد

۲۶۰ شناس مومس حال نه صوب بود که بدلت و رسیدن زینکوحی از بعد
ملها حوی نه بدلت داملمی بدستو سلق و روانه گسن مومس
حال باقعا زینکوحی معرم بترم گام و معلودت نمون باحمدآباد

۲۶۳ معلودت نمون داملمی نه سوهی گذشته و محتصره نمون دهرج
و سوانحاتی که در آن سال روی داده

۲۶۵ نقل فرمل والا شان

نقل فرمل والا شهر وزیر الممالک دیاب مرحمت النوش و عدو فرمل
والا شل -

۲۶۹ رویداد خانه حنکی نا زینکوحی

۲۷۱ روانه شدن عدد الحسن حال فائز معلول صوبه بدائر بخش نا مومس
حال و سرود شدن بدلت دتوالی نه محمد اسدقله نه بدلت طالب
علیقل و معروف گشتن عدد الحسن حال نه بوسد بز زینکوحی
و نه آمدن مومس حال و ملاقات نمون نا زینکوحی و ااهی گشتن معرم
گرتن پیشکش جمیع صوبه باقعا نکدنگر و معلودت نمون زینکوحی
بموجب نوشته داملمی و پیسراعی گشتن مومس حال و سوانحاتی
که در آن سال رو داده -

۲۷۳ نقل فرمل والا شل

۲۷۷ ارتحال حکم الدوله از سندحی سرا نه دا النعا و رسیدن حسب الحکم
اندس بدام نداء الدین حال و معتبر حال و بهم شدن معتلت نا
یکدیگر و جنگ زینکوحی

۲۷۹ حسب الحکم

خان و میراد و القاسم و بدستورب دهنش باز و داد نمودن در اسناد
طریق رسد و علاج نمودن بهداداری و بدین بر آمدن از و در مدتی کوتوال
مومن جان و زینکوحی در ناده -

۲۳۶ داخل شدن مومن جان و زینکوحی معذرات یادیکو در ناده احمد آباد
و ورود آمدن زینکوحی در خانه زینم تلی جان -

۲۳۷ روئداد خانه حدکی مریه سپاه اشق کتجات نا زینکوحی دایر زینم و زیناد
سری میرشته بر مسکن آنها -

۲۴۲ گدستان محمد ائسف نا در میرخواند مومن جان از نظر اسیر آمدن اعلی
و سرورار شدن او نامانده منصب و حظت بهادر و عثمانی حاکم و سر
پیچ مریع و عام و تقاریر و حدود حکم پستی حاکم دار و بر آمدن مومن
جان دایر بدورسب و احد پیشکش رسیداران علاج در زینم سارمتمی -

۲۴۷ رسیدن تطیات نارگاه و از مصدحرف ریس العبدین خان گور بردار و استغفار
نمودن مومن جان بهادر و سوانجات دیگر -

۲۴۹ مقرر گشتن دیوره بر سکنه نده و احیای بدعب مصدح و روئداد خانه
حدکی نا زینکوحی دایر ستم سربکی زیناده و کمی حصه و طعیانی رود
سارمتمی و اتفاق روزر جهان امروز روزر عید الصبحی و ده سکه رسیدن
روپیة و اشرفی تمام نادر ساه -

۲۵۱ نقل فرار نامه -

۲۵۲ طعیانی رود سار -

۲۵۳ وقوع خانه حدکی نا سجان سنگه هزاری و بر آمدن از ار نده -

۲۵۵ معاودت نمودن داماحی راؤ گایکوار از صلح سورتبه ناراده مسکن خویش
و مقرر ساختن ده دناست نده مله از حوی از تعیر زینکوحی -

۲۵۷ تعیین نمودن مومن خان و الدین خان را نا فوج دایر تسخیر پرگانات

- ۱۸۳ مقر نمودن اموال نائی حوینه این طرف درلی مہی را از بستر کنہاچی
کدم بنام داملھی گنگوار و آمدن دینکوحی نہ بدلت اور جنگ
نمودن با کنہاچی و شکست دادن و رموج جنگ ناموس حل د
سواد قصہ بناد
- ۱۸۶ رفس قلعه ندرم گام نہ تصرف مرہندہ و تر آمدن بہنداری بمقللہ دینکوحی
و بتحصن حسن از در حصہ ندرم گام و متاعمرہ نمودن بہنداری آن
حارا و برگسن بی بدل مقصود *
- ۱۹۵ صوبہ داری مومس حل کہ بعد از گرفتن دخل نامتاقہ منصب و عطلی
خلعت و خطاب بہادر و حکم مالکی جہالودار و در آواخر انام حکومت
نہ والا نہ منصب شش ہرلری داد و خطاب بہم الدولہ مومس
حل بہادر دوزر جنگ و مدور مامس سر بلندی دقت و دیوانی
طالب علیخان بدلت عدد الحسنی حل و محمد اسد لہ
- ۱۹۷ نقل حسب الحکم مہر امیر الامراء
- ۲۰۳ نقل حسب الحکم
- ۲۰۸ نقل حسب الحکم مہر اعتماد الدولہ وزیر الممالک
- ۲۰۹ نقل حسب الحکم اعلیٰ مہر وزیر الممالک اعتماد الدولہ
- ۲۱۳ بدین شدتن حوالہ مستبعد حل متقی بدست آویز حسب الحکم
بغسون گی و دمدہ ساری بہدای
- ۲۱۹ رسیدن داملھی راو گنگوار مانوج گران نہ بلدہ و ملاقات نمودن مومس
حل و حد و جہد نمودن نہ بستہر حصار
- ۲۲۷ بدین بہدلی محمد متعاند الدین حل دثب بحبی و واقع نہ
مطلقہ زردای
- ۲۳۱ بدین نمودن مومس حل و دینکوحی و نہ شہادت بدین مہم علی

- ۱۵۷ : آمدن اومان نائی روحہ کہادی راو دناپہ آتومی سیاپنی راحہ ساہو
و محاصرہ نمودن احمدآباد و صلح نمودن مہاراجہ و بتاحب آوردن
بعضی پور حاب -
- ۱۵۸ : نقل پروانہ بدام مہاراجہ -
- ۱۶۲ : روانہ شدن مہاراجہ باتفاق راحہ بخت سنگہ بدارالکتاب و تعیین نمودن
رتن سنگہ بمرداری دہ بیابن موہ و تعلق پذیرفتن سوانح نویسی بہ
مدوی درگاہ -
- ۱۶۳ : آمدن حادوحی متاملی اومان نائی و سوانحانی کہ درآن سال بظہور
آمدہ -
- ۱۶۵ : مقرر شدن موجوداری کہوگپہ نازہ محال نیول نواب فدسہ و بہرام خان
و تعلق یافتن بیابن موجوداری سورنہہ بعد اراں -
- ۱۶۷ : محاصرہ نمودن مہماچی برادر پتلاچی گانگوار بروہہ را و نہ تصرف در
آوردن آبجا -
- ۱۶۸ : مسموم گشتن عمدۃ التجار ملا محمد علی و ارتحال او بعالم دیگر -
- ۱۷۰ : برآوردن بہداری حوشحال چند سیئہ را از بلدہ بنابر ناموافق احمد
سیئہ و فوف احمد -
- ۱۷۲ : فوج کشی نمودن حوانمرد خان بنابر انتراع ایدر و در محاصرہ افتادن
مرہٹہ و دادن روزآور خان برادرش در عوض مقطعی بطریق یرعمال -
- ۱۷۵ : کشتہ شدن احمد چلپی تاحرو سید علی واعظ و روانہ شدن ملا فکراالدین
بہ مدنی ار بندر سورب -
- ۱۷۷ : معزز شدن موجوداری بیرم گلم عرف حبالوار از حالہ شریعہ نہ بہرام
خان و رسیدن او بہ دھدوہہ نعمر مداحلب و بمقابلہ شتافتن بہداری
و روئداد جنگ و کشتہ شدن بہرام خان -

با مهارچه انبی سنگه و نه گرشن صلاحت محمد حل ار حبل
فائی

۱۱۸ صوبه داری مهارچه انبی سنگه و رسدن نه صوبه و رموع جنگ صف
میان منصوب و معزول و صلح نمونن نا یکدیگر و روانه شدن مدارز الملک
و دیوانی عند العنی حل و طالب علی حل و فداست عدد الحسن حل

۱۲۹ مرشدان مهارچه معارض حل و مومن خان را نرد مدارز الملک و مرا
یاقن صلح و ملاقات نا یکدیگر و روانه شدن مدارز الملک و نه آمدن
کوبال مهارچه نه نداده

۱۳۳ آمدن ناحی راژ مدارز کار راحه سلطو و ملاقات کردن نا مهارچه

۱۳۶ مصادره نمون مهارچه گنگا داس سنده و گروہ انیسم دیوسل ۱ و سوانحتی
که درل سل روی داده

۱۴۲ کسده شدن پیلاهی گانکار بعدد مدارزل و رس مهارچه نرادا مستحضر
بروده و محالات آنطرف دیلی مہی و فوف عدد العنی حل دیوان
صوبه و تقریر دیوانی نه طالب علیخان فست او نه حصر و دحلل بوس
عدد الحسن حل بامو دیوانی

۱۴۶ وقوع محظ و روا

۱۴۷ اشعلل یاقن فائزہ مزاج فداست بهرام حل منصوبی بند سوت و عمده
النجا ملا محمد علی و بعلی ددیوتی حکومت تمام بنج سنگ حل
براد بکر سنگ حل ملعه داد و راته شدن بهرام خان نه بهارنکر

۱۵۲ مد نمون بنج سنگ حل عمده النجا ملا محمد علی را و رس بهرا
حل نکیوکه و سوزر و معیوض شدن عثمانیه نه ۲۰ لاطن ند و دعویض
منصبی کمی بند سوزت تمام مومن حل و منصوبی کمی بند
کهنداست نه بنج سنگ خان که شرف نک نه عمل نه ندآمد

- بطریق منقلا و روانه شدن علی محمد خان و اقامتی گشتن در مقام دانتی واره و معاودت نمودن حامد خان با حمد آباد و بر آمدن بعوم روانگی دکن و برگشتن از عرص طریق با کنتهاجی مرهغه و تصرف نمودن سردار محمد خان عورزی ملده را به دیانب مدارر الملک و روداد حنک حامد خان با موج منقلا و سکسب یافتن موج مدکور -
- ۸۷ برگشتن کنتهاجی مرهغه با تعلق پیالهی و تعیین نمودن مدارر الملک خانه راد خان پسر خود را با موج بمدامعه آدبا و دحیل کار ساختن موجداران و عمالان و داخل شدن او در ملده -
- ۸۹ حرانی قصه ددنگر و سوخته شدن آن حار نافی سوادکات -
- ۹۵ آمدن اوداحی پوار مرهغه و برانگیخته شدن مدارر ملده و مساد در صلح بروده و دبهویی و رفتن بروده بتصرف پیالهی گایگوار -
- ۱۰۱ آمدن حمناهی برادر بالاحی رار مدارر کار راحه ساشر حسب الطلب مدارر الملک مدارر استقرار چوتبه و موافقت ده کردن معاملات و نتاح رفتن دهولقه و معاودت نمودن او -
- ۱۰۳ رویداد هنگامه بدر سورت و بر آمدن بهرام خان متصدی آدبا بدررنکش عمده التجار ملا محمد علی ولد ملا عدد الحی ابن ملا عدد العور و طعنایی آف دریای تبتی -
- ۱۰۹ تمکن یافتن بهرام خان نامر حکومت بدر سورت باعانت عمده التجار ملا محمد علی -
- ۱۱۳ کشته شدن جمعی از نواهیتر حماعه کلان در مسحد جامع و گرفتاری شیخ عدد الله اران حماعه که از مدت سی سال از گوشه انرا بر آمده در آن مجمع حاضر گشته بود -
- ۱۱۴ کشته شدن اودیگرن دیسائی بیرم گام و بر آمدن مدارر الملک بعوم مقادله

- ۴۵ گرفتن معر الدوله اسباب اصطبل نادرشاهی و ضبط مومس جاگیرات و عدم اطاعت احکام والا و برافراختن علم حدود سری
- ۴۷ صوبه داری حمله الملک نظام الملک و ثبات حامد خان بهادر و دیوانی قدری حل و مومس حل
- ۵۲ جنگ مومس حل منصفی بدر سرور با پیلای خان کانگوار مرهه و شکست داتن مومس و آمدن کدبای صوبه دو حد و بعلی پدیرفتن منصفی گری بدر سرور برسم علی حل و دیوانی صوبه مومس حل و آمدن علی محمد حل از حضور
- ۵۴ صوبه داری مدار الملک سر بلند خان بهادر دادر جنگ و ثبات شجاعت خان و رموع خانه جنگی با حامد خان و دیوانی مومس حل
- ۵۸ ملحق گسی کدبای مرهه با حامد خان و رموع جنگ با شجاعت خان و کسبه شدن او بصوبه رفس صوبه بدست حامد خان و فرا یافتن حربه مرهه و سوانحاتی که در آن هنگام به ظهور آمد
- ۶۴ کشته شدن ابراهیم ملی حل
- ۶۸ آگاهی داتن سم علی حل بهادر از کسبه شدن برادران و عازم شدن باحمد آباد و بمقابله بر آمدن حامد خان و رموع جنگ مددای و حل بدر شدن رسم علی خان -
- ۷۹ دسوی داتن مدار الملک سر بلند خان بهادر دادر جنگ از بیستاه خلافت و عهد دانی بصوبه گجرات و مرحمت شدن مددای و عسکری رده بدر مهم احراج حامد خان بدست دهکندل و نظم و بسط صوبه
- ۸۱ زخمی شدن اصل المعقن مولا نورالدین
- ۸۲ رسیدن مدار الملک بسربد صوبه و بعضی مومس شهنشاه بهادر و عسکری

صفحه	مضمون
۲۲	نقل حسب الحکم -
۲۳	نقل حسب الحکم در معایبی حریه -
۲۵	سالمط محمد ربيع الدولة ملقب به ساهتبهان نانشاه و صونه داري مهاراحه احب سنگه و نياست مهر علی خان و ديوانی ناهر خان نائب روح الله خان -
۲۷	نقل حسب الحکم اودس در تخت شينی دنام ناهر خان ديوان -
۲۸	آغار فساد پيالحي گانگوار مرهقه در نواحي دندر سورب -
۲۹	سلطنت حضرت وردوس آرامگاه محمد روش احتر ملقب به محمد ساه نانشاه و صونه داري مهاراحه احيب سنگه و نياست مهر علی خان و ديوانی ناهر خان نائب روح الله خان -
۳۱	نقل حسب الحکم در سرير آرائی دنام ناهر خان ديوان صونه -
۳۴	رسیدن انوپ سنگه بهمداري نائب مهاراحه احيب سنگه و آه دن ناهر خان ديوان -
۳۵	نقتل آمدن کبور چند بهمسالی نگر سيته ناساره انوپ سنگه نائب صونه -
۳۸	نقتل آمدن امير الامرا سيد حسن علی خان و گرفتاري وطب الملك و تعزز ورارب ناعتماد الدولة محمد امين خان بهادر و صدور احکام و صدطي اموال سيد علام حسين خان و رستم علی خان در احمدآباد -
۴۲	صونه داري معر الدولة حيدر ولی خان بهادر طغر حدگ و ديوانی جعفر ولی خان پسرش و نياست شجاع خان و وقوع حانه حدگی نا انوپ سنگه بهمداري و ناهر خان و بر آمدن آنها -
۴۳	کسته گشتن همسدره راده راجه رگهداته داس ديوان معر الدولة -
الف بيگ خان -	پيوستن معر الدولة بسرح صونه و نتاحب در آمدن موضع دنهالی و کسته شدن نحسب اتعاق و داخل شدن معر الدولة در احمدآباد -

فهرست مطالب مراث احمدی جزء شوم

صفحه	موضوع
۵	دستگاه از مصحح -
۱	صوبه داری مهاراجه راج سر عمده اچلی هندوستان مهاراجه احدث سنگه رمنددار حوذهنور و دیوانی محترم حان و حید ملی حل
۲	رسدن مهاراجه احدث سنگه بصوبه
۵	روکندان هنگامه بر انام عداغشی بر سر ماده کاو
۶	نمبر شدن سند عقل حل از نفعت فوجداری دوله و منصدی گسی ندد کهندکت و حسب الطلب حیدر ملی حل رانه شدن و بلی حصه عالم نفاذ ندد سوب و مقرر شدن نفعت فوجداری صوبه از حائب حیدر ملی حل مار و معلود کردن از بس طریق صوبه
۱۰	موج کسی نمون حید ملی حل بر مریخ مولحدو معموله نوده و کسند شدن کاظم دنگ حل و مقبر نمون معصوم ملی برادر او را نه نداد فوجداری صوبه -
۱۲	صوبه دای مصنام الدوله حل در ال و نفعت عدد الحمد حل و دیوانی حید ملی حل
۱۳	موروث گسی سه شنده نازل و مقرر شدن جمعه بازار بدستو انام دلس
۱۴	مقرر شدن حید ملی حل نه نفعت صوبه
۱۴	موج حاتنه جنگی نامعد حل ملی
۱۸	روع معط که بعدنبره اشبه دونه
۲۱	حاکمیت محمد نبع الدحاب ددشاه و صوبه دای مهاراجه احدث - نده و نفعت حید ملی حل و دیوانی مهر علی حل و دهر حل

مرات احمدی جرء دوم

مشمولر وفائع صوبه احمدآ ناد گجرات

ار سنه ۱۱۲۷ هـ تا سنه ۱۱۷۴ هجري

مصنف

مورخ شیریں سحن مرزا محمد حسن الملقب
به علی محمد خان بهادر

به تصحیح و تفسیر

سید نواب علی ایم - اے - یروفسر بروده کالج
و فلیو نمئی یونیورسیتی

[پیسٹ ماس ڈریس کلند]

سنه ۱۹۲۷ ع

